

ŘECKÁ
KNIHA CVIČEBNÁ
PRO
NIŽŠÍ GYMNASIUM.

DLE „ZAČÁTEČNÍ KNIHY ŘECKÉ“

OD

DR. KARLA SCHENKLA,
ŘÁD. PROFESSORA KLASS. FILOLOGIE NA UNIVERSITĚ VÍDEŇSKÉ,

UPRAVIL

JAROSLAV GUSTAV SCHULZ,
C. K. PROFESSOR GYMNASIJNÍ V BRNĚ.

CENA: 1 zl. 20 kr., váz. 1 zl. 40 kr.

V PRAZE A VE VÍDNI.
NÁKLADEM F. TEMPSKÉHO,
KNIHKUPE CÍSAŘSKÉ AKADEMIE VĚD VE VÍDNI.

1889.

7

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PEDAGOGICKE FAKULTY
H. B. PALOVÉ

Sign. č. 11 U 1486

Invent. č. 20226

Předmluva.

Poněvadž v češtině není dosud cvičebné knihy řecké, která by zřetel měla k velikému pokroku, jaký se stal za posledních let v metodě vyučování jazyku řeckému, a která by zpracována byla na základě mé mluvnice, prohlédajíc k jejím paragrafům a pravidlům, odhodlal jsem se vedle mluvnice též cvičebnou knihu řeckou sestavit, a to tak, aby se nejen shodovala s mluvnicí zmluvenou, nýbrž i vyhovovala nařízení vysokého c. k. ministerstva kultu a vyučování ze dne 1. července 1887, čís. 13.276, kteréž osnovu knihy cvičebné takto ustanovuje:

„Was die mit dem grammatischen Unterricht nothwendig verbundenen mündlichen und schriftlichen Übungen anbelangt, so kann ich nicht billigen, dass auch die seltenen Sprach- und Sprechformen, die der Schüler in den Schulaufgaben entweder überhaupt nicht oder nur selten antrifft, in den Kreis der Übungen schon im Untergymnasium einbezogen werden, ferner dass das fremdsprachliche Übungsmaterial aus den verschiedensten Autoren entnommen werde. Es muss vielmehr verlangt werden, dass das Übungsbuch sowohl hinsichtlich der zu übenden grammatischen Formen und Regeln, als auch des zu erwerbenden Vocabelschatzes nach Möglichkeit der Autorenlectüre sich anschließe, im besondern auf die Lectüre der zuerst zu lesenden Classiker vorbereite. — Was den Inhalt der Übungssätze betrifft, so sollen von den Übungen ebensowohl inhaltsleere als sachlich schwierige und dem Schüler noch unverständliche Sätze ausgeschlossen werden, damit das natürliche Interesse der Schüler an dem Inhalte nicht abgestumpft werde. Die Pflege dieses Interesses verlangt, dass nicht jahrelang nur an einzelnen, bunt zusammengeworfenen und wegen der Mannigfaltigkeit zerstreuten Sätzen geübt werde, sondern dass die Satzübungen fortwährend von der Lectüre zusammenhängender Lesestücke begleitet werden, die mit einem anziehenden Inhalt die mustergiltige Form verbinden, bei deren Übersetzung der Geist des Schülers sich sammelt und die Denkkraft in verschiedenster Weise angeregt und geübt wird. Durch diese Übungen, die häufiges Memorieren des Gelesenen unterstützen soll, wird die praktische Aneignung der fremden Sprache wesentlich gefördert und das grammatische Wissen auf empirischem Wege ergänzt und erweitert.“

Tomuto nařízení chtěje co nejdříve vyhověti, počal jsem samostatně pracovati, ale shledav v brzkú, že při školním zaměstnání práce ta zvolna pokračuje a že by dříve dvou let dokončena býti nemohla, obrátil jsem své zření ku knize již approbované, která dosud jediná vystihla úplně smysl slov výnosu ministerského, a použil jí

většinou při sestavování cvičebnice této, vyzván byv k tomu jednak panem dvorním radou Dr. Vil. šlecht. Hartlem, jednak panem autorem samým, jehožto jako svého nekdějšího učitele s obzvláštní pietou ctím a u vděčně památce chovám.

Knihu tu, jejíž přednosti všeobecně uznány jsou, vzdělal pan dvorní rada Dr. Karel Schenk, řádný professor na universitě vídeňské, učenec na slovo vzatý a zároveň znamenitý pedagog. Poněvadž již dřívější vydání oné knihy výborně se osvědčila, tak že skoro do všech jazyků evropských přeložena byla, lze právem očekávat, že i toto vydání, zcela dle ministerského nařízení přepracované, všude se zdarem se potká a zajisté i našim gymnasiím, dokud nebude knihy výtečnější, úplně dostačí; neboť nyníější řecká cvičební kniha Lepařova žádruým způsobem nevyhovuje dotčenému výnosu ministerskému.

Co se týče osnovy této cvičebné knihy, připomenouti jest hlavně toto :

1. Cvičivo jest tu zkráceno a na nejmenší míru omezeno. Neboť neběží o to, aby žáci mnohému se učili, nýbrž aby si to, co se probírá, důkladně osvojili. Proto jsou cvičení jen kratičká, aby učitel více pokdy měl všechu tvary řádně procvičiti, a jsou tak zařízena, že spočátku, vyjnou-li se jména vlastní, pouze 8—10 slovíček nových obsahují, aby žák nikdy přetížen nebyl a s větší chutí řečtinou se zabýval.

Deklinace atticá (cvič. 21. a 22.), jakož i futurum dórské (cvič. 149. konec) může se nejprve vynechat a teprve později, až se příležitost nahodí, probrati. Podobně lze i číslovky (cvič. 93.—96.) zprvu pominouti a snad za úkol na prázdniny uložit, když se žáci již seznámili s číslovkami tak, jak v Methodice Scheindlerově na str. 43. jest vyloženo.

2. Co do obsahu cvičiva hledělo se k tomu, aby obsah vět co možná z různých oborů se skládal, by žáci jednotvárností se nenudili, nýbrž čilou pozornost zachovali.

Proto vedle obecných přípovědí, které však nepřevládají, vážen jest obsah vět z přírodopisu, zeměpisu, dějepisu, z bájesloví a starožitností. Aby se pak věci spíše porozumělo, přičiněny jsou vzadu poznámky, které učitel žákům doplniti může. Tím zjedná si v brzkú žák velikou zásobu prospěšných vědomostí, které mu mohou býti podkladem dalších studií. Při větách, jejichž obsah vztahuje se k zeměpisu, třeba žáku nahlédnouti do mapy, aby jasné představy o věci nabyl.

Látka vážená z dějepisu a starožitností vymáhala předčasného užití imperfekta, pročež počínajíc cvičením 51. jeho znalost u žáka se předpokládá.

3. Věty cvičné obsahují vždy úplnou myšlenku a jsou stručné, aby žák mohl pozornost svou ku hlavní věci obrátiti a bez obtíží větu po řecku opakovati. Jen v pozdějších cvičeních, kde již více lze od mládeže požadovati, jsou věty o něco delší.

Věty utvořeny jsou dle původních míst z četby Xenofóna, Homéra, Hérodota, Démosthena, Platóna a Sofoklea.

Mezi věty cvičné jsou dle ministerského nařízení vetknány též souvislé články řecké i české, mezi nimiž důležité místo zaujímají poučné bajky.

Za četbu čtvrté třídy v druhém pololetí určeny jsou delší články 241.—246. Poslední obsahuje překrásnou epizodu o Alradátovi a Pantheii, dle Xenofónovy Kyropaedie pro školu vhodně zpracovanou. Přídavek básnický má ten účel, by žáci poznali nejdůležitější pravidla metriky řecké.

4. Slovíčka ve cvičeních obsažená vzata jsou ze školní četby.

Od tohoto pravidla jen málo slov činí výjimku. Za touže příčinou byla v některých větách slůvka neobyčejná nahrazena obvyklejšími (srov. cvič. 64. místo ζορερός užito σκοτεινός a pod.). Co do češtiny třeba podotknouti, že řecké praesens přeloženo slovesem dokonavým tam, kde se duchu českému přičí sloveso nedokonavé, jako ve větě πώς θάπτωμέν σε; (Faidón 115 C). Tu pak napomáhají poznámky správnému překladu. Bez poznámek mohlo se to státi ve cvičeních, jež předcházejí aorist a futurum.

Tvary dříve nenačvičené obvyklejné ve cvičeních se nenaskytují, vyjmeč slovesa stažená, a to hlavně v souvislých člancích, kde se nebylo bez nich obejíti; tu pak opatřena jsou příslušným vysvětlením, tak že jsou zároveň přípravou k časování sloves stažených. Později sledáváme jen několik nepravidelných sloves, zvláště γίγνομαι, buď že nebylo jich lze jiným, právě tak případným slovesem nahraditi aneb že by se byla musila pro tento tvar velmi vhodná věta vyloučiti.

Slůvka ku cvičení 1.—92. jsou soustavně seřaděna, ale vzory mluvnické, jelikož známé, neuvedeny. Od cvič. 93. počínají jest žák odkázán na zadní slovníčky abecedně uspořádané.

5. Poznámky nejsou pod textem umístěny, nýbrž jako slůvka k jednotlivým cvičením teprve po ukončeném tvarosloví na str. 77.—115. a k syntaktickým úkolům na str. 126. a 127.

V prvním oddílu, kde se slůvka a poznámky stýkají, jest vždy v čele uvedeno pravidlo syntaktické a příkladem vysvětleno. Pravidla jsou tak rozříděna, že si je žák pozvolna a bez přetížení snadno zapamatuje. Zvláštní zřetel brán jest tu k latině tím, že vazby řecké k latinským se přirovnávají. Často upozorňuje jen hvězdička v textu řeckém nebo českém (na př. mají* t. j. v lat. esse) na podobnou vazbu v latinském jazyku. Proto může se na žácích po domácí přípravě žádati, aby shodu tu v obou řečech znali. Pro stručnost užito je v textu dvou znamének, a to křížku stojatého + k označení aoristu a křížku ležatého × na vytknutí vazby, v níž se nalézá žv buď při spojení neb při náměstě vztahné. Srov. pozn. ku cvič. 98. a 110.

6. Cvičivo syntaktické jest tak upraveno, že se může v druhém pololetí třídy čtvrté úplně probírat, a to tím spíše, ježto většina pravidel známa jest již žákům z části tvaroslovné. Proto také, aby se tato již vysvětlená pravidla soustavně mohla opakovati, přidán jest cvičením syntaktickým na str. 128. a 129. též seznam takových vět z oddílu tvaroslovného, v nichž se zjevy syntaktické vyskytují a které tedy mohou býti podkladem k nacvičení skladby. Opakuje-li totiž učitel se žáky po částech tyto již nacvičené věty a jejich zvláštnosti, nebude mu třeba hlavních pravidel skladby znovu vysvětlovati, nýbrž jen pevněji při opětném probírání v paměť žáků vštěpovati.

7. Za tímto seznamem vět následuje abecední slovníček řecko-český a česko-řecký, kde slova básnická hvězdičkou jsou označena. Ku konci pak připojen jest ještě slovníček etymologický, v němž slova dle své kmenové příbuznosti a příslušnosti ve skupiny jsou sestavena, tak že je možno snadno přehlédnouti. Již ze seřadění a připojení objasnění slov vychází na jevo, jak jednotlivá slova ve slovníku o sobě stojící spolu souvisí, jak se k sobě navzájem mají a jak se jejich původní význam rozvinul. Z tohoto slovníčku může učitel, prohlédaje k nesnadnosti skupin a ke stupni vědomostí žákovských, některé skupiny, ze známých již slov

složené, vybrati a se žáky opakovati, při čemž nauka o tvoření slov může se ponezáhlu probíráti.

Ku porozumění tohoto oddílu dostačí buď jen zvuk a podoba slov aneb vědomosti hláskoslovné, které žák z tvarosloví míti musí.

Takto-li se užívati bude slovníčku, bude vhodnou přípravou k četbě Homéra, při níž již více jest od mládeže požadovati.

Posléze vzdávám nejhlubší díky vysoce ctěným páním zemským inspektorům moravským za jejich laskavou podporu při této lopotné práci, zvláště pak panu inspektoru Dr. Schobrovi, jehož přičiněním c. k. ministerstvo kultu a vyučování nížepsanému milostivě dovolenou uděliti ráčilo. Též panu řediteli Fr. Bartošovi zavázán jsem srdečnými díky za bedlivou korekturu jednotlivých archů tiskových.

Odevzdávaje knížku tuto veřejnosti, prosím pániů odborníků, by mne na postřehnutá nedopatření laskavě upozornili a na vědomost vzali, že do roka vyjde též cvičebná kniha řecká pro vyšší gymnasium.

V Brně dne 1. května 1889.

Jaroslav Gustav Schulz.

Omyly tiskové.

Na str.	1. v řádce	1. polož	cvičení	místo cvicení,
ve evič.	30. ve větě	10.	„ Halikarnáse	„ Halikarnase,
„ „	33. „ „	4.	„ γίγνεται	„ γιγνεται,
„ „	33. „ „	6.	„ Λιδου	„ ξιδου,
„ „	45. „ „	7.	„ Ἰχῶ	„ ἰχῶ,
„ „	46. „ „	1.	„ Skamandrónymovu	„ Skamandronymovu,
„ „	82. „ „	1.	„ table	„ tato,
„ „	84. „ „	4.	„ za „Jaké“ (jsou),	
„ „	88. „ „	6.	„ Άγισ	„ Agis
„ „	110. „ „	6.	„ ku „pomněv“ pozn.	μεμνημένος 3.,
„ „	112. „ „	7.	„ tak ¹⁾	místo tak,
„ „	162. „ „	4.	„ vinou	„ vinnou,
„ „	170. „ „	7.	„ za „špatným“ (lidem),	
„ „	190. „ „	2.	„ Čeho ze svých	místo Čeho, z mých,
„ „	198. „ „	3.	„ neopiješ	„ ne opiješ,
„ „	202. „ „	4.	„ Φόκαιι	„ Fokaii,
„ „	214. „ „	6.	„ pevnosti	„ pevnnosti,
„ „	214. „ „	7.	„ Θρήνακii	„ Thrinakrii,
„ „	220. „ „	6.	„ hlav	„ hlavy,
„ „	232. „ „	2.	„ podrobím	„ podrobim,
na str.	74. v epigr.	28.	„ χρῆζομεν, ²⁾ ἀλλὰ ³⁾	„ χρῆζομεν, ¹⁾ ἀλλὰ ²⁾ .

Ostatní nepatrné omyly snadno si každý oprávi.

Příklady ku evicení ve tvarosloví.

A-deklinace § 29.—§ 32.

1.

Feminina na η (sklonba dle členu).

1. Ἡ ἡδονὴ φέρει πολλάκις τὴν λύπην. 2. Μὴ πιστεύετε τῇ τύχῃ. 3. Ὁ πιστεύομεν ταῖς διαβολαῖς. 4. Αἱ νῆλαι ἕμα μὲν ἡδονὰς φέρουσι, ἕμα δὲ λύπας. 5. Λέγουσι* τὴν εἰρήην τὰς τέχνας φέρειν. 6. Τῆς ἀρειῆς ἐστὶ* τὴν τύχην φέρειν. 7. Ἄρ' οὐ στέργεις τὴν τῶν νεκῶν τιμὴν;

2.

1. Nevěřte pomluvě! 2. Ctnost jest pramenem* rozkoše. 3. V míru kvetou umění a vědy. 4. Vědění zachovávěj evikem!¹) 5. V Athénách bylo zřídlo Kallirrhoé, v Thébách (zřídlo) Dirké. 6. Pravím, (že) vítězství přinášejí jednak čest, jednak zármutek. 7. Zdaž nejsou často rozkoše pramenem²) zármutkův?

3.

Feminina na α stálé (purum).

1. Ἡ ἐσπέρα ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας. 2. Στέργομεν τὴν τῆς ἐλάας σιάν. 3. Τῇ εὐτυχίᾳ πρόσσει καὶ ἡ φιλία. 4. Ἄρ' οὐχ αἱ ἀδικίαι τὰς φιλίας λύουσι; 5. Τῶν ἐχθρῶν ἀρχὴ ἡ ἀδικία. 6. Τὰς μὲν φιλίας φιλάετε, τὰς δὲ ἐχθρας διαλύετε. 7. Τερπῶν πηγὴν λέγουσι εἶναι τὴν πενίαν. 8. Ὡσπερ ἐν ταῖς εὐτυχίαις, οὕτως ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἡ φιλία ἐστὶν ἐπικουρία.

4.

1. Neubíhejte chudoby,* nýbrž nespravedlnosti! 2. Země¹) blahobytem velmi se liší. 3. V Attice bylo* hojnost oliv. 4. Zdaž hodiny a dny nepřinášejí jednak štěstí, jednak neštěstí? 5. Uměny, jak se praví,* jsou zdrojem blahobytu země. 6. (Povinnosti)* přátelství jest chrůmí od nespravedlnosti a neštěstí.¹) 7. Po pracích denních* přinášejí večery klid. 8. Se štěstím¹) sice spojeno bývá přátelství, s neštěstím¹) však nepřátelství.

5.

Feminina na ᾱ stálé i nestálé (purum a impurum).

1. Ἡ γλῶττα πολλάκις λεπῶν αἰτία ἐστὶν. 2. Ἡ βασιλεία ἔχει τὴν βασιλείαν ἐν τῇ Καρίᾳ. 3. Χαίρομεν ἐννοίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ. 4. Τὴν θεοσέβειαν ὀΐζαν εἶναι λέγουσι τῆς σοφίας. 5. Ἄνευ δημοσίας οὐκ ἐστὶν εὐδαιμονία. 6. Αἱ Μοῦσαι χαίρουσι ταῖς ψαῖς καὶ χορείαις. 7. Λέγουσι τὴν

ειρήνην τὰς μούσας πρέφειν. 8. Ἄρ' οὐ θαυμάζετε τὴν τῶν μελιττῶν φιλεργίαν καὶ δμόνοιαν;

6.

1. Bez bohabojnosti není etnosti.* 2. Ovládej jazyk a mluv pravdu! 3. Štěstí přirovnáváme míči. 4. Bez Mús není zpěvní* 5. Tauros objímá Kilikii od moře k moři. 6. Jazyky poraňují často více než meče. 7. Zdaž se nedomníváte, (že) jednomyslnost jest kořenem přátelství? 8. Zdaž se nedomníváš, (že) svornost přátelství plodí, nesvornost však (je) ruší?

7.

Maskulina.

1. Ὡ στρατιῶτα, ἄρ' οὐ θαυμάζεις τὴν τῶν Σπαρτιατῶν ἀνδρείαν; 2. Ὁρέστην καὶ Πυλάδην θαυμάζομεν ἐπὶ τῇ φιλίᾳ. 3. Ἡ τέχνη τὸν τεχνίτην τρέφει. 4. Τῷ στρατιώτῃ πρέπει ἀνδρεία καὶ εὐταξία. 5. Τοῦ μὲν στρατιώτου ἀρετὴ ἐστὶν ἡ ἀνδρεία, τοῦ δὲ δικαστοῦ ἡ δικαιοσύνη. 6. Οἱ Σπαρτιᾶται θύουσι τῷ Ὁρέστῃ. 7. Τοὺς ποιητὰς ταῖς μελιτταις εἰκάζουσιν.

8.

1. Mladíku! zdaž se nedivíš umění Feidiovu?* 2. Sparfanům se dívíme pro (jejich) chrabrost. 3. Mladíku sluší skromnost a mravnost. 4. Vítězství vojínů přináší občanům spásu. 5. Občane, vštěpuj mladíkům rozumnost a ochotnost! 6. Nebylo (obyčejem)* Sparfanů v bitvách utíkatí. 7. Vojínové chrání (svou) udatností životův* občanův.

9.

Stažená A-deklinace.

1. Τὴν Ἀπελλοῦ γραφικὴν ἐγκωμιάζομεν. 2. Οἱ καῦται τῷ βορρᾷ θύουσιν. 3. Νῆ τὸν Ἐριῆν· εὖ λέγεις. 4. Τῇ Ἀθηναίᾳ τὴν ἑρατεικὴν προσάπτουσιν. 5. Αἱ μάχαι εἰσὶ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. 6. Αἱ Ἀθηναὶ ἐπωνυμίαν ἔχουσιν ἀπὸ Ἀθηναῶς τῆς¹⁾ θεᾶς. 7. Ὡ Ἐριῆ, μὴ φύλαττε τοὺς κλέπτας.

10.

1. Bohyně Athéna byla sestra Hermova.* 2. V Thermopylách prýští ze země teplá vřídla. 3. Zlodějové velebí Herma pro (jeho) podporu a ochranu. 4. V Athénách stály na tržišti hermovky. 5. Talent drží (v sobě) šedesát min* a mina sto drachem.* 6. V Athénách obětují Zemi. 7. Athénu nazývají vynálezkyň olivy.

O-deklinace § 33.—§ 35.

11.

Maskulina.

1. Ὁ χρόνος διδάσκαλος τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. 2. Οἱ νόμοι ἐπὶ τῶν πολιτῶν φυλάττονται. 3. Πείθου, ὃ ἀνθρώπε, τοῖς Θεοῦ νόμοις. 4. Ἄμορ-

γὸς ἡ νῆσος σῖτον καὶ οἶνον φέρει. 5. Αἱ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ πηγαὶ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ εἰσὶν. 6. Ἐν τοῖς τῆς Λυδίας ποταμοῖς χρυσὸς ἦν. 7. Φεΐδεσθε τοῦ χρόνου· εὐκότως γὰρ οἱ σοφοὶ τὸν χρόνον χρυσὸν εἶναι λέγουσιν.

12.

1. Linos byl syn Hermův a Músy Úranie. 2. Od Persanův obětuje se slunci a měsíci. 3. Práví se, (že) ve víně jest pravda. 4. Občané poslušehají zákonův.* 5. Sluncem bývají označovány hodiny dne. 6. Básníci přirovnávají život lidský* řece. 7. Dionýsos nazývá se vynálezcem* révy (těž aktivně).* 8. Dionýsovi, vynálezci révy, bývají kozlí obětováni.

13.

Adjektiva.

1. Ὁρέστης καὶ Πυλάδης ἦσαν πιστῶ φίλω. 2. Πολλάκις μικραὶ ἡδοναὶ μακρὰς λύπας τίκτουσιν. 3. Ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος μεστός ἐστι μερμηῶν. 4. Ἐδῶν δικαίων Θεὸς ἀκούει. 5. Λέγουσι τὴν παιδείαν τοῖς ἀνθρώποις δεύτερον ἥλιον εἶναι. 6. Νόμιζε ἀδελφὸς τοὺς ἀληθινὸς φίλους. 7. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις οἱ κροκόδειλοι ἱεροὶ νομίζονται.

14.

1. Učitel miluje pilné a dobré žáky. 2. Músy jsou básnickým příznivy. 3. Dobrý vůdce jest veleben od udatných vojinů. 4. Pravým a věrným přátelům jsou nebezpečenství společna. 5. Z malých příčin povstává často těžké neštěstí. 6. Od krásných koní pocházejí krásná hříbata. 7. Udatný vojín chrání v kruté bitvě života* dobrého vůdce.

15.

Feminina a adjektiva dvojího zakončení.

1. Ἐν τῇ παμφόρῳ Αἰγύπτῳ παντοῖαι νόσοι ἦσαν. 2. Ἡ ἄμπελος ἱερὰ ἦν τοῦ Διονύσου*. 3. Ἡσίδοσ λέγει τὴν εἰς τὴν ἀρετὴν ὁδὸν μακρὰν καὶ ὄρθιον εἶναι. 4. Ὑπνος καὶ θάνατός εἰσι διδύμω ἀδελφῶ. 5. Ὡςπερ ἐν ταῖς χαλεπαῖς νόσοις λατοὶ χρήσιμοι εἰσιν, οὕτως ἐν ταῖς ἀνυχταῖς ἀληθινοὶ φίλοι. 6. Τὰς μὲν φιλίας δεῖ ἀθανάτους, τὰς δὲ ἔχθρας θνητὰς εἶναι. 7. Ζήνων λέγει, ὅτι οἱ σοφοὶ μόνοι* πλούσιοι εἰσιν.

16.

1. Dobrá réva nese dobré víno. 2. Mudrci nazývají závist těžkou nemocí duše. 3. V učených knihách jsou drahocenné poklady. 4. Přerodný Aegypt velebí se pro hojnost obilí. 5. Třeba jest, (aly) plavec poznával i pevninu i všelijaké ostrovy. 6. Práví se, že příkrá cesta do nebe vede. 7. Povahy a postavy bliženců jsou často nepodobuy. 8. Dobrý dobrému jedině* milý.

17.

Neutra.

1. Μετὰ τὸ ἄριστον ἀρχὴ τῆς μάχης ἦν καὶ μετὰ τὴν νίκην ἦν τὸ δεῖπνον. 2. Τὰ δένδρα θεραπεύεται τῶν καρπῶν καὶ τῆς σκιᾶς ἕνεκα. 3. Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ ἔργα κρῖνε, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων τοὺς λόγους. 4. Οἱ προκόδειλοι τίκτουσιν ψὰ τοῖς γηρείοις παραπλήσια. 5. Ἐκ τῶν μὲν ἀγαθῶν ἀγαθὰ γίγνεται, ἐκ τῶν δὲ κακῶν κακά. 6. Τὸν χρόνον φάρμακον εἶναι λέγουσι τῆς λύπης.* 7. Τὰ τῶν Περσῶν ὄπλα ἦν λόγχοι καὶ τόξα.

18.

1. Žezlo jest příznakem královské vlády. 2. Stromy poznáváme po¹⁾ listech a plodech. 3. Rostliny poskytují lidem léků (od)²⁾ nemoci. 4. Skutky, ne řečmi poznává se povaha lidí. 5. Od³⁾ moudrých třeba jest učiti se moudrému* (= moudrým věcem). 6. Ó dítě, právem přirovnávají mudrci mluvení (ku) stříbru, mlčení (ku) zlatu. 7. (Od) ušlechtilých stromů bývají ušlechtilé plody.

19.

Stažená O-deklinace.

1. Καρχηδὼν τῆς Σικελίας μικρὸν πλοῦν ἀπέχει. 2. Πλούτος ἔνευ τοῦ ὁμοίως ἄχρηστός ἐστιν ὥσπερ ἵππος ἔνευ χαλινῶ. 3. Ἀγαθοὶ πολῖται φεύγουσι τοὺς ἄνους δημαγωγούς. 4. Ὁ ἄνθρωπος τῷ νῦ τῶν ἄλλων ζῴων ὑπερέχει. 5. Τὰς λύπας θεραπεύουσιν οἱ εἶνοι τῶν φίλων λόγοι. 6. Ἡ παιδεία χρυσῶ στεφάνῳ ὁμοία ἐστὶ· καὶ γὰρ τιμὴν ἔχει καὶ ὠφέλειαν. 7. Ἀπλοῦς τοὺς τῆς ἀληθείας λόγους εἶναι λέγουσιν.

20.

1. Rozum zove se okem duše. 2. Od nerozumných demagogů bývají občané často sváděni. 3. Na playbách přihází se plavecům často zlé. 4. V kostech zvířat jest morek. 5. Slova mudrců přirovnávají se zlatým plodům ve stříbrných mískách. 6. Nikdo nemiluje zlomyslných lidí. 7. Homér nazývá nebe kovovým a železným. 8. Svazy a kosti lidské* jsou surtelny, duch však nesmrtelný.

21.

Attická deklinace.

1. Ὁ τῶν Ἀθηναίων λεὼς ἀνδρεῖος καὶ πολεμικὸς ἦν. 2. Τοῖς λαγῶς ἡ φρυγὴ ἡγάδια ἐστίν. 3. Οἱ Σκύθαι τοῖς θεοῖς ὅτε βωμοῖς ὅτε νεῶς κατασκευάζουσιν. 4. Νόμιζε θεὸν τοῖς ἀγαθοῖς ἴσων εἶναι. 5. Ἀμα τῇ ἔφ' οἱ γεωργοὶ πρὸς τὰ ἔργα τρέπονται. 6. Πλέα μὲν ἢ γῆ κακῶν, πλέα δὲ ἢ θάλαττα.

22.

1. Ve chrámech bohův a před chrámy stály oltáře. 2. Homér nazývá zoru řízeprstou. 3. Úrodná pole plna jsou bázlivých zajícův. 4. Agamemnión byl bratr Meneláův.

5. Mudrci praví, (že) život lidský je pln svízeli, starostí a* nebezpečnosti. 6. Modlete se, plavci, v nesnázích milostivému Bohu! 7. Plavci chytají se plachet a lan.

23.

Περὶ Ῥόδου.

Ἡ Ῥόδος ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἤδη ἀκμάζει πλούτῳ, τῇ τῆς γῆς εὐδαιμονίᾳ 1 καὶ τῇ ἐμπορίᾳ τῶν ἄλλων¹⁾ νήσων διπερέχουσα.²⁾ Ὁδὲ γὰρ μόνον τῶν ναυτι- 2 κῶν ἔμπειροὶ εἰσιν οἱ Ῥόδιοι, ἀλλὰ καὶ παντοδαπὰς σχεδὸν τέχνας ἐπιτη- 3 δεύουσι. Σέβονται δὲ μάλιστα Ἕλληνας καὶ ἡ νῆσος πᾶσα³⁾ τοῦ Θεοῦ ἱερά ἐστι. 3 Θύονται δὲ αὐτῷ⁴⁾ ἵπποι. 4

24.

Aegypt.

Právem nazývají staří Aegypt darem Nilu. Neboť řeka neustálými 1, 2 lijavci rozvodněna jsou, zaplavuje a hnojí zemi. Tehdy jest rovina je- 3 zeru podobna a jen¹⁾ pahorky vyčnívají jako ostrovy. Vydává pak Aegypt 4 obilí hojně, (množství) pšenice a ječmene.

Souhlásková deklinace.

25.

a. Kmeny hrdelné a retné § 45.

1. Οἱ γῶπες νεοττεύουσιν ἐπὶ πέτραις ὑψηλαῖς. 2. Οἱ Ἄραβες καλοὺς 1 ἵππους τρέφουσιν. 3. Τῇ γλαυκῇ δριήθια θηρεύουσιν. 4. Ἡ παροιμία λέγει· 2 „Αἰθίοπα σμήχσις“ καὶ „γλαυκα εἰς Ἀθήνας“. 5. Αἰ μὲν Μοῦσαι ταῖς 3 φάρμακῶν τρέπονται, οἱ δὲ σάτυροι τοῖς ἀλοῖς. 6. Μὴ πιστεύετε τοῖς δόξασι. 7. Ὀμηρος λέγει ἐν τῇ τῶν Κυκλάδων χώρα αἴγας συγγὰς εἶναι. 8. Αἰ 4 τῶν ἐν Ἀσίᾳ αἰγῶν τρίχες μακροὶ καὶ μαλακαὶ εἰσιν. 9. Οἱ Γερμανοὶ δια- 5 φέρουσι θριξὶ μακροῖς καὶ ξανθαῖς. 10. Ἐν τοῖς Ἄραβιν οἱ ἵπποι μάλα 6 τίμοι εἰσιν.

26.

1. Drápy supí* jsou silny. 2. Dítě, div se pracovitosti mravenčů! 3. Příslovní praví: „(Od) špatného krkavce (pochází) vejce špatné“ a „bílí krkavci“. 4. Koně Arabů jsou krásny a hbity. 5. Sovy byly Athéně* zasvěceny. 6. Staří praví, (že) v zemi Thráků jsou podzemní žily zlata a stříbra. 7. Athénané neobětují Athéně koz.* 8. V Athénách bylo veliké množství sov. 9. Thrakové bojují oštěpy a luky. 10. Příslovní praví: „Cvrček jest cvrčkovi milý, mravenec mravenci.“

27.

Kmeny zubné § 46.

1. Αἰ πονηραὶ ἐλπίδες ὥσπερ οἱ κακοὶ ἡγεμόνες ἐπὶ τὰ ἀμαρτήματα 1 ἔχουσιν. 2. Τῇ ἐλπίδι οἱ ἀνθρώποι πολλάκις σφάλλονται. 3. Ὁ θάνατος

ἔστι λύσις τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. 4. Τὰ μαθήματα ἐποιεῖται τοὺς νέους ἐμαρτημάτων. 5. Οἱ ἄνθρωποι ἐν ἀνυχταῖς ταῖς ἐλλείσει σφίζονται. 6. Ὀμηρος τὸν Ἀγαμέμνονα προσαγορεύει ποιμένα λαῶν. 7. Τὰς θεῶν εἰεργεσίας οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἀξίαις χάρισιν ἀμείβεται. 8. Οἱ ποιηταὶ τὸν μὲν ἥλιον τῆς ἡμέρας λαμπάδα λέγουσι, τὴν δὲ σελήνην τῆς νυκτός. 9. Μὴ σιέεργε ἄκαιρον γέλωτα. 10. Γέλωτι ἀκαίρῳ οἱ μῶροι ἤδονται. 11. Τὰ ἄστρα τὰς ὥρας τῆς νυκτός ἐμφανίζει.

28.

1. Tělocvik zjednává tělu¹⁾ mrštnost. 2. Nechovej špatné naděje! 3. Za vlast zemřítí jest krásno. 4. Básníci nazývají naděje lidskými sny.⁺ 5. Pastýři, veď kozy k prameni! 6. Přizeň plodí přizeň, svár však svár. 7. V noci jest měsíce vůdceem pocestných. 8. Vlasti jsme povinni dik za²⁾ nesčíslná dobrodini. 9. Athény jmenují okem Hellady a ohniskem věd a umění. 10. Hésiod praví, že (se) špatnosti lze se často potkatí, se etnosti však zřídka.

29.

1. Ὀμηρος λέγει, ὅτι οἱ Κύκλωπες οὐκ ἀνθρώποις ὅμοιοι ἴσαν, ἀλλὰ γίγασιν. 2. Ἡραϊστος τῷ πόδε χλωδὸς ἦν. 3. Τοῖς γέρονσι προσήκει πειθεσθαι τοὺς παῖδας. 4. Λέγουσι τοὺς δελφίνας πᾶν φιλανθρώποις εἶναι. 5. Ταῖς μελίτταις μάλιστα ἐπιβουλεύουσιν αἱ χελιδόνες. 6. Παλαιὸς ἔστιν ὁ λόγος, ὅτι παῖς μὲν παῖδα τέρει, γέρον δὲ γέροντα. 7. Μυτιλήνη ἡ πόλις δύο καλοὺς λιμένας ἔχει. 8. Ἡ παροιμία λέγει, ὅτι ἐκ τῶν δούλων τὸν λέοντα γινώσκομεν. 9. Ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσιν ἄθλον ἦν σιέφανος ἐλιάς.¹⁾ 10. Οἱ Σκύθαι τῷ τῶν ἵππων²⁾ γάλακτι τρέφονται.

30.

1. Noci zimní* jsou dlouhy. 2. Chlapče, poslouchej staree!* 3. Kůň zasazuje rány kopytem, kanec kly. 4. Homér přirovnává (oba) Aianty (dvěma) lvům. 5. U Hellénů mēli* těžkooděncei brnění, přilby, štíty a škorně. 6. Ostrov Salamis byl otčínou Aianta, syna Telamónova. 7. Starče, vzbuzuj chlapce ku etnosti! 8. Starodávna jest pověst o boji obrů proti bohům. 9. Básníci přirovnávají lahodnosti řeči medu. 10. Náhrobek Mausollův v Halikarnase byl ozdoben krásnými sochami.

31.

Adjektiva.

1. Στύλοι τῶν οἴκων εἰσι παῖδες ἀθήνες. 2. Θεὸς τοῖς σήμερον ἀνθρώποις νόμος. 3. Ἐκόντας καὶ ἄκοντας χρῆ τοὺς πολίτας τοῖς νόμοις πειθεσθαι. 4. Οὐ πᾶν ἡδεῖά ἐστι πολλάκις ἡ ἀλήθεια τοῖς ἀκούουσιν. 5. Φεῖγε ἡδονὴν ὑστερον φέρουσαν βλάβην. 6. Αἰτοὶ ἐμαρτέροντες οὐ γινώσκομεν. 7. Ἐκόντων μὲν ἄρχειν ἡἴδιον, ἀκόντων δὲ χαλεπόν. 8. Οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

ὅτι τοῖς πένησι καὶ τοῖς ξένοις οἱ θεοὶ σύμμαχοί εἰσιν. 9. Ἡ πενία τοῖς ἔχουσιν¹⁾ οὐ ἠρδία φέρειν. 10. Τὸ σῶφρον καὶ ἀπραγμον σφίξει τὸν βίον.

32.

1. Práví se, (že) chudí nemají přátel. 2. Nedůvěřujte nesmyslným nadějím! 3. Indie a Babylónie jsou úrodné země. 4. Nadějím důvěřujícíe, býváme často sváděni. 5. Bezděky chybujeícím dostává se odpuštění. 6. Hellénové obětují Hádovi černé býky. 7. Kdo rád neobeuje s duchaplnými lidmi? 8. Nad (těmi, kteří) dobrovolně poslouchají, máme radost, (těch) však, (kteří) nevolně poslouchají, nemilujeme. 9. Černé šaty oblékají si truchlíci. 10. Homér praví, že bohové neposkytují lidem vždy příjemného.

33.

Kmeny plynné § 47.

1. Ἡ Μιλτιάδου, τοῦ τῶν Ἀθηναίων σωτήρος, δόξα ἀθάνατός ἐστιν. 2. Ἐν ταῖς Ἀρμενίας κάμαις ἦσαν πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ οἶνος κριθίνος ἐν κρατῆρσιν. 3. Τὸν μὲν χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ βασανίζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν τοῖς καιροῖς διαγιγνώσκομεν. 4. Χειμῶνος μὲν ἤμιστα βρονταὶ γιγνόνται, μάλιστα δὲ ἔαρος καὶ φθινοπώρου. 5. Παροιμία ἐστὶ· χεῖρ χεῖρα νίξει. 6. Σίσυρος ἐν ἔιδου πέτρων τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶν ἄνω κυλίνδει.

34.

1. Plavec, obětujte Dioskúřům jako svým* ochraňům! 2. Démostenés praví, (že) oběané od řečníků často bývají sváděni. 3. Homér přirovnává Astyanakta, syna Hektorova, (který) byl ještě útlým chlapečkem, krásné hvězdě. 4. Bez ohně lidé nezhotovují si téměř nic z (vše) pro život potřebných. 5. Homér praví, že Zeus v nadzvduší bydlí. 6. Slavní řečníci Athénami byli Démostenés, Aischinés, Lýsiás, Ísokratés. 7. Zároveň s jarem vracejí se vlašťovky.

35.

1. Ἄρχων ἀγαθὸς οὐδὲν διαφέρει πατρὸς ἀγαθοῦ. 2. Περσεφόνην Ἀήμιτρος θυγατέρα εἶναι λέγουσιν. 3. Σώφρον μὲν υἱὸς εὐθυμίαν παρέχει τῷ πατρί, ἄφρων δὲ λύπην. 4. Εἰζότως τὴν δικαιοσύνην μητέρα τῶν ἔλλων ἀρετῶν εἶναι λέγουσιν. 5. Ἀγαθὸν ἤτορα δεῖ ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι. 6. Μὴ δούλευε τῇ γαστρὶ. 7. Παρ' ἀνδρὸς σοφοῦ προσδέχου συμβουλίαν. 8. Τοῖς ἀστράσιν οἱ κυβερνήται τὰς τῆς θαλάττης ὁδοὺς τεκμαίρονται.

36.

1. Deero, poslouchej matky! 2. Ruce živí žaludek, žaludek pak tělo. 3. Jest (vše) slechetných lidí za vlast bojovatí. 4. Mladíku! obeuj s moudrými muži; neboť jen od moudrých mužů lze moudrému se učiti.

5. Démétře obětují se sselata. 6. Práví se, (že) Déméter byla dcera Kro-nova a Rheina. 7. Šlechtný muži, zachraňuj otčinu! 8. Synové musí otcův a matek poslouchati.

37.

Kmeny samohláskové. Kmeny na *v* stálé, na *av*, *ov* § 48.

1. Ἡ γλαῦξ θηρούει μῦς καὶ σαύρας. 2. Ὅτε ἐν ἰχθύσι φωνὴ οὔτε ἐν ἀνοήτοις ἀνθρώποις σοφία.¹⁾ 3. Τὸ τῶν βοῶν γένος τοῖς ἀνθρώποις μάλιστα ὠφέλιμὸν ἐστίν. 4. Πιαινόνται αἱ σῶες μάλιστα βαλάνοις. 5. Παροιμία ἐστὶ „γραῶν ὕψλος.“ 6. Οἱ πολίποδες ἐνεδρεύουσι τοὺς ἰχθύς. 7. Αἱ πίπτες τοῦ Ποσειδῶνος ἱεραὶ εἰσιν. 8. Μῶρός ἐστιν, ὅς²⁾ ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος ἰσχύι θρασύνεται. 9. Αἱ Ἐρινύες ἔχουσι δᾶδας ἐν ταῖς χερσίν. 10. Ἐκ καλῶν ἀμπέλων λαμβάνομεν καλοὺς βότρυς.

38.

1. Kočky strojí úklady myším. 2. Starodávna jest pověst o boji žab a myši. 3. Libyané s mořem sousedící mají výživu z ryb. 4. Potravou prasat jsou žaludy. 5. Skot¹⁾ se pase stádně. 6. Poseidónovi obětují dobytek.¹⁾ 7. Babičko, bílé vlasy jsou ozdobou stařen! 8. Erinyim obětují černé ovce. 9. Na starých penízích byl znak dobytčete. 10. Sovy jsou myším nepřátelské.

39

Kmeny na *ev* § 49.

1. Οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς τοῦ βασιλέως θύραις παιδεύονται. 2. Ὁ ἔθης κοινός ἐστι τοῖς τε πένησι καὶ τοῖς βασιλεῦσιν. 3. Οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς πρὸ μὲν τῶν θυσῶν περὶ τῆς εὐσεβείας διαλέγονται, πρὸ δὲ τοῦ πολέμου περὶ τῆς ἀνδρείας. 4. Προμηθεὺς υἱὸς ἦν Λευκαίων. 5. Τὰς τῶν γονέων τιμὰς τοῖς ἐγγόνοις καλὸν θησαυρὸν εἶναι λέγουσιν. 6. Ὁ Πίνδαρος λέγει τὸν νόμον τῶν τε θνητῶν καὶ τῶν ἀθανάτων βασιλέα εἶναι. 7. Τοὺς γονέας, ὧ παῖ, βούλου ἀεὶ ἐν τιμαῖς ἔχειν. 8. Ὡ βασιλεῦ, οὐδὲν μᾶλλον προσήκει βασιλεῖ ἢ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐπιείκεια.

40.

1. Králí perskému* přinášejí poddani, bohatí i chudí, dary. 2. Homér opěvuje v Iliadě Achillea, v Odyssei Odyssea. 3. Achillee! sláva tvé chrabrosti jest nesmrtelná. 4. Starý jest výrok: „Cti Boha a potom rodiče!“ 5. Svár (obou) knížat, Agamemmona a Achillea, byl Achajům příčinou těžkých pohrom. 6. U Thessalů byli jezdcí dobří, u Spartanů však špatní. 7. Právem jmenuje Homér krále pastýři lidí; neboť podobná jest úloha dobrého pastýře a dobrého krále. 8. Za starodávna byli králové knězi, soudci a* vůdci vojska.

41.

Κμενυ na -ι a -υ nestálé (ělli stupňovací) § 50.

1. Τὴν φρόνησιν τῆς ψυχῆς ἰσχὺν νόμιζε. 2. Οἱ ὄφεις ἐσθίουσιν ὀρνίθια καὶ καταπίνουσι τὰ ὄψα. 3. Τὰ χρήματα ἐν ταῖς πόλεσιν ἔχθρας καὶ στάσεις ἐγείρει. 4. Πέντε αἰσθήσεις ὁ ἄνθρωπος ἔχει, ἀφῆν, ὄψιν, ἀκοήν, γεῦσιν, ὄσφρησιν. 5. Δημοσθένης λέγει τοὺς νόμους τῆς πόλεως ψυχὴν εἶναι. 6. Ἐν τῇ Ἀθηρῶν ἀγορῇ εἰσὸν ἦν Ἀθηναῖος καὶ Ποσειδῶνος. 7. Αἱ ἀγαθαὶ φύσεις μαθήσει καὶ μελέτῃ ἀυξάνονται. 8. Ἄνευ φύσεως οὐκ ἔστι παιδεία. 9. Ὡς περ ἐν τῇ μάχῃ οὕτως ἐν τῷ βίῳ δεῖ τὸν ἄνδρα τὴν τάξιν διαφυλάττειν. 10. Ἐν τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατοῖς ἀεὶ παρῆσαν¹⁾ ἰερεῖς καὶ μάντις.

42.

1. Orlové jsou, jak* se praví, hadům nepřátelští. 2. Zrakem známe náme barvy, sluchem zvuky. 3. Peníze bez rozumu jsou bezcenný. 4. V zubech některých hadů jest velmi nebezpečný jed. 5. Skutky, ne řeční poznáváme mysl lidskou. 6. Divíme se chrámům měst Říma a Athén. 7. Čápi jsou hadům a žabám nepřátelští. 8. Štěstí plodí často zrujnost. 9. Ubihej zrujnosti; neboť zrujností upadají lidé v záhubu. 10. U Spartanů mělo¹⁾ se za hanebné v bitvě řady opouštěti.

43.

1. Ὡς ἡδὺν τὸ ἕαρ μετὰ τὸν χειμῶνα. 2. Φυλὴ τὸ φρούριον ἀπέχει τοῦ ἄστως ἑκατὸν σταδίου. 3. Οἱ Χάλυβες λόγχας ἔχουσιν ὡς πεντεκαίδεκα πήχεων. 4. Τῆς παιδείας αἱ μὲν ῥίζαι εἰσὶ πικραὶ, γλυκεῖς δὲ οἱ καρποί. 5. Τοῖς γέρονσι τοὺς μὲν πόδας βραδεῖς εἶναι λέγουσιν, τὸν δὲ νοῦν ταχύν. 6. Διὰ βραχέων, οὐ διὰ μακρῶν λέγειν τῶν Σπαρτιατῶν ἦν. 7. Οὔτε θρασὺν οὔτε δειλὸν προσήκει εἶναι. 8. Πολλάκις διὰ βραχεῖαν ἡδονὴν μεταμέλεια γίγνεται μακρά. 9. Οἱ Κἄρες καὶ πελέεσι μάχονται. 10. Ὁ Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγρης ποταμοὶ εἰσὶν εὐρεῖς καὶ δεξιῖς.

44.

1. Kardíchové mají luky téměř trojloketní, šípy však více než dvojloketní. 2. Praví se, že smělému štěstí pomáhá. 3. Často jest trpké prospěšno, sladké však škodlivó. 4. Nedůvěřuj sladkým slovům lichotníkův! 5. Mudrei praví, (že) život sice jest krátký, umění však dlouhé. 6. Nouze učí i zdoluhavého býti rychlým. 7. Sladkého spánku požívají často více chudí než bohatí. 8. Hésiod jmenuje cestu ctnosti drsnou. 9. Neraď přátelům, co jest příjemné, nýbrž co jest prospěšné! ¹⁾ 10. Lidé věří často více řečem, jež jsou (jim) příjemny, nežli těm, jež jsou (jim) prospěšny. ²⁾

Kmeny na o a ω § 51.

1. Ἀπὸ Κύρρου τῆς νῆσου εἰς Σαρδῶν τὴν νῆσον πλοῦς ἔστιν ἡμέρας ἡμισείας, ἀπὸ Σαρδοῦς δὲ εἰς Αἰθῶν πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. 2. Οἱ Κοῖτες διαφερόντως σέβονται τοὺς ἥρωας Ραδάμανθυν καὶ Σαρπηδόνα. 3. Τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἔξω τοῦ ἕσπεως ἐν τοῖς δήμοις ἡρώων εἰσὶ βωμοὶ καὶ τάφοι. 4. Πεισοῦς ἱερεὶς ἦν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Σικυῶνι. 5. Τοὺς ἀμαρτάνοντας πειθοῖ μᾶλλον ἢ βία σωφρονίζετε. 6. Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις παῖδες ἦσαν Ἀγροῦς. 7. Ἐβριπίδης τὴν ἡγῶν παῖδα τῆς ὀρείας πέτρας λέγει. 8. Κλειοῦς τῆς Μούσης τὰς ἱστορίας εἶναι*¹⁾ λέγουσι, Ἐρατοῦς δὲ τὰ ἄσματα.

1. Básniřku Sapfu, dceru Skamandronymovu, nazývá Platon mouldrou. 2. V Sardinii jsou podzemní žilky železa a stříbra. 3. Ó Sapfó! divíme se tvým písním. 4. Athéňané etí obzvláště reka Thésea. 5. Homér opěvuje v Iliadě (oba) reky Achillea a Hektora. 6. Na Skýru byl hrob reka Thésea. 7. Rekovi Aiantovi jsou od Athéňanů božské etí prokazovány. 8. Rodné město básniřky Sapfy bylo Mytiléné na ostrově Lesbu. 9. Pravi se, (že) na jazycích řečníků dli¹⁾ bohyně Peithó.

Sigmatické kmeny výsuvné.

1. Ὁ Νεῖλος ποταμὸς ἔχει παντοῖα γένη ἰχθύων. 2. Τὰ ποτηρὰ κέρδη ἠδονὰς μὲν ἔχει μικράς, ἔπειτα δ' ἕσπερον λύπας μακράς. 3. Ἐπιτὺς κακοῦ κέρδους ἀρχή ἐστὶ τῆς ποτηρίας. 4. Διὰ μέσων τῶν Τεμπῶν ὁ Πηγεῖος ποταμὸς ἔρχεται. 5. Τοῖς πάθεισι δουλεύειν χαλεπὸν ἐστίν. 6. Ἀνάχασις Σιδῶνις ἦν τῷ γένει,* ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ. 7. Τὸ μετὰ δόξης κακῆς κέρδος ζημίαν νομίζετε. 8. Οὔποτε ἐκ ψευδῶν γίνεται ἀγαθά. 9. Ἡ σελήρη τὰ μέρη τοῦ μηνὸς ἐμφανίζει. 10. Τὸ κάλλος δῶρον Ἀφροδίτης εἶναι λέγουσιν.

1. Netěš se¹⁾ mrzkému zisku! 2. V Tempích byl oltář Apollónův a vanřin bohu zasvěcený. 3. Zrcadlem zevnějšku jest kov, vino však (zrcadlem) smýšlení. 4. Pošetilost jest matkou vášni. 5. Jezero Moiridovo jest hojně všelijakými rybami. 6. Hradbami Sparty byli mužové. 7. Mužové chrání²⁾ měst* více než hradby. 8. Básníci pravi, (že) nymfa Échó má svůj dům³⁾ v horách. 9. Meče Hellénův byly krátké a široké. 10. Raduj se více ze spanilosti duševní nežli tělesné.

1. Τὰ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γενναίως τὸν εὐγενῆ. 2. Τοῖς εὐσεβέσι καὶ δικαίοις ἀνθρώποις οἱ θεοὶ εὐμενεῖς εἰσιν. 3. Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνεκ συν-

έσεως οὐκ ἀσφαλὴ κτήματά ἐστιν. 4. Ὁ χρόνος τὰ τε ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ* εἰς φῶς ἔγει. 5. Αἰσχίνης πατὴρ ἀφανοῦς ἦν.¹⁾ 6. Οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, διὸ Ζεὺς τοὺς δυστυχεῖς καὶ ἐν δεινοῖς ὄντας σφίξει. 7. Εὐτυχεῖς ὄντες μὴ ἐπιλανθάνεσθε τῶν δυστυχῶν. 8. Ἄρ' οὐ τοὺς πένητας καὶ εὐπαιδεύτους προκρίνομεν τῶν πλουσίων καὶ ἀμαθῶν;

50.

1. Starý jest výrok: „Zdravá mysl ve zdraví těle.“ 2. Přejí si raději spolehlivých přátel* než zlata a stříbra. 3. Nezejvné (v budoucnosti) znameněj z toho, (co) zjevno jest. 4. Není vždy snadno rozeznávatí pravdivé a lživé. 5. Jen pošetilec věří snadno lživým slovům. 6. Práví se: „Od šlechtného otce (pocházejí) též šlechtní synové.“ 7. Věř pravdivému slovu, i (když) jest trpké. 8. Šlechtného muže obyčejem jest útrpnost míti s nešťastnými. 9. Šťastnému sice zdá se život krátkým býti, nešťastnému však dlouhým.

51.

1. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐθαύμαζον Δημοσθένη διὰ τὴν τῶν λόγων δεινότητα. 2. Τοῖς Πλάτωνος καὶ Ξενοφῶντος βιβλίοις καλὸν Σωκράτους ἐγκώμιον ἔνεστιν. 3. Οἱ Τύριοι ἔλεγον τὸν Ἡρακλέα τῆς πόλεως ἀρχηγὸν εἶναι. 4. Ἐν Τάραντι τῇ πόλει ἦν Ἡρακλέους ἔγαλμα κολοσσιαῖον, Ἀνσίππου ἔργον. 5. Οἱ ἐν ταῖς μάχαις ἀποθανόντες οὐ δακρύων ἄξιοι εἰσιν, ἀλλὰ μνήμης εὐκλεοῦς. 6. Θάνατον εὐκλεᾶ μᾶλλον βούλομαι ἢ βίον αἰσχρόν. 7. Ξενοφῶν λέγει τοὺς Σωκράτει συνδιατρίβοντας βελτίους γίγνεσθαι.

52.

1. Sókrate! podivujeme se tvé statečnosti. 2. Tyřané obětovali Hérakleovi jako svému praotci. 3. Athéňané říkali, (že) Periklés nosí na jazyku blesk. 4. Héraklee! lidé obětují ti jako bohu i rekovi. 5. Slavného života následuje nesmrtelná památka. 6. Nadarmo kázal Kritón Sókratovi přehnouti z vězení. 7. Dlouhé zdi athénské* byly dílem Themistokleovým.*

53.

1. Τὸ γῆρας τοῦ βίου χειμῶνα λέγουσιν. 2. Ὁ θάνατος τῶν ἐν γῆρας κακῶν φάρμακόν ἐστιν. 3. Τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος οὐ μόνον τοῖς τῆς γῆς φρυτοῖς, ἀλλὰ καὶ τῷ τῶν βοσκημάτων γάλακτι καὶ τῷ τυρῷ καὶ τοῖς κρέασι τρέφεται. 4. Τὰ τῶν ἀγρίων ὄντων κρέα παραπλήσιά ἐστι τοῖς ἔλαφείοις. 5. Τοῖς παισὶ γρηὶ αἰδῶ καὶ πειθαρχίαν ἐμβάλλειν. 6. Ἄρα δίκαιον εἶναι λέγεις τοὺς κρείττους τῶν ἡττόνων ἄρχειν; 7. Κρέασι καὶ σάλπιγγιν ἐν τῷ πολέμῳ σημαίνουσιν.

54.

1. Indové pokládají za nedovoleno masa požívatí. 2. Ozdobou stáří jest rozumnost. 3. Básníci přirovnávají úrodné pole rohu Amaltheinu. 4. Se

stydlivostí spojena jest též počestnost. 5. Homér praví, že větry jsou rychlejší než koně Achilleovy. 6. Větší není vždy lepší. 7. Thrákové pili víno z rohů.

Nepřavidelnosti v deklinaci.

55.

Substantiva nepřavidelná § 53. a § 54.

1. Φορέατα μὲν διὰ* τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων ἐστὶ, πηγὴ δὲ μόνη. 2. Οἱ Καρδοῦχοι κύκλω πυρὰ ἔλασον ἐπὶ τῶν ὀρέων. 3. Σταγόνες ἕδατος πέτρων κοιλαινουσιν. 4. Ἀρμονία, ἡ Κάδμου γυνή, θυγάτηρ ἦν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως. 5. Ὁ Ὀμηρος περὶ τῶν μελλόντων λέγει: „Ἐν τοῖς Διὸς γόνασι τὰ τῶν θνητῶν ἀνθρώπων πράγματα ἐστίν.“ 6. Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐστὶ σφῆξιν τὸν οἶκον. 7. Οἱ τῶν Σπαρτιατῶν βασιλεῖς πρὸ τῆς εἰς τὸν πόλεμον ἐξόδου Διὶ καὶ Ἀθηνᾷ ἔθνον. 8. Ταῖς γυναιξὶ τιμὴν φέρει ἡ εὐχοσμία.

56.

1. Města v Itálii cti nejvíce Area. 2. Rekové bojují u Homéra oštěpy a meči. 4. Ženo! etnost, ne zlato, jsou ozdobou žen. 4. Areovi obětují se koně. 5. Homér nazývá Dia otcem bohův a lidí. 6. Kolena velblouda jsou velmi silná; neboť ač dlouhou cestu jde, přece snadno se neunaví. 7. Ó Zeve, zachraň město a občany z nebezpečí! 8. Héfaistos byl syn Diův a Héřin.

57.

1. Οἱ κνηροὶ κόνας τρέφουσιν, ὁμοίη τὰ θηρία ἀνευρισκούσας. 2. Τὰς ἀγρίας σῆς κισὶ Ἀσιατικαῖς οἱ Ἕλληνες ἐθήρευον. 3. Εἴ τις καλὸν ἔχει σῶμα καὶ ψυχὴν κακὴν, καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν. 4. Αἱ πρὸς τὸν πόλεμον νῆες μακρὰ ἦσαν, τὰ δὲ πλοῖα-στορογγύλα. 5. Οἱ πρέσβεις πανταχοῦ ἱεροὶ νομίζονται καὶ οὐχ ὑβρίζονται. 6. Παρακελεύονται οἱ πατέρες τοῖς υἱέσιν εὐσεβεῖς καὶ εὐπειθεῖς εἶναι. 7. Οἱ Θορᾶκες ἀλώπετζας ἔχουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς καὶ τοῖς ὠσίν. 8. Εἰκότως τὸν κυβερνήτην τὴν τῆς κῆρας ψυχὴν εἶναι λέγουσιν. 9. Τῆς μὲν ἡμέρας οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ὠτων σαφέστεροί εἰσι, τῆς δὲ νυκτὸς τὰ ὄτα τῶν ὀφθαλμῶν. 10. Ἐν Θήβαις ἦσαν Ἐτεοζέων καὶ Πολυκείων τάφοι, τῶν Οἰδίποδος υἱέων.

58.

1. Psi odvracují vlky od ovcí. 2. Jako kormidelníci řídí lodí, tak panovníci státy. 3. Ó synu, nepři se s rodiči, (třebas) měl pravdu! 4. Čím* na lodí jest kormidelník, tím* jest zákon ve státě. 5. Jako vlk psu, tak bříchopásek podoběn jest příteli. 6. Dioskúrové jsou v bouřích ochranci lodí. 7. Jako hadi jed skrze rány, tak lichotníci vštěpují špatné rady skrze uši. 8. Vyslancům všude jsou prokazovány slušné úcty. 9. Otcové zdržují syny (od) špatné společnosti. 10. Mezi¹⁾ vyslanci athénskými* k²⁾ Filipovi (vypravenými) byli Démostenés a Aischinés.

59.

Nepravidelná adjektiva § 58. a § 56. 3. pozn. 1.

1. *Ἔβλα πολλά μεγάλην ἐγείρει φλόγα.* 2. *Μη ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλιγοῖς πολλά.* 3. *Οἱ κροκόδειλοι ἔχουσιν ὀδόντας μεγάλους καὶ ἔνυχας ἰσχυροὺς καὶ δέρμα ἄρβηκτον.* 4. *Ἡ παιδεία καθάπερ εὐδαίμων χώρα πάντα τὰγαθὰ φέρει.* 5. *Τὴν γῆν μητέρα ἀπάντων καὶ κοινὴν τροφὸν λέγουσιν.* 6. *Παροιμία ἐστίν· ἀρχὴ ἡμῖσιν παντός.* 7. *Πάσης πράξεως τὸ τέλος πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐξέταξε.* 8. *Πασῶν τῶν ἀρετῶν πηγὴ ἐστὶν ἡ θεοσέβεια.* 9. *Ὀδυσσεὺς πολὺν χρόνον ἐν τῇ Καλυψοῦς νήσῳ διέτριβεν.* 10. *Μέγα κέρδος ἐν πᾶσιν ἢ ἀλήθεια.*

60.

1. Veliké dary Štěstěny chovají v sobě příčinu házně.¹⁾ 2. Řeky indské živi mnoho velikých ryb. 3. Pro slávu všichni berou na se veškera namáhání. 4. Za veliký poklad měj věrného přítele! 5. Platón praví, že všechno zlato na zemi i pod zemí není ctností cenou rovno. 6. Všem lidem se libiti jest nemožno. 7. Veliká namáhání jsou zdrojem veliké slávy. 8. Velikou²⁾ úlohou jest vystihnouti pravdu. 9. Slávy* nedobýváme si bez velikých namáhání. 10. Při každé příležitosti potřebí jest opatrnosti.

61.

Περὶ τῆς Πελοποννήσου.

Ἡ Πελοπόννησος εἰκνύα ἐστὶ φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα¹⁾, ἴση δὲ σχεδὸν¹ κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Ἐχουσι δὲ αὐτῆς τὸ μὲν ἔσπεριον μέρος οἷ² Ἡλεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, τὸ δὲ πρὸς ἄρκτους βλέπον τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος καὶ Σικυῶν καὶ Κόρινθος, τὸ δὲ ἔφον ἡ Λακωνικὴ καὶ Ἀργεῖα· μέση δὲ ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι πᾶσι γειτονεύουσα.

62.

Enna.

Ostrov Sicillie jest Démětre a Koře zasvěcen. Tyto¹⁾ bohyně ctí^{1, 2} Sikulové obzvlášť, a na mnohých místech jsou jim chrámy a oltáře vystaveny. Blízko u města Enny, u prostřed celého ostrova, jsou luka, fialkami³ a jinými všelijakými květinami ozdobená, a háj krásných stromů; též je tu prostranná jeskyně s²⁾ hlubokou propastí. Tam prý* Plútón vykonal³⁾ 4 únos Kory, (když právě) trhala květiny na lukách.

63.

Περὶ Κελτῶν.

Οἱ Κέλτοι σώματα ἔχουσιν εὐμήκη καὶ χροῦτα λευκῆν καὶ κόμας ξανθὰς. 1 Τὸ δὲ ἔθνος σύμπαν μάχιμόν ἐστιν, ἔμα δὲ καὶ θυμικόν καὶ πρὸς ἐριδας² καὶ πολέμους τετραμμένον. Μάλιστα μὲν οὖν ἀριστεύουσι τῇ ἵππικῇ μάχῃ,³

4 *χρῶνται*¹⁾ δὲ καὶ συνωρίσιν, ἔχοντος τοῦ ἔρματος ἡρίοχον καὶ παραβάτιν. Ἐν δὲ ταῖς παρατάξεσι προάγουσι τῆς τάξεως καὶ ἀνασειόντες τὰ ὄπλα τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν προκαλοῦνται,²⁾ τὰς ἐαντιῶν³⁾ ἀρετὰς προφερόμενοι καὶ τοὺς ἐναντίους οὐνειδίζοντες.

64.

O podsvětí.

1 Lid¹⁾ se domnívá, Homérovi a Hésiodovi věře, (že) pod zemi jest místo velmi hluboké a prostranné, při tom těž temné a beze slunce,
2 Hádem se nazývajíci. Nad touto²⁾ propastí, (která) mrtvé v sebe pojímá,
3 kraluje bratr Diův, Plútón. U vchodu (prý) je v jeskyni strážcem* Ker-
4 beros o třech hlavách psíci* a ocasa dračím.* Kolem toho místa (že) však jsou široké a hluboké řeky a před ním³⁾ acherontské jezero; přes toto se přepraviti⁴⁾ nelze (jinak) leč ve člunu za vedení Charónova.⁴⁾
5 Duše zemřelých Hermés (prý) dolů provází; soudeci pak nad nimi⁵⁾ (že)
6 jsou Mínós, Rhadamanthys a* Aiakos. Tito⁶⁾ (prý) posílají nábožné a spravedlivé na nivu élyskou, bezbožné a nešlechtné však do Tartaru.

65.

Περὶ Σπαρτιατῶν.

1 Οἱ Σπαρτιάται αἰσχροὺν ἐνόμιζον ἄλλας τέχνας μαρθάνειν ἢ τὰς εἰς τὸν
2 πόλεμον. Οὐδεὶς οὖν αὐτῶν¹⁾ χαλκεὺς ἦν ἢ κεραμεὺς ἢ σκετοτόμος, ἀλλὰ τὰς
3 τέχνας ἐπετήδευον οἱ ἐπήροιοι αὐτῶν, περίοικοι ὀνομαζόμενοι. Καὶ οὔτε ξέροις
4 ἰδρῶσθαι ἐξήν ἐν Σπάρτῃ οὔτε τοῖς Σπαρτιάταις ἐν τῇ ξέτῃ διάγειν. Ἐπ'
5 οὐδενὶ δὲ ἄλλῳ οὕτως ἐσεμνύοντο ἢ τῷ πεῖθεσθαι τοῖς νόμοις, οἳ δὲ μὴ
6 πεῖθόμενοι μεγάλῃ περιέπιπτον ἀτιμίᾳ. Καὶ ἐμάχοντο ἐστεφανωμένοι. Ἐμακαρίζοντο δὲ παρ' αὐτοῖς μᾶλλον οἱ γενναίως ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες.²⁾

66.

Charón a Hermés.

1 Ch. Dnes jich¹⁾ mnoho přivážíš, Hermé; náš člunec jest však malý
2 a napuchřelý. — H. A přec vytykával jsi mi²⁾ večera, že málo obolů dostá-
3 váš. — Ch. Ovšem že; neboť jen málo jich¹⁾ přichází nyní k nám,³⁾ co
4. 5 v nadsvětí jest mír.⁴⁾ Odkud však tak veliký dav mrtvých? — H. Večera
6 stala se⁵⁾ bitva na pomezí (mezi) Chalyby a Persany.* — Ch. Musi tedy
7 jen ve spodním šatě vstoupiti a vše ostatní zpět zanechati. Ty však,
8 ó synu⁶⁾ Máim, měj pozor a důkladně (si) je prohlédni! — H. Vstupte;
neboť jest čas odplouti;⁷⁾ ty pak,⁸⁾ Charóne, odvaž lana a říd kormidlo!

67.

Stupňování adjektiv § 59.—§ 61.

1. Ξίρους πλεονῆς κοροπότερα ἐστὶν ἢ γλώττης· τὸ μὲν γὰρ τὸ σῶμα, ἡ δὲ τὸν νοῦν τιτρώσκει. 2. Οὐκ ἔστι σοφίας κτήμα τιμιώτερον. 3. Βεβαιο-

τάτην φιλίαν ἔχε πρὸς τοὺς γονέας. 4. Τὸ τῶν μυρμηκῶν καὶ μελιττῶν γένος ἐργατικώτατόν ἐστιν. 5. Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀρχαιοτάτη ἦν καὶ ὀνομαστοτάτη. 6. Οἱ Αἰθίοπες μελάντεροι εἰσι τῶν ἄλλων ἐν Αἰβύῃ ἐθνῶν. 7. Οὐδὲν γλυκύτερον τῆς πατρίδος. 8. Ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατος παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐκλεέστατος νομίζεται.

68.

1. Nejstarší básníci Hellénů jsou Homér a Hésiod. 2. Chudí jsou často šťastnější než bohatí. 3. Mezkoné jsou oslům podobnější než koním. 4. Orel jest mezi ptáky nejbystřejšího zraku. 5. Velmi chudí byli nej-přednější z Hellénův, Aristeidés, Sókratés, Epameinóndas. 6. U mladších má převahu čin, u starších rada. 7. Nejsladší, praví se, jest med, nejhorší žluč. 8. Mezi všemi bohyněmi byla Afrodité nejprůvabnější, Athéné nejumoudřejší.

69.

1. Ἡδίων ἐστι παρὰ τὴν θάλατταν πεζεύειν ἢ παρὰ τὴν γῆν πλεῖν.¹⁾ 2. Τάχιστόν ἐστιν ὁ νοῦς· τρέχει γὰρ διὰ παντός. 3. Ὅπλον μέγιστον ἢ ἀρετὴ τοῖς ἀνθρώποις. 4. Τῆς ἀναρχίας οὐκ ἔστι μείζον κακόν. 5. Βουλῆς οὐδὲν ἐστιν ἔχθιον κακῆς. 6. Τῶν ἐν Τροίᾳ Ἑλλήνων κάλλιστος καὶ τάχιστος ἦν Ἀχιλλεύς. 7. Οὐδὲν ἐστιν αἴσχιον ἢ ψευδῆ λέγειν. 8. Ἡ μὲν σοφία πάντων κάλλιστον, ἢ δὲ ἀμαθία πάντων αἴσχιστον.

70.

1. Nie není rychlejšího myšlenky. 2. Není krásnějšího majetku nad¹⁾ vzdělanost. 3. Indie využívuje velmi mnoho* a velmi velikých slonů. 4. Nie není horšího špatné společnosti. 5. Často můžeme se více naučiti od nepřátel než od přátel. 6. Onen jest mi nejvíce protivou, jenž jiné myslí²⁾ a jiné mluví. 7. Nejpříjemnější jest dítěti chvála od otce.³⁾

71.

1. Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίγνεται μέγιστος. 2. Προνοίας οὐδὲν ἕμεινον καὶ νοῦ σοφοῦ. 3. Μὴ τὰ ἡδίστα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα τοῖς πολλοῖς συμβούλευε. 4. Ἀνθρώπων πάντων τῶν ἄλλων ζώων¹⁾ ἄρῶν ἐστιν ἕρχειν ἢ ἀνθρώπων. 5. Φίλος σαφῆς καὶ ἀγαθὸς πάντων κτημάτων κράτιστος. 6. Ἡ ἀρετὴς κτῆσις πλοῦτον καὶ εὐγενείας πολλῶν²⁾ κρείττων ἐστίν. 7. Ὡ λῶστε, τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον πίστευε ἢ τοῖς ὤσιν. 8. Ὁ θάνατος κοινός ἐστι καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις.

72.

1. Ne nejsnadnějším jest sebe sama¹⁾ ovládati. 2. Lépe jest míti spolehlivého přítele než veliké bohatství. 3. Největší v nejmenším jest šlechtná mysl v těle lidském. 4. Hellénové byli množstvím skrovnější

Peršanův, udatnosti však byli mnohem silnější. 5. Voli jsou silou slabší býkův a mnohem méně srdnatí. 6. Lichotník jest horší než mnozí nepřátelé. 7. Nejvíce lidí* honí se za slávou a bohatstvím, nejméně však jich stará se o (to, co jest) pramenem²⁾ pravého štěstí, o ctnost. 8. Lépe jest méně statků míti než mnoho se závistí.

73.

Příslovce § 62.

1. *Τῷ μαθητῇ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς λέγειν πρέπει.* 2. *Λοιδορίας οἱ μὲν σωφρόνως φέρουσιν, οἱ δὲ βαρέως.* 3. *Οἱ φιλόσοφοι διδάσκουσι τὰ μαθήματα ἕμεινον καὶ ἀκριβέστερον ἢ οἱ λοιποὶ ἄνδρες.* 4. *Ἡ ἀηδὸν ἥδιον καὶ χαριέστερον ἔδει τῶν ἄλλων ὄρνεων.* 5. *Πιστὸν φίλον οὐχ ἦττον στέρω ἢ τὸν ἀδελφόν.* 6. *Ἡ χάρις ἐν τῷ βίῳ τάχιστα γηράσκει.* 7. *Ἐπὸ σκιάς ἥδιστα ἀναπαύομεθα.* 8. *Ὡς ἀνδρειότατα καὶ ῥῆστα φέρε τὰς τῆς τύχης μεταβολάς.* 9. *Κύρω τῷ νεωτέρῳ πολλοὶ Πέρσαι μᾶλλον φίλοι ἦσαν ἢ τῷ βασιλεύοντι Ἀρταξέρξῃ.*

74.

1. Pilnému vše krásně se daří. 2. Rádi¹⁾ posloucháme řeči moudrých mužů. 3. Já rychle čtu, ty však zvolna.²⁾ 4. Rozumem mnohé věci jasněji a lépe znamenáme než očima. 5. Nábožný a spravedlivý člověk klidněji a bezpečněji spí než nešlechetník.³⁾ 6. Kůň utíká rychleji než pes, ale nejrychleji utíká slon. 7. Špatní chtějí co nejsnáze a co nejpríjemněji žiti. 8. Bůh všechny věci nejlépe a nejkrásněji zařizuje. 9. Staří praví, že rovný rovnému nejvíce jest nakloněn.

Náměstky.

75.

Náměstka osobná 1. a 2. osoby § 63.

1. *Ἡ ψυχὴ βασιλεύει ἐν ἡμῖν.* 2. *Κἀγώ,¹⁾ εἰ ὑμεῖς τὰ δίκαια ποιεῖν²⁾ θέλετε, ἔπεσθαι ὑμῖν βούλομαι.* 3. *Θεὸς ἡμᾶς σφῆζει ἐν κινδύνοις.* 4. *Αεὶ ὑμᾶς ὡς ἀγαθοὺς πολίτας μὴ εἰς τὸ ἴδιον, ἀλλ' εἰς τὸ τῆς πόλεως ὠφέλημα βλέπειν.* 5. *Περισβόητος ἢ Δημητρίου πρὸς Νέρωνα ἀπόκρισις:* „Σὶ μὲν μοι ἀπειλεῖς³⁾ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις.“

76.

1. Neříkej: „Já jsem lepší než ty“ nebo „Já jsem moudřejší než vy“, nýbrž buď skromným.¹⁾ 2. Mysli, (že) Bůh tě všude vidí.²⁾ 3. Každý z nás chce budoucnost napřed věděti; ale Bůh skrývá nám moudře budoucnost.³⁾ 4. Ctěte vlast; neboť jest vaší společnou matkou. 5. Rozhlášen jest výrok Pýthagorův: „Přítel jest druhé já.“

77.

Náměstky přisvojovací a autós, ή, ό § 64. a § 65.

1. Τῷ ἡμετέρῳ βίῳ οὐκ ἀεὶ τὸ αὐτὸ σχῆμα διαμένει. 2. Ἐμὸν* μὲν σοὶ παρακελεύεσθαι, σὸν δὲ ἐμοὶ πείθεσθαι. 3. Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν¹⁾ καὶ ψέγειν ἀνδρὸς καιοῦ. 4. Ταυτὸν ἐξ ἀσθενοῦς ἀγκύρας σκάφος δριμύζειν καὶ ἐκ φάλης γνώμης ἐλπίδας. 5. Τὰ αὐτὰ φάρμακα τοῖς μὲν ὠφέλιμα, τοῖς δὲ βλαβερά ἐστιν. 6. Αὐτὸ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ὄνομα τοῖς Τρωσὶ φόβον ἐνέβαλλεν.

78.

1. Héróné! Iopotný byl váš život, avšak nesmrtelno jest vaše jméno. 2. Dvakráté o týž kámen naraziti jest (zprůsobem) jen počítlice. 3. Titéz lidé chváli¹⁾ a hanějí často totéž. 4. U samé řeky Eufráta leželo²⁾ veliké a bohaté město, jménem Thapsakos. 5. Duše samé nevidíme,³⁾ ale její činnost⁴⁾ znamenáme. 6. Zeus kraluje nad nebem, z jeho bratří však Poseidón nad mořem, Plútón nad podsvětím.

79.

Náměstky zvratiné a vespolné § 66. a § 67.

1. Αἱ γλαυκες τῆς νυκτὸς τὴν τροφὴν αὐταῖς πορίζονται. 2. Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν. 3. Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ἑαυτοῖς εἰσι πολέμοι. 4. Μήποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποιεῖ.¹⁾ 5. Παροιμία ἐστὶν περὶ τῶν σφόδρα δειλῶν, „τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν φοβεῖται.“²⁾ 6. Μάχονται οἱ ἐλέφαντες σφοδρῶς πρὸς ἀλλήλους καὶ παίουσι τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτοῦς. 7. Ὁ λέων καὶ ὁ τίγρις ἀλλήλοις πολέμοι εἰσιν. 8. Διαφέρουσιν οἱ ἐλέφαντες τῇ ἀνδρείᾳ θανμαστῶς ἀλλήλων.

80.

1. Lidé jsou často sami vinni svým neštěstím.¹⁾ 2. Prokazujte se, mladíci, hodnými svých rodičů! 3. Každý národ má své zákony za nejlepší.²⁾ 4. Věely bojují často prudec (mezi) sebou³⁾ a usmreňují se vzájemně svými žihadly. 5. My jsme sobě samým nejmeně známi a soudíme proto často neprávě o sobě samých. 6. Špatní lidé nejsou* ani sobě samým ani jiným přátely. 7. Nic lepšího nemají lidé v sobě nad moudrého ducha. 8. Athény a Sparta lišily se velice od sebe vespolně ústavou a zákony.

81.

Náměstky ukazovací § 68.

1. Ἠδονὴν αἰσχροὺν φεῦγε· αὕτη γὰρ λύπην τίπτει. 2. Ἐφρόδιον ἀπὸ τῆς νεότητος εἰς τὸ γῆρας ἀναλαμβάνει τὴν σοφίαν· βεβαιότερον γὰρ τοῦτο τῶν ἄλλων κτημάτων. 3. Ὅδε ὁ νόμος πρῶτος καὶ μέγιστός ἐστι· φίλει¹⁾ τὸν πέλας ὡςτερ σαυτὸν. 4. Ὁ Πλάτων λέγει· ἡ τραγωδία τῆσδε τῆς πόλεως ἐστὶν εἶρημα. 5. Ἐν τοῖς Ἰνδοῖς²⁾ εἰσιν ἵππων ἀγρίων καὶ ὄνων τοιοῦτων

ἀγέλαι. 6. Οἱ ἐλέφαντες ἔχουσι μυκτῆρας καὶ τοιοῦτους καὶ τηλιούτους, ὥστε ἀπὲς χειρῶν ἔχειν αὐτούς. 7. Ἀποβάλλει ἡ ἔλαφος ἀνὰ ἕκαστον ἔτος τὰ κέρα. 8. Ταυτὸν ἐστὶν ὄφιν ἐκτρέφειν καὶ πονηρὸν εὐεργετῆν²⁾ παρ' οὐδετέρῳ γὰρ ἡ χάρις εὐνοίαν τίκει.

82.

1. Nejznamenítejší města peloponnéská byla tato: Korinth, Argos, Sparta, Megalopolis. 2. Nepřete se o věci nepatrné, nýbrž reete: „Mně se líbí toto, tobě však ono.“ 3. Poslouchejte, občane, zákonův! neboť bez těchto není státu. 4. Život a zdraví jsou dary boží; nechtěj tedy těchto darů prostopášností hubiti. 5. Věrnost přátel poznáváš spíše v neštěstí nežli ve štěstí;¹⁾ neboť ve štěstí máš mnoho průvodců, v neštěstí však jsi samotěn a od oněch opuštěn. 6. Tak veliké prý bylo množství perských lučištníků, že²⁾ svými střelami slunce zastíňovali. 7. Réva vydává v Sicílii dvakrát (do) roka³⁾ plody.

83.

Náměstky určitě vztažné § 69.

1. Οὗτός ἐστι βέλτιστος ἀνὴρ, οὗ ἡ ψυχὴ ἐλευθέρη ἀμαρτημάτων ἐστίν. 2. Ὁ πρᾶντιον αἰσχρὸν ἐστὶ, τοῦτο οὐδὲ λέγειν καλὸν ἐστίν. 3. Οὕτως δοκεῖ¹⁾ μοι ἄριστος εἶναι οἶκος, ἐν ᾧ τοιοῦτός ἐστι ὁ δεσπότης δι' αὐτὸν, οἷος ἔξω διὰ τὸν νόμον. 4. Οἱ πολῖται, οἳ τοῖς τῆς πόλεως νόμοις πείθονται, ἐπαινοῦν ἄξιοι εἰσιν. 5. Ὅσους δακτύλους ἔχομεν ἐν ταῖς χερσὶ, τοσοῦτους ἔχομεν ἐν τοῖς ποσίν. 6. Ὁ Τάρταρος τόπος σκοτεινός ἐστὶν ἐν Ἄιδου, τοσοῦτον ἔχων ἀπὸ τῆς γῆς διάστημα, ὅσον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἡ γῆ. 7. Ὅσα κρείττων ψυχῆ σώματος, τοσοῦτω καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ τῶν ψυχῶν κρείττους εἰσὶν ἢ οἱ τῶν σωμάτων. 8. Πύρρος τὴν Σικελίαν ἀπολείπων „ὦ φίλοι“, ἔφη²⁾ „οἷον παλαιστραν καταλείπομεν τοῖς Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις“.

84.

1. Špatny jsou řeči, jež z úst špatného může přicházeti.¹⁾ 2. Mudřec, jemuž neštěstí se stává, neklesá na mysl. 3. Málo (divokých) zvířat má tak velikou sílu jako²⁾ lvi. 4. Jaké povahy lidí, takový jest i jejich život. 5. Čím více lidé mají, tím více si žádají. 6. Naděje jest (majetkem) všem společným;³⁾ neboť jest i při těch, kteří nic jiného nemají.⁴⁾ 7. Čím udatněji bojujete, tím většími díky jest vám povinna vlast, za kterou bojujete. 8. Epameinondas pravil o vojsku, (jež) bylo⁵⁾ sice veliké, ale dobrého vojevůdce nemělo:⁵⁾ „Jak veliké (to) zvíře (a) nemá⁶⁾ hlavy!“

85.

Náměstky přímo tázací a neurčité § 70.—§ 72.

1. Οὐ πάντες τῶν καλῶν ὀρέγονται, ἀλλὰ τινες τῶν κακῶν. 2. Ἡ μέθη τῆς μανίας ἔχει κοινωνίαν τινά. 3. Τῶν κακῶν ἕλλα ἅντα δεῖ ζῆτεῖν¹⁾ αἷτια,

ἀλλ' οὐ θεόν. 4. Ἡ λέγε τι σιγῆς κρείττον ἢ σιγῆν ἔχε. 5. Τίνοι φίλοι πλουσιώτεροί εἰσιν* ἢ τῶ τῶν Περσῶν βασιλεῖ; 6. Οὐ διαφέρει, τίς λέγει, ἀλλὰ τί λέγει. 7. Παρ' Ὀμήρω οἱ ἐγγάριοι τοὺς ξένους ἀφικνουμένους²) ἀεὶ τοιαύδε ἐρωτῶσι³) „Τίς πόθεν εἶ ἀνδρῶν;“⁴) ποῦ σοι ἡ πόλις ἐστὶ καὶ οἱ γονεῖς; ἐπὶ ποίας νεὸς ἦκαίς;“; 8. Λέγε μοι, τίνας ἄνδρας μάλιστα ἐπὶ ζωγραφίᾳ θανμάζεις; Ἄρ' οὐ Ζεῦξιν καὶ Ἀπελλῆν;

86.

1. Některá divoká zvířata žijí se rostlinami a plody. 2. Naděje k* nějakému špatnému zisku jest hauebna. 3. Komu povinni jsme většimi díky než rodičům? 4. Kterému z obou se více divíte, Zeuxovi či Apellovi? 5. Řekni mi, z jakého asi rodu tento muž jest. 6. Či díla jsou krásnější než díla božská? 7. Nesmí se jen na to hleděti,¹⁾ co řečníci mluví, nýbrž i kdo jsou řečníky. 8. Nezáleží na tom, kolik (toho) jest, nýbrž jaké (to) jest, čemu se učíš.²⁾ 9. Velice na tom záleží, co jak kouáš a jakou³⁾ pší v čem máš.⁴⁾

87.

Náměstky nepřímé tázací a neurčité vztažné § 70.—§ 72.

1. Ὅστις ἄλλον τινὰ ἀποκτείνει, τούτῳ θάνατός ἐστι ζῆμια. 2. Ζηλωτοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες μὴ¹⁾ μεγάλας συμφοραῖς ἐν τῷ βίῳ περιπίπτουσιν. 3. Τίς ἐστίν, ὅτε μᾶλλον πιστεύεις ἢ τῷ πατρὶ τῷ σῶ ἢ τῇ μητρὶ; 4. Ἄττα πράττειν μὴ ἔξεστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστιν. 5. Λέγε μοι, ὧ μαθητὰ, οὕστινας στρατηγούς οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιφανεστάτους ἐνόμιζον. 6. Οὐ γιγνώσκω, ὁπότερος ἀληθῆ λέγει. 7. Ἰππίας ὁ σοφιστῆς τοῦ Σωκράτους ἐπυθάνετο, ὁποῖον νόμιμον ἢ ποῖον δίκαιον λέγει. 8. Οἱ σκοποὶ ἐξευρίσκουσιν, ὅποσον τὸ σγράτευμά ἐστι καὶ ὅπῃ πορεύεται.

88.

1. Kdokoli pomluvám rychle věří, sám jest špatný povahou.¹⁾ 2. Příteli, rač nám, cokoli se tobě zdá býti nejlepším a nejkrásnějším. 3. Jakákoli jest povaha člověková, taková jest i řeč (jeho). 4. Komukoli v životě pohromy se nepřiházejí, jest závisti hoden. 5. Řekněte nám, kterých básníků písně vám se nejlépe líbí. 6. Agis, král spartanský, pravil, že Lakedaímoňané se neptají, kolik asi je nepřátel, nýbrž kde jsou. 7. Ode kterých rodičů Homér pocházel a ze kterého města Hellady neb Asie, nelze snadno vystihnouti. 8. Zdaž je ti známo, se kterým národem Řekové nejslavnější boj bojovali?

89.

Περὶ Περσῶν.

Παρά τοῖς Πέρσαις κοινὰ ἦν τῶν παιδῶν διδασκαλεῖα. Ἐμάνθανον δὲ 1. 2 εἰς ταῦτα φοιτῶντες¹⁾ οἱ παῖδες πρῶτον μὲν δικαιοσύνην. Διέτριβον γὰρ ὅλας 3

σχεδὸν τὰς ἡμέρας ἐν τοῖς διδασκαλείοις, οἴκοθεν ἄρτους φερόμενοι καὶ κώ-
 4 θανα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύεσθαι. Ἐγίνετο δὲ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους
 ὡσπερ ἀνδράσιν ἐγλήματα καὶ κλοπῆς καὶ βίας καὶ ἀπάτης καὶ κακολογίας
 5 καὶ ἄλλων τοιούτων. Οἱ δὲ ἄρχοντες τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας αὐτοῖς ἐδίδαζον
 καὶ οὕς ἠβρισκον²⁾ τούτων τι ἀδικούντας ἢ ἀδίκως ἐγκαλοῦντας,³⁾ ἰσχυρῶς
 6 ἐκόλαζον. Ἐπειτα δ' ἐδίδασκον αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην καὶ πείθεσθαι τοῖς
 7 ἄρχουσι καὶ τὰ μὲν καλὰ στέργειν, τὰ δ' αἰσχρὰ φεύγειν. Πρὸς δὲ τούτοις
 ἐμάνθανον οἱ παῖδες τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν.

90.

Hroch.

1 Kromě krokodilů žijí Nil zvířata, jež pro svou jakousi podobu koňui
 2 se nazývají.¹⁾ Tato zvířata mají čtyři nohy s rozpoštěnými paznehty²⁾ jako
 skot, vyčnívající kly, (jež) větší jsou než divokých sviňů, tři z obou stran,
 3 uší pak³⁾, ohon a hlas dosti podobný koni. Celkem⁴⁾ však postava těla
 4 není slonu nepodobna. Dorůstají výšky ne méně⁵⁾ než přeti loket a mají
 5 nejsilnější kůži ze všech zvířat. Ve dne zdržují se ve vodě, v noci⁶⁾ pak
 6 spásají obilí a trávu po krajině. (Jakkoli) tedy způsobují velikou⁷⁾ škodu
 Aegyptu, přec jest jedno aspoň při⁸⁾ nich této zemi prospěšno, (totiž) (jejich)
 máloplodnost.

91.

Περὶ Συβαριτῶν.

1. 2 Διαβόητοι ἐπὶ τρυφῇ ἦσαν οἱ Συβαριταί. Οἷτοι γὰρ τέχνας τὰς ψόφρον
 ποιούσας¹⁾ οἷον χαλκῶν καὶ τεκτόνων καὶ ἄλλων τοιούτων ἐξεύροον ἐκ τῆς
 πόλεως καὶ ἀπηγόρευον μὴ τρέφειν ἀλεκτρονάς, οὐ βουλόμενοι ἕωθεν ταῖς
 3 φωναῖς αὐτῶν ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγείρεσθαι. Ἐν δὲ ταῖς θυσίαις καὶ ἑορταῖς
 λαμπρὰς εὐωχίας ἐποιοῦντο,²⁾ ἐπὶ ἐρίων Μιλησίων καὶ ῥόδων πευάλων κατα-
 κείμενοι,³⁾ καὶ τοὺς μαγείρους τοὺς ἄριστα τὰ σιτία κατασκευάζοντες δημο-
 4 σία ἐστεφανοῦντο,⁴⁾ κηρύκων διὰ τῆς πόλεως ἀγγελλόντων. Ὅθεν Σιβαριτίας
 τις ἐν Σπάρτῃ δευπνῶν⁵⁾ μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐν τοῖς φειδιτίοις κατα-
 κείμενος ἐπὶ τῶν ξύλων τάδε εἶπεῖν⁶⁾ λέγεται. „Πρότερον μὲν ἐθαύμαζον,
 5 περὶ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων ἀνδρείας ἀκούων, νῦν δ' αὐτότις ὢν νομίζω
 αὐτοὺς τῶν ἄλλων οὐδὲν διαφέρειν. Καὶ γὰρ ὁ ἀναρδράτατος, οἶμαι, μῆλλον
 βούλεται ἀποθνήσκειν ἢ τοιοῦτον βίον ἀνεχεσθαι“.

92.

Nesvorní synové.

1. 2 Jistý král měl* několik synů, kteří se vespolek často hašteřili. Onen
 sice neustáva jich napomínati,¹⁾ (aby) ve svornosti mezi sebou²⁾ žili, tito
 3 však neposlouchali jeho rady. Proto když měl již umíratí, povolá je k sobě
 4 a podá každému z nich svazek prutů, poroučeje jim, (by) je zlomili. Ale

žádný z nich nebyl s to, by to vykonal.³⁾ Potom však otec rozváže svazek 5 a podá jim pruty po jednom.⁴⁾ Takto⁵⁾ teprv bylo synům možno pruty 6 zlámati. Tu tedy řekl otec svým synům: „Tomuhle svazku, moji synové, 7 jste i vy podobní! Jestliže jste svorní, můžete všechny své nepřátele velmi 8 snadno přemoci; pakli se druh s druhem⁶⁾ lašteříte, jest každý sebe slabší⁷⁾ nepřítel s to, by vás bez namáhání přemohl.“ — Tato bajka učí, že čím 9 větší svornost mezi⁸⁾ lidmi panuje, tím nepřemožitelnějšími tito bývají.

Číslovky.

93.

Číslovky základní.

1. Κρεῖττον ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἀξίον ἢ πολλοὺς οὐδενὸς ἀξίους.
2. Τίκτουσι δύο φᾶ οἱ γῦνες, ὁ δ' ἀετὸς φᾶ τίκτει τρία. 3. Ἡ κάμηλος ἄποτος ἀνέχεται καὶ τέτταρας ἡμέρας. 4. Ἀπέχουσιν αἱ Πλαταιαὶ τῶν Θηβῶν σταδίου ἐβδομήκοντα. 5. Ὁ Λύκος ποταμὸς ὡς ἑκατὸν ἐνενήκοντα ποδῶν* ἐστὶ τὸ εὖρος.¹⁾ 6. Ἀπὸ τοῦ Φοίνικος ποταμοῦ πεντεκαίδεκα στάδιοι εἰσὶν εἰς Θερμοπύλας. 7. Ἡ στρατιὰ τοῦ Κέρου λέγεται γενέσθαι²⁾ εἰς³⁾ δώδεκα μὲν ἰππέων μυριάδας, εἰς δισχιλία ἔρματα δρεπανηφόρα, πεζῶν δὲ εἰς μυριάδας ἐξήκοντα. 8. Φέρεται ὁ Νεῖλος ἀπὸ τῶν Αἰθιοπῶν μέχρι τῆς εἰς Θάλαντιαν ἐκβολῆς σταδίου μυρίου καὶ δισχιλίου. 9. Ἦσαν ἐν τῷ πρὸς Ἀσσιρίους πολέμῳ Μήδων ἰππεῖς μὲν πλείους τῶν μυρίων, πελτασταὶ δὲ καὶ τοξόται ἐξακισμύριοι. 10. Ὁ μὲν σοφὸς καὶ ἐν πλούτῳ καὶ ἐν πενίᾳ ὁ αὐτὸς διαμένει, ὁ δὲ μῶρος ἐν ἀμφοῖν ἀλλοιοῦνται.⁴⁾

94.

1. Jedna vlašťovka nedělá¹⁾ léta. 2. Dva přátelé jsou jedna duše ve dvou tělech. 3. Žádné cti hoden není, kdo vše činí¹⁾ pro²⁾ vlastní zisk, ne pro všeobecné dobro. 4. Efesos jest vzdálen od Sard tři dni cesty.³⁾ 5. Město Athény má tři přístavy, Peiraeus,⁴⁾ Munychiu a* Faleron. 6. Pán snáší dvanáct vajec* a žije⁶⁾ do dvaceti pěti let.* 7. Sofoklés napsal⁶⁾ sto dvacet tři dramata. 8. Od Euripu až k Thermopylám je pět set a třicet stadií. 9. Počet řeckých lodí u Artemisia byl dvě stě sedmdesát a jedna. 10. Visla teče od svého prameniště až k ústí tisíce osmsot a padesát stadií. 11. Vojsko Xerxovo prý mělo okolo milionu⁷⁾ dvakrát sto sedmdesát tisíc pěších a okolo osmdesáti tisíc jezdců; počet trojřadních lodí⁷⁾ byl tisíc dvě stě a sedm.

95.

Číslovky řadové a příslovce číselná.

1. Τῶν ἑπτὰ νήσων, αἱ τῶν ἄλλων ἐν τῇ εἰσῷ Θαλάττῃ κειμένων τῷ μεγέθει ὑπερέχουσι, Σικελία μὲν μεγίστη ἐστὶ, δεύτερα Σαρδῶ, τρίτη Κύρος, τετάρτη δὲ Κρήτη, ἡ Διὸς τροφός, πέμπτη δ' Εὐβοία, στενὴ καὶ μακρὰ ὄδσα,

ἔκτη δὲ Κύνρος, Λέσβος δὲ τὴν ἑβδόμην τάξιν ἔχει. 2. Σοφοκλῆς ἐγεννήθη¹⁾ ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι²⁾ κατὰ³⁾ τὸ δεύτερον ἔτος ἣν δὲ Λισχύλου μὲν νεώτερος ἔτεσι τριάκοντα, Εὐριπίδου δὲ πρεσβύτερος ἔτεσι πεντεκαίδεκα. 3. Πικτοῦσιν αἱ περισσότεραὶ τοῦ ἑνιαυτοῦ δεκάκις, τινὲς δὲ καὶ ἐνδεκάκις, αἱ δ' ἐν Λιγύπτῳ καὶ δωδεκάκις. 4. Τὰ τετράκις τέτταρά ἐστιν ἑκαίδεκα. 5. Τρεῖς τρεῖς πόσοι πόδες εἰσὶν; Ἑνέα.

96.

1. Aischylos narodil se ve čtvrtém roce šedesáté třetí olympiady a zemřel¹⁾ ve čtvrtém roce osmdesáté první olympiady. 2. Bitva u²⁾ Salaminů stala se³⁾ v prvním roce sedmdesáté páté olympiady devatenáctého dne měsíce boédromióna. 3. Platón zemřel v prvním roce sté osmé olympiady. 4. Pán snáší jen jednou do roka⁴⁾ vejce. 5. Sofoklés zvítězil⁵⁾ tragodiemi dvacetkrát, Euripidés pětkrát. 6. Pětkrát sedm jest pět a třicet. 7. Kolik jest devětkrát devět stop? Osmdesát jedna.

Sloveso.

Slovesa na ω.

97.

Praesens aktivní.

1. Μὴ θλίβε τὸν πένθητα. 2. Ἡ γλώττιά σου μὴ προτρέχει τοῦ νοῦ. 3. Μὴ φεύγωμεν, ὧ ἑταῖροι, ἀλλὰ καλῶς ἀποθνήσκωμεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 4. Οἱ πονηροὶ μὴ κατεχόντων τὸν τῶν χρηστῶν τόπον. 5. Μὲγ' ἐστὶ κέρδος, ἂν ἔχῃς πιστοὺς φίλους. 6. Τὴν αἰσχίστην δουλείαν δουλεύει, ὅς ἂν δουλεύῃ ταῖς ἐπιθυμίαις. 7. Ὅταν τι πράττητε δίκαια, ἀγαθὴν ἔχετε ἐλπίδα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι τοῖς δικαίοις θεὸς συμπράττει.

98.

1. Bohatí nechť neutlačují chudých. 2. Jestliže se vám dobře vede, máte mnoho přátel. 3. Nedůvěřujme lichotníkům!¹⁾ 4. Je-li Bůh s námi, kdo jest proti nám? 5. (Ti, kteří) zemi velmi pilně²⁾ vzdělávají, dostávají těž od ní³⁾ velmi mnoho dobrého. 6. Ve státě měj zákon více platnosti nežli vše jiné. 7. Kdykoli* něco mluvíte nebo činíte, myslíte vždy, (že) Bůh (to) slyší nebo vida⁴⁾ jest přítomen.

99.

1. Κύνας τρέφομεν, ἵνα ἡμῖν τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερέωσιν. 2. Ἀποτρέποιτε, ὧ θεοί, τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν. 3. Εἷς ἕκαστος ἐν μὲν ἂν ἐπιτήδευμα καλῶς ἐπιτηδεύοι, πολλὰ δ' οἷ.¹⁾ 4. Οἱ τῶν Σπαρτιατῶν βασιλεῖς διμοιρίας ἐλάμβανον ἐν τοῖς φειδιείοις, ἵνα καὶ ἀπὸ τούτου ἔχοιεν τιμῶν²⁾ τοὺς ἀρετῇ διαφέροντας. 5. Ὅποιον ἂν λέγῃς λόγον, τοιοῦτον ἂν³⁾ ἀκούοις.

100.

1. Starého stromu ne(můžes) přesazovati. 2. Mladíkem jsa¹⁾ musíš tělo cvičiti, abys později všechna namáhání snadno snášel. 3. Kéz²⁾ byste ubíhali rozkoši, jež později škodu přinášejí! 4. Moudrý by nevěřil snadno lichotníkům, ale nevzdělaní věřili by jim. 5. Proto máme dvě uši a jeden jazyk, abychom více slyšeli a méně mluvili. 6. Sparťané již³⁾ hochy cvičili, aby později námahy ve válce snadněji snášeli.

101.

Medium a passivum.

1. Ἀνὴρ ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος. 2. Βούλον τοὺς γονέας πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν. 3. Μαινόμεθα πάντες, ὅταν δογίζώμεθα. 4. Πῶς ἐν ἀρέσσοιτε μᾶλλον τῷ θεῷ ἢ εἰ ὡς¹⁾ μάλιστα πείθοισθε αὐτῷ; 5. Ἐὰν διαλύηται ἡ ὁμόνοια, διαλύεται καὶ ἡ φιλία. 6. Οἱ νεώτεροι παιδευέσθωσαν τῇ τῶν πρεσβυτέρων ἐμπειρίᾳ. 7. Βραδέως μὲν βουλευόμεθα, ταχέως δὲ πράττωμεν.

102.

1. Dioskúroné upokojují moře, aby plavci bouří zmitaní byli zachraňováni. 2. Od¹⁾ Boha počínejme! 3. Starší nechť se radi, mladší nechť poslušňají. 4. Komu by as někdo chtěl více býti přítelem než dobrému, anebo komu méně nepřitelem? 5. Lakedaimoňanům bylo zakázáno,²⁾ často proti týmže do pole táhnouti, aby nepřátelé ustavičnými výpravami nestávali se zblhlými³⁾ ve válčnicktví. 6. Špatnými prostředky nemůže se štěstí dobývati.⁴⁾ 7. Kýlykoli* Lakedaimoňané mimo zemi do pole táhnou, nese napřed kněz, jenž se zove⁵⁾ ohněnosičem, oheň s oltáře Diova. 8. Kéz bys, nejmilejší, se ustavičně nechlubil svým vysokým rodem!

103.

Imperfektum aktivní. Přímnožek § 78.

1. Οἱ παλαιοὶ ἠλιόν τε καὶ σελήην ἐνόμιζον θεοὺς εἶναι. 2. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι καὶ ἑνιαυτὸν¹⁾ ἐννέα ἄρχοντας, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δύο ὑπάτους ἀηγάζεον. 3. Οἱ Πηλεόπης μνηστῆρες Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ ξέῃ διατρέβοντος τὰ χρήματα αὐτοῦ κατέσθιον. 4. Οἱ Σπαρτιαῖται τῆς μουσικῆς ἀπειρώς εἶχον.²⁾ 5. Ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ ἦδον οἱ Ἀκαδαίμονιοι τὰ Τυρταίου ἐμβατήρια. 6. Οἱ Ἕλληνες τοῖς τῶν ἀποθανόντων στόμασιν ὀβολὸν ἐπέβαλλον, κατὰ τοῦ Χάρωνος. 7. Οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Θηβαίοις ἀμαθίαν ὠνείδιζον.

104.

1. Hellénové obětovali bohům zertvy. 2. Sókratés neposlouchal, když¹⁾ třicet (vládeū) mu něco proti²⁾ zákonům nařizovalo. 3. Lusitanové kráčeli³⁾ do bitev podle⁴⁾ taktu, zpívajíce válečné písně. 4. U Sparťanů

měly zákony více platnosti než v jiných státech Hellady. 5. (Když) v Olympii zápasy se konaly, scházelo se velmi mnoho lidí z celého Řecka. 6. Řeckové vybírali Diovi za žertvy nejkrásnější býky. 7. Aristón přirovnával řeči sofistů pavučinám; neboť prý jsou sice jemny, ale nie užitečny.

105.

Imperfektum medialní a passivní.

1. Πλάτων παρεκελεύετο τοῖς νέοις τρία τάδε ἔχειν, ἐν μὲν τῇ γνώμῃ σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης· σιγήν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδῶ. 2. Σωκράτης διαλεγόμενος προδιτρέπετο τοὺς συνόντας μάλιστα πρὸς ἐγκράτειαν. 3. Μιλτιάδης ἀνομιάζετο σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος. 4. Οἱ Ἐπίωτες τοῖς Σπαρτιάταις τὴν γῆν εἰργάζοντο.¹⁾ 5. Ζήρων ὁ φιλόσοφος λαλιᾶς πάμπαν ἀπέχετο. 6. Οἱ Ἀμφικτύονες περὶ τῶν τε κοινῶν τῆς Ἑλλάδος πραγμάτων ἐβουλεύοντο καὶ μάλιστα τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐπιμέλοντο. 7. Ἰξίων, ὡς λέγουσιν, ἐν Αἰδου τροχῶ προσδεδεμένος²⁾ ἀεὶ μετ' αὐτοῦ περιεφέρετο.

106.

1. Tegejané od starodávna výpravy konaly vžily se Sparfany. 2. Sparfané prokazovali starším mužům nemenší úctu než svým otcům. 3. Sokratés modlil se¹⁾ bohům prostě (za to), by mu dobrého poskytovali; neboť se domníval, (že) bohové sami nejlépe znamenají, co by lidem prospěšno bylo.²⁾ 4. Peršané ani obrazů ani oltářů bohům nestavěli. 5. Když Lakadaimoňané do pole táhli,³⁾ šli (jim) v čele⁴⁾ pištei, písne pochodové hrajece.⁵⁾ 6. Kýros když znamenal, že⁶⁾ přátelé jeho něčeho potřebují, posýlával jim to. 7. Tauroné, skytský uárod, pochovávali se svými králi jejich nejdůvěrnější⁷⁾ přátely; neboť myslii, (že) králové též na onom světě⁸⁾ s přátely se radí.

107.

Futurum aktivní a medialní sloves samohláskových § 84.

1. Τὰς τῶν κακῶν συνηθείας βραχὺς ἀεὶ χρόνος διαλύσει. 2. Περὶ τοῖς Ἀκαδαιμονίοις πολλοὶ ἦσαν νόμοι κωλύσοντες τοὺς πολίτας εἰς ἔξωθεν καὶ τρυφὴν ἐκπίπτειν. 3. Οἱ ἱκανῶς ἑαυτοὺς παιδεύοντες καὶ τοὺς ἄλλους παιδεύουσιν. 4. Οἱ χρηστοὶ παῖδες οὐ μόνον τοὺς γονεάς ἀγαπήσονται, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοὺς διὰ τοὺς γονεάς. 5. Ζήσεις βίον κάλλιστον, εἰὰν τὸν θεμὸν κατέχης. 6. Ποίῳ ἐπιχειρήσομεν φιλίαν συνάπτεσθαι; Ἄρ' οὐ εἰς δικαίῳ καὶ σώφροσι; 7. Πάντα ἐφορεῖ¹⁾ καὶ πάντα ἐπακούει ὁ χρόνος· οὐδὲν καὶ τὰ πάποτε δηλώσει.

108.

1. Vzhůru, chápejte se¹⁾ zbrani! já pak chei s pomocí boží²⁾ vašim vůdcem býti. 2. Chceš-li³⁾ míti dobrou pověst, mluv a jednej dobře,⁴⁾ a tak získáš si⁵⁾ dobrou pověst. 3. Bude-li mluvití moudrý muž,⁶⁾ budou (ho)

mladici poslouchati.⁶⁾ 4. Společným lékařem všech nemocí jest čas; ten i tebe nyní vyhojí.⁷⁾ 5. Budete-li^x jednati vždy spravedlivě,⁷⁾ zdaž nebudou všichni na vás pohlížeti a vás ctíti? 6. Rodiče netrestají děti, aby je zarmoutili, nýbrž aby je napravili. 7. Zdaž se nebudeš snažiti, ó dítě, vždy dobré dobrým odplácti?⁸⁾ 8. Agésiláos, otázán⁹⁾ byv, čemu se chlapeci mají¹⁰⁾ učiti, pravil: „Tomu, čeho jsouce muži potřebovati budou.“¹¹⁾

109.

Slabý aorist aktivní sloves samohláskových § 84.

1. Ἀλέξανδρος ἔθυσεν Ἀχιλλεὶ καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ ἑστεφάνωσεν. 2. Ἔργον ἐστὶ μακρὰν συνήθειαν ἐν βραχεῖ χρόνῳ λῦσαι. 3. Ὅταν ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ἰσχύσῃ, ἢ πρώτη πρόφασις ἢ μικρὸν πταῖσμα ἕπαντα διέλυσεν.¹⁾ 4. Διονύσιος ἐξ ἐπάντων τῶν ἐν Συρακούσαις ἱερῶν ἐσύλησε τὰ χρήματα. 5. Νίκησον τὴν ἀγγὴν τῷ καλῶς λογιζέσθαι. 6. Ἄνευ ἐγκρατείας οὐδεὶς ἂν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καλῶς διοικήσειε καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς οἰκονομήσειε²⁾ καὶ τοὺς φίλους καὶ τὴν πόλιν ὠφελήσειε καὶ τοὺς ἐχθροὺς κρατήσειεν. 7. Μηδέποτε φρονήσῃς ἐπὶ σαντῶ μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσῃς σαντοῦ.

110.

1. Athéniáné přemohli u Marathóna Persány. 2. Kimón své vlasti velice prospěl, zvítěziv nad Persány a osvobodiv Hellény v Asii. 3. Jak by mohli (ti, kteří) svého domu dobře nespravovali,⁺ (dům¹⁾ sousedův dobře spraviti?⁺ 4. Jistý tulpas, potkav svého lékaře, pravil mu²⁾: „Odpust⁺ a neměj⁺ mi za zlé, že jsem již třetí rok³⁾ neonemoeňl.“ 5. Čím⁴⁾^x více vlasti prospěješ,⁺ tím více též sobě samému prospěješ. 6. Caesar nviděn⁵⁾ hlavu Pompejovu, zaskzel, pomněv někdejšího přátelství a své deery Julie. 7. Nedůvěra mnohá přátelství zruší.⁶⁾

111.

Slabý aorist medialní sloves samohláskových.

1. Ἰέλων ἐν Ἰμέρῳ νικήσας τοὺς Καρχηδονίους πᾶσαν τὴν Σικελίαν ἐφ' ἑαυτῷ ἐποίησαιο. 2. Τίνα ἂν ἢ πόλις ἢ ἀξιοπιστότερον ἡγήσαιο τοῦ νομίμου; 3. Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν ἐν Κύνῳ λούσασθαι. 4. Ὅτε τῷ καλῶς ἀγρὸν φτευσαιμένῳ δῆλόν ἐστιν, ὅστις καρπώσεται, ὅτε τῷ καλῶς οἶκον οἰκοδομησαιμένῳ δῆλον, ὅστις οἰκήσει. 5. Ὅτε ἵππῳ ἄνευ χαλινῶ οἷτε πλοῦτῳ ἄνευ λογισμοῦ δυνατὸν ἀσφαλῶς χρήσασθαι. 6. Βούλευσαι πρὸ τοῦ ἔργου· οὐδὲν γὰρ πικρότερον τῆς μετανοίας. 7. Δημοσθένης δημογορῶν¹⁾ ποιεῖ ἔλεγε τοῖς Ἀθηναίοις· „Ἐὶν μὴ παύσησθε τῆς ἀργίας καὶ ἐραθυμίας, οὐδαμῖα ἐλπὶς τὰ πράγματα βελτίω γενήσασθαι.“²⁾

112.

1. Nikdo si rozkošemi chvály nedobude. 2. Fókión pravil jednomu, (jenž) s (nim) zemřiti měl:¹⁾ „Ustaň bédovati,²⁾ Thúdiippe! Či nejsi spo-

kojen,³⁾ že s Fókiónem umíráš? 3. Neustaňte⁺ po šlechtném⁴⁾ dychtiti; nebo vše ostatní jest pomíjející a⁵⁾ jen jmění ctnosti je bezpečné. 4. Jak bys se snázce zbavil pomluv než (tím, že) své živobyti všem zřejmým činíš?⁶⁾ 5. Vyslechni, soudce, obžalovaného stejným způsobem jako žalovníka! 6. Peršané pod vůdcem⁷⁾ Kýrem nejen sebe osvobodili, nýbrž podrobili si též své dřívější pány, Médy. 7. (Když) Pelopidu jeho paní prosila,⁸⁾ aby se ve válce chránil,⁹⁾ pravil: „Ne překně, ženo, jsi mne taktó¹⁰⁾ napomenula; jiné zajisté (mohla) bys tak napomenouti, ale vojevůdce (jen), (aby) chránil vlastní.“

113.

Slabé perfektum aktivní sloves samohláskových § 86.

1. Τοὺς τετελευτηκότας μὴ κακῶς λέγε, ἀλλὰ μακάριζε. 2. Δημοσθένης δημογορῶν ποτε ἔλεγεν: „Ὅτι λέλυκεν ὁ Φίλιππος τὴν εἰρήνην καὶ τοὺς ὄρκους, τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πᾶσιν ὑμῖν ἤδη δῆλον ἐστίν.“ 3. Ἐγὼ μὲν τάδε τὰ δένδρα πεφύτευκα, τῶν δὲ καρπῶν οἱ υἱοί μου γεύσονται. 4. Οἱ ποιηταὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἀρετὴν καὶ εὐσέβειαν εἰς πάντας ἀνθρώπους¹⁾ μεμυρῆασιν. 5. Τῶν Λακεδαιμονίων παραβοηθούτων²⁾ οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μαραθῶνι τοὺς Πέρσας ἤδη ἐνεκίκησαν. 6. Ἀλέξανδρος ἰσχυρῶς ἐθαύμαζεν Ὀμηρον· οὐτι γὰρ Ἀριστοτέλης αὐτὸν ἐπεπαιδεύει. 7. Τέρας ἐστίν, εἴ τις δι' ὕλου τοῦ βίου εὐτύχηεν.

114.

1. Démosthenés pravil v jakési řeči: „Domnívám se, Athénaue, (že) jsem vám vždy byt i ne¹⁾ nejpříjemnější, přec aspoň“) nejlepší poradil!“ 2. Kdo by uvěřil⁺ (tomu, jenž) jednou své přísahy zrušil? 3. (Když) Hérakleovci vpadli do Peloponnésa, byl Orestés již mrtev. 4. My všichni jsme (pevně) přesvědčeni,²⁾ že jest jeden Bůh, jenž jest³⁾ pánem všeho. 5. Nepřipustili jste, že ctnost jest ze všech statků⁴⁾ nejlepším? 6. Kéž bys, co jest nejneshodnější, sebe sama přemohl! 7. Plátón prý žil“) jeden a osmdesáté let.

115.

Slabé perfektum medialní a passivní sloves samohláskových § 88.

1. Τὸ τοῦ κροκοδείλου σῶμα θανασιῶς ἐπὶ τῆς φέσεως ἀχέρωται· δέρμα γὰρ ἔχει φοιδωπτόν, παντελῶς ἀθήρηκτον. 2. Ξενοφῶν ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει τάδε λέγει περὶ Κύρου τοῦ νεωτέρου· „Κύρου οὐδένα κείνῳ ἐπὶ πλειόνων περιλήσθαι οὔτε Ἑλλήνων οὔτε βαρβάρων“. 3. Πιομήτιος ἐπαιεῖται ἐν τῇ τῶν Ἰσπῆών ἐξετάσει, ὡς ἔθος ἦν, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν τιμητῶν, εἰ πᾶσας τὰς κατὰ νόμον στρατείας ἐστρατευμένος εἴη καὶ ἐπὶ τίσι στρατηγούσ, „Πᾶσας“ ἔφη „ἐστρατεύμαι καὶ πάσας ἐμοῦ στρατηγούντος.“¹⁾ 4. Οἱ τῶν Ῥωμαίων εὐγενεῖς καὶ ὁ δῆμος πολλὰκις μὲν ἐστασίαζον, πολέμον δὲ ὄντιος αἰ διασφαρὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ταχὺ ἐπέπαντο. 5. Σωκράτης οὐκ ἀπειρῶς εἶχε τῆς μουσι-

κῆς· καὶ γὰρ γέρων ὡν ὑπὸ Λάμιωνος τοῦ κισθαριστοῦ ἐπεπαίδευτο. 6. Ἐν Ῥαμνοῦντι τῆς Ἀττικῆς²⁾ ἦν ἱερὸν ἀρχαῖον Νεμέσεως· τὸ δ' ἄγαλμα τῆς Θεᾶς Ἰδρυτο Περικλέους ἐν τῇ πόλει πρωτεύοντος, Φειδίου ἔργον. 7. Τίς οὐκ ἂν ἀνδρὶ ἠδικομένην προθύμως βοηθήσειεν;

116.

1. Chrám v Delfech vynikal bohatstvím nade všechny ostatní v Řecku; neboť byl mnohými skvostnými¹⁾ dary obětními ozdoben. 2. (Když) Athéňané nějakého oběana věnčili,²⁾ pravil hlasatel: „Tento jest ověnčen za dobré, jež státu a národu athénskému prokázal.“³⁾ 3. Thessalie jest ode všad vysokými horami uzavřena.⁴⁾ 4. Nic nás více nebolí,⁵⁾ než když⁶⁾ povalha šlechetná zaklota jest⁷⁾ k životu plnému útrap.⁷⁾ 5. Je-li čas⁸⁾ k* jednání,⁹⁾ nemáš¹⁰⁾ se (teprve) raditi, nýbrž již urađeno míti. 6. Vymizela-li svornost, vymizel¹¹⁾ i mír. 7. O¹²⁾ velikých slavnostech pili Athéňané vespolek, ověnčení jsouce fialkami.

117.

Slabý aorist passivní sloves samohláskových § 90.

1. Ἡ τῶν Μίδων ἀρχὴ ὑπὸ τῶν Περσῶν κατελύθη. 2. Ἄνευ ὁμοιοίας οὐτ' ἂν πόλις εὔ πολιτευθεῖη οὐτ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖη. 3. Καὶ τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς ἀληθείας χαλεπὸν ἀποικληθήσεται. 4. Ἀέκων ἐπιτιμηθεῖς, ὅτι ἰατρῶν τιμὴν μέμφοιτό τι καίπερ οὐ πειραθεῖς αὐτοῦ, „Εἰ ἐπειράθη“, ἔφη, „οὐκ ἂν ἔτι ἔζων.“¹⁾ 5. Ἐὰν μὲν δίκαια πράττης, μηδὲν φοβηθήσῃς, ἐὰν δὲ ἀδίκαια, λίαν φοβήσῃσι πάντα ἐφορῶσαν.²⁾ 6. Οἱ πολέμοιοι διὰ τοῦ πεδίου ταχθῆ πορεύθησαν.

118.

1. Kýros byl dle¹⁾ zákonů perských vychován. 2. Kdykoli* se pole zanedbá*, nenese žádných plodin. A jak (mají) vypučeti etnosti v duši lidské, (když) jest zanedbávána?²⁾ 3. Hellénové hájí, (že) Nioba, (když) děti (její) od Apollóna a Artemidy zastřeleny byly, sama v kámen byla proměněna. 4. Démarrátos, král spatský, odpověděl ničemnému člověku na opřetovanou³⁾ otázku, kdo by ze Spartanů nejlepším byl: „Ten, jenž tobě nejméně jest podoben.“⁴⁾ 5. (Kdo) jsou mnohým strašní, (těm) asi mnozí strachu naženou.⁵⁾

119.

Passivní slabé futurum a futurum exaktum, adjektiva slovesná sloves samohláskových § 88. a § 90.

1. Ταῖατα δεῖ πράττειν τοὺς πολίτας, ἀφ' ὧντινων τὸ κοινὸν ὠφελήσεται. 2. Ὡςπερ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς μὴ ἐνούσης καταλύεται, οὕτω καὶ αἱ πόλεις τῶν νόμων μὴ ἰσχυρότων καταλυθήσονται. 3. Ἐδραγετήσας τὴν πόλιν πῶς οὐ κατ' ἀξίαν ἐπὶ τῶν πολιτῶν τιμηθήσεται;¹⁾ 4. Εἰ τοὺς θεοὺς σοι εὐ-

μενεῖς εἶναι βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεούς. 5. Εἰ ὑπὸ πόλεως τινοῦ ἐπι-
θυμεῖς τιμᾶσθαι,²⁾ ἢ πόλις σοι ὠφελιγτέρα ἐστίν. 6. Θεὸς οὐχ ὕρατός, ἀλλὰ
τῷ νῶ μόνον θεωρητός ἐστιν.

120.

1. Snaž se vždy nezištným býti a budeš ode všech milován. 2. Ne
dary obětními, nýbrž zbožností nejkrásněji bude svatyně ozdobena. 3. Co
se přete? Krátký jest život a brzo bude každá pře skončena. 4. Cheeš-li
od přátel milován býti, musíš se sám pravým přítelem osvědčiti. 5. Ne
chválu samu (o sobě)¹⁾ jest vysoko ceniti, nýbrž zaslouženou²⁾ chválu.
6. Zdobiti jest svatyni dary obětními (a) duši vědomostmi. 7. Mnoho jest
záhad v životě, (jež) člověku ne(jsou) řešitelný.

Slovesa stažená (verba contracta) § 92.

Slovesa na -άω.

121.

Praesens a imperfectum aktivní.

1. Ἄ μὴ προσήκει μήτ' ἄκουε μηθ' ὄρα. 2. Ἄπαντα νικᾷ καὶ μετα-
στρέφει ἢ τύχη. 3. Σαλμωνεύς Διὶ ἀντιβροντῶν ἐτόλμα. 4. Οἱ Ἀθηναῖοι
διαφερόντως τιμῶσιν Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα. 5. Μὴ σε νικᾷτω κέρδος. 6. Θε-
μιστοκλῆς ἔλεγεν, ὅτι αὐτὸν οὐκ ἐφίη καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλιτιάδου ἱρόταιον.
7. Τοὺς ἐν τῷ Χάλῳ ποταμῷ ἰχθῦς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον καὶ ἐδίκεῖν¹⁾
οὐκ εἴων. 8. Πεινῶντι ἀνδρὶ μᾶζα τιμωτέρα ἐστὶ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος.

122.

1. Hellénové etili¹⁾ byly obětní a dary obětními. 2. Nezamlčujte
pravdy; neboť zamlčovatí pravdu jest (tolik jako) zlato zakopávatí.²⁾
3. Nikdo z lidí nežíje³⁾ bezžalostný život. 4. Sókratés pravil, že jimi lidé
žijí, aby⁴⁾ jedli, on⁵⁾ že však ji, aby žil. 5. Kdo⁶⁾ etí dobré, jest chvály
hoden. 6. Buď mlčte nebo mluvte lepší (věci)! 7. Lidí snad klameš lži-
vými slovy, Boha však ne(můžeš) klamati.

123.

Praesens a imperfectum medialní a passivní.

1. Μηδέποτε πειρώ δυοῖν φίλον εἶναι κριτής. 2. Ἦρα διαστρότως ἐν
Σάμῳ τῇ νήσῳ ἐτιμᾶτο. 3. Κάλλει τῆς ψυχῆς πτώμεθα πιστοῦς φίλους. 4. Οἱ
νόμοι οὐ προστάττουσι τοῖς δικασταῖς τοῦ ἐτέρου μὲν ἀκούειν, τὸν δὲ ἕτερον
οὐκ¹⁾ εἰδὼ λέγειν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. 5. Μακάριος, ὅς οὐσίαν καὶ
νοῦν ἔχει· χρεῖται γὰρ ἐκείνη εἰς ἃ δεῖ χρῆσθαι καλῶς. 6. Οὐ ζήλοτός τίς
ἐστιν, ἐὰν ὑπὸ πολλῶν τιμᾶται, ἀλλ' ἐὰν ὑπὸ τῶν ἀρίστων. 7. Ἄρ' οὐ τὰς
τῆς Πελοποννήσου πόλεις περιπορευόμενος ἠδέως ἐθεῶ τὰ τῶν ἀνδραγατο-
ποιῶν ἐπιφανῆ ἔργα;

124.

1. Bůh vidí vše, jeho však nikdo nevidí.¹⁾ 2. Dioskúrové byli ctěni zvláště ve Spartě. 3. Pokoušejte se nepřátely překonati dobrodiními! 4. Penězi (můžeš) si lichotníky zjednávat, ale ne věrné přátele. 5. Jestliže²⁾ by si někdo mnoho peněz dobyl, ale jich neužíval, jak by měl³⁾ (pak) více než (ten, jenž) ničeho nemá? 6. Získáváje si věrné přátele, získáváš si veliké poklady. 7. Soudce má obě (strany) stejným způsobem vyslyšati.

Slovesa na -έω.

125.

Praesens a imperfektum aktivní.

1. Ἄπας ἐρυθριῶν χρηστός εἶναι μοι δοκεῖ. 2. Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσιν, ἵνα μὴ δοξῆς εἶναι κακός. 3. Ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ, κἀν¹⁾ εὐτυχῆ. 4. Τῶν δυστυχοῦντων εὐτυχῆς οὐδεὶς φίλος. 5. Ὀρφεὺς ζῆδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. 6. Κατ' ἀρχὰς ἄνθρωποι ψικουν σποράδην, πόλεις δ' οὐκ ἦσαν. 7. Μάνθανε τοῦ σαυτοῦ οἴκου καλῶς προστατεῖν.

126.

1. Peršané milovali Kýra jak otce. 2. Dobří muži jsou šťastni, i když^{*} jim štěstí není příznivo. 3. Jestliže^x svého domu dobře neřídíte, jak byste město dobře řídili? 4. Diogenés pravil jakémus jinochovi, (jenž) se zardíval: „Buď dobré mysli! Taková jest barva etnosti.“ 5. I (když) Agésiláovi štěstí přálo, neopovrhoval ani lidmi, ani nezanedbával bohův. 6. Nejspuše bys pochvaly docházel, nečinil-li bys toho, co bys jiným na jejich čincch¹⁾ vytýkal. 7. Občané nechť vespolek si nezavidějí, nýbrž se vespolně podporují.

127.

Praesens a imperfektum mediaľní a passivní.

1. Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. 2. Σικελία ἡ νῆσος πάλαι Τρινακρία ἐκαλεῖτο. 3. Οἱ Σπαρτιαῖται φοβούμενοι, μὴ οἱ πολῖται ὑπὸ τῶν ξένων διαρθείροιντο, ξηνηλασίας ἐποιοῦντο. 4. Τὸν ἰσχυρὸν δεῖ πρῶτον εἶναι, ὅπως οἱ πλησίον αἰδῶνται μᾶλλον ἢ φοβῶνται. 5. Ὁ πλοῦτω καὶ χρήμασι δουλεύων καταρροεῖσθω ὡς μικροψυχὸς ὢν καὶ ἀνελεύθερος. 6. Ἄ ψέγομεν ἐν ἄλλοις, ταῦτα μὴ μιμώμεθα. 7. Ἐτερογενῶν τοὺς πλησίον ἀντετερογετοῖο ἂν καὶ ἐπ' ἐξείνων.

128.

1. Athéňané nazývali se dříve Kranaové. 2. Kéž byste vždy spravedlivě jednali a nikoho se nebáli! 3. Následujte dobrého, nenásledujte špatných mravů!¹⁾ 4. Démostenés pravil, (když) mu kdosi nadával: „Nepustím²⁾ se v boj, kde²⁾ podléhající silnější jest vítěze.“ 5. (Když) Dio-

nýsios Mladší ne jako z počátku dosti³⁾ mírně, nýbrž již příliš kruté samovládu provozoval,⁴⁾ pravil (mu) jeden Syrakúsan: „Dříve byl jsi aspoň od některých milován, nyní však bojí se a nenávidějí tebe všichni.“ 6. (Kdo) mnohým jest strašný, musí se mnohých báti. 7. Jestliže⁵⁾ by někdo jen sám sebe miloval, jak by byl (pak) milován od jiných?

Slovesa na -όω.

129.

Praesens a imperfektum aktivní.

1. Οἱ νόμοι οὐ μόνον ζημιοῦσι τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ ὠφελοῦσι τοὺς δικαίους. 2. Ἡ παιδεία δοκεῖ ἡμεροῖν τὰς ψυχὰς ἀφαιροῦσα τὸ ἄγριον. 3. Ζήλον τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα. 4. Ὡν τὰς δόξας ζήλοισ, μιμοῦ τὰς πράξεις. 5. Οἱ ἐν Σπάρτῃ ἔφοροι καὶ τοὺς βασιλέας ἐζημιονοῦν παρόμοιον τι ποιοῦντας. 6. Ὅμηρος τοῖς τῶν δένδρων φύλλοις τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη δμοιοῖ. 7. Ἐὰν μὲν κατορθοῖς, μὴ μέγα φρόνει, ἐὰν δὲ μὴ τεργάνῃς¹⁾ ὦν ἔν ἐπιθυμῆς, μὴ ἀποδειλιάσης. 8. Δικαιοσύνη μᾶλλον ἢ δυνάμει καὶ βίᾳ βεβαιότε ἔν τῆν εὐρήνην.

130.

1. Bideové ve Spartě měli kolem¹⁾ sebe sluhy, kteří hochy, byli-(li) neposlušni, bičovali. 2. My trestáme²⁾ samy sebe, (když) jiným závidíme; neboť závist sžírá, jak se praví, tělo i duši závistivého. 3. Skutkům šlechetných mužů nedivme se pouze, nýbrž též (jich) následujeme! 4. Básníci přirovnávají život lidský* snu. 5. Úřady ať trestají oběany, (kteří) něco nezákonného konají. 6. Jak bys, ó králi, svou vládu lépe³⁾ (mohl) upevňovat než mírností a spravedlností? 7. Když Caesar sochy Pompejovy, lidem⁴⁾ porvalené,⁴⁾ opět postavoval, pravil Cicero: „(Tím, že) sochy tyto opět stavuje, sám sobě si je postavuje.“⁵⁾

131.

Praesens a imperfektum medialní a passivní.

1. Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχῶ. 2. Πῶς μὲν ἔν ἱτιον ἐπὶ τῆς πόλεως ζημιόω, πῶς δ' ἔν μᾶλλον τιμῶ ἢ εἰ τοῖς νόμοις ὡς μάλιστα πελθοιο; 3. Διαρῆεῖ διὰ μέσων τῶν Τεμπῶν ὁ Πηρεϊός· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ ἐκεῖ ποταμοὶ ἐμβάλλουσι καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῷ ἀνακοινοῦνται. 4. Τοῖς δικαίοις λόγοις οὐχὶ χρεῖ θυμοῦσθαι. 5. Οἱ τῶν Σπαρτιατῶν παῖδες ἕκαστ' ἐκαστον ἐναντιὸν περὶ τὸν τῆς Ὁρθίας βωμὸν ἐμαστιγοῦντο. 6. Μὴ εἶτε ταῖς ἐπιθυμίαις, ἀλλ' ὡς ἀνδρείοτάτα αὐταῖς ἐναντιοῦ. 7. Οἱ τῶν ἀνθρώπων ἰσῆτοι ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον δηλοῦντο ἔν ἢ ἐκ τῶν λόγων.

132.

1. Ti, kteří¹⁾ žádostem neodporují, brzo od nich bývají porobeni. 2. Naděje (může) správně (ke) kotvě přirovnána býti. 3. Kdo zákony pře-

stupuje, ať je trestán. 4. Nescadno bys jelikož jednotlivce²⁾ mnohé přemohl. 5. Prve, (když) jsi byl chud, byl jsi³⁾ otrokem špatného páta, (totiž) Závisty,⁴⁾ a nyní jsa bohatcem⁵⁾ máš ještě horší paní, totiž Pýchu. 6. Hérodót vypravuje, že Peršané u⁶⁾ Thermopyl šleháním bičí⁷⁾ nuceni byli se Spartany bojovati. 7. Kdykoli^x se zlobíš, rozvaž u sebe, že jen doba (delší) rozdíl činí mezi zlobícím se a šíleným.⁸⁾

133.

Πέρδικα καὶ ἄνθρωπος.

Πέρδικά τις θηρεύσας ἔμελλε διαχρήσεσθαι·¹⁾ ἢ δὲ²⁾ τὸν ἄνθρωπον 1. *ιζέτετε λέγουσα τάδε·* „Ἐασον με ζῆρ, ὃ λῶσται. Ἐὰν γὰρ ἐμὲ ἐλεήσης, πολλὰς 2 *ἀντ' ἐμοῦ παρήγοιμι ἄν σοι πέρδικας εἰς τὰς νεφέλας*“. Ὁ δὲ „*Αἶ*“ αὐτὸ 3 *τοῦτο*“ ἔφη „*μᾶλλον σε διαχρήσομαι, ὅτι τοὺς συνήθεις καὶ φίλους διαφθεῖ-
ρειν ἐθέλεις*“.

134.

Liška a lev.

Liška, (kteráz) ještě nikdy lva byla neviděla,¹⁾ tohoto jakousi ná-1
hodou²⁾ potkavši, ulekla se po prvé tak, že se jí zatemnělo před očima.
Potkavši jej po druhé, ulekla se sice, ale (již) ne tak jako prve. (Když) 2
však³⁾ jej po třetí uviděla, takové smělosti nabyla,⁴⁾ že se i odvážila s 3
ním mluvit.

135.

Ὄνου σκιά.

Δημοσθένης θορυβούντων ποτὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀθηναίων ἔλεγε 1
μῦθον τινὰ διηγήσεσθαι. Τῶν δὲ σιωπησάντων „*Νεανίας τις*“ ἔφη „*θέρους 2
ῶρα*“¹⁾ *ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μέγαράδε.*“²⁾ Μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ 3
*σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου καὶ ὁ δηγλάτης καὶ ὁ νεανίας ἐβούλοντο ὑπο-
δύεσθαι ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν. Καὶ ὁ μὲν ἔλεγε μεμισθωκέσθαι τὸν ὄνον 4
μόνον, οὐ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν, ὁ δὲ*“³⁾ *μισθωσάμενος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξου-
σίαν*“. Ταῦτα δὲ εἰπὼν⁴⁾ *ἐπαύσατο. Τῶν δὲ Ἀθηναίων δεομένων καὶ τὸ 5. 6
τέλος τοῦ μῦθου διηγήσεσθαι „Περὶ μὲν ὄνου σκιάς ἄρα“ ἔφη „βούλεσθε
ἀκούειν, περὶ δὲ σπουδαίων πραγμάτων λέγοντί μοι οὐ προσέχετε*“.

136.

Myslivec a drvoštěp.

Myslivec hledal lvích stop. Na* cestě potkav drvoštěpa tázal¹⁾ se 1. 2
(ho), zda-li se kde objevují lví stopy, a (když) tento přisvědčoval, (ptal se),
kde by lev svůj brloh měl. Drvoštěp²⁾ pravil: „Nejen brloh můžes³⁾ uvidět, 3
cheeš-li^x se mnou jít,“⁴⁾ nýbrž i lva sama.“ Myslivec však zbledl strachem 4
a pravil zuby jektaje: „Ale⁴⁾ vždyť já⁵⁾ hledám jen stop, ne lva.“

137.

Νεβρός και ἔλαφος.

1 Νεβρός ποτε πρὸς τὴν μητέρα ἔλεγε· „Σὺ τοι μείζων οὔσα τυγχάνεις¹⁾
 κυνὸς και ταχίστη, πρὸς δὲ και κέρα ἔχεις ἰσχυρὰ ἀμύνεσθαι· τί ἔρα, ὦ μητέρα,
 2 οὐτω φοβεῖ τὰς κύνας“; Ἡ δὲ γελάσασα²⁾ „Οὐκ ἀγνωῶ μὲν“, ἔφη „ὅτι ταῦτα
 3 ἔπαυτα ἔχω· ἐπειδὴν δὲ κυνὸς ὑλακῆς ἀκούσω, περφόβημαι και ὡς τάχιστα
 εἰς φυγὴν τρέπομαι.“

138.

Kůň a vojín.

1 Vojín krmil svého koně, pokud byla válka, ječmenem, (ježto) byl
 2 jeho společníkem¹⁾, ve všech námahách. (Když) pak válka byla ukon-
 3 čena, užíval ho (za) soumaru,* jen plevami jej krmě. Jakmile (však)
 opět trouba, válku zvěstující, zazněla,²⁾ pán koni uzdu dav, vstoupil³⁾ naň
 4 v plné zbroji.⁴⁾ Ale kůň jsa bez síly,⁵⁾ klesal neustále a pravil konečně
 5 k pánovi: „Nyní můžeš s přeshmi kráčetí. Neboť ty právně⁶⁾ učinil jsi mne
 z koně oslem; jak (pak) tedy chceš opět z osla učiniti koně?“

139.

Futurum a slabý aorist akt. a med. sloves souhláskových.

Kmeny hrdelné a retné § 98.

1. Ἐπιζέ τιμῶν τοὺς γονέας καλῶς πράξειν. 2. Ἀῖξε τὴν πατρίδα·
 τοῦτο γὰρ ποιήσας και σαντῶ δύναιμιν περιάψεις. 3. Οἱ χρηστοὶ παλιταί και
 ἐν εἰρήνῃ και ἐν πολέμῳ ὁμονόως συμπεράττοντες τὴν πόλιν εἰδαίμονα δια-
 φυλάξουσιν. 4. Οὐποτε τῆλθθῆ¹⁾ ἀποκρουψόμεθα. 5. Ἐν κατοῖς ὄν ἐπιζέ
 θεόν σε τῶν κακῶν ἀπαλλάξειν.

140.

1. Moudrý muž nebude nikdy špatné naděje* chovati. 2. Čas vše
 ukryté odhalí. 3. Kdo zamění etnost za¹⁾ poklady? 4. Penězočtivého
 aní moudré slovo neodvrátí od žádosti po* zisku. 5. Kdo do svého domu
 nepřijme přivětně bloudícího cizince?

141.

1. Κρέων ἐπέταξε τοῖς θεράπουσι τὸ Πολυνείκουσ σῶμα γυλάξαι, ἵνα
 μηδεὶς θάψειεν, Ἀντιγόνη δέ, ἡ τοῦ Πολυνείκουσ ἀδελφή, κρύφα αὐτὸ κλέψασα
 ἔθαψεν. 2. Ῥώμη μετὰ μὲν φρονήσεωσ ὠφέλησεν, ἄνευ δὲ ταύτης πλέον ἔβλαψε
 τοὺς ἔχοντας. 3. Οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντοσ ἡδιδον πεδιδον. 4. Ὁ Ἐξέρξησ ἤλιπι-
 ζεν, εἰ τὰς Ἀθήνας καταστρέψαιτο,¹⁾ ἠραδίωσ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρξειν.
 5. Οἱ Αἰχινῆται πρώτοι τῶν Ἑλλήνων νόμισμα ἐκόψαντο. 6. Ὅταν ἐψα-
 σθαι²⁾ ἔργου τινὸσ μέλλησ, λογίζου, ὁποτόν ἔστι τὸ ἔργον, και οὕτωσ ἀπρα-
 λέστερον ἄψει τοῦ ἔργου.

142.

1. Persané poslali vyslance do Athén a Sparty, aby vody a země žádali. 2. Af nikdy nie špatného nikomu¹⁾ nenařídíš. 3. Lakedaimóúané psali Filipovi, (když) (jim) nejhorším vyhrožoval: „Dionysios v Korintě.“²⁾ 4. Čehokoli se Tantalos dotekl,³⁾ vody nebo plodu, uniklo jeho rukou. 5. (Když) Dionysios Starší proti Thúriřtm se třemi sty trojřadními loďmi plul,⁴⁾ srazil je severní vítr na sebe a ztroskotal.⁵⁾ 6. Pomodleme se bohům, (aby) nás od pohromy zachovali.

143.

Κμενυ zubné.

1. Ἄνεμος σφοδρὸς οὐ κινήσει πύργον καὶ ἄνδρα φρόνιμον ὁ θυμὸς οὐ συναρπάσει. 2. Ξέρξης διαβαίνειν μέλλων τὸν Ἑλλήσποντον, ὡς ἐπανέτελλεν ὁ ἥλιος, ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπεισεν εἰς τὴν θάλατταν. 3. Σωκράτης ἐν¹⁾ τοῖς δικασταῖς ἔλεγε· „Πείσομαι μᾶλλον θεῶ ἢ ἀνθρώποις“. 4. Πολλὰκις ἐθαύμασα, τίσι ποτὲ λόγοις Ἀθηναίους ἔπεισαν οἱ γραψάμενοι Σωκράτην, ὡς ἄξιος εἴη θανάτου. 5. Οἱ Θούριοι τῷ Βορρῆ ὡς ἀρανήσαντι τὸ τοῦ Διονυσίου ναυτικὸν ἔθυσαν. 6. Ὁ Σωκράτης πρυτανεύσας οὐκ ἐπέτρεψε τῷ δήμῳ παρὰ τοὺς νόμους τι ψηφίσασθαι. 7. Ἀνκουργος τὰ Ὀμήρου ἔπη πρῶτος εἰς Σπάρτην κομίσει λέγεται.

144.

1. Rozvaž u sebe před skutkem; neboť co prospívá rozvážiti po skutku.¹⁾ 2. Cvič jinochy; neboť mužů nebudeš cvičiti. 3. Jak ty soudíš, tak bude tebe těž Bůh souditi. 4. Théseus zachránil Athény, osvobodiv je od potupné daně. 5. Démosthenés radil Athéňanům, (aby) proti Filipovi, (jenž) Olynth obléhal, ozbrojili dva tisíce těžkooděnců a deset trojřadních lodí. 6. Dobrého kormidelníka (věci) jest dle obrátí větrů se spořádati, (věci) moudrého muže však dle (obráti) osudu. 7. Alexander založil v Aegyptě město (a) nazval je po²⁾ sobě Alexandrii.

145.

Futurum a slabý aorist aktivní a medialní sloves plynných § 99.

1. Ἐὰν μὴ φυλάττης τὰ μικρά, ἀποβαλεῖς τὰ μέζονα. 2. Ὅδε ἐστὶν ὁ τῶν Ἀθήνησιν¹⁾ ἐρήθων δρχος· „Οὐ κατασιχνῶ ὄπλα τὰ ἱερὰ οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὑπὲρ τῶν δσίων καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ²⁾ κραινότων ἐμμερόνως καὶ τοῖς θεμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι“. 3. Ὁργῆς ἀπεχόμενος μὲν κερδαεῖς, μὴ ἀπεχόμενος δὲ μωραεῖς. 4. Τίς αἰσιχνεῖται παρ' ἄλλων τὰ συμφέροντα μανθάνων;³⁾ 5. Λέγοντός τινος, ὅτι πολλοὶ εἰσιν οἱ πολέμιοι, Σπαρτιάτης τις „Καλόν“ ἔφη· „πλείους γὰρ ἀποκτενοῦμεν“. 6. Τίς κάλλιον τοῦ σοφοῦ κρινεῖ τὰ ἀεὶ συμφέροντα;

1. My role osejeme, Bůh však dá¹⁾ vzrůst. 2. Zdaž²⁾ přislibiš něco, co učiniti jest nemožno? 3. O nešťastníka, jenž krví ruku svou poskvrní! 4. Povedeš³⁾-li* střídmě živobyti, budeš zdrav. 5. Pije(-li) se víno střídmě, prospěje, pak(li)⁴⁾ nestřídmě, zviklá tělo i ducha. 6. Athéňané u Marathóna zvítězivé, poslali rychlého posla Feidippida do Athén vítězství zvěstovat.

1. Ὅτε πῦρ ἱματίῳ περιστέλλειας ἂν ὅτε αἰσχρὸν ἐμάσθημα χρόνῳ. 2. Οἱ Λακεδαιμόνιοι Πausανίαν μηδίσαντα λιμῶ ἀπέκτειναν. 3. Καλεπὸν ἐστὶ τῷ ἄφρονι διακρίνει τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον. 4. Κατὰ τὸν λοιμὸν τὸν μέγαν οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς στενωποὺς οἴνω πολλῶ ἔρῳσαν. 5. Μίλων δὲ Κροτωνιάτης ταύρον ἀράμενος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔφερε διὰ μέσου τοῦ σταδίου. 6. Ἴνῳ μαυρομένη Μελικέρτην τὸν υἱὸν ἀποκτείνασα ἤλατο εἰς τὴν θάλατταν. 7. Πυθαγόρας πρῶτος τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀθάνατον ἀπεφύρατο.

1. Lakedaimónané pobořiti⁺ chtějíce město athénské, otázali se boha v Delfech, a on odpověděl (rozkazuje), (aby) společným ohniskem Hellady nehybali.⁺ 2. V Kelainách ve Frygii¹⁾ prý Apollón Marsya odřel, v závodě nad ním zvítěziv. 3. Hérakles očistil zemi a moře od oblud a zločincův. 4. Poseidón udeřiv²⁾ trojzubem (o) skálu, stvořil³⁾ u⁴⁾ prostřed vyšehradu moře, Athéna pak zasadila k tomu strom olivový. 5. (Když) se kdosi ptal mudree Démónakta: „Jak pak to dle tvého soudu vypadá v Hádu?“⁵⁾ odpověděl: „Počkej nějaký⁶⁾ čas, a já ti to (potom) od tamtul zvěstuji.“⁷⁾ 6. (Když) se jakýs holič krále makedonského Archeláa tázal: „Jak tě mám stříhati?“ pravil: „Mlčky.“⁸⁾ 7. (Když) po bitvě u Plataj jakýs Aigiňan Pausaniu pobízel, (aby) mrtvolu Mardoniovu zohavil, jako Xerxes byl zohavil (mrtvolu)⁹⁾ Leonidovu,* pravil (tento), že to je barbarské, ne hellénské.¹⁰⁾

Futurum attické a dórské § 101.

1. Πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων νεανίαί ἐφοίτων πρὸς τὰς τῶν σοφιστῶν θύρας τελοῦντες αὐτοῖς ἀργύριον καὶ¹⁾ τῆς σοφίας αὐτῶν ἀπολαύσαντες. 2. Τοὺς φίλους πλουτίζων σαντὸν πλουτιεῖς. 3. Ὅδε ἐστὶν ὁ τῶν Ἀθηνησὶ δικαστῶν ὄρκος: „Περὶ ὧν μὲν νόμοι εἰσὶ, ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους, περὶ δὲ ὧν μὴ εἰσὶ, σὺν γνώμῃ δικαιοσύνη.“ 4. Ἐὰν μὲν εἰρήνης ἐπιθυμῆς, πολλὰ ἀγαθὰ σαντῷ ποιεῖ, ἐὰν δὲ ἐριδος, τὸν σαντοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων ταράζεις. [5. Τὸν θάνατον οὐδεὶς φευξέεται τῶν βροτῶν. 6. Οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ πρὸς τοὺς τῶν Κορινθίων πρέσβεις ἔλεγον: „Ἄνδρες Πελοποννήσιοι, εἰ μὲν ἄλλοις βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύσομεν· εἰ δ' ἐπὶ Κέρκυραν πλεουσεῖσθε ἢ τι τῶν Κερκυραίων χωρίον, οὐκ ἐπιτρέψομεν.“.]

150.

1. Nikoho nebudeme blahoslaviti, dříve než život skončí. 2. Bylo-li třeba ihned o důležitých věcech se raditi, vysílali prytanové athénští hlasatele do obcí, aby občany na sněm svolávali. 3. Budete-li se jen o sebe samy starati, jak (pak) byste neměli nedostatek přátel? 4. Budeš-li^x státi o cizí (statek), všichni na tebe se budou hněvati a zjištnost tobě vytykáti. 5. Peršané pluli k Attice, aby¹⁾ Athény pobořili a Athéňany otroky si učinili. 6. Zdaž nevidíš, že lichotníci vše (to) mluví a konají, čím zavděčiti se doufají bohatým a mocným?

151.

Silný aorist aktivní a medialní § 102.

1. Σόλων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ μεγάλην δόξαν κατέλιπεν. 2. Ἡ μέλιττα τὸ κέντρον ἀποβαλοῦσα παραντίκα ἀποθνήσκει. 3. Ἔργον ἐστὶν ἐν τῷ βίῳ λύπην ἐκφυγεῖν. 4. Ἡ γλώττα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν. 5. Γυνή τις θορὴν εἶχε καὶ ἐκάστην ἡμέραν ὄδῳ αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίζουσα δέ, ὅτι, εἰ πλείους τῇ θορῆι κριθᾶς παραβάλοι, δις τέξεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο ἐποίει. Ἡ δὲ θορὴς πίων γενομένη¹⁾ οὐδ²⁾ ἄπαξ τῆς ἡμέρας ἔτεκεν. 6. Ὅτε Ξέρξης ἐκ τῶν Θερμοπυλῶν ἐπὶ τὴν Φωκέων χώραν προῆγεν, οἱ Φωκεῖς τὰς μὲν πόλεις ἀπάσας ἐξέλιπον, πρὸς δὲ τὰς δυσχωρίας τὰς ἐν τῷ Παρνασσῷ κατέφυγον.

152.

1. Kterou zemi bychom více milovali než onu, (která) nás zrodila a vychovala? 2. Artaxerxes přívětivě přijal Themistoklea, (když) se k němu byl utekl. 3. Všem zlímu v životě může člověk ujiti, ale zánivisti ujiti není možno. 4. (Když) Thrákové na blízku byli, pavezníci v úkrytu ležící¹⁾ dali se náhle do křiku a hnali se na nepřátely. 5. Vše, co se hledá,²⁾ lze naléztí,³⁾ (jen) když^x se člověk práce neštítí.⁴⁾ 6. (Když) Themistoklés dralný čas v Asii se byl zdržoval a již perské řeči znalý byl, vyslal Artaxerxes posla, aby jej k němu přivedl.

153.

1. Μιλτιάδης μόνος τῶν ἐνδόξων Ἀθηναίων κατέλιπετο ἰὸν ὅμοιον τῷ πατρὶ ἢ καὶ μείζω αὐτοῦ. 2. Σάραπιν οἱ Ἀθηναῖοι ἐξ Αἰγύπτου θεὸν εἰσηγάγοντο. 3. Περικλῆς μέλλων ἀποθνήσκειν ἐαυτὸν ἐμακάρισεν, ὅτι οὐδεὶς τῶν Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον δι' αὐτὸν περιεβάλετο. 4. Οἱ ἐν Τροίᾳ Ἀχαιοὶ πρὸς ληστειᾶν ἐιράποντο τροφῆς ἀποροῦντες. 5. Ἀργανθῶνιος ὁ Ταρτήσου βασιλεὺς χρῆματα παρείχετο τοῖς Φωκαιοῦσι τείχεσι περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. 6. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐν Κάννυσι πρῶτον μὲν τοὺς τῶν πολεμίων πεζοὺς ἐτρέψαντο, ἔπειτα δὲ κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν ἰππέων αὐτοὶ εἰς φρυγὴν ἐτρέποντο.

1. Římský senát zakazoval cizí bohy (do města) si uváděti.¹⁾ 2. Dobře uváže, dej se do práce a rychle ji vykonej. 3. Themistoklés přemlouval Athéňany, (aby) město opustili a na lodi se utekli, ženy a děti však na Salamínu si zavezli.²⁾ 4. (Když) se Orestés věštbý tázal, odpovéděl Apollón: „Vypluj do Tauridy a odvez (s sebou) sestru!“ 5. Největší radostí muži rádnému jest zůstaviti po sobě syna sobě podobného. 6. Když Caius Gracchus od pochopův Opimioových* byl pronásledován a nevěděl,³⁾ kam se uchýliti,⁴⁾ sám sebe zavraždil.

Slabé perfektum a plusquamperfektum aktivní § 103.

1. Ἄρ' οὐ τὴν πόλιν, ἐν ἣ ἔν οἱ πολῖται τοῖς νόμοις μὴ πείθονται, ἀθλιωτάτην εἶναι κέρειας; 2. Τῶν φίλων τῷ Ἀλεξάνδρῳ λεγόντων ἐπαρβεβλημένοι ἀπὸν Ἡρακλέα ταῖς πράξεσιν, „Ἄλλ' ἐγὼ“ ἔφη „τὰς ἐμὰς πράξεις ἀπάσας οὐδ' ἑνὸς νομίζω ἀνταξίους εἶναι ἡμέματος τοῦ Ἡρακλέους“. 3. Ἐπιμελῶς οἱ θεοί, ὧν οἱ ἄνθρωποι δέονται, κατεσκευάζασιν. 4. Ἄρ' οὐ πέπεικά σε λέγων, ὅτι ὡσπερ λιμὴν ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἐστὶν ἡ φιλία; 5. Τίς ἔν ἐπιανεσίει¹⁾ μακρότερον τὸν λόγον ἀποτετακόντα; 6. Ὁ μὴ πεπλευκῶς²⁾ οὐδὲν ἔώρακε³⁾ κακόν.

1. O Dioskúrové! často jste Římanům vítězství zvěstovali. 2. Kýros Mladší vysoce si vážil¹⁾ Klearcha; proto jej také poslal s²⁾ mnoha penězi do Řecka, aby pole (= vojsko) sbíral. 3. Často již obeování se špatnými lidmi³⁾ zkazilo dobrou povahu.⁴⁾ 4. (Ačkoli) Zeus Achajům⁵⁾ v Aulidě znamení nebeské dal,⁶⁾ jímž naznačil, že válka deset roků trvati bude,⁷⁾ přece vypluli proti Píu. 5. V⁸⁾ epickém básnictví nejvíce jsme užasli⁹⁾ nad Homérem, v tragoedii nad Sofokleem. 6. (Když) Alexandros Fókiónovi sto talentů darem¹⁰⁾ poslal, tázal se tento posla, proč mu to přinesl,¹¹⁾ a (když) on pravil, poněvadž jej Alexandros má¹²⁾ za muže dokonalého,¹³⁾ řekl: „Teď¹⁴⁾ at nechá⁺ Alexandros mne takovým se zdáti a (skutečně) býti.“

Silné perfektum a plusquamperfektum aktivní § 104.

1. Θεὸς ἔν τε τῇ φύσει καὶ τοῖς ἀνθρώποις πάντα ἄριστα διατέταχεν. 2. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου λόγῳ „Πολλῶν“ φησιν¹⁾ „ἀγαθῶν αἰτίος ὑμῖν γενόμενος τοῦτο μάλιστα τὴν πόλιν ὠφέλησα²⁾, ὅτι τοῖς Θηβαίοις ἔμιν διήλλαξα“. 3. Τῶν Ἀκαδαιμονίων τὴν Ἀττικὴν διούστων, ὁ δῆμος ἐχαλέπαινε Περικλεῖ· πολλὰς γὰρ ἐν τῇ χώρῃ οἰκίας κατεσκάφισαν οἱ πολέμιοι, πολλὰς δὲ ἐλάας κατεκεύρωσαν ἢ ἐξωρωρόησαν. 4. Θεμιστοκλῆς εὐκότως σωτήρ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος πάσης ὀνομάζετο· τῇ γὰρ βουλῇ αὐτοῦ

πεποιθότες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν κατελελοίπεσαν καὶ εἰς τὰς ναῦς ἐπεφεύγεσαν. 5. Τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγόντων μὴ ὑβρίσης. 6. Ἄρ' οὐ πέφρικας ἀκούσας τῶν παλαιῶν λόγων περὶ Ταντάλου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ; 7. Ἐάν τις τι κλέπτῃ δημοσίον, μέγα ἢ καὶ σμικρόν, τῆς αὐτῆς δίκης δεῖ σμικρόν τι γὰρ ὁ κλέπτων ἔρωτι μὲν ταυτῶ, δυνάμει δὲ ἐλάττονι κέκλοφεν. 8. Ἰρικράτης, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός — ἀκήκοας γὰρ τοῦνομα — υἱὸς ἦν σκυτοόμου.

158.

1. Spartané byli na Isménii, (jenž) tehdaž byl polemarchem v Thébách, rozhořčení; neboť hlasatelem každému Thébanu zakázal¹⁾ táhnouti s nimi proti Olynthu. 2. Aristofanés prý čtyřicet veseloher napsal. 3. Který šlechtný muž²⁾ kdy komu tímýslně uškodil? 4. (Zvykem) počtilce jest bez příčiny křičeti a hřmotiti. 5. Zdaž nebudeš toho, (jenž) svěřený (statek) dobře zachoval, dary ctíti? 6. Totéž jest na lodí zpučhřelě plouti jako³⁾ jalové naději důvěřovati. 7. Musíš vlast jako matku ctíti,⁴⁾ neboť rovněž jako⁵⁾ tvá matka tě zrodila a vychovala. 8. Spartané Sperthias a Búlis přišedše⁶⁾ na oči Xerxovi, pravili: „Králi médký! nás vyslali Lakedaimoňané, aby chom pokutu podstoupili za hlasatele ve Spartě zahubené.“ Xerxes však odvětil: „Já nebudu jednat jako Lakedaimoňané — neboť ti to usmrtivše hlasatele (na ruby) převrátili zákony lidské — a nezbavim, zavraždě vás, Lakedaimoňanů viny.“

159.

Perfektum a plusquamperfektum medialní a passivní sloves souhláskových (verba muta) § 105. srov. § 94. 1. b, c.

1. Ἀλέξανδρος κατώκισε Σιάγειρον, τὴν πατρίδα Ἀριστοτέλους, κατασκαμμένην ἐπὶ Φιλίππου. 2. Ἰρικράτης τὸ στρατεύμα οὕτως ἔρη δεῖν συντετάχθαι, ὡςτε θώρακα μὲν ἔχειν τὴν φάλαγγα, χεῖρας δὲ τοὺς ψιλοῦς, πόδας δὲ τοὺς ἰσπύκας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρατηγόν. 3. Ὅς ἂν τοὺς πολίτας βελτίους ποιήσῃ, μέγιστος τῆς πόλεως εὐεργέτης ἀναγεγράφθω. 4. Ῥόδον τὴν νῆσον τὸ παλαιὸν κεκρούθῃ λέγονσι τῇ θαλάττῃ. 5. Πέπυσο μὴ εἶναι σὸν κτήμα, ὅπερ μὴ ἐντὸς διανοίας ἔχεις. 6. Τὸ ἄθλον τῶν Ἰσθμοῦ¹⁾ νικησάντων ἦν στέφανος ἐκ πίπτος πεπλεγμένος. 7. Οὐκ ἐγκαλύπτει νῦν κακῶς εἰργασμένον. 8. Περύλαχθε ἀνθρώπους διχομύθους, ὡς φησι Σόλων, γλώττας ἔχοντας.

160.

1. Euripidés prý v Makedonii jest pochován. 2. Byzantion jest od Megafanů založeno. 3. Caesar překročuje Rubikon, pravil: „Hra v kostky budiž započata.“¹⁾ 4. V zákonech Drakontových byl jen jeden trest zločincům vyměřen, (a to) smrt. 5. Spartané říkali, že Sparta, (která) žádných zdí neměla, nejlépe opevněna jest chabrostí občanův. 6. V bitvě u Plataj byli Spartané seřaděni²⁾ na pravém křídle, Athéňané na levém. 7. Byl-li jsi

jednou jako⁸⁾ lhář usvědčen,⁴⁾ nebude se ti přistě věřiti. 8. Věnce vítězů v Olympii byl upleten z olivových ratolestí. 9. Měj se na pozoru⁵⁾ před (těmi, kteří) všechny tvé řeči a skutky chválí.

161.

Perfektum a plusquamperfektum pass. (med.) sloves plyných (verba liquida) § 105. a § 107.

1. Ἐπει ἔληξεν ἡ ἐν Κορωνεία μάχη, παρήν θεάσασθαι τὴν μὲν γῆν αἵματι πεφυρμένην, ἀσπίδας δὲ διατεθρυμμένας, δόρατα δὲ κατακεκλασμένα.¹⁾ 2. Ἡ τῶν Συρακοσίων πόλις λιμῆσιν ἐκεκόσμητο μεγίστοις καὶ τεῖχος αὐτῆ περιεβέβλητο ὑψηλότατον. 3. Πρῶτος μὲν τῶν στρατηγῶν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος, δεύτερος δὲ Σηπτιών, ὁ τὸν Ἀντίβαν νικῆσας, τρίτος δὲ Ἀντίβας. 4. Περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἐν Σικελίᾳ συμφορᾶς τὸ μὲν πρῶτον λόγος ἀσαφῆς διέσπαρτο εἰς τὴν πόλιν καὶ ἠπίστον οἱ ἀκούσαντες· ἔπει δὲ δῆλον ἦν, ὅτι ἀληθῆ ἔην τὰ ἠγγελέμενα, μεγάλη οἰμωγὴ ἐγένετο. 5. Κατεστραμμένων τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ἑλλήνων Κροῖσος ναὺς ποιησάμενος²⁾ διανοεῖτο τοῖς νησιώταις ἐπιχειρῆσαι. 6. Ἡ βασιλεύς ἀρχὴ καίτερος μεγίστη οὖσα διμῶς ἀσθενεστέρᾳ ἐφαίνετο διὰ τὸ διεσπᾶσθαι³⁾ τὰς δυνάμεις. 7. Τετελεσμένου τοῦ ἔργου ἕξαστί σοι σεμνύνεσθαι, οὐκ ἀρξάμενός τοῦ ἔργου.

162.

1. Thessalie jest na¹⁾ sever položena.²⁾ 2. Démostenovi, (ač) radil nejprospěšnější, někteří z jeho spolohečanův odporovali, poněvadž byli od Filipa penězi podplaceni. 3. Xenofón pravil vojinům: „Bojujmež důstojně svých předkův a svobody, v níž jsme vychováni.“ 4. Démostenés praví v jedné řeči: „Vizte, kam věci dospěly³⁾ vinnou tčeh, (kteří) Filipovi slouží; neboť i svoboda, již Hellénové dříve⁴⁾ za největší dobro pokládali, jest nyní zrušena.“⁵⁾ 5. (Když) Kýros Mladší v boji padl,⁶⁾ podmanil Farnabazos, satrap Artaxerxův, hellénská města u⁷⁾ moře (ležící); neboť to učiniti měl od krále rozkázáno.* 6. Kdo se necítí⁸⁾ unaven, obcuje-li s tlachalem? 7. Diogenés když viděl, (že)⁹⁾ brány v Míndu jsou veliké, město však malé, pravil: „Zavřete brány, mužové! neboť, nejsou-li zavřeny, mohlo by vám¹⁰⁾ město vyběhnouti.“¹¹⁾

163.

Slabý aorist passivní § 108.

1. Κόρινθος ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατεφλέχθη. 2. Οἱ ἂν τις ἐπ' ἀρχοντος ταχθῆ, ἐνταῦθα δεῖ μένοντα κινδυνεύειν. 3. Ἐνεργοῦντων ἑμῶν καὶ καρτεροῦντων πάντα ἂν πραχθεῖη. 4. Κύρος ὁ νεώτερος ἐπὶ Λαφείῳ τοῦ πατρὸς κατεπέμψθη σατραπείης Λυδίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καταδοκίας. 5. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· Ζεὺς γὰρ αὐτὸν κεραυ-

νώσας τὴν πόλιν τὴν ὑπ' αὐτοῦ κτισθεῖσαν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἠφάνισεν πάντας. 6. Τὰ προπύλαια τῆς ἐν Ἀθήναις ἀκροπόλεως ἐξαιρεγασθῆ ἐν πενταετίᾳ Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος. 7. Καὶ σὺ, φίλε, πείσθητι· τὸ γὰρ πείθεσθαι ἕμεινον.

164.

1. Když kníže Indů Poros před¹⁾ Alexandra byl přiveden, divil se tento velikosti a kráse (toho) muže. 2. Nějakou dobu²⁾ může přečím zůstatí skryt,³⁾ během času⁴⁾ však přijde pachatel na jevo.⁵⁾ 3. Třešňový strom byl Lukullem* z Asie do Říma přinesen.⁶⁾ 4. Romulus a Remus byli zachráněni pastýřem Faustulem.* 5. Co by mohlo vykonáno⁷⁾ býti dobrého⁸⁾ od vojínů neposlušujících? Které nepřátelské město mohlo by jimi býti vydobyto, které přátelské zachováno?⁹⁾ 6. (Když) Démosthenés a jeho sestra po¹⁰⁾ svém otci jako sirotci zůstaveni byli, hospodařili¹¹⁾ poručníci velmi špatně s jejich jměním. 7. Zdaž se nedivíš, jak se Athéňané dali přemluvíti, že Sókratés nevěří v bohý? 8. Agésiláos u Korintha zvítěziv, nedal na jevo žádné radosti,¹²⁾ nýbrž řekl: „Běda, Hellado! kdyžtě¹³⁾ (ti, kteří) nyní padli, byli s to, aby všechny barbary přemohli.“

165.

1. Πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστειᾶν Ἑλένης ἀπήνησαν· προὔκριθη δὲ Μενέλεως τοῦ Πελοπιδῶν γένους. 2. Μήποτε ἐπ' εὐπραγίας εἰς ἄλογον ὑπερηφανίαν ἀρθθείης. 3. Τιτνὸς ἐν Ἀιδῶν κολάζεται· γῦπες γὰρ τὸ ἦπαρ αὐτοῦ ἐν πέτρᾳ ἐκταθέντος ἀεὶ κείρουσιν. 4. Πελοπίδας, στρατιώτου τινὸς ἀνδρείου διαβληθέντος αὐτῷ¹⁾ ὡς βλασφημῆσαντος αὐτόν, „Ἐγώ“, ἔφη, „τὰ μὲν ἔργα αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤμουσα“. 5. Φίλιππος ἐπεὶ κληθεὶς ἐπὶ ξένου τινὸς εἰς δεῖπνον πολλοὺς μεθ' αὐτοῦ ἐπηγάγετο, τοῦ ξένου θορυβομένου — ἦν γὰρ οὐκ ἱκανὰ τὰ παρεσκευασμένα — προσκαλέσας τοὺς φίλους καθ' ἓνα ἕκαστον ἐκέλευσε πλακοῦντι χώραν ἀπολιπεῖν. 6. Πενθεὶς ὁ Θηβῶν βασιλεὺς ὑπὸ τῶν γυναικῶν τὰ Διονύσου ὄργια τελοῦσῶν διασπασθῆναι λέγεται.

166.

1. Hannibal pravil, (když) mu porážka jeho bratra Hasdrubala zvěstována byla: „Poznávám osud Karthaginy.“ 2. Je-(li) při něčem dobrá vůle, lze i nejnepohodnější (věci) vykonati.¹⁾ 3. Nepohoršte se²⁾ na své rodiče, (když) vás napomenou nebo pokárají! 4. V Lakedaimoně každý by se byl styděl přijati³⁾ zbabělec za společníka stanu. 5. Licinius Macer byl od Cíceroa pro zpronevření peněz státních pohánán k zodpovídání se. 6. Co by mohlo⁴⁾ otci větší radost působiti, než (když) vidí, (že) jeho synové napomenutí jeho ochotně poslušni jsou.⁵⁾

Silný aorist passivní § 109.

1. Οἱ Κρήτες παρ' αὐτοῖς τραφήναι τὸν Δία λέγουσιν. 2. Προμηθεὺς πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε τῷ Κανκάσῳ προσηλωθεῖς, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν. 3. Μαρσύας ἠττηθεὶς ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπ' Ἀπόλλωνος ἐξεδάωρ. 4. Ἄλας μανεῖς ἑαυτὸν ἐφόνευσεν. 5. Ἡρακλέους παιδὸς ὄντιος ἀταμηνιαῖον Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις ἔπεμψε διασφραγῆναι βουλομένη τὸ βρέφος. 6. Οἱ Πέρσαι, ἵνα μὴ αὐτοῖς οἱ ἵπποι ἐν τῷ πολέμῳ καταπλαγῶσιν, ἤχοις χαλκοῦ αὐτοὺς προσεθίζουσιν. 7. Ἐλαύνοντος Ἰππολύτου παρὰ τὴν θάλατταν ταυρὸς ἀνεφάνη καὶ ἐπτόησε τοὺς ἵππους, οἱ τοῦ ἀρματός ἀνατραπέντος τὸν δεσπότην τοῖς ἱμασὶν ἐμπεπλεγμένον σύραντες ἀπέκτειναν. 8. Ἰάκρος τακέντος τοῦ κηροῦ καὶ τῶν πετρῶν συρῆνόντων ἐπὶ κεφαλὴν ἐπέπεσον¹⁾ εἰς τὸ πέλαγος Ἰάκριον ὕστερον ἀπ' αὐτοῦ κεκλιμένον. 9. Δισχυνθείμεν ἂν, εἰ φανείημεν μᾶλλον φροντίζοντες τῆς ἡμετέρας δόξης ἢ τῆς κοινῆς σωτηρίας.

168.

1. Aias byl na¹⁾ pobřeží Hellésponta pochován. 2. Eurydikú, manželku Orfeovu, usmrtil had, ovinuv se jí²⁾ kolem nohy. 3. Polyxena, dcera Priamova, byla Neoptolemem u³⁾ mohyly jeho otce Achillea zabita. 4. Adónis umřel na honbě, kancem byv poraněn.⁴⁾ 5. Když se ti velmi dobře daří,⁵⁾ tu třeba se ti nejvíce báti, bys do neštěstí nepřišel.⁶⁾ 6. (Když) Cicero byl zavražděn, Antonius poručil mu useknouti⁷⁾ hlavu a pravou ruku, kterouž tak řečené filipické řeči⁸⁾ napsány byly.⁺ 7. Héfaistos svržen byv od Dia s nebes, od⁹⁾ toho pádu prý ochroml.¹⁰⁾ 8. Řečník Gorgias byl od svých spoluobčanů, Leontíčanů, (jako) vyslanec do Athén poslán.¹¹⁾ 9. Kdo by se oněm (lidem) nevysmál, kteří si při jídle¹²⁾ tak břich naplňují, že se málem¹³⁾ udusi?⁺

169.

Slabé a silné futurum passivní, futurum exaktum a adjektiva slovesná.

1. Αἰ εὐπραξίαι δειναὶ εἰσι συγκρούσαι τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα· εἰ δέ τι πταίσει ὁ πονηρός, τότε ἀκριβῶς ἀνακαλυφθήσεται πάντα. 2. Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀνυπόθετος γὰρ γελασθήσει.¹⁾ 3. Ὁ τῆς σοφίας καρπὸς οὐ φθαρθήσεται. 4. Σὺν θεῷ ἄψαι τοῦ ἔργου, καὶ ὁ διανενοῖσαι, πεπραξεται. 5. Ἐάν με ἐξελεγήσῃς, οὐκ ἀγανακτήσω, ἀλλὰ μέγιστός μοι εὐεργέτης ἀναγεγράψει. 6. Τὰ μὲν τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ μόνα βέβαιά ἐστι, τὰ δ' ἄλλα ἐπισφαλῆ καὶ φθαρτά. 7. Εἰ βούλει εὐδαιμόνῳ εἶναι, σωφροσύνη σοι διοικεῖα καὶ ἀσκητέα. 8. Οὐδὲν ἕλλο μᾶλλον παρήρουν οἱ γεραίτεροι ἐν Σπάρτῃ τοῖς νέοις ἢ τὸ „Πιστέον τοῖς νόμοις“.

170.

1. Ani časem ani štěstím nezakryje se hanebný přečin. 2. Sláva ctnosti nikdy nevyhyne.¹⁾ 3. Bez svornosti a poslušnosti nevykoná se ani v míru ani ve válce nic krásného a dobrého. 4. Svorností malé věci berou vzrůst, nesvorností však brzo největší na zmar přijdou.²⁾ 5. I největší pomníky ničí³⁾ čas, sláva krásných činů však zůstane na vždy.⁴⁾ 6. Chlapec jest navykati vždy pravdu mluvit. 7. Špatným nesmí se povolovati, uýbrž co nejvíce⁵⁾ odporovati;⁶⁾ pakli ne,⁷⁾ bude ve státě vše vzhřu nohama převráceno.⁸⁾ 8. Ze dvou zel vystříhati jest se většího, menší voliti.⁹⁾ 9. Mnoho jest povolaných, málo vyvolených.¹⁰⁾

171.

Ἀποφθέγματα Σωκράτους.

Λέγοντός τινος, ὅτι ἀηδῶς ἐσθίου, Σωκράτης „Ἀκουμένος“, ἔφη, „τού-
του φάρμακον ἀγαθὸν διδάσκει“. Ἐρωτῶντος δέ· „Ποῖον“; „Πάσασθαι²
ἐσθίοντα“ ἔφη· „καὶ ἡδιόν τε καὶ εὐτελέστερον καὶ ἡγιεινότερόν φησι διάξειν
παυσάμενον“. Ἄλλου δ' αὖ λέγοντος, ὅτι θερμὸν εἴη παρ' ἑαυτῷ τὸ ὕδωρ,³
δὲ πίνοι,¹⁾ „Ὅταν ἄρ'“ ἔφη „βούλη θερμῷ λούσασθαι, ἐτοιμὸν ἔσται σοι“.
„Ἀλλὰ ψυχρόν“, ἔφη, „ἔστιν, ὥστε λούσασθαι“. „Ἄρ' οὖν“, ἔφη, „καὶ οἱ^{4.5}
οἰκέται σου ἀχθονται πίνοντές“²⁾ τε αὐτὸ καὶ λούμενοι³⁾ αὐτῷ“; „Μὰ τὸν⁶
Δί“ ἔφη· „ἀλλὰ καὶ πολλὰκις τεθαύμακα, ὡς ἡδέως αὐτῷ πρὸς ἀμφοτέρα
ταῦτα χρώνται“. „Πότερον δέ“, ἔφη, „τὸ παρὰ σοὶ ὕδωρ θερμότερον πιεῖν⁴⁾
ἔστιν ἢ τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ“;⁵⁾ „Τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ“ ἔφη. „Πότερον δέ λού-^{8.9}
σασθαι ψυχρότερον τὸ παρὰ σοὶ ἢ τὸ ἐν Ἀμφιαράου“; „Τὸ ἐν Ἀμφιαράου“¹⁰
ἔφη. „Ἐνθυμοῦ οὖν“, ἔφη, „ὅτι κινδυνεύεις δυσχεροστέτερος εἶναι τῶν τε οἰ-¹¹
κετῶν καὶ τῶν ἀρῶστούντων.

172.

Sókratés říkával, kterak od mnohých slýchá, že za více stojí¹⁾ spolehlivý 1
a hodný přítel, než všechny jiné statky, ale že (prý) vidá přemnohé lidi²⁾
starati se více o vše jiné, než o získání si přátel. Neboť domy, polnosti,²
stáda (a) nářadí hledí si (prý) lidé horlivě zjednávat i a, co mají,³⁾ zachová-
vati, ale přemnozí lidé nestarají se o to, by si získali přitele, jenž*⁴⁾ přece
největším dobrem se zove, neb aby ty, jež mají,⁵⁾ si zachovali. A přec³
s jakým jiným statkem dobrý přítel jsa srovnáván,⁶⁾ lepším⁷⁾ by se ne-
objevil? Neboť i co ruce jednomu každému dělají⁸⁾ a oči napřed vidí, uši⁴
napřed slyší a nohy vykonávají,⁹⁾ v ničem tom¹⁰⁾ nezůstává přítel dobře
čině pozadu. Ba¹¹⁾ často již, čeho mnohý sám za¹²⁾ sebe nevykonával anebo⁵
neviděl¹³⁾ anebo neuslyšel anebo neušel, to vše přítel za přítele učinil.¹⁴⁾

173.

Φοβούμενον τινὸς τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ὁδόν, δ Σωκράτης „Τί“ ἔφη „φοβεῖ¹
σὺ τὴν πορείαν“; Οὐ καὶ οἴκοι σχεδὸν ὄλην τὴν ἡμέραν περιπατεῖς; Καὶ²

ἐκείσε πορευόμενος περιπατήσας ἀριστήσεις, περιπατήσας δειπνήσεις καὶ ἀνα-
 4 παύσει; Ἄρ' οὐκ οἶσθα,¹⁾ ὅτι, εἰ ἐκτείνεις τοὺς περιπάτους, οὓς ἐν πέντε
 ἢ ἑξ ἡμέραις περιπατεῖς, ῥαδίως ἂν Ἀθήνηθεν²⁾ εἰς Ὀλυμπίαν ἀφικνοῦτο;
 5 Χαριέστερον δὲ καὶ προξορμιᾶν ἡμέρα μιᾶ³⁾ μᾶλλον ἢ ὑστερῆσαι τὸ μὲν γὰρ
 ἀναγκασθῆναι περαιτέρω τοῦ μετρίου μῆκνεναι τὰς ὁδοὺς χαλεπὸν, τὸ δὲ μιᾶ
 ἡμέρα πλείονας πορευθῆναι πολλὴν ῥαστώνην παρέχει· κρεῖττον οὖν ἐν τῇ
 ὁρμῇ σπεύδειν ἢ ἐν τῇ ὁδῷ.

174.

1 (Κδγζ) kdosi pravil, že dalekou cestu vykonav se unavil,¹⁾ tázal se ho
 Sókratés, nesl-li též (při tom) nějaké břímě. „Nikoliv,²⁾ při sám Zeus,“ odvětil,
 2 „nýbrž (jen) svůj plášť.“ „Sám jsi cestoval,³⁾ či šel s tebou ještě sluha?“⁴⁾
 3. 4. 5 „(Ano) šel (se mnou).“ „Prázden-li či něco nesl?“⁵⁾ „Nesl, při sám Zeus,
 6 pokrývky a ostatní zavazadla.“ „A jak tomu cesta přišla k duhu?“⁶⁾ „Jak
 7 se mi zdá, lépe (než) mně.“ „Jak pak? kdybys byl musil?“ jeho břímě
 8 nésti, jak myslíš,* (že) by ti cesta byla k duhu přišla?“⁺ „Špatně, při sám
 9 Zeus; či spíše,⁸⁾ já bych (toho) byl nevydržel.“⁺ „O tolik tedy méně sněsti
 10 moci⁹⁾ nežli rob, jak se ti zdá srovnávatí se¹⁰⁾ s mužem v těloeviené vy-
 eviđeným?“

175.

Περὶ Ἀγησιλάου.

1 Ἀγησίλαος ἑξ Ἀσίας ἐπανελθὼν εἰς Σπάρτην, ἐπεὶ κατενόησε τοὺς μὲν
 Ἀργεῖους τὰ οἴκοι ἡσύχως καρπουμένους,¹⁾ Κόρινθον δὲ προσηκετιζόμενος,²⁾
 2 ἐπ' αὐτοὺς ἐστράτευσε. Καὶ δηώσας πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, εἰςθίς ἐκεῖθεν
 ὑπερβαλὼν τὰ στενὰ εἰς Κόρινθον, αἰρεῖ τὰ ἐπὶ τὸ Ἀέχαιον τείνοντα τεῖχη,
 καὶ ἀναπετάσας³⁾ τῆς Πελοποννήσου τὰς πύλας οὕτως οἴκαδε ἐπανελθὼν εἰς
 τὰ Ἰακύνθια, ὅπου ἐτάχθη ὑπὸ τοῦ χοροποιοῦ, τὸν παιᾶνα τῷ θεῷ⁴⁾ συν-
 3 ἐπετέλεσεν. Ἐκ τούτου δὲ αἰσθανόμενος τοὺς Κορινθίους πάντα μὲν τὰ
 κνήρη ἐν τῷ Πειραίῳ σφωζομένους, πᾶν δὲ τὸ Πείραιον σπείροντας καὶ καρ-
 4 πουμένους, στρατεύει ἐπὶ Πείραιον. Ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλατιόμενον,
 5 ἑξ⁵⁾ ἀρίστου μετεστρατοπεδεύσατο πρὸς τὸ ἕσπε. Ἀκούσας δὲ τὰ ἐνὶ νύκτι
 βεβοηθηκέναι τοὺς ἐκ τοῦ Πειραίου⁶⁾ εἰς τὴν πόλιν πασυνδία, ἐπιστρέψας
 ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, αἰρεῖ τὸ Πείραιον ἔρημον ὄν φυλακῆς καὶ τὰ τε ἄλλα ἐνόητα
 6 λαμβάνει καὶ τὰ τεῖχη, ἃ ἐνετετείχιστο. Ταῦτα δὲ ποιήσας οἴκαδε ἀπεχώρησεν.

176.

1 Agésilaos veda válku s Peršany v Asii, táhl proti¹⁾ Sardám, a (poně-
 vadž) se ubíral tři dni úrodnou rovinou a nepřátelé se neukazovali,²⁾ za-
 2 opačil svému vojsku hojnou potravu. Čtvrtého dne přibyli³⁾ jezdeci nepřá-
 3 telští. Jejich vůdce poručil veliteli záškodníkú přepraviti se přes řeku
 Paktólos (a tam) táborem se položití; jezdeci však porubali mnoho z po-
 zadníkú vojska hellénského, (kteří) se za⁴⁾ spíšováním byli rozptýlili.⁵⁾

(Když) Agésiláos (jim) ku pomoci spěchal, Peršané shromáždili a seřadili se naproti v šik. Agésiláos znamená, ⁶⁾ že nepřátelské přechoty ⁷⁾ ještě 5 tu není, domníval se, že jest příhodná doba (s nepřitelem) bitvu svést. Vykonal tedy oběti, ⁸⁾ vedl ihned šik proti jezdcům naproti stojícím, z těžko-6 oděnců však nejmłodším kázal se na ně vyřítiti a pavezníkům napřed v běh se pustiti. ⁹⁾ Těž jezdcům nařídil útok učiniti, ¹⁰⁾ (ježto on ¹¹⁾ sám a celé 7 vojsko zároveň bude (za nimi) následovati. ¹²⁾ Jezdcům odolávali stateční ¹³⁾ 8 z Peršanů; (když) však druzí přibyli, (tu) ustoupili a část jich v řece zahynula, ¹⁴⁾ druzí utekli. Hellénové však (jich) následující ¹⁵⁾ zmocnili se 9 též tábora.

Druhé hlavní časování.

Slovesa na μι.

První třída § 115—118.

177.

Praesens a imperfektum aktivní slovesa τίθημι.

1. Κάτων γέροντι πονηρῷ „Τί, ἀνδρωπε“, ἔφη „τῷ γῆρα πολλὰ κακὰ ἔχοντι τὴν ἐκ πονηρίας ἀσχύνην προστίθης; 2. Παρ' Ἐρμιονεῦσι τεθροῦληται τὴν εἰς Αἶδου κατάβασιν σύντομον εἶναι· διόπερ οὐκ ἐντιθέασιν ἐνταῦθα τοῖς τῶν νεκρῶν στόμασιν ὀβολόν. 3. Τί, ὦ μάκταιοι, τάλαντα ἐπὶ τάλαντα συντίθετε, οἷς χρηὶ ἕνα ὀβολόν ἔχοντας μετ' ὀλίγον εἰς Αἶδου ἐλθεῖν. 4. Παδάμανθς ἐν Αἶδου κατ' ἀξίαν ἐκάστω δίκην ἐπιτίθει. 5. Τῶν ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ἕστατον τίθει. 6. Παῖς πατέρα τιμῶν μάλιστα ἂν εὐδαίμονα τιθεῖ. 7. Οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοὶ τῶν πολεμίων ἡγεμόνας ἐν μάχῃ ἀποκτείναντες τὰ δπλα αὐτῶν τῷ ἐν Καπιτωλίῳ Αἰὶ ἀντίθεσαν.

178.

1. Stáři, (jež) mnoho člověku here, poskytuje ¹⁾ mu krásné ozdoby, zkušenosti. 2. Nepřikládejte, ó lidé, ku přirozeným zlům ještě ²⁾ těch, (která) ze špatnosti (vznikají)! 3. Nehromadme talentů na talenty, nýbrž užívejme řádně svého jmění! 4. Soudec nechť dle zásluhy ukládá trest tomu, (jenž) se proti zákonu provinil. 5. Kdybyste byli rozumní, nepokládali ³⁾ byste za nejjednější ⁴⁾ ze statků bohatství, nýbrž ctuost. 6. Budiž přesvědčen, (že) ctnost jediné člověka činí šťastným. 7. Odporuješ-li zmužile ⁵⁾ zlému osudu, nebudou se ti nepřátelé jako málomyslnému vysmívati. ⁶⁾

179.

Futurum, aorist a perfektum slovesa τίθημι.

1. Ζαῖς Ἐμμίηρ κήρυξα ἐαυτοῦ καὶ τῶν οὐρανίων θεῶν ἔθρηκεν. 2. Ὁ τὸν ἐαυτοῦ οἶνον καλῶς οἰκῶν καὶ τὰ τῆς πόλεως καλῶς διαθήσει. 3. Οἱ θεοὶ τὸν Τιθωνὸν μακρόβιον ἔθεσαν. 4. Ῥᾶον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἦ

ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. 5. Οὐ μόνον γεγραμμένοι εἰσὶ νόμοι, ἀλλὰ καὶ τινες ἄγραφοι, οἷς οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις τεθεύκασιν. 6. Λάλανα πρὸς τὸν παῖδα λέγοντα, οὗ βραχὺ ἔχει τὸ ξίφος, ἔλεγε· „Πρὸς θες βῆμα“. 7. Λέγουσι Δία ἐξαπατηθῆναι ὑπὸ Προμηθέως ἐν τῇ νομῇ τῶν κροῶν τὰ ὄντ᾽ ἀπιμελῆ κακὰ λυμμένα αὐτῷ παραθέντος καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν αὐτῷ φυλάξαντος.

180.

1. Hésiod praví, že bohové před¹⁾ etnost položili pot. 3. (Kdo) svého vlastního domu dobře nespravovali, nemohou též sousedova (domu) dobře spravovati.⁺ 3. Jest zákon Thebáňův, zakazující děti pohoditi.⁺ 4. Nikdo ze Spartanů nevedl obchodu peněžního; neboť Lykúrg vydal zákon, (by) žádný z občanů peněžního obchodu nevedl. 5. Spořádaš-li⁺ tělo tak, aby ducha poslouchalo, pak budeš mítí život (ničím) nezkalený.²⁾ 6. Postav se zlému osudu zmužile na odpor;³⁾ neboť tak jej snáze přetřpíš.⁴⁾ 7. Vložme⁵⁾ na hlavu mužů, (jenž) náš stát zachránil, zlatý věnec.

181.

Aktivum slovesa ἴημι.

1. Οἱ ἰχθύες ἄφρονι μὲν εἰσι, ψόφρου δὲ τινας καὶ τριγμοὺς ἀριῶσιν. 2. Ὁ Νεῖλος ἐξίησιν εἰς τὴν θάλατταν ἐπὶ τὰ στόμασιν. 3. Ὡς περ τὰ τόσσα, οὕτω καὶ τὰς ψυχὰς χρῆ τότε μὲν ἐντείνειν, τότε δὲ ἀνείναι. 4. Οἱ τοῖς ἀδελφοῦς παριέντες καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες παραπλήσιοι εἰσι τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔωσι, τὴν δὲ ἀλλοτρίαν γεωργοῦσιν. 5. Ἄρεις τὰ φανερά μὴ δίωκε τάρφαῆ. 6. Ἡ Ἀττικὴ γῆ πρώτη τὴν ἐλίαν τοῖς ἀνθρώποις ἀνείναι λέγεται. 7. Ἐπεὶ Ἀγησίλαος διαπεραιωθείς τὸν Ἑλλήσποντον ἐπορεύετο διὰ τῆς Θράκης, οἱ μὲν ἄλλοι βάρβαροι ἐπηγγείλαντο διῆσειν αὐτόν, οἱ δὲ Τρῳάλλεις μόνοι μισθὸν τῆς διόδου ἤνησαν. 8. Ἀρχίδαμος ὁ Σπάρτης βασιλεὺς θεασάμενος τὸν υἱὸν προπετῶς μαχόμενον τοῖς Ἀθηναίοις „Ἡ τῆ δυνάμει πρὸς θες“ ἔφη „ἦ τοῦ φρονήματος ἕρες“.

182.

1. Zanechte¹⁾ vítězná znamení na²⁾ zemi; neboť v Hádu jest mír. 2. Pittakos byv jednou od kohosi uražen (a) maje volnost nad ním se pomstiti,³⁾ propustil jej řka: „Odpuštění jest lepší nežli msta.“ 3. Zdaž nepochopuješ, že jest lépe málem⁴⁾ býti spokojenu, nežli při velikém majetku⁵⁾ znepokojovánu býti? 4. Kdo by svých záležitostí⁶⁾ pomíjel a o eizi se staral? 5. Soudcové v Athénách propouštěvali obžalované, (jestliže jich) s⁷⁾ mnohými slzami snažně prosili. 6. Když slavík jestřába, (jenž) ho byl svými drápy uchwátil, snažně prosil, řka: „Pust⁸⁾ mne; vždyť jsem“ tak malý a nedostačuji břicho jestřábi naplniti,“ odpověděl tento: „I⁹⁾ byl bych poštilcem, kdybych lov, jež v rukou mám,¹⁰⁾ vypustil.“⁺ 7. Súkrata byli by soudcové propustili, kdyby jich byl, jako druží, s mnohými slzami snažně prosil.

183.

Medium a passivum slovesa τίθημι.

1. Τίθεται ἁμολογῶν, ὃς μὴ ἀποκρίνεται. 2. Ἀδύνατόν ἐστι τὸν εἰς μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια πολλὴν φροντίδα κατατιθέμενον ὑπὲρ μεγάλων τιῶν σπουδάσαι. 3. Ἐφρόδιον εἰς τὸ γῆρας αἰὲ κατατίθου. 4. Λί ἄρτοι διὰ τὴν ἰσχὴν οὐ μόνον ταῖς ἐλάφοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγρίοις σοσὶ καὶ τοῖς ταύροις ἐπιτίθεται. 5. Δύσκολον τὸ τὰ ἀπόρρητα σιωπῆσαι καὶ σχολὴν εἶ διαθέσθαι καὶ ἀδικοῦμενον φέρειν. 6. Ὁ νόμος λέγει· „Ὁ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε“. 7. Τῷ μὲν τὸ σῶμα κακῶς διατεθειμένῳ χρεῖα ἐστὶν ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου. 8. Χρὴ τοὺς νόμους μὲν τίθεσθαι σφόδρα, πρῶστέρως δὲ κολάζειν ἢ ὡς ἐλεῖνοι κελεύουσιν. 9. Ἀγασίλαος, εἴ τιμι σύνθαιτο ἢ σπείσαιτο, αἰὲ τῇ ἁμολογίᾳ ἐνέμενεν.

184.

1. Héraklés položiv si tělo nemejského Iva na ramena, přinesl¹⁾ (jej) do Mykén. 2. Žádného lepšího pokladu svým dětem neuložíš nad mravnost.²⁾ 3. Olympia byla množstvím obětních darů ozdobena, jež z celé Hellady tam věnovány byly. 4. Kréťané praví, (že) jim zákony od Mínóa dány byly. 5. Domáci psi uvazují se³⁾ za dne, aby nenapadali vstupující.⁴⁾ 6. Héraklés oděl se (v) kůži nemejského Iva. 7. Ó dítě, kéž bys chtělo vstřipiti si v srdce slova moudrých! 8. Od Kroisa bylo mnoho stkvostných darů do Delf věnováno. 9. Komu by někdo raději své děti nebo své peníze svěřil⁵⁾ než (tomu, jenž) spravedliv (jest) a dle zákonů žije?⁶⁾ 10. Umiň si⁷⁾ jen vážnými (věcmi) se zabývat, daremných však zanechat.⁸⁾

185.

Medium a passivum slovesa ἵημι.

1. Δημοσθένης ἔλεγεν· „Εἰ προησόμεθα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡςπερ πολλὰ ἤδη προείμεθα, καὶ τοὺς Ὀλυμπίους, τί Φίλιππον καλύσει ἔτι βαδίζειν, οἱποὶ βούλεται“. 2. Λόγον ἐρύθμιμένον¹⁾ οὐκ ἂν μάλλον κατέχοις ἢ βέλος ἀφαιμένον. 3. Μῶροί εἰσιν, οἵπερ δι' ἐλπίδα τῶν μειζόνων τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προίενται. 4. Σωκράτης ὀλίγον χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου „Ὀδδενί“, ἔφη, „ἀνθρώπων ἐφείμην ἂν οἷτε βέλτιον οὐδὲ ἥδιον ἐμοῦ βεβιωκένα“. 5. Ἀγασίλαος οὐκ ἐπαύετο μεγάλῃς καὶ καλῇς ἐφαιμένους δόξης, εἰ καὶ μὴ τὸ σῶμα φέρειν ἐδύνατο²⁾ τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ῥώμην.

186.

1. Když Hellénové útok činili na nepřátely jim naproti stojící, Kýros choval se tiše, maje kolem¹⁾ sebe 3000 vybraných jezdců. Tu vida nemadále krále²⁾ v hustém davu jezdců, vyřítí se naň a poraní jej oštěpem. 2. Usiluj,³⁾ jinochu, o dobré a krásné; neboť eo prospívá usilovati o

nestálé statky? 3. Lépe jest mlčeti, než marně slovo prohoditi. 4. Athéňané dověděvše se,⁴⁾ (že) Korintfané proti Korkyře pluji, usnesli se co nejrychleji ku pomoci přispěti, aby spojenci nepřátelům v šanc nevydali. 5. Kdo podezření na sebe nepřipustí, bývá méně obtěžován pomluvami.

187.

Praesens a imperfektum aktivní slovesa *δίδωμι*.

1. *Ἡ μωρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακὰ.* 2. *Μακαριώτερόν ἐστι δίδοναι ἢ λαμβάνειν.* 3. *Τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας οἱ θεοὶ διδῶσιν τοῖς ἀνθρώποις.* 4. *Χάριτας δικαίας καὶ δίδου καὶ λάμβανε.* 5. *Ὁ διδοὺς ὄρον πονηρῶ μαιίνεται.* 6. *Τὸ πρῶτον σύνθημα πρὸς τὴν μάχην τοῖς Λακεδαιμονίοις ὁ ἀλλὸς ἐνεδίδου.* 7. *Λίγηρ διδόντων οἱ τοὺς νόμους παραβαίνοντες.*

188.

1. Mnoho nemající ne(můž)e též mnoho dávatí. 2. Lépe jest, (aby) vinník trest trpěl, než aby trestu unikl. 3. Peršané přisně trestají toho, (jenž) díků nevdává. 4. Hellénům dávaly trouby znamení k bitvě. 5. Jak byste nevdávali slušných díků (těm, již) vám dobrodiní prokázali? 6. Sparťané takto se modlivali: „Ó králi Zeve, dej nám dobré, (když o ně) prosíme¹⁾ i (když) neprosíme, ale zlé zdržuj (od) nás, i (když o ně) prosíme!“ 7. Ó Athéno — ty jistě dáváš lidem moudrost — vštěpuj i mně moudrou mysl!

189.

Futurum, aorist a perfektum aktivní slovesa *δίδωμι*.

1. *Μὴ λέγε, δι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ ὁ λέγων καὶ τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδίζει δόσιν.* 2. *Ἀλέξανδρος μέλλον ἀποθνήσκειν Περιδίκα τὸν δακτύλιον ἔδωκεν.* 3. *Ὁμοίως ἐπισφαλὲς μαινομένῳ μάχαιραν δοῦναι καὶ πονηρῶ δύναμιν.* 4. *Τῆ ψυχῆ τὸ σῶμα ἔδωσαν οἱ θεοί, ἵνα τὸ σῶμα τῆ ψυχῆ ἐπηρετῆ.* 5. *Μίνως καὶ Ραδάμανθυς τοὺς πονηροὺς καταδικασθέντας ταῖς Ἐρινύσι παραδόντες εἰς τὴν τῶν ἀσεβῶν χώραν ἐξέπεμπον.* 6. *Ἡ γεωργία πολὺ ἂν ἐπιδοίη, εἴ τις ἄθλα προστιθείη τοῖς κάλλιστα τὴν γῆν ἐργαζομένοις.* 7. *Φίλον δι' ὀργὴν ἐν κακοῖς ὄντα μὴ προδοῖς.*

190.

1. Kýros maje zemřítí, pravil: „Moje děti,¹⁾ až skonám,²⁾ nepoložte + mého těla ani do zlata, ani do stříbra, nýbrž vraťte + je co nejrychleji zemi!“ 2. (Když) král Lýsimachos básníku veseloher Filippidovi, svému důvěrníku, pravil:³⁾ „Čeho, z mých věcí⁴⁾ mám ti udělití?“ odpovětil tento: „Čehokoli chceš, jen ne⁵⁾ svých tajemství.“ 3. Bohové dali nám slzy útěchou v neštěstí. 4. Následuje vzorů velikých mužů, prospíval bys v moudrosti a ctnosti. 5. První místo ve⁶⁾ všem básnictví vykázavše⁷⁾ Argejšti

Homérovi, všechny jiné básníky po něm řadili. 6. (Kdo) zradí⁺ svou vlast, budiž⁸⁾ bezectný. 7. (Kdo) od někoho obdržel⁺ dobrodíní, oplatiž⁺ (je) dobrodíní rovnou měrou.

191.

Medium a passivum slovesa δίδωμι.

1. Ἐλάσσης ἡμέρας ἡμῖν ὑπὸ θεοῦ ἀγαθὰ ἀνάριθμα δίδονται. 2. Ἄπαν δῶρον, εἴαν καὶ μικρὸν ᾗ, μέγιστόν ἐστι μετ' εὐνοίας διδόμενον. 3. Πυθαγόρας ἔλεγε δύο ταῦτα ὑπὸ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. 4. Εὐχεσθε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. 5. Λακεδαιμόνιοι τῶν Μεσσηνίων κρατήσαντες τοὺς μὲν τῶν ἀνδρῶν γεωργεῖν ἐκέλευσαν, τοὺς δὲ ἀπέδοντο, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν. 6. Πολυκράτης, ὁ τῶν Σαμίων τύραννος, ὑπὸ Μαιανδρίου τοῦ οἰκέτου προδοθεὶς Ὁροίτη τῷ σατραπῇ ἀνεσολοπίσθη.

192.

1. Kdykoli^{*} se dává dar z náklonnosti,¹⁾ příjemno jest (jej) přijímati. 2. Jak by mohly od nás Bohu, tak mnoho dobrého nám dávajícímu, důstojné díky vzdávány býti? 3. Alexandros dobyv Théb, prodal všechny Thébany, vyjma kněží a potomky Pindarovy. 4. Nikdo z Aegyptanů nechce své dcery provdávati²⁾ za pastuchu sviní. 5. Mnozí³⁾ vážení mužové v Řecku nemohli⁴⁾ pro chudobu svých deč vybyti.⁵⁾ 6. Byl zákon v Athénách: „V olympijských⁶⁾ hrách z vítězcimu⁺ budiž z obecní pokladny pět set drachem dáváno.“ 7. Z vítězivším⁺ při hrách panathénajských⁷⁾ byl od obce⁸⁾ dánán džbán plný oleje z posvátných stromů olivových.

193.

Praesens a imperfektum aktivní slovesa ἵστημι.

1. Ἡ πενία τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὰς τέχνας δεινοτέρους καθίστησιν. 2. Λακεδαιμόνιοι καθιστᾶσι τοὺς γέροντας ἐκ τῶν ἐκ παίδων εἰς γῆρας σωφρόνων. 3. Εἰ βούλει ἄλλους παιδεύειν, τὴν σαντοῦ σωφροσύνην παραδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστη. 4. Οὐδὲ τὸν ἀέρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρεισιν ἐλεύθερον εἶναι παρίδας καὶ νεφέλας ἱστάντες. 5. Τὰς ἀπίδας, εἴαν τις ταχὺ ἀπιστῇ, ῥᾷδίον ἐστὶ λαμβάνειν. 6. Ὅταν νομεῖς κίνα ἀγαθὸν ἔχη, καὶ οἱ ἄλλοι νομεῖς βούλονται πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀγέλας ἱστάναι, ἵνα τοῦ κινὸς ἀπολαύωσιν. 7. Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἀνήρ, Περικλῆς, ἐξώρθου καὶ ἀνίστη Ἀθήνας καὶ ἀντετάττετο τῷ λοιμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ πολέμου κακοῖς.

194.

1. Člověče! mrtvých nemůžeš křísiti pláčem a náfkem.¹⁾ 2. Lakdaimoňané jediná ze všech Hellénův postavili²⁾ žádných znamení vítězných. 3. Stavme³⁾ velikým mužům sochy, (mající) zvěstovati potomkům

slávu jejich. 4. Kýros pokoušel se Ióny odvracetí od Lydián. 5. Zdaž byste, z domova odeházějíte, správcem svého domu učinili muže, (jenž) svého vlastního domu dobře nespravoval? 6. Vždyť přece³⁾ zákony ustanovujeme, aby jich všichni poslouchali, ne však, aby je přestupovali. 7. Jen spravedlivé a rozumné muže stavte v čelo státu.

195.

Futurum, aorist, perfektum slovesa ἵστημι; viz § 119. a 133.

1. Οὐ ῥάδιον ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ. 2. Τάνταλος, ὡς λέγουσιν, ἀεὶ διψῶν ἐν τῇ τοῦ Ἴδου λίμνῃ ἔστηκεν. 3. Ἡ Τύχη ἐπὶ στρογγύλου λίθου ἐστῶσα πλάττεται. 4. Ῥήμιον ζήμισαν Χαλκιδαῖς ἀπ' Εὐρίπου διὰ λιμὸν ἀναστάντες. 5. Καθέστασαν πρὸ τῆς Ξέρξου ἐλάσεως ἑταροὶ Περσῶν ἐν τῇ Θράκῃ καὶ πανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισπόντου.¹⁾ 6. Τὸ μὲν πρῶτον Ἀήλος ἢ νῆσος ἦν πλανωμένη, Ποσειδῶνος δ' εἰπόντος: „Στῆθι, ὦ νῆσε“, αὐτίκα εἰστήκει. 7. Λακεδαιμονίους τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ²⁾ σείσαντος οἱ εἰλωτες εἰς Ἰθάμην ἀπέστησαν. 8. Περιβόητον τὸ Ἀρχιμήδους: „Δός, κῆ σιῶ, καὶ τὴν γῆν κινήσω“. 9. Κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστῶσας τέχας.

196.

1. (Když) Diogenés na tržišti snidal, okolostojící ustavičně říkali mu: „Pse, pse;“ on však pravil: „Vy jste psi, kteřížto okolo (mne) snidajícího stojíte.“ 2. Když¹⁾ Kýros od svého otee za satrapu Lýdie, Velké Frygie a Kappadokie poslán²⁾ byl, odstoupila veškerá iónská města od Tissaferna kn³⁾ Kýrovi, mimo Milét. 3. Myrónidés poraziv Thébany, postavil si vítězné znamení. 4. Lýsandros byl po ukončení⁴⁾ války peloponnésské od eforů vyslán, aby ve velmi mnohých státech oligarchie zařídil. 5. V létě jest slunce nejdále⁵⁾ od země vzdáleno.⁶⁾ 6. Athénané potrestali Mytiléňany velmi přísně, (ježto) od nich odstoupili. 7. (Když) Caesar a Pompeius se rozvojili,⁷⁾ pravil Cicero: „Vim⁸⁾ sice, před kým utéci mám, ale nevím, ke komu utéci mám.“ 8. Platón zlobě se kdysi na otroka, pravil přistoupivšímu žákovi svému Xenokratovi: „Potrestej ho; neboť já jsem rozzloben.“ 9. Kdo chce v čele obce státí, nechť⁹⁾ dříve¹⁰⁾ svůj vlastní dům dobře spravuje.¹¹⁾

197.

Medium a passivum slovesa ἵστημι.

1. Ἀγησίλαος ὄπου ᾤετο τὴν πατρίδα τι ὠφελήσειν, οὐ πόνων ἐφίετο οὐδὲ κινδύνων ἀφίστατο. 2. Θεὸς τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται. 3. Ὑπανίστανται τοῖς βασιλεῦσι πάντες Σπαρτιάται πλὴν τῶν ἐφόρων. 4. Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε κατοπτρίζεσθαι· ἀποστήσεσθαι¹⁾ γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης. 5. Ἡ θῆρα τὸ σῶμα γυμνάζει ἀναγκάζουσα πρῶν ἀνίστασθαι καὶ ψύχῃ τε καὶ θάλλῃ ἀνέχεσθαι· ἐπίστε δὲ καὶ τὴν ψυχὴν δεῖ

θήγειν ἐν τῇ θήρᾳ, ὅταν τι τῶν ἀλλήλων θηρίων ἀνθιστήται. 6. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος κατεστήσαντο. 7. Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρωῖ πονηρῷ πρὸς τὰς διοικήσεις. 8. Πρὸς τὸν ἀξιοῦντα δημοκρατίαν ἐν τῇ πόλει καταστήσαι ὁ Ἀνκουργος „Σὺ πρῶτος“ ἔφη „ἐν τῷ σαυτοῦ ὄκῳ κατάστησαι δημοκρατίαν“.

198.

1. Nedomníváš-li se, (že) jest naši povinností nešťastným pomáhati? 2. Zdržujte se zahálky; neboť zahálka jest počátkem všech neřestí.¹⁾ 3. Neslyšel-li jsi, co se hodovníkům doporučuje: „Pij střídavě, nepij pouhého (vína), vstávej, dokud se ne opiješ.“²⁾ 4. Ve Spartě povstávali jinoši před starci. 5. Po ukončení peloponnésské války byly od Spartanů v přemnohých městech řeckých oligarchie zařízeny. 6. Jestliže by někdo pro vlast nepodstupoval všech nebezpečností, nebyl-li by (pak) jako zbabělý a špatný (muž) v opovržení?³⁾ 7. Kdo by odporoval tomu, (jenž) státu prospěšnou radu dává?⁴⁾

199.

Perfekta beze spony § 119.

1. Τεθνάει πολὺ βέλτιον ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν καταφθεῖραι. 2. Σόλωνός ἐστι νόμος κωλύων κακῶς λέγειν τοὺς τεθνεώτας. 3. Ἀχιλλεὺς ἀκούσας, ὅτι ὀλίγον χρόνον βιώσεται Ἐκτορα ἀποκτείνας, οὐκ ἐξεπλάγη, ἀλλ' εἶπεν „Αὐτίκα τεθναίην μὴ τιμωρήσας τῷ ἑταίρῳ τὸν φόνον“. 4. Θεὸν αἰδοῦ καὶ δέδιθι. 5. Ὅς οὐτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὐτε δεδιέναι, τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναυδείας ἔχει. 6. Βάνανσον εἰδέναί τεχνὴν ἀνδρὶ Λακεδαιμονίῳ οὐκ ἐξήν. 7. Οὐκ ἔν τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς τις οἰκήσειεν, εἰ μὴ πάντα εἴσεται, ὧν προσδεύεται. 8. Σωκράτης ἔλεγεν, ὅτι θεοὶ πάντα μὲν ἴσασιν, τὰ τε λεγόμενα καὶ σιγῇ βουλευόμενα, πανταχοῦ δὲ πάρεσιν. 9. Ἡ ἀρχή, σάφ' ἴσθι, ὡς λέγει Ἡσίοδος, ἤμισυ παντός.¹⁾

200.

1. Pověřiví lidé jsou plni strachu,¹⁾ kdykoli sova zabuká.²⁾ 2. Nejsou-li směšni (lidé) hromu se bojící? 3. My všichni víme, že Spartané nejvíce zákonů poslouchají. 4. (Kdo) užitečné umí, ne (kdo) mnoho umí, jest moudrý. 5. Zloděj pravil Démosthenovi: „Já jsem nevěděl, že jest to tvé,“ načež tento³⁾ odpověděl: „Ale,⁴⁾ že to není tvé, věděl jsi.“ 6. Spartan, (jenž) byl prodáván, pravil, otázan byv, co umí: „Svobodným býti.“⁵⁾ 7. Jsou dvě příležitosti mluvití,⁶⁾ o tom, co⁷⁾ určitě víš, a o tom, co říci třeba; neboť jediné o těchto věcech lépe jest mluvití než mlčeti. 8. Dobře vězte, že bohové mají zalíbení v malých obětech nábožných lidí, velikých obětí bezbožných však nepřijímají.

201.

Verba se znakem α § 120.

1. Τὸ δίκαιον μέγα δίνησι τοὺς ἀνθρώπους. 2. Θεμιστοκλῆς οὐδὲν ὄνητο οὔτε τῆς ναυμαχίας τῆς περὶ Σαλαμίνα οὔτε τῆς πρεσβείας τῆς εἰς Σπάρτην. 3. Ἡ κακία ἐνέπλησε τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων λύτης καὶ μεταμελείας. 4. Οἱ Πέρσαι ἐν τῷ πρὸς τοὺς Ἕλληνας πολέμῳ πολλὰ τῶν θεῶν ἱερὰ ἐνέπρησαν. 5. Οἱ Πλαταιεῖς φασὶ μόνου τῶν Βοιωτῶν οὐ μὴδίσαι καὶ ἐπὶ τούτῳ μάλιστα ἀγάλλονται. 6. Ἡρόδοτος φησιν, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι νεκρὸν τινα μέλλοντες ταριχεύσειν καθήραντες τὰ ἐντὸς ἐμπιμπλάσι παντοίων θυμαμάτων. 7. Ἀγχιλάος τοῦ μιμουμένου τὴν τῆς ἀιδόρος φωνὴν ἀγοῖσαι παρακαλούμενος παρητήσατο φήσας· „Αὐτῆς ἀκίχρα πολλὰκις“. 8. Εἴ τις μὴ κατὰ καιρὸν τοῖς ἀναγκαίοις χρῆται, οὐκ ἔν εἰκότως φραίης τὸ λεγόμενον· „Ἐν θέρει τὴν γλαῖναν κατατρίβει“;

202.

1. (Když) Thésens Oidipa z Théb vyobcovaného přijal, pravil (mu) tento: „Na zdar ti,¹⁾ ó Thése, pro tvou lidomilnost a zbožnost!“ 2. Velice bys své vlasti prospíval, kdybys občany ku etnosti povzbuzoval. 3. Po válkách perských byli Athlénané naplněni větším sebevědomím a doufali, že nad celým Řeckem vládnoucí budou. 4. V²⁾ devadesáté druhé olympiádě zapálil se chrám Athénin ve Fokaii, (an) do něho blesk udeřil.³⁾ 5. Co tvrdíš? Myslíš-li opravdu, (že) ve zvířatech jest síla věštecká? 6. Jsem přesvědčen, (že) ženy i mužové mají stejnou vlohu přirozenou, ať k tomu přisvědčíš⁶⁾ anebo nepřisvědčíš. 7. (Když) Apollodóros pravil: „Sókrate, to nejtíže nesu, že tě vidím⁶⁾ neprávem na smrt jíti!“ Sókratés prý pousmáv se pravil: 7) „Chtěl bys,⁸⁾ přemilý Apollodóre, raději mne viděti právem než neprávem na smrt jíti?“ 8. Alexandros jsa ještě chlapcem netěšil se (z toho), (když) Filip mnoho šťastně konal, nýbrž pravil chlapecům spolu s ním vychovávaným: „Mně pak⁹⁾ otec nic nezanechá.“ (Když) však chlapei pravili:¹⁰⁾ „Vždyť¹¹⁾ tobě toho dohývá,“ pravil: „Co pak¹²⁾ (mi) prospívá, budu-li^x mnoho mítí, ale nic nevykonám?“⁺

203.

1. Αἱ χάριτες ἀμείβειν τὰς τῶν πονηρῶν γνώμας οὐ δύναται. 2. Οὐδὲν συμφέρει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πλουτεῖν, ἐὰν μὴ ἐπίστανται χρῆσθαι τῷ πλούτῳ. 3. Μεγάλην παιδεῖαν νόμιζε, δι' ἧς δυνήσει φέρειν ἀπαιδευσίαν. 4. Τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης ἐπίστω γενναίως φέρειν. 5. Τὸ χρυσόμαλλον ἐν Κόλχοις ἦν ἐν τῷ Ἄρεως ἔλσει κρεμάμενον¹⁾ ἐκ δρυός, ἐρρουρεῖτο δὲ ἐπὶ δράκοντος ἀίπνου. 6. Οἱ Αἰγυπῆται πρὸ τῶν Περσικῶν πολέμων ἐδυνήθησαν

μέγιστα ἐν τοῖς Ἑλλήσι· δύναμιν ναυτικὴν γὰρ μεγίστην εἶχον ἐν τῇ Ἑλλάδι.
7. Ἀκάικα πωλουμένη πρὸς τὸν ἐρωτῶντα „Τί ἐπίστασαι“ ἔφη· „Ἐὖ οἰκεῖν οἶκον“. 8. Χρήματα ἔστι²⁾ κησασθαι, δόξαν δὲ χρημάτων³⁾ οὐ ῥάδιον πρίασθαι.

204.

1. Nemají-li se chudými nazývati,¹⁾ (kdo) neumejí bohatství užívati? 2. Lež nemůžeš učiniti pravdou.²⁾ 3. Jsi-li šťasten, buď skromný, abys mohl též neštěstí snáze suášeti. 4. (Když) Antipatros od Fókióna žádal, (aby) něco nespravedlivého učinil, pravil tento: ³⁾ „Ty (přec) nemůžeš, Antipatře, Fókióna míti zároveň přítelem a lichotníkem!“⁴⁾ 5. Ó bláhovče, ctnosti bys za peníze nekoupil! 6. Kroisos prý Solónovi velice⁵⁾ se divil. 7. Agésiláos uměl ve štěstí⁶⁾ míru zachovávat, v tísních však dovedl⁷⁾ býti neohroženým. 8. Kdo se statečností Athéňanů nepodíví, kteří k radě⁸⁾ Themistokleově své město Persanům v šanc vydali a vstoupivše⁹⁾ na lodi, odvážili se za¹⁰⁾ svobodu zápasiti?

205.

Kmeny na souhlásky a na ι § 121.

1. Ἀγησίλαος περὶ ἀνδρείας καὶ δικαιοσύνης ἐρωτηθεὶς, ποτέρα βελτίων εἶη, „Οὐδὲν ἀνδρείας“ ἔφη „χρηίζομεν, ἐὰν πάντες ὦμεν δίκαιοι“. 2. Σοφοκλῆς φησιν, ὅτι ἡμεῖς, ὅσοιπερ ζῶμεν, οὐδὲν ἄλλο ἐσμὲν πλὴν εἰδῶλα ἢ κούφη σκιά. 3. Μὴ λέγε, τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ. 4. Ἐὰν ἦς φιλομαθής, ἔσει πολυμαθής. 5. Ἐδτυχῶν μὴ ἴσθι ἐπερήφανος. 6. Ἐν Αἰδοῦ κἀθήρηται δικαστὰὶ δύο, Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθυς, τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς κρινοῦντες. 7. Λοχαγὸς δὲ Σπαρτιάτης ἀπαγγεῖλαντός τινος αὐτῷ, ὅτι τῶν νείων τεθνήκοι ὁ ἕτερος ἐν μάχῃ, „Πάλαι ἦδη“ ἔφη, „ὅτι ἀποθανεῖν¹⁾ αὐτὸν χρειή“. 8. Τὸ μηδὲν²⁾ ἁμαρτάνειν ἕξω τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κεῖται. 9. Δημήτηρ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν περιγίρει Περσεφόνην τὴν θνηττέρα ὑφ' Αἰδοῦ ἐρπασθεῖσαν ζητοῦσα. 10. Ἡ θαλαυτία χελώνη ἐξιούσα ἐκ τῆς θαλάττης πῶαν νέμεται.

206.

1. Lakónka, jsou prodávána, komusi tázajícímu se, zda bude hodná,¹⁾ když* ji koupí+, odpovědla: „I když* mne nekoupíš.“ 2. Odysseus pravil Thersitovi ve shromáždění křivčímu²⁾ a hřmotčímu: „Sed tiše a poslouchej řeči jiných, kteří lepší jsou tebe!“ 3. Kroisos pochovan syna svého Atya, seděl po dvě léta v hlubokém³⁾ žalu, zpomínaje statečnosti zemřelého. 4. Vše vědětí leží (asi)⁴⁾ mimo povahu lidskou. 5. Pod Olympem ležela města Methóné a Pydna. 6. Tomu, (jenž) opustí+ v bitvě šik, budiž trest smrti uložen.⁵⁾ 7. Krokodilové vycházejí⁶⁾ za dne z vody na⁷⁾ zemí. 8. Praví se, (že) Diogenés se⁸⁾ svítlnou za dne obcházéje, lidí

hledal. 9. Nejsou-li tvé ruce čisty, vyjdi z chrámu! 10. Tehdáž měl⁹⁾ jsi mluvit, když čas¹⁰⁾ byl; nyní však mlč!

207.

Silné aoristy bezesponové § 122.

1. Ἀλέξανδρος ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν τοὺς Σκύθας ἐπέκρησε μεγάλη ἵππομαχίᾳ. 2. Δημοσθένης συνεβούλευσε τοῖς Ἀθηναίοις μὴ ξένους ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐκπέμψαι, ἀλλ' αὐτοὺς εἰς τὰς ναῦς ἐμβῆναι. 3. Κατὰ τὸν λοιμὸν τὸν μέγαν ἐν Ἀθήναις πολλοὶ νοσήσαντες ὑπὸ πυρετοῦ¹⁾ ἔδρασαν εἰς φρέατα καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπάσας ἐκαλινδοῦντο τοῦ ὕδατος ἐπιθυμίᾳ. 4. Δεκάτῳ ἔτει τῆς πολιορκίας Ἦλιον ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν εἴλω. 5. Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς, πόσον χρόνον βίῳη, „Χρόνον“ ἔφη „ὀλίγον, ἔτη δὲ πολλά“. 6. Οἱ παλαιοὶ βαρυντάτην πασῶν κολάσεων ἠγγήσαντο ταύτην εἶναι, ἐν ἀμαθίᾳ καὶ ἀμουσίᾳ καταβιῶναι. 7. Ὀργιζόμενος ἀνθρώπος οὐκ ἂν εἰς γνοίῃ. 8. Ἐν Δελφοῖς ἦν γεγραμμένα πρὸς τῷ ἱερῷ τὸ Γνώθι σαυτὸν καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν. 9. Ἀλέξανδρος τὴν Μακεδονικὴν γλαμύδα καταβαλὼν κἀνδυν ἐτέδν καὶ τιάραν δεδῆν ἐπέθετο. 10. Κῦρος ἔφην κρᾶτιστος καὶ κάλλιστος τῶν ἐν Πέρσῃσι βασιλέων.

208.

1. Překročí-li* kdo (pravou) miru, jak by neměl upadati ve mnohé zlo? 2. (Když) Sókrata přátelé jeho vyzývali, (aby) z vězení prehl,+ pravil: „Já nechci, jako ničemný otrok svému pánu, tak zákonům utéci.“ 3. Agamemnón slibil své manželce Klytáimnéstře, bude-li¹⁾ Troia dobytá, že dá jí zvěst oznamovacími ohni. 4. Antígona pravila své sestře Isméně, (jež) jí zrazovala přestoupiti+ provolání²⁾ Kreontovo: „Já svého bratra pochovám; neboť nechci³⁾ za zrádkyni⁴⁾ svých usvědčena býti. 5. Simónidés žil devadesáte let. 6. Alexandros zemřel v Babylóně, třicet dvě léta byv živ. 7. Není snadno vždy správně usouditi.⁵⁾ 8. Odpusťte (těm, kteří) křivdu vám učinili. 9. Lakedaimoníané rozkázali vyslaněm argejským vzdáliti+ se ze Sparty před slunce západem.+⁶⁾ 10. Služebník⁷⁾ jedenácti(pánů) pravil Sókratovi: „Slunce zapadlo, musíš tedy jed⁸⁾ píti.“ 11. Athéňané tvrdili, (že) u nich první réva v dědině Ikarii vzrostla, (když jí) Dionýsos (tam) zasadil.

Druhá třída § 123.

209.

1. Ὁ χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος. 2. Τὴν εἴνοιαν ἐνδείκνυτε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον τοῖς ἔργοις ἢ τοῖς λόγοις. 3. Πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁ νόμος κείται τοὺς πολίτας δμνύναι δημοσίῳ καὶ πανταχοῦ δμνύσαι τὸν θεὸν τοῦτον. 4. Ὅστις δμνύνει μηδὲν πείθεται, αὐτὸς ἐπιπορκεῖν ἠεδίας ἐπίσταται. 5. Ἄνδρὸς δίκαιον καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται. 6. Αἱ μέλματα τύπτουσαι ἀπόλλυνται διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ κέντρον ἄνευ τῶν ἐντέρων ἐξαιρεῖσθαι.

7. Διογένης λόγον τινὰ διεξήκει περὶ σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ, ὡς ἐπήρουν αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι, „Κάκιστ' ἀπόλλυσθε“¹⁾ ἔφη „τοῖς ἔργοις μοι ἀντιλέγοντες“.

210.

1. Olejem ne(můžes) ohně hasiti. 2. Hellénové míchali víno s vodou. 3. Pýthagoras zakázal svým žákům skrze bohy¹⁾ přísahati. 4. Sláva etnosti, ani když^x kdo zemře, ne(může) hynouti. 5. Agésiláos osvědčoval²⁾ svou udatnost spíše s³⁾ moudrou rozvahou než s odvahou. 6. Vystavuje-li^x kdo vždy svou učenost na odiv, budeš-li jej (pak) mít za moudrého muže? 7. Každému ve Spartě ku společným obědím vcházejícímu ukazuje nejstarší (muž) dvéře řka: „Skrze tyto žádné slovo nevychází.“

Slovesa druhé třídy se znakem samohláskovým § 124.

211.

1. Ὡς ἤδὴ συνέσει χρηστότης κεκραμένη. 2. Παρὰ τοῖς Μοσσυνοίοις οἶνος ἠδρίσκειτο, δεσ ἀκρατος μὲν ὀξὺς ἐφαίνεται, κραθεῖς δὲ ἡδύς. 3. Διονυσίου κελεύσαντος ὑπὲρ τῆς Δαμοκλέους κεφαλῆς ξίφος ἐκ τριχῶς ἐκρεμάσθη. 4. Τὸ Ἀλεξάνδρου σῶμα ἐπὶ κλίτης χρυσῆς ἔκειτο πολλῶν πορφυρῶν ταπίδων καταπεπταμένων. 5. Οἱ πολέμοι τῶν Ἑλλήνων κατέκοψάν τινες τῶν ἐσκεδασμένων ἐν τῷ πεδίῳ κατ' ἀρπαγῆν. 6. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος λευκὴν ἐσθῆτα ἠμφίεστο καὶ ἐφόρει στέφανον χρυσοῦν. 7. Καὶ τὰ ἡδίστα τῶν βρωμάτων, ἐὰν τις προσφῆρηται, πρὶν ἐπιθυμεῖν, ἀηδῆ φαίνεται, κεκορσμένοις δὲ καὶ βδελυγμίαν παρέχει. 8. Ποτὸν μὲν ἔσβεσε τὴν τοῦ ποτοῦ ὄρεξιν καὶ τροφὴν τὴν τῆς τροφῆς ἐπιθυμίαν ἠκέαστο· τὴν δὲ φιλαργυρίαν οὐ σβέννυσιν ἀργύριον ἢ χρυσίον. 9. Ἐδ φερομένης τῆς γεωργίας ἔβζωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἔπασαι. 10. Οἱ ἐν τῷ Ξέρξου στρατῷ Ἀραβες ζειράς ὑπέλωσμένοι ἦσαν, τόξα δὲ εἶχον μακρά.

212.

1. V Thymbriu, městě fryžském, jest u¹⁾ silnice pramen, Midfiv zvaný. U něho prý totiž Midas Satyra lapil,²⁾ (an) do něho víno lil.³⁾ 2. Když Alexandros mudrcovi Anaxarchovi hroze pravil: „(Dám) tě oběsiti,“ pravil tento: „Pohroz⁺ tím sprostému lidu; mně na tom nesejde, práchnivím-li nad zemí nebo pod⁴⁾ zemí!“ 3. Achilleus ruce rozepjav modlil se (k) Thetidě: „Matko, pomsti⁺ mne!“ 4. (Když) Achajové od Troie pluli,⁵⁾ bouře se strhla⁶⁾ (a) lodi rozptýlila. 5. Když došla⁷⁾ zvěst, (že) Filip je zavražděn,⁸⁾ Démosthenés prý, (ač) jsa v zármutku, (že) mu nedávno dcera zemřela, oblekl bílý šat a veřejně se ukazuje bohům obětoval. 6. Jistá Lakónka uslyševši o svém synu, že se v⁹⁾ cizině špatně chová, psala mu: „Špatná pověst jest o tobě rozšířena; tuto rozptýlíš aneb už nežij!“¹⁰⁾ 7. (Když) se brány tvrze otevřely, vyšed Gúbryas se¹¹⁾ svými ven, odevzdal sebe i

své jmění do rukou Kýrových. 8. Jiskru (lze) snadno uhasiti,⁺ ale ne plamene. 9. Zemře-li^x král Lakedaimoňanů ve válce mimo (zemi), udělajíce obraz jeho, nesou¹²⁾ jej na krásně¹³⁾ pokrytých márách ku hrobn. 10. Démostenés praví: Já přeji těm, (kteří) se osmělní Filípa ospravedlnovati, štěstí na cestu;¹⁴⁾ neboť vím, že vše jen ku¹⁵⁾ svému prospěchu učinil.“ 11. Dariem Kodomannem¹⁶⁾ vyhasl rod Achaimenoveův.

Slovesa druhé třídy se kmenem souhláskovým § 124. d.

213.

1. Ἄνδρὸς νοῦν ὁ οἶνος ἔδειξεν. 2. Ῥαδάμανθυς διὰ τὴν δικαιοσύνην δικαστὴς ἀποδέδεικτα καθ' Ἄιδου καὶ διακρίνει τοὺς πονηροὺς καὶ εὐσεβεῖς. 3. Ἴππους πρῶτον ζευξαὶ Ἐριχθόνιον λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. 4. Ἐπεὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις Σπαρτιάταις μαχομένοις τὰ δόρατα ἐτύγγανε κατεαγῶτα, τοῖς ξίφεσι διειργάσαντο τοὺς Πέρσας. 5. Οὐποτε πῦρ καὶ ὕδωρ συμμιγῆσεται. 6. Δημοσθένης παραθαλῆνῶν τοὺς Ἀθηναίους ἔλεγε: „Μὴ ὡς θεῶ νομιζέτε Φιλίππῳ τὰ παρόντα πράγματα πεπηγῆναι ἀθάνατα“. 7. Ἀλακμένει καὶ Θεοπόμπῳ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι χρησμός ὑπ' Ἀπόλλωνος ἐδόθη, ὅτι ἡ φιλοχρηματία ἀπολεῖ τὴν Σπάρτην. 8. Θεμιστοκλῆς ἐνόμιζεν, ὅτι, εἰ ἀποθῆραγεί¹⁾ ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὸ Ἴωνικὸν φῶλον, ἔσῃον τῶν Περσῶν κρατήσουσιν οἱ Ἕλληνες. 9. Ἄρ' οὐκ ὀμώμοκεν ὁ δικαστὴς δικάσειν κατὰ τοὺς νόμους; 10. Τίτος ὁ αὐτοκράτωρ, εἰ παρεῖη ἡμέραν μὴ εὐεργετήσας μηδένα, πρὸς τοὺς φίλους ἔλεγε: „Ταύτην τὴν ἡμέραν ἀπολώλεκα“.

214.

1. Sofoklés byl s Perikleem od Athéňanů v sanské válce jmenován velitelem. 2. Lidská povaha jest s čímsi božským smíšena. 3. Hellénové přísahali u Plataj, (že) chrámův od Peršanů poborřených znova nevystavějí. 4. Athéňané ztratili u¹⁾ Sicílie dvě stě a čtyřicet trojřadových lodí. 5. (Kdykoli) Římané válku vedli, byl chrám Janův otevřen. 6. (Když) Řekové v zemi Taochá²⁾ pevnosti útokem dobývali, svalovali barbaři kameny a přeráželi některým nohy. 7. Druhové Odysseovi zakynuli na ostrově Thrinakrii pro svůj pých, (ježto) neušetřili skotu Héliovi zasvěceného. 8. Athéňané srazivše se s Peršany u Marathióna, obrátili nepřátely v krátké době na útěk. 9. Polyfémος odlomiv balvan skály od hory, mrštil³⁾ jím po lodi Odysseově. 10. Sídlóňané otevřevše brány, vzdali se Alexandrovi.

215.

Πρόβατον καὶ Κύων.

1 Φασίν, ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα, τὴν οἶν πρὸς τὸν δεσπότην εἰπεῖν¹⁾ „Θάναστων ποιεῖς, ὃς ἡμῶν μὲν ταῖς καὶ ἕριά σοι καὶ ἄρνας²⁾ καὶ τυρῶν παρεχούσας οὐδὲν δίδως, ὃ τι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν,³⁾ τῷ δὲ κυνί, ὃς

οὐδὲν τοιοῦτόν σοι παρέχει, μεταδίδως ὅπερ αὐτὸς ἔχεις σίτου⁴⁾“. Τὸν κίνα 2
 οὖν ἀκούσαντα εἰπεῖν· „Ναὶ μὰ Δία⁵⁾ ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ καὶ⁶⁾ ὑμᾶς αὐτὰς
 σφῶζων, ὥστε μὴ⁷⁾ ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι μὴ⁸⁾ ὑπὸ λύκων ἀρπάζεσθαι,
 ἐπεὶ ὑμεῖς γε, εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, οὐδ' ἔν νέμεσθαι δύνασθε,
 φροβούμεναι, μὴ ἀπόλησθε“. Οὕτω δὴ λέγεται καὶ τὰ πρόβατα συγχωρῆσαι 3
 τὸν κίνα προτιμᾶσθαι.

216.

Krkavec a liška.

Krkavec ukrad kus masa,¹⁾ seděl na stromě. Spatřivši jej liška, při- 1. 2
 stoupila (blíže), chtějíce²⁾ jej připravit o maso. I³⁾ chválila jej, že je 3
 veliký a krásný a nejvíce zasluhuje nade ptáky kralovati a (že) by se mu
 toho skutečně⁴⁾ dostalo, kdyby měl hlas. Krkavec, aby dokázal, že má 4
 též hlas, maso odhodiv, hlasitě krákal;⁵⁾ liška však popadši maso, řekla:
 „O krkavče, tyť⁶⁾ máš všechno, jen rozumu nemáš!“

217.

Ἴππος καὶ Ἐλαφος.

Στησίχορος, ἐλομένων¹⁾ στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἰμεραίων Φάλαριν 1
 καὶ μελλόντων φυλακῆν διδόναι τοῦ σώματος, τᾶλλα διαλεχθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
 λόγον, ὡς Ἴππος κατείχε λεμιῶνα μόνος, ἐλθούσης²⁾ δ' ἐλάφου καὶ διαφθειρού-
 σης τὴν νομὴν βουλόμενος τιμωρῆσασθαι τὴν ἔλαφον ἠρώτα τὸν ἄνθρωπον,
 εἰ δύναται ἔν μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὴν ἔλαφον. Ὁ δ' ἔφη, ἔάν ὁ μὲν Ἴππος 2
 λάβῃ χαλινόν, αὐτὸς δὲ ἀναβῆ ἔπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια. Συνομολογήσαντος 3
 δὲ τοῦ Ἴππου καὶ ἀναβάτος τοῦ ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ τιμωρῆσασθαι ἐκεῖνος
 αὐτὸς ἐδούλευσεν ἤδη τῷ δεσπότη. „Οὕτω καὶ ὑμεῖς“ ἔφη „δράτε, μὴ³⁾ βου- 4
 λόμενοι τοὺς πολεμίους τιμωρῆσασθαι ταῦτόν πάθητε⁴⁾ τῷ Ἴππῳ.“⁵⁾

218.

Včela a Zeus.

Včela přišedši do domu bohů, Diovi darem plást medu přinesla. Tento 1. 2
 raduje se z daru, slibil jí dáti, zač koli požádá. Ona však pravila: „Dej⁺ 3
 mi žihadlo, abych, přiblíží-li^x se kdo z lidí mému úlu, by (mi) dilo mé
 odňal, jej poranila.“ Diovi nelíbilo se toto přání, neboť miloval lidi; přece 4
 však (je) vyplnil,¹⁾ ježto byl řekl, že (je) vyplní. I dal jí žihadlo, ale takové, 5
 že pichnouc⁺ žihadlo musí v ráně zanechať²⁾ (a tak) zároveň zemříti.

219.

Σκύλακας δύο.

Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης βουλόμενος τοῖς πολίταις εἰς σωφρονεστέραν τοῦ 1
 βίου τάξιν μεταίειν καὶ καλοὺς κάγαθοὺς ἀπεργάζεσθαι, δύο σκύλακας ἀνέθρεψε,
 τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς γενομένους¹⁾, καὶ τὸν μὲν οἴκοι ἐάσας

2 συνείδησις ληθεία, τὸν δὲ ἐπαγόμενος ἤσκησε περὶ κρηγεσίας. Ἐπειτα δ'
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔθηκε μὲν ληνεύματά τινα ἐν λεκάναις, ἀφῆκε δὲ
 3 καὶ λαγῶν. Ὁρμήσαντος²⁾ δ' ἑκατέρου ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ θαυτέρου³⁾ τὸν λαγῶν
 Θηράσαντος εἶπεν „Ὁράτε, ὦ πολῖται, ὅτι ταυτοῦ γένους* ἐπάρχοντες ἐν τῇ
 τοῦ βίου ἀγωγῇ παρὰ πολὺ διάφοροι ἀλλήλων ἀπέβησαν, καὶ ποιητικωτέρου
 τυγχάνει οὐσα τῆς φύσεως ἢ πρὸς τὰ καλὰ ἔσκησις“.

220.

Myš polní a myš městská.

1 Dvě myši, jedna polní, druhá městská, vešly spolu¹⁾ ve přátelství.
 2 Nejprve polní myš pozvanší k jídlu myš městskou, předložila jí zrna ječná,
 3 pšeničná a kořinky. Tato však opovrhší předloženými²⁾ (jídlu), pravila: „Ty
 žiješ jako mravenec; ³⁾ já však mám roli Amaltheiin. Cheeš-li* tedy se mnou
 4 jísti, všelikých pamlskův okusíš.“ Takto promluvivší, zavedla polní myš do
 5 domu bohatého muže a předložila jí fiky, datle, med (a) sýr. (Když) však do
 jídla se dávaly,⁴⁾ otevřel kdosi dvěře; ony pak utekly se, plny jsoouce strachu,⁵⁾
 6 do díry. (Jakmile) hlavy pozdvihly, přišed jiný přinutil je opět se ukryti.
 7 Končně řekla polní myš své přítelkyni: „S Bohem, já odejdu;“⁶⁾ neboť
 bezpečné chudobě dávám daleko přednost před bohatstvím (spojeným) s ne-
 bezpečenstvími.“

Nepřavidelná slovesa první hlavní konjugace.

1. Pátá třída (slovesa nosová).

a) Slovesa sesilněná prítvorkem ν § 126. a.

221.

1. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες τοὺς Πέρσας τὸ ναυτικὸν ἰὼν
 πολεμίων ἐπιζόντων ἐξ ἐπιδρομῆς Ἀθήνας αἰρήσειν ἔφρασαν¹⁾ σπειδασαντες εἰς
 τὴν πόλιν. 2. Καμβύσης ὢν²⁾ εἰς τὸν Ἄπιν ἔβρισε μετ' ὀλίγον δίληρον ἔτισεν.
 3. Οἱ Ἀχαιοὶ ἐπὶ Τροίαν πλείοντες Φιλοκτήτην ἐπ' ὄψεως διχθέντα ἐν Αἰμῶνι
 τῇ νήσῳ ἐξέδεσαν. 4. Τόμυρις, ἡ τῶν Μασσαγετῶν βασιλεία, τὴν κεφαλὴν
 Κύρου ἀποθανόντος ἀποτεμοῦσα εἰς ἀσλὸν ἐπέβαλε πλήρη αἵματος. 5. Οὐκ
 ἂν κάμοιμι εὐεργετῶν τοὺς εὐεργετήσαντας. 6. Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι Ἀρισταγόρας
 ὁ Μιλήτου τύραννος εἶχε πίνακα χαλκοῦν, ἐν ᾧ τῆς γῆς ἐπάσης περιόδου
 ἐνετέμνητο καὶ ἡ θάλαττα πᾶσα καὶ οἱ ποταμοὶ πάντες.

222.

1. (Když) Kýros Mladší u Kúnax padl, byla (mu)¹⁾ hlava a pravá
 ruka useknuta. 2. Zločinec za to, co²⁾ spáchal, nejen zde (na zemi), nýbrž
 i v podsvětí trest trpětí bude.³⁾ 3. Dobrý muž bude jiné předstihovati ne
 v křivděni, nýbrž v dobřečinění.⁴⁾ 4. Umdlelému muži, jak Homér pravi,

rozmnožuje víno sílu.⁵⁾ 5. Hana poraňuje srdce silněji⁶⁾ než tělo uštknutí hadí.⁷⁾ 6. Rozumný muž neustane ani jsa starcem učiti se.⁸⁾

223.

b) Slovesa sesilněná přitvorky *νι, νυ, νε, αν, ναν* § 126. b, c.

1. Νηλεὺς δὲ Κόδρου ἤκισε Μίλητον Κᾶρας ἐξελάσας καὶ Ἀέλεγας καὶ τοὺς ἄλλους βαρβάρους. 2. Κακοῖς ὁμιλῶν καὶτὸς ἐκβήσει κακός. 3. Ξενοφῶν παραθαρόντων τοὺς ὀπλίτας ἔλεγεν· „Ἄρ' οὐκ ἂν ὑμεῖς ἐπὶ γῆς βεβηκότες ἀσφαλέστερον μάχοισθε πρὸς τοὺς Πέρσας ἐφ' ἵππων κρεμαμένους“; 4. Κρίτωνος πρὸς Σωκράτην ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ὄντα λέγοντος, ὅτι ἀγγελίαν φέροι χαλεπήν, οὗτος „Τίνα ταύτην“;¹⁾ ἔφη· „ἦ²⁾ τὸ πλοῖον ἀφίεται ἐν Ἀήλου, οὗ δεῖ ἀφικομένου τεθνάναι με“; τοῦ δ' ἀποκριναμένου. „Οὐ τοι δὴ ἀφίεται, ἀλλ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀρίζεται τήμερον“, „Ἄλλ, ὦ Κρίτων“, ἔφη, „τύχῃ ἀγαθῇ. εἰ ταύτη τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτη ἔστω“. 5. Τάνταλον ἐν Αἰδου φεύγει τὸ ὕδωρ, ἐπειδὴν προσιόντα ἀσθθεται αὐτόν. 6. Τῷ λόγῳ ἡγεμόνι ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασι χρώμενος οὐχ ἁμαρτήσεται. 7. Φίλιππος αὐτὸς ἀπεφαινετο διὰ χρυσίου μᾶλλον ἢ διὰ τῶν δειπῶν ἠξικέναι τὴν ἰδίαν βασιλείαν.

224.

1. Lakedaimoňané vyslali Anchimolia, syna Asterova, s vojskem, aby Peisistratovce z Athén vypudil. 2. Lakedaimoňané obléhajíce Samos, zmocnili se útokem¹⁾ na hradby jedné věže, ale byli potom, (když) Polykratés sám na pomoc přispěl, zahánáni. 3. Jakýs Lakóňan řekl komusi, (jenž) byl trestán a volal: „Proti vůli pochybil jsem“:²⁾ „Budíž tedy³⁾ proti vůli trestán!“ 4. Ty jsi člověk; a chyba člověkem vládne.⁴⁾ 5. Nezpozoroval-li jsi, že jest to božstvo, (které) tento tak veliký a překrásný⁵⁾ svět utvořilo?⁶⁾ 6. Vše, co činí člověk ve zlosti, (můžeš) za pochybené pokládati. 7. Démostenés praví: „Vždyť všichni vidíte, že Filip nezmohl se svou statečností, nýbrž (tím, že) všechny klame⁷⁾ a šálí.“

225.

1. Ἄρ' οὐ τοῖς ἀνοήτοις ἀπεχθήσονται μὲν οἱ ἀληθεύοντες, διὰ χάριτος δὲ ἔσονται οἱ κολακεύοντες; 2. Ἀράκοντος ἦν ὄδε δ νόμος· „Ὁ ἀρπαγῆς ἢ κλοπῆς δίκην ὀφλῶν θανάτῳ ζημιούσθω“. 3. Ἀβῶν ἀπόδος καὶ λήψει πάλιν. 4. Σωκράτης ἀρχοντας οὐ τοὺς κλήρω λαχόντας εἶναι ἔλεγεν, ἀλλὰ τοὺς ἀρχεῖν ἐπισταμένους. 5. Σχολαστικὸς βουλόμενος περᾶσαι ποταμὸν ἀνήλθεν εἰς τὸ πλοῖον ἔριππος· πνυθόμενον δὲ τινος τὴν αἰτίαν ἔφη σπουδάζειν. 6. Ἄρχε πρῶτον μαθῶν ἀρχεσθαι. 7. Ἀρχῆς τετυχηκῶς ἴσθι ταύτης ἄξιος. 8. Δίκαια δράσας συμμύχου τεύξει θεοῦ. 9. Θεὸν ἐπιουρκῶν μὴ δόκει λελθῆναι. 10. Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἔκτοπὸν τι ποιήσας, οὐ λήσεις δὲ θεοὺς οὐδὲ λογιζόμενος.

1. Démosthenés pravil v jedné řeči: „To říci jsem si před se vzal, ne abyech některým z vás se znelíbil,⁺ nýbrž, poněvadž to pokládám (za povinnost) hodného občana, blahu vlasti dáti¹⁾ přednost před zavděčením se řečí.“²⁾ 2. Onen jest mi nejvíce protivný, jenž jiné má na³⁾ jazyku, jiné v srdci.⁴⁾ 3. Tvrdí-li^x kdo, (že) jest mistrem šermířským, a neumí-li dobře ani štítem ani kopím vládnouti,⁵⁾ jak by si u všech posměch ne-
ntržil? 4. Dej a vezmi si něco! 5. Platón, (když) mu od kohosi bylo spíláno, pravil: „Zlořeč (si jen), ježto nenaučil jsi se dobrořečiti.“ 6. Vyslancům Samianů, (kteří) dlouhou řeč měli, odpověděli Sparfané: „První (část) jsme zapomněli, pozdějšímu jsme dobře neporozuměli, poněvadž jsme první (část) zapomněli.“⁶⁾ 7. Filip rozšířil říši, kterou od svého otce převzal.⁷⁾ 8. Leónidas a jeho tři sta (druhů) statečně a slavně⁸⁾ za Helladu bojovavše, dosáhli⁹⁾ slavného konce. 9. Neslyšel jsi, že Daidalos¹⁰⁾ od Mínóa pro svou umělost zadržován jsa, byl přinucen jemu otročiti? 10. (Kdo) rád¹¹⁾ neustále mluví, stane se nevědomky¹²⁾ obtížným (tém, již) s ním obeuji.

Třída šestá (slovesa počínavá).

a) Beze zdvojký § 127.

1. Ζῶσιν οἱ ἐλέφαντες ὡςπερ οἱ μακρόβιοι ἄνθρωποι, οἱ δὲ μάλιστα γηράσαντες ἔτη διακόσια. 2. Τῶν γονέων ἐνεκα ἀποθανεῖν καλόν. 3. Ἐπεὶ Ξέρξης ἤρσεν, δ ἐπηγγέλατο Ἐπιόλης κατεργάσασθαι, αὐτίκα ἐπέμψεν Ἐδάσ-
την καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς ἀθανάτους καλουμένους. 4. Κροῖσος ἰλοῖς ἐπὶ Κύρου ἐπὶ πυρὰν ἀνήχθη, ἵνα κατακαυθεῖ.¹⁾ 5. Εἰ παρὰ Σπαρτιάτην εἴρεθείη χρυ-
σὸς ἢ ἄργυρος, θανάτῳ ἐξημιούτο. 6. Τὸ μὲν κάλλος ἢ χρόνος ἀνέλωσεν ἢ νόσος ἐμάρανεν, ἢ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις συγγηράσκει. 7. Διόνυσος εὐρείης τοῦ οἴνου ἐγένετο καὶ τὴν τῆς ἀμπέλου φύτεϊαν ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους.

1. (Když) byl Babylón vydobyt, Kýros rozkázal Babylónanům všechny zbraně odevzdati a (dal) ohlásiti, kde v domě budou¹⁾ zbraně napadeny, že všichni (jeho) bydlitelé zemřítí musí.²⁾ 2. Na³⁾ základni zdi Kapitolia bylo prý Tarquiniem Priskem čtyřicet tisíc liber stříbra vynaloženo. 3. Achilles byl od kentaura Cheiróna ve hře na eiteru vyučován. 4. Zdá mi se býti nesnadnějším nalézt⁺ muže, (jenž) slušně⁴⁾ snáší štěstí, než (toho, jenž) nešťastí (slušně snáší); neboť jedno plodí v nejvíce (lídcech) zpujnost, druhé však opatrnost. 5. Slavný jest (výrok) Archimédův, (když) koupaje se, nesnadnou otázku o zlaté koruně Hierónově rozřešil: „Nalezl jsem (to).“ 6. Čas, nejlepší učitel, také tebe všemu naučí. 7. Namáháním a vytrva-
lostí⁶⁾ vše, po čem bádáš,⁶⁾ nalezněš.

b) Se zdvojkou § 127. b.

1. Χάριν λαβὼν μέμνησο καὶ δοῦς ἐπιλαθοῦ. 2. Ἐν συμφοραῖς φίλος ἀληθινὸς γνωσθήσεται. 3. Ἡδὸν σωθέντα μεμνήσθαι πόνων. 4. Οἱ Καρδοῦχοι τοῖς τελευταίοις τῶν Ἑλλήνων ἐπιθέμενοι ἀπέτεινάν τινας καὶ λίθους καὶ τοξεύμασι κατέτρωσαν. 5. Δημοσθένης ἔλεγε τοῖς Ἀθηναίοις: „Εἰ οἴεσθε Χαλκιδέας μὲν τὴν Ἑλλάδα σώσειν ἢ Μεγαρέας, ὑμεῖς¹⁾ δ' ἀποδράσεσθαι τὰ πράγματα, οὐκ ὀρθῶς οἴεσθε“. 6. Αἱ Μοῦσαι Θάμυρον ἐρίσαντα αὐταῖς περὶ σοφίας καὶ τῶν ἡμιμάτων καὶ τῆς κισσαρῆδος ἀπεστέρησαν. 7. Οἱ Σπαρτιάται τοῖς παισὶν ἐπεδείκνυσαν τοὺς εἰλωτας μεθυσθέντας εἰς ἀποτροπὴν τῆς πολιοινίας. 8. Ὁ λέων βεβρωκῶς πρότατος ἐστίν.

1. Sókratés zachránil u Potidaie poraněného Alkibiada. 2. Zda jsme nepoznali, že poslušnost jest velmi veliké dobro jak ve státě a vojště, tak ve vlastním domě? 3. Xenofón pravil vojínům: „Připoměnu vám hrdinské činy vašich předků, abyste pochopili, jak vám přísluší býti statečnu.“¹⁾ 4. (Když) po bitvě u Korónie okolo osmdesáti nepřátel do chrámu Athénina se uteklo, Agésiláos (ač) jsa poraněn, nezapomněl bohyně, nýbrž poručil nechat ji odejít, kam by chtěli. 5. Odysseus opil Polyféma a oslepil ho. 6. (Když) plukovníci Hellénů lstí Tissafernovou zajati byli, pravil Sparťan Cheirisofos ve shromáždění: „Zlý²⁾ jest nynější stav, poněvadž³⁾ jsme zbaveni takovýchto plukovníků, přece však, myslím, nesmíme na mysl klesati, mužové!“ 7. Aegyptané balsamují mrtvolu,⁴⁾ aby ležice v hrobě, nebyly od červů sežrány. 8. Lakedaimoniáné uznali,⁵⁾ (že) smlouvy od Athénianů byly zrušeny; přece však poslavše do Delf, boha se otázali, bylo-li by jim lépe, (kdyby) válku vedli.

Τρίδα седмá (slovesa epsilononá) § 128.

1. Ἡρακλῆς Ἡρα διαλλαγὴν τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν. 2. Τιριβαῖζον, τοῦ τῆς Ἀρμενίας ὑπάρχου, δι' ἐρημνέως λέγοντος, ὅτι βούλοιο διαλεχθῆναι τοῖς ἄρχουσι τῶν Ἑλλήνων, ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς ἀκοῦσαι. 3. Δίκατοι ὄντες πῶς οὐ τὰ ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπασόμεθα; 4. Ἀλέξανδρος τῶν φίλων τινὰς αἰσθόμενος ἐν τῷ κρυβεῖν οὐ παίζοντας¹⁾ ἀχθεσθεῖς ἐξημίωσεν. 5. Φίλιππος δ' τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ κριτῆς γενόμενος δυοῖν πονηροῖν ἐκέλευσε τὸν μὲν φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν. 6. Ὡ πῶς πονηρὸν ἐστὶν ἀνθρώπου ἢ φύσις τὸ σύνολον· οὐ γὰρ ἂν ποτ' ἐδεήθη νόμου. 7. Τίς οἴτω δυστυχῆς, ὅστις²⁾ τὴν πατρίδα τοῦ ἰδίου κέρδους ἕνεκα προσέσθαι βουλήσεται; 8. Ὡ μάταιοι, τί ἀμιλλᾶσθε περὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν καὶ κτήσεων, ἔπερ ἅπαντα καταλιπόντας ἡμᾶς δεήσει ἓνα ὄβολον ἔχοντας ἴμεν παρ' Αἰδου;

9. Πῶρος δ τῶν Ἰνδῶν βασιλεύς, ἐπεὶ ἔλοδς ἐν τῇ μάχῃ προσήχθη πρὸς Ἀλέξανδρον, τούτου ἐρομένου· „Πῶς σοι χρήσομαι“; ἀπεκρίνατο· „Βασιλικῶς“. 10. Ἐπεὶ Ζεὺς ἀφανίσαι τὸ σιδηροῦν γένος ἠθέλησε, δεινῶ ὑετῶ τὴν γῆν ἔπασαν κατέκλυσεν.

232.

1. Deera Kyaxarova provdala se za Kýra. 2. Po bitvě u Salámi-ny pravil Mardonios Xerxovi: „Uzdálo-li se ti¹⁾ (zde) nezústati,²⁾ táhni zpět do Asie, já však Helladu tobě prodobim.“³⁾ 3. Peloponnésané co nejrychleji připluvše k Rhiu, zahnali některé lodi Athéňanův, obkličivše je, ku břehu, mužstvo pak, kolik⁴⁾ se ho plováním nezachránilo,⁵⁾ porubali. 4. Vynrátiš-li* mne, nebudu se na tebe mrzeti, užbrž (spíše k tobě) vděčnost chovati. 5. (Když) Héfaiustión zemřel, Alexandros chtěl jej učinití bohem. 5. Zdaž nepodá bláhovec více otázek, než⁶⁾ by moudrý muž zodpovídal? 7. Athéňané pravili, že (jakkoli) za starodávna mnoho stěhování v Řecku se událo,⁷⁾ oni samotni ve své zemi zůstali.* 8. Alexandros zemřel v Babyloně, jsa třicet tři léta stár.⁸⁾ 9. Kdo zákony přestoupiv, dělal by si naději, (že) unikne trestu? 10. Lakedaimoníané uslyševše, že Mardonios Athéňany sobě získati se snaží, poslali vyslance Athéňanův prosit, aby návrhů barbarů nepřijímali.

233.

1. Τοῖς βασιλέωσ κήρυξι μετὰ τὴν ἐν Κορινθίοις μάχην κελείουσι τὰ διπλα παραδοῦναι ἀπεκρίνατο οἱ Ἕλληγες· „Τὰ διπλα οὐ παραδώσομεν, ἀλλὰ σὸν τούτοις περὶ τῆς σιωτηρίας καὶ ἐλευθερίας μαχοῦμεθα“. 2. Ἐπιτορ εἶπε πρὸς Ἀνδρομάχην· „Εἰς τὸν οἶκον ἰοῦσα τὰ σαντῆς ἔργα κόμισε, ἴστίον τε καὶ ἠλακάτην· ὁ δὲ πόλεμος τοῖς ἀνδράσι μελήσει, οἱ ἐν Ἰλίῳ γεγόνασιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα“. ¹⁾ 3. Ἄρ' οὐκ ἀγασόμεθα τὸν ἄνδρα, ὅστις σὸν θεῶ εἰ καὶ δικαίως ἐπιμελήσεται τῆς πόλεως; 4. Λεωτυχιδης δ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς τῶ ἐρομένῳ, πῶς ἂν τις μάλιστα διαφυλάττοι τὰ παρόντα τῶν ἀγαθῶν, οὐδὲν μελλήσας ἀπεκρίνατο· „Εἰ μὴ πάντα τῇ τύχῃ πιστεύοι“. 5. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ φησί· „Τὴν εἶνοιαν, ἣν ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πρᾶξει φυλάττειν δεῖ τὸν ἀγαθὸν πολίτην, παρ' ἐμοὶ μεμνηχτιῶν ἀπλῶς εἰρησέτε“. 6. Ὁφελεις, ᾧ τυφλῆ Πλοῦτε, μήτ' ἐν γῆ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν οὐρανῷ φανῆναι. 7. Ἐέρξης ἀκούσας, ᾧ ἐπηγγείλατο Μαρδόσιος, ἐχώρη καὶ ἀποκρινεῖσθαι ἔφη βουλευσάμενος, πότερον παραμενεῖ ἢ ἀπελῆ εἰς τὴν Ἀσίαν.

234.

1. Gryllos, syn Xenofóntiv, padl u Mantincie, udatně bojovav. 2. Bu-
deš-li* jen to za své pokládati,¹⁾ co (skutečně) tvého* jest, pak dokonáš
svůj život v pokoji. 3. Poklady od obyvatelů sardských* vydané byly od
Kýra mezi jeho bojovníky rozděleny. 4. Jezdci perští v jizlé o závod
snadno překonali své spojence; neboť velice²⁾ dbali umění jezdeckého.

5. Naděje podobá³⁾ se snu, a jak k tobě přiletěla, tak také odletí.⁴⁾
 6. Zdaž lehkomyšlnému zlato jako voda skrze prsty neproteče?⁵⁾ 7. Jest-
 liže^x někdo svou vlast nejen ve válce zachrání,⁺ nýbrž i v míru (jí) každým
 způsobem prospěje, zdaž mu (pak) spoluobčané nebudou dvojím díkem po-
 vinni? 8. Oktavia, sestra Augustova a manželka Antoniova, pečovala o
 děti, jež tento od⁶⁾ Kleopatry měl, vychovávajíc je s vlastními.

Osmá třída (slovesa vícečmenná).

a) Různé kmeny § 129. a.

235.

1. Ἀρχύταν εἶλοντο ἐξάκις στρατηγὸν οἱ Ταραντίνοι. 2. Βουλευόμενος
 τὰ παρεληλυθότα παραδείγματα ποιῶν τῶν μελλόντων. 3. Κηφισόδωρος ἔλεγεν,
 ὅτι οὐδείς οὐσίαν, ἦν αὐτὸς ἐκτήσατο, κατέπραγεν, ἦν δὲ παρ' ἄλλου παρέλαβεν.
 4. Σόλωνός ἐστιν ὅδε ὁ νόμος: „Ὁ τὰ πατρῶα κατεδηδοκῶς ἄνθρωπος ἔστω.“
 5. Φωκίων ὁ Ἀθηναῖος ἐπ' οὐδενὸς οὔτε γελῶν ὠφρῆ οὔτε δακρύων. 6. Γάιος
 Καῖσαρ Φαρνάκην νικῆσας τὸν Ποντικὸν ἐξ ἐφόδου¹⁾ πρὸς τοὺς φίλους ἔγρα-
 ψεν: „Ἠλθον, εἶδον, ἐνίκησα.“ 7. Ἀλέξανδρος παρακαλούμενος ὑπὸ πατρὸς
 δραμεῖν Ὀλυμπίᾳ στάδιον „Εἰ γε“²⁾ ἔφη „βασιλέας ἔξω ἀνταγωνιστάς“.

8. Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ,³⁾

ζητῶν εὐρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

236.

1. (Když) Sulla Athén dobyl, bylo tak veliké množství občanů po-
 vražděno, že tržiště a Kerameikos uvnitř Dipyla krví zaplaveny byly.
 2. Když se tlachal jistého mudree tázal, kde ho zítra uvidí, odpověděl
 tento: „Kde tebe neuvidím.“ 3. Kdo, poprosí-(li) (ho) chudák (o dar),
 přebegne a nesmiluje se? 4. Boha nikdy nikdo neviděl, ale že jest,
 všichni citili. 5. Střez se břichopásků, neboť polhltí tvůj statek jako krkavci
 mřechu.¹⁾ 6. (Když) Xerxes od Leónidy zbraně žádal, odpověděl tento:
 „Přijď⁺ a vezmi⁺ si (je)!“ 7. (Kdo) se sám prodal,²⁾ aby³⁾ jiným otročil,
 ten i svobodu své vlasti prodá. 8. Diogenés na⁴⁾ Aiginu se plavě, od
 loupežníků (mořských) chyčen byl (a) na⁵⁾ Krétě Xeniadovi prodán.

237.

1. Τὸ στενόν, ἔνθα ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ κροῖοῦ Ἑλλη κατηρέχθη, Ἑλλήσ-
 ποντος ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη. 2. Θεόπομπος ὁ ἱστοριογράφος λέγει, ὅτι ἡ
 Εὐρώπη οὐκ ἐνήρογεν ἄνδρα μεῖζω Φιλίππου, τοῦ Ἀλεξάνδρου πατρὸς. 3. Οἱ
 ποιηταὶ τοιοῦτους λόγους περὶ τῶν θεῶν εἰρήκασιν, οἷους οὐδείς ἂν περὶ τῶν
 ἐχθρῶν εἰπεῖν τολμήσειεν. 4. Καλλίστα τοῦτο εἰρήσεται, ὅτι τὸ μὲν ἀγαθὸν
 ὠφέλιμόν ἐστι, τὸ δὲ κακὸν βλαβερόν. 5. Οὐκ ἔστιν ἄκουσμα ἡδίων ἢ ῥηθεῖς
 πατρὸς λόγος πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον. 6. Ὅτε Λεωνίδαο εἰς Θερμο-

πύλας ἦει, τοὺς Θηβαίους παρεκάλεσεν εἰς τὸν πόλεμον, εἰδέναι βουλόμενος, εἴτε πέμψουσι δύναμιν εἴτε καὶ ἀπεροῦσιν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τῆν τῶν Ἑλλήνων συμμαχίαν. 7. Οἱ Ἕλληνες τρεψάμενοι ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τὸν Φαραναβάζου στρατὸν, ἰδόντες, ὅτι τὸ τῶν πολεμίων ἱππικὸν ἔτι συνεστραχὸς εἴη, ἀπειρήκεσαν μὲν, ὁμῶς δὲ ἐδόκει καὶ ἐπὶ τούτους ἕτερον εἶναι.

238.

1. Periklés smrt svých synů velmi mužně snesl. 2. Pohlednouce na zlý osud jiných, snáze svůj snášeti budeme. 3. (Když) Peršané k Delfům postupující již blízko byli, stal se veliký zážrak; viděl totiž věštec Akératos, (ana) posvátná zbraň, které nikomu dovoleno nebylo se dotýkati, z chrámu vynesena byla a před ním ležela. 4. Krásné slovo¹⁾ (lze) právem i dvakrát i třikrát říci.⁺²⁾ 5. Když se druhdy kdosi zlobil, že někdo, jehož pozdravil, mu nepoděkoval,³⁾ Sókratés pravil: „Toť přec je směšno, když,⁴⁾ potkal-li bys člověka zpotvořeného těla,⁵⁾ bys se nezlobil; nyní však, (když) jsi připadl na člověka svěřepého ducha,⁶⁾ tě to hněte?“⁷⁾ 6. Astyagés chtěje Kýrovi vděk učiniti, velikou honbu vystrojil a zapověděl, (by) nikdo⁸⁾ z přítomných nestřílel, až by se Kýros lovu nabažil.

239.

b) Různé tvary téhož kmene § 128. b.

1. Πέρσας ἡγουμένους τῆς Ἀσίας καὶ δουλουμένους ἴδῃ τῆν Εὐρώπην ἔσχατον οἱ τῆς Ἀττικῆς ἔκγονοι. 2. Εὐβοία ἢ νῆσος ἀπὸ τοῦ τῶν βοῶν πλῆθους, ὃ ἐκεῖ ἐτρέφετο, τὸ ὄνομα ἔσχηκεν. 3. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν τῆς Λαομέδοντος ὕβρεως πειρᾶσθαι βουλόμενοι, εἰκασθέντες ἀνθρώποις ἐπέσχατον ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον. 4. Κάτων δὲ πρεσβύτερος ἔφη μᾶλλον βούλεσθαι εὐεργετήσας μὴ κομίσασθαι χάριν ἢ μὴ ἵποσχεῖν κόλασιν ἀδικήσας. 5. Ὅτε Πλάτων παῖς ἔτι νήπιος ὢν ἐκάθευθεν¹⁾ ἐν τῷ Ὑμητῷ, μέλιτι καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ ἐκαθίσαντο καὶ ὑπῆδον τῆν τοῦ Πλάτωνος εὐγλωττίαν μαντευόμενοι. 6. Φίλιππος ἀγανακτοῦντων τῶν φίλων, ὅτι σφύριττον αὐτῶν ἐν Ὀλυμπίῳ εὐπεποιθότες οἱ Πελοποννήσιοι, „Τί οὖν“ ἔφη, „ἐάν κακῶς πάθωσιν“; 7. Θηραμένης ἠραγκάσθη ὑπὸ τῶν τριάκοντα τὸ κόνειον πιεῖν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. 8. Παρουσία ἐστὶ· „καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέγεισες.“ 9. Λυγρὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται. 10. Καὶ σώφρων ἤμαρτε καὶ ἄφρονι πολλῶν²⁾ δόξαι ἔσπετο καὶ τιμῆς τις κακὸς ὢν ἔλαχεν.

240.

1. (Když) Kýros u Kúnax padl, přislíbil Klearchos Ariaiovi, podřízenému vůdci Kýrovu, (že) jej na královský trůn usadí. 2. Nepřátelům nedůvěřuje, nikdy škody neutrpíš. 3. Démosthenés praví: „Bychom Thébaniim

sebe¹⁾ větších blbců nadávali,²⁾ to přece pochopí, povstane-li^{*} jím válka s vámi, že sami všechna zla (z toho) mítí budou, jiný však sedě na (prospěch) (tu) číhati bude.“³⁾ 4. Kýros vida v bitvě svého bratra Artaxerxa, nenesl⁴⁾ (toho), nýbrž vyřídil se ihned na něho. 5. (Když) Thalés z Miléty upřeně na hvězdy na nebi hleděl, avšak o kameny na cestě klopytal, pravila mu jistá žena: „Upadneš, budeš-li) jen hvězdy pozorovati,⁺ kamení však na zemi nedbati.“⁺ 6. (Když) jistý vojtu Pelopidovi pravil: „Upadli jsme mezi nepřátely,“ řekl on: „Proč (pak) my spíše mezi ony, nežli oni mezi nás?“ 7. (Když) jakýs labužník s lodí mořem byl pohlcen, pravil kdosi: „Ty jsi mnoho ryb polhlil; nyní polhlti tebe ryby.“ 8. Zeus hodil na Týfóna vřeh Aetnu na Sicílii. 9. Athlénaé učinivše útok na Epipoly, byli přinuceni utéci a mnozí zahynuli, se srázů dolů se vrhnuvše. 10. Nic neprosplvá, pravíš-li nyní: „Chei (to) uvažovati;“⁶⁾ neboť dřive musí se uvážiti,⁺ a je⁷⁾-li čas k činu,⁸⁾ již mítí uváženo.

241.

Περὶ Κύρου τοῦ νεωτέρου.

Κῦρος λέγεται Ἀνσάνδρω, ὅτε ἦλθεν ἄγων αὐτῷ τὰ παρὰ τῶν συμμά-
χων δῶρα, ἄλλα τε φιλοφρονεῖσθαι, ὡς αὐτὸς ἔφη ὁ Ἀνσάνδρος ξένη ποτέ
τιμὴν ἐν Μεγάροις διηγούμενος, καὶ τὸν ἐν Σάρδεσι παραδείσειον ἐπιδεικνύοντα
αὐτὸν ἔφη.¹⁾ Ἐπεὶ δὲ ἐθαύμαζεν αὐτὸν²⁾ ὁ Ἀνσάνδρος, ὡς καλὰ μὲν τὰ δένδρα²
εἶη, δι' Ἰσου δὲ πεφτυεμένα, ὄρθοι δὲ οἱ στίχοι τῶν δένδρων, εὐγώνια δὲ
πάντα καλῶς εἶη, ὄσμαι δὲ πολλαὶ καὶ ἠδεῖαι συμπαρομαριστοῖεν αὐτοῖς πεμ-
πατοῦσιν,³⁾ εἶπεν· „Ἄλλ' ἐγὼ τοι, ὦ Κῦρε, πάντα μὲν ταῦτα θαυμάζω ἐπὶ³
τῷ κάλλει, πολλὰ δὲ μᾶλλον ἄγαμαι τοῦ καταμετρησατόσ⁴⁾ σοι καὶ διατάξαντος
ἕκαστα τούτων.“ Ἀκούσαντα δὲ ταῦτα τὸν Κῦρον ἠσθῆναι τε καὶ εἰπεῖν.⁶⁾⁴
„Ταῦτα τοίνυν, ὦ Ἀνσάνδρε, ἐγὼ πάντα καὶ διεμέτρησα καὶ διέταξα, ἔστι⁵
δ' αὐτῶν“⁶⁾ φάσαι, „ἃ καὶ ἐφύτευσα αὐτόσ.“ Καὶ ὁ Ἀνσάνδρος ἔφη, ἀπο-⁶
βλέψας εἰς αὐτὸν καὶ ἰδὼν τῶν τε ἱματίων τὸ κάλλος, ὧν⁷⁾ εἶχε, καὶ τῆς ὀσμῆς⁸⁾
αἰσθόμενος καὶ τῶν στρεπτῶν καὶ τῶν ψελίων καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου, οὗ
εἶχεν, εἶπεῖν· „Τί λέγεις, ὦ Κῦρε; ἢ γὰρ σὺ⁹⁾ ταῖς σαῖς χερσὶ τούτων τι ἐφύ-⁷
τευσας“; Καὶ τὸν Κῦρον ἀποκρίνασθαι· „Θαυμάζεις τοῦτο, ὦ Ἀνσάνδρε;^{8,}⁹
ἔμνημι σοι τὸν Μίθρημ, ὅταν περὶ ὑγιαίνω, μηπώποτε δειπνήσαι, πρὶν ἰδρῶσαι¹⁰⁾
ἢ τῶν πολεμικῶν τι ἢ τῶν γεωργικῶν ἔργων μελετῶν, ἢ ἀεὶ ἔν γέ τι φιλοτι-
μούμενος.“ Καὶ αὐτόσ μέντοι ἔφη ὁ Ἀνσάνδρος ἀκούσας ταῦτα δεξιῶσασθαι¹⁰
τε αὐτὸν καὶ εἰπεῖν· „Δικαίως μοι δοκεῖς, ὦ Κῦρε, εὐδαίμων εἶναι· ἀγαθὸς
γὰρ ὢν ἀνὴρ εὐδαιμονεῖσ.“

242.

Ὅτι πλείστου ἄξιόν ἐστιν ἡ τάξις.

Ἔστιν οὐδὲν οὕτως οὐτ' εὐχρηστον οὐτε καλὸν ἀνθρώποις ὡς τάξις.¹
Καὶ γὰρ χορὸς ἐξ ἀνθρώπων συγκείμενός ἐστιν· ἀλλ' ὅταν μὲν ποιῶσιν, ὅ τι²

ἂν τύχη¹⁾ ἕκαστος, ταραχή τις φαίνεται καὶ θεῶσθαι ἀτερετές,²⁾ ὅταν δὲ τεταγ-
 μένως ποιῶσι καὶ φθέγγονται, ἕμα οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ ἀξιοθέατοι δοκοῦσιν
 3 εἶναι καὶ ἀξιάκουστοι. Καὶ στρατιὰ γε ἄτακτος μὲν οὐσα ταραχωδέστατον καὶ
 τοῖς μὲν πολεμίοις εὐχειρωτότατον, τοῖς δὲ φίλοις ἀγλευκέστατον ὄρεῖν καὶ
 4 ἀχρησιτότατον, ὄνος ἁμοῦ, δπλίτης, σκευοφόρος, ψιλός, ἵππεύς, ἕμαξα. Πῶς
 γὰρ ἂν πορευθεῖσαν, εἰς ἔχοντες³⁾ οὕτως ἐπικωλύσωσιν ἀλλήλους, ὁ μὲν βα-
 5 δίζων τὸν τρέχοντα, ὁ δὲ τρέχων τὸν ἐστηκότα, ἢ δὲ ἕμαξα τὸν ἵππεά, ὁ δὲ
 6 ὄνος τὴν ἕμαξαν, ὁ δὲ σκευοφόρος τὸν δπλίτην; Εἰ δὲ καὶ⁴⁾ μάχεσθαι δέοι,
 πῶς ἂν οὕτως ἔχοντες μαχέσαιντο; οἷς⁵⁾ γὰρ ἀνάγκη αὐτῶν τοὺς ἐπιόντας φεύγειν,
 7 οὗτοι ἱκανοὶ εἰσι⁶⁾ φεύγοντες καταπατῆσαι τοὺς ὄπλα ἔχοντας. Τεταγμένη δὲ
 στρατιὰ κάλλιστον μὲν ἰδεῖν τοῖς φίλοις, δυσχειρωτότατον δὲ τοῖς πολεμίοις.
 8 Τίς μὲν γὰρ οὐκ ἂν φίλος ἠδέως θεάσαιντο δπλίτας πολλοὺς ἐν τάξει πορευομέ-
 νους, τίς δ' οὐκ ἂν θαναμάσειεν ἵππεάς κατὰ τάξεις ἐλαύνοντας, τίς δὲ οὐκ
 9 ἂν πολέμιος φοβηθεῖ ἰδὼν διευκρινημένους δπλίτας, ἵππεάς, πελταστάς,
 10 τοξότας, σφενδονήτας, καὶ τοῖς ἄρχουσι τεταγμένως ἐπομένους; Ἀλλὰ καὶ
 πορευομένων⁷⁾ ἐν τάξει, κἂν πολλὰ μυριάδες ὦσιν, ὁμοίως ὥσπερ εἰς ἕκαστος
 καὶ ἡσυχίαν πάντες πορεύονται· εἰς γὰρ τὸ κενούμενον αἰεὶ οἱ ὄπισθεν ἐπέ-
 11 ρχονται. Καὶ τριήρης δὲ τοὶ σεσαγμένη ἀνθρώπων διὰ τί ἄλλο φοβερόν ἐστι
 12 πολεμίοις ἢ φίλοις ἀξιοθέατον ἢ ὅτι ταχὺ πλεῖ; Διὰ τί δὲ ἄλλο ἄλλοι
 ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ ἐμπλέοντες ἢ διότι ἐν τάξει μὲν κάθηται, ἐν τάξει δὲ προ-
 13 νέουσιν, ἐν τάξει δ' ἀναπικτούσιν, ἐν τάξει δ' ἐμβαίνοσιν καὶ ἐκβαίνοσιν;
 14 Ἡ δ' ἀτάξια ὁμοίον τί μοι δοκεῖ εἶναι οἷόνπερ εἰ γεωργὸς ἁμοῦ ἐμβάλοι⁸⁾
 κριθὰς καὶ πυροὺς καὶ ὄσπρια κἄπειτα,⁹⁾ ὁπότε δέοι ἢ μάζης ἢ ἄρτου ἢ ὄψου,
 15 διαλέγειν δέοι αὐτῶ ἀντὶ τοῦ λαβόντα διευκρινημένοις χρῆσθαι.

Alexandros a Diogenés.

1 Hellénové shromáždívše se na¹⁾ Isthmu a ustanovivše se táhnouti
 2 s Alexandrem na Peršany, zvolili tohoto svým vůdcem. (Ježto) mnoho stát-
 níkův a filosofů k Alexandrovi přišlo a jemu štěstí přálo, doufal, (že) i Dio-
 3 genés ze Sinópy, zdržující se tehdy v Korintě, totéž učiní. Ten však pra-
 4 nie o něho se nestaral, nýbrž zůstal pokojně v Kranii. Alexandros viděl
 5 se tedy nucen k němu jíti. On však ležel právě na slunci a, (poněvadž)
 tak veliké množství lidí přicházelo, maličko²⁾ se vztyčil, pohlížeje na Ale-
 6 xandra. (Když) jej tento pozdraviv se tázal, zda něčeho potřebuje, pravil:
 7 „Poodstup³⁾ (mně) maličko se slunce!“ Na to prý Alexandros, (ač) ne-
 vážně⁴⁾ s ním jednáno bylo, tak (velice) podivil se velikosti muže, že když
 ostatní odcházejíce⁵⁾ se smáli a uštěpačně mluvili,⁶⁾ pravil: „Ale věru, živ tě
 Zeus, kdybych nebyl Alexandrem, chtěl⁷⁾ bych býti Diogenem.“

Epameinondas.

Epameinondas, slavně bojuje u Mantinceie, obdržel smrtelnou ránu skrze brnění. (Ježto) dřevce se zlámalo a hrot v těle zůstal, klesl v okamžení, překonán jsa těžkostí rány. I povstal nyní krutý boj¹⁾ o padlého, a stěží zachránili ho Thébané a odnesli²⁾ jej ještě živého do ležení. (Když) pak přivolaní lékaři se vyjádřili, kdyby se dřevce z brnění vytáhlo, že každým způsobem smrt následovati by musila, Epameinondas sám pln zmužlosti učinil konec svému životu. Nejprve totiž zavolal k sobě svého štítonoše a tázal se ho, zda štít zachránil. (Když) tento přisvědčil a jej před jeho oči postavil,³⁾ opět se ho tázal, kteří z obou (stran) zvítězili. (Když) pak mladík odvětil: „Boiótové zvítězili,“ pravil: „(Nyní) jest čas⁴⁾ zemřítí“ a kázal oštěp vytáhnouti.⁵⁾ (Poněvadž) však přítomní přátelé vykřikli a jeden dav se do pláče pravil: „Ty umíráš bezdětný, Epameinondo“, řekl Epameinondas: „Nikoli, při sám Zeus, uýbrž zůstavuji po sobě dvě překrásné dcery, vítězství u Leukter a Mantineie.“ A (jakmile) oštěp vytažen byl, žádného zděšení⁶⁾ na svém obličejí znáti nedav,⁷⁾ vypustil ducha.

ἽΟτι καλλίστη ἐργασία ἡ γεωργία.

Ταῦτα δέ,¹⁾ ὃ Κριτόβουλε, ἐγὼ διηγοῦμαι, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὅτι τῆς 1
γεωργίας οὐδ' οἱ πάνυ μακάριοι²⁾ δύναται ἀπέχεσθαι. ἔοικε γὰρ ἡ ἐπιμελία
αὐτῆς εἶναι ἕνα τε ἡδυνάθειά τις καὶ οἴκου ἀβξήσις καὶ σωμαίων ἀσκησις
εἰς τὸ δύνασθαι³⁾ ὅσα ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ προσήκει. Πρῶτον μὲν γὰρ ἀφ' ὧν
ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ταῦτα ἡ γῆ φέρει ἐργαζομένοις, καὶ ἀφ' ὧν τοίνυν⁴⁾ ἡδύ- 5
παθοῦσι προεπιφέρει. ἔπειτα δέ, ὅσοις⁵⁾ κοσμοῦσι βιωμὸς καὶ ἀγάλματα
καὶ οἷς αὐτοὶ κοσμοῦνται, καὶ ταῦτα μετὰ ἡδίστων δσμῶν καὶ θεαμάτων παρ-
έχει. ἔπειτα δὲ ἕψα πολλὰ τὰ μὲν φέει, τὰ δὲ τρέφει· καὶ γὰρ ἡ προβατευ-
τικὴ τέχνη συνήπται τῇ γεωργίᾳ, ὥστε ἔχειν⁶⁾ καὶ θεοὺς ἐξαρέσκεσθαι θύον-
τας καὶ αὐτοῦς⁷⁾ χρῆσθαι. Παρέχουσα δ' ἀφθονώτατα τὰγαθὰ οὐκ ἔξ ταῦτα 10
μετὰ μαλακίας λαμβάνειν, ἀλλὰ ψύχη τε χεμιῶνος καὶ θάλληθ θέρους ἐθίξει
καρτερεῖν. Καὶ τοὺς μὲν αὐτουργοῦς⁸⁾ διὰ τῶν χειρῶν γυμνάζουσα ἰσχὴν
αὐτοῖς προστίθῃσι, τοὺς δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ γεωργοῦντας ἀνδρῖζει πρὸς τε ἐγεί-
ρουσα καὶ πορεύεσθαι σφοδρῶς⁹⁾ ἀναγκάζουσα. Καὶ¹⁰⁾ γὰρ ἐν τῷ χώρῳ καὶ
ἐν τῷ ἄστει ἀεὶ ἐν ἑρῇ¹¹⁾ αἱ ἐπικαιριώταται πράξεις εἰσίν. Ἐπειτα ἦν τε 15
σὺν ἵππῳ ἀρήγειν τις τῇ πόλει βούληται, τὸν ἵππον ἰκανωτάτη ἡ γεωργία
συντρέφειν, ἢν τε πεζῆ¹²⁾ σφοδρὸν τὸ σῶμα παρέχει. Θήρῃς τε ἐπιφιλοπο-
νεῖσθαι συνεπαίρει ἡ γῆ καὶ κυσὶν εὐπέπειαν τροφῆς παρέχουσα καὶ θηρία
συμπατρέρφουσα. Ὡφελούμενοι δὲ καὶ οἱ ἵπποι καὶ αἱ κύνας ἀπὸ¹³⁾ τῆς
γεωργίας ἀντωφελούσι τὸν χώρον, ὃ μὲν ἵππος πρὸς τε κομίζων τὸν κηδόμενον 20

1 εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξουσίαν παρέχων ὅψε ἀπιέναι, αἱ δὲ κύνες τὰ τε
 θηρία ἀπερὶκύνουσι ἀπὸ λύμης καρπῶν καὶ προβάτων καὶ τῆ ἔρημιά τὴν
 ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι. Παρορμῆ δέ τι καὶ εἰς τὸ ἀρῆγειν σὺν ὄπλοις
 τῆ χώρας ἢ γῆ τοὺς γεωργούς, ἐν τῷ μέσῳ¹⁴⁾ τοὺς καρποὺς τρέφουσα τῷ κρα-
 5 τῷ τούτῳ λαμβάνειν. Καὶ δραμεῖν δὲ καὶ βαδίσαι καὶ πηδησαι τίς ἱκανωτέρους¹⁵⁾
 τέχνη γεωργίας παρέχεται; τίς δὲ τοῖς ἐργαζομένοις πλείω ἀντιχαρῖζεται; τίς
 δὲ ἥδιον τὸν ἐπιμελόμενον δέχεται, προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὅ τι χρῆζει;
 τίς δὲ ξένους ἀφθονώτερον δέχεται; χεῖμάσαι δὲ πυρὶ ἀφθόνῳ¹⁶⁾ καὶ θερμοῖς
 λουτροῖς τοῦ πλείων εὐμάρεια ἢ ἐν χώρῳ; ποῦ δὲ ἥδιον θεοῖσι ὕδασι τε
 10 καὶ πνεύμασι καὶ σμιαῖς ἢ κατ' ἀγρόν; τίς δὲ ἄλλῃ θεοῖς ἀπαρχὰς προεπι-
 δεστέρας παρέχει ἢ ἐορτὰς πληρεστέρας ἀποδεικνύει; τίς δὲ οἰκείαις προς-
 φιλεστέρα ἢ γυναικὶ ἡδίων ἢ τέκνοις ποθεινότερα ἢ φίλοις εὐχαριτωτέρα;
 Ἐμοὶ μὲν θαυμαστόν δοκεῖ εἶναι, εἴ τις ἐλεύθερος ἄνθρωπος ἢ κτήμα τι
 τούτου ἥδιον κέκτηται ἢ ἐπιμέλειαν ἡδίω τινὰ ταύτης εὐρηκεν ἢ ὠφελιμω-
 15 τέραν εἰς τὸν βίον. Ἔτι δὲ ἢ γῆ θεοῦ οὐσα¹⁷⁾ τοὺς δυναμένους καταμαν-
 θάνειν¹⁸⁾ καὶ δικαιοσύνην διδάσκει· τοὺς γὰρ ἄριστα θεραπεύοντας¹⁹⁾ αὐτὴν
 πλείστα ἀγαθὰ ἀντιποιεῖ. Ἐὰν δ' ἄρα καὶ ὑπὸ πλήθους ποτὲ στρατευμάτων
 τῶν ἔργων²⁰⁾ στερηθῶσιν οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ ἀναστρεφόμενοι καὶ σφοδρῶς καὶ
 ἀνδρικῶς παιδευόμενοι, οὗτοι εὖ παρεσκευασμένοι καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώ-
 20 ματα,²¹⁾ ἢν μὴ θεοῦ ἀποκωλύῃ, δύνανται ἰόντες εἰς τὰς²²⁾ τῶν στερησάντων
 λαμβάνειν ἀφ' ὧν²³⁾ θρέψονται.²⁴⁾ Πολλάκις δ' ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀσφαλές-
 στερόν ἐστι σὺν τοῖς ὄπλοις τὴν τροφήν μαστεύειν ἢ σὺν τοῖς γεωργικοῖς
 ὀργάνοις. Συμπαιδεύει δὲ καὶ εἰς τὸ ἄρχειν ἄλλων ἢ γεωργία. Ἐπὶ τε γὰρ
 τοὺς πολεμίους σὺν ἀνθρώποις δεῖ ἰέναι, τῆς τε γῆς σὺν ἀνθρώποις ἐστὶν ἢ
 25 ἐργασία. Τὸν οὖν μέλλοντα εὖ γεωργῆσειν δεῖ τοὺς ἐργαστήρας καὶ προθύμους
 παρασκευάζειν καὶ πείθεσθαι ἐθέλοντας· τὸν δὲ ἐπὶ πολεμίους ἔχοντα ταῦτα
 δεῖ μηχανᾶσθαι δωροῦμένον τε τοῖς ποιοῦσιν, ἔδει ποιεῖν τοὺς ἀγαθούς, καὶ
 κολάζοντα τοὺς ἀτακτοῦντας. Καὶ παρακελεύεσθαι δὲ πολλάκις οὐδὲν ἦττον
 30 δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργὸν ἢ τὸν στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις, καὶ ἐλπίδων
 δὲ ἀγαθῶν οὐδὲν ἦττον οἱ δοῦλοι τῶν ἐλευθέρων δέονται, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον,
 ὅπως μένειν ἐθέλωσι. Καλῶς δὲ κάκεινος εἶπεν, ὃς ἔφη τὴν γεωργίαν ἄλλων
 τῶν τεχνῶν μητέρα καὶ τρέφον εἶναι. Εὖ μὲν γὰρ φερομένης τῆς γεωργίας
 ἐβῆνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἅπασαι, ὅπου δ' ἂν ἀναγκασθῆ ἢ γῆ χειρσεύειν,
 35 ἀποσβέννυνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι σχεδὸν τι²⁵⁾ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-

Κόρου τοὺς Ἀσσυρίους νικῆσαντος οἱ στρατιῶται μετ' ἄλλων αἰχμαλώ-
 των καὶ γυναῖκα πρὸς αὐτὸν ἤγαγον καλλίστην, ὄνομα¹⁾ Πάνθειαν· ἐλέγετο

δὲ εἶναι ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραδάτου τοῦ τῶν Σουσίων βασιλέως· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς 1
 οὐκ ἔτυχεν ἐν τῷ τῶν Ἀσσυρίων στρατοπέδῳ ὄν, ὅτε ἠλίσκετο, ἀλλὰ πρὸς
 τοὺς Βακτρίους πρεσβεύων ὄψετο· ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασι-
 λέυς. Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον²⁾ οἱ Πέρσαι εἰς τὴν σκηνὴν Πάνθειας, τὸ μὲν πρῶτον
 οὐ διεγνώσαν αὐτὴν· χαμαὶ τε γὰρ ἐκάθητο³⁾ καὶ αἱ θεράπαινοι πᾶσαι περὶ 5
 αὐτὴν· καὶ τοῖνυν ὁμοίαν ταῖς δούλαις⁴⁾ εἶχε τὴν ἐσθῆτα· ἐπεὶ δὲ γινῶναι βου-
 λόμενοι, ποία εἴη ἡ δέσποινα, πάσας περιέβλεψαν, ταχὺ πᾶν καὶ πασῶν
 ἐφαίνετο διαφέρουσα τῶν ἄλλων, καίπερ καθήμενὴ κεκαλυμμένη τε καὶ εἰς γῆν
 ὄρωσα. Ὡς δὲ ἀναστῆναι αὐτὴν ἐκέλευσαν, συνανέστησαν μὲν αὐτῇ ἅπασαι
 αἱ ἄμφ' αὐτὴν, διήρηκε δ' ἐπαυῖθα πρῶτον μὲν τῷ μεγέθει,⁵⁾ ἔπειτα δὲ καὶ 10
 τῇ ἀρετῇ⁶⁾ καὶ τῇ εὐσχημοσύνῃ, καίπερ ἐν ταπεινῷ σχήματι⁷⁾ ἐστηκυῖα. Ἀἴθλα
 δ' ἦν αὐτῇ καὶ τὰ δάκρυα στάζοντα, τὰ μὲν κατὰ τῶν πέπλων, τὰ δὲ καὶ ἐπὶ
 τοὺς πόδας. Ὁ μὲν οὖν γεραίτατος τῶν Περσῶν πρὸς αὐτὴν εἶπε· „Ἠκομέν
 σε, ὦ γύναι, ἔτε⁸⁾ αἰχμάλωτον γεγενημένην εἰς δουλείαν ἔξοντες.“⁹⁾ Ἡ δὲ ταῦτα
 ἀκούσασα περικατεδῶξάτο τε τὸν ἄνωθεν¹⁰⁾ πέπλον καὶ ἀνωδύρατο· συνανεβόη- 15
 σαν δὲ καὶ αἱ ὁμοίαι. Μόγις οὖν πρὸς τὸν Κύρον προσήγαγον δακρύνουσαν καὶ
 τὴν ἑαυτῆς τύχην ἀπολοφρομένην. Ὁ δὲ φιλοφρόνως αὐτὴν προσειπὼν
 Ἀράσπαν Μῆδον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐκ παιδὸς ἐταῖρος, καλέσας „Φύλαττε τήρδε“
 ἔφη „καὶ ἐπιμέλου αὐτῆς ὡς κάλλιστα· ἴσως γὰρ ἂν πᾶν ἡμῖν ἐν καιρῷ¹¹⁾
 γένοιτο ἤδε ἡ γυνή.“ 20

Θαυρήσασα μὲν οὖν ἀπῆει ἡ Πάνθεια εἰς τὴν σκηνὴν· οὐ πολλοῦ δὲ
 χρόνου παρελθόντος πέμψασα πρὸς τὸν Κύρον εἶπεν¹²⁾ „Εὖ παθοῦσαν ὑπό-
 σου, ὦ Κύρε, δικαίον με τὴν ἀξίαν χάριν σοι ἀποδιδόναι. Νομίζω δὲ καὶ
 δυνήσεσθαι τοῦτο ποιεῖν· ἦν γὰρ ἐμὲ ἕασης πέμψαι πρὸς τὸν ἐμὸν ἄνδρα, ἐγὼ
 σοι ἀναδέχομαι ἤξειν αὐτὸν παραντίκα· καὶ δύναμιν δὲ οἶδ' ὅτι, ὁπόσῃν ἂν 25
 δύνηται, ἔχων παρέσται σοι. Καὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ νῦν βασιλεύοντος
 φίλος ἦν αὐτῷ· ὁ δὲ νῦν βασιλεύων καὶ¹³⁾ ἔπεχειρήσέ ποτε ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα
 διασπάσαι ἀπ' ἀλλήλων· ὑβριστὴν οὖν νομίζων αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ἄσμενος ἂν
 πρὸς ἄνδρα, οἷος σὺ εἶ, ἀπαλλαγεῖ.“ Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κύρος ἐκέλευε
 πέμπειν πρὸς τὸν ἄνδρα· ἡ δ' ἔπεμψεν. Ὡς δ' ἔγνω ὁ Ἀβραδάτας τὰ παρὰ 30
 τῆς γυναικὸς σύμβολα,¹⁴⁾ καὶ τᾶλλα δὲ ἤσθετο ὡς εἶχεν, ἄσμενος πορευέται
 πρὸς τὸν Κύρον, ἵππους¹⁵⁾ ἔχων ἄμφι τοὺς χιλίους. Ὡς δ' ἦν πρὸς τοῖς τῶν
 Περσῶν σκοποῖς, πέμπει πρὸς τὸν Κύρον εἰπὼν, ὃς¹⁶⁾ ἦν. Ὁ δὲ Κύρος
 εὐθὺς ἄγειν κελεύει αὐτὸν πρὸς τὴν γυναῖκα. Ὡς δ' εἰδέτην ἀλλήλους ἡ γυνὴ
 καὶ ὁ Ἀβραδάτας, ἠσπάζοντο ἀλλήλους, ὡς εἰκὸς ἐκ δυσελπίστων.¹⁷⁾ Ἐκ 35
 τούτου δὴ λέγει ἡ Πάνθεια τοῦ Κύρου τὴν δσιότητα καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ
 τὴν πρὸς αὐτὴν κατοίκτισιν. Ὁ δὲ Ἀβραδάτας ἀκούσας εἶπε· „Τί ἂν οὖν
 ἐγὼ ποιῶν, ὦ Πάνθεια, χάριν Κύρῳ ὑπὲρ τε σοῦ καὶ ἑμαυτοῦ ἀποδοίην;“
 „Τί δὲ ἄλλο“¹⁸⁾ ἔφη ἡ Πάνθεια „ἢ πειρώμενος ὁμοῖος εἶναι περὶ ἐκεῖνον,
 οἷόςπερ καὶ ἐκεῖνος περὶ σέ;“ 40

Ἐκ τούτου δὴ ἔρχεται πρὸς τὸν Κύρον ὁ Ἀβραδάτας· καὶ ὡς εἶδεν

1 αὐτόν, λαβόμενος τῆς δεξιᾶς εἶπεν· „Ἄνθ' ὢν σὺ εὖ πεποίηκας ἡμᾶς,¹⁹⁾ ὦ Κῦρε, οὐκ ἔχω, τί μείζον εἶπω ἢ ὅτι φίλον σοι ἔμαυτὸν δίδωμι καὶ θεράποντα καὶ σύμμαχον· καὶ ὅσα ἂν ὀρώ σε σπουδάζοντα, συνεργὸς πειράσομαι γίνεσθαι ὡς ἂν δύνωμαι κράτιστος.“ Καὶ ὁ Κῦρος εἶπεν· „Ἐγὼ δέ²⁰⁾ δέχομαι· καὶ νῦν μὲν σε ἀφίημι“ ἔφη²¹⁾ „σὺν τῇ γυναικὶ δειπνεῖν· αὐθις δὲ καὶ παρ' ἐμοὶ δεήσει σε σκηρὸν σὺν τοῖς σοῖς τε καὶ ἐμοῖς φίλοις.“

Ἐορῶν δὲ ὁ Ἀβραδάτας σπουδάζοντα τὸν Κῦρον περὶ τὰ δροικωνηφόρα ἄρματα καὶ περὶ τοὺς τεθωρακισμένους ἵππους τε καὶ ἵππείας, ἐπειρᾶτο συντελεῖν αὐτῷ εἰς τὰ ἑκατὸν ἄρματα ἐκ τοῦ ἵππικοῦ τοῦ ἑαυτοῦ ὁμοία ἐκεῖνῳ·
 10 αὐτὸς δὲ ὡς ἠγγεσόμενος αὐτῶν ἐπὶ τοῦ²²⁾ ἄρματος παρεσκευάζετο. Ἐπεὶ δὲ Κῦρος ἐμβάλων εἰς τὴν Ἀυδιαν Κροίσῳ καὶ τοῖς συμμάχοις αὐτοῦ ἀντιτεταγμένοις ἔμελλε μάχην συνάψειν, προσελθὼν αὐτῷ ὁ Ἀβραδάτας εἶπεν· „Ἐγὼ σοι, Κῦρε, ἐθελούσιος ὑφίσταμαι τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀγίας γάλαγγρος τάξιν ἔχειν, εἰ μὴ τί σοι ἄλλο δοκεῖ.“ Ἐπιτρέψαντος δὲ τοῦ Κίρου ὁ
 15 Ἀβραδάτης ἐτάχθη κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους, οἱ μεμισθωμένοι ἐπὶ Κροίσου τότε πάντων τῶν πεζῶν ἄριστοι εἶναι ἐλέγοντο.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρῶν Κῦρος μὲν ἐθύετο, ὁ δ' ἄλλος στρατὸς ἀριστίας καὶ σπονδὰς ποιησάμενος ἐξωπλιζέτο πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν· ὠπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίοις
 20 καὶ πρόστερνιδίοις· καὶ τοὺς μὲν μονήσπους παραμυρτιδίοις, τοὺς δ' ἐπὶ τοῖς ἄρμασι παραπλευριδίοις· ὥστε ἡστραπτε μὲν χαλκῷ, ἦνθαι δὲ φοινικίστι πᾶσα ἡ στρατιά.

Καὶ τῷ Ἀβραδάτᾳ δὲ τὸ τετράρῳμον ἄρμα καὶ ἵππων ὀκτώ²³⁾ παγκάλως ἐνεκόσμητο. Ἐπεὶ δ' ἔμελλε τὸν λινοῦν²⁴⁾ θώρακα, ὃς ἐπιχώριος ἦν
 25 αὐτοῖς,²⁵⁾ ἐνούσθαι, προσφέρει αὐτῷ ἡ Πάνθεια καὶ χρυσοῦν²⁶⁾ κράνος καὶ περιβραχιόνια καὶ ψέλια πλατέα περὶ τοὺς καρπούς τῶν χειρῶν καὶ χιτῶνα πορφυροῦν ποδήρη στολιδωτὸν τὰ κάτω καὶ λόφον βακινθινοβαρή. Ταῦτα δ' ἐποίησατο λάθρα τοῦ ἀνδρὸς ἐμμετρησαμένη τὰ ἐκεῖνον ὄπλα. Ὁ δὲ ἰδὼν ἐθαύμασέ τε καὶ ἐπήρετο τὴν Πάνθειαν· „Σὺ δῆμον, ὦ γύναι, συγκόψασα
 30 τὸν σαυτῆς κόσμον τὰ ὄπλα μοι ἐποίησω;“ „Μὰ Δί“ ἔφη ἡ Πάνθεια, „οἷζον τὸν γε πλείστου ἄξιον· σὺ γὰρ ἔμοιγ', ἦν καὶ τοῖς ἄλλοις φανῆς, οἷός περ ἐμοὶ δοκεῖς εἶναι, μέγιστος κόσμος ἔσει.“ Ταῦτα δὲ λέγουσα ἄμα ἐνέδνε τὰ ὄπλα, καὶ λανθάνειν²⁷⁾ μὲν ἐπειρᾶτο, εὐλείβετο δὲ αὐτῇ τὰ δάκρυα κατὰ τῶν παρειῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ πρόσθεν ὢν ἀξιοθέατος ὁ Ἀβραδάτας ὠπλισθη τοῖς ὄπλοις
 35 τούτοις, ἐφάνη μὲν κάλλιστος καὶ ἐλευθεριώτατος, ἕτε καὶ τῆς φύσεως ἐπαρχούσης²⁸⁾· λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ δημηγόχου²⁹⁾ τὰς ἡνίας, παρεσκευάζετο ὡς ἀναβησόμενος ἦδη ἐπὶ τὸ ἄρμα. Ἐν δὲ τούτῳ ἡ Πάνθεια, ἀποχωρήσασα κελεύσασα τοὺς παρόντας πάντας, ἔλεξεν· „Ἄλλ' ὅτι μὲν, ὦ Ἀβραδάτα, εἴ τις
 40 καὶ ἄλλη πάποτε γυνὴ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα μείζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, οἶμαι σε γινώσκειν, ὅτι³⁰⁾ καὶ ἐγὼ μία τούτων εἰμί. Τί οὖν με δεῖ καθ'

ἐν ἑκάστον λέγειν; Τὰ γὰρ ἔργα οἶμαι σοι πιθανώτερα παρεσχῆσθαι³¹⁾ τῶν νῦν 1
 λεγθέντων λόγων. Ὅμως δ' οὕτως ἔχουσα πρὸς σε, ὡς περ σὺ οἶσθα, ἐπι-
 διμυμί σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν, ἢ μὴν ἐγὼ³²⁾ βούλεσθαι ἂν μετὰ σοῦ,
 ἀνδρὸς ἀγαθοῦ γενομένου, κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι³³⁾ μᾶλλον ἢ ζῆν μετ' αἰσχυ-
 νομένου αἰσχυρομένη· οὕτως ἐγὼ καὶ σὲ τῶν καλλίστων καὶ ἐμμανιῆν ἠξίωκα. 5
 Καὶ Κύρῳ δὲ μεγάλην τιὰν δοκῶ ἡμᾶς χάριν ὀφείλειν, ὅτι με αἰχμάλωτον
 γενομένην εἰς δουλείαν οὐκ ἤγαγεν.³⁴⁾

Ἡ μὲν ταῦτα εἶπεν· ὁ δὲ Ἀβραδάτας ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις καὶ θυγῶν
 αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπηύξατο· „Ἄλλ', ὦ Ζεῦ μέ-
 γιστε, δός μοι φραγῆναι ἀξίω³⁵⁾ μὲν Πάνθειας ἀνδρὶ, ἀξίω δὲ καὶ Κύρου φίλῳ 10
 τοῦ ἡμᾶς τιμήσαντος.“ Ταῦτα δὲ εἰπὼν ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄρμα. Ἐπεὶ δὲ
 ἀναβάντος αὐτοῦ κατέκλεισε τὰς τοῦ δίφρου θύρας ὁ ὑφηγίος, οὐκ ἔχουσα
 ἢ Πάνθεια, πῶς ἂν ἔτι ἄλλως ἀσπάσαιτο αὐτόν, κατεφίλησε τὸν δίφρον· καὶ
 τῷ μὲν προῆει ἤδη τὸ ἄρμα, ἢ δὲ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφέπειτο, ἕως ἐπιστρα-
 φρεῖς καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Ἀβραδάτας εἶπε· „Θάῤῥει, Πάνθεια, καὶ χαῖρε καὶ 15
 ἄπειθι ἤδη.“ Ἐκ τούτου δὴ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι ἀπέηγον αὐτὴν εἰς τὴν
 ἀρμάμαξαν καὶ κατακλίναςαι κατεκάλυψαν τῇ σκηνῇ.³⁶⁾ Οἱ δὲ ἄνθρωποι,
 καλοῦ ὄντος³⁷⁾ τοῦ θεάματος τοῦ Ἀβραδάτου καὶ τοῦ ἔρματος, οὐ πρόσθεν
 ἐδύνατο θεάσασθαι αὐτόν, πρὶν ἢ Πάνθεια ἀπέλθῃν.

Τῆς δὲ μάχης γενομένης ὁ Ἀβραδάτας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐμβαλόντες 20
 εἰς τοὺς Αἰγυπτίους ἄτε οὐ δυναμένους διαχάσασθαι διὰ τὸ μένειν τοὺς
 ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτῶν, τοὺς μὲν ὀρθοὺς τῇ ῥύμῃ τῇ τῶν ἵππων παίοντες
 ἀνέτρεπον, τοὺς δὲ πίπτοντας κατηλῶν καὶ ἵπποις καὶ τροχοῖς. Ὅτου δὲ
 ἐπιλάβοιτο τὰ δρέπανα, πάντα³⁸⁾ βίᾳ διεκόπτετο καὶ ὄπλα καὶ σώματα. Ἐν
 δὲ τῷ ἀδιηγῆτω τούτῳ³⁹⁾ ταραχῶ ἐπὶ⁴⁰⁾ τῶν παντοδαπῶν σωρευμάτων ἐξαλ- 25
 λομένων⁴¹⁾ τῶν τροχῶν ἐκπίπτει ὁ Ἀβραδάτας καὶ ἄλλοι δὲ τῶν συνεισ-
 βαλόντων· καὶ οὕτοι μὲν ἐνταῦθα ἄνδρες ἀγαθοὶ γενομένοι κατεκόπησαν καὶ
 ἀπέθανον· οἱ δὲ Πέρσαι συνεπισπόμενοι, ἢ μὲν ὁ Ἀβραδάτας ἐνέβαλε καὶ
 οἱ σὺν αὐτῷ, ταύτῃ ἐπεισπεσόντες τεταραγμένους ἐρόνεον, ἢ δὲ ἀπαθεῖς ἐγέ-
 νοντο οἱ Αἰγύπτιοι, πολλοὶ δ' οὕτοι ἦσαν, ἐχώρουν ἐναντίοι τοῖς Πέρσαις. 30

Ἐν δὲ τούτῳ ὁ Κύρος τοὺς ἄλλους πολεμίους τρεψάμενος παραγίγνεται
 σὺν τοῖς ἵππεσσι· καὶ ἀντίκα παραγγείλας ἔπεσθαι τοῖς μεθ' αὐτοῦ περιήλαυεν
 εἰς τὸ ὀπισθεν τῶν Αἰγυπτίων⁴²⁾ καὶ εἰσπεσόντες παίουσιν ἀφορῶντας⁴³⁾
 καὶ πολλοὺς κατακαίνουσιν. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ὡς ἦσθοντο, ἐβδῶν τε, ὅτι
 ὀπισθεν οἱ πολέμοι, καὶ ἐστρέφοντο ἐν⁴⁴⁾ ταῖς πληγαῖς καὶ ἰσχυρῶς ἐμά- 35
 χοντο. Ἀγασθεὶς δὲ ὁ Κύρος αὐτοὺς καὶ οἰκτεῖρων, ὅτι ἀγαθοὶ ἄνδρες
 ἀπώλλοντο, ἀνεχώρησε πάντας τοὺς περιμαχομένους καὶ πέμψας πρὸς αὐτοὺς
 κήρυκα ἔπεισε τὰ ὄπλα παραδοῦναι.

Λαμπρῶς οὖν νικήσας ὁ Κύρος τῇ ὑστεραίᾳ καλέσας τινὰς τῶν παρόν-
 των ὑπηρετῶν „Εἰπατέ μοι,“ ἔφη „ἐώρακέ τις ὑμῶν Ἀβραδάταν; θαναμάξω 40
 γάρ,“ ἔφη, „ὅτι πρόσθεν θαμίζων ἐφ' ὑμᾶς νῦν οὐδαμοῦ φαίνεται.“ Τῶν

1 οὐν ὑπηρετῶν τις ἀπεκρίνατο, ὅτι⁴⁵⁾ „Ὡ δέσποτα, οὐ ζῆ, ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν, ἐμβαλὼν τὸ ἔρμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. Καὶ νῦν γε“ ἔφη „λέγεται αὐτοῦ ἡ γυνὴ ἀνελομένη⁴⁶⁾ τὸν νεκρὸν καὶ ἐνθαμμένη εἰς τὴν ἐρημίαν, ἐν ἧπερ αὐτῇ ὤχετο, προσκομιζέσθαι αὐτὸν ἐνθάδε ποιὸς πρὸς τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν.⁴⁷⁾ Καὶ τοὺς μὲν θεράποντας αὐτοῦ ὁρῶντες φασὶν ἐπὶ λόφῳ τινὸς θῆκην τῷ τελευτήσαντι· τὴν δὲ γυναῖκα⁴⁸⁾ λέγουσιν ὡς κάθηται χαμαὶ κεκοσμηκυῖα, οἷς εἶχε, τὸν ἄνδρα, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔχουσα ἐπὶ τοῖς γόνασι“. Ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κύρος ἐπαίσατο ἄρα τὸν νεκρὸν,⁴⁹⁾ καὶ εὐθὺς ἀνατηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, λαβὼν χιλιούς ἵππεάς⁵⁰⁾ ἤλανε ἐπὶ τὸ πάθος.⁵¹⁾ Γα-
 10 δάταν δὲ καὶ Γωβρῶν ἐκέλευσεν ὅ τι δύναντο λαβόντας καλὸν κόσμημα ἀνδρὶ φίλῳ καὶ ἀγαθῷ τετελευτηκότῳ μεταδιώκειν· καὶ ὅστις⁵²⁾ εἶχε τίς ἐπιμένους ἀγέλας, καὶ βοῦς καὶ ἵππους, εἶπε⁵³⁾ τούτῳ καὶ ἕμα πρόβατα πολλὰ ἐλάτειν, ὅπου ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα, ὡς ἐπισφραγίῃ τῷ Ἀβραδάτῃ.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν γυναῖκα χαμαὶ καθημένην καὶ τὸν νεκρὸν κείμενον,
 15 ἐδάκρυσε τε ἐπὶ τῷ πάθει καὶ εἶπε· „Φεῦ, ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχὴ, οἴχεται δὴ⁵⁴⁾ ἀπολιπὼν⁵⁵⁾ ἡμᾶς;“ Καὶ ἕμα ἐδεξιούτο αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ νεκροῦ ἐπιηλοῦθήσεν· ἀπεκέκοπτο γὰρ κοπίδι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων. Ὁ δὲ ἰδὼν πολὺ ἔτι μᾶλλον ἠλγησε· καὶ ἡ γυνὴ δὲ ἀνωδύρατο καὶ δεξαμένη δὴ παρὰ τοῦ Κυροῦ ἐφίλησέ τε τὴν χεῖρα καὶ πάλιν, ὡς οἶόν τ' ἦν, προσήρμησε. Καὶ
 20 εἶπε· „Καὶ τᾶλλά τοι, ὦ Κύρε, οὕτως ἔχει.⁵⁶⁾ ἀλλὰ τί δεῖ σε ὄραν; Καὶ ταῦτ'“ ἔφη „οἶδ' ὅτι δι' ἐμὲ οὐχ ἥκιστα⁵⁷⁾ ἔπαθεν, ἴσως δὲ καὶ διὰ σέ, ὦ Κύρε, οὐδὲν ἦττον. Ἐγὼ τε γὰρ ἡ μύρα πολλὰ διεκελεύομην αὐτῷ οὕτω ποιεῖν, ὅπως σοι φίλος ἄξιος λόγου φανεῖν· αὐτὸς τε οἶδ' ὅτι οὕτως οὐ τοῦτο ἐνεργεῖ, τί πείσοιτο, ἀλλὰ τί ἂν ποιήσας σοι χάρισται. Καὶ γὰρ οὐδ'“ ἔφη „αὐτὸς
 25 μὲν ἀμέμπτως τετελεύτησεν, ἐγὼ δ' ἡ παρακελευομένη⁵⁸⁾ ζῶσα παρακάθημαι.“ Καὶ ὁ Κύρος χρόνον μὲν τινα σιωπῇ κατεδίκρισεν, ἔπειτα δὲ ἐρθέγγετο· „Ἄλλ' οὕτως μὲν δὴ, ὦ γύναι, ἔχει τὸ κάλλιστον τέλος· νικῶν γὰρ τετελεύτησε· σὺ δὲ λαβοῦσα τοῖσδε ἐπικόσμει αὐτὸν τοῖς παρ' ἐμοῦ“ παρῶν⁵⁹⁾ δὲ ὁ Γωβρῶνας καὶ ὁ Γαδάτας πολλὴν καὶ καλὸν κόσμον φέροντες· „ἔπειτα δ'“ ἔφη
 30 „ἴσθι, ὅτι οὐδὲ τᾶλλα ἄτιμος ἔσται, ἀλλὰ καὶ τὸ μῆμα πολλοὶ χρίσουσιν ἀξίως ἡμῶν, καὶ ἐπισφραγίσειται αὐτῷ ὅσα εἰκὸς ἀνδρὶ ἀγαθῷ.⁶⁰⁾ Καὶ σὺ δ'“ ἔφη „οὐκ ἔρημος ἔσει, ἀλλ' ἐγὼ σε καὶ σωφροσύνῃς ἕνεκα καὶ πάσις ἀρετῆς καὶ τᾶλλα τιμήσω καὶ συστήσω, ὅστις ἀποκομιεῖ σε, ὅποι ἂν αὐτῇ ἐθέλῃς· μόνον“ ἔφη „δήλωσον πρὸς ἐμέ, πρὸς ὄντινα χοίρῃς κομισθῆρα“. Καὶ ἡ
 35 Πάνθεια εἶπεν· „Ἄλλὰ θάρρει“ ἔφη, „ὦ Κύρε, οὐ μὴ σε κρύψω,⁶¹⁾ πρὸς ὄντινα βούλομαι ἀφικέσθαι“.

Ὁ μὲν δὴ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆει κατοικτεῖρων τὴν τε γυναῖκα, οἶον⁶²⁾ ἀνδρὸς στέροιο,⁶³⁾ καὶ τὸν ἄνδρα, οἶαν γυναῖκα καταλιπὼν οὐκέτ' ὄψοιτο. Ἡ δὲ γυνὴ τοὺς μὲν θεράποντας ἐκέλευσεν ἀποστῆραι, εἰς ἂν, ἔφη, ἰόνθε
 40 ἐγὼ ὀδύρωμαι, ὡς βούλομαι· τῇ δὲ τροφῷ εἶπε παραμένειν καὶ ἐπιτάξιν αὐτῇ, ἐπειδὴν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτὴν τε καὶ τὸν ἄνδρα ἐν ἱματίῳ. Ἡ δὲ

τροφὸς πολλὰ ἔκτετέουσα μὴ ποιεῖν τοῦτο, ἐπεὶ οὐδὲν ἦνυτε καὶ χαλεπαίνουσαν¹
 ἑώρα, ἐκάθητο κλάουσα. Ἡ δὲ ἀκινάκην πάλαι παρεσκευασμένη σφάντει ἑαυτὴν
 καὶ ἐπιθεῖσα ἐπὶ τὰ στέφνα τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν ἀπέθνησκεν.
 Ἡ δὲ τροφὸς ἀνωλοφύρατό τε καὶ περιεκάλυπτεν ἄμφω, ὥσπερ ἡ Πάνθεια
 ἐπέστειλεν. Ὁ δὲ Κύρος, ὡς ἦσθετο τὸ ἔργον τῆς γυναικὸς, ἐκπλαγεὶς ἵεται,⁵
 εἴ⁽⁶⁴⁾ τι δύναιτο βοηθῆσαι. Οἱ δὲ θεράποντες ἰδόντες τὸ γεγενημένον, τρεῖς
 ὄντες, σπασάμενοι κἀκείνοι⁽⁶⁵⁾ τοὺς ἀκινάκας ἀποσφάντονται, οὔτεμ ἔταξεν⁽⁶⁶⁾
 αὐτούς, ἔστηκότες. Ὁ δὲ Κύρος, ὡς ἐπλησίασε τῷ πάθει, ἀγασθεὶς τε τὴν
 γυναῖκα καὶ κατολοφρυγόμενος ἀπήει· καὶ τούτων μὲν ἦ εἰκὸς ἐπεμελήθη,⁽⁶⁷⁾
 ὡς τύχοιεν πάντων τῶν καλῶν,⁽⁶⁸⁾ καὶ τὸ μῆγμα ὑπερμέγεθες ἐχώσθη,⁽⁶⁹⁾ ὡς¹⁰
 φασιν.

Poetický přídavek.

I. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

A. ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ.

1.

Τῆδε Σάων, ὁ Δικωνος, Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
 κοιμᾶται·¹⁾ θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς.

2.

Ὄρφεις μὲν κινάρα πλεῖστον γέρας ἔλλετο θνητῶν,
 Νέστωρ δὲ γλώσσης ἠδυλόγου σοφίῃ,
 τεκτοσύνη δ' ἐπέων πολυῖστωρ θεῖος Ὀμηρος,
 Τηλεράνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος ἐστὶν ὄδε.

3.

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
 νηλειῆς Ἀΐδης¹⁾ ἤρασεε Καλλιμαχον·
 ἀλλά με μὴ κλαίοις·²⁾ καὶ γὰρ βιότιο μετέσχον
 παύρων καὶ παύρων τῶν βιότιο κακῶν.

4.

Μάνης¹⁾ οὗτος ἀνήρ²⁾ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκώς
 ἴσον³⁾ Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

5.

Ἐλπίς καὶ σὺ, Τύχη, μέγα χαίρετε·¹⁾ τὸν λιμέν²⁾ ἤϊρον·
 οὐδὲν ἐμοὶ χθμῶν·³⁾ παῖζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

6.

Τύμβος¹⁾ Ἀχιλλῆος²⁾ ἠξήγορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ
δῶμησαν,³⁾ Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.⁴⁾
αἰγιαλῷ⁵⁾ δὲ νέενυκεν, ἵνα στοναχῆσι θαλάσσης
κυδαίνουτο παῖσι⁶⁾ τῆς ἄλλιας Θετίδος.

7.

Ἔ ξειν¹⁾ ἀγγελιον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε
κείμεθα, τοῖς κείνων²⁾ ῥήμασι πειθόμενοι.

8.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένευμε Τύχη.
Ἐλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγῆράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

9.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις¹⁾ Τιμόκριτος, οὗ τόδε σῆμα²⁾
Ἄρης³⁾ δ' οὐκ ἀγαθῶν φεῖδεται, ἀλλὰ κακῶν.

10.

Εἰ καὶ βαιὸς ὁ τύμβος, ὀδοιπόρε, μὴ με παρέλθῃς,
ἀλλὰ καταστέψας ἴσα¹⁾ θεοῖσι σέβου·
τὸν γὰρ Πιερίσιν τιμώμενον ἔξοχα Μούσαις²⁾
ποιητὴν ἐπέων θεῖον Ὀμηρον ἔχω.

B. ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΑ.

11.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν¹⁾ ἀπειμι.²⁾
καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνόν³⁾ ὄρων τὸ τέλος;

12.

Δακρυχέων γενόμην,¹⁾ καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω,
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον ἠῆρον ὄλον.
Ἔ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρὸν,
φαινόμενον κατὰ γῆς²⁾ καὶ³⁾ διαλυόμενον.

13.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής·
τἄλλα δ' ἔχει λήπτην πλείονα τῶν κτεάνων.
Τὸν δὲ πολυκτέανον καὶ πλοῦσίον ἐστὶ δίκαιον
κλιῆζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις¹⁾ κατατῆκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν αἰεὶ²⁾ πλοῦτον ἐπειγόμενος,

οὔτος ὁποῖα μέλισσα πολυτρέτοις ἐν³⁾ σίμβλοις
μοχθήσει, ἐτέρων δρεπτομένων τὸ μέλι.

14.

Μήποτε τὸν παρεόντα¹⁾ παρῆς φίλον ἄλλον ἐρεῖνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

15.

Θησαυρὸς μέγας ἔστ' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

16.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος,
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

17.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν ἅπας ὁ βίος βραχύς ἐστιν·
τοῖς δὲ κακῶς μία νύξ ἀπλετός ἐστι χρόνος.

18.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οἴνομα¹⁾ καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην.

19.

Ὅν ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εἴχομαι· ἀλλὰ μοι εἴη¹⁾
ζῆν ἐκ τῶν δλίγων²⁾ μηδὲν ἔχοντα³⁾ κακόν.

20.

Ἄγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμεν¹⁾ ποτέ, νῦν δὲ Μενίππου·
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μέ ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὔτος
οἶεται· εἰμὶ δ' ὄλωσ οὐδενός, ἀλλὰ Τύχης.

C. ΣΚΩΠΤΙΚΑ.

21.

Κερδαλέοις δίζεσθε δόμους, ληῖστορες,¹⁾ ἄλλους·
τοῖςδε γὰρ ἐστι φύλαξ ἔμπεδος ἢ πενήν.

22.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὑπνοῖς¹⁾ ποτὲ Μάρκος ὁ ἀγρὸς
οὐκέτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι²⁾ που τροχάσῃ.

23.

Τὰς τρίχας, ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
ὡς σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

24.

Ἠγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρόν,¹⁾ ὀδόντας·
τῆς αὐτῆς δαπάνης²⁾ ὕψιν ἂν ἠγόρασας.

25.

Ἦν βραδὺς Ἐντυχίδας σταδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον¹⁾
ἔτρεχεν, ὥστε λέγειν·²⁾ Ἐντυχίδας πείταται.

26.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα¹⁾ θέρους κοιμώμενον εἰρῶν
εἰς τρώγλην μικρὸς τοῦ ποδὸς²⁾ εἴλκυσε³⁾ μῦς.
Ὅς δ'⁴⁾ ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς⁵⁾ τὸν μῦν ἀποκινίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεῦτερον Ἡρακλέα.

27.

Ποίησας δαπάνην ἐν ἕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἐρμων
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγγόνισεν.

28.

Μῦν Ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
καί, τί ποιεῖς, φησίν, φίλτατε μῦ, παρ' ἐμοί;
ἡδὲ¹⁾ δ' ὁ μῦς γελάσας, μηδέν, φίλε, φησί, φοβήσῃς·
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρηζόμεν,¹⁾ ἀλλὰ²⁾ μονῆς.

29.

Πλουτεῖν φασὶ σε πάντες, ἐγὼ δὲ σέ φημι πέπεσθαι·
χρῆσις γὰρ πλοῦτον μάρτυς, Ἀπολλόδωρατες.
Ἄν μετέχῃς αὐτῶν¹⁾ σύ, σὰ γίγνεται· ἂν δὲ φελάτῃς
κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν²⁾ γίγνεται ἀλλότρια.

30.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόμης,¹⁾ οἰκτρὲ Νέαρχε,
ἄφρα²⁾ σε ἠϊδίως³⁾ ἐξερόσωσι κύνες.

II. LAMBOI.

A. ΤΡΑΓΙΚΟΙ.

1.

Τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, τὰς¹⁾ χρῶν²⁾ σ' ἀσειν, τέκνον,
θεοὺς τε τιμᾶν τοὺς τε θρέψαντας γονεῖς³⁾.
νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἕξις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

2.

Ἄναρχίας τοι μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὐτῇ πόλεις θύλλουσιν, ἢ δ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν, ἢ δε συμμάχου δορός¹⁾
 τροπὰς καταρῆγγουσι.²⁾ τῶν δ' ὀρθομένων³⁾
 σφίξει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.

3.

Οὐκ ἀσφαλές πᾶν ἦθος ἐν θνητῷ γένει,
 ὅπερ διέστρεψ' ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος,
 ὅταν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράσσειν¹⁾ δράμῃ.
 ἢ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα,
 τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῷ τόχῃ
 μέρει φέρεσθαι²⁾ μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν.

B. ΚΩΜΙΚΟΙ.

4.

Ἄνηρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
 ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται.
 οὐδ' ὅς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
 ἀλλ' ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων,
 ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν¹⁾ ἀξίμῳς.
 οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον,
 ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν
 εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει.

5.

Πενθεῖν μέτρια χρῆ τοὺς προσήκοντας φίλους.¹⁾
 Οὐ γὰρ τεθνήσκειν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν,
 ἢν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαιῶς ἔχον,²⁾
 προελήλυθασιν.³⁾ Ἔϊτα χῆμεῖς ἵστερον
 εἰς ταυτὸ καταγωγεῖον αὐτοῖς⁴⁾ ἤξομεν
 κοινῇ τὸν ἄλλον συνδιατρέφοντες χρόνον.

III. ΒΑΒΡΙΟΥ ΜΥΘΟΙ.

1. Ἀλώπηξ καὶ Δρυτόμος.

Ἐφρευγ' ἀλώπηξ, τῆς δ' ἕπισθε¹⁾ φευγούσης
 κυνηγὸς ἐτρόχαζεν. Ἡ δ' ἐκεκμήκει,
 δρυτόμον δ' ἰδοῦσα „πρὸς θεῶν σε²⁾ σωτήρων,
 κρύψον με ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγίροις,³⁾
 καὶ τῷ κυνηγῷ“, φησί, „μή με μηνύσῃς“.

Ὁ δ' οὐδ' προδώσειν ὤμνυ· ἢ δ' ἀπεκρέφθη.
 Ἦλθεν κνηγὸς καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπιγρώτα,
 μὴ τῆδ' ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
 „Οὐκ εἶδον“ εἶπε, τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
 τὸν τόπον ἐδείκνυ', οὗ πανοῦργος ἐκρέφθη.
 ὁ δ' οὐκ ἐπισχάν,⁴⁾ τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας
 παρήλαθε. Θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου⁵⁾
 κερδῶ παχείας ἐξέκυπτεν αἰγείρου,
 σεσηρὸς⁶⁾ αἰκάλλουσα. Τῆ δ' ὁ πρεσβύτερος
 „ζωαγρούς μοι χάριτας“ εἶπεν „ὀφλήσεις“.
 „Πῶς οὐκ ἄν“,⁷⁾ εἶπεν, „ὄν γε μάστιγος εἰσενήκειν;⁸⁾
 Ἐρῶωσο τοίνυν, καὶ τὸν ὄρκον οὐ φεύξῃ
 φωνῇ με σώσας, δακτύλῳ δ' ἀποκτείνας“.

2. Στρατιώτης καὶ Ἴππος.

Ἴππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήξει
 ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κἀτρεφεν χόρτῳ,
 παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
 εἰεὶ δ' ἐπαύσατ',¹⁾ ἦν δὲ λοιπὸν²⁾ εἰρήνη
 καὶ μισθὸν ἵππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου,
 τότε ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ἕλης
 κορμὸς παχεῖς κατήγεν εἰς πόλιν βαινῶν,³⁾
 μισθῷ⁴⁾ δὲ φρόντον ἔφρεφεν ἄλλοτ' ἄλλοῖον,
 τὸ πνεῦμα σφύζων ἐπ' ἀχέροισι δυστήροισι,
 σάγην δὲ νῶτοις⁵⁾ ἔφρεφεν οὐκέθ' ἵππειν.
 Ὡς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη
 σάλπιγξ τ' ἐφάνει πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν
 ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
 κἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας
 ὁ δεσπότης παρήγεν, ὡς ἐφιππεύσων.
 Ὁ δ' ὀκλάσας ἐπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων.
 „Ἐντασσε πεζοῖς σαυτὸν“, εἶπεν, „ὀλιλίταις·
 σὺ γάρ μ' ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστῆσας
 πῶς ἀδίδις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;“

Slovíčka a poznámky

k jednotlivým cvičením.

Průprava.

Slova v závorkách se nepřekládají. Jsou-li v závorkách spojky, jako „když, jakmile, ježto“ a p., má nastoupiti vazba participiální; pak-li jest uzavřeno závorkami relativní spojení „ten, který“, užití jest participia se členem. Kde jsou dvě slovesa spojena spojkou (a) v závorkách, sluší první sloveso vyjádřiti participiem. Konečně (že) v závorkách naznačuje vazbu akkusativu s infinitivem.

λύω solvo, loučím, ruším	λύε solve	λύειν inf. solvere
λύεις solvis	λύετε solvite	εἰσί(ν) est (schází často
λύει solvit	μὴ λύε noli solvere	v průpovědech)
λύομεν solvimus	μὴ λύετε nolite solvere	εἰσί(ν) sunt, ἦν erat
λύετε solvitis		ἦσαν erant, εἶναι esse.

λύουσι(ν) solvunt. — Přízvuk sloves klade se co nejdále od konce.

U imper. jest zápornkou μὴ = lat. ne, jinde οὐ (před samohláskami οὐκ a před přídechem ostrým οὐχ) = lat. non.

Dle toho časuj a zapamatuj si:

ἄγω (ago) vedu	λέγω pravím, nazývám	τρέφω žívím, pěstuji,
φέρω (fero) nesu, snáším,	ἔχω mám, držím	chovám
přináším	στέργω miluji	πιστεύω důvěřuji, věřím
φεύγω (fugio) běžím, ubíhám, utíkám,	διαλύω rozlučuji, rozvazuji, zrušuji.	

1. Genitiv, závislý na substantivě opatřeném členem, staví se obyčejně mezi člen a substantivum (viz větu 7.).

ἀρετή ctnost, statečnost (virtus)	λύπη zármutek, žalost
διαβολή pomluva	τέχνη uměna, umění, řemeslo
εὐτυχία mír, pokoj	τύχη náhoda, osud, štěstí (fortuna)
ἡδονή rozkoš, radost	πολλάκις mnohokrát, často

ἕνα μὲν — ἕνα δέ zároveň — zároveň pak, jednak — jednak
ἄρ? (= ἀρα) οὐ nomne? zdaž ne? že ano?

2. Jméno výrokové při sponě εἶναι vyjadřuje se nominativem a nemá členu. § 145. 3.

Předložky s dativem se pojící jsou: ἐν ve, na (in s abl.), σύν s (cum).

Athény Ἀθῆναι (Athenae)	cvik, cvičení μελέτη
Dirké Δίρη	věda, vědění ἐπιστήμη
Kallirrhoe Καλλιρρόη	zachovávám, chráním φυλάττω (akk.)
pramen, zřídlo, zdroj πηγή	kvetu ἀκμάζω
Théby Θῆβαι (Thebae)	a, i, (et) καί

1) instrum. = dat. (lat. abl.)

2) plur. podílný (distributivus).

3.

ἀδικία nespravedlnost

ἀρχή počátek

ἐλάα oliva (strom i plod)

ἐπιουσία pomoc, podpora

ἐσπέρα večer (vespera)

πενία chudoba, nedostatek

ῥα doba, hodina (hora)

εὐτυχία i plur. štěstí (res secundae)

ἀτυχία i plur. neštěstí (res adversae)

ἐχθρα nepřítelství

φιλία přátelství

ὡςπερ ... οὕτω(ς) jak ... tak

πρόξενον(ν) s dat. jest při něčem, jest spojeno s něčím

μὲν ... δέ (kladou se na druhé místo) sice ... však (μὲν se obvyčejujé

ani nepřekládá, někdy též δέ) spojují protivné členy věty.

καί i, také (etiam), καί ... καί, et ... et, i ... i.

4. Předložky s genitivem se pojící jsou:

ἄνευ bez

ἀντί místo, za, pro

ἀπό od (odlučuje)

ἐκ (před samohl. ἐξ ex) ze, (se) od,

πρό před (lat. pro)

Jména zeměpisná mají z pravidla člen (§ 144. 3.), na př. ἡ Ἀττικὴ (totiž χώρα) Attika

blahobyt, blaženost εὐδαιμονία

práce, zaměstnání ἐργασία

hojnost, veliké množství ἀφθονία

(po)klid ἡσυχία

μετά s gen. s, se (cum), s akk.

liším se (vynikám) διαφέρω (differo)

velice (mnoho) πολύ (multum)

nýbrž ἀλλά (sed)

ubíhám čeho φεύγω s akk.

po (post) (časově). ¹⁾ plur.

5.

βασίλειᾶ královna

βασίλειά království, královská vláda

ἡ Κάρια Karie § 144. 3.

Μοῦσα Músa, μουσα umění músiccké

θεοσέβεια bohobojnost

ῥίζα kořen (radix)

μέλιττα včela

εὐνοια přízeň, náklonnost

αἰτία příčina

φιλοργία pracovitost

δμόνοια jednomyslnost, svornost

χορεία rej, tanec

ψδὴ zpěv, píseň

χαίρω s dat. těším se čemu, z čeho,

libuji si v čem (gaudeo s abl.)

θαυμάζω s akk. divím se čemu (miror

alqd.)

6. Předložky s akkusativem se pojící jsou:

εἰς do, ve (s akk.), ku

Kilikie ἡ Κιλικία § 144. 3.

Tauros (pohoří) ὁ Ταῦρος § 144 3.

nesvornost διαφορά

míč, koule σφαῖρα

meč μάχαιρα

ἀνά na, po (čem) (místně)

myslím, domnívám se νομίζω

ovládám, vládnu komu, čím ἄρχω s gen.

plodím, rodím τικω (pario)

objímám, obklíčuji, obstupuji περιέχω

poraňuji τιτρώσκω

přírovnávám komu eo *εἰκάζω*
(comparo rei [cum re] alqd)

více (raději) než *μᾶλλον ἢ*
(magis quam, potius quam)

7. Při vokativě bývá v řečtině z pravidla *ῶ*, jež se v češt. obvyčejně vynechává: *ῶ πολῖτα* občane!

ἀνδρεία mužnost, chrabrost, udatnost
δικαιοσύνη spravedlnost
εὐταξία pořádnost, kázeň
δικαστής soudce
ποιητής básník (poëta)
Ὀρέστης Orestés
Πυλάδης Pyladés

Σπαρτιάτης Spartan
στρατιώτης vojín
τεχνίτης řemeslník, umělec
πρέπει s dat. sluší (decet)
θῶ obětují
ἐπί s dat. při, na, pro (o příčině),
viz § 167. pozn.

8. Člen nahrazuje též náměstky
spása, blaho *σωτηρία*
mravnost *ἐνδοσμία*
bitva, boj *μάχη*
duše, život *ψυχή*

přisvojovací, srov. větu 2. a 7.
skromnost, rozumnost *σωφροσύνη*
ochotnost, horlivost *προθυμία*
vštěpuji, vnukám *ἐμβάλλω*
Φειδίας *Φειδίας*

9. ¹⁾ Před přístavkou bývá obyčejně člen: *Ἀθηναῖ ἡ θεά*, viz
§ 144. 4. a § 145. 1. pozn. 1.

obyčejně člen: *Ἀθηναῖ ἡ θεά*, viz

θεά bohyně
ἐπιωνυμία příjmi, jméno
γραφική umění malířské
ὄφραυτική umění tkalcovské
ναύτης plavce (nauta)
κλέπτης zloděj

ἐγκωμιάζω velebím
προσάπτω příkládám, přičítám
εἰς době
νή částice přísěžná s akk. boha =
při sám, pro, skrze, při
κατά s akk. po, na (místně)

10.

ochrana *φυλακή*
drachma *δραχμή* = 40 kr.
talent *τὸ τάλαντον* = 2400 zl.
sestra *ἀδελφή*
tržiště, náměstí *ἀγορά*
vynálezkyně *εὐρέτρια*

Thermopyly *Θερμοπύλαι*
teplé vídlo *θερμὴ πηγή*
vytryskují, prýštím (se) *ἀνατέλλω*
stály = byly
sto *εἰκατὸν* centum
šedesát, sexaginta *ἑξήχοντα*.

<i>λύομαι</i> solvor	<i>λύομεθα</i> solvimur	<i>λύου</i> imp. solvere
<i>λύει</i> solveris	<i>λύεσθε</i> solvimini	<i>λύεσθε</i> solvimini
<i>λύεται</i> solvitur	<i>λύονται</i> solvuntur	<i>λύεσθαι</i> inf. solvi.

Verba deponentia: *ἔπομαι* sequor, *γίγνομαι* stávám se, *φείδομαι* šetřím.

11. *Ἀμοργὸς ἡ νῆσος* Amorgus insula, *ὁ Εὐφράτης ποταμὸς* fluvius
Euphrates, o tomto postavení přístavky viz § 144. 3. a 4.

Ἀθηναῖος Athénian
ἡ Ἀρμενία Armenie
διδάσκαλος učitel

θεός bůh, *θεός* Bůh
ἡ Λυδία Lydie
νόμος zákon

οἶνος víno (vinum)
 σῖτος žito, obilí, chléb
 ὁ σοφός mudřec (zpodst. adj.)
 χρόνος čas
 χρυσός zlato

12.

Dionýsos Διόνυσος
 kozel τράγος
 Linos Λίνος
 měsíc, luna σελήνη
 Úrania Οὐρανία
 slunce ἥλιος

13.

ἀδελφός bratr
 Αἰγύπτιος Aegyptan
 εὐχή prosba, modlitba
 κροκόδειλος krokodil, ostrovid
 μέριμνα starost
 παιδεία vzdělanost
 ἀληθινός 3. pravý, pravdivý
 ἀκούω s gen. slyším, vyslychám
 παρὰ s dat. u, při
 δεύτερος 3. druhý (alter)

14.

hřibě πῶλος
 kůň ἵππος
 nebezpečenství κίνδυνος
 žák μαθητής
 vůdce στρατηγός
 společný κοινός 3.
 dobrý αγαθός 3.

15. Po δαί a χεῖ (třeba jest, aby, má se, musí se, oportet) následuje akk. s inf. (viz větu 6.); ἡ εἰς τὴν ἀρετὴν ὁδὸς ecsta ku ctnosti (vedoucí) viz § 143. pozn.

ἡ Αἰγύπτος Aegypt
 Ζήνων Ζήνων
 Ἡσίοδος Hésiod
 θάνατος smrt
 ὕπνος spánek

παίθωμαι s dat. poslouchám (pareo)
 φείδωμαι s gen. šetřím (parco)
 εἰκότως právem
 γάρ neboť
 ὑπό s gen. od (ab) při passivě.

syn νιός
 Peršan Πέρσης
 život βίος
 vynálezce εὐρετής
 réna ἡ ἀμπελος
 označuji, určuji σαφηνίζω

ιερός 3. s gen. (= sacer) svatý, posvátný, zasvěcený (komu)
 μακρός 3. dlouhý, dlouho trvající
 μεστός 3. s gen. plný (plenus)
 μικρός 3. malý, skrovný
 πιστός 3. věrný, důvěrný
 φίλος 3. milý, přátelský, přiznivý
 ὁ φίλος přítel
 ρομίζω mám za (něco), pokládám za
 s dvojím akk. (habeo, puto)

těžký, obtížný }
 zlý, krutý } χαλεπός 3. difficilis
 krásný, uslechtilý καλός 3.
 udatný ἀνδρεῖος 3.
 pilný, bedlivý σπουδαῖος 3.
 povstávám, pocházím γίγνομαι (nascor)
 z (něčeho) ἐκ . . .

δίδυμος 2. a 3. dvojí, δίδυμοι ἀδελφοί (nebo dual) bliženci
 ἰατρός lékař
 ἀθάνατος 2. nesmrtelný
 πάμφορος 2. (všenosný) přeeurodný

ἄρθριος 2. a 3. příkrý
 χρήσιμος 2. a 3. potřebný, prospěšný
 παντοῖος 3. všelijaký, rozmanitý
 θνητός 3. smrtelný

πλούσιος 3. bohatý
 μόνος 3. jediný (jediné); samotný (solus)
 οτι (quod), že (i po slov. rčení).

16. Adjektiva zpodstatnělá mají člen, jako δ πλούσιος bohatce, viz § 143.
 bohatství πλοῦτος
 nebe οὐρανός
 poklad θησαυρός
 způsob, povaha τρόπος (i pl.)
 zánivť φθόνος

vzácný, drahocenný, vážený τίμιος 2. a 3.
 nepodoben ἀνόμιος 2.
 postava μορφή
 učený, moudrý σοφός 3.
 rozznávám γινώσκω (cognosco).

17. Je-li neutrum plur. podmětem, pojí se s ním sloveso určité v singularu, ale adjektivum výrokové v pluralu, viz § 140. 2.

ἄριστον snídaně
 δεῖπνον hlavní jídlo, večeře
 δένδρον strom
 ἔργον dílo, práce, čin
 λόγῃ kopí, sudlice
 ὄπλον (i pl.) zbraň, zbroj
 τόξον luk
 καρπός plod, ovoce

φάρμακον lék (od čeho, proti čemu = gen.)
 ὄν vejce (ovum), φέτικτειν vejce nésti
 κακός 3. zlý, špatný
 παραπλήσιος 3. podobný
 χήρειος 3. husí
 κρῖνω soudím
 θεραπεύω chovám, pěstuji, léčím

ἕνεκα s gen. pro (klade se obyčejně za gen. jako causa, gratia).

18.

ditě τέκνον
 list φύλλον (folium)
 rostlina φυτόν
 příznak σύμβολον
 žezlo σκήπτρον (sceptrum)
 1) ἐκ. 2) od παρὰ s gen.

stříbro ἀργυρος (argentum)
 mluvení, řeč, slovo λόγος
 mlčení σιγή
 poskytnuť, zjednávám παρέχω s akk.
 učím se čemu μανθάνω s akk.

19. Stažená O-deklinace.

δημαγωγός vůdce lidu, demagog
 ζῷον živočich, tvor, zvíře
 νοῦς rozum, duch, mysl
 Σικελία Sicílie
 Καρχηδών, ὄνος, ἡ Karthágo
 στέφανος věnec
 χαλῖνος uzda
 ἀφέλεια užitek

ἄλλος, -η, -ο alius, -a, -ud, δ ἄλλος
 ostatní
 ἄνοος 2. nerozumný
 ἀχρηστος 2. nepotřebný, neprospěšný
 ὁμοιος 3. podobný, stejný
 ὁμοίως stejně, právě tak
 ἀπέχω (s gen.) jsem vzdálen od čeho
 ὑπερέχω (s gen.) vynikám nad koho

20.

Homér Ὀμηρος
morek, mozek μυελός
oko ὀφθαλμός
svaz νεῦρον (nervus)
miska φιάλη
kovový χαλκοῦς 3.
železný σιδηροῦς 3.

stříbrný ἀργυροῦς 3.
zlomyslný κακόνοος 2.
nikdo οὐδείς, nic οὐδέν
přihází se συμβαίνει
zavádím, svádím παράγω
na ἐν s dat.

21.

βωμός oltář
γεωργός rolník
ἔως zora, svítání
λαγώς zajíc
Σκύθης Skythi
φυγή útěk (fuga)
πολεμικός 3. válečný, bojovní
ῥάδιος 3. lehký, snadný

22.

Agamemnón Ἀγαμέμνων, -ονος
Menelaos Μενέλεως
lano κάλωσ
pole ἀγρός
namáhání, svizel, strast πόνος
nesnáz, nouze, bída τὸ δεινόν

κατασθενάζω zřizují, stavím
τρέπομαι obracím se, oddávám se
ἐμν, dávám se do (πρός) něčeho
ἅμα zároveň, s dat. zároveň se, hned
při (simul eum)
ἅμα ἔω zároveň se svítáním, hned
z rána
πρός s akk. proti, k.

23.

ἐμπορία obchod
εὐδαιμονία úrodnost
ἥλιος bůh slunce
Ῥόδιος Rhodan
Ῥόδος, ἡ Rhodos
ἔμπειρος 2. zkušený, zběhlý (peritus)
ναυτικός 3. lodní, plavecký; τὰ ναυ-
τικά námořnictví
παλαιός 3. starodávný, starý, viz § 143.
παντοδαπός 3. všeliký, všecken

plachta τὸ ἰστίον
bázlivý δειλός 3.
růžerstý ῥοδοδάκτυλος 2.
modlím se (ke) komu ἔρχομαι s dat.
chytám se ἐπιλαμβάνομαι (s gen.)
úrodný εἰκαρπτος 2.

ἀκμάζω oplývám (srov. florere opibus)
ἐπινηδεύω provožuji
σέβομαι etím, v úctě mám
ἤδη již
μάλιστα nejvíce, velmi
σχεδόν téměř
περί s gen. (de) ο
οὐ μόνον... ἀλλὰ καὶ non solum...
sed etiam

1) ἄλλων gen. plur. za všechny tři rody. 2) ἔπερ-έχουσα part. praes. fem. od ὑπερ-έχω. 3) πᾶσα fem. ku πᾶς všecken, celý; pozor na postavení πᾶσα ἢ νῆσος ἔλλι ἢ νῆσος πᾶσα u význ. celý, viz § 148. 1. 4) - ei, od αὐτός, -ή, -ό (sám, ipse), jež odpovídá v nepřímých pádech lat. is (on).

24. Plural jmen hmotných znamená, jako v lat., množství částí nebo druhův, na př. *πυροί* množství (zrní pšeničného) pšenice, srov. *frumenta*, *ξύλα ligna*, štěpiny, *οἶνοι* vína (druhy vína).

ječmen *κριθή*

jezero *λίμνη*

pahorek *λόφος*

Nil *Νεῖλος*

děšť, lijavec *βίμβρος*

hojně přelož adj. *ἄφθονος* 2.

rozvodněna jsouc *πλήρης γενόμενος* (= *παρηκθῆναι* se stavši, *plenus factus*).

¹⁾ viz eviě. 15., větu 7.

25.

Αἰθιοψ, οπος Aethiop

Ἄραβ, βος (lat. Arabs) Arab

Ἀσία Asie

αἰθλος flétna, píšťala

Γερμανός German

γλαύξ, κός, ἡ sova

γύψ, σπός sup

κόλαξ, κος lichotník

Κύκλωψ, ωπος Kyklóp

ὄρνιθιον ptáče, ptáček

παροιμία přísloví

πέτρα skála (*petra*)

σάτυρος satyr

φόρμιγξ, ιγγος, ἡ varyto

μαλακός 3. měkký (*mollis*), jemný

ξανθός 3. plavý (*flavus*), rusý

ὕψηλός 3. vysoký

θηρέω honím, lovím

νεοττεύω hnízdím

σμήγω umývám

τέρω obveseluji; *τέρωμαι* s dat. ob-

veseluji se, bavím se čím

μάλα velmi.

26.

eviček *τέντιξ, γος, δ*

drah, pazour *ἄνυξ, χος, δ*

křkavec *κόραξ, κος, δ*

mravenec *μύρμηξ, ημος, δ*

Thrák *Θραξ, κός*

oštěp *ἀκόντιον*

hibitý *ἐλαφρός* 3.

silný, pevný *ισχυρός* 3.

podzemní *κατάγειος* 2.

bílý *λευκός* 3.

bojuji (s kým) *μάχομαι* s dat.

27.

ἀμάσθημα, ατος, τό omyl, chyba, poklesek

ἄστρον souhvězdí, hvězda

γέλως, ωτος, δ smích

ἐλπίς, ίδος, ἡ naděje

εὐεργασία dobrodružství

λαμπάς, άδος, ἡ svítilna, pochodň

λαός (poet.) lid, národ

λόσις odloučení, vybavení

μάθημα, ατος, τό nauka, věda, poučení

νύξ, υκτός, ἡ noc

ποιμήν, ένος, δ pastýř

χάρις, ιτος, ἡ přiznání, vděk, dík (někdy

pl., srov. *gratias agere*)

ἄκαιρος 2. nevhodný, nevhodný

ἄξιος 3. hodný, vhodný, náležitý

νέος 3. mladý; ὁ νέος mladík
 πονηρός 3. špatný
 μῶρος 3. pošetilý, bláznivý
 ἀμείβομαι odpoovídám, odplácím
 ἀποτρέπω s gen. odvracím od
 ἐμφανίζω ukazují, určují
 προσαγορεύω jmenují, zovu

ἡδομαι s dat. těším se čemu, libuji si
 v čem, oddávám se čemu (factor
 s abl.)
 σφάλλω klamu
 σφίζω zachraňuji, zachovávám při ži-
 votě (servo)
 ἐπί s akk. k, proti.

28. ὑπέρ s gen. nad (super), pro, za; akk. přes (supra, ultra).

ohlednost, mrštnost ὑγρότης, ἡτος, ἡ
 špatnost κακότης, ἡτος, ἡ
 Hellas Ἑλλάς, ἄδος, ἡ
 krb, obniště ἔστια
 tělocvik γυμναστική
 svár ἔρις, ἰδος, ἡ
 sen ἐνύπνιον
 pocestný ὁδοιπóρος

vlast, otcina πατρίς, ἰδος, ἡ
 nesčíslný μύριος 3.
 zřídka σπανίως
 nalézám, potkávám se ἐντυγχάνω s dat.
 lze ἔξεστι (licet)
 jsem povinen díkem, díky ὀφείλω
 χάριν (obyč. v sing.)
 umírám ἀποθνήσκω

1) pl. 2) ἀντί.

29. καλὸς τὴν μορφήν, pulcher formā, krásný postavou, eo de postavu;
 akk. vztahový § 155, A.

ἀγών, ὄνος, ὁ zápas, závod
 ἄθλον odměna
 δελφίς, ἴτος, ὁ delfin, plískavice
 γάλα, ἄκτος, τό mléko
 γίγας, ἄκτος, ὁ obr, velikán
 Ἡφαίστος Hēfaistos
 λέων, ὄκτος, ὁ lev
 λιμὴν, ἔνος, ὁ přístav
 Μυτιλήνη Mytiléné
 πόλις město, obec, stát
 πούς, ποδός, ὁ noha (pes)

Σκύθης Skythi
 χελιδών, ὄνος, ἡ vlaštovka
 Ὀλυμπιακός 3. olympijský
 φιλόμαθρος 2. lidumilný
 χάλος 3. chromý, kulhavý
 δύο dvě (duo)
 πάνυ zcela, velmi
 ἐπιβουλεύω s dat. strojím úklady
 προσήκει přísluší (jako πρέπει)
 τρέφομαι žívím se čím . . dat.

1) olivový. 2) ἡ ἵππος kobyła, klisna.

30. Ἀλέξανδρος, ὁ Φιλίππου, Alexander, Philippi filius § 157, p. 1.

Αἴας Αἴας, ἄκτος, ὁ
 škorňe, holenky κνημίς, ἴδος, ἡ
 hrnění θώραξ, ἄκτος, ὁ
 kanec κάπρος
 náhrobek, pomník σῆμα, ἄκτος, τό
 Halikarnás Ἀλικαρνασός, ἡ
 Hellén Ἑλληὴν, ἡτος, ὁ

přilba κόρυς, ἡτος, ἡ
 těžkoodězec, hoplit δπλίτης
 koryto δπλή
 med μέλι, ἰτος, τό
 Mausóλλος Μαύσωλλος
 poněst μῆθος
 kel, zub ὀδός, ὄκτος, ὁ (dens)

zima, bouře χειμών, ὤμος, ὁ (hiems)
socha ἀνδριάς, ἄντος, ὁ
Salamis Σαλαμίς, ἴνος, ἡ
štit ἄσπις, ἰδος, ἡ
lahodnost, sladkost γλυκύτης, ἡτος, ἡ

Telamón Τελαμών, ὤνος
ozdoben κεκοσμημένος 3.
pobádám, (po)vzbuzuji προτρέπω
biji, zasazují rány παίω
dvěma (v. 4) δυοῖν

λῶν λῶουσα λῶον solvens

gen. λῶοντος λῶούσης λῶοντος solventis

ῶν, οῶσα, ὶν (part. praes. od εἶμι jsem)

gen. ὶντος, οῶσης, ὶντος, § 121. 1.

31.

βλάβη škoda (damnum)
οἶκος dŕm, domus
παῖς dítě, ὁ π. chlapec, ἡ π. děnče
στῦλος sloup, podpora
ἀπραγμῶν, ὄν 2. mírumilovný, τὸ
ἀπραγμῶν mírumilovnost
ἄρῆν, ἐν mužský, mužského rodu
ἐκῶν, ὄντος 3. volný, samo-, dobro-
volný (-volně), rád
ἐκῶν, ὄντος 3. nevolný (nevolně), bez-
děčný (bezděky), nerad; obě adj.
jako part.

1) totiž πενίαν.

32.

Babylónie Βαβυλωνία
Hádés Ἅιδης, ὄν
Indie Ἰνδική
šat (svrchní), oděv ἱμάτιον
býk ταῦρος (taurus)
odpuštění συγγνώμη
úrodný, požehnaný εὐδαίμων, εὐδαι-
μον (o zemi)
černý μέλας, μέλαινα, μέλαν
přívabný, libezný, duchaplný χαρίεις,
χαρίεσσα, χαρίεν

1) plur.

33. ἡμέρας ve dne, νυκτός v noci, ἔαρος na jaře, vere § 169. 2. ἐν
Ἄιδου v (obydli) Hádově, v podsvětí § 157. 3., p. 2.

βροντή hrom, bouřka
δόξα sláva

αὐτός, ἡ, ὁ sám
πένης, ἡτος chudý
ξένος 3. cizí; ὁ ξ. cizinec
ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ sladký, příjemný
ῥέδιος 3. lehký, snadný
σύμμαχος 2. spolčený, nápomočný,
ὁ σύμμαχος spojenec
σάφρων, ὄν rozumný, rozvážný
ἕστερον později
ἁμαρτάνω chybuji, chyby se dopou-
štím

nesmyslný, nerozumný ἄφρων, ὄν
truchlíci ὁ ἐν πένθει ὦν
rád ἡδέως adv.
mám radost nad kým ἡδομαι s dat.

neb ἐπί s dat.

oblékám si περιβάλλομαι
obecuji s kým συνδιατρέβω s dat.
dostává se čeho γίγνεται s nom.
kdo? τίς quis (nesnižuje přízvuku)
vždy ἀεί

ἔαρ, ἔαρος i ἤρος, τό jaro (ver)
καιρός pravý, zlý čas

κεφαλή hlava
 κρατήρ, ἦρος, ὁ měsidlo
 κόμη ves
 Μιλτιάδης Miltiadés
 πέτρος kus skály, balvan
 πῦρ, πῦρός, τό oheň
 Σίσυφος Sisyfos
 σωτήρ, ἦρος ochrance, osvoboditel
 φθινόπωρον podzim

χείρ, χειρός, ἡ ruka; srov. § 54. 13
 κρήθινος β. ječmenný; z. σῖνος pivo
 βασανίζω zkouším
 διαγιγνώσκω (ἴπλην) poznávám
 κυλίνδω válím
 νίζω myji
 ἄνω vzhůru
 ἥμισα nejméně.

34. Člen zastupuje často v řečtině náměstku ukazovací (ten, onen) nebo přisvojovací (můj, svůj), viz § 142. 1. p., srov. větu 1.

Aischinés Αἰσχίνης
 Astyanax Ἀστυνάξ, κτος
 Démosthenés Δημοσθένης, ους
 Hektor Ἑκτωρ, ορος
 Isokratés Ἰσοκράτης, ους
 chlapeček παιδίον
 Lýsias Λύσιος
 hvězda ἀστήρ, ἔρος, ὁ
 Zeus Ζεύς
 Dioskúrové = synové Diovi Διόσκουροι

nadvzdúši αἰθρήρ, ἔρος, ὁ
 slavný ἔνδοξος 2.
 útlý (nedospělý) νήπιος 3.
 zhotovuji si κατασκευάζομαι
 vracím se ἐπανερχομαι
 bydlím καίω (poet.)
 zároveň se, lmed z ἔμα s dat.
 ještě ἔτι
 jako (ve větě 1.) ὡς (ut, utpote)

¹⁾ nic (οὐδέν) z potřebného (plur.) pro (πρός s akk.) život.

35.

ἄρχων, οντος představený, vládce
 εὐθυμία dobrá mysl, radost
 κυβερνήτης kormidelník
 Περσεφόνη Persefona
 συμβουλία rada
 διαφέρω s gen. liším se od

δουλεύω otročím, sloužím, hovím
 προσδέχομαι přijímám
 τεκμαίρομαι znamenám, poznávám
 παρέχω působím, dělám.
 οὐδέν nijak, v nicém, ničím § 155. C.

36.

Déméter (Démétra) Δημήτηρ, τρος, ἡ
 ssele, podsvinče χοῖρος
 Kronos Κρόνος

žaludek = břicho.
 Rhea Ῥέα
 šlechtný γενναῖος β.

¹⁾ ἔστι = ἔξῃστι § 121. 1., p. 2.

²⁾ pl.

37.

βάλλανος, ἡ žalud
 βότρυς, υος, ὁ hrozen
 γένος, τό (genus) rod, kmen
 δῆς, δαδός, ἡ pochodeň (gen. pl. δάδων)
 Ἐρινύς, υος, ἡ Erinyes

ἰσχύς, υος, ἡ síla, molutnost
 μῦς, μνός, ὁ myš
 πίτυς, υος, ἡ smrč
 πολύπους, οδος, ὁ mořský poly p
 Ποσειδῶν, ὠρος Poseidón

σαύρα ještěrka
 ἄλλος tlachání, klepy
 φωνή hlas, zvuk, řeč
 ἀνόητος 2. nerozumný
 ὠφέλιμος 3. i 2. užitečný, prospěšný
 1) přelož: Jako . . není, tak . . není.. 2) (ten), který (qui).

38.

zába βάτραχος
 kočka γαλή
 Libyan Αίθως, vos
 peníz νόμισμα, ατος, τό
 habička γραῦς
 potrava τροφή
 ovce πρόβατον
 znak, znamení σημεῖον
 sousední, sousedíci s čím δημορος 2.
 s dat.
 1) plur. = hovada.

39. Jména vlastní mají člen, jsou-li všeobecně známa nebo napřed již připomenuta: ὁ Πίνδαρος onen slavný básník § 145. 1., p. 1.
 ἔδης, ου, ὁ podsvětí
 γονεὺς rodič, otec, pl. rodiče
 Δευκαλίων, ωνος Deukalión
 ἔκγονος syn, vnuk, potomek
 ἐπιείκεια mírnost
 εὐσέβεια nábožnost
 θύρα dvéře, pl. dvůr (královský)
 θυσία oběť

40.

Achaj Ἀχαιοί
 úlaha (dílo) ἔργον
 kníže βασιλεὺς
 vojsko στρατός
 Ilias Ἰλιάς, ἄδος, ἡ
 Odyssea Ὀδύσεια
 výrok ῥῆμα, ατος, τό
 Thessal Θεσσαλός
 pohroma, neštěstí συμφορά (pl.)
 kněz ἱερεὺς, ἑως, ὁ

1) tvůj σός, σή, σόν se členem: ἡ σὴ ἀρετή. 2) pl. 3) ὁ νομεύς, ἑως.

ἐνεδρεύω s akk. číhám nač
 θρασύνομαι jsem drzým, hrdým nač,
 vypínám se čím s ἐπί a dat.
 λαμβάνω obdržuji, dostávám
 οὔτε . . οὔτε neque . . neque

starý (v. 9) ἀρχαῖος 3. (antiquus)
 nepřátelský πολέμιος 3.
 stádně, hromadně ἀγεληδόν (grega-
 tim) čili ve stádech κατ' ἀγέλας
 jsem ozdobou (poskytuji ozdoby) κό-
 σμον παρέχω
 mám výživu z něčeho τὸν βίον ἔχω
 ἀπό s gen.
 pasu se νέμομαι
 dobytče = hovado

Προμηθεὺς Prométheus
 ἄριστος 3. nejlepší, nejprřednější, uro-
 zený
 διαλέγομαι rozmlouívám
 παιδεύω vychovávám
 ἐπί s dat. na, při, u
 τέ (příkl.) . . καί i . . i, jak . . tak.

špatný (chatrný, ničemný, sprostý)
 φαῦλος 3.
 poddaný ὑπήκοος 2.
 za starodávna τό πάλαι § 155, C
 opěvují ζῆδω
 přináším προσφέρω
 potom ἔπειτα
 u, při παρά s dat.
 pastýř νομεύς, ἑως, ὁ
 Ἀχιλλεύς, Ὀδυσσεύς, ἑως

41.

ἀλθρησις, εως, ἡ smysl
 ἀκοή sluch
 ἀκρόπολις, εως, ἡ vyšehrad
 ἀφή hmat
 γεῦσις, εως, ἡ chuf
 ἱερόν svatyně, chrám
 μάθησις, εως, ἡ učení
 μάντις, εως, ὁ věštec
 ὄσφρησις, εως, ἡ ůch
 ὄφις, εως, ὁ had
 ὄψις, εως, ἡ zrak
 στάσις, εως, ἡ povstání, rúznice
 1) πάρεστι jest přítomen (adest).

42.

ορελ ἀετός
 βαρνα χρώμα, ατος, τό
 jed lós
 čin, skutek πράξις, εως, ἡ
 čáp γέρανος, ἡ
 zrupnost ὕβρις, εως, ἡ
 rozum, důmysl σύνεσις, εως, ἡ
 1) bylo hanebno.

43. διά s gen. skrze, neb instrum. (per), s akk. pro (propter).

ἄστυ město, u Attičanů = Athény
 Κάρο, Κάρος Kár
 μεταμέλεια lítost
 πῆχυς, εως, ὁ loket = 46 cm. (asi
 půl m.)
 στάδιον (pl. obyč. στάδιοι) stadion čili
 hon = 185 m., viz dodatek k § 280.
 Τίγρης, ἦτος, ὁ Tigris
 πέλεκυς, εως, ὁ sekera, tesák
 φρούριον stráž, posádka, tvrz
 Φυλή Fylé
 Χάλυψ, βος Chalyb

44.

Kardúch Καρδοῦχος
 nouze, nutnost ἀνάγκη
 šíp, stfela τόξενμα, ατος, τό

τάξις, εως, ἡ řada, řád, pořádek, šik
 φρόνησις, εως, ἡ myšlení, rozumnost
 φύσις, εως, ἡ příroda, povaha, vlohy
 χρέμα, ατος, τό vše, pl. peníze
 πέντε pět
 αὔξανω množim, zvelebují, vzdělá-
 vám
 διαφυλάττω zachovávám
 ἐγείρω vzbuzují, rozněcují (excito)
 ἐσθίω jím, žeru
 καταπίνω spijím, vyřijím, sežírám

některí ἐνοι, αι, α
 nebezpečný ἐπικίνδυνος 2.
 bezcenný οὐδενός ἄξιος 3.
 velmi μάλα
 upadám v záhubu διαφθείρομαι
 opouštím λείπω

βραδύς 3. zdlouhavý, váhavý
 βραχύς 3. krátký, διά βραχέων v krát-
 kosti, stručně
 δειλός 3. házlivý
 εὐρύς 3. široký, šířý
 θρασύς 3. drzý, smělý
 δξύς 3. ostrý, rychlý, prudký
 πικρός 3. trpký, hořký
 ταχύς 3. rychlý
 πεντεκαίδεκα (neskl.) patnáct
 ὡς jak, u číslouek = asi.

drsný τραχύς 3.
 dvouloketní δίπηχυς, v, 2. | neutr. pl.
 trojloketní τρίπηχυς, v, 2. | -πίχη

škodlivý βλαβερός 3.
 požívám ἀπολαύω s gen.
 učím čemu διδάσκω s akk. (doceo)
 radím συμβουλεύω

¹⁾ (co jest) příjemné . . prospěšné.

45.

Ἀπόλλων, ωνος Apollón
 Ἄρτεμις, ιδος Artemis
 ἔσμα, ατος, τό píseň
 βία násilí, násilnictví (vis)
 βωμός oltář
 δῆμος národ, obec, župa, dědina
 Ἐρατώ, οὺς, ἡ Erató
 Εὐριπίδης Euripidés
 ἤχώ, οὺς, ἡ ozvěna, Ἥχώ Échó
 ἱστορία a pl. dějepis, dějiny
 Κλειώ, οὺς, ἡ Klio
 Κρής, Κρητός Krétan
 Κύρος, ἡ Korsika
 Λητώ, οὺς, ἡ Létó, Latóna

¹⁾ gen. přisvoj. ve výroku § 157. 2.

46.

básniřka ποιήτρια
 Lesbos Ἀέσβος, ἡ
 Platón Πλάτων, ωνος
 Skamandrónymos Σκαμανδρώνυμος
 Skýros Σκύρος, ἡ

¹⁾ = jest.

47. μέση ἡ ἀγορά neboli ἡ ἀγορὰ μέση střed tržiště § 148., p. 3.

Ἀνάχαρσις, εως Anaeharsis
 Ἀφροδίτη Afrodíté
 γένος, ους, τό rod, druh (genus)
 ζημία trest, škoda
 κάλλος, ους, τό krása, spanilost
 κέρδος, ους, τό zisk, prospěch
 μέρος, ους, τό díl
 μήν, μηνός, δ měsíc (mensis)

48.

zevnějšek, podoba εἶδος, ους, τό
 hora ὄρος, ους, τό

pomáhám συμπαράτω s dat.
 téměř, skoro ἐγγύς
 více než πλέον ἢ

²⁾ řečem příjemným — prospěšným.

Λιβύη Libye
 πειθαρχία poslušnost
 Πειθώ bohyně přemlouvání, Přemluva
 Ῥαδάμανθυς, υος Rhadamanthys
 Σαρδῶ Sardinie
 Σαρπηδών, όνος Sarpédon
 Σικυών, ώνος, ἡ Sikyón
 τάφος hrob
 ὄρειος 3. horský
 ἡμισυς, ἡμίσεια, ἡμισυς polovičný, půl
 διαφερόντως obzvlášť, hlavně
 σωφρονίζω přivádím k rozumu, na-
 pravuji
 ἔξω vně, zevnitř, mimo s gen.

Théseus Θεσεύς, έως
 rodné město πατρίς
 božský θεός 3.
 jsem prokazován ἀπονέμομαι
 Σαρφό Σακρωί, οὺς, ἡ

πάθος, ους, τό vášeň, náruživost
 Πηνειός Péncios
 ποτηρία špatnost
 Τέμπη, ών, τά Tempé
 ψεῦδος, ους, τό lež
 ἐρχομαι jdu (teku); přicházím
 οἴποτε nikdy.

smýšlení νοῦς
 kov χαλκός

vavřín *δάφνη*
 zeď, hradba *τείχος*, *ους*, *τό*
 Moiris *Μοῖρις*, *ιδος*, *δ*
 nymfa *νύμφη*
 meč *ξίφος*, *ους*, *τό*
 zrcadlo *κάτοπτρον*

¹⁾ *χαίρω*. ²⁾ *σφίζω*. ³⁾ *οἴκλια* (aedes, ium).

49. *τὰ τῆς τύχης* proměny osudu § 143. Různil-li se podmět od vý-
 roku číslem, shoduje se spona „býti“ obyčejně s výrokem; viz větu třetí.
δεινόν, τό tíseň, nouze, nesnáž, bída *εὐπαιδευτος* 2. dobře vychovaný, vzdě-
Ζεύς Zeus

φῶς, φωτός, τό světlo
ἀμαθής 2. nevzdělaný
ἀσφαλής 2. stálý, bezpečný
ἀφανής 2. nezjevný, nejistý, neslavný
δυστυχής 2. nešťastný
ἐγγενής 2. urozený, šlechtitný
εὐμενής 2. laskavý, milostivý

¹⁾ pocházel od § 157. 2.

50.

zjevný *φανερός* 3.
 zřejmý, spolchlivý *σαφής* 2.
 snadno *ῥαδίως*
 útrpnost mítí s kým *οὐκείρω* s akk.

¹⁾ *παῖς*.

ἔλυον solvebam
ἔλυες solvebas
ἔλυε(ν) solvebat

pošetilost, bláznovství *μωρία*
 široký *πλατύς* 3.
 bohatý, hojný *εὖπορος* 2. s gen.
 hanebný, mrzký *αἰσχρός* 3.
 těším se, raduji se čemu *χαίρω* s dat.,
 z čeho *ἐπί* s dat.

εὐσεβής 2. pobožný, nábožný
εὐτυχής 2. šťastný
ψευδής 2. klamný, lživý
γενναίως adv. statně
ἐπιλανθάνομαι s gen. zapominám
προσκήνω dávám přednost komu (akk.)
 před kým (gen.) (srov. praefero).

jevím se, zdám se *φαίνομαι*
 rozeznávám *διαγιγνώσκω*
 přeji si čeho *βούλομαι* s akk.

ἔλύομεν solvebamus
ἔλύετε solvebatis
ἔλυον solvebant.

51.

ἄγαλμα, *ατος*, *τό* obraz, socha
ἀρχηγός praotec, zakladatel
βιβλίον knížka, spis
δάκρυον slza
δεινότης, *ητος*, *ἡ* mocnost, znameni-
 tost, úchvatnost
ἐγκώμιον chvalořeč, chvála
Ἡρακλῆς, *έους* Héraklés
Ἀβσιππος Lýsippos
μνήμη paměť, památka

Ξενοφῶν, *ῶτιος* Xenofón
Τάρας, *ατος*, *ἡ* Tarent
Τύριος Tyřan
ἄξιός ἐστι s gen. zasluhuje
βελτίων, *οτος* lepší
ἀποθανών, *οῦσα*, *όν*, gen. *όντιος* ze-
 mřev, zemřelý
ἐνδοξής 2. slavný, chvalný
κολοσσιαῖος 3. velikánský
ἔνεστι s dat. jest v něčem (obsaženo).

52.

blesk *κεραυνός*
 vězení *δεσμοκτήριον*
 Kritón *Κρίτων*, *ωνος*
 statečnost *ἀνδρεία*
 Themistoklés *Θεμιστοκλής*

53.

αἰδώς stydlivost, eit pro čest
βόσκημα, *αιτος*, *τό* (pastevné) dobytče
κισθάρα citera (podobná lyře)
ὄνος oscl
σάλπιγξ, *ιγγος*, *ή* trouba
τερός syr
ἄγριος 3. divoký

54.

pole *ἀγρός* (ager)
 Analtheia *Ἀμάλθεια*
 paroh = rohl
 Ind *Ἰνδός*
 počestnost *ρηρισιότης*, *ητος*, *ή*
 vítr *ἄνεμος*
 úrodný *ἐξαρπος* 2.
 nedovolený *ἀθέμιτος* 2.

¹⁾ pl.

55. *λυόμενος*, *η*, *ον* part. praes. P. jsa rozvazován; *ἐπόμενος* sequens.
Ἄρμονία Harmonia
ἕξοδος, *ή* vyjítí, odchod
Κάδμος Kadmos
κάλος kruh; *ζύζλω* v kruhu, vůkol
 § 172, d
ὄρος, *ος*, *τό* hora (gen. pl. *ὀρέων*, jako
ἀνθέων od *ἄνθος*, *ος*, *τό* květina)

56.

zlatá věc (ze zlata) *χρυσίον* (zpracová-
 vané zlato)
 Héra *Ἥρα*
 Itálie *Ἰταλία* (it.)
 velbloud *κάμηλος*, *ή*

τοβῆ σοι (příklonné)
 nadarmo, marně *μάτην*
 následuji *ἔπομαι* s dat.
κάζι κελεύω s akk. a inf. (iubeo)
 na *ἐπί* s dat.

ἐλάφειος 3. jelení
ἥττων, *ον* slabší
κρείττων, *ον* silnější
σημαίνω dáváám znamení
ἄρα (zlatě) bez záporcky = lat. ne,
ἄρα μή = num, *ἄρα οὐ* = nonne.

lepší *ἀμείνων*, *ον*
 větší *μείζων*, *ον*
 rychlejší *θάππων*, *ον*
 požívám, (vlastně) ochutnávám (gusto)
γεύομαι s gen. (masa pl., srov. car-
 nibus vesci)
 pijí *πίνω*

γόνυ koleno, klín, lůno
σταγών, *όνος*, *ή* kapka
ἐσθλός 3. šlechetný, řádný, dobrý
μέλλων, *ουσα*, *ον* futurus
ζάω ráším (tr.)
κοιταίνω vydlahuji (vymílám)
σφίζω opatruji, obstarávám.

jdu, ubírám se *πορεύομαι*
 unillévám, unavuji se *ἀπαγορεύω*
 ač, jakkoli, třeba *καίτερ* s part.
 přee *δμως*
 u *παρά* s dat.

57.

ἀλωπεκῆ kůže liščí, liščína
 Ἐπεοκλῆς Eteoklés
 Οἰδίπους, ποδός Oidipús
 θηρίον (divoké) zvíře, pl. zvěř
 κνηγός myslivec
 δσμή čich
 πλοῖον člun, nákladní loď
 Πολυνείκης, οὐς Polynecikés
 εὐπειθής 2. poslušný

58.

panovník, samovládce τύραννος
 Φίλιππος Φίλιππος
 ραδά βουλή
 břichopásek, náchlebník παράσττος
 οἰκογένεια, společnost ομιλία
 vlk λύκος
 rána τραῦμα, ατος, τό
 slušný προσήμων, οὔσα, ον

¹⁾ ἐν. ²⁾ πρὸς s akk.

59.

δέσμα, ατος, τό kůže
 τέλος, οὐς, τό konec
 τροφός, ἡ živitelka
 φλόξ, γός, ἡ plamen
 ἔπας je sesílené πᾶς
 ἀρδήςκος 2. nepřetržitelný, nepronik-
 nutelný

60. πολλὰ καὶ ἐσθλά multa et bona, mnoho dobrého.

Καλύψο Καλυψώ, οὐς, ἡ
 bázeň φόβος
 Ἰσθῆνα Τύχη
 příležitost καιρός
 opatrnost πρόνοια
 namáhání, práce, svízeľ πόνος
 cenou rovný ἀντάξιος 2. s gen.
 nemožný ἀδύνατος 2.

¹⁾ = mají (v sobě) bázeň.

Λακωνικός 3. lakónský
 στρογγύλος 3. kulatý
 εἶ τις si quis
 πανταχοῦ všude
 ἀνευρίσκω vynalézám, vyčienichávám
 παρακελεύομαι s dat. domlouvám, na-
 pomínám, přikazuji
 ἐβρίζω jsem zrupný, s akk. tupím,
 týrám.

mám pravdu δίκαια λέγω
 spravuji, řídím ἐνθύνω
 zdržuji (od) ἀπεύρω s gen.
 odvrazení od ἀπερύνω ἀπὸ ..
 prn se s kým ἐρίζω s dat.
 eo .. το ὅπερ .. τοῦτο
 na = ve

δλίγος 3. skrovný, malý (počtem),
 málo
 δια-τριβώ meškám, prodlévám
 ἐξ-ετάζω zkouším, zkoumám
 καθάπερ právně jako

jest potřebí, třeba δεῖ s gen.
 vystilbuji ἐξευρίσκω
 líbím se ἀρέσκω
 беру na se ἀναδέχομαι
 na ἐπί s gen.
 pod ἐπὶ s gen.
 pro, k vůli ἔνεκα klade se za svůj
 gen.

²⁾ πολός.

61. κατά s gen. πο, s (shora, dolů), proti; s akk. podél..

Ἀργεῖα Argolis
Ἀρκαδία Arkadie
ἄρκτος, ἡ medvědice; pl. sever
ἔθνος, ους, τό národ
Ἡλῖος Élidský, Élidan
Κόρινθος, ἡ Korinth
Λακωνική Lakónsko
Μεσσήμιος Messéian
μῆκος, ους, τό délka
Πελοπόννησος, ἡ Peloponnésos
πλατάνος, ἡ platan (javor)

1) Srov. cvič. 29., v. 2.

62.

Ἔννα Ἔννα, ἡς
háj ἄλλος, ους, τό
jeskyně ἄντρον
Κορέ Κόρη
prostřed τό μέσον, u = ve
misto τόπος
Πλούτων Πλούτων, ωος
loupež, únos ἀρπαγή
rozsedlina, propast χάσμα, ατος, τό
Sikul Σικελός
fialka ἴον

1) ταύτας akk. pl. fem. od οἶτος; postavení οἶτος ὁ ἀνήρ čili ὁ ἀνήρ
οἶτος. 2) part. od ἔχω § 231. 1., p. 1. 3) „vykonal“ inf. ποιήσασθαι.

63. gen. abs. κελεύοντος τοῦ βασιλέως rege iubente § 169. 4.

ἄρμα, ατος, τό vůz
ἡμίλογος vozka, vozataj
Κέλτος Kelt
μονομαχία souboj
κόμη (i pl.) vlas
παραβάτης vozni bojovník
παράταξις, εως, ἡ bitva sešikovaná,
se šiky
συνωρίς, ἴδος, ἡ spřežení
χρῶς, χρωτός, ἡ pleť, barva těla, kůže
ἐναντίος 3. protější; ὁ. ἔ. protivník

πλάτος, ους, τό šířka
σχῆμα, ατος, τό podoba, tvar
εἰκῦα, fem. k εἰκῶς, rovnajíc se, po-
dobná
ἐσπέριος 3. západní
ἐψος 3. východní
ἴσος 3. stejný
βλέπω hledím, part. βλέπων πρὸς obrá-
ceno k (spectans ad)
γειτονεύω s dat. sousedím s kým.

louka λειμών, ὦρος, ὁ
vystaven ἰδρυμένος 3.
celý ὄλος 3., postavení jako při πᾶς,
srov. cvič. 23. 3.
prostranný εὐμεγέθης, εὐμέγεθες
ozdobený εὐπρεπής 2.
hluboký βαθύς 3.
tu, (tam) αὐτοῦ
tam ἐκεῖ
blízko u πλησίον s gen.
trhám δρέπομαι

εὐμήκης, εὐμηκες velmi, hodně dlouhý
θυμικός 3. vášnivý, prehlivý
ἵπτικός 3, jízdecký, jízdný
μάχιμος 3. bojovný
σύμπας, ασα, ἂν všechen, celý
ἀντιτεταγμένος 3. naproti seřazený,
stojící
τετραμμένος 3. obrácen, náchylný
ἀνασειώ μάχῃām
ἀριστεύω jsem první, vyznamená-
vám se

ὄνειδιζω haním, tupím προφέρομαι vynáším
 προάγω s gen. intr. předstupuji, vy- ὄν tedy, i (igitur) (postpos.)
 stupuji před co

¹⁾ místo χράονται od χράομαι užívám s dat. jako utor s abl. ²⁾ místo προκαλέονται od προκαλέομαι vyzývám. ³⁾ ipsorum = své (vlastní) hrdinské činy.

64. Pro řeč nepřímou (oratio obliqua) jest v hlavních větách vzorem latina, srov. § 224.

Αἰακός Αἰακός	beze slunce ἀήλιος 2.
Charón Χάρων, ὠνος	nelze οὐκ ἔστι § 121. 2.
vehod εἰσοδος, ἡ	dolů provázím κανίγω
niva πεδῖον	kraluji nad βασιλεύω s gen.
člun σκάφος, οὐς, τὸ	domnívám se ὑπολαμβάνω
Kerberos Κέρβερος	přijímám, rojímám v sebe δέχομαι;
Mínos Μίνως, akk. Μίνω z Μίνωα	vazba partic. se členem
drak, saň δράκων, οντος, ὁ	jmenuji ὀνομάζω
ocas οὐρά	posílám πέμπω
Tartaros Τάρταρος	tři τρεῖς
mrtvý νεκρός	leč εἰ μὴ (nisi)
strážce φρουρός 3.	při tom πρὸς δέ
acherontský Ἀχερούσιος 3.	velmi μάλα
temný σκοτεινός 3.	u ἐπί s dat.
élyský Ἠλύσιος 3.	„o“ = „s“ = ἔχων, srov. cvič. 62., p. 2.
bezbožný ἀσεβής 2.	kolem περί s akk.
nešlechetný μοχθηρός 3.	

¹⁾ Srov. § 142. 2. p. ²⁾ τούτου. ³⁾ ταύτην διαπεραιοῦσθαι (místo διαπεραιοῦσθαι). ⁴⁾ an Cl. vede; gen. abs. ⁵⁾ τούτων. ⁶⁾ τοίτους.

ἐλύομην solvebar
 ἐλύου solvebaris
 ἐλύετο solvebarur

ἐλύομεθα solvebamur
 ἐλύεσθε solvebamini
 ἐλύοντο solvebantur

65. V podmíněčných předvětích a v podmíněčných větách vztahných užívá se zápornky μὴ, takéž při part. smyslu podmíněčného § 236. 3. b.

ἐπιβάλλω: imperf. ἐπέβαλλον, περιβάλλω: περιέβαλλον § 78. 4.

ἀτιμία bezectí, ztráta občanských práv	περίοικος 2. kolem bydlic; ὁ περίοικος perioik
κεραμεύς, ἔως, ὁ hrnčič	ἐστεφανωμένος 3. ověnčen
ξένη cizina	εὐτυχῶς adv. šťastně
σκυτοτόμος řemenář, švec	οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, gen. οὐδενός,
Σπάρτη Sparta	οὐδεμᾶς, οὐδενός žádouý
χαλκεύς, ἔως, ὁ kovář	

διάγω meškám, zdržuji se kde
 ἰδρῶμαι usazuji se
 μακαρίζω blahoslavím, vlebím

1) eorum. 2) místo ζέοντες od ζάω žiji.

66.

pomezí τὰ μεθόρια
 Μαία Μαΐα
 nadsvětí τὰ ἐπάνω § 143.
 obolos ὀβολός
 ἔλυνεκ σκαφίδιον
 дав ὄχλος
 kormidlo πηδάλιον
 lana τὰ ἀπόγεια
 (pravý) čas καιρός
 tak veliký τοσοῦτος
 napuchřelý ὑπόσαθρος 2.
 jen ve spodním šatě γυμνός 3. (nudus)
 náš ἡμέτερος 3. (noster), se členem
 dnes τήμερον
 včera χθές

nyní νῦν
 odkud πόθεν
 ovšem že πᾶν γε
 vezu, přivážím ἄγω
 mám pozor προσέχω; srov. ἔμβαλλε
 § 80. 3.
 zanechávám πρὸτ καταλείπω
 důkladně si prohlížím διαγιγνώσκω
 vstupuji ἐμβαίνω
 vytykám komu μέμφομαι s dat.
 v ἐπί s gen.
 k πρὸς s akk.
 „mezi“ gen.
 tedy ἄρα (igitur)
 a přec καί τοι

1) mnoho jich = mnohé, málo jich = málokteří. 2) μοι (příkl.).
 3) ἡμᾶς (nos). 4) gen. abs. s ἔτε § 231. 2. 5) stala se ἐγένετο od γί-
 γνομαι fio. 6) παῖς. 7) ἀποπλεῖν inf. od ἀποπλέω. 8) σὸ δέ.

67. Πόλεμος ἔνδοξος εὐρήνης αἰσχρᾶς αἰρετότερος. Čestná válka jest
 míru potupného žádoucnější. Bellum honestum pace turpi optabilius § 158. B. 4.

κτῆμα, ατος, τό majetek, jmění, statek
 πληγή rána, seknutí
 φιλία náklonnost
 ἐργατικός 3. pracovitý, snaživý
 βέβαιος 3. stálý, pevný

δομαστός 3. znamenitý, slavný
 ὁ μὲν . . ὁ δὲ jeden . . druhý, zde τὸ
 μὲν . . ἢ δὲ onen (prvý) . . tento
 (druhý) § 141. 1.

68.

Aristeidés Ἀριστείδης
 Epameinondas Ἐπαμεινώνδας
 žluč χολή
 mezek ορεῖς, ἑως, ὁ
 převaha κράτος, ους, τό
 pták ὄρνις, ιθός, ἡ
 mladý νέος 3.

bystrozraký, bystrého zraku δξυω-
 πής 2. (srov. sol omnium rerum
 lucidissimus)
 šťastný εὐδαίμων 2.
 V. 6. přelož: činy (ἔργον) mladších,
 rady (βουλή) starších mají převahu.

69. Οὐδέποτε λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης. Numquam iniustitia utilior iustitia § 140. 5.

ἀμαθία nevědomost, nevzdělanost
ἀναρχία bezvládi, bezzákonnost, anarchie

ἐχθρός 3. nepřátelský, protivný, nenáviděný

¹⁾ inf. od πλέω.

70.

slon ἐλέφας, αὐτος, ὁ
nepřítel ἐχθρός (inimicus; πολέμος hostis)

mýšlénka νόημα, αὐτος, τό

¹⁾ = než. ²⁾ = jiné (pl.) myslí (ροεῖ místo ροέει od ροέω). ³⁾ od, se strany (παρά s gen.) otec.

71.

ἐγγένεια urozenost, vysoký rod
κτῆσις, εως, ἡ držení, jmění

¹⁾ gen. závisí na ἀρχεῖν.

72.

množství πλῆθος, ους, τό
síla ῥώμη, slabší ἥττων
šlechtný ἀγαθός 3.

nesrdnatý ἀψυχος 2., méně srdnatý
= komp.

¹⁾ = sama sebe αὐτὸν ἑαυτοῦ.

73.

ἀηδών, ὄνος, ἡ slavík

λοιδορία nadávka

μεταβολή převrat, změna

φιλόσοφος filosof, mudřec

ἀκριβής 2. důkladný, správný, přesný

οὐχ ἥττον ἢ ne méně než

74.

klidný, tichý ἡσυχος 2.

daří se ἀποβαίνει

πεζεύω jdu pěšky

τρέχω běžím, διὰ skrze (= pronikám)

παρά s akk. vedle, podél

chvála ἔπαινος

onen . . jenž ἐκεῖνος . . δε

vyživuji, vychovávám ἐκτρέφω

od (v. 5) ἀπό s gen.

ὦ λῶστε nejmilější, přítelinku, milý brachu!

πολλῶ muohem, multo

honím se za čím θηρέω s akk.

starám se, dbám οὐ φροντίζω s gen.
se σύν s dat.

vůl ὁ βοῦς, βοός, kráva ἡ β.

²⁾ jako přístavka.

βαρὺς 3. těžký, obtížný

λοιπός 3. ostatní

σαφής 2. jasný, zřetelný

ἀναπαύομαι odpočívám

γηράσκω stárnu

ὡς při superl. = quam, eo.

čtu ἀναγιγνώσκω

utíkám τρέχω

žiji βιοτεύω

zařizují παρασκευάζω

nakloněn φίλος 3.

¹⁾ = adv. od ἡδύς. ²⁾ = zdlouhavě. ³⁾ = „nešlechetný“ se členem.

75. μου δ πατήρ čili δ πατήρ μου, ale důrazněji δ ἐμὸς πατήρ můj otec.

Při záporném inf. bývá μή, není-li závislý na slovese prostého „řčení“, § 236. 3. a.

ἀπόκρισις, εως, ἡ odpověď

Δημήτριος Démétrios

Νέρων, ωνος Nero

ὠφέλημα, ατος, τό užitek

ἀπειλέω akk. hrozím něčím

ἴδιος 3. vlastní

περιβόητος 2. rozhlášený, pověstný,

známý, slovatný

ἐθέλω jsem odhodlán, chci

¹⁾ místo καὶ ἐγὼ § 13. b. ²⁾ inf. od ποιέω. ³⁾ z ἀπειλέεις od ἀπειλέω.

76. Περιβόητον τὸ Πινδάρου. Ἄριστον ἕδωρ. Celebre illud Pindari:

Aqua res optima § 143.

Πύθαγορας Πυθαγόρας

každý ἕκαστος, η, ον

moudře adv. σοφῶς

etím θεραπεύω

skrývám κρύπτω s dvojm akk., celo

aliquem aliquid

vím napřed προγγινώσκω

¹⁾ σωφρόνει místo σωφρόνεε od σωφρονέω. ²⁾ δρᾶν inf. od δράω.

³⁾ tu sing.; svrhu pl.

77. αὐτὸς δ στρατηγός, δ στρατηγός αὐτός dux ipse

δ αὐτὸς στρατηγός idem dux

δ στρατηγός αὐτοῦ (βασιλέως) dux eius (regis)

ἄγκυρα kotev

γνώμη smýšlení, domněnka

Τρώς, Τρωός Trojan

δνομα, ατος, τό jméno

ἀσθενής 2. bez síly, slabý

¹⁾ inf. od αἰνέω chválím.

διαμένω zůstávám

δρμίζω zakotvují, ἐξ ἄ. upevňují,

zakládám na čem

ψέγω haním

δ αὐτὸς καὶ idem atque, týž jako

78. jménem, nomine, ὄνομα akk. vztahový § 155. C.

kámen λίθος

Thapsakos Θάψακος, ἡ

lopotný ἐπίπονος 2.

¹⁾ αἰνοῦσι místo αἰνέουσι. ²⁾ bylo. ³⁾ δρῶμεν místo δράομεν.

⁴⁾ její činy (ἔργον).

bohatý εὐδαίμων 2.

narážím na προσκρούω πρὸς s akk.

dvakrát δίς.

79. Zvratná náměstka staví se mezi člen a substantivum: Ἐλεύθερον φύλαττε τὸν σαυτοῦ τρόπον § 146. 2. b.

δοῦλος otrok, sluha

οὐσία jmění, statek

τίγρις, ιδος, δ tigr, ἡ tigřice

τροφή výživa

ἐλεύθερος 3. svobodný, neodvislý
θαυμαστικῶς podivuhodně, neobyčejně
σφοδρα velmi
σφοδρῶς prudce

1) místo ποιέει.

2) místo φοβέεται od φοβέομαι bojím se.

80.

žihadlo κέντρον
ústava πολιτεία
známý γνώριμος 2.
velice = mnoho, viz cvič. 4.
neprávě adv. οὐκ ὀρθῶς
proto διὰ τοῦτο

1) jsou často sami sobě (sibi) viinni nešťastím (τὰ κακὰ; gen.). 2) nejkrásnější. 3) = vespolek dat.

81. ὅδε hic, οὗτος hic, is, iste, κείνος ille, αὐτοῦ, ἧς, οὗ eius
ὅδε ukazuje ku přítomnému nebo následnému, οὗτος odkazuje
k předchodnému
ὅδε (οὗτος, ἐκεῖνος, ἕκαστος) ὁ ἀνὴρ nebo ὁ ἀνὴρ ὅδε (οὗτος, ἐκεῖ-
νος, ἕκαστος).

ἀγέλη stádo
ἔλαφος, ἡ jelen
ἔτος, οὐς, τό rok
εὐρημα, ατος, τό vynález
ἐφόδιον cestovné
μικτήρ, ἦρος, ὁ chobot
νεότης, ἦτος, ἡ mládí
τραγωδία tragoedie, smutnohra
οὐδέτερος 3. žádný z obou, neuter

1) místo φίλεε od φιλέω miluji.

srov. in Persas proficeisci.

2) jméno národa místo jména země,

εὐεργετέω dobře činím s akk.

82.

Argos Ἄργος, οὐς, τό
prostopášnost ἀσέλγεια
přívodce ἀκόλουθος
lučičník τοξότης
věc πρᾶγμα, -τος, τό
dar δῶρον
střela βέλος, οὐς, τό
zdraví ὑγίεια

Megalopolis ἡ Μεγάλη πόλις, εως
věrnost πιστότης, ἦτος, ἡ
znamenitý ἐπιφανής 2.
perský Περσικός 3.
nepatrný φαῖλος 3.
opuštěný ἔρημος 2. s gen.
hubím (ohavím) λυμῖνομαι
zastiňuji, stínem zakrývám ἐπισκιάζω

1) srov. cvič. 3., v. 8.; pak přelož „neboť v oněch . . v těchto“. 2) gen., srov. § 169. 2.

83.

δάκτυλος prst
δεσπότης pán
διάστημα, ατος, τό vzdálenost
Καρχηδόνιος Karthágiňan
παλαίστρα zápasíště (palaestra)
Πύρρος Pyrrhos
Ῥωμαῖος Řiman

ἐλεύθερος s gen. 2. i 3. prostý čeho
ἔξω venku
ἀπολείπω opouštím
πράττω pracuji, dělám, konám
οὐδέ ani, ne . . quidem
ὅσῳ . . τοσούτῳ čím . . tím, quanto . .
tanto

1) místo δοκέει od δοκέω vidcor, vazba nom. s inf. jako v latině § 140. G. 2) vece (inquit).

84.

πovinen jsem díky velikými δρεῖλω
πολλήν χάριν
stávám se, přilházím se γίγνομαι
žádám si, dychtím po δρέγομαι s gen.

klesám na mysli, pozbývám mysli
ἀποβάλλω τὸν θυμόν
ústa, ústí στόμα, ατος, τό (os, oris)
jest při někom πάρεστι s dat.

1) padají (πίπτω). 2) srov. tantam . . quantam. 3) nejspolečnějším (κοινός). 4) jako v lat. nam quibus nihil aliud est, iis . . 5) part.

85. φανερόν, τίς τίνας αἰτίος ἐστίν zjevno, kdo čím vinen jest (vřaďování otázek § 193. p. 1.).

ἦζω s významem perfektním: přišel jsem, jsem tu § 198. 3. b.

Ζεῦξις, ἰδος Zeuxis
ζωγραφία malířství
κοινωνία společenství, přibuznost
μανία šílenost
μέθη opilost
σιγή ἔζω zachovávám mlčení, mlčím

ἐγχώριος 3. tuzemský, domácí
διαφέρει je (činí) rozdíl, záleží na
tom
ἦ . . ἦ aut (vel) . . aut (vel)
ἐπί s dat. pro, v (o příčině)

1) inf. od ζῆτέω hledám. 2) místo ἀφικνεομένουσ od ἀφικνέομαι přilházím. 3) místo ἐρωτῶσι od ἐρωτάω táží se. 4) závisí na τίς i πόθεν, srov. § 158. G. (vřaďování otázek § 193. p. 1.).

86. Τίς zmirňuje výraz volený: τοιαύτη τίς ἐστίν ἡ κατηγορία talis quaedam criminatio est, taková asi jest obžaloba § 187. b.

nesmi se οὐ δεῖ, οὐ χρεῖ
pozornji, hledím na to σκοπέω

mámí pili v čem ἔχω ἐπιμέλειαν s gen.
(neb περί s gen.)

1) σκοπεῖν inf. od σκοπέω. 2) = jak mnohému (πόσος), nýbrž jakému se učíš. 3) quantam. 4) srov. větu 7. v předešlém cvičení.

87.

τις, ποῖος, πόσος a pod. v přímých i nepřímých otázkách § 193. a,
δεις, δποιος, δποςος a pod. jen v nepřímých otázkách a ve větách vztaž-
 ných obecného smyslu § 193. b.

ζηλωτός ž. závistí hodný, podivuhodný *πυνθάνομαι* s gen. vyzvídám od koho
Ἰππίας, ου Hippias ptám se koho
νόμιμος ž. zákonný, slušný *σκοπέω, οῦ, ὁ* vyzvídač
σοφιστής, οῦ, ὁ sofist

¹⁾ *μή* se klade též ve větách vztažných smyslu obecného nebo pod-
 mínečného.

88.

ἄγεις ἸΑγεις, ιδος známo jest mi něco *οὐ λανθάνει μέ*
εὐστιλῆσι ἐξευρίσκω *τι* non latet me

¹⁾ plur., pád viz z pozn. ku evič. 29.

89. Infinitiv značí též účel činnosti: *ἀρύεσθαι* (v. 2.) k nabírání vody
ad aquam hauriendam § 227. 4.

ἀπάτη podvod *πρωτον μὲν . . ἔπειτα δέ* primum . .
ἄρτος chléb (pšeničný) *τῶν* tum
διδασκαλεῖον škola *ἀνομιλίῳ* metám oštěpem
ἔγκλημα, ατος, τό obvinění, žaloba *φύγω τι* stěhu se čeho, varuji se
τινός z něčeho, pro něco *δικάζω* soudím
κακολογία utrhačství *εὐρίσκω* shledávám, seznavám . . s part.
κλοπή krádež § 233. B. a
κώφων, ωνος, ὁ láhev polní *κολάζω* kárám, trestám
ἰσχυρῶς adv. silně, přísuče *τοξεύω* střelím lukem
ὀλοθῆν adv. z domu *φέρωμαι* přináším si, s sebou
πρός τούτους k tomu, vedle toho,
μῖμο το

¹⁾ místo *φουτάντες* z *φουτάω* chodím někam. ²⁾ § 78. 3. ³⁾ místo
ἀδικέοντας (od *ἀδικέω* křivdím, páši křivdu; též: spáchal jsem křivdu, jsem
 křiv § 198. 3. b.) . . *ἐγκαλέοντας* (od *ἐγκαλέω* obviňuji, žaluji).

90.

podobnost *δμοιότης, ητος, ἡ* strana, část *μέρος, ος, τό*
 hroch *ὁ ποτάμιος ἵππος* dosti, hodně *ἐπιεικῶς*
 maloplodnost *ὀλιγογονία* prospěšný *συμφέρων, ον*
 tráva *πῶα, ας* oba, obojí *ἀμφότερος, 3.*
 kel vyčepňavající, tesák *χαυλίδου, ον-*
τος, ὁ spásám *καταπέμομαι*

mimo, kromě *πλήρ* s gen.
přec aspoň *γέ* (příkl.)

po krajině = na polích.

¹⁾ *καλοῦνται* místo *καλέονται* od *καλέω*; pron. rel. shoduje se s výrokem § 140. 6. ²⁾ = jsou čtyřnohá (*τετράπους*, *ον*, gen. *ποδος*) a s rozpoltnými paznehty (*δίχηνλος* 2.) jako volí, mají kly. ³⁾ = však. ⁴⁾ = celá postava těla § 148. ⁵⁾ jsou co do velikosti ne menší. ⁶⁾ = dni, noci akk. rozsahový § 155. B. ⁷⁾ gen. abs.; *βλάπτω τινὰ πολλά* § 152. 1.; 153. 3. ⁸⁾ gen.

91. *ἀπαγορεύω μὴ τρέφειν* zakazují chovati, aby se nechovaly § 227. 1. a, p. 5.

ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ dobrý muž, *ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός* (určitý) muž, a to dobrý, *ἀνὴρ ὁ ἀγαθός* (neurčitý) muž, a to dobrý § 146. 1.

ἀλεκτριῶν, ὄνος, ὁ kohout
ἀντόπτεις očitý svědek
ἔορτή slavnost
ἔριον vlna, plur. vlněné koberce
ἐδωγία hostina, kvas, hody
ζῆρυξ, υζος hlasatel
μάγειρος kuchař
ξύλα, τὰ dřevěné lavice
πέταλον list
ῥόδον růže
σιτίον jídlo
Συβαρίτης Sybarit
τέκτων, ονος tesář
τρυφή rozmářlost, přepych
φειδίτια, τὰ feiditie (skrovné obědy společné ve Spartě)
ψόφος lomoz, hluk

ἄνανδρος 2. nemužný, zbabělý
διαβόητος 2. rozkřičen, pověstný
λαμπρός 3. stkvělý
Μιλήσιος 3. milétský
δημοσία od obce, veřejně, publice
ἔωθεν z rána
ἔθεν odkud, pročez (unde)
οἶον jako (veluti)
πρότερον μὲν . . νῦν δέ prve . . nyní
ἀγγέλλω zvěstují, rozhlašují
ἀκούω slyším, *περὶ* s gen. 0
ἀνέχομαι snáším
ἔξειργω vylučuji
κατασκευάζω strojím, upravuji
οἶμαι (místo *οἴομαι*) tuším, trvám (puto)

¹⁾ místo *ποιεῖσας*. ²⁾ místo *ἐποιέοντο* (*ποιέομαι* = dělám si, strojím si). ³⁾ part. od *κατάκειμαι* ležím. ⁴⁾ místo *ἐστεφανόοντο* od *στεφανόομαι* věnčím. ⁵⁾ místo *δειπνέων* od *δειπνέω* jím hlavní jídlo, obědvám, stoluji. ⁶⁾ inf. = dixisse.

92. *Μέλλω λέειν* soluturus sum, hodlám, mám rozvázati § 203., p. 4.
κελεύω σε πράττειν, iubeo te laborare, káží (poroučím) ti, abys pracoval.

nesvorný *διάφορος* 2.
hašteřím se (s kým) *ἐρίζω* (dat.)
ustávám *ζάμνω*

napominám (koho) *παρα-κελεύομαι*
(dat.)

žiji *διάγω*
povolávám k sobě *μετα-πέμπομαι*
podávám *ἐγχειρίζω*
svazek *δέσμη, ἡ*
prut *ῥάβδος, ἡ*

svorný *διόφρων* 2.

přemáhám (koho) *περι-γίγνομαι* (gen.)

bez namáhání *ἀπόνως*

bajka *μῦθος*, *δ*

učím (= ukazují) *ἀπο-φαίνω*

panuji (= jsem) *ἐπάρχω*

nepřemožitelný *δύσμαχος* 2.

když *ἐπεὶ*

tedy *οὖν* (klade se za slovem)

proto = pro toto *διὰ τοῦτο*

potom = po tom *μετά* s akk.

zlanují *συν-θραίνω*

tu teprv *τότε δὲ*

jste *ἐστέ* (příkl.)

οἶός τ' εἰμί s inf. jsem s to, (abych)

1) part. viz § 233. A. 2) mezi (*πρός* s akk.) sebou vespolek.

3) *πράττω*. 4) *κατὰ μίαν*. 5) tímto způsobem. 6) druh s druhem = vespolek. 7) sebe slabší = superl. 8) *ἐν*.

93. 1) akk. vztahový § 155. A. 2) že mělo, že bylo vojsko. 3) okolo, ke, na, do. 4) místo *ἀλλοιόεται*.

94. 1) dělá, činí *ποιεῖ* místo *ποιέει*. 2) *ἔνεα*. 3) § 49. 2. 4) *ζῆ* místo *ζάει*. 5) *ἔγραψε* (scripsit), 6) § 52. 3. p.

95. 1) narodil se (natus est). 2) dativ časový § 174. 2. 3) ve.

96. 1) *ἀπέθανε* (mortuus est). 2) *ἐν* § 179. 1. a. 3) *ἐγένετο* (facta est). 4) gen. časový § 169. 2. 5) *ἐνίκησε* (vicit).

97. Částice složené s *ἔν*, jako *ἔαν* (*ἔν, ἦν*) = *εἰ ἔν* jestliže, *ὅταν* = *ὅτε ἔν* kdykoli a pod. pojí se s konj., rovněž tak *ὅς ἔν, ὅστις ἔν* quisquis, quicumque.

ἄγωμεν agamus vedmež, con. hortativus § 207. 1.

κατεργὰν μάχην μάχεται atrocem pugnam pugnare, krutý boj bojuje; akk. vnitřního předmětu viz § 153. 1.

98. Znaménko * ukazuje, kde třeba položití buď spojku s *ἔν* sloučenou (*ὅταν* a pod.) nebo náměstku vztážnou s *ἔν*.

1) part. od *κολακεύω*. 2) velmi mnoho *πλεῖστον* § 153. 3. 3) *παρά* s gen. 4) *δράοντα* místo *δράοντα* od *δράω*.

99. Ve větách účelých, uvedených spojkami *ἵνα, ὡς, ὅτιως* (aby) bývá po hlavním čase konjunktiv, po vedlejším čase optativ, zřídka konjunktiv. Záporka je tu *μή* § 213.

opt. s *ἔν* (opt. potenciální) = lat. con. potentialis: *οὐκ ἔν λέγοιμι* non dicam, neřekl bych, nemohu říci § 208. 2.; *ἔν* se klade za sloveso, jen při záporkách, tázacích slovech, příslovecích a částicích k těmto se přimyká.

Pouhý opt. značí přání (opt. přáci) a má záporku *μή*: *μή λέγῃς* kéž bys nemluvil, § 208. 3.

1) § 23. a. 2) inf. od *τιμάω*. 3) místo *καὶ ἔν* § 13. 1. b, p. 2.

100. 1) *νέος ἔν*. 2) *εἴθε* neb *εἰ γάρ* utinam § 205., p. 3. 3) *καί* (vel).

101. *εἰ τοῦτο λέγοις, ἐμαρτάνοις ἂν* si hoc dicas, erres, jestliže bys to mluvil, myšlil bys se (perioda potencialní) § 219.

¹⁾ ὡς (τόζ *ὄτι*) = quam (co) při superlativě.

102. ¹⁾ ἐξ. ²⁾ ἀπειρήτο vetitum erat. ³⁾ štěstí (*τύχη*) lovcno býti (*θηρεύω*). ⁴⁾ καλεῖται místo καλέεται.

103. Imperfakta užívá se jako v latině § 199. 1.

¹⁾ quotannis § 180. 2. B. d. ²⁾ § 112. 1.

104. ¹⁾ ὄτε. ²⁾ παρά s akk. ³⁾ ἐμβαίνω. ⁴⁾ κατά s akk.

105. ¹⁾ § 112. 1. ²⁾ part. perf. P. od *προσδέω* přivazují (alligatus).

106. V časových větách, vyjadřujících nějaký děj budoucí neb opětovaný, užívá se po hlavním čase *ὅποτεν* s konjunktivem, po vedlejším čase *ὅποτε* s optativem § 223. 3.

¹⁾ modlil se (k) bohům, aby *εὐχομαι τιμ* s inf. ²⁾ lidem prospěšné. ³⁾ *ἐξστρατεύομαι*. ⁴⁾ *προηγούντο* místo *προηγέοντο*. ⁵⁾ *αἰλούντες* místo *αἰλέοντες*. ⁶⁾ *αἰσθάνομαι τινος ἡδομένου* znamenám, že se někdo raduje § 233. B. a. ⁷⁾ *ἐἶνος* β. ⁸⁾ na onom světě = onde *ἐκεῖ*.

107. *παρά* s dat. u, při, s gen. od, se strany, s akk. ke, vedle, proti § 181. 3.

Part. fut. značí, jako v latině, děj zamýšlený: *λύσων* soluturus, chtěje rozvázati, aby rozvázal, *ὁ λύσων* kdo rozvázati má, chce, může § 203., p. 1.

¹⁾ místo *ἐφοράει*.

108. ¹⁾ *εὐχάρη* se čeho *λαμβάνω τι*. ²⁾ dobře (*καλῶς*). ³⁾ *καρπύομαι*. ⁴⁾ = muže moudrého mluvícího. ⁵⁾ *ἀγροόομαι* (§ 84. 1.) s gen. ⁶⁾ *ἰάομαι*. ⁷⁾ *τὰ δίκαια πράττω*. ⁸⁾ *ἐρωτηθεῖς* (part. aor. P. od *ἐρωτάω*). ⁹⁾ *δεῖ*. ¹⁰⁾ § 84. 1.

109. Aorist v indikativě vyjadřuje buď a) jako lat. perf. hist. prostě děj minulý (aor. historický) aneb b) jednodobý děj minulý (aor. jednodobý), ostatní však tvary jeho označují pouze jednodobost, ať spadá do které koli doby. §§ 201. 1. 2. a 202.

a) *ἐβασίλευσεν* kraloval b) *ἐβασίλευσεν* stal se králem.
λύσας rozvázav i rozváže, *λύσει* rozvázati.

V průpovědích (*γνώμη*) znamená aor. děj jednodobý, nehledíc k určité době (aor. gnómiický, průpovědný) § 201. 4.

μὴ λῆε noli solvere, nerozvazuj, *μὴ λύσης* ne solveris, ať nerozvážeš § 209.

¹⁾ aor. gnómiický považuje se za hlavní čas, proto *ἂν* s konj. ve vedlejší větě. ²⁾ při tomto opt. a při následujících přimysli si z předcházejícího *ἂν*.

110. Na místech + označených jest položiti aorist.

1) člen. 2) τὸ τρίτον ἡδη ἔτος. 3) ὄσω ἂν . . τοσοῦτω. 4) ἰδῶν
part. aor. od ὄραω.

111. 1) místo δημηγορέω. 2) inf. fut. od γίγνομαι.

112. 1) „měl“ přelož sl. μέλλω; μέλλω λέειν soluturus sum § 203.,
p. 4. 4) παύομαι λέγειν přestávám, ustávám mluvíti § 233. A. 2. b. 3) ἀγα-
πίης místo ἀγαπάεις. 4) krásněm. 5) majetek etnosti však stálý (βέ-
βαιος § 3.) 6) παρέχω. 7) gen. abs. 8) § 93. 2. 9) σώζειν. 10) ne
krásně napomenula jsi mne toto. 11) tak = toto.

113. 1) doslovně: ke všem lidem. 2) místo παραβοηθεόντων.

114. 1) εἰ καὶ μή. 2) ἀλλὰ . . γέ. 3) perf. od πιστεύω. 4) při-
stavka; pán κύριος. 5) statků. 6) βιόω.

115. Následuje-li po jednoduché záporce složená, nebo po složené slo-
žená téhož druhu (οὐκ . . οὐδέν), zesiluje se tím zápornost § 236. 4.

Ve větách vyjadřovacích, nvedených spojkaní δτι neb ὅς (že), a v ne-
přímých větách tázacích nastupuje po hlavním čase ind., po vedlejšímu může
za ind. nastoupiti opt. Viz § 211. 212.

1) místo στρατηγέοντος. 2) Atticae §. 157., p. 5.

116. 1) multis et magnificis. 2) στεφανούντων místo στεφανοόντων.
3) za to, co (ἀντ' ὧν místo ἀντὶ τούτων, &: připodobování pádův [attractio],
relativum vstupuje do pádu vynechaného demonstrativa § 190. 2.) . . dobrého
prokázal (εὐεργετώ s akk.). 4) § 94. 2. b. 5) působí (παρέχω) nám
větší bol. 6) δταν. 7) v život trapný uzavřena jest (συγκλείω). 8) και-
ρός. 9) τοῦ πρώτου agendi § 228. 10) δεῖ. 11) zrušena je (διαλύω),
jest též zrušen. 12) ἐν.

117. εἰ τοῦτο ἔλεγες, ἡμάρτανες ἂν si hoc diceres, errares, kdybys to
mluvil, mýlil bys se (perioda irrealní) § 217.

Též slovesa, pojící se s gen. nebo dat. vytvořuji v řečtině osobně
passivum, jako φροντίζω τινος opatruji, φροντίζομαι jsem opatrován, πιστεύω
τινὶ věřím komu, πιστεύομαι věří se mi, mám víru § 196. 1.

1) místo ἔξασον. 2) místo ἐφοράουσαν.

118. 1) ἐν. 2) pravil, mnohokrát (často) byv otázan od ničem-
ného člověka. 3) nejvíce nepodoben.

119. ὁ πατήρ σοι τιμητέος ἐστίν čili τιμητέον σοι τὸν πατέρα pater
tibi venerandus est, otec jest ti ctíti, otec máš ctíti, otec má býti od tebe
ctěn § 235., srov. § 140. 1., p. 1.

1) čili τιμήσει § 132. A. 1. p. 2) místo ἐπιθυμείεις τιμάσθαι.

120. 1) ἀνός ipse. 2) ὁ σὸν τῷ δικαίῳ ἔπαινος.

121. 1) inf. od ἀδικέω.

122. ¹⁾ τιμάω. ²⁾ θάπτω. ³⁾ § 93. 1. ⁴⁾ ἴνα. ⁵⁾ ipse.

123. Splývá-li zápornka se slovem v jeden pojem, klade se vždy οὐ, jako οὐκ ἔδω bráním, zakazují, veto § 236. 3., p. 6.

124. Některá slovesa mají význam praesentní i perfektní, jako νικάω vítězím, zvítězil jsem, jsem vítězem, ἠττάομαι podléhám, jsem poražen § 198. 3. b.

¹⁾ a sám viděn není. ²⁾ εἰ s opt. ³⁾ opt. s ἔν.

125. ¹⁾ místo καὶ ἔάν.

126. na jejich činech — (to) činícím.

127. Po slovesech obavy (verba timendi) následuje μή (ne) aby ne, že, μή οὐ (ne non) že ne; vazba je těž jako ve větách účelných § 214.

128. Komparativ bez přirovnání vytknutého značí, jako v latině, vyšší stupeň nad míru obyčejnou a překládá se positivem s příslovcí: poněkud, dosti, hodně, příliš: Θεμιστοκλῆς ἔλεν θειρώτερον ἔζη, Th. liberius (příliš volně) vivebat. Koř. § 302.

¹⁾ τρόπος pl. ²⁾ ve kterém. ³⁾ komp. ⁴⁾ τρανέω.

129. ¹⁾ doplň τοῦτων.

130. ¹⁾ περί s akk. ²⁾ ζημιόω. ³⁾ krásněji. ⁴⁾ part. perf. καθηρημένος 3. (deiectus) od καθαιρέω. ⁵⁾ postavuje své (δοῦδω).

132. ¹⁾ ὄστις ἄν. ²⁾ jelikož jednotlivec = jsa jediný εἷς ἄν. ³⁾ = zotročován jsi byl od šp. p. ⁴⁾ Závista (Φθόρος) místo závisti, vzhledem k slovu πᾶν. ⁵⁾ πλουτέω jsem bohat. ⁶⁾ ἐν. ⁷⁾ slovesem μασιγέω. ⁸⁾ = že zlobící liší se (jen) dobou od šíleného.

133. μέλλω λύσειν, též λύειν a zřídka λύσαι soluturus sum, srov. cvič. 92. a 112., p. 1. a § 203., p. 4.

134. ¹⁾ θείομαι DM. ²⁾ — z (následkem) jakési náhody (κατά s akk.). ³⁾ ἀλλά. ⁴⁾ — tak se zmužila (θαρσέέω).

135. Podmět při inf. se nevyjadřuje, když je týž jako ve větě řidící § 226. 2.

¹⁾ § 173. 2. ²⁾ § 55. ³⁾ ὁ μὲν . . ὁ δέ jeden . . druhý § 141. 1. ⁴⁾ part. aor. od λέγω.

136. ἐπὶ s dat. πρ, sub (na otázku kde?) s akk. pod, sub (na otázku kam?), s gen. od, lat. a, ab při passivě, pro, ze neb pouhý instrumental § 181. 6.

¹⁾ imperf.; ἐρωτάω, λέγω, πέμπω mají v imperf. význam aoristní § 199. 3. b. ²⁾ ten však. ³⁾ ἔστι σοι. ⁴⁾ ἀλλά. ⁵⁾ ἐγώ τοι.

137. ¹⁾ τυγχάνω ποιῶν náhodou, právě činím § 233. A. 1. ²⁾ § 94. 1. c.

138. ¹⁾ měl jej (za) společníka. ²⁾ slyšána byla § 113. ³⁾ ἐπέβη aor. od ἐπιβαίνω. ⁴⁾ obléknuv si veškerou zbroj (perf. akt. od ἐνδύομαι oblékám si). ⁵⁾ ἀσθενέω. ⁶⁾ σὺ γάρ τοι . .

139. ¹⁾ τὰ ἀληθῆ § 13. 1. b.

140. ¹⁾ ἀντί.

141. ¹⁾ ve přímé řeči ἐὰν . . καταστρέψῃται § 218. B. 2. ²⁾ viz cvič. 133., p. 1.

142. ἐπι s dat. na (kde?), při, u, s gen. na (při nahodilém, ne trvalém spojení), za, pod, s akk. na (kam?) k, proti § 181. 2.

¹⁾ zápornky stejného druhu, srov. § 236. 3. a 4. ²⁾ Dionýsios Mladší žil, když ze Syrakús byl vyhnán, bidně v Korintě. ³⁾ srov. cvič. 141., p. 1. ⁴⁾ § 93. 2. ⁵⁾ συνθραύω.

143. ¹⁾ před, u.

144. ¹⁾ = později. ²⁾ ἀπό.

145. ὅδε ἐστὶν ὁ νόμος haec est lex.

οὐδέ (aniž) po záporném členu, καὶ οὐ po kladném § 238. 31.

¹⁾ § 55. ²⁾ ten, který pokaždé jest § 146. 1. ³⁾ § 233. A. 4. p.

146. Ἔχον ἡμῶν ἀμυνοῦντες venerunt nos (iuvaturi), iuatum. České a lat. supinum vyjadřuje se buď part. fut. (§ 231. 3.) nebo větou vztaznou s ind. fut. (§ 203. 1.) aneb větou účelnou (§ 213.).

¹⁾ παρέχω (fut. παρέξω § 129. b. 3). ²⁾ = num, ἀρα μὴ viz cvič. 53. a § 205., p. 2. ³⁾ χράομαι (utor). ⁴⁾ = však.

148. τί λέγω; quid dicam? co mám říci? (coni. dubitativus) § 207. 3.

¹⁾ gen. přisvojovací § 157. 3. p. 2. ²⁾ λόπτω s akk. ³⁾ zjevným učinil, na povrch vyvodil (ἀναπαίνω). ⁴⁾ κατά s akk. srov. cvič. 47., větu 4. ⁵⁾ kterého druhu myslíš (že) jsou (věci § 143.) v Hádě? ⁶⁾ τίς. ⁷⁾ part. ⁸⁾ člen.

149. ¹⁾ atque, a za to.

150. πρὶν ἢν (dříve než) po záporné větě, v níž jest čas hlavní, o ději očekávaném § 223. 4. B. 2.

¹⁾ (za tím účelem, s tím úmyslem), aby = ὡς s part. fut., srov. p. ku cvič. 146.

151. ¹⁾ γενόμενος 3. part. silného aor. od γίνομαι (km. γεν), γενομένη πίων stavši se tučnou, ztučněvši. ²⁾ οὐδέ bez předeházejícího členu záporného stupňuje = ne . . quidem.

152. ¹⁾ v úkrytu ležící ἐποκαθήμενος 3. ²⁾ part. P. (co hledáno jest). ³⁾ licet (ἔστιν) invenire (ἐξευρεῖν aor. od ἐξερίσσω). ⁴⁾ (před) prací (πόνος) neuteče (πρέγω).

153. *πρός* s dat. u, ještě k, mimo, s gen. od, se strany, s akk. k, proti, co do; § 181. 5.

154. ¹⁾ = uvéstí aor. ²⁾ medium. ³⁾ *οὐκ ἔχων*. ⁴⁾ = obrátiti.

155. ¹⁾ § 94. 1. b. ²⁾ § 94. 3. ³⁾ § 112. 3.

156. *Πέμπει ἕντερον δῶρον* mittit equum dono.

¹⁾ vysoko si vážím *θανυμάζω*. ²⁾ *ἔχων* § 231. 1., p. 1. ³⁾ špatné obeování (pl.). ⁴⁾ *τὸ ἦθος, οὖς* pl.; dobrý *χρηστός* 2. ⁵⁾ Achajové, ačkoliv (*καίπερ* s gen. abs.). ⁶⁾ *φαίνω* (perf.). ⁷⁾ bellum erit (*ἔσται*) decem annorum. ⁸⁾ *ἐπί* s dat. ⁹⁾ perf. od *θανυμάζω* § 204., p. 1. ¹⁰⁾ *κομίζω*; part. perf. s *εἴη* (= 3. os. sg. opt. od *εἶμι* § 121. 1.). ¹¹⁾ ind. od *ἡγέομαι*. ¹²⁾ *καλὸς κάγαθος*. ¹³⁾ *οὐκοῦν*.

157. ¹⁾ dí, praví (příkl.) od *φημί*. ²⁾ § 154. 2.

158. ¹⁾ srov. cvič. 91. ²⁾ kdo jsa šlechtným mužem . . . ³⁾ *θεραπεύω*. ⁴⁾ *ἀφικόμενος* part. aor. od *ἀφικέομαι*. ⁵⁾ *εἰς ὄψιν*. ⁶⁾ *ἀνηρημένος* 3. part. perf. P. od *ἀναιρέω* lubím. ⁷⁾ totéž (pl.) činiti s Lakadaimóňany (dat. § 172. b).

159. ¹⁾ § 55.

160. ¹⁾ = kostka budiž vržena (*ὀπιπέω*, ostatní časy od druhotvaru *ὀπίπτω* § 129. b. p. 2. ²⁾ *πάντω*. ³⁾ *ὄν*. ⁴⁾ *ἐξελέγχα*. ⁵⁾ srov. cvič. 155. v. 8.

161. *περὶ* s gen. o (lat. de), s dat. okolo (zřídka), s akk. okolo, vztahem ke § 181. 4.

¹⁾ § 113., str. 104. ²⁾ § 195., p. 2. ³⁾ § 228.

162. ¹⁾ *πρός* s akk. ²⁾ nakloněna. ³⁾ kam . . . přivedeny byly (*προάγω*) od těch. ⁴⁾ dřívější Hellénové. ⁵⁾ *ἀνατρέπω*. ⁶⁾ *ἀπέθανον* padl jsem, silný aor. od *ἀποθνήσκω* (km. *θαν*). ⁷⁾ *ἐπί* s dat. ⁸⁾ není. ⁹⁾ part. § 233. B. a. ¹⁰⁾ vaše. ¹¹⁾ opt. silného aor. *ἐξήληθον* (km. *ἔληθ*) od *ἐξέρχομαι* (vycházím).

164. *ἰκανὸς εἶμι νικᾶν* jsem (dostatečný) s to, bych vítězil § 228. 3.

¹⁾ *πρός* s akk.; přivádím *ἄγω*. ²⁾ § 155. B. ³⁾ aor. skryt býti. ⁴⁾ tempore progrediente (*προϊόντος* gen. part. *προϊών* od slov. *πρόεμι* jdu vpřed). ⁵⁾ pachatel byl by nsvědčen (*ἐξελέγχα*). ⁶⁾ *κομίζω*. ⁷⁾ *πράπτω*. ⁸⁾ *διαφιλάντω*. ⁹⁾ = od, lat. ab. ¹⁰⁾ = starali se o (*ἐπιμέλομαι*). ¹¹⁾ nejevil se potěšeným (*εὐρίδομαι* P. § 132. 2.), srov. 233. A. 2. a. ¹²⁾ *ὅποτε γε* (quando quidem).

165. ¹⁾ u něho § 170. e.

166. ¹⁾ mohlo by vykonáno býti. ²⁾ aor. P. od *χαλεπαίνω*. ³⁾ *παρβαίνω* § 233. A. 2. d. p. ⁴⁾ Jak by otec (mohl) býti více potěšen (*εὐφραίνω*). ⁵⁾ = poslouchají.

167. ¹⁾ ἐνέπεσον silný aor. od ἐμπίπτω.

168. ¹⁾ παρά s akk. ²⁾ πρὸς s dat. ³⁾ πλήττω. ⁴⁾ καλλίστη
 χρῶμαι ἢ τύχη. ⁵⁾ do neštěstí přicházím σφάλλομαι P. ⁶⁾ aby usek-
 nuta byla. ⁷⁾ řeči, jež měl Cicero po zavraždění Caesarově proti Anto-
 niōvi, nazvané dle filipických (proti Filipovi) řeči Démosthénových. ⁸⁾ ἀπό.
⁹⁾ = stal se chromým. ¹⁰⁾ ἀποστέλλω. ¹¹⁾ part. od ἐσθίω.

169. ¹⁾ § 94. 1. c.

170. ¹⁾ nebude zničena. ²⁾ συντρίβω. ³⁾ ἀναιρέω. ⁴⁾ bude
 zanechána. ⁵⁾ δι μάλιστα. ⁶⁾ ἀντιπέντεσθαι. ⁷⁾ εἰ δὲ μή. ⁸⁾ vše
 horní dolů (τᾶνω κάτω) obráceno bude (στρέφω). ⁹⁾ ἐλλέγω. ¹⁰⁾ ἐπιλέγω.

171. ¹⁾ Optativem jakožto způsobem řeči nepřímé označuje se závislost,
 viz § 224. II. 2. Příklady tamtéž v odst. 3. ²⁾ § 233. A. 2. d. ³⁾ attický
 místo λουόμενοι. ⁴⁾ inf. silného aor. ἔπιον od πίνω. ⁵⁾ § 157, p. 2.

172. Po slovesech pečování a usilování následuje obyčejně ὄπωσ
 s ind. fut. § 221. 3.

¹⁾ = více hoden jest. ²⁾ οἱ πολλοί § 142. 2. p. ³⁾ τὰ ὄντα.
⁴⁾ § 140. 6. ⁵⁾ srov. p. 3. ⁶⁾ παραβάλλω πρὸς τι. ⁷⁾ κρείττων,
⁸⁾ ὑπηρετέω. ⁹⁾ διανύω. ¹⁰⁾ = za ničím (z) těchto (věcí). ¹¹⁾ δέ.
¹²⁾ πρὸ. ¹³⁾ εἶδον silný aor. k δρᾶω. ¹⁴⁾ ἐξαρκέω § 94. 1. c, za πρὸς
 s akk.

173. ¹⁾ víš (scis), 2. os. sg. od οἶδα vim. ²⁾ § 55. ³⁾ o jeden den.

174. ¹⁾ = dlouhou cestu ušed (πορεύομαι), unaven byl, srov. viam ire.
²⁾ ὄνκ ἔγωγε. ³⁾ μόνος δέ; zde a v následujícím může do řeči ἔφη
 „vece“ vloženo býti. ⁴⁾ následoval tebe (ἀκολουθεῖω) také (καί) sluha
 (ἀκόλουθος). ⁵⁾ něco nesa. ⁶⁾ jak přichází ti cesta k dubu? πῶς σὸ
 ἀπαλλάττεεις ἐξ ὁδοῦ; ⁷⁾ imperf. od δεῖ. ⁸⁾ μᾶλλον δέ. ⁹⁾ τὸ . . δύ-
 νασθαι (inf. od δύναμαι), zpodstatnělý inf., srov. § 228. ¹⁰⁾ srovnávati se
 s kým = εἶναι τιος. Otroci byli ovšem vyloučeni od cvičení v gymnasiích.

175. ¹⁾ § 233. B. a. ²⁾ § 79. 2. h. p. ³⁾ part. aor. od ἀνατείν-
 νωμι. ⁴⁾ Apollónovi. ⁵⁾ hned po, viz § 177. 3. h. srov. ex eo bello,
 hned po oné válce. ⁶⁾ místo τοὺς ἐν τῷ Πειραίῳ, připodobena vazba
 vzhledem k slovesu βεβοηθηκέναι (odkud?)

176. ¹⁾ ἐπὶ s gen. § 180. 2. B. a; táhnu χωρέω. ²⁾ gen. abs., uku-
 zuji se ἐπιφαίνομαι. ³⁾ impf. od ἔχω (§ 195. 3.), jehož také za aor. se
 užívá. ⁴⁾ κατὰ s akk. ⁵⁾ διασπείρω. ⁶⁾ γινώσκω. ⁷⁾ nepřáte-
 lům přechota. ⁸⁾ konám oběti σφαγιάζομαι M. ⁹⁾ ἐφρηγέομαι M. ¹⁰⁾ ἐμ-
 βάλλω (intr.) vrhám se (do boje). ¹¹⁾ ὡς s gen. abs. § 232. 1.; 231. 2.;
 zároveň následovati ἐπακολουθεῖω. ¹²⁾ ἀγαθός. ¹³⁾ διαφθείρομαι P.
¹⁴⁾ ἔπομαι.

Druhé hlavní časování.

178. ¹⁾ περιτίθημι. ²⁾ καί. ³⁾ zápornku polož ku protivě. ⁴⁾ první.
⁵⁾ zmužilost naproti kladeš, staviš. ⁶⁾ § 132. A. 1.
180. ¹⁾ προπάροισε s gen. § 158. C. a (polož za gen.) ²⁾ ničím nezkalený ἀτάρακτος 2. ³⁾ postav zmužilost naproti. ⁴⁾ διακαρτερέω.
⁵⁾ περιτίθημι τινί τι.
182. ¹⁾ ἀφήμι. ²⁾ ὑπέρ s gen. ³⁾ τιμωρόμαι M. ⁴⁾ málo maje. ⁵⁾ mnoho maje. ⁶⁾ παρήμι. ⁷⁾ μετά s gen. ⁸⁾ εἰμί (příkl.).
⁹⁾ = ale (ἀλλά) byl bych (opt. εἶην s ἔν). ¹⁰⁾ v rukou (se nalézající) lov.
184. ¹⁾ κομίζω. ²⁾ než mravnost (αἰδώς). ³⁾ § 93. 2. ⁴⁾ εἰζιών, ὄντος part. od εἰζεῖμι § 121. 2. ⁵⁾ πιστεύω. ⁶⁾ dle zákonů žijící νόμιμος 2. ⁷⁾ προτίθεμαι M. ⁸⁾ ἔδω.
185. ¹⁾ §. 129. b. p. 2. ²⁾ 3. os. sg. impf. od δύναμαι.
186. ¹⁾ ἀμφί s akk. ²⁾ καθοράω. ³⁾ beze členu § 145. 2. ⁴⁾ ἐφίεμαι. ⁵⁾ πυνθόμενος part. aor. od πυνθάνομαι § 233. B. a.
188. ¹⁾ εὔχομαι.
190. τίθημι ἔν τινι pono in s abl., kladu do něčeho.
¹⁾ παῖς. ²⁾ όταν, skonám aor. od τελευτάω. ³⁾ εἶπον silný aor. k λέγω, part. εἰπών. ⁴⁾ kterých svých (věci) mám ti udělit (μεταδίδωμι aor. § 159. 1. b.). ⁵⁾ kterých chceš, uděl (aor.) kromě (πλήν s gen. § 174. 3.). ⁶⁾ místo předložky pouhý gen. ⁷⁾ dávše. ⁸⁾ ἔστω (csto).
192. ¹⁾ = (s) přízni. ²⁾ ἐκδίδομαι M. ³⁾ mnozí (z) vážených mužů. ⁴⁾ ἐδύναντο viz evič. 185., p. 2. ⁵⁾ § 153. 3. ⁶⁾ na obecní útraty.
194. ¹⁾ part. od διακρῶ a θρηνέω. ²⁾ ἀνίστημι. ³⁾ vždyť přece δήπου § 238. 12., ustanovuji καθίστημι.
195. ἵστημι stavím, στήσω postavím, ἔστησα postavil jsem (ἔστησάμην postavil jsem si), ἔστην postavil jsem se, stanul jsem, ἔστηκα stojím, εἰστήκειν stál jsem § 133.
¹⁾ § 158. C. ²⁾ t. j. Ποσειδόν.
196. ¹⁾ ὅτε. ²⁾ καταπέμπω. ³⁾ πρὸς s akk. ⁴⁾ τελευτή. ⁵⁾ nejmnoužším. ⁶⁾ πλεῖστον. ⁷⁾ odstává (perf. od ἀφίστημι s gen.). ⁸⁾ silný aor. od δίστημι. ⁹⁾ γινώσχω. ¹⁰⁾ opt. ¹¹⁾ πρότερον. ¹²⁾ stojí v čele.
197. ¹⁾ doplň αὐτούς; pokračování nepřímé řeči, srov. futurum enim esse, ut . .
198. ¹⁾ πονηρία v sing. ²⁾ vstávej před opilostí. ³⁾ prospěšné radí.
199. Verš zní: ἀρχὴ δέ τοι ἤμισον παντός.

200. ¹⁾ bojí se. ²⁾ ἀνακράζω s δταν. ³⁾ on však (ὁ δέ). ⁴⁾ ἀλλά.
⁵⁾ vazba nominativu s inf. § 226. 2. ⁶⁾ loquendi. ⁷⁾ περὶ τούτων ἔ.,
 užij připodobení (attractio).

202. ¹⁾ opt. aor. M. od δνόνημι. ²⁾ κατέ s akk. ³⁾ ἐπέπεσον
 silný aor. od ἐπιπτεω. ⁴⁾ že duše žen a mužů přirozenou povahou se ne-
 liší. ⁵⁾ jestliže (ἐάν) přisvědčuješ (φημί) aneb nepřisvědčuješ (§ 236. 3.,
 p. 6.). ⁶⁾ § 233. B. a. ⁷⁾ φημί. ⁸⁾ Σὺ δέ. ⁹⁾ Ἐμοὶ δέ. ¹⁰⁾ φημί
 aor. ¹¹⁾ δι τι uvádí též přímou řeč § 211. 2., p. 4. ¹²⁾ Τί δέ..

203. ¹⁾ důraznější než ἐζρέματο. ²⁾ § 121. 2. ³⁾ gen. prefii § 164.

204. ¹⁾ opt. s ἔν. ²⁾ pravdivou. ³⁾ Φόκιόν, (když) . . , pravil;
 nespravedlivého τῶν μὴ δικαίων. ⁴⁾ χάριμαι (utor); zároveň a καί. . καί.
⁵⁾ ἰσχυρῶς. ⁶⁾ εὐπραξία pl. ⁷⁾ mohl. ⁸⁾ συμφορῆσι. ⁹⁾ εἰςβάς,
 ἀντος part. aor. od εἰσβαίνω (εἰς ναῦν). ¹⁰⁾ ἐπέ s gen.

205. ¹⁾ inf. aor. od ἀποθνήσκω. ²⁾ zápornka při inf. se členem
 jest μή.

206. ¹⁾ ἀγαθός. ²⁾ κέκραγα perf. o významě praesentním. ³⁾ ve-
 likém žalu (πένηςος, ους, τό). ⁴⁾ opt. potence. ⁵⁾ smrt (za) trest ulo-
 žena (κείμαι nahrazuje perf. pass. slov. τίθημι § 129. p.). ⁶⁾ ἔξαιμι. ⁷⁾ ἐπί
 s akk. ⁸⁾ § 231. 1., p. 1. ⁹⁾ χροί. ¹⁰⁾ καυρός.

207. ¹⁾ § 180. 6. B. b. β.

208. ¹⁾ v přímé řeči ἐάν s konj. aor. ²⁾ eo Kreon (προβολῆτι dal)
 rozkázal (παρρηγέλλω). ³⁾ nebudu. ⁴⁾ part. aor. ⁵⁾ před výhledem
 slunce πρὸ ἡλίου ἀνατέλλοντος. ⁶⁾ ἐπιτρέτης. ⁷⁾ ζώνειον (jed z bole-
 hlavu, cicuta).

209. ¹⁾ jděte k řasu nebo Bůh vás potrestej!

210. ¹⁾ ἔμνημι θεόν § 153. 3. p. 2. ²⁾ ἐπιδαίνομαι M. ³⁾ μετὰ s gen.

211. πρὶν s inf. po kladných větách hlavních § 223. 4. A.

212. ¹⁾ παρὰ s akk. ²⁾ φηράω. ³⁾ ἐπὶ s gen., obvyčejně jen
 v tomto spojení § 180. 6. B. a. ⁴⁾ ἀποπέλω. ⁵⁾ ἐπιγερόμενος part. aor.
 od ἐπιγίνομαι. ⁶⁾ příška. ⁷⁾ aor. ἀγηρέθην od ἀναίρειω § 129. a. 1. ⁸⁾ ἐπί
 s gen. ⁹⁾ nebud. ¹⁰⁾ ἔγων § 231. 1., p. 1. ¹¹⁾ εἶ. ¹²⁾ pravím
 jim s Bohem (inf. perf. P. od ῥώνημι). ¹³⁾ ἀκασιῖν τὸ ἰδίῳ συμφέρον.
¹⁴⁾ se (σύν) smrti (aor. od τελευτάω) D. K.

213. ¹⁾ aor. P. k ῥήγημι, srov. fut. ῥαγήσομαι § 124. 16.

214. ¹⁾ ἔν. ²⁾ u Taochüv. ³⁾ hodil.

215. ¹⁾ inf. aor. εἶπον. ²⁾ § 47. 4., p. 1. ³⁾ aor. ἔλαστον od λαμ-
 βάνω. ⁴⁾ § 188. ⁵⁾ § 152. 4. ⁶⁾ totiž: nejen ostatní statek pánův.

216. ¹⁾ = maso. ²⁾ βούλομαι. ³⁾ — tedy. ⁴⁾ πένητας. ⁵⁾ plusq.
 od κράζω. ⁶⁾ τοὶ příkl. za σύ polož.

217. ¹⁾ part. aor. silného εἰλόμην od αἰρέομαι volím § 129. a. 1.
²⁾ part. aor. silného ἤλθον od ἔρχομαι přicházím. ³⁾ videte, ne; srov. § 210., p. 2. ⁴⁾ silný aor. ἔπαθον od πάσχω trpím, zakouším (km. παθ).
⁵⁾ jako kůň § 172. b.

218. ¹⁾ δίδωμι. ²⁾ ἐγκαταλείπω.

219. ¹⁾ pošlý, vylihlý § 157. 2. ²⁾ intr. ³⁾ místo τοῦ ἑτέρου §§ 13. a 71.

220. ¹⁾ vespolek, s sebou. ²⁾ § 121. 4. p. ³⁾ žiješ (ζάω) život mravence § 153. 2. ⁴⁾ slovesem. ⁵⁾ ἀπειμι.

221. ¹⁾ § 233. A. 1. a 2. ²⁾ attractio § 190. 2.

222. ¹⁾ jeho hlava. ²⁾ attractio. ³⁾ ποινὰς τίνω (srov. poenas dare). ⁴⁾ part. od ἀδικέω a εὐεργετέω. ⁵⁾ μεγάλην ἀβξω τὴν ῥώμην (proleptické jméno výrokové). ⁶⁾ δεινῶς. ⁷⁾ had uštknuv (part. aor).

223. ¹⁾ která je tato? srov. § 147. ²⁾ = lat. an, či, či snad?

224. ¹⁾ útok učinivše na hradby (προσβάλλω s dat.) ²⁾ ἐξ-αμαρτάνω. ³⁾ τοίνυν za slovem polož. ⁴⁾ a (že) lidé pochybí, je přirozeno. ⁵⁾ superl. ⁶⁾ συντάττω. ⁷⁾ παρακαρούμαι.

226. οἶδα τὸν δεσπότην, ὅτι φιλόνηρωπος ἐστίν (předjímaní, anticipatio, πρόληψις): podmět věty vedlejší přestoupí jako předmět do věty hlavní) § 210., 3. p.

¹⁾ aor. § 129. a. 1. ²⁾ ἢ ἐν τῷ λέγειν χάρις. ³⁾ ἐπί s gen. ⁴⁾ v mysli. ⁵⁾ χράομαι. ⁶⁾ zpodstatnělými inf. § 228. ⁷⁾ od svého otce přejetou. ⁸⁾ εὖ καὶ καλῶς. ⁹⁾ τυγχάνω s gen. § 159. c. ¹⁰⁾ viz hořejší poznámku. ¹¹⁾ ἤδομαι § 233. A. 2. d. ¹²⁾ λανθάνω ἐμαντὸν ἐπαινωῶν chválím nevědomky, nevěda; λανθάνω γνώμ. aor.; part. aor. od γίγνομαι.

227. ¹⁾ § 108. 2. p.

228. ¹⁾ opt. fut. ²⁾ zemrou. ³⁾ εἰς. ⁴⁾ καλῶς. ⁵⁾ part. od πονέω a καρτερέω. ⁶⁾ (po čem od tebe) bádáno jest.

229. ¹⁾ § 226. 2. p.

230. ἔρχονται προσήκει φρονίμω εἶναι § 226. 3.; 227. 2.

¹⁾ ἀγαθός. ²⁾ χαλεπός. ³⁾ ὅποτε (quandoquidem). ⁴⁾ νεκρός.
⁵⁾ bylo uznáno (πληρf. od διαγιγνώσεται τι) od Lakedaimoňanů, viz § 171. c.

231. ¹⁾ ne pouze ku zábaně, nýbrž odvážnou hru hrátí.

232. ¹⁾ perf. P. od δοκέω (visum est). ²⁾ παραμένω. ³⁾ part. perf. P. od δουλόω. ⁴⁾ παρέχω. ⁵⁾ ἴσοι μῆ. ⁶⁾ vyplovalo ἐκνέω § 94. 3. ⁷⁾ než to, co (attractio). ⁸⁾ perf. Med. ⁹⁾ part. perf. A. od γίγνομαι (natus).

233. ¹⁾ v próse obyčejně τοῦ πολέμου τ. ἀ. μ. § 160.

234. ¹⁾ οἶομαι (aor.) ²⁾ πάν. ³⁾ § 130. ⁴⁾ staří představovali si sen jako okřídleného chlapce. ⁵⁾ διαῤῥέω. ⁶⁾ ἐκ.

235. ¹⁾ hned po příchodu. ²⁾ si quidem. ³⁾ totiž ὁ χρόνος.

236. ¹⁾ βορά. ²⁾ πιπράσκω. ³⁾ ὡςτε; srov. § 226. 2.; ostatním. ⁴⁾ εἶς. ⁵⁾ ἐν.

238. πρῖν (prve než, až) s opt. po záporné větě s časem historickým, srov. cvič. 146. a 207., Mluv. § 223. 4. B.

¹⁾ krásně řečené (aor.). ²⁾ (může) . . řečeno býti. ³⁾ že pozdravení dav (χαίρειν προσαγορεύω), nebyl opět pozdraven (ἀντιπροσαγορεύω). ⁴⁾ ὅτι. ⁵⁾ τὸ σῶμα κάκιον ἔχων. ⁶⁾ ἀγροικότερος διακείμενος. ⁷⁾ = rmuti. ⁸⁾ srov. cvič. 87.

239. ¹⁾ § 112. 6. ²⁾ básnický místo πολλάνις.

240. ¹⁾ sebe blbějšími καὶ πάνυ s positivem. ²⁾ φημί εἶναι. ³⁾ = číhaje seděti bude; číhám ἐφεδρεύω (ἐφεδρος zápasník, jenž zatím, co dva zápasili, čekal sedě, aby pak s vítězem se potýkal). ⁴⁾ ἀνέχομαι. ⁵⁾ προσβάλλω τινί aor. ⁶⁾ ἐπισκοπέω. ⁷⁾ πά-ειμι. ⁸⁾ konání.

241. ¹⁾ ἔφη často v řečtině se opakuje; ἔφη (totiž Lýsandros) αὐτόν (totiž Kýros). ²⁾ totiž παράδεισον. ³⁾ dat. plur. ⁴⁾ gen. závislý na ἀγαμαι. ⁵⁾ inf. tento závisí na ἔφη svrchu řečeném. ⁶⁾ t. j. ἔστιν αὐτῶν τινα, a . . jsou některé z nich, které . . čili leckteré z nich § 188., p. 2. ⁷⁾ připodobování pádů (attractio). ⁸⁾ vlně, kterouž vlasy a šaty Kýrovny vydávaly. ⁹⁾ ty že jsi . . ¹⁰⁾ § 223. 4. A. p.

242. ¹⁾ (na cokoli každý případně), cokoli se každému namane. ²⁾ totiž jejich počínání si (pohyby). ³⁾ intrans ἔχω chovám se, vedu si. ⁴⁾ καὶ stupňuje: teprv, dokonce. ⁵⁾ t. j. οἷς αὐτῶν ἀνάγκη (doplň ἔστιν, které se obyčejně při pojmech „nutnosti“ § 140., p. 1. vynechává): kterým z nich nutnost jest = kteří nuceni jsou, musí. ⁶⁾ jsou s to, aby. ⁷⁾ gen. abs. doplň αὐτῶν § 232. a. ⁸⁾ = καὶ ἔπειτα smíšení § 13. 1. b., p. 2.

243. ¹⁾ εἶς. ²⁾ μικρός. ³⁾ μεθίσταμαι (aor.). ⁴⁾ když (ὅτε) odcházeli. ⁵⁾ byl bych raději D.

244. ¹⁾ krutý boj δεινὸς ἀγών. ²⁾ ἀποφέρω. ³⁾ τίθημι. ⁴⁾ ὡρα. ⁵⁾ § 94. 1. c. ⁶⁾ παραγή. ⁷⁾ neukázav.

245. V dialogu Xenofóntově Οἰκονομικός (doplň λόγος), z něhož tato stať jest vyňata, rozmlouvá Sókratés s mladým Kritobúlem, synem svého přítele Kritóna, o hospodářství a o tom, jak jest dům nejlépe spravovati.

¹⁾ ταῦτα vztahuje se na rozmluvu Kýra s Lýsandrem (čl. 246.), kterouž Sókratés v témž dialogu Kritobúlovi přednášel. ²⁾ beatí, bohatí a mocní. ³⁾ aby (člověk) mohl (vykonávati), aby člověk (zmohl to) byl

s to, co . . . ⁴⁾ pak. ⁵⁾ neutrum. ⁶⁾ ἔχειν = moci, k čemuž podmět τοὺς γεωργούς vyrozumívá se z ἡ γεωργία. ⁷⁾ ipsos, ku svým potřebám. ⁸⁾ protiva toho je τῆ ἐπιμελείᾳ. ⁹⁾ neustále (jednak dohlízejíce na dělníky a obcházejíce své role, jednak ze svého statku dosti dalekou cestu na pole konajíce. ¹⁰⁾ καί odpovídá následujícímu καί = tam . . . quam. ¹¹⁾ v určitý, pravý čas. ¹²⁾ t. j. ať slouží ve válce jako jezdec nebo pěší vojin. ¹³⁾ ze. ¹⁴⁾ v širém poli (protiva: ohrazené město); obraz ten vzat od ceny či odměny, jež prostřed závodističt se kladla (εἰς μέσον τιθέναι τιμὴν τι). ¹⁵⁾ výrokový akkusativ ku předmětu „lidi“, γεωργίας gen. srovnávací. ¹⁶⁾ tento dat. a následující přelož. předl. „při“. ¹⁷⁾ Země byla Řekům bohyní a dle theogonie manželkou Úranovou, matkou Kronovou a babičkou Diovou. ¹⁸⁾ totiž δικαιοσύνην. ¹⁹⁾ lhička slovní: θεραπεύω je vzdělávati (zemí) i ctíti, srov. colere terram (deos). ²⁰⁾ gen. tento náleží ku slovesu σπερέω. ²¹⁾ § 154. 2. p. ²²⁾ doplň χώρας. ²³⁾ ταῦτα, ἀφ' ὧν. ²⁴⁾ § 221. II. 2. b. ²⁵⁾ τὶ činí σχεδόν neurčitějším „takořka“, „téměř všechna ostatní“.

246. V Xenofóntově Kyropaedii potkáváme se s překrásným příkladem něžné a obětovné lásky, kterouž osvědčila kněžna Pantheia ku svému manželci Abradátovi, knížeti krajiny Susiány. Když totiž Kýros Starší válčil proti Assyřům, na jejichž straně Abradátas bojoval, byla Pantheia od Peršanů zajata, ale Kýrem od bezpráví chráněna. Z vděčnosti za jeho velikomyslnost přemluvila svého chotě, aby přešel ku Kýrovi, s kterýmž když proti Lydům vytáhl, byl chrabře bojuje zabit a důstojně pochován, načež Pantheia z lítosti život si vzala.

¹⁾ srov. pozn. ku evič. 78. ²⁾ plusquamperfektní aor. § 201. 3. ³⁾ sedění na zemi jest právě tak známkou zármutku, jako špatný oděv a zahalení. ⁴⁾ kratší výraz místo τῆ τῶν δουλῶν ἐσθῆτι § 172. b. p.; srov. Caes. bell. gall. VI. 27. 1: harum (alcium) consimilis est capreis figura. ⁵⁾ velikost jest dle řeckého názoru též u žen potřebna ku kráse. ⁶⁾ vznešenou postavou. ⁷⁾ oděv, jako v lat. habitus (od habere). ⁸⁾ při part. přičinném § 231. 2. ⁹⁾ part. účelné = lat. supinu § 231. 3. ¹⁰⁾ místo ἄνω, připodobení adverbia vzhledem ku činnosti slovesa pohybu περικατεβήξατο na otázku: odkud? ¹¹⁾ ku prospěchu, prospěšnou. ¹²⁾ vzkázala. ¹³⁾ δὲ καί ale i, ale dokonce. ¹⁴⁾ znamení ověřovací (na př. prsten), kteráž mu s sebou dala, by se mu uvěřilo. ¹⁵⁾ jezdeck. ¹⁶⁾ ὄς = ὄσκις; ἦν místo εἶη nebo εἶσιν, srov. § 211. A. p. 1. ¹⁷⁾ ex insperato, z nenadání, z neočekávaného se shledání; srov. též § 140. 3. ¹⁸⁾ přimysli si ποιῶν; srov. nihil aliud quam verebatur. ¹⁹⁾ mně a mé paní. ²⁰⁾ rozuměj: ty mně své služby nabízíš, já pak . . . ²¹⁾ Řek často vsouvá po předcházejícím εἶπεν do přímé řeči εἶρη. ²²⁾ na svém. ²³⁾ § 157. 1. ²⁴⁾ zhotovené z několika vrstev lněných vláken jako plst stlačených; takové odění plátěné bylo velmi lehké a přece vydatně chránilo. ²⁵⁾ Súsanium. ²⁶⁾ t. j. pozlacená.

27) doplň *δαμόουσα*. 28) neboť nejeví-li se v celém vzezření vznešenost, nie neprospívá ozdoba. 29) poněvadž tento musil vůz řídit, nečinil-li toho sám pán. 30) *δτι* je zde opakováno k vůli vloženým větám; vazba je tato: *οἱμαί σε γιγνώσκειν, δτι μὲν καὶ ἐγὼ μὴ τούτων εἰμί, εἴ τις... ἐτίμησεν*. 31) jsou přesvědčivější vzhledem k (co do) dokázání, přesvědčivěji dokazují než... 32) za příčinou protivy *σοῦ* § 226. 2. p. 33) básnický obrat za obyčejné „pohřbenu býti“. 34) nedal odvésti § 194. 2. 35) § 226. 3. 36) vůz ten má pevnou střechu, stanu podobnou; totéž se má i shora při *σκηρῆ* rozuměti. 37) připouštěcí part. 38) plural, poněvadž *δτου* (quodcumque) má význam souborný (kollektivní). 39) všimni si postavení náměstky při substantivě s přívlastkem. 40) příčinné § 181. 6. B, b, β. 41) při rychlém jetí přes hromady vyskakovala kola s vozem do výšky (aneb kola vyskočila z náprav). 42) t. j. vpadl Aeg., objev je kolem, do zad. 43) jinam hledící, odvrácené (aversos), poněvadž neočekávali nepřítele od zadu. 44) mezi, při (inter) t. j. obdržující rány. 45) § 211. 2. p. 4. 46) s bojiště. 47) by mrtvolu dala umyti. 48) § 210. 3. p. 49) projev velikého zármutku. 50) aby mrtvému vystrojil velikolepý průvod pohřební. 51) „k místu zármutku.“ 52) *δστις* místo *δς* naznačuje spolu příčinu: tomu, jenž jako potravní úředník opatroval vojsko potravou a proto stáda pod sebou měl. 53) rozkázal. 54) tedy skutečně. 55) constructio *κατὰ σύνεσιν*. 56) t. j. i ostatní tělo je tak zohaveno. 57) *λίτोटέ*: nejvíce. 58) vzhledem k předcházejícímu *διεκελευόμενῃ ἀντὶ οὗτω ποιεῖν*. 59) shoduje se jen s nejbližším podmětem, ale přece *φέροντες*. 60) doplň *ἐπισφαγγῆναι*. 61) § 214. p. 4. 62) v češtině přimyslíme si: „uvažuje.“ 63) § 127. p. 64) „zdlali by snad“, jako v latině: *advolat, si quid auxilii ferre possit*; my obyčejně doplňujeme: „zkoumaje, pokoušeje se, hledě“ § 212. A. 1. p. 2. 65) jako *καὶ αὐτοὶ* et ipsi. 66) podmět: jejich paní. 67) § 210. 3. p. 68) dosáhli všeho čestného, všeliké pocty. 69) ode všeho vojska.

Přídavek básnický.

I. Epigramy. Tu se vyskytují některé zvláštní tvary dialektické, o nichž toto pamatovati jest: 1. místo stažených tvarův užívá se často nestažených, na př. *ἀκηδέα* místo *ἀκηδῆ*, *ἐπέων* místo *ἐπῶν*; 2. místo *α* nastupuje zhusta *η*, na př. *πενή* místo *πενία*, *ἐλλογή* místo *ἐλλογία* § 240. 2.; 3. dat. A- a O-deklinace vyzvukuje často v *αισι* (*ησι*) a *οισι* místo *αις* a *οις*, na př. *τοῖσι* místo *τοῖς*, *σιοναχαῖσι* (*σιοναχῆσι*) místo *σιοναχαῖς* §. 243.; 4. gen. O-dekl. vychází na *οιο* místo na *ου*, jako *βίοιοιο* místo *βίοτου* § 243. 3.; 5. místo *ττ* bývá *σσ*, jako *μέλισσα* místo *μέλιττα*. Jiné tvary dialektické jsou na svých místech vysvětleny.

1. 1) §. 153. 2. 3. 1) m. *Ἀιδης*. 2) m. *κλάοις*. 4. 1) jméno otroků často u starých užíváné. 2) m. *οὔτος ὁ ἀνήρ*. 3) § 153. 3. p. 1.,

- m. ἴσον. 5. ¹⁾ § 153. 3. p. 1.: μέγα velice, velmi. ²⁾ t. j. hrob. ³⁾ t. j. καὶ ὑμῖν; nemám s vámi nic činiti (nil mihi vobiscum est). 6. ¹⁾ doplň: ἴσος ἐστίν. ²⁾ m. Ἀχιλλέως § 244. 5. ³⁾ m. ἐδώμεσαν § 252. 1. ⁴⁾ m. ἰσομένων § 261. 3. a. ⁵⁾ v próse πρὸς τὸν αἰγιαλὸν § 268. ⁶⁾ m. παῖς.
7. Náhrobní nápis, ježž Simónidés složil na Spartany u Thermopyl padlé. ¹⁾ m. ξέν^{ος}. ²⁾ m. ἐκείνων. 8. Jiný náhrobní nápis na ně. 9. ¹⁾ doplň ἦν. ²⁾ doplň ἐστὶ; σῆμα dórsky m. σῆμα. ³⁾ Ἄρης též s dlouhým α u básníkův. 10. ¹⁾ § 171. d. 11. ¹⁾ m. γῆν. ²⁾ § 121. 2. p. 1. ³⁾ vlastně γυμνὸν ὄν; part. ὄν druhdy se vypouští u δρᾶω. 12. ¹⁾ m. ἐγενόμην. ²⁾ jako κατὰ γῆν per terram, po, na zemi. ³⁾ a (ihned).
13. ¹⁾ ψῆφοι jsou kamínky (calculi), jichž užívali staří ku počítání. ²⁾ m. ἀεί. ³⁾ m. ἐν. 14. ¹⁾ m. παρόντα § 261. 3. a. 18. ¹⁾ m. ὄνομα. 19. ¹⁾ kěž jest mi dopřáno. ²⁾ ze skrovného, co mám. ³⁾ obyčejné je ἔχοντι § 226. 3. 20. ¹⁾ m. ἐγενόμην. 21. ¹⁾ atticky λησταί. 22. ¹⁾ básnický m. ἐν θυρω „ve snách“. ²⁾ m. πάλιν. 24. ¹⁾ též među a vosku užívaly Řekyně za prostředek okrašlovací. 25. ¹⁾ byl-li pozván. ²⁾ doplň τινάς.
26. ¹⁾ všimni si kómičkého spojení (oxymóron) μικρὸς Μάκρων (od μακρός) „malý Dlouhan“, „malý Velikán“. ²⁾ gen. dotyku „za nohu“ dle obdoby sl. ἀπτομαι § 160. ³⁾ § 112. 1. ⁴⁾ básnický m. δ δέ (δς demonstrativné, srov. § 69. p. 1.) ⁵⁾ bezbranný (beze zbraně). 28. ¹⁾ § 153. 3. p. 1. ²⁾ všimni si kómičkého užití pluralu (indigemus). ³⁾ nýbrž toliko.
29. ¹⁾ t. j. τῶν ἀγαθῶν, což je v πλούτου (verš 2.) obsaženo. ²⁾ atticky ἀπὸ τοῦ νῦν. 30. ¹⁾ všimni si zcela neočekávaného zánětí, neboť εἴη σοι κούρη κόνης bylo poslední přání, s nímž zesnulí bývali do hrobu provázeni (sit tibi terra levis, molliter ossa cubent). ²⁾ m. ἴνα. ³⁾ m. ἔραδιω.
- II. Jamby. 1. ¹⁾ m. ἄς. ²⁾ χρεῶν (ἔστι) = χρεή. ³⁾ v próse γορέας. 2. ¹⁾ gen. od δόρυ, epicky δουρός § 245. 3., zde přenes. význam „voj“. ²⁾ § 153. srov. „cestu razím“. ³⁾ kteří se od jiných dají řídit (véstí). 3. ¹⁾ štěstí. ²⁾ versari. 4. ¹⁾ vlastně κρατεῖν αὐτῶν καὶ ἔχειν αὐτὰ δ., tak řečené hysteron proteron, ježto logicky dříve musí nastoupiti κρατεῖν a pak teprv ἔχειν. 5. ¹⁾ když zemrou. ²⁾ opis místo ἀναγκαιῶς ἔχει. ³⁾ srov. viam ire. ⁴⁾ § 172. b.
- III. Bajky Babriovy. 1. ¹⁾ m. ὄπισθεν. ²⁾ πρὸς θ. σ. § 181. 5. B. c; σωτήρ adjektivně užito jako victor exercitus; σὲ, k čemuž domyslí si ἱκετεύω, právě tak se vsouvá, jako „te“ v latině, srov. per te deos oro. ³⁾ § 189. ⁴⁾ na pokyn rukou. ⁵⁾ básnický m. κίνδυνον. ⁶⁾ perf. od σαίρω, srov. § 153. c. „přivětivě se šklebic“. ⁷⁾ doplň ὄφλομι ζωαγρίους χάριτας τούτων, (ἄν γε ...). ⁸⁾ adstabam jako παρῆν. 2. ¹⁾ doplň δ πόλεμος. ²⁾ v próse τὸ λοιπόν. ³⁾ básníci užívali často participií pro nás zbytečných, jako ἰών, μολών, βαινών, aby jednotlivé stránky děje důkladněji znázornili, ⁴⁾ za mzdu. ⁵⁾ v próse ἐν κἀτοις § 268.

Věty k nacvičení skladby.

K nauce o pádech.

I. Akkusativ.

1. § 152.

1. Snáze jest lidem zle činiti než dobře. 2. Neškod nikdy nikomu¹⁾ (v) ničem²⁾ z úmyslu. 3. Jak bychom spokojeni byli s přátelstvím těch, kteří svým dobrodincům zle činí, těm pak, (kteří) jim křivdí, lichotí? 4. Nikdy nedoufej, (že) spáchaje něco³⁾ hanebného, se utajíš; neboť jest-liže^x bys se i jiných utajil, budeš ty (to přec) o sobě věděti. 5. Nikdo neuběhne svému osudu⁴⁾ aniž⁵⁾ se ubráni smrti. 6. Když se Kýros ubíral pustinou podél Eufráta, došlo vojsku obilí. 7. Střez se pomluv, třebaš⁶⁾ byly vymyšleny; neboť lid⁷⁾ nezná pravdy a hledí jen na pověst. 8. Neostýcháš-li^x se lidí, ostýchej se boha, (jenž) přísně trestá, když někdo spáchá⁸⁾ na někóm křivdu. 9. Ani⁹⁾ Filip nedůvěřoval Olyntským, ani tito Filipovi. 10. Čeho se lidé bojí, toho i nenávidějí, po čem však touží, toho také se nadívají.

2. § 153.

1. Athéňané válčili dlouhou válku s Megařany o¹⁾ ostrov Salaminu. 2. Zdaž není povinností řádných mužů, všelikou péčí²⁾ pečovati o chlapce, aby³⁾ jednou sami řádnými muži se stali? 3. Hellénové přišedše pod vůdcem* Xenofóntem k moři, obětovali Diovi oběť za zachránění. 4. Thérón, samovládce agrigentský, zvítězil v 56. olympiádě při Olympiích čtverospřežním. 5. Thrákové křepčili dle⁴⁾ flétny v úplné zbroji⁵⁾ a (při tom) vysoko skákali. 6. Buď dobré mysli! právo má velikou moc.⁶⁾ 7. Sókratés nepřisahal skrze bohy, nýbrž při huse nebo psu, pokládaje přísahání skrze bohy za bezbožné.

3. § 154.

1. Zdaž není ten bohaprázdný, jenž chtěje se pomstiti¹⁾ nad svým nepřitelem, neštítí se zlého způsobiti vlasti? 2. Athéňané vymáhali si každého roku od ostrovanů šedesátí talentů jako* příspěvku. 3. Často jediný den oloupí lidi o všechno štěstí. 4. Není slušno,²⁾ (že) svým přátelům zatajuješ své neštěstí; neboť soucitem přátel nalézá truchlící ulehčení. 5. Kambýses poslav hlasatele do Egypta, žádal krále Amása o deuru jeho (za choť). 6. (Když) Agésiláovi kdosi ukazoval pevné zdi své otčiny a se ho tázal, zdali se mu krásnými* býti zdají, odpověděl: „Při sám Zeus! velmi krásnými; ale jedno chci se tebe tázati: Bydli-li v tomto městě

muži či ženy?“ 7. (Když) vyslanci Spartanů mnoho zlého⁵⁾ proti Thébánům mluvili, pravil Epameinondas: „Tito ovšem učinili konec⁴⁾ vašim krátkým řečem.“⁶⁾ 8. Astyagés oblekl chlapeč Kýrovi, (když) k němu přišel na návštěvu, krásný oděv a ozdobil jej řetězy a náramky. 9. Lýsandros dostal od přemnohých obcí řeckých věnce darem.⁶⁾ 10. Vyslanci řečtí shromáždivše se na Isthmu, zvolili Alexandra vůdcem proti Peršanům. 11. Aischinés pohnal Ktésifóna (z) nezákonného návrhu.⁷⁾ 12. Řekové dělili den ve čtyři části: ráno, poledne, odpoledne a večer.

4. § 155.

1. Homér praví, (že) Achilleus byl rychlý (na) nohy. 2. Máš-li^x neúhonnou duši, jsi neúhonný (na) celém těle. 3. Lépe jest tělem býti nemocnu než duši. 4. Pravi-li^x se kdo býti výborným pištcem anebo (ve) kterémkoliv jiném umění výborným, v němž není, jest na posměch.²⁾ 5. Lýsandros udeřil na město s Athéňany³⁾ spolčené, jménem Kedreiai, a vzal je útokem. 6. Miltiadés dvacet šest dní Paros obléhav, s nepořízenou odplul. 7. Caesar hodlaje z Britannie odplouti, dostal zprávu, (že) jeho dcera Julia, před čtyřmi roky provdaná, zemřela. 8. Čeho se bylo Athéňanům nadíti, (když)⁴⁾ viděli, an Filip za⁵⁾ panství nechal si oko vyraziti a klíční kost zlámati?⁶⁾

II. Genitiv.

5. § 157.

1. Athéňané poslali Themistoklea, Habrónicha, (syna) Lýsikleova, a Aristeida, (syna) Lýsimachova, jako vyslance do Lakedaimona. 2. (Bohyně) Díkě polhlíží¹⁾ na všechny (činy) lidské. 3. Ohromná jest (moc) nutnosti. 4. Ísokratés vyzval Hellény k výpravě proti barbarům, aby se pomstili za²⁾ to, co oni na nich ve své zpupnosti spáchali.³⁾ 5. Kdo nepocítí v cizině touhy po otčině? 6. Socha Athénina, dílo Feidiovo, byla zhotovena ze zlata a ze slonové kosti. 7. Parthenón na vyšehradě athénském byl pojmenován po Athéně Panenské. 8. Kdo neví, že Athéňané mnoho vítězných znamení (v bojích) proti barbarům postavili? 9. (Když) byla⁴⁾ bitva u Tanagry v Boiótii, zvítězili Lakedaimoňané a jejich spojenci nad Athéňany. 10. U Arkadů byl Pán (jeden z) nejstarších a nejvíce ctěných bohův. 11. Athéňané převzali náčelnictví z vůle⁵⁾ spojenců pro (jejich) nenávisť proti Pausaniovi. 12. (Když) Lýsandros u Aigospotamů z nenadání na loďstvo athénské připadl,⁶⁾ ze všech lodí jen devět uniklo. 13. Filip přisvojiv si Euboii, učinil ji baštou proti Attice. 14. Dvě (věci) jsou, které působí vítězství: zmužilost⁷⁾ proti nepřátelům a šetrnost ku přátelům. 15. Otcové, posylající své děti k učitelům, nařizují (těmto) důtklivě,⁸⁾ aby více pečovali o mravnost chlapců než o čtení (a psaní) a hru na ceteru.

16. Orópos náležel za starého času k Boiótii; v 68. olympiadě však připadl Athéňanům. 17. Nedomnívají-li se mnozí lidé, (že) smrt náleží k největším zlům? 18. Kdo by koupil⁺ koně, (jenž) tři miny stojí,⁹⁾ za¹⁰⁾ dvojnásobnou (cenu)?

6. § 158.

1. Vlci byli Areovi zasvěceni. 2. Nebezpečenství a namáhání mají nám náležeti,¹⁾ sláva však státu. 3. Žádost pomsty činí, že lidé zapomínají²⁾ na nebezpečenství. 4. Cheeš-li^x se státí pořadatelem (vojska), musíš mítí³⁾ učitele vojenství znalého. 5. (Kdo) svou ctižádost ovládá,⁴⁾ mnohým rŕiznicím ujde. 6. Jak by někdo jsa bezbranný⁵⁾ bojoval s mužem ozbrojeným? 7. Kdo neví, že často (ti, kteří) nejsou vinní neštěstím, (zároveň) s vinnými trestáni bývají? 8. Zdaž není třeba, aby vojevůdce byl způsobilý⁶⁾ (potřebné) k válece připravovati a vojínům potravu opatřovati? 9. Když jeden setník spartanský své lidi pobádal, aby udatně na nepřátely útok učinili, jeden z mladších zvolal: „Dosti toho! Méně slov, více krokův!“ 10. Jen to, co máš uvnitř ducha,⁷⁾ jest opravdu majetkem. 11. Buď spokojen s tím, co máš,⁸⁾ a nezávid' nikomu, ani kdyby⁹⁾ jeho jmění bylo mnohokrát větší nežli tvoje. 12. Nezůstává-li to, co vykonáváme, vzadu¹⁰⁾ za našimi nadějemi? 13. Kdyby se blaženost mohla za peníze koupiti,⁺ zdaž by si jí boháčii nekoupili? 14. Kýros přitáhnuv ku hranicím babylónským, rozvažoval, na kterém (místě) nepřátelské země by měl¹¹⁾ vtrhnouti. 15. Žádné lidské jednání nezdá se bližší¹²⁾ býti povaze božské, než (snaha) jiným dobře činiti. 16. Themistoklés vymáhal bez vědomí¹³⁾ ostatních vojevůdců mnoho peněz od ostrovanů. 17. Kdykoli¹⁴⁾ Agésiláos chtěl, (aby) nějaká práce od jeho vojínů rychle byla vykonána, sám u přítomnosti všech (dila) se chápal.

7. Genitiv vlastní. § 159.—161.

1. Druhové Odysseovi když pojedli lótu, nechtěli se domů vrátiti, nybrž zůstati u Lótořagův. 2. Peněz účastni jsou i špatní; ale nemožno jest jim účastnu býti dobré¹⁾ pověsti. 3. Zdaž není (těm, kteří) bezděky chybují, podíl v odpuštění? 4. Stíny zemřelých přicházejíce do podsvětí, pijí vodu (z) řeky Lethy a nabývají tak zapomnutí dřívějších věcí. 5. Blažený (ten, jenž) nalezl²⁾ šlechetného přítele. 6. Nejvíce byl bys povzburzen⁺ snažiti se o šlechetné³⁾ skutky, kdybys poznal,⁴⁾ že i rozkoš z těchto (plynouce) jsou nejčistší.⁵⁾ 7. Nesnadno jest líčícímu život velikého muže velikostí jeho činů důstojně slovem dostihnouti.⁶⁾ 8. Athéňané dobyvše opět Salaminy, drželi se více námořnictví. 9. Ničím neopovrhuj;⁷⁾ neboť jako z jiskry plamen, tak povstává ze zla zcela nepatrného často velmi veliké. 10. Eforové potrestali jednoho Spartiata, poněvadž zapomnul na svého zemřelého přítele.

8. Genitiv ablativní. § 162.—165.

1. Lakedaimoňané pozorujice, (že)¹⁾ Argejští bašty stavějí, vypravili se proti Argu do pole. 2. Kýros obdarovav²⁾ velikolepě³⁾ své přátele, zpřisobil (tím, že) jim nikdy nebylo líto jejich horlivosti. 3. Démosthenés praví: „Filip, jenž se pachtí a do pole táhne, patrně⁴⁾ nás předčí, kteříž váláme a (jen) se usnáváme. 4. Sókratés se domníval, že se svými malými obětmi⁵⁾ nezůstává pozadu za (těmi, kteří) mnohé a velké oběti obětovali. 5. Když Filip podmanil si Thrákii, měl dostatek peněz a vojínů. 6. O slavnosti Konsualit odpočívali u Římanů koně, osli a volí od práce a byli květinami ověnčováni. 7. Théseus osvobodil Athény od potupné daně, usmrtil Mínótaura. 8. Démosthenés praví: „Největší hanbou⁶⁾ by bylo, mužové athénští, Filipovi naši svobodu bez požádání a dobrovolně v šanc vydati.“ 9. Diogenés vida lučištníka chybovati se cíle, posadil se vedle terče řka: „Abych nebyl zastížen.“ 10. Neštěstí jest v pravdě se zklamatí.

9. § 166.—168.

1. Thrákové kupovali si ženy své od jejich rodičů za mnoho peněz. 2. Dychtí-li^{*} někdo nečestně¹⁾ peněz si dobývati, prodává svou duši za trošku zlata. 3. Amfiktyonové pronajali stavbu chrámu v Delfech za 300 talentů. 4. Nemá-li se Sókratés blahoslaviti pro svou povahu, (ježto) tak neohroženě a šlechetně²⁾ umřel? 5. Athéňané obžalovali Aischyla z bezbožnosti, protože pryč³⁾ něco z mysterií na jevišti pronesl. 6. Lépe jest, (že) mnoho vinných nebývá⁴⁾ před soud hnáno, než aby jeden nevinný musil souzen býti o hrdlo. 7. Zákony, jež dal Solón, praví: „Bude-li^{*} kdo z krádeže usvědčen a ne(bude-li) ku smrti odsouzen, má se mu mimo peněžitou pokutu ještě vězení⁶⁾ přisouditi. 8. Sókratés pravil k soudcům: „Nežádejte na mně, ježto jsem od Meléta z bezbožnosti pohnán, abych při mém obhajování⁶⁾ činil (to), co nepokládám ani za zbožné ani za spravedlivé; neboť nechci vás prositi, (byste) mě za nevinná uznali.“ 9. Před Attikou leží vysoké hory jako bašta proti Boiótii. 10. Sókratés vinil z poštilosti (ty, kteří) něco konají proti (tomu, co) bohové oznamují,⁷⁾ (jen aby) se špatné pověsti u lidí vystříhali.⁸⁾

10. § 169.

1. Sókratés nosil týž kabát¹⁾ v letě i v zimě. 2. Město Magnésia vynášelo ročně padesáte talentů. 3. Nikomachovi bylo uloženo do čtyř měsíců zákony Solónovy (prohlédnouti a pak) napsati. 4. Kýros po bitvě u Sard dověděl se, že přítel jeho Abradátas padl, dal se do pláče²⁾ a pravil: „Ó, jaký (to) zármutek!³⁾ žel toho věrného a řádného muže!“

III. Dativ.

11. § 170—172.

1. Ve Spartě nezaviděli občané králům předností, jim od obce přířknutých,¹⁾ nýbrž zachovávali vše, (co) zákony ustanoveno bylo. 2. Hleď, aby se nám nepřiházelo totéž, co na* jiných haníme, že¹⁾ (totiž) něco tvrdí²⁾ a zase odvolávají. 3. Antalkidas lál Agésiláovi, že (prý) ustavičnými výpravami proti Thébanům tyto, (kteří) se ve válečnictví neznali,³⁾ (v něm) vyučil. 4. Práví se, (že) Hésiod a Fókylidés byli⁴⁾ nejlepšími rádci pro⁵⁾ život lidský. 5. Athéňané neměli u Marathóna, když na barbary během se hnali, žádných jezdcův a žádných střel. 6. Pravda⁶⁾ lidmi nebývá nalezena. 7. Neobeuj se špatnými; neboť obcování (se) špatnými jest zkázou mravů. 8. Tissafernés nechtěl⁷⁾ bojovati, nýbrž poslav k Derkylidovi, vzkázal⁸⁾ (mu), že si přeje s ním rozmlouvatí. 9. (Kdo) namáhání a nebezpečnosti (spolu) účastni jsou, jsou si vzájemně co nejvíce spřáteleni. 10. Spěch a vášeň⁹⁾ jsou rozvážlivosti protivny. 11. Slzy jsou radosti i zármutku společny. 12. Zlé jest, požívá-li¹⁰⁾ zbabělý stejné cti s udatným. 13. Peršané nechtěli bojovati na moři, [neboť se domnívali,¹¹⁾ že nejsou Hellénům rovni], nýbrž odepluli k Mykale. 14. Věřte, (že) s chybnými stejného trestu zaslужují (ti, již) chybu skrývati pomáhají.¹²⁾ 15. Mnohá zla spojená¹³⁾ jsou s vysokým stářím. 16. Štěstí jest spojencem moudrých. 17. U Marathóna utkav bojem Miltiadés, vojevůdce athénský, Dátida, vůdce perského, přemohl barbary. 18. Zdaž není duše lidská sourodá s božstvem? 19. Kdo bude chváliti muže, jehož (jednání) neshoduje se s jeho řeči?

12. § 173. a 174.

1. Peršané zpusťovali svatyně a město athénské ohněm i mečem.¹⁾ 2. Ještě nikdy nedobyl si nikdo slavného jména²⁾ drzostí, ale pilností, šlechetností a skromností. 3. Sókratés pravil soudcům: „Zlá se, (že) Melétos tuto žalobu podal (ze) zpupnosti, nekázanosti a mladické svévole.“ 4. Sókratés míní, (že) bohové nejvíce si libují³⁾ v poetách, (vzhlávaných jim) od (lidí) úplně zbožných. 5. Všichni lidé od přírody nevraží na (ty, již) se sami chválí. 6. Mnozí truchlí se přátely, jsou-(li) v neštěstí, ale závidějí (jim), daří-(li) se jim dobře. 7. Semíramis žila⁴⁾ o pět věků lidských dříve než Nítókris. 8. Homér praví, že Trojané s rykem a křikem naproti táhli, Achajové však tiše a pokojně.⁵⁾ 9. Dioskúrové zachraňují, povstane-(li) bouře, lodi i s plavci smrti již očekávajícími.⁶⁾ 10. Miltiadés nemohl Paru žádným způsobem dobytí. 11. Ktésifón učinil návrh, (aby) se rada a lid athénský usnesl⁷⁾ Démosthena pochváliti a zlatým věncem (o) Dionýsiích ověnění, a (aby) hlasatel v divadle před⁸⁾ Hellény povolal, že ho lid athénský věncí za jeho statečnost a šlechetnost,⁹⁾ a poněvadž neustále¹⁰⁾

slovem i skutkem¹¹⁾ pro blaho národa působí. 12. Peloponnéská válka počala v patnáctém roce míru, (který) po dobytí Euboie na 30 let¹²⁾ byl umluven.

IV. O časech.

13.

V Amyklách, jež od Sparty dvacet stadií byly vzdáleny, stál obraz Apollónův z kovu, mimo hlavu, chodidla a ruce sloupu podobný.¹⁾ Na hlavě měl bít přilbu, v rukou kopí a luk. Obraz, (jenž) byl prastarý a neuměle²⁾ zhotovený, byl zvýší³⁾ třiceti loket. V podstavci, jenž měl⁴⁾ podobu oltáře, byl prý Hyakinthos pochován, a o Hyakinthích před obětí Apollónovou obětovali Hyakinthovi v tomto stánku, vcházejíce (tam) kovovými dveřmi, oběť pohřební. — Po Libyi procestoval Héraklés Aegypt. Tomu vládl Búsiris, syn Poseidónův, jenž dle⁵⁾ věštby božské obětoval cizince na oltáři Diově. Aegypt totiž byl po devět let zastižen neúrodou.⁶⁾ Frasios však, uměním svým věstec, z Kypra příšlý, pravil, (že) neúroda přestane, jestliže^x každoročně Diovi zabijí⁺ cizince. I⁷⁾ zabil Búsiris onoho věstce nejprve (a) zabíjel (pak) cizince, (kteří) přistali. Héraklés pak byv též polapen, byl k oltáři vlečen; přetrhnuv⁸⁾ však pouta, usmrtil Búsirida a jeho syna Amfidamanta.

V. O způsobech slovesných.

A. Ve větách hlavních.

14.

1. Nemůžeme-li se zachrániti, vojínové, zemřemež aspoň čestně, nikdy však neupadněmež do rukou nepřátel. 2. Jsa šťasten, nemysli, ⁺ (že) navždy budeš mítí totéž štěstí.¹⁾ 3. Když se Sókrata jeho přátelé tázali: „Jakým způsobem tě máme pochovati?“ řekl: „Jak^x chcete, ač-li²⁾ jen mne chytíte, ⁺ a neuteku-li vám.“ 4. Snad³⁾ jest hříšné, dotýkati se čistého rukama nečistýma. 5. Snad není těžko, smrti uniknouti, ale mnohem těžší jest špatnosti (uniknouti); neboť tato běží rychleji (než) smrt. 6. Megarčan Hermón radil Kallikratidovi, hodlajícímu bitvu námořní svéstí⁴⁾ s Athéňany, odplouti; neboť (prý) jest trojřadních lodí athénských mnohem více; Kallikratidas však odvětil, (že) Sparta nebude mítí horšího bydla,⁵⁾ padne-(li), utíkati však že by bylo⁶⁾ hanebno. 7. Démostenés pravil Athéňanům: „Budeme-li^x (nečinně) doma seděti, poslouchajíce, jak⁷⁾ řečníci vzájemně se plisní a obviňují, nikdy se nám nic nestane z toho, (co) potřebno jest. 8. Kéž jsi šťasten a dosáhneš (toho), po čem dychtíš! 9. Jak by mohl kdo dosíci⁸⁾ velikých (věcí) nepatrnými námahami? 10. Kéž se mi nedostane (toho), co chci, nýbrž co (mi) prospívá! 11. Kéž bych se byl stal v něčem⁹⁾ svému příteli užitečným! 12. Špatného zisku nechtěj nikdy vzítí.¹⁰⁾ 13. Kdo by nepochválil muže, jenž mnoho zkusiv,¹¹⁾ stát zachránil.

B. Ve větách vedlejších.

15. § 211.—214.

1. Zcela zjevno jest, že i barbari i Hellénové věří, že by bohové všechno věděli. 2. Lykomédés naplnil Arkady pýchou, řka, že jim jediným (prý) jest Peloponnés vlastní, [neboť oni jediní na něm bydleli jako prabydlitelé] a že kmen arkadský je z hellénských nejčetnější.¹⁾ 3. (Když) Diogenés byl tázán, kde (v) Helladě²⁾ statné muže uviděl, pravil: „Muže nikde, ale chlapce v Lakedaimoně.“ 4. (Když) Lykúrg přišel do Delf, otázat se boha o (věcech) ve Spartě, Pýthia prý jej těmito slovy oslovila: „Jsem na rozpacích,³⁾ mám-li tě jmenovati bohem nebo člověkem.“ 5. Epidamňané poslavše vyslance do Delf, otázali se boha, mají-li město vzdání Korinfanům. 6. Buď spravedliv, abys i ty nalezl⁴⁾ spravedlnost. 7. Brnění má býti dobře uděláno, aby nepřekáželo ani při sedání, ani při shýbání.⁵⁾ 8. Dátis plul⁶⁾ na Eretrii proti mužům, kteří náleželi⁷⁾ eo do válečnictví⁸⁾ k nejslavnějším z tehdejších Řekův a (počtem) ne(byli) skrovní; tyto podrobil si za tři dni a propátral jejich celou zemi, aby nikdo neunikl. 9. Vypravuje se, (že) Tantalos v podsvětí sedí, (an) ohromný kámen nad jeho hlavou visí, a (že takto) celý čas ustavičně⁹⁾ ve strachu¹⁰⁾ tráví, aby dvakrát neumřel. 10. Dionýsios vypudil Dióna ze Sicílie, obává se, že mu úklady strojí. 11. Leónidas se neobával, že jeho druhové nebudou chrabře bojovati.

16. Věty podmíněčné a připouštěcí § 215.—220.

1. Euripidés osmělil se říci na jevišti: „Činí-li bohové něco hanebného, nejsou bohy.“ 2. Kdybychom světla neměli, podobní bychom byli slepým. 3. Každá řeč, jestliže skutky¹⁾ selhávají, jeví se jalovou a marnou.²⁾ 4. Jestliže by nezbytno bylo, křivdu činiti nebo trpěti, volil bych raději křivdu trpěti. 5. Nalezl-li jsi věrného přítele, nejkrásnější poklad jsi nalezl. 6. Jistý mudrlec rozzlobiv se na otroka, pravil: „Bil bych tě, kdybych nebyl rozzloben.“ 7. Solón dal zákon:“) „Jestliže kdo nebude živiti svých rodičů, budiž bezectný.“ 8. Největší prospěch bych z tebe měl,⁴⁾ jestliže bych od tebe ku ctnosti byl pobádán. 9. Jestliže se smrt přiblíží,⁵⁾ nikdo nechce umírat. 10. Ve Spartě kdykoli se u někoho zlato nebo stříbro nalezlo, majitel⁶⁾ trestán býval. 11. Kdykoli Athéňané útok činili,⁷⁾ Syrakúsané ustupovali.⁸⁾ 12. Pyrrhos prý řekl: „Jestliže takto ještě v jedné bitvě⁹⁾ nad Římany zvítězíme, do posledního¹⁰⁾ zahyneme. 13. Pýthia prohlásila věštbou,¹¹⁾ že Kroisos, vypraví-li se do pole proti Persanům, velikou říši rozboří. 14. Nedostalo¹²⁾ by se nám času, jestliže bychom si (chtěli) vypočísti všechny boje Hellénů za vlast. 15. Kdybychom vždy všichni vespolně si pomáhali, nepotřeboval by žádný člověk štěstí.¹³⁾ 16. Kdyby se byl Filip domníval, že jest nesnadno s Athéňany válku vésti, nebyl by

ničeho dosáhl¹⁴⁾ z toho, co¹⁵⁾ vykonal. 17. Tak nejlépe budeš se ku svým přátelům chovati, nebudeš-li čekati (na) jejich prosby, nýbrž budeš-li jim v nouzi¹⁶⁾ bez požádání pomáhati. 18. Kdyby ustavičně a mnoho a rychle štěbetati¹⁷⁾ známkou bylo rozumnosti,¹⁸⁾ vlaštovky jmenovali by se rozumnější (nežli) my. 19. Lhářům nevěříme, byť i¹⁹⁾ pravdu mluvili. 20. Kýros dary přijímal od svých přátel a nic nezamítal, ani kdyby mu (byl) někdo jen zbraň dával.

17. Věty vztažné a výsledné § 221. a 222.

1. Římané poslali vyslance k Hannibalovi, kteří by mu zakázali¹⁾ válčiti se Saguntany. 2. Démostenés pravil Athéňanům: „Učiňte (to) zřejmým všem lidem, že není žádných tak velikých nebezpečností, která by vás zdržela,²⁾ byste nehájili svobody Hellénův.“ 3. Lakedaimoňané učinili si Lesbiany spojenci a vystrojili loďstvo, aby je³⁾ poslali na Lesbos. 4. Filip napomínal svého syna Alexandra, aby nikdy ničeho nečinil, z čehož by později měl lítost. 5. Štěstí poráží ty, které povýšilo. 6. Mně se nelíbí výpověď:⁴⁾ „Vlast jest všude,⁵⁾ kde⁶⁾ se někdo dobře má.“ 7. Zdá-li se člověk šťasten býti, kterému by nebylo ani volno něco konati, co by chtěl? 8. Kýros nejvíce uctíval⁷⁾ ty, které vídal nejvíce šlechetného se domáhati.⁸⁾ 9. Ve všech krajinách, kde král perský bydlí, pečuje o to, aby byly zahrady, plné všeho krásného a dobrého, co země ploditi může.⁹⁾ 10. Xenofón pravil vojínům: „Nebuďte malomyslni, nýbrž prokažte¹⁰⁾ se statnými muži; neboť máme za spojence bohy, (kteří) přísně trestají všechny, již své přísahy zrušili.“ 11. Athéňané v ta místa dospěli,¹¹⁾ že řečníci nevynakládají péče¹²⁾ na to, (co) by státu mělo¹³⁾ prospívati, nýbrž na to, aby řeči činili, (jež) lidu se líbí. 12. Lidé chovají nejvíce¹⁴⁾ ty v paměti, od¹⁵⁾ nichž v neštěstí¹⁶⁾ zlého zakusili. 13. Aeneas dobyl si svou zbožností takové slávy, že i nepřátelé jeho jediného ze všech Trojanů¹⁷⁾ ušetřili. 14. Agésiláos vykořistil zemi nepřátel (tak), že za dvě léta více než sto talentů bohu delfskému¹⁸⁾ jako desátek věnoval. 15. Brasidas položil se táborem na Kerdyliu, pahorku nedaleko¹⁹⁾ Amfipole; odtud pak bylo vše viděti, tak že mu nemohlo ujíti,²⁰⁾ když Kleón s vojskem z Eióna vytrhl. 16. Kardúchové slibili Xenofóntovi mrtvé vrátiti s tou výminkou, že nezapálí vsi. 17. Amfissané přislíbili vojevůdci Démostenovi posýlati²¹⁾ ročně dvacet min do Athén s tou výminkou, aby jim v Athénách každým způsobem napomáhal.

18. Věty časové § 223.

1. Chceš-li pro¹⁾ sebe nějakého rádce užívatí, zkoumej nejprve, jak své (věci) spravoval.* 2. Třicet (tyranů) přemluvilo Lysandra, (aby) jim poslal posádku, až by špatné lidi odklidili a ústavu upravili. 3. Když jsi obzvláště²⁾ šťasten, nebuď pyšným. 4. Neslyšel-li jsi, že Římané v punské

válce z počátku, kdykoli bitva se svedla,³⁾ od Hannibala přemoženi bývali? 5. Královna⁴⁾ věel přijímá to, co věely domů přinášeji, a uehraňuje to, až jest potřebi⁵⁾ toho užívati. 6. Agésiláos neměl nikdy prázdnu chvíli a těšil se, když mohl velmi rychle odbyti (ty, již) k němu se obraceli. 7. Lakedaimoňané dříve nepřestali válčiti s Messéňany, dokud jich z jejich země nevypudili. 8. Kýros slíbil, že žold úplně vyplatí,⁶⁾ až Hellény opět do Iónie nazpět přivede.⁷⁾ 9. Nevynášeji nálezu, dříve než vyslechněš řeči obou (stran). 10. (Když) třicet (tyrannů) s těžkoodčenci a jezci táhlo proti Thrasybúlovi a jeho druhům,⁸⁾ kteří se do⁹⁾ Munychie shlukli, většec rozkázal¹⁰⁾ Thrasybúlovi, aby na ně dříve útoku nečinil, až by někdo z jeho druhů padl¹¹⁾ anebo byl poraněn. 11. Král Darcios, dokud se Eretriané nestali zajatými v boji, velice byl na ně rozzloben; když však před něho byli přivedeni,¹²⁾ nic jiného zlého jim neučinil, nýbrž usadil je v zemi kissijské.

Infinitiv a řeč nepřímá § 224.—228.

19.

1. Dvěře Agésiláovy byly vždy k vejiti otevřeny (každému, kdo) ho za něco prositi chtěl. 2. Flúntaňané odevzdali své místo Lakedaimoňanům k opatrování. 3. Kýros dovolil Hellénům, Lykáonii jako zemi nepřátelskou drancovati. 4. Když budeš dospělý k službě¹⁾ vojenské, dostaneš také zbraň od vlasti. 5. Chudým býti není hanebno, ale z²⁾ hanebné příčiny chudým býti jest hanba. 6. Jednati jest lépe než mluvíti. 7. Ctnost jest všude a vždy družkou³⁾ (toho, jenž) ji má, poněvadž bydlí v duši a jest nesmrtelná. 8. Agésiláos nebyl tak pyšný na vládu nad jinými, jako na vládu nad sebou samým. 9. Zdaž nepadlo⁴⁾ tisíc Athéňanův u Chaironeie, aby nebyla ústava a zákony zrušeny, a nepochovalo-li je město na obecní útraty? 10. Myslíš-li, že by byli bohové lidem vnukli⁵⁾ domněnku, že jsou s to,⁶⁾ aby spravedlivým dobře činili, nespravedlivé však trestali,⁷⁾ kdyby (toho) mocní nebyli? 11. Nedomníváš-li se, že (kdo) ku příteli jest nevděčen, také svých povinností k bohu, rodičům, vlasti by zanedbával? 12. Hellénové vinili Argejské z přichynosti k Peršanům, (ježto) se nesúčastnili války proti barbarům, Argejští však vypravovali o tom toto: (Že) hned z počátku obdrželi zvěst o přípravách⁸⁾ Peršanů proti Řecku; pozorujíce však, že Hellénové pokoušeti se budou, k výpravě je přibrati, posly (prý) do Delf poslali, boha se otázat, kterak by nejlépe učinili;⁹⁾ neboť že (teprv) nedávno šest tisíc jich od Lakedaimoňanův pobito¹⁰⁾ bylo; proto tedy¹¹⁾ že tam poslali. Pýthia však (prý) jim na otázku jejich odpověděla,¹²⁾ (aby) zbraň¹³⁾ uvnitř podrželi (a) tiše¹⁴⁾ seděli, hlavy si chráníce; neboť (že) hlava zachová tělo. Když pak poslové Hellénův do Arga přišli, (že) prý odvětili, (že) do pole potáhnou, jestliže by Lakedaimoňané s nimi

učinili mír na* třicet let a jim vedení¹⁶⁾ polovice spolku přenechali.¹⁶⁾ Toto (prý) tedy rada odpověděla, (ačkoli) jim věštba zakázala, aby s Helény ve spolek nevcházeli.¹⁷⁾

Participium § 229.—234.

20.

1. Nikdo ze smrtelníků ještě neukryl se bohův, oklamav¹⁾ hosta nebo prosebníka. 2. Jestliže jest patrné,²⁾ že jsem tobě nic zlého neučinil a též nikdy činiti nechtěl, zdraž také ty se nepřiznáš, že jsi žádné křivdy ode mne neutrpěl? 3. Jediné* sláva ctnosti trvá ustavičně.³⁾ 4. Řádný muž nikdy neopomine, jak⁴⁾ může, jiným dobré činiti. 5. Nediviš-li se, že Athéňané žalobníkům Sókratovým⁵⁾ uvěřili, (kteří) pravili, že neuznává bohů, jež stát (uznává); neboť bylo známo,⁶⁾ že obětoval často doma, často na společných oltářích města, a že věštby užíval, nebylo neznámo.⁷⁾ 6. Zdaž není zřejmo, že lakomci sami sobě jsou největšími nepřátely? ⁸⁾ 7. Když Athéňané po perské válce počali zase město stavěti,⁹⁾ vyslanci spartanští přišli a žádali,¹⁰⁾ (aby města) neopevňovali. 8. Kdo bližnímu úklady strojí, sám dříve¹¹⁾ v neštěstí upadá. 9. Ve třetím roce osmdesáté olympiady počali Athéňané stavěti dlouhé zdi k Faleru a k Peiraieu. 10. Není-li to šlechtitný muž, jenž se vynasnažuje,¹²⁾ jak by předstihl (ty, kteří) mu dobrodiní prokazují? 11. Když jakýsi zrádce Diogenovi spílal, pravil tento: „Těším se, že jsem se ti stal nepřitelem; neboť ty nečiníš zle nepřátelům, nýbrž přátelům.“ 12. Kýros pravil Médům a spojencům: „Já jistě vím, že jste se mnou nevytáhli, žádostivi¹³⁾ jsouce peněz, nýbrž abyste mně učinili vděk a nune etili. Za to jsem vám povděčen; ale abych (odměnu) dával,¹⁴⁾ myslím, že nemám ještě náležitého jmění.¹⁵⁾ A toto říci nestydím se; ale styděl bych se říci: „Jestliže zůstanete při mně, dám (ji).““ 13. Jak vidíme včelu sedati si na všechny rostliny, z každé však to nejlepší si brátí, tak (ti, kteří) dychtí po vzdělanosti, nemají ničeho býti neznali, ale odevšad¹⁵⁾ užitečné sbíratí. 14. Diogenés slyše krásného mladíka neslušně zvatlati, pravil: „Nestydiš-li se ze slonové pochvy olověný meč tasiti?“ 15. Ví, že Sókratés (těm, kteří s ním) obovali, jevil se dobrým a šlechtitným¹⁶⁾ mužem. 16. Démostenés dokázal, že Filip Athéňanům mnoho ukřivdil. 17. Poznav Derkylidas, že Tissafernés a Farnabazos na sebe vzájemně podezření¹⁷⁾ mají, umluvil se s Tissafernem (a) vedl¹⁸⁾ vojsko do krajiny Farnabazovy, poněvadž raději volil s jedním z obou, nežli s oběma válku vésti. 18. Usmysliv si Epameinondas Achaje na svou stranu přivéstí, aby Arkadové a ostatní spojenci více na něho dbali, ustanovil se na tom, že potáhne do pole proti Achaii. 19. Démostenés pravil Athéňanům: „Jestliže si učiníme¹⁹⁾ nepřátely (ty, kteří) by nám proti Filipovi byli pomohli, nebudeme mítí žádných spojencův.“ 20. Když Xeno-

fón viděl, že zdi místa nebyly vysoké, a kdyby někteří byli na pahorek vystoupili, snadno dobytí býti (mohly), ustanovil vši silou útok učiniti.²⁰⁾

Poznámky k úkolům syntaktickým.

1. ¹⁾ § 236. 4. ²⁾ μηδέν, akk. příslovečný § 155. C. ³⁾ po záporu opět záporně (μηδέν). ⁴⁾ ἡ εἰμαρμένη § 130. ⁵⁾ οὐδέ § 238. 31. ⁶⁾ καὶ ἐάν (čili κἄν) § 220. ⁷⁾ § 142. 2. p. ⁸⁾ aor. ⁹⁾ οὔτε . . οὔτε § 238. 35.

2. ¹⁾ ἔνεκα. ²⁾ akk. ³⁾ § 221. II. 3. ⁴⁾ πρὸς s akk. ⁵⁾ se (σύν) zbraněmi. ⁶⁾ mám moc ἰσχύω.

3. ¹⁾ part. fut. ²⁾ δίκαιος s akk. a inf. ³⁾ mnohé a zlé. ⁴⁾ παύω § 233. B. 2. p. 2., ovšemť μέντοι. ⁵⁾ βραχυλογέω. ⁶⁾ v řečt. jen akk. (v lat. dat. neb akk.) ⁷⁾ γράφομαι τινα (τῶν) παρανόμων (gen. criminis).

4. ¹⁾ ὅστις οὖν § 190. 4. ²⁾ § 196. ³⁾ gen. ⁴⁾ § 233. B. a. ⁵⁾ ὑπέρ s gen. ⁶⁾ že Fil. byl poraněn (ἐκκόπτω) (na) oku a pochroumán (κατάγνυμι) (na) klíční kosti § 155. A. p.

5. ¹⁾ ἐφ-οράω τι. ²⁾ ἀντί; připodobení pádů § 190. ³⁾ ve své zrupnosti páchatí na kom ἐβρίζειν εἰς τινα. ⁴⁾ γίγνομαι. ⁵⁾ ἐκῶν gen. abs. ⁶⁾ πρὸς-πίπτω τινί. ⁷⁾ τὸ θάψος, ους. ⁸⁾ πολὺς. ⁹⁾ ἄξιος. ¹⁰⁾ za dvojnásobné § 166.

6. ¹⁾ ἴδιος 3. ²⁾ čini (καθίστημι) lidi zapomenlivé. ³⁾ χράομαι. ⁴⁾ adj. ⁵⁾ γυμνός. ⁶⁾ „zpřisobilý připravovatí a opatřovatí“ přelož adj. ⁷⁾ διάνοια. ⁸⁾ s tím, (co) pohotově jest. ⁹⁾ § 220. ¹⁰⁾ § 212. A. 2. ¹¹⁾ ἐγγύς § 62. 3. p. ¹²⁾ λάθρα. ¹³⁾ ὁπότε § 223. 3. B.

7. ¹⁾ καλός. ²⁾ τυγχάνω aor. ³⁾ καλός. ⁴⁾ καταμανθάνω aor. ⁵⁾ že i rozkoše . . . máme nejčistší (γνήσιος 3. s μάλιςα). ⁶⁾ ἐφικνέομαι. ⁷⁾ ὀλιγορέω.

8. ¹⁾ § 233. B. 1. ²⁾ κοσμέω δώροισ. ³⁾ μεγαλοπρεπῶς. ⁴⁾ δῆλον 8τι. ⁵⁾ part. malé oběti obětuje. ⁶⁾ nejhanebnější.

9. ¹⁾ καλῶς. ²⁾ γενναίως. ³⁾ ὡς s part 231. 2. ⁴⁾ μῆ. ⁵⁾ τὰ δεσμά. ⁶⁾ ἀπολογέομαι. ⁷⁾ part. praes. ⁸⁾ ἐλλαβέομαι.

10. ¹⁾ byl oděn v týž kabát. ²⁾ δακρύω. ³⁾ πένθος, ους, τό.

11. ¹⁾ zpodstatnělým inf. § 228. ²⁾ τίθεμαι. ³⁾ znali (nebyli). ⁴⁾ perf. slov. γίγνομαι. ⁵⁾ dat. ⁶⁾ pravdivé. ⁷⁾ ἐθέλω. ⁸⁾ řekl. ⁹⁾ ὀργή. ¹⁰⁾ τῶν ἴσων τυγχάνω, inf. zpodst. ¹¹⁾ δοκέω. ¹²⁾ συγκρύνπτω. ¹³⁾ perf. slov. ἐμφύω.

12. ¹⁾ σίδηρος, ὄ. ²⁾ slavné jméno δόξα τῆς ἀρετῆς. ³⁾ ἴδομαι. ⁴⁾ byla. ⁵⁾ „tíše a pokojně“ vyjádří subst. ⁶⁾ již myslícími, (že) umrou.

7) perf. P. od *δοκεῖ τινι*. 8) *πρός* s akk. 9) *καλοκάγαθία*, ἡ. 10) *διατελέω* § 233. A. 2. a. 11) mluví a koná nejlepší pro (*ὕπερ* s gen.) lid. 12) *τριακονταετίδες σπονδαί*.

13. 1) perf. P. od *εἰκάζω* (činím podobným), § 78. 2) ne s uměním. 3) velikosti. 4) *παρέχω*. 5) *κατά* s akk. 6) aktivně plqpf. 7) *δέ*. 8) *διαδρόγγυμι*.

14. 1) *ὁ δαίμων, ονος*. 2) ač-li jen *ἐάντις γε*, jak *δπως*. 3) § 214. 2. p. 4. 4) *ναυμαχέω*. 5) *κακῶς οἰκεῖ Σπάρτην*, ne = *οὐδέν*; srov. § 211. 2. p. 4. 6) § 206. 1. 7) § 233. B. p. 2. 1., řečník *ὁ λέγων*. 8) *αἰρέω*. 9) § 155. C. 10) *λαμβάνω*. 11) *ὑπομένω*.

15. 1) *πολύς*. 2) § 158. C. 3) *ἀπορέω*. 4) *τυγχάνω*, spravedlivě plur. 5) *sedati si a shýbati se*. 6) plur (a) podrobil si. 7) mezi (*ἐν*) nejsl. . . byli. 8) *τὰ πρὸς τὸν πόλεμον*. 9) *τὸν ἀεὶ χρόνον*. 10) part.

16. 1) *τὸ πρῶγμα*. 2) něčím jalovým . . . 3) § 195. 2. 4) *ὀνίναμαι ἀπὸ τινος*. 5) blízko přijde. 6) *ὁ ἔχων*. 7) *ἔπειμι*. 8) *ὑποχωρέω*. 9) akk. 10) *παντελῶς*. 11) věštbou prohlásila aor. slov. *ἀναιρέω*. 12) *ἐπιλείπει* § 152. 2. 13) *τύχη*. 14) *ἐπιτυγχάνω* s gen. 15) připodobení pádův. 16) *καιρός* pl. 17) *λαλέω*. 18) *τὸ εὖ φρονεῖν*. 19) *καὶ ἓάν (κἄν)*.

17. 1) *παραγγέλλω μὴ . . .* 2) *ἀποτρέπω*. 3) nám. vztaž. 4) § 143. 5) *πατρίς ἐστι πᾶσα*. 6) *ἴνα*. 7) *γεραίρω*. 8) *τὰ κατὰ δῶκω*. 9) *ἐθέλω*. 10) *γίγνομαι*. 11) to způsobí (*ποιέω*). 12) *μελετάω τι*. 13) *μέλλω*. 14) v největší paměti. 15) § 181. 6. B. b. a. 16) *συμφορὰ* pl. 17) § 43. 3. 18) v Delfech. 19) (jenž) nebyl daleko. 20) *λανθάνω* § 233. A. 2. a. 21) *ἀποστέλλω*.

18. 1) *ὕπερ*. 2) *μάλιστα*. 3) *stala*. 4) *ἡγεμών*. 5) *δεῖ*. 6) *δίδωμι*. 7) *καθίστημι*. 8) § 181. 4. C. 9) *ἐπί*. 10) *παραγγέλλω*. 11) *πίπτω*. 12) *ἀπάγω*.

19. 1) inf. 2) *διά*. 3) *πάρειμι τινι*. 4) *τελευτάω*. 5) *ἐμφύω*. 6) *ἵκανός* 3. 7) *κακῶς ποιέω*. 8) *τὰ παρασκευαζόμενα*. 9) jak činiti (part.) jim by mělo (*μέλλω*) se státi (*γίγνομαι*) nejlepším. 10) § 181. 6. B. b. a. 11) *cuius rei causa* (*ἐνεκα*, tedy *δή*). 12) *ὁ προβόλαιος*. 13) *ἀναιρέω* s inf. v rozkazovací větě, jako po *κελεύω*. 14) *ἀτρέμα*. 15) *ἡγέομαι*. 16) *δίδωμι*. 17) spolku nečinili.

20. 1) *ἐξαπαντάω*. 2) *φαινομαι*, osobní vazba jako při *videor*. 3) *διατελέω*. 4) *ὁ* *τι*. 5) *οἱ γραψάμενοι Σωκράτην*. 6) *φανερός* 3. (protiva *ἀφανής* 2.). 7) superl. od *ἐχθρός*. 8) *ἀνοικοδομέω*. 9) *ἀξιόω*. 20) *φθάνω*. 11) *φιλονικέω, δπως*. 12) *δέομαι*. 13) *ἀποδίδωμι*. 14) *δύναμις*. 15) *πανταχόθεν*. 16) *καλὸς κἀγαθός*. 17) jsou vzájemně sobě podezřelí. 18) *ἀπάγω*. 19) *κτάομαι* (nepřítel *ἐχθρός*). 20) *κατὰ κράτος προσβάλλω*.

Seznam vět,

kteřé v oddílu tvaroslovném mohou býti podkladem k nacvičení skladby.

§ 140. 2.: cv. 17, 2. 7, 18, 3; 27, 4. 11; 47, 2. 8. — § 140. 5.: cv. 69, 2; 70, 7. — § 140. 6.: cv. 83, 3; 145, 2; 149, 3; 90, 1; 172, 2.

Výrok: cv. 49, 3, srov. 17, 7; 68, 4; 71, 5; 172, 1.

§ 148.: cv. 23, 3; 59, 4. 8; 60, 5; 63, 2; 90, 3; 109, 4; 111, 1; 111, 2; 113, 7. . . , 47, 4; 131, 3.

Akkusativ. § 152. 1.: cv. 109, 6; 110, 5; 129, 1; 158, 3; 81, 8; 119, 3; 127, 7; 213, 10; 194, 6; 113, 1; 165, 4. — § 152. 2.: cv. 4, 1; 31, 5; 151, 3; 152, 3. 5; 223, 5; 208, 2; 229, 5; 225, 9. 10; 72, 7; 37, 6; 129, 3. 4; 221, 1; 222, 3. — § 152. 3.: cv. 127, 1. 4; 106, 2; 159, 8; 160, 9; 199, 4; 200, 2. — § 153. 1.: cv. 97, 6; 115, 3; 173, 4; 203, 7. — § 153. 2.: cv. 107, 5; 122, 3; 209, 3; 235, 7. — § 153. 3.: cv. 192, 6. 7; 98, 5; 109, 7; 196, 5; 203, 6. — § 153. 3. p. 2.: cv. 210, 3; 225, 9. — § 154. 1.: cv. 89, 6; 227, 7; 228, 6. 3; 76, 3; 230, 3; 211, 6. — § 154. 2.: cv. 157, 2; 197, 1; 201, 1; 202, 2. — § 154. 3.: cv. 177, 6; 193, 1; 197, 6; 204, 2; 235, 1. 2; 214, 1; 196, 2. — § 155. A: cv. 29, 2; 102, 5; 61, 1; 93, 5. — § 155. B: cv. 93, 4; 94, 4; 19, 1; 89, 3; 93, 3; 173, 2; 227, 1; 235, 8. — § 155. C: cv. 40, 8; 159, 4; 195, 6; 231, 6; 78, 4.

Genitiv. § 157. 1.: cv. 43, 2; 89, 4; 93, 5; 53, 2; 85, 2; 86, 2; 167, 2; 181, 7. — § 157. 2.: cv. 49, 5; 86, 5; 88, 7; 219, 1. 3; 1, 4; 43, 5; 50, 8; 55, 6; 77, 3; 30, 6; 33, 6; 83, 6; 177, 2. 3; 213, 2; 231, 8; 171, 7—10; 49, 1; 76, 5; 195, 8; 228, 5; 69, 6; 71, 5; 115, 6; 148, 2. — § 158. A. 1.: cv. 14, 4; 23, 3; 62, 1. — § 158. A. 3.: cv. 23, 2; 152, 6; 103, 4; 115, 5. — § 158. B. 1.: 13, 3; 48, 5; 82, 5. — § 158. B. 2.: cv. 51, 5; 93, 1; 225, 7; 60, 5; 155, 2. — § 158. B. 4.: cv. 67, 2. 7; 69, 4. 5; 71, 2. 6; 190, 5; 219, 3. — § 158. C: cv. 85, 7; 195, 5; 159, 5; 180, 1; 62, 3; 193, 6. — § 159. 1. a: cv. 54, 1; 113, 3; 44, 6; 193, 6; 201, 2; 202, 1. — § 159. 1. b: cv. 239, 10; 190, 2; 215, 1. — § 160.: cv. 141, 6; 142, 4; 169, 4; 238, 3; 161, 7; 117, 4; 239, 3; 225, 7. 8; 226, 8; 85, 1; 149, 4; 129, 7; 185, 5; 186, 2. — § 161.: cv. 229, 3; 49, 7; 226, 6; 230, 4; 234, 4; 233, 2; 105, 6; 233, 3; 72, 7; 92, 6; 150, 3; 167, 9; 157, 6. 8; 165, 4; 201, 7. — § 163.: cv. 191, 5; 224, 2; 109, 6; 31, 7; 53, 6; 71, 4; 19, 4; 23, 1; 95, 1; 35, 1; 79, 8; 80, 8. — § 164.: cv. 201, 3. 6; 204, 3; 155, 3; 231, 6; 157, 7; 205, 1; 150, 3; 153, 4; 229, 6; 230, 6; 216, 2. — § 165.: 19, 1; 93, 4; 94, 4; 196, 5; 105, 5; 145, 3; 194, 4; 196, 2. 6; 197, 1; 198, 2; 110, 7; 111, 7; 11, 7; 214, 7; 144, 4; 148, 3; 27, 4; 58, 9; 188, 6; 117, 3; 139, 5; 181, 8. — § 166.: cv. 203, 8; 214, 5. — § 167.: cv. 166. 5. — § 168.: cv. 49, 8; 97, 2; 125, 7; 92, 6; 168, 9; 109, 7. — § 169. 2.: cv. 33, 4; 57, 9; 79, 1; 82, 7; 95, 3; 151, 5; 193, 1; 205, 9. — § 169. 3.: cv. 146, 3. — § 169. 4.: cv. 63, 3; 91, 3; 115, 4. 6; 119, 2; 161, 5; 163, 6.

Dativ. § 170. b: cv. 57, 6; 105, 1; 112, 7; 66, 2; 117, 4; 126, 6; 125, 2; 126, 7; 106, 3 (22, 6); 52, 6; 230, 4; 231, 5. — **§ 170. c:** cv. 19, 6; 118, 4; 17, 4; 181, 4; 90, 2. 3; 37, 3; 49, 2 (21, 4); 90, 6. — **§ 171:** cv. 79, 3; 104, 6; 105, 4; 147, 3; 165, 4; 167, 6; 179, 7; 197, 3; 198, 4; 32, 1. 5. — **§ 172. a:** cv. 223, 2; 131, 3; 231, 2; 58, 3; 229, 6; 161, 5; 183, 4; 229, 4; 157, 2; 231, 1. — **§ 172. a, p.:** cv. 28, 10; 51, 2; 8, 4; 103, 6; 177, 2; 44, 1; 97, 7; 98, 4; 32, 7; 51, 7; 214, 2. 8; 183, 9; 177, 4; 180, 7; 29, 5; 38, 1; 1, 5; 2, 2; 54, 4; 40, 1; 105, 7; 167, 2; 9, 1; 65, 4; 139, 2. — **§ 172. b:** cv. 217, 4. — **§ 172. c:** cv. 34, 7 (21, 5). — **§ 173.:** cv. 25, 3; 30, 3; 33, 6; 35, 8; 53, 7; 108, 8; 123, 5; 124, 5; 204, 4; 223, 6. — **§ 173. a:** cv. 42, 9; 47, 6; 157, 7; 170, 4; 207, 3; 27, 10; 32, 8; 5, 3; 25, 5; 150, 4; 196, 8; 131, 4; 157, 3; 158, 1; 232, 4. — **§ 173. b:** cv. 4, 2; 72, 4. 5; 79, 8; 80, 8; 95, 2. — **§ 173. c:** cv. 55, 2; 199, 8; 91, 3. — **§ 174. 2.:** cv. 95, 2; 96, 1. 2; 135, 2.

Předložky. § 175.: cv. 5, 5; 19, 2; 141, 2; 17, 2; 94, 3; 227, 2; 93, 8; 94, 10; 90, 1; 190, 2; 192, 3. — **§ 177. 1. εἰς:** cv. 143, 2; 195, 7; 63, 4; 153, 6; 183, 3; 65, 1; 75, 4; 183, 2; 229, 7; 93, 7. **2. ἀνά:** cv. 81, 7. — **§ 178. 1. ἀντί:** cv. 28, 8. **2. ἀπό:** cv. 83, 6; 93, 6. 8; 94, 8. 10; 237, 1; 27, 3; 58, 1; 81, 2; 38, 8; 119, 1; 189, 1; 9, 4; 167, 8; 237, 1; 239, 2. **3. ἐκ:** cv. 109, 4; 159, 6; 102, 2; 71, 1; 47, 8; 193, 2; 175, 4; 235, 6; 23, 1; 37, 10; 234, 8; 29, 8; 109, 3; 177, 1; 231, 3; 237, 6; 203, 5; 211, 3; 77, 4. **4. πρό:** cv. (22, 1); 39, 3; 55, 7; 59, 7; 111, 6; 203, 6; 101, 2. — **§ 179. 1. ἐν:** cv. 41, 3; 42, 4; 157, 1; 25, 10; 81, 5; 203, 5; 207, 10; 113, 5; 221, 1; 234, 1; 153, 4; 38, 9; 91, 1; 127, 6; 59, 2; 58, 10; 143, 3; 139, 3; 190, 1; 83, 5. **2. σύν:** cv. 227, 3; 233, 1. 3; 149, 3. — **§ 180. 1. διά s gen.:** cv. 234, 6; 47, 4; 58, 7; 69, 2; 181, 7; 55, 1; 223, 7; 231, 2; 43, 5; 225, 1; s *akk.:* cv. 43, 7; 83, 3; 107, 4; 153, 3; 189, 7; 183, 4. **2. κατά s gen.:** cv. 240, 9. s *akk.:* cv. 205, 9; 95, 2; 202, 4; 147, 4; 207, 3; 125, 6; 115, 3; 149, 3; 213, 9; 119, 3; 177, 4; 201, 8; 211, 5; 176, 2; 61, 1; 103, 2; 131, 5; 165, 5. **3. ὑπέρ s gen.:** cv. 211, 3; 67, 8; 97, 3; 145, 2; 183, 2; 204, 8. **4. μετά s gen.:** cv. 165, 5; 105, 7; 91, 4; 47, 7; 191, 2; 205, 9; 182, 5. 7; s *akk.:* cv. 4, 7. — **§ 181. 2. ἐπί s dat.:** cv. 25, 1; 57, 7; 39, 1; 7, 3; 91, 1; 37, 8; 65, 4; 109, 7; 151, 1; 201, 5; s *gen.:* cv. 55, 2; 60, 5; 218, 2; 85, 7; 91, 3; 160, 6; 195, 3; 211, 4; 223, 3; 52, 3; 105, 1; 176, 1; 79, 5; s *akk.:* cv. 151, 6; 175, 1; 176, 6; 177, 3; 227, 4; 27, 1; 167, 8; 165, 1; 115, 4. **3. παρά s dat.:** cv. 13, 7; 67, 8; 81, 8; s *gen.:* cv. 18, 5; 35, 7; 36, 4; 145, 4; s *akk.:* cv. 69, 1; 78, 4; 167, 7; 104, 2; 143, 6. **4. περί s gen.:** cv. 30, 8; 39, 3; 55, 5; 82, 2; 91, 4; 105, 6; 231, 8; 233, 1; 237, 3; s *akk.:* cv. 130, 1; 131, 5; 207, 3; 83, 5. **5. πρός s dat.:** cv. 89, 7; s *akk.:* cv. 162, 1; 61, 2; 83, 5; 197, 8; 63, 2; 67, 3; 197, 7; 75, 5; 57, 4; 193, 1; 58, 10; 30, 8; 79, 6; 80, 4; 223, 3. **6. ὑπό s gen.:** cv. 60, 5; 212, 2; 115, 1. 3; 117, 1; 123, 6; 131, 2; 207, 3; s *dat.:* cv. 115, 3; 111, 1; s *akk.:* cv. 135, 3.

§ 190.: cv. 116, 2; 200, 7; 215, 1; 221, 2; 222, 2; 232, 6.

§ 198. 3. a: cv. 186, 1. — **§ 198. 3. b:** cv. 85, 7; 89, 5. — **§ 199.:** srov. cv. 103—106; 193, 7; 197, 1; 213, 10. — **§ 201. 1.:** cv. 110, 4. 6; 129, 7;

137, 2; 207, 3. — § 201. 3.: cv. 227, 3. 4.: cv. 109, 3; 110, 7; 112, 1; 141, 2; 151, 4; 211, 8; 212, 1; 227, 6. — § 202. *inf.*: cv. 109, 2; 111, 5; 141, 1; 144, 5. 6; 147, 3; *imp.*: cv. 109, 5; 110, 4; 111, 6; 112, 2. 3. 5; 117, 5; 197, 8; *coni.*: cv. 109, 3; 110, 5; 111, 7; 118, 2. — § 203. p. 4.: cv. 112, 2; 133, 1; 141, 6; 143, 3; 153, 3; 201, 6; *part. fut.*: cv. 107, 2; 142, 1; 149, 1; 196, 4; 205, 6; 224, 1. — § 204. 2.: cv. 115, 4; 196, 2. 3. cv. 120, 2. 3; 169, 4. 5; 170, 4. 5; 237, 4.

§ 206. 3.: cv. 233, 6. — § 207. 1.: cv. 97, 3; 98, 3; 101, 7; 102, 2; 127, 6; 142, 6. — § 207. 2.: cv. 109, 7; 110, 4, 117, 5; 129, 7; 142, 2; 189, 7. — § 208. 2.: cv. 99, 8; 100, 1. 4; 101, 4; 102, 4; 127, 7; 109, 6; 111, 2; 112, 4; 117, 2; 118, 2. 5; 147, 1. 3. cv. 99, 2; 100, 3; 102, 8; 165, 2; 199, 3. — § 210. 3. p.: cv. 226, 2.

§ 211. *ŕu ind.*: cv. 97, 7; 153, 3; 157, 2; 179, 6; 199, 3. 8; 213, 7; 237, 4; 239, 6; *opt.*: cv. 117, 4; 121, 6; 161, 4; 205, 7; 228, 1; 231, 2; 237, 7. — § 212. 1. *interrog. ind.*: cv. 143, 4; 205, 3; 233, 7; 237, 6; srov. 233, 4; *opt.* cv. 115, 3; 156, 6; 205, 1; 207, 5; srov. 236, 2. 2. *interrog. dub. coni.*: cv. 148, 6; 195, 8; 196, 7; *opt.*: 154, 6.

§ 213. *coni.*: cv. 99, 1; 100, 5; 102, 1; 125, 2; 127, 4; 185, 4; 193, 6; 230, 7; *opt.*: cv. 99, 4; 100, 6; 102, 5; 141, 1; 227, 4. — § 214.: cv. 127, 3; 168, 5; 215, 2; 217, 4.

§ 216.: cv. 57, 3; 75, 2; 113, 7; 119, 4. 5; 169, 1; 185, 1; 199, 7. — § 217.: cv. 117, 4; 178, 5; srov. 231, 6. — § 218. A, B, 1.: cv. 97, 5; 98, 4. 7; 101, 5; 107, 5; 111, 7; 117, 5; 129, 7; 146, 4; 149, 4; 169, 5; 193, 5; 205, 1; 212, 9; 133, 2. — § 218. B, 2.: cv. 183, 9; 213, 10; 227, 5; srov. 141, 4; 208, 3; 213, 8.

§ 219.: cv. 101, 4; 167, 9; 189, 6; 201, 8; 233, 4; 238, 5; srov. 199, 7.

§ 221. II. 2.: cv. 119, 1; 231, 7. 3. cv. 172, 1. 2. 4. A, B, a: cv. 83, 2. 4; 183, 1; 97, 6; 99, 5; 129, 7; 155, 1; 163, 2. 4. B, b: cv. 142, 4; 228, 1.

§ 222.: cv. 81, 6; 159, 2; 171, 4; 180, 5; 236, 1. 7.

§ 223. 1.: cv. 104, 2; 151, 6; 227, 3; 239, 5. 3. A, B, a: cv. 97, 7; 101, 3; 141, 6; 193, 6; 197, 5; 137, 2; 223, 5. 3. B, b: cv. 106, 5. 6; 150, 2. 4. cv. 150, 1; 211, 7; 238, 6.

§ 224.: cv. 64; srov. 197, 4.

§ 226. 2.: cv. 135, 1. 4; 201, 5; 223, 7; 225, 5; 139, 4. 3. cv. 230, 3. —

§ 227. I. a, p. 5.: cv. 91, 2; 158, 1; 238, 6. 4. cv. 89, 3; 137, 1; 153, 5. —

§ 228.: cv. 173, 5; 174, 11; 205, 8; 109, 5; 231, 4; 161, 6; 209, 6; 226, 6.

§ 233. A, 1.: cv. 137, 1; 213, 4; 225, 9. 10; 226, 10; 221, 1; 222, 3; 164, 8; 167, 9. 2. cv. 112, 2. 3; 171, 2; 185, 5; 221, 5. 3. cv. 172, 4. 4. cv. 226, 10; 171, 5; 145, 4; 166, 4. B, 1. cv. 166, 6; 202, 7; 235, 5; 161, 1; 181, 8; 106, 6; 223, 5; 231, 4; 175, 1; 89, 5; 229, 1. 2. cv. 208, 4.

§ 235.: cv. 119, 4. 5; 120, 5. 6; 169, 7. 8; 170, 6. 7. 8.

Řecko-český slovníček.

Při adjektivech naznačuje 3. že jsou trojřho zakončení, 2. pak, že jsou jen dvořho zakončení. U sloves značí M. medium; P. passivum. DM. deponens medium, DP. deponens passivum, MP. medium passivum, (§ 132. 3.), FM. futurum medii. Mimo to pamatuj: dem. = diminutivum; obyv. = obyvatel, ostr. = ostrov, kr. = král, s. = syn, m. = město, dc. = dcera. Ostatní skratky samy sebou jsou srozumitelné. Básnická slova jsou označena hvězdičkami.

A.

Ἀβραδάτας, ὁ Abradátas, kr. súský
ἀγαθός 3. (§ 61. 1) dobrý, řádný, výborný, šlechtelný; τὸ ἀγαθόν dobro, prospěch
ἀγάλλω zdobím; P. těším se něčemu, z čeho, zakládám si na čem, honosím se čím, ἐπί s dat. — odtud.
ἀγαλμα, ατος, τὸ ozdoba; zvl. obraz, socha (bohů)
ἀγαμαι (§ 120. 5; 132. 2) divím se komu, vysoce si vážím, τιμὰ (též τιμὸς)
Ἀγαμέμνων, ονος, ὁ Agamemnon, kr. mykénský, vůdce Řeků před Trojou
ἀγαν adv. velmi, příliš, nimis
ἀγανακτέω mrzím se, jsem mrzut
ἀγαπάω (ἀγάπη láska) miluji, jsem spokojen (s) čím, s part. § 233., A, 4
ἀγγελία, ἡ zvěst, zpráva. — od
ἀγγέλλω zvěstuji, oznamuji
ἀγέλη, ἡ (ἀγείρω sbírám) stádo
ἀγήραντος 2. * nestárnoucí, nehynoucí
Ἀγσίλαος, ὁ Agésiláos, kr. spartský, 399—358 př. Kr.
ἄγκυρα, ἡ kotev, ancora
ἀγλευκός 2. (γλυκός, τὸ [sladký] mest, sr. γλυκός) nesladký, nepříjemný, odporový
ἀγνοέω (νοέω) neznám, nevím, nejsem vědom; οὐκ ἄ. dobře vím

ἀγορά, ἡ (ἀγείρω shromažďuji) hromada, shromáždění lidu; náměstí (forum), trh — odtud
ἀγοράζω kupuji
ἀγορεύω (ἀγορά) mluvím, řečním (vl. v hromadě, veřejně)
ἄγραφος 2. (γραφή písmo) napsaný
ἀγριός 3. (na poli ἀγρός) surový, divoký
ἀγρός, ὁ (ager) pole, role, krajina (rus)
ἀγχω (ango) rdousím, škrtím
ἄγω (§ 102. 3) vedu (ago), přivádím, přináším; ἄγε i ἄγετε adverbialně: nuže, herež vzhůru (age, agite), — odtud
ἀγωγή, ἡ vedení; ἄ. τοῦ βίου způsob života
ἀγών, ὄνος, ὁ zápas, boj. — odtud
ἀγωνίζομαι DM. zápasím, bojuji
ἀδελφή, ἡ sestra
ἀδελφός, ὁ bratr
ἔδης, ὁ podsvětí, Hádes, jako βῆθ *Ἄιδης*; ο εἰς *Ἄιδον* a ἐν *Ἄιδου* § 157. 2. P. 2
ἄ-διήγητος 2. nevýslovný
ἀδικέω činím křivdu, křivdím, škodím akk. § 152. 1; jsem křiv, ukřivdil jsem, zpáchal jsem křivdu § 198. 3; v P. trpím křivdu
ἀδικία, ἡ nespravedlnost, bezpráví, křivda. — od

ἄδικος 2. (δίκη) nespravedlivý, ne-
 šlechtný
 ἀδικῶ adv. nespravedlivě, neprá-
 vem
 ἄ-δολος 2. beze lsti, poctivý
 ἀ-δύνατος 2. nemožný
 ἔδω (z εἶδω) zpívám, pěji
 ἀεί adv. vždy, pokaždě
 ἄετός, ὁ orel
 ἀζημίως (ζήμια) adv. bez trestu, bez
 úskoku
 ἀηδής 2. (ἦδος, τό* = ἦδονή) nepří-
 jemný, odporný
 ἀηδών, ὄνος, ἦ (viz ἔδω; vl. „pěv-
 kyné“) slavík
 ἀηδώς adv. s nechutí, bez chuti
 ἀήρ, ἔρος, ὁ vzduch, āēr
 ἀ-θάνατος 3. nesmrtelný, věčný; οἱ
 . ἄ. u Peršanů: královská stráž
 Ἀθηναῖ, ἡ Athéna (Pallas, Minerva),
 ochranná bohyně Athén, Παρθένος
 Panenská
 Ἀθηναί, αἱ Athény
 Ἀθηναῖος, ὁ Athéňan
 Ἀθηνηθεν z Athén § 55.
 Ἀθηνησι v Athénách § 55.
 ἄθλος 3. (ἄθλος zápas, svizec) zmo-
 žený, nešťastný, bídný
 ἄθλον, τό odměna zápasní, cena, mzda
 Ἄλιος, αὐτος, ὁ Aias 1) s. Telamóniūv,
 vládce salamínský, 2) s. Oileiūv,
 kníže lokerský
 ἀλγερός, ἡ topol
 ἀλιμαλός, ὁ pobřeží (mořské, litus)
 Ἀλιγνήτης, ὁ Aligňan, obyv. ostr.
 v sarónském zálivu
 Ἀιγύπτιος, ὁ Aegyptan
 Ἀίγυπτος, ἡ Aegypt
 αἰδέομαι DP. (§ 94. 1. c; 132. 2)
 mám v uctivosti s akk. § 152. 3,
 štítím se, stydím se

αἰδώς, οὖς, ἡ stud, stydlivost, ostý-
 chavost, uctivost, počestné smý-
 šlení
 Αἰθίοψ, οπος, ὁ Aethiop
 αἰκάλλω* lísam se, lichotím se
 αἷμα, ατος, τό krev
 αἰνέω (§ 94. 1. b) chválím
 αἰξ, αἰγός, ἡ koza
 Αἰόλος, ὁ synu Helléniūv, praotec
 kmene aiolského
 αἰρετός 3. volitelný, žádoucí, vítaný
 αἰρέω (§ 129. a. 1) беру, jímám,
 chytám, dobývám; M. беру si, zi-
 skávám si; volím, vyvoluji
 αἶρω zvedám, zdvihám; M. zvedám
 si na ramena; P. dávám se po-
 vznésti
 αἰσθάνομαι DM. (§ 126. 9) cítím, po-
 zoruji, znamenám něco gen. § 160.;
 s part. § 233. B. 1. p. 2. a) — odtud
 αἰσθησις, εως, ἡ cit, smysl, čidlo
 Αἰσχίνης, ὁ Aischinés, znamenitý
 attický řečník 389—314 př. Kr.
 αἰσχρός 3. ošklivý, ohyzdný, hanebný,
 mrzký, potupný
 Αἰσχύλος, ὁ Aeschylus, slavný tra-
 gický básník z Athén 525—456
 př. Kr.
 αἰσχρόνι, ἡ hana, hanba
 αἰσχρόνω hanobím, zneuctívám, P. jsem
 hanoben, zneuctíván; MP. ostýchám
 se, úctu mám před kým akk.
 § 152. 3; stydím se s part. § 233.
 A. 4.
 αἰτέω žádám, prosím, ινά τι koho
 zač
 αἰτία, ἡ příčina, důvod
 αἰτίον, τό příčina, důvod
 αἰτιος 3. vinen, původ čeho gen.
 αἰχμ-άλωτος 2. (kopím αἰχμή zajatý)
 v boji zajatý

αἰών, ὦνος, ὁ * čas, života čas, věk (aevum)

ἄ-καιρος 2. nevčasný, nevhodný

Ἀκανθήσιος ὁ Akanthos (akantský) t. j. z města Akantha u zálivu strýmonského

ἀέομαι (ἄκος, τό lék) DM., fut. ἀέσομαι, hojím, tiším

ἀκηδής 2. * (κῆδος, τό) bezstarostný, bezžalostný

ἀκινάκης, ὁ dýka, handžár

ἀκμάζω (ἀκμή) vrehol, květ) kvetu, jsem v květu, slynu, oplývám, πλούτω floreo opibus

ἀκοή, ἡ sluch

ἀκοντίζω házím oštěpem, kopím (ἀκόντιον, dem. od ἄκων, οντος, ὁ)

Ἀκουμένος, ὁ Akúmenos, slavný lékař a přítel Sókratův

ἀκουσμα, ατος, τό slyšené; ἡδὲ ἄ. libezné poslechnutí, radost poslouchati. — od

ἀκούω (§ 113) slyším, poslouchám, viz § 160. p. 1.; 233. B. 1. p. 2. a); P. dávám se slyšeti

ἀκρασία, ἡ (ἀκρατής 2. κράτος) nezdrželivost, nestřídmost, prostopášnost

ἄ-κράτος 2. (κεράννυμι) nesmíšený, čistý, pouhý

ἀκριβῶς adv. zevrubně, úplně, přísně

ἀκροάομαι (§ 84. 1) naslouchám, poslouchám něco (čeho) gen. § 160. p. 1.

ἀκρόπολις, εως, ἡ vyšehrad, zvl. athénský

ἄκρος 3. vrehní, vysoký, τὸ ἄκρον vrehol

ἄκων (m. ἄ-έκων) ἄκουσα, ἄκων proti vůli, bezděky, nerad

ἀλαζονεύομαι M. chlubím se, čím περίτινος

ἀλγέω (ἄλγος, τό bolest) cítím bolest, bolí mě

ἀλεκτρών, ὄνος, ὁ kohout

Ἀλέξανδρος, ὁ Alexandros, s. Filipův, kr. makedonský, 336—323 př. Kr.

ἀλήθεια, ἡ pravda

ἀληθεύω pravdu mluvím, jsem pravdomluvný. — od

ἀληθής 2. (λήθος, τό, * λανθάνω, vl. netající) pravý, pravdivý, opravdový, skutečný

ἀληθινός 3. pravý, upřímný

ἄλιος 3. (ἄλις) mořský; ἄλια Θέτις mořská bohyně Thetis

ἄλισκομαι (§ 127. 7), P. k αἰρέω, jsem jímán, chytán, dobýván

Ἀλκαμένης, ους, ὁ Alkamenés 1) z Athén, slavný sochař, žák Feidiův. 2) kr. spartský, 785 až 748 př. Kr.

ἄλκιμος 2. (zřídka v próse), silný, udatný, srdnatý, lítě

ἀλλά conjunct. (§ 238. 1) ale, avšak, nýbrž, než, sed, at, tamen

ἀλλήλων (viz § 67.) vzájemně, ve-společně

ἄλλοιός 3. (ἄλλος) jinaký, rozličený. — odtud

ἄλλοιδῶ jinačím, měním; MP. měním se

ἄλλομαι DM. (salio) skáči, ženu se, řtím se

ἄλλος, η, ο jiný, druhý, ὁ ἄλλ. ostatní; τὰ ἄλλα (τἄλλα) ostatek, ostatně § 155. C

ἄλλοσε adv. jinam

ἄλλοτε adv. jindy

ἄλλότριος 3. jinému náležející, cizí

ἄλλως adv. jinak

ἄ-λογος 2. nerozumný, nesmyslný

ἄλλος, ους, τό luh, háj

ἄλπιος 2. (ἄλπη) bezžalostný, bez žalu; nepřekážející

ἄλωπεκῆ, ἢ κἀκεῖ λιῖτι, λιῖτινα

ἄλώπηξ, ὠπεκος, ἢ liška

ἄμα adv. zároveň, spolu, s dat. zároveň, (hned) s něčím § 172. c.

ἀμαθής 2. (μάθος, τό, * neučený) nevzdělaný, nevědomý. — odtud

ἀμαθία, ἢ neučenost, nevědomost, nevzdělanost

ἄμαξα, ἢ (nákladní) vůz

ἀμαρτάνω (§ 126. 10) chybuji, dopouštím se chyby, poklesku, lžešim; mýlím se, bloudím. — odtud

ἀμαρτημα, ατος, τό omyl, chyba, poklesek

ἀμείβω měním, vyměňuji; M. odpovídám, odplácím

ἀμέμπτως adv. (ἄ-μεμπτος 2., μέμφομαι) neúhonně, bez hany

ἀμιλλάομαι DP. zánodím, usiluji závodem o něco περί τιος

Ἀμοργός, ἢ Amorgos, jeden ze spouřadských ostr.

ἀμουσία (ἄμουσος 2., μουσα) nevzdělanost

ἀμπελος, ἢ vinný keř, réva, vinice

ἀμύνω bráním, chráním, hájím čeho ὑπέρ τιος; M. odrážím od sebe, bráním se

Ἀμφιάρεος, ὁ Amfiaréos, kr. argejský, v Orópu v Attice jako hérós božsky etěn

ἀμφι-έννυμι (§ 124. 5) oblékám; M. si; perf. jsem oděn, něčím (v něco) akk. § 154. 1

Ἀμφικτύονες, ων, οἱ Amfiktyonové, shromáždění zástupců z dvanácti kmenů řeckých, kteréž bdělo nad zachováním jistých náboženských a mezinárodních ustanovení,

ἀμφοτέρως, obyč. ἀμφοτέρω 3. oboji ἄμφω (§ 74. 1) oba, ambo

ἄν částice způsobová: asi, snad, trvám § 205.

ἄν = ἐάν

ἀνά praep. (§ 177. 2) s akk.: vzhůru; na, po (něčem); ἀνά ἐκαστον ἔτος na každý rok, každoročně

ἀνα-βαίνω vystupuji. — odtud

ἀνάβασις, εως, ἢ (postupování) Anabasis, spis Xenofóntiuv: tažení do vnitř země (perské)

ἀνα-βλέπω vzhledám, pohlédám (vzhůru)

ἀναγκάζω (ἀνάγκη) nutím, přinucuji ἀναγκαῖος 3. (ἀνάγκη) nutný, potřebný, trapný

ἀναγκαῖως adv. nutně; ἀ. ἔχει nutno, potřebi jest

ἀνάγκη, ἢ nutnost, potřeba, přinucení; ἀνάγκη (doplň ἐστί § 140. p. 1) (po)třeba jest

ἀν-αγορεύω vyhlašuji, jmenuji, volím ἀνα-γράφω na-, zapisuji, zaznamenávám

ἀν-άγω vzhůru vedu, vyvádím

ἀνα-δέχομαι DM. беру na se, zaručuji se, příslibuji

ἀνάθημα, ατος, τό (ἀνατίθημι) dar obětní

ἀναιδεία, ἢ (ἀν-αίδης 2., αιδώς) nestoudnost, nestydatost

ἀν-αιρέω zvedám (M. si), zabijím

ἀνα-καλύπτω odkrývám, odhaluji

ἀνα-κοινωνώ (i M.) sděluji se s kým οἷ τινί τι, spojuji se; o řece: τὸ ἔδωκ přivádím

ἀνα-λαμβάνω vzhůru беру, pozdvihuji, přijímám, беру s sebou

ἀν-ἄλλωσκω (§ 127. 8) spotřebuji, ztrávuji, ničím

- ἄν-ανδρος* 2. (*ἀνήρ*) nemužný, zba-
 bělý
ἀνα-παύω zastavuji, nechávám odpo-
 činouti; M. přestávám, odpočívám
ἀνα-περιάννυμι (§ 124. 3) rozvirám,
 otvírám
ἀνα-πηδάω vyskakují
ἀνα-πίπτω nazpět padám, nakloňuji
 se zpět
ἀν-ἀριθμος 2. (*ἀριθμός* číslo) nesčíslný,
 nepočítaný
ἀναρχία, *ἡ* (*ἀν-αρχος* 2., *ἀρχή*) bez-
 vládi, nevázanost, anarchie
ἀνα-σεύω máchám (vzhůru)
ἀνα-σκολοπιζέω na kůl narážím, kři-
 žuji
ἀνά-στατος 2. (*ἀνίστημι*) vylidněný,
 vyhubený, spustošený
ἀνα-στρέφω obracím, převracím, MP.
 s FM. obracím se, otáčím se sem
 tam (versor), zabývám se čím *ἔν-
 τινι*
ἀνα-τίθημι postavuji, zvl. v chrámě,
 věnuji
ἀνα-τρέπω vzhůru (nolama) obracím,
 poraluji, porážím
ἀνα-τρέφω využívují, oddechovávám
ἀνα-φαίνω na jevo vynáším, stvo-
 řuji; MP. se silným aor. P. přichá-
 zím na jevo, objevují se, ukazují
 se
Ἀνάχαρσις, *ἰος*, *ὁ* Anacharsis, Skyth
 za Solónovy doby, počítán mezi
 sedm mudrcův
ἀνα-χωρέω jdu nazpět, vracím se,
 rozzestupuji se
ἀνα-χωρίζω nechávám zpět jíti, cou-
 vati, ustupovati
ἀνδρεία, *ἡ* (*ἀνὴρ*) mužnost, zmužilost,
 statečnost, udatnost
ἀνδρείως adv. mužně, zmužile
- ἀνδριαντοποιός*, *ὁ* (*ἀνδριάς*, *ἀντος*, *ὁ*
 obraz, socha, srov. *ἀνὴρ* a *ποιέω*)
 sochař
ἀνδρίζω (*ἀνὴρ*) zmužuji, silím, otužuji
ἀνδρικῶς adv. mužně, statně
Ἀνδρομάχη, *ἡ* Andromacha, manželka
 Hektorova
ἀν-ελευθερος 2. nesvobodný, otrocký,
 nešlechtný, sprostý
ἀνεμος, *ου*, *ὁ* (srov. *anima*) vítr
ἀν-έρχομαι vystupuji, vstupuji na něco
ἀνευ praep. (§ 175. 3) s gen.: bez
ἀν-ευρίσκω vynalézám, vysliduji
ἀν-έχω (§ 129. b. 3; 112. 7) vzhůru
 držím; M. snáším; abs. vydržuji
ἀνὴρ, *ἀνδρός*, *ὁ* (§ 47. 4. p. 2.) muž,
 člověk
ἀνθέω (*ἀνθος*, *τό* květ) kvetu; stkvím
 se
ἀνθ-ίστημι naproti stavím; M. naproti
 (na odpor) se stavím
ἀνθρώπινος 3. lidský. — od
ἀνθρωπος, *ὁ* člověk
ἀν-τήμι (vzhůru) vysílám, vypučuji,
 vydávám; popouštím, povolují
ἀν-ίστημι postavuji, vyplašuji; v po-
 řádku udržuji; M. se silným aor.
 A. povstávám, vytrhuji, odebíráám
 se
Ἀννίβας, *α*, *ὁ* Hannibal, největší voje-
 vůdce kartháginský 249—183 př.
 Kr.
ἀν-οδύρομαι DM. dávám se do lkání,
 zalkávám
ἀν-ολοφύρομαι DM. dávám se do kví-
 lení (aor. zakvíleti)
ἀ-νόητος 2. nerozumný
ἄνοια, *ἡ* (*νοῦς*) nerozumnost, pošetí-
 lost
ἄ-νοος (*ἄ-νοος*) 2. nesmyslný, neroz-
 umný

ἀντ-αγωνιστής, ó soupeř, sok, spolu-
zápasník
ἀντ-ἄξιος 2. cenou roven, vyrovná-
vající se gen. § 158. B. 2
ἀντ-ευεργετέω odplácím dobrodiní
ἀντί praep. (§ 178. 1) s gen.: místo, za
ἀντι-βροντιάω naproti hřmím
Ἀντιγόνη, ἡ Antigona, deera Oidi-
pova
ἀντι-λέγω odmlouvám, odporuji
ἀντίος 3. (ἀντί) protivný, naproti po-
stavený
ἀντι-ποιέω τινά ἀγαθά vzájem pro-
kazují dobré komu, odplácím do-
brým § 154. 2
ἀντι-τάττω naproti řadím, stavím;
M. stavím se naproti, na odpor, od-
pírám, bráním čemu
ἀντι-χαρίζομαι DM. vzájem zavděčuji
se
ἀντ-ωφελέω vzájem prospívám, za to
(zase) poskytuji užitek § 152. 1
ἀνύτω kouám, vyřizují, spravují
ἄνω adv. vzhůru, nahoru
ἄνωθεν adv. shora
ἄξια, ἡ cena, hodnota, zásluha, καί
ἄξιαν dle zásluhy
ἄξι-ἀκουστος 2. slyšení hoden, jenž
stojí za poslechnutí
ἄξιο-θέατος 2. pozorů, dívání se hoden,
jenž stojí za podívání
ἄξιό-λογος 2. hoden řeči, slovnitý,
znamenitý
ἄξιό-πιστος 2. věrohodný, spolehlivý
ἄξιος 3. hoden, vhodný, slušný (§ 158.
B. 2); ἄξιός εἰμι τινος zasluhuji
čeho, stojím za něco. — odtud
ἄξιόω za hodna mám (uznávám), vá-
žím si, žádám, káží
ἄξιως adv. důstojně, slušně (§ 158.
B. 2)

ἀπ-αγγέλλω zprávu podávám, ohlašuji
ἀπ-αγορεύω (§ 129. a. 8) zapovídám;
umdlévám, unavuji se s inf. a μή
§ 227. 1. a, p. 5.; s akk. odpírám,
zamítám
ἀπ-αγχορίζω * oběšuji
ἀπ-άγω odvádím
ἀπαθής 2. (πάθος) nie neutrpěvší,
neporušený, bez úrazu, bez po-
hromy, integer
ἀπαιδευσία, ἡ nevdělanost, nezvede-
nost. — od
ἀ-παίδευτος 2. nevdělaný, nevyevi-
čený, neučený
ἀπ-αλλάττω (§ 104. 2. 2; 109. 3) od-
straňuji, sprostůuji, zbavuji koho od
čeho τινά τινος § 165.; intr. zni-
kám čeho, necházím čemu; MP. vzdá-
luji se, πρὸς τινά přecházím ke
komu
ἀπ-αντιάω potkávám, scházím se
ἄπαξ adv. jednou
ἀπαρχαί, αἱ (ἀρχή) prvotiny, primi-
tiac, arum
ἄπαρ, ἔπαρσα, ἔπαρ každý, celý, ve-
škeren; pl. veškeri, všichni dohro-
mady
ἀπάτη, ἡ klam, podvod
ἀπειθεια, ἡ (ἀπειθής 2., πείθω) ne-
poslušnost
ἀπειλέω vyhrožuji
ἀπ-εἰμι (εἶμι) odeházím
ἀπειτον, ἀπειρηχα, viz ἀπαγορεύω
ἀπειρος (ἄπειρος 2., πείρα pokus,
zkouška) adv. nezkušeně, neznale;
ἀ. ἔχω τινός jsem čeho neznalý
§. 158. A. 3
ἀπ-ελαύνω intr. odtahuji, odjíždím
(zprčt)
Ἀπελλής, οἷ, ὁ Apellés, slavný malíř
356—308 př. Kr.

ἀπ-εργάζομαι DM. zpřisobuji, čímž
ἀπ-εργάζω zdržuji, odvracuji od čeho
ἀπό s gen.

ἀπ-έρχομαι odeházím, odehírám se
ἀπ-ερχόμαι DM. (§ 126. 13) zne-
libuji se, jsem protivný komu dat.
ἀπ-έχω zdržuji; intr. jsem vzdálen
od čeho gen. § 165.; M. zdržuji
se, vzdaluji se gen. § 165., též s inf.
Ἄπισ, ιδος, ὁ Ἄπισ, posvátný byk
v Memfidě

ἀπιστέω (ἄ-πιστος 2. nevěřící) nedů-
věřuji, nevěřím, jsem nedůvěřivý

ἄπλετος 2. * nesmírný

ἄπλοῦς 3. jednoduchý, prostý, upřímný

ἄπλως adv. naprosto, zrovna

ἀπό praep. (§ 178. 2) s gen.: od, ab

ἀπο-βαίνω vycházím, vyspívám v něco,
stávám se, evádo

ἀπο-βάλλω odhazuji; ztrácím

ἀπο-βλέπω pohlížím, zraky obracím

(μαεῖ εἰς ἢ πρὸς τι), pozoruji

ἀπό-γονος, ὁ (γίγνομαι) potomek

ἀπο-δείκνυμι okazuji, vykazují; pro-
hlašují, ustanovují

ἀπο-δειλιάω stávám se bázlivým, malo-
myslním, ztrácím srdce

ἀπο-διδράσκω utíkám pryč, znikám

čeho akk. § 152. 2

ἀπο-δίδωμι nazpět dávám, vracím;

χάριν díky vzdávám, vděčnost sku-
tkem prokazují, odměňují se (gra-
tiam refero); fut. a aor. M. (dáti od
sebe pryč) prodati § 129. a. 5

ἀπο-θνήσκω umírám; perf. τέθνηκα

§ 119. 2

ἀπο-χομίζω odvádím, doprovázím

ἀπο-κόπτω odsekávám, utínám, urá-
žím

ἀπο-ζήτω odděluji; M. podávám svůj

úspěch, odpovídám. — odtud

ἀποκρίσις, εως, ἡ odpověď
ἀπο-κρύπτω i M. ukřývám, zatajuji;

MP. jsem ukřývám, ukřývám se

ἀπο-κτείνω zabíjím, usmrcuji

ἀπο-κωλύω překážím, jsem proti čemu

ἀπολαύω mám účastenství čeho, v čem,
prospěch z čeho, požívám čeho, gen.

§ 159. 1. a

ἀπο-λείπω opouštím, zanechávám

Ἀπολλοφάνης, ους, ὁ Apollonés

ἀπ-όλλυμι (§ 124. 17) lubím, ničím,
zahlazují; ztrácím, perdo; M. hynu

mízím, pereo

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ (§ 52. 7) Apollón,

bůh světla, věštby a básnictví

ἀπ-ολογέρομαι DM. oplakávám

ἀπο-νέμω přiděluji, uděluji; τιμῆν ἄ.

čest prokazují

ἀπο-πλανῶ odvádím, zavádím; MP.

nechyluji se od něčeho, aor. zhlou-
diti s něčeho, gen. § 168. p. 2

ἀπο-πνίγω zardušuji

ἀπορέω (ἄ-πορος 2. bez prostředků)

mám nedostatek čeho § 164., jsem
na rozpacích gen.

ἀπο-ρῥήγνυμι (§ 124. 16; 104. 2. 3)

odtrhuji

ἀπό-ρῥήγτος 2. (srov. § 129. a. 8) tajný;

τὸ ἀπόρῥηγον tajnost

ἀπο-σβέννυμι zhašuji, vyhlazují; P.

hasnu, zanikám

ἀπο-στερέω olupuji, zbavuji

ἀπο-σφάττω usmrcuji, zabíjím; M. se

ἀπο-τείνω (§ 114. 2) natahuji, roz-
tahují, prodlužují, rozšiřují

ἀπο-τέμνω (§ 126. 5) od-, usekávám

ἄ-ποτος 2. (πίνω, bez nápoje) nepije

ἀπο-τρέπω odvracím, zdržuji (od) čeho,
zaháním, gen. (§ 168. p. 2.) či ἀπό

s gen. — odtud.

ἀποτροπή, ἡ odvrácení, zabránění

ἀποφαίνω objevuji, na jevo dávám,
činím viditelným; M. dokazují, pro-
hlašují (za)

ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ (ἀποφθέγγομαι)
výrok, zvl. pamětlivý, vtipný
ἀποχωρέω odcházím, navracuji se
ἄπτομαι DM. dotýkám se, chápu se,
pouštím se do čeho, gen. 160.

ἀπ-ωθέω (§ 128. 3; 112. 2) odstrakuji;
M. odmítám od sebe, zavrhnuji

ἄρα conjunct. (postpositivní = igitur)
(§ 238. 2): tedy, tudíž, tudy, pak,
ovšem; *εἰ ἄρα* si forte

ἄρα (§ 205. p. 2.) tázači částice: lat.
-ne; zdaž? *ἄρ οὐ* nonne, zdaž ne?

ἄρα μή num, zdaž, -li?

Ἀράσπας, ὁ Araspas

Ἄραβ, αβος, ὁ Arab

Ἀργανθώνιος, ὁ Arganthónios, kr. tar-
tésský v Hispanii (u ústí Guadal-
quivira, asi 550 př. Kr.

Ἀργεῖα, ἡ (totiž *χώρα*) krajina Argo-
lis v Peloponnésu

ἀργέω jsem nečinný, líný

ἀργία, ἡ nečinnost, lenost — od

ἀργός 1. (*ἀεργός*, viz *ἔργον*) nečinný, líný

ἀργύριον, τὸ vl. dem. od *ἄργυρος*, stří-
brňáček, pak vůbec (zpracované)
stříbro, peníze

ἄργυρος, ὁ stříbro, argentum

ἀρέσσω (§ 127. 6) libím se

ἀρετή, ἡ výbornost, udatnost, etnost,
ušlechtilost, urozenost, spanilost,
vznešená postava

ἀρήγω pomáhám, bráním, hájím s dat.

ἀρήν, ὁ, ἡ, ἀρός (§ 47. 4. p. 1.) jehně,
beránek

Ἄρης, εως, ὁ Arés (Mars), bůh války
(§ 54. 2)

Ἀρισταγόρας, ὁ Aristagoras, tyran mi-
létský, okolo 500 př. Kr.

ἀριστιῶ (ἄριστον) snídám

ἀριστεύω (ἄριστος) jsem nejlepším,
vynikám

ἄριστον, τὸ snídání

ἄριστος 3. superl. k *ἀγαθός* (§ 61. 1),
nejlepší, nejvýbornější, nejuroze-
nější, nejstatečnější

Ἀριστοτέλης, ους, ὁ Aristotelés, nej-
větší filosof řecký, 384—322 př. Kr.

Ἀρκαδία, ας, ἡ Arkadie

ἄρκτος, ὁ i *ἡ* medvěd; pl. *αἱ ἄ*, sever

ἄρμα, ατος, τὸ vůz (válečný a zá-
vodní)

ἄρμ-άμαξα, ἡ vůz krytý na cestu,
kočár

Ἀρμενία, ἡ Armenie

Ἄρμονία, ἡ Harmonia

ἄρπαγῆ, ἡ loupež, plen; *καθ' ἄρπα-*

γῆν na špižování. — od

ἄρπάζω (rapio) uchvaenji, lapám;
loupím, unáším

ἄ-ῥήητος 2. (*ῥήηρημι*) neprotřžitelný,
neproniknutelný

ἄῤῥηρ, εν mužský

ἄῤῥωστέω (ἄ-ῥῥωστος 2., *ῥῶρημι*) jsem
sláb, nemocen

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ Artemis (Diana), ho-
lyné lovu

ἄρτος, ὁ pšeničný chléb

ἀρόνω nahírám; M. si

ἀρχαῖος 3. starý, starobylý, antiquus.
— od

ἀρχή, ἡ začátek, základ; pauství, říše;
úřad, vrchnost; *κατ' ἀρχαίς* na za-
čátku, zprvu

ἀρχηγός, ὁ předeek, zakladatel

Ἀρχίδαμος, ὁ Archidámos, kr. spart-
ský, 468—426 př. Kr.

Ἀρχιμήδης, ους, ὁ Archimédés, slavný
mathematik a obhájce Syrakús,
212 př. Kr.

- ἀρχιτεκτονέω (ἀρχιτέκτων, ονος) jsem stavitel, řídím stavbu, stavím
 Ἀρχύτας, ὁ Archýtas, slavný filosof tarentský, 400—365 př. Kr.
 ἄρχω jsem první, vládnu, panuji (nad kým) komu, gen. § 163.; M. činím počátek, počinám něco, gen., od něčeho ἔκ τι ἀπό τινος; P. jsem poddán, poslouchám. — odtud
 ἀρχων, οντος, ὁ vládce, náčelník, archont, představený, velitel, plukovník
 ἄσαφής 2. nejasný, nejistý, nespolehlivý
 ἀσέβεια, ἡ bezbožnost
 ἀσεβής 2. (viz σέβομαι) bezbožný, nešlechtný
 ἀσθενής 2. (σθένος, τό) bez síly, nemocný, slabý
 Ἀσία, ἡ Asie
 ἀσκέω evičím v čem περί s akk.; provozuji. — odtud
 ἄσκησις, εως, ἡ evičení, cvik, provozování, návyk, navyknutí
 Ἀσκληπιάδης, ὁ Asklépiádēs
 Ἀσκληπιός, ὁ Asklépios (Aeskulap), syn Apollónův, bůh lékařství; jeho chrám stál při cestě z divadla na vyšehrad
 ἀσπός, ὁ měch
 ἄσμενος 3. rád
 ἀσπάζομαι DM. objímám, líbám
 ἀσπίς, ἰδος, ἡ štít
 Ἀσσύριος, ὁ Assyr
 ἀστήρ, ἕρος, ὁ (§ 47. 4. p. 1.) hvězda, srov. stella m. sterula
 ἀστράπτω (ἀστραπή) blesk) blýskám se, třpytím se
 ἄστρον, τό souhvězdí; pl. hvězdy
 ἄστυ, εως, τό město (protivou k venkovu), u Attičanů zvl. město Athény (srov. urbs)
- ἀσφάλεια, ἡ bezpečnost
 ἀσφαλής 2. (σφάλω) jistý, bezpečný
 ἀσφαλῶς adv. jistě, bezpečně
 ἀσχημοσύνη, ἡ (ἀσχήμων 2., σχήμα) neslušnost, ošklivost
 ἀτακτέω jsem nepořádný, nedbám kázně. — od
 ἄ-τακτος 2. nespořádaný, zmatený; bez kázně. — odtud
 ἀταξία, ἡ nepořádek, nepořádnost
 ἄτερος = ὁ ἕτερος § 13. b. p. 1.
 ἀτερπής 2. (τέρπω) nepotěšitelný, žalostný
 ἀτιμία, ἡ nečest, bezectí, ztráta občanských práv. — od
 ἀτιμος 2. (τιμή) nectěný, bezectný
 ἄ-τοπος 2. nemístný, nepřistojný, nevhodný, podivný
 Ἀττική, ἡ (totiž γῆ) Attika
 Ἀττικὸς 3. attický
 ἀτυχέω jsem nešťasten, nedaří se mi něco, nedosahuji svého cíle
 ἀτυχία, ἡ (ἀτυχής 2. nešťasten, τύχη), neštěstí, nehoda, pohroma, často pl. = res adversae
 ἀδ coniunct. (§ 238. 5) opět, zase, pak
 ἀδθις adv. opět, po druhé, potom (iterum), přístě, budoucně
 ἀδύς, ὁ oboj, flétna
 ἀδύανω (§ 126. 11) zvětšuji, rozmnožuji, zvelebuji, povyšuji, ke zrůstu pomáhám. — odtud
 ἀδξησης, εως, ἡ zvětšování, zvelebování, zrůst, zdar, obohacování, požehnání
 ἀδξω rozmnožuji, podporuji
 ἄ-υπνος 2. nespící, ustavičně bdící
 ἀυτίκα adv. ihned, v okamžení, na místě tu
 ἀυτοκρατέω, ορος samovládny, s neobmezenou mocí; ὁ αὐτ (římský) císař

ἀντόπτῆς, ὁ očitý svědek
 ἀντός, ἡ, ὁ pron. sám; v nepřím. pá-
 dech místo on, ona, ono; ὁ ἀντός
 týž (§ 165.)

αὐτοῦ viz ἐαυτοῦ

αὐτοργός 2. (αὐτός, ἔργον) samočinný,
 vlastníma rukama pracující
 ἀφ-αιρέω odnímám, odlučuji, zlavuji
 ἀφανής 2. (φαίνομαι) nezjevný, ne-
 jasný, neviditelný, nejistý, neslav-
 ný. — odtud

ἀφανίζω činím nezjevným, zahlazuji,
 ničím, ztroskotávám

ἀφή, ἡ (ἔπιτομαι) dotknutí, hmat
 ἄ-φθονος 2. nezávistý, štědrý, hojný,
 superl. hojně, v hojnosti

ἀφθόπως adv. štědře, s hojným po-
 hostěním

ἀφ-ίημι vypouštím, vydávám, propou-
 štím; metám, házím

ἀφ-ικνεομαι DM. přicházím, docházím
 ἀφ-ίστημι odstavuji, vzdaluji; M. se
 siln. aor. A. vzdaluji se, odstupuji,
 odpadávám, upouštím od koho, gen.

§ 165., perf. A. jsem vzdálen

ἀφ-οράω odhlížím, jinam hledím
 Ἀφροδίτη, ἡ Afrodita (Venus), bo-
 hyně krásy

ἄφρων 2. (φρήν) nerozumný, pošetilý
 ἄφρωνος 2. (φρωνή) bezhlavý, němý

Ἀχαιμενίδης, ὁ Achaimeniidés

Ἀχαιός, ὁ Achaj

ἀχαριστία, ἡ nevděčnost. — od

ἀ-χάριστος 2. nevděčný

ἄχθομαι DP. (§ 128. 4) mrzím se,
 horlím na koho dat. § 173. a. p.;
 těžce nesu, s part. § 233. A. 4

Ἀχιλλεύς, ἔως, ὁ Achilleus, syn The-
 tidin, slavný rek v trojské válce

ἄ-χρηστος 2. nepotřebný, neužitečný,
 bezcenný

ἄχρη *coniunct. až, pokud
 ἄχρηρον, τό pleva, otruby

B.

Βάβριος, ὁ Babrios, básník bajek ze
 Syrie v 1. století po Kr.

Βαβυλώνιος, ὁ Babyloňan

βαδίζω kráčím, jdu

βαίρω (§ 126. 6) kráčím, jdu, pře-
 cházím; perf. vykročil jsem, stojím
 pevně

βαίος 3. * skrovný, nepatrný, nízký
 Βάκτριος, ὁ Bakteřan, obyv. krajinu

Baktrie ve východní Asii, na střed-
 ním toku Oxa

βάλανος, ἡ žalud

βάνασος 2. u peci hutní (βαῖνος)
 sedící, pracující; β. τέχνη nízké,
 sprosté zaměstnání, řemeslo

βάπτω ponořuji, barvím

βαρβαρικός 3. barbarický, cizozemský;
 τὸ βαρβαρικόν eizi vojsko. — od
 βάρβαρος, ὁ barbar, cizinec (každý,
 kdo není Řek

βαρύς 3. těžký, gravis

βασανίζω (βάσανος, ἡ zkušební ká-
 men, zkouška) zkouším, vyšetřuji

βασίλισσα, ἡ královna

βασίλειά, ἡ královská vláda, králov-
 ství

βασίλευς, ἔως, ὁ král, zvl. perský
 (v tomto významu bez čtení § 145. 2).
 — odtud.

βασίλευω jsem králem, kraluji komu
 (nad kým)

βασίλειως adv. královsky, královským
 způsobem

βαίος, ἡ trn, trnovatý keř

βδελυγία, ἡ ošklivost

βέβαιος 3. a 2., pevný, jistý, stálý.
 — odtud

βεβαιῶ upevňuji, dotvrzuji
 βέλος, οὐς, τό střela, šíp
 βῆμα, ατος, τό (βαίνω) krok
 βία, ἡ síla, násilí; moc, bezprávi
 βιβλίον, τό (dem. od βίβλος, ου, ἡ
 kniha) knížka, ale obyč. = kniha
 βιβρώσκω (§ 127. 13) žeru
 Βιθυνία, ἡ Bithýnie, krajina v Malé
 Asii
 βίος, ὁ život, živobytí
 βίσιος, ὁ* život
 βιώω (§ 122. 6) žiji
 βλαβερός 3. škodný, zhoubný. — od
 βλάβη, ἡ škoda, zhouba
 βλασφημέω tupím, na cti utrhám (akk.)
 βλέπω hledím, patřím, pohlížím nač
 εἰς či πρὸς τι
 βοηθεῖν (βοή volání) (na volání) spěji
 ku pomoci, přispívám, pomáhám
 Βοιωτός, ὁ Boiótan
 βορρᾶς (m. βορέας), ἄ, ὁ boreas, se-
 veřice; Βορρᾶς severní vítr, jako
 bñh ctěný
 βόσκημα, ατος, τό a pl. pastevný do-
 bytek
 βουλεύω držím radu, radím; M. radím
 se, uvažuji u sebe, ustanovuji se
 o čem (intr.). — od
 βουλή, ἡ rada, návrh; shromáždění rady
 βούλομαι DP. (§ 128. 5) volím, chci,
 přejí si čeho τι
 βούς, βοός, ὁ, ἡ hovado, ὁ býk, vůl,
 ἡ kráva; pl. skot
 βραδέως adv. zdlouhavě, zvolna
 βραδύς 3. zdlouhavý, váhavý
 βραχύς 3. krátký, malý, skrovný, ne-
 patrný
 βρέφος, οὐς, τό novorozeně, nemluvně
 (infans)
 βροτός 3. * smrtelný; ὁ βροτός smrtel-
 ník, člověk

βροντή, ἡ hrom, bouřka
 βρώμα, ατος, τό (βιβρώσκω) jídlo
 βωμός oltář

Γ.

Γάιος lat. předejmení Caius
 γάλα, ατος, τό mléko, lac (kmen
 glact)
 γαμέω (§ 128. 1) o muži: žením se,
 беру si (za ženu) (uxorem duco);
 M. o ženské: provdávám se za
 koho dat. (nubo)
 γάρ spojka (postpositivní = enim) ne-
 bot, zajisté, vždyť, totiž § 238. 6.
 γαστήρ, γαστρος, ἡ břicho, žaludek
 γέ (příkl.) adv. aspoň, jen; právně,
 že, tč, t (§ 238. 7)
 γειτονεύω sousedím
 γελῶ (§ 94. 1. e) směji se, vysmí-
 vám se
 γελοῖος 3. směšný
 Γέλων, ωνος, ὁ Gelón, tyran syrakús-
 ský, 484—477 př. Kr.
 γέλως, ωτος, ὁ smích, posměch
 γενναῖος 3. (γέννα zrození, rod) uro-
 zený, šlechtný, statný, výborný
 γενναίως adv. šlechtně, statně, dů-
 stojně
 γεννάω plodím, vydávám; P. rodím se
 γένος, οὐς, τό (viz γίγνομαι, genus)
 rod, plémě, kmen, druh
 γεραίος 3. (§ 59. 1. p. 1.) starý, le-
 titý
 γέρας, ατος, τό čestný dar, čest
 Γερμανός, ὁ German
 γέρων, οντος, ὁ kmet, stařec, geront
 (člen gerúsie ve Spartě)
 γεῦσις, εως, ἡ chuť. — od
 γεύομαι M. ochutnávám, okouším, po-
 žívám gen.: § 159. 1. a
 γεωργέω vzdělávám (zemí)
 γεωργία, ἡ orba, hospodářství

γεωργικός 3. rolnický, hospodářský.

— od

γεωργός, ὁ (γῆ a kmen ἐργ, viz ἐργάζομαι) rolník, hospodář

γῆ, ἡ země (jako těleso i půda, zvl. protiva vody)

γῆρας, ὡς, τό stáří. — odtud

γηράσκω (§ 127. 1) stárnu, docházím vysokého stáří

γίγας, αὐτός, ὁ obr, velikán, gigant. — od

γίγνομαι DM. stávám se, vznikám (rodím se), přiházím se, vyskytují se, prokazují se; perf. γέγονα stal jsem se, jsem

γινώσκω (§ 127. 14) poznávám, znamenám, uznávám, soudím, míním

γλαῦξ, γλανκός, ἡ sova

γλυκός 3. sladký, libezný, příjemný

γλῶττα, ἡ jazyk

γνήσιος 3. (viz γίγνομαι) pravý, řádný, čistý

γνώμη, ἡ (viz γινώσκω) rozum, poznání, uznání; vědomost; mínění, soud; mysl, smýšlení, vůle

γονεύς, ἕως, ὁ (viz γίγνομαι, gigno) rodič, otec; pl. rodiče

γόνυ, αὐτός, τό koleno, genu (§ 54. 3)

γραιῦς, γραιός, ἡ (viz γραιός) stařena, habička (§ 48. 2)

γράφω píši; M. (dávám si zapsati) žaluji

γυμνάζω cvičím, tužím, činím způsobilým, dovedným (výborným). — od

γυμνός 3. nahý, ve spodním šatě, nudus

γυνή, γυναικός, ἡ žena, paní, manželka (§ 54. 4)

γυψ, γυψός, ὁ sup

Δ.

δάκνω (§ 126. 3) kousám, štípám (aor. uštknouti)

δάκρυ, υὸς, τό básnicky = δάκρυον δάκρυον, οὐ, τό (starolat. daeruma m. lacrima) slza

δακρυχέων 3. slzy prolévaje, plače

δακρῶω slzím, plačím, slzy prolévám

δακτύλιος, οὐ, ὁ prsten (pečetní)

δάκτυλος, οὐ, ὁ prst

Δαμοκλῆς, ἕως, ὁ Dámoklés, jistý Syrakúsan

Δάμων, ὠτός, ὁ Dámón, slavný hudebník

δαπάνη, ἡ vydání, náklad

Δαρείος, ὁ 1) Dareios I., syn Hystaspův, kr. perský, 521—486 př. Kr.

2) Dareios II., Nothos, kr. perský 424—404 př. Kr.

3) Dareios III., Kodomannos, kr. perský, 336—330 př. Kr.

δέ spojka (§ 238. 9) však (antem), často značí pouze přechod k jinému a překládá se sl. „pak, tu, a“ nebo se nepřekládá; μὲν . . . δέ sice . . . však

δέϊ viz δέω

δεῖδω* (§ 119. 3) bojím se, mám bázeň, ostýchám se akk.

δείκνυμι ukazují, zjevují

δειλός 3. bojácný, zbahělý, lhidný, podlý

δείμα, αὐτός, τό (δεῖδω) hrůza, postrach

δεινός 3. (δεῖδω) strašný, hrozný, nebezpečný, zlý; mocný, ohromný; zbledlý, zkušený, způsobilý k čemu (πρός τι), ὁ. εἶμι s inf. jsem s to, abych; τὸ δεινόν nebezpečnost, nebezpečné postavení, tiseň. — odtud

δεινότης, ότητος, ή zběhlost; zvl. o řečníku: výbornost řeči
 δειπνέω jím hlavní jídlo (obědvám), večeřím. — od
 δειπνον, τό hlavní jídlo čili oběd (obědvalo se však večer, proto znamená též večeři), lat. cena, hostina, kvas
 δελφίς, ίνος, ό delfin, pliskavice
 Δελφοί, οί Delfy, město ve Fókidě se slavnou věštírnou Apollónovou
 δένδρον, τό strom
 δεξιόμοι DM. беру za pravici, podávám pravici, chápu se pravice (ή δεξιά, dexetra)
 δέρμα, ατος, τό (δέρω dru) kůže
 δεσμοστήριον, τό vězení, žalář
 δέσποινα, ή paní, velitelka. — od
 δεσπότης, ό pán, velitel
 Δευκαλίων, ωνος, ό Deukalión, s. Prométheův
 δεύτερος 3. druhý, alter; δεύτερός τινος pozadu za někým zůstávající § 158. B. 4. p. 2.; δεύτερόν τινά τινος τάττω řadím někoho po někom
 δέχομαι DM. přijímám
 δέω (§ 128. 7) mám potřebl; obyč. neosob. δεῖ jest potřebl, třeba, musí se, má se (oportet), s inf. nebo s akk. e. inf.; nedostává mi se čeho, jest mi čeho potřebl, gen. § 164. p. 1. — δέομαι (DP.) (§ 128. 8): 1) potřebuji čeho, gen. 2) žádám si, dychtím, prosím koho oé τινός τι δή adv. právě, tož, jen, pak, tedy, zřejmě, skutečně; = ἤδη již, teprv (§ 238. 10)
 Δήλος, ή Délos, proslulý ostrov v moři aegejském, kde Apollón a Artemis se zrodili
 δήλος 3. jasný, zjevný, zřejmý; δήλον (doplň έστί) zjevno, zřejmo jest. — odtud

δηλώω zřejmým činím, jevím, vyjevuji, ukazuji, dokazuji; MP. jevím se, ukazuji se
 δημαγωγός, ό (δημος, έγω) vůdce lidu, démagóg
 δημηγορέω (δημος, άγορεύω) mluvím k lidu, řečním
 δημηγορία, ή řeč k lidu, státní řeč
 Δημήτηρ, Δήμητρος, ή Déméter (Ceres), bohyně orby a zakladatelkyně po-spolitosti lidské
 Δημήτριος, ό Démétrios, kynik
 δημοκρατία, ή (δημος, κράτος) lidovláda, démokratie
 δῆμος, ό lid, národ (populus, plebs), obec, dědina, župa
 Δημοσθένης, ους, ό Démosthenés, znamenitý attický řečník, 384—322 př. Kr.
 δημόσιος 3. publicus; δημοσίε publice, od obce, na obecné útraty
 δηῶω hubím, pustoším, plením
 δήπου adv. vždyť (snad) prece (§ 238. 12)
 διά praep. (§ 180. 1) s gen.: skrze, po, nebo pouhý instr.; s akk.: pro, ze
 δια-βαίνω překročuji, přecházím, přepravuji se
 δια-βάλλω pomlouvám
 δια-βόητος 2. rozkřičený, pověstný
 δια-γιγνώσκω rozeznávám, důkladně poznávám, důkladně si prohlédám
 δι-έγω převádím; τόν βίον, též abs.: trávím život, žiji (děgo), zdržuji se
 δια-θρύπτω rozlamuji, roztloukám
 δια-κελεύομαι DM. pobádám (koho τινί)
 δια-κόπτω prorážím, prosekávám, protínám
 δια-κρίνω odlučuji, odděluji, rozeznávám, rozsuzuji

δια-λέγω roz-, vybírám, odlučuji; obyč.

DP. (§ 114. 1) rozmlouvám, bavím se s kým s dat. § 172. a

δι-αλλάττω 1) zaměřuji. 2) směřuji; MP. jsem směřován, směřuji se s kým, s dat. § 172. a

δια-λίσσω rozlučuji, rozvádím; propouštím, zrušuji, zničuji

δια-μένω zůstávám, vytrvávám

δια-νοέομαι DP. mám v úmyslu, zamýšlím, chystám se

διάνοια, ἡ rozum, duch, duše; smýšlení; úmysl

δια-περασιώ přepravuji (tr.); MP. přepravuji se (přes moře s akk.)

δια-ρρέω protékám

δια-σπάω (§ 94. 1. c) roztrhuji, rozděluji, rozdvojuji, rozptyluji

δια-σπείρω roztrušuji, rozptyluji

διάστημα ατος, τό (δίστημα roze-stavuji) odlehlost, vzdálenost

δια-στρέφω převracím, svrhluji

δια-τάττω rozestavuji, ustanovuji, zařizuji

δια-τηρέω zachovávám, ostříhávám, šetřím

διατίθημι 1) pořádám, spravuji; M. εἶ δ. dobře užívám. 2) přivádím do nějakého stavu; κατῶς διατέθειται τις τὸ σῶμα někdo je špatně tělem rozpoložen, jeho tělo je ve špatné náladě

δια-τείβω roztrírám (tero); trávím čas, meškám kde, obírám se čím (ἐν τινι)

διαφερόντως adv. obzvláště, především, hlavně. — od

δια-φέρω 1) přenáším. 2) rozeznávám se od koho gen. § 163. v něčem τι (něčím τινι), vyznamenávám se, vynikám; οὐδὲν διαφέρει

není rozdílu, nezálceži, nesejde na tom

δια-φθείρω kazím, hubím, zrušuji, rozbořuji

διαφορά, ἄς, ἡ (διαφέρωμαι MP. rozdvojuji se) nesvornost, různice, rozepře

διάφορος 2. (διαφέρω) rozdílný, rozdvojený, nesvorný s gen. § 158. B. 4. p. 2.

δια-φυλάττω ostříhávám, opatruji, zachovávám

δια-χάζομαι DM. rozestupuji se

δια-χράομαι usmrečuji

δια-χωρίζω rozlučuji, rozděluji

διδασκαλεῖον, ον, τό škola. — od διδάσκω (§ 127. 10) učím koho čemu τινά τι, doceo aliquem aliquid § 154. 1. vyučuji, vzdělávám

διδράσκω (§ 127. 11) běžím

δίδυμος 3. a 2. dvojí, obojí; διδύμω ἀδελφῶ nebo pl. dvojčata, blíženci

δίδομι dávám, podávám dar, propůjčuji, způsobuji; χάριν vzdávám dík;

δικην trpím trest (poenas do); ὄρκον τινι ukládám komu přísahu

διέξ-εμι (ἐξιμι) procházím, rozbirám, přednáším

δι-εργάζομαι DM. dodělávám, zahubuji, usmrečuji

δι-ευκρινέω náležitě, dobře rozestavuji, přesně odlučuji

δίξομαι * DM. vyhledávám

δι-ηγέομαι DM. vykládám, vypravuji

δι-ίημι propouštím (skrže zemí)

δικάζω soudím, za právo nalézám, usuzuji, rozsuzuji

δίκαιος 3. pravý, spravedlivý, slušný; δίκαιον (ἐστί) je slušno. — odtud

δικαιοσύνη, ἡ spravedlnost, slušnost

δικαίως adv. spravedlivě, slušně

δικαστής, δ (δικάζω) soudec
 δίκη, ἡ 1) právo, spravedlnost. 2) trest,
 pokuta. — Δίκη bohyně práva,
 spravedlnosti

Δίκων, ωνος, δ Dikón

δι-μοιρία, ἡ (μοῖρα díl) dvoji podíl
 Διογένης, ους, δ Diogenés, známý
 kynický filosof 404—323 př. Kr.

δί-οδος, ἡ průchod

δι-οικέω spravuji, starám se oč. —
 odtud

διοίκησις, εως, ἡ správa

Διονύσιος, δ Dionýsios Starší, tyran
 syrakúský, 406—367 př. Kr.; jeho
 syn, D. Mladší, tyran syrakúský,
 367—343 př. Kr.

Διώνυσος, δ Dionýsos (Bakchos), bůh
 vína

δίπτερ (δί' ὄπτερ) pročez; proto, tedy
 δίς adv. dvakrát

δίφρος, δ korba, sedadlo (u vozu)

διχό-μυθος * 2. dvojako (pokrytsky)
 mluvící, dvojjazyčný

δίψα, ἡ žízeň. — odtud

διψάω žízním

διώω pronásleduji, honím se za čím,
 usiluji oč, dychtím po čem akk.

διωή, ἡ otrokyně

δοκέω (§ 128. 2) domnívám se, mí-
 ním; intr. zdám se, jeví se, jsem
 pokládán za . . . ; δοκεῖ μοι zdá se,
 vidí mi se, mílí videtur; míním,
 mám za to, ustanovuji se na čem

δολιχός * 3. dlouhý

δόμος, * δ dům, domus

δόξα, ἡ (δοκέω) domnění, mínění, po-
 věst, dobrá pověst, sláva

δόρυ, ατος, τό dřevce, oštěp (§ 54. 5)

δόσις, εως, ἡ (δίδομι) dar

δουλεία, ἡ otroctví, poroba. — od

δουλεύω otročím, jsem poddán

δούλη, ἡ otrokyně

δούλος, δ otrok, sluha. — odtud
 δουλῶ činím otrokem, zotročuji, pod-
 robuji; M. — si, podmaňuji si

δράκων, οντος, δ drak, saň, had
 δράω dělám, konám, činím, jednám
 δραπεπηφόρος 2. (φέρω) srponosný;
 ἄρμα δραπεπηφόρον srponý, kosní
 vůz

δρέπανον, τό (δρέπω, obyč. M., trhám,
 odřezuji) srp

δρέπτω * uřezávám, vybírám, M. — si

δρῦς, δρυός, ἡ dub, (vůbec) strom

δρυοτόμος (poet. δρυτόμος), δ (δρῦς,
 τέμνω) drvoštěp

δύναμαι DP. (§ 120. 5) mohu, jsem
 s to; δ. μέγα mám velikou moc

δύναμις, εως, ἡ mohutnost, síla; moc,
 branná moc; pl. pluky, vojska

δυνατός 3. při síle, mocný; δυνατόν
 ἐστι) možno jest, δ. εἰμι jsem s to

δυσ-ἀρεστος 2. těžko uspokojitelný

δυσ-ἔλπιστος 2. nenadálý

δύσκολος 2. obtížný, nesnadný

δύστηνος 2. nešťastný, ubohý, bídný

δυστυχεῖω jsem nešťasten. — od

δυσ-τυχής 2. (τύχη) nešťastný

δυσ-χείρωτος 2. těžko přemožitelný

δυσ-χωρία, ἡ (δύς-χωρος 2.) nepřístupné
 místo

δωμάω * buduji

δωρέω daruji

δώρον, τό dar, dōnum

E.

ἐάν (= εἰ ἔν), též ἔν, ἦν spojka: jest-
 liže, -li

ἔαρ, ἔαρος, τό jaro, ver

ἑαυτοῦ, ἡς, οὔ sebe sama

ἐάω (§ 112. 1) nechávám, doponštím

ἐγγύς adv. blízko, skoro

ἐγείρω budím, vzbuzuji, excito
 ἐγ-καλέω (§ 101. 1) vytykám, viním,
 haním koho, dat. § 170. b
 ἐγ-καλύπτω zahaluji
 ἐγκατα-λείπω zanechávám v něčem
 (na holičkách), opouštím
 ἐγκλημα, ατος, τό (ἐγκαλέω) výčitka,
 nařknutí, obvinění
 ἐγκράτεια, ας, ἡ (ἐγ-κρατής 2., κράτος)
 zdrželivost, vláda nad sebou
 ἐγκώμιον, τό chvalořeč, chvála, oslava
 ἐγ-χαλινῶ v uzdu pojímám, uzdu
 dávám akk.
 ἐγ-χώριος 2. (χώρα) tuzemský, do-
 mácí
 ἐγώ, ἐμοῦ já; ἐγωγε jáť § 63. 2
 ἐθελούσιος 3. dobrovolný, dobrovolně
 ἐθέλω chci, jsem ochoten, odhodlán
 ἐθίζω (§ 112. 1; 130) navykám koho,
 navádím
 ἔθνος, ους, τό zvyk, mrav, obyčej
 εἰ spojka: -li, kdyby, zdali
 εἰκάζω podobným činím, přirovnávám;
 MP. připodobuji se, stávám se stejným
 εἰκόσ, neutr. part. od εἶκα (doplň ἐστὶ
 § 140. p. 1.), je slušno, přirozeno
 εἰκότως adv. dle zásluhy, právem
 εἴλω ustupuji, povoluji
 εἴλωσ, ατος, ὁ heilót, jméno nevol-
 níků čili porobenečů spartských
 εἶμι (§ 121. 1) jsem, jsem skutečně;
 s gen. jsem (pocházím) od § 157. 2;
 ἔστι μοί τι jest mi něco, mám
 něco; ἔστι jest tu, jest možno,
 volno, lze (§ 121. 1. 2), též s inf.;
 ἔστιν ἀνδρός jest věci, povinnosti
 muže (viri est) § 157. 3. p. 3.
 εἶμι (§ 121. 2) jdu
 εἶπον (§ 129. a, 8) pravil jsem, roz-
 kázal jsem
 εἰρήνη, ἡ mír, pokoj

εἰς předl. (§ 177. 1) s akk.: do, k,
 na, proti
 εἶς, μία, ἕν jeden, unus; εἷς ἕκαστος
 jeden každý, unusquisque
 εἰς-άγω uvádím; M. přivádím si
 εἰς-έρχομαι vcházím, vstupuji
 εἰς-πίπτω vpadám, vrážím
 εἶσω adv. dovnitř, uvnitř; ἡ εἶσω
 Ἰθάκτα vnitřní, středozemní moře
 ἐκ i ἐξ předl. (§ 178. 3) s gen.: ze,
 od, pro
 ἕκαστος 3. každý
 ἐκάτερος 3. každý z obou, uterque
 ἐκ-βαίνω vystupuji; vycházím, stá-
 vám se (evādo)
 ἐκβολή, ἡ (ἐκ-βάλλω) vyhození, vý-
 tok, ústí
 ἔκγονος 2. (ἐκ-γίνομαι) zplizený; ὁ
 ἕ. syn
 ἐκ-δέρω dru, odírám, kůži staluji
 ἐκεῖ adv. tam
 ἐκεῖθεν adv. odtamtud
 ἐκεῖνος 3. onen
 ἐκεῖσε adv. onam, tam
 ἐκκλησία, ἡ (ἐκ-καλέω) shromáždění
 lidu, sněm
 ἐκ-κύντω vykukuji z čeho, gen.
 § 168. p. 2.
 ἐκ-λείπω opouštím
 ἐκ-μετρέω vyměřuji, M. -si
 ἐκ-πέμπω vysílám, odesílám
 ἐκ-πίπτω vpadám, vpaduji, spa-
 dávám, oddávám se
 ἐκ-πλήττω (§ 109. 3) zděšuji (tr.);
 MP. zděšuji se (intr.)
 ἐκ-τείνω roztahuji, prodlužuji
 ἐκ-τίθημι vysazuji (na břeh)
 ἐκ-τρέφω vyživuji, vychovávám
 Ἔκτωρ, ορος, ὁ Hektor, s. Priamův,
 slovnutný rek trojský
 ἐκ-φρεύγω utíkám s akk. § 152. 2

ἐκών, οὔσα, ὄν samovolný, chtě, o své vůli, rád

ἐλάα, ἡ oliva (strom i ovoce)

ἐλασις, εως, ἡ tažení, výprava

ἐλαύνω (§ 126. 7) ženu; intr. jedu, kráčím, ubírám se, táhnu

ἐλάφειος 3. jelení; κρέα ἐλάφεια jelení maso. — od

ἐλαφος, ὁ α ἡ jelen

ἐλεέω (ἐλεος) mám útrpnost s kým, slitovánám se nad kým akk.

ἐλευθερία, ἡ svoboda

ἐλευθέριος 3. a 2. (svobodný rodem, ingenuus) urozený, ušlechtilý, vznešený

ἐλεύθερος 3. i 2. svobodný, neodvislý

ἐλέφας, αντος, ὁ i ἡ slon; ὁ ἐ. slonová kost, slonovina

ἐλκῦω = ἔλκω (§ 112. 1) vleku

Ἑλλάς, ἀδος, ἡ (doplň χώρα) Hellas, Řecko

Ἑλλη, ἡ Hella, dcera Athamantova, sestra Frixova

Ἑλλην, ηρος, ὁ Hellén (Řek)

Ἑλλήσποντος, ὁ Helléspont (úžina dardanellská)

ἐλπίζω doufám, nadívám se (akk.) — od

ἐλπίς, ἰδος, ἡ naděje; Ἑλπίς, Naděje, allegorická osoba

ἐμ-βαίω vstupuji; kráčím pochodem

ἐμ-βάλλω vhazuji, zastřikuji, vštěpuji, τὸ ἄρμα vnikám s vozem; intr.

vpadám, vtékám, vlévám se

ἐμβατήριον, τό (ἐμ-βαίνω) pochodová, válečná píseň

ἐμ-μένω setrhnávám při čem, dat. § 172. a) p., τῆ ὁμολογία slovu dostávám

ἐμός 3. můj; τὸ ἐμόν mé, má povinnost

ἐμ-πεδος 2. (πέδον, τό; v přídě stojící) pevný, jistý, spolehlivý

ἐμπειρία, ἡ (ἐμ-πειρος 2. peritus, πείρα pokus) zkušenost

ἐμ-πίμπλημι (§ 120. 2. p. 3) naplňuji čím, gen. § 164.

ἐμ-πίμπρομη (§ 120. 3. p. 3.) zapaluji ἐμ-πίπτω upadám do čeho

ἐμ-πλέκω vplétám, zaplétám do čeho, dat. § 172. a) p.

ἐμ-πλέω plavím se na (čem τινί); οἱ ἐμπλέοντες lidé plující, účastníci plavby, plavci

ἐμ-ποδίζω jsem v cestě, překážím, zastavuji

ἐμπορία, ἡ obchod

ἐμπορίον, τό obchodní místo, skladiště

ἐμ-φανής 2. (φαίνομαι) zřejmý; ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς zřejmě, zjevně. — odtud

ἐμφανίζω činím zřejmým, zjevným, ukazuji

ἐμφρόνως (ἐμ-φρων 2.; φρήν) adv. moudře, rozumně

ἐν předl. (§ 179. 1) s dat.: ve, na, mezi, u

ἐναντιόομαι DP. (§ 132. 2) stavím se na odpor, odporuji

ἐν-αντίος 3. naproti, vstříc; ὁ ἐ. protivník, odpůrce

ἐν-δείκνυμι (i M.) ukazuji, dokazuji

ἐν-δίδωμι podávám, (vy)dávám

ἐν-δοξος 2. (δόξα) na slovo vzatý, slovatný, slavný, vážený

ἐν-δύω oblékám, odívám koho; M. se silným aor. a perf. A. oblékám si něco

ἐν-εδρεύω (ἐν-έδρα záloha, insidiae) stojím v záloze, číhám, úklady stojím komu § 152. 2

ἐν-εيمي (εἰμι) jsem uvnitř, tam; ἔνεστι (inest) s dat. obsahuje

ἔνεκα předl. (postpositiv. srov. causā, gratiā § 175.) s gen.: pro, za, k vůli

ἐνεργέω (ἐν-εργής 2.) jsem činný, snaživý, rázný

ἐνθα adv. kde (vztažné)

ἐνθάδε adv. sem

ἐνθεν καὶ ἐνθεν odtud i odtud, tu a tam, s obou stran

ἐνθυμέομαι (ἐν-θυμός 2.) DP. (§ 132. 2) uvažuji, rozvažuji

ἐνιαυτός, ὁ rok; κατ' ἐνιαυτόν co rok, každoročně

ἐνιοι 3. někteří, několik

ἐνίστε adv. někdy, druhdy

ἐννοέω pomyslím, rozvažuji

ἐν-οικέω bydlím tam; ὁ ἐν-οικῶν obyvatel

ἐν-τάττω řadím mezi to, vřaduji mezi co, dat. § 172. a) p.

ἐνταῦθα adv. tu, zde; též časově: tu, tehdy, tenkrát

ἐν-τείνω napínám, natahuji

ἐν-τεχνίζω baštami opevňuji

ἐν-τέμνω vřezávám, vyrývám

ἔντερον, τό, obyč. pl. τὰ ἔντερα (ἐν-τός, intestina) střeva, vnitřnosti

ἐν-τίθηνι vkládám (si M.) do čeho, s dat. § 172. a) p.

ἐντός adv. vnitř, uvnitř, intus, s gen. § 158. C, a)

ἐξ-αιρέω vytahuji; vybírám, vyvoluji; M. vytahuji si

ἐξ-άλλομαι DM. vyskakují (do výšky)

ἐξ-απατάω klamu, podvádím

ἐξ-αρέσκομαι DM. zalibují se komu, τινά získávám si přizeň něčí

ἔξ-εμι (εἰμι); jen neosob. ἔξεστι jest dovoleno, volno, lze (licet) s dat. a inf.

ἔξ-εμι (εἰμι) vycházím, vytrhuji (do pole)

ἐξ-είρω vylučuji, vypovídám

ἐξ-ελαύνω vyhláním, vypuzuji

ἐξ-ελέγχω usvědčuji, vyvracím

ἐξ-εραζόμαι DM. vykonávám, provádím, dokonávám; aor. P. s pass.

významem: byl jsem proveden

ἐξ-ερώ vytahuji

ἐξ-έρχομαι vycházím, unikám

ἐξ-ετάζω zkoumám, zpytuji. — odtud

ἐξέτασις, εως, ἡ prohlídka

ἐξ-ίτημι vypouštím; intr. vytékám, vylévám se

ἔξ-οδος, ἡ vyjítí, výprava

ἐξ-οπλίζω ozbrojuji, M. ozbrojuji se

ἐξ-ορθόω pozdvihuji, povzbuzuji

ἐξ-ορῶμαι vykopávám

ἐξ-ουσία, ἡ (ἔξιμι) volnost, moc (něco činiti)

ἔξοχα adv. (ἐξ-έχω vynikám) obzvláště, velmi, nejvíce

ἔξω adv. vně, venku, jako předl. s gen. vně § 158. C, a)

ἔοικα (§ 130.) jsem podoben, podobám se, zdám se, viz εἰκός

ἐορτή, ἡ slavnost

ἐπ-αγγέλλω ohlašuji; obyč. M. přislíbují

ἐπ-άγω přivádím; M. — s sebou

ἐπ-αινέω chválím, velebím

ἔπαινος, ὁ chvála; pl. vychvalování (laudes)

ἐπ-ακολουθῶ zároveň následuji, povolují

ἐπ-ακούω doslychám, zaslýchám

Ἐπαμεινώνδας, ὁ Epameinondas, slavný Thébán, 418—362 př. Kr.

ἐπανα-τέλλω nechávám vycházeti; intr. o slunci: vycházím

ἐπαν-έρχομαι vracím se zpět

ἐπεὶ spojka: když, poněvadž § 223.

ἐπιείγω tisknu, tlačím, pudím; MP. kva-

pím, spěchám, toužím, bažím po čem s gen.

ἐπειδὴν (ἐπειδὴ ἔν) spojka: když, až, kdykoli, jakmile § 223. 3

ἐπειδὴ (ἐπει δὴ) spojka: když, kdykoli, poněvadž § 223.

ἐπι-εἰμι (εἶμι) přicházím na něco, táhnu naproti (vstříc), dorážím, útok činím

ἐπιεις-πίπτω potom vpadám, vđírám se mezi co (aor. vedral se)

ἔπειτα adv. potom; pak, později

ἐπι-έρχομαι přicházím, nastupuji

ἐπ-ερωτάω otazuji se

ἐπ-εύχομαι DP. při tom se modlím

ἐπ-έχω přidržuji; intr. pozor mám

ἐπί předl. (§ 181. 2) s gen.: na, do, ku, za; s dat. na, u, při, nad, z, s tou výminkou, ku; s akk. na, po, proti, do, ku

ἐπι-βαίνω vkročuji, vstupuji nač, gen.

ἐπι-βουλεύω strojím úklady, číhám na koho s dat.

ἐπί-γραμμα, ατος, τό (ἐπι-γράφω) nadpis, epigram

ἐπι-δείκνυμι okazuji, M. na jevo od sebe dávám, vystavuji si na odiv, ukazuji se s něčím

ἐπι-δίδωμι 1) tr. přidávám. 2) intr. přibývám, prospívám, dařím se

ἐπιδρομή, ἡ (ἐπι-τρέχω) náběh, útok

ἐπιείκεια, ἡ (ἐπιεικῆς 2.) mírnost

ἐπι-θυμέω (θυμός) dychtím, toužím, bažím po čem, gen. § 160.

ἐπι-θυμία, ας, ἡ žádost, touha

ἐπικαιρίος 2. (καιρός) vhodný, důležitý, potřebný

ἐπι-κοσμέω přizdobuji, ještě ozdobuji

ἐπιχουρία, ἡ pomoc, podpora

ἐπι-κωλύω překážím, jsem na závadu komu s akk.

ἐπι-λαμβάνομαι M. zachvacuji, zastihuji, gen. § 160.

ἐπι-λανθάνομαι DM. (§ 126. 16) zapominám čeho, nač gen. § 161.

ἐπιμέλεια, ἡ (ἐπιμελής 2., μέλος, τό neobyč. = μέριμνα) starost, péče, pilnost; dílo, práce, zaměstnání; οἱ τῆ ἐπιμελείᾳ γεωργοῦντες dozor mající při práci polní

ἐπιμέλομαι DP. (§ 128. 14) starám se, pečuji o něco, gen. § 161.; hledím si čeho, zanáším se, oddávám se čemu

ἐπιμελῶς adv. starostlivě, pečlivě

ἐπιπορκέω (ἐπί-ορκος 2.) křivě přísahám, skrze bohy, s akk. § 153. 3. p. 2.

ἐπι-ῥέπτέω přihazuji, házím nač, na koho (po kom) s dat.

ἐπίσταμαι DP. (§ 120. 6) znám se v něčem, jsem obratný, zběhlý v čem, schopen k čemu, umím, rozumím, vím

ἐπι-στέλλω posílám, nařizuji

ἐπι-στρέφω obracím; MP. s FM. obracím se

ἐπισφαλῆς 2. (σφάλω) nestálý, nebezpečný

ἐπι-σφάττω při tom zabíjím, τινὲ někomu ku ctí

ἐπι-τάττω nařizuji, rozkazuji

ἐπιτηδεύμα, ατος, τό zaměstnání. — ođ

ἐπιτηδεύω provozuji, konám (pečlivě), zanáším se, zaměstnávám se (pilně) něčím s akk.

ἐπι-τίθημι posazuji, ukládám, pokládám (= kladu); M. posazuji si; napadám, útok činím na koho, dat. § 172. a)

ἐπι-τιμάω haním, kárám, dat. § 170. b

ἐπι-τρέπω obracím k čemu, připouštím; dopouštím, dovoluji
 ἐπιτύμβιος 2. (τύμβος) náhrobní; ἐπιγράμματα ἐπιτύμβια náhrobní nápisy, epigramy
 ἐπιφανής 2. okázalý, znamenitý, výtěchný, vznešený
 ἐπιφιλοπονεομαι DM. (φιλό-πονος 2.) horlivě se zabývám čím, dat.
 ἐπιχειρέω podnikám, pokouším se; s dat. udeřuji, útočím na koho § 172. a)
 ἐπιχώριος 3. i 2. v zemi obvyklý, vlastní
 ἔπομαι DM. (§ 129. b. 1) následuji, jedu za (s) někým, poslouchám
 ἐπ-όμνυμι přísahám při čem, nač akk. § 153. 3. p. 2.
 ἔπος, οὐς, τό (§ 129. a. 8) slovo, řeč; τὰ ἔπη hrdinská báseň šestiměrem složená, epická báseň; (vůbec) báseň
 ἐπιδάμην, aor. k ὠνοῦμαι, koupil jsem si § 120. p. 1. a § 116. 2.
 ἐπωνυμία, ἡ (ὄνομα) příjmení, jméno; ἐπωνυμίαν ἔχω ἀπό τινος jsem po někom pojmenován
 Ἐρατώ, οὐς, ἡ Erató
 ἐργάζομαι (ἔργον) DM. (§ 112. 1) pracuji, hotovím, vykonávám, dělám, τὴν γῆν ἐργάζομαι vzdělávám zemi, perf. též passivně, jako vždy aor. P. § 132. 4. — odtud
 ἐργασία, ἡ práce, τῆς γῆς vzdělávání půdy, zemědělství
 ἐργαστήρ, ἦρος, ὁ pracovník, dělník
 ἐργάτης, ὁ = předcház. — odtud
 ἐργατικός 3. pracovitý, činný
 ἔργον, τό dílo, práce, živnost, činnost, čin, skutek, jednání; ἔργον ἐστὶ jest práce, pracné, nesnadné
 ἐρευνάω sleduji co, slídím, hledám

ἐρημία, ἡ samota, opuštěnost. — od
 ἔρημος 2. opuštěný od, gen. § 158.
 B. 1
 ἐρίζω pouštím se ve při (v závod, ἔρις), pru se, hádám se s kým, dat. § 172. a)
 ἔριον, τό (obyč. pl.) vlna
 ἔρις, ἰδος, ἡ pře, spor, hádka, rozepré, svár
 Ἐρινύς, ὄος, ἡ, obyč. pl. Ἐρινύες, αἱ Erinye (Furie), Litice, bohyně mstiči se nad zločinci
 Ἐριχθόνιος, ὁ Erichthonios, baječný kr. athénský
 ἐρμηνεύς, ἑως, ὁ tlumočník
 Ἐρμῆς, ὁ Hermés (Merkur), posel bohův a průvodce duší do podsvětí
 Ἐρμιονεύς, ἑως, ὁ Hermionian, obyv. města Hermiony v Argolidě
 Ἐρμῶν, ὠνος, ὁ Hermón
 ἐρυθρία (ἐρυθρός 3. rudý) zardívám se
 ἔρχομαι (§ 129. a. 2) jdu, přicházím, teknu
 ἔρως, ὠτος, ὁ chtič, touha, žádost, láska
 ἐρωτάω (§ 130.) tázá se
 ἐσθής, ἦτος, ἡ šat, oděv, vestis
 ἐσθία (§ 129. a) 3) jím, žeru, sžírám
 ἐσθλός 3. šlechtný, hodný, dobrý, statný
 ἐσπέριος 3. (ἑσπέρα večer, vesper) západní
 ἐταῖρος, ὁ druh, společník, přítel
 Ἐτεοκλῆς, ἑους, ὁ Eteoklés
 ἕτερος 3. jeden z obou, druhý; ἕτερος . . . ἕτερος jeden . . . druhý (z obou)
 ἔτι adv. ještě, mimo to
 ἔτοιμος 3. i 2. hotový, připravený, ochotný, po hotově jsoucí

ἔτος, ους, τό rok

εὖ adv. dobře, řádně, statně, správně
 Εὐβοία, ἡ veliký ostrov podél pobřeží
 boiótského

εὐγένεια, ἡ urozenost, vznešený rod.
 — od

εὐγενής 2. (γένος) urozený, šlechtický,
 šlechtný; οἱ εὐγενεῖς šlechtici, pa-
 triciové

εὐγλωττία, ἡ (εὐγλωττος 2., γλῶττα)
 libomluvnost, lahodnost mlavy

εὐγνώμιος 2. (γνώμη úhel) pravouhelný
 εὐδαιμονέω jsem šťasten

εὐδαιμονία, ἡ blahobyt, úrodnost. —
 od

εὐ-δαίμων 2. blažený, šťastný, zá-
 možný, bohatý (beatus); χώρα εὐ-
 δαίμων pozeňnaná, úrodná země

εὐεργασία, ἡ dobrodinií. — od

εὐεργετέω činím dobře, prokazuji do-
 brodinií komu, akk. § 152. 1; P.
 dobrodinií obdržuji, dostává mi se.
 — od

εὐεργέτης, ὁ (kmen εργ, viz ἔργον)
 dobrodinec

εὐηκοέω (εὐήκοος 2., ἀκοή) rád po-
 slouchám koho, s gen. § 162. b, p. 1.

εὐθυμέω (εὐ-θυμος 2.) jsem dobré,
 veselé mysli

εὐ-θυμία, ας, ἡ dobrá mysl, radost

εὐθὺς adv. přímo, zrovna, hned

εὐκλείης 2. (κλέος) slavný, chvalný.
 — odtud

εὐκλεια, ἡ dobrá pověst, sláva

εὐκοσμία, ἡ (εὐκοσμος 2.) mravnost
 εὐλαβέομαι DP. (§ 132. 2) mám se
 na pozor, varuji se čeho s akk.
 § 152. 3

εὐλίη, ἡ mol, červ

εὐλογία, ἡ* (εὐ-λογος 2.) chvalořeč,
 sláva, oslava

εὐμάρεια (εὐμαρής 2. od μάρη = manus:
 obratně konající, t. j. zručný, snadný,
 pohodlný) pohodlí, příležitost

εὐμενής 2. (μένος, τό mysl) příznivý
 εὐμήκης 2. (μῆκος, τό) hodně dlouhý,
 vysokého vzrůstu

εὐνή, ἡ lůžko, postel, brloh

εὐνοια, ἡ přízeň, náklonnost. — od
 εὐ-νους (εὐνοος) 2. příznivý, nakloněn

εὐ-παίδευτος 2. dobře vychovaný, vzdě-
 laný

εὐπειθής 2. (πειθω) poslušný

εὐπραγία, ἡ (πραγος, τό = πράγμα)
 zdar, štěstí, příznivý výsledek

εὐπραξία, ἡ štěstí; pl. šťastné příhody

εὐρετής, ὁ (εὐρίσκω) vynálezce

εὐρημα, ατος, τό (vy)nález, výmysl,
 výtvor

Εὐριπίδης, ὁ Euripidés, slavný tra-
 gický básník, 480—406 př. Kr.

Εὐριπος, ὁ Euripos, úžina mezi Eu-
 boii a Boiottií

εὐρίσκω (§ 127. 9) nalézám, nachá-
 zím; shledávám . . . s part. § 233.

B. 1

εὐρος, ους, τό šířka

εὐρύς 3. široký

Εὐρώπη, ἡ Evrópa

εὐσέβεια, ἡ zbožnost, bohabojnost. —
 od

εὐσεβής 2. (σέβομαι)-nábožný, boha-
 bojuj

εὐσημοσύνη (εὐσημίμων 2., σχῆμα: sluš-
 ného chování, způsobný) slušné
 chování, způsobnost, slušnost

εὐταξία, ἡ (εὐ-τακος 2. dobře se-
 řaděný) dobrá kázeň, pořádnost

εὐτελῶς adv. (τέλη, τὰ útraty) lacině,
 jednoduše

εὐτυχέω jsem šťasten. — od

εὐτυχής 2. (τύχη) šťastný. — odtud

εὐτυχία, ἡ štěstí, zdar, šťastná příhoda, často pl. = res secundae
 Εὐτυχιδάς, ὁ Eutychedas
 εὐτυχῶς adv. šťastně
 Εὐφρατής, ὁ Eufrát, řeka v západní Asii
 εὐ-χαρίς, ι, gen. ιτος, komp. εὐχαριτώτερος 3., libezný, příjemný, vítaný
 εὐ-χειρωτός 2. snadno podmanitelný
 εὐχή, ἡ prosba, modlitba. — odtud εὐχομαι DM. slibuji, přeji si; modlím se komu, vzývám koho, dat. § 170. 1. a) p.
 εὐ-χεριστός 2. prospěšný, užitečný
 εὐωχία, ἡ dobré bydllo, hody, kvas
 ἐφ-έννυμι (§ 124. 5) přiodívám; M. přiodívám se čím τι, γῆν pokrývám se zemí
 ἐφρηβος, ὁ (ἡβη mládí), eféb, jonák, šuhaj. Tak se nazývali athénští jinoši, dosáhnuvše 18. roku; v tomto stáří byli přijímáni za občany a vojiny
 Ἐφιάλτης, ὁ Efialtés, Málían, jenž vedl Peršany u Thermopyl přes pohoří Řekům v zad 480 př. Kr.
 ἐφ-τημι posílám; M. ženu se, bažím po čem, gen. § 160.
 ἐφ-ιππεύω jedu tam na koni
 ἐφ-ιππος jízdný, na koni
 ἐφοδίων, τό (ὁδός) cestovné, zásoba na cestu
 ἐφ-οδος, ἡ příchod, útok
 ἐφ-ορέω poblížím nač, prohlédám, do- zírám, spatřuji
 ἐφορος, ὁ efor. Ve Spartě bylo pět eforů, kteří majíce dozor nad královskou mocí, brániti měli jejímu nadužívání
 ἐχθρα, ἡ nepřítelství
 ἐχθρός 3. nepřítelský, nepřiznivý; protivný; ὁ ἐχθρός nepřítel (inimicus)

ἔχω (§ 129. b, 3; 112. 1) mám, držím, držím v sobě; obsahuji; zadržuji; mám se, chovám se; καλῶς ἔχω dobře se mám, vede mi se; εὖ ἔχει v dobrém stavu jest; ὀβριως ἔχω v tomto stavu se nalézám; ἀπειρωτος ἔχω jsem neznalý; ἔχω s inf. mohu, jsem s to, οὐκ ἔχω nemohu, nevím

ἐοθεν adv. z rána

ἐφως 3. východní

ἔως, ω, ἡ zora, ranní záře

Z.

ζάω (§ 93. 1) žiji, jsem živ

ζειρά, ἡ volně, dlouhé svrchní roucho, plášť

ζεύγνυμι (§ 124. 11) do jha dávám, zapřahám

Ζεύξις, ιδος, ὁ Zeuxis, slavný malíř okolo 370 př. Kr.

Ζεύς, Διός, ὁ Zeus (Juppiter) (§ 54. 6)

ζήλω (ζήλος horlivost) horlím po něčem, horlivě následuji koho akk. § 152. 2; podivuji se, velebím

ζηλωτός 3. velebený, závisti hoden, šťastný

ζημία, ἡ 1) ztráta, škoda, damnum. 2) trest, pokuta, multa. — odtud

ζημιώω 1) škodu činím. 2) trestám
 Ζήρων, ωνος, ὁ Ζένων z Kittia na Kypru, známý zakladatel stoické školy okolo 300 př. Kr.

ζητέω hledám, pátrám

ζωάργιος 2. (ζός živý, ἀργέω chytám) život zachraňující; χαριτες ζωάργιοι díky za zachránění života

ζωγραφία, ἡ malířství

ζῶον, τό (ζάω) živočich, tvor, zvíře

H.

ἢ spojka (§ 238. 15) 1) nebo (vel i aut); ἢ . . . ἢ buď . . . buď, aneb; πότερον . . . ἢ zdaž, -li . . . či, čili. 2) než, quam: po komparativech ἢ tázací část. = lat. -ne; ἢ γάρ; není-li pravda, že? § 205. p. 2.

ἢ μὴ ba věru, na mou věru, opravdu 238. 16

ἢ adv. jak, kterak (vztaž.)

Ἡβή, ἢ Hébé, bohyně bujaré mladosti ἡγεμών, ónos, ó (ἡ) vůdce (vůdkyně), průvodce. — od

ἡγέομαι DM. 1) jdu napřed, vedu koho, dat. § 163. p. 2) jsem vůdcem, velím, panuji nad, gen. § 161. mám náčelnictví (hégemonii); věřím, pokládám za něco (duco), s dvojm. akk., tž s inf. § 154. 3; 227. 1. a

ἡδέ* spojka: a, i

ἡδέως adv. příjemně, rád

ἡδη adv. již, už

ἡδομαι P. (§ 132. 2) těším se, raduji se čemu, z čeho, dat. § 173. a) p., libuji si v čem, oddávám se čemu, s part. jsem čemu rád, rád činím, § 233. A. 4

ἡδονή, ἡ rozkoš, radost, chuť

ἡδυλόγος 2. * (λέγω) libezně (lahodně) mluvící

ἡδυσία, ἡ (ἡδυσία 2., πάθος) blahocit, požitek, dobré bydlo

ἡδυσία mám blahocit, požitek, pocituji rozkoš

ἡδές 3. sladký, příjemný, libezný, potěšitelný

ἡμισια adv. nejméně, zhola ne, nikoli (§ 61. 2)

ἦλθω přišel jsem, jsem tu (§ 198. 3. b); fut. přijdu, budu tu; imperf. byl jsem tu, přišel jsem § 199. 3.

ἡλακάνη, ἡ přeslice

Ἠλεῖος, ó Élidan, obyv. Élidy

Ἠλιόδωρος, ó Héliodóros

ἥλιος, ó slunce; ἥλιος bůh slunce

ἡμέρα, ἡ den

ἡμερόω (ἡμερος 2. krotký) krotím, ušlechťuji

ἡμέτερος 3. náš

ἡμισυς 3. polovičný, půl; τὸ ἡμισυ polovice

ἦν viz ἐάν

ἦρία, ἦ, obyč. pl. uzda, udidlo, otěž

ἦριχος, ó (ἔχω) vozataj, vozka

ἦπαρ, ατος, τό játra, iecur (§ 53. 3)

Ἥρα, ἡ Héra (Juno), manželka Diova

Ἡρακλῆς, ένος, ó Héraklés, s. Diův a Alkménin

Ἡρόδοτος, ó Hérodotos, slavný dějepisec okolo 485—424 př. Kr.

ἦρος, ωος, ó hrdina, rek, zbožňovaný rek, hérós

Ἡσιόδος, ó Hésiod, epický básník okolo 800 př. Kr.

ἡσυχία, ἡ pokoj, klid; καθ' ἡσυχίαν z ticha, klidně

ἡσύχως adv. tiše

ἡττάομαι P. (§ 198. 3. b) jsem přemáhán, podléhám. — od

ἡττων 2. komp. ku κακός nižší, slabší, menší, skrovnější, inferior § 61. 2;

adv. ἡττον méně; viz ἡμισια

Ἡφαίστος, ó Héfaiistos (Vulcanus), bůh ohně

ἦχος, ó zvuk

ἦχώ, οὖς, ἡ ozvěna, ohlas

Θ.

θάλασσα, ἡ moře. — odtud

θαλάττιος 3. mořský

θάλλος, οὖς, τό i pl. teplo, horko

θαμιζέω často přicházím, srov. frequento

- Θάμυρις, ιδος, ὁ Thamyris, starý thrácký pěvec
 Θάνατος, ὁ (km. Θαν, viz ἀποθνήσκω) smrt
 Θάπτω pohřbívám, pochovávám
 Θαῤῥέω (Θάῤῥος, τό mužnost) jsem dobré mysli, zmužilosti nabývám
 Θαυμάζω (θαῦμα, τό div) divím se; podivuji se pro něco, ἐπί s dat.
 Θαυμαστός 3. podivuhodný, zvláštní
 Θαυμαστώδης adv. podivuhodně, ku podivu, obzvláště
 Θεά, ἡ bohyně
 Θεάμα, ατος, τό podívaná, pohled. — od
 Θεάομαι (θέα) DM. dívám se naῤ τὲ, patřím, vidím, pozoruji
 Θεῖος 3. božský; τὸ θεῖον božstvo
 Θεμιστοκλῆς, έους, ὁ Themistoklés, vítěz salamínský, okolo 530—461 př. Kr.
 Θεόπομπος, ὁ Theopompos, 1) kr. spartský, 743—724 př. Kr. 2) dějepisec, okolo 380 narozený
 Θεός, ὁ bůh; ὁ θ. bůh (určitý)
 Θεοσεβεία, ἡ (θεοσεβής 2., σέβομαι) bohabojnost, zbožnost
 Θεράπεινα, ἡ služebnice
 Θεραπεύω ošetřuji, vzdělávám, hojím; ctím, vážím si
 Θεράπων, οντος, ὁ služebník
 Θερίζω trávím léto (θέρος)
 Θερμοπύλαι, αἱ Thermopyly, soutěsky mezi Thessalií a Řeckem
 Θερμός 3. teplý, horký
 Θέρος, ους, τό léto
 Θεσμός, ὁ (τίθημι) ustanovení, zákon
 Θέτις, ιδος, ἡ Thetis, bohyně moře, manželka Péléova a matka Achilleova
 Θεωρέω (θεωρός = θεατής) dívák, viz Θεάομαι) pozoruji, dívám se naῤ, τὲ
 Θεΐβαι, αἱ Théby, m. v Boiótii
 Θεβαῖος, ἡ Théban
 Θήγω ostřím; přenes. τὴν ψυχὴν srdce tužím, vzmužuji
 Θήκη, ἡ lůžko (zemřelého), hrob
 Θήρα, ἡ lov, ulovené, kořist
 Θηραμένης, ους, ὁ Théramenés, jeden ze třiceti tyranův athénských, popravený 404 př. Kr.
 Θηρέω i Θηρεύω honím, stílám akk. § 152. 2; ulovuji, chytám
 Θηρίον, τό (vl. dem. od θήρ, ηρός, ὁ fera) (divoké) zvíře
 Θησαυρός, ὁ zásoba, poklad, potěšení
 Θιγγάνω, aor. ἔθιγον, dotýkám se čeho gen. § 160.
 Θλίβω tlačím, utlačuji
 Θνήσκω jen básničky; v próse ἀποθνήσκω
 Θνητός 3. smrtelný
 Θορυβέω jsem nepokojný, hlučím, hřmotím; P. jsem znepokojován, maten, zastrášován
 Θούριος, ὁ Thúr, obyv. města Thúrij v jižní Itálii, při zálivu tarentském
 Θορέκη, ἡ Thrákie
 Θορῆξ, ζός, ὁ Thrák
 Θρασός 3. (θράσος, τό = θάῤῥος, τό drzost) drzý, smělý, odvážlivý
 Θραξ, τριχός, ἡ vlas (§ 45. 1)
 Θραλέω vybleptávám, rozmáším; 3. os. sing. perf. P. koluje, jde pověst
 Θυάτης, θυγατρός, ὁ decra (§ 47. 4)
 Θυλάμα, ατος, τό, obyč. pl. kuřidlo, kadidlo
 Θυματός 3. vášnivý, prehlivý. — od θυμός, ὁ mysl, duch, duše, smysl, život; vášně, zlost. — odtud

θυμὸν hněvám; MP. hněvám se, zlobím se proč, s dat. § 173. a) p.
 θύρα, ἡ i pl. dvéře; αἱ βασιλείωσ
 θύραι dvůr krále perského
 θυσία, ἡ oběť. — od
 θύω obětuji (M. za sebe), přináším oběť
 θωρακίζω obrňuji, brněním odívám.
 — od
 θώραξ, αἰκος, ὁ brnění, odění

I.

ἰάομαι DM. léčím, hojím
 ἴαμβος, ὁ iambus, iambický verš
 ἰατρός, ὁ lékař
 ἴδιος 3. i 2. vlastní, zvláštní
 ἰδρῶω potím se, zapocuju se
 ἰδρῶω posazuji, kladu, stavím, postavuji; P. sedám si
 ἰερεὺς, ἕως, ὁ kněz
 ἱερὸν, τό svatyně, chrám
 ἱερός 3. svatý, zasvěcený komu, gen. § 158. A. 1; posvátný, nedotknutelný (sacrosanctus); ἱερά καὶ δσια božské a lidské, věci posvátné a světské, svatyně a majetek obeeňý
 ἱημι pouštím, házím, vysílám, mitto; M. pouštím se, ženu se, spěchám
 Ἰθώμη, ἡ Ithomé, horská tvrz v Messénii
 ἱκανός 3. dostatečný, schopný, ἱ. εἰμὶ s inf. jsem s to, abych
 ἱκανῶς adv. dosti, hojně
 Ἰκάριος 2. (ἱ.) ikarský. — od
 Ἰκαρος, ὁ (ἱ.) Íkaros, s. Daidalův
 ἱκετεύω jsem prosebníkem, přicházím s prosbou (ἱκέτης, vlastně přiehozí, srov. ἀφ-ικνεομαι), snažně, skroušeně prosím
 ἴλεως 2. milostiv, laskavý
 ἱμάς, ἄντος, ὁ řemen, prostraněk, oprat

ἱμάτιον, τό svreční šat, plášť; μέλαν ἱ. roucho smuteční
 Ἰμέρα, ἡ (ἱμ.) Hímera, m. v Sicillii (bitva u H. 480 př. Kr.)
 Ἰμεραῖος, ὁ (ἱμ.) Himeřan, obyvn. m. Hímery
 ἴνα 1) adv. kde. 2) spojka: aby (§ 213.)
 Ἰνδός, ὁ Ind
 Ἰνώ, οὗς, ἡ (ἱν.) Ínó, dcera Kadmova a Harmoniina, manželka Athamantova, matka Melikertova
 Ἰξίων, ονος, ὁ Ixión, kr. thessalský, Diem za své zločiny v podsvětí potrestaný
 ἱππειος 3. koňský
 ἱππεύς, ἕως, ὁ jezdec, rytíř
 ἱππικός 3. koňský, jezdecký; τὸ ἱππικόν koňstvo, jezdecktvo
 Ἰππόλυτος, ὁ Hippolytos, s. Theseův
 ἱππομαχία, ἡ (ἱππόμαχος 2., μάχη) jízdný boj
 ἵππος, ὁ kůň, komaň, též = jezdec; ἡ ἱ. klisna
 Ἰσθμοῖ na Isthmu (§ 55.), při isthmických hrách
 ἴσος 3. stejný; δι' ἴσον stejně od sebe, v stejné vzdálenosti
 ἴστημι stavím, postavuji
 ἱστοριογράφος, ὁ (ἱστορία, γράφω) dějepisec
 ἱστός, ὁ (ἴστημι) stav (tkalcovský)
 ἰσχυρός 3. silný, mocný, prudký
 ἰσχυρῶς adv. silně, tvrdošijně, přísně, velmi
 ἰσχύς, ἕως, ἡ síla, moc. — odtud ἰσχύω jsem silen, mocný, zmáhám se; mám platnost, platím
 ἴσως adv. snad
 Ἰφικράτης, ους, ὁ (ἱφ.) Ífikratés, slavný vůdce athénský, zemřel okolo 353 př. Kr.

ἰχθύς, úos, ḍ ryba

Ἴωνικός 3. íónský

K.

Κάδμος, ḍ Kadmos

καθαίρω, fut. καθαρώ, aor. ἐκάθηναι

čistím, očišťuji, myji

καθ-εὐδω (§ 128. b. 10) spím

καθ-ημαι (§ 121. 3) sedím (tu)

καθ-ίζω i M. (§ 129. b. 4. p.) sedám

(si), usazuji se, posazuji se

καθ-ίστημι postavuji, usta(no)vuji;

upravuji, zařizuji; dosazuji koho

za něco, činím koho čím (v M. si,

sobě); perf. A. jsem ustanoven,

platný

καί spojka: a, i, též; καί...καί i...i,

jednak...jednak; τὲ...καί jak

...tak (§ 238. 17; 38)

καίπερ jakkoli, ačkoli, ač; obyč. s part.

§ 231. 3

καιρός, ḍ příhodná doba, čas; příleži-

tosť, prospěch, též: zlý čas, vážná

doba, nehody

Καῖσαρ, αρος, ḍ Caesar

καίτοι a přec, ačťe, atqui, quamquam

§ 238. 18

κακηγορέω (κακηγόρος 2., ἀγορεύω)

zlé mluvím o kom, utrhám, po-

mlouvám, akk. § 152. 1

κακία, ḥ špatnosť, nepravosť, hřích

κακολογία, ḥ (κακολόγος 2., λέγω)

utrhaní, hanění, osočování

κακός 3. špatný, zlý, hanebný; τὸ

κακόν zlo; τὰ κακά zla, neštěstí

κακῶς adv. špatně, špatným způso-

bem, hanebně, nešlechtně

καλέω volám, zvu; jmenuji, nazývám;

καλούμενος tak řečený

καλινδέω válím; M. válím se

Καλλίμαχος, ḍ Kallimachos

κάλλος, οος, τὸ krása, spanilosť

καλός 3. krásný, šlechtný, dobrý,

výborný; καλὸς κἀγαθὸς muž z do-

brého rodu a ušlechtilého vzdělání,

muž šlechtný, dokonalý, poctivec;

τὰ καλά poety

καλύπτω zahaluji, zastírám

Καλυψώ, οῦς, ḥ Kalypsó, nymfa

καλῶς adv. krásně, dobře, slavně,

čestně

Καμβύσης, ḍ Kambýsés, s. Κύρις,

kr. perský 529—522 př. Kr.

κάμηλος, ḍ a obyč. ḥ velbloud

κάμνω (§ 126. 4) umdlévám, unavuji

se; οὐ κάμνω s part. neustávám...

§ 233. A. 2

κἄν = καί ἔάν; κἄν = καί ἐν

κάνδυς, υος, ḍ kanduš, kaftan, per-

ský svrchní šat s dlouhýma ruká-

vama

Κάνναι, αῖ Cannae, městys v Apulii

(bitva u K. 216 př. Kr.)

Καπιτώλιον, τὸ Capitolium

καπτός, ḍ kouř, dým

Καππαδοκία, ḥ Kappadokie, krajina

v Malé Asii mezi Taurem a Pon-

tem Euxínem

Κάρ, Κάρος, ḍ Kár, obyv. krajiny

Kárie

καρδία, ḥ srdce, cor, cordis

Καρδοῦχος, ḍ Kardúch (Kardúchové

[Kurdové] byli národ horský na

hranicích Armenie)

1. καρτός, ḍ zápěstí

2. καρτός, ḍ plod, plodina, ovoce;

prospěch, užitek, výdělek. — odtud

καρπῶ dávám plody; M. sklízím plody

(beru užitek) z čeho, akk.

καρτερέω jsem silen, stálý, vytrvalý;

s part. κ. ποιῶν činím ustavičně

§ 233. A. 2; s akk. vydržuji, snáším

καρτερός* 3. (κάρτος, τό = κράτος)
 silný, chrabřý, udatný
 Καρχηδόνιος, δ Karthágiňan
 Καρχηδών, όνος, ή Karthágo
 κατά předl. (§ 180. 2) s gen.: se (shora
 dolů), po, proti; s akk. podél, po,
 podle
 κατα-βάλλω shazují, svlékám, odkládám
 κατά-βασίς, εως, ή (κατα-βαίνω) sestupování, cesta dolů
 κατα-βιβρώσκω sjídám, požívám, stravuji
 κατα-βιόω prožívám, stravuji (život)
 κατ-άρνημι (§ 124. 10) zlamují; perf.
 A. jsem zlomen
 κατ-άγω vedu, vezu dolů; přijíždím,
 zastavuji se. — odtud
 καταγωγέιον, τό hospoda, bydlíště
 κατα-δακρύω slzy prolévám
 κατα-δικάζω odsuzují, ztracují
 κατα-δύω ponořují; M. se silným aor.
 a perf. A. skrývám se, zalézám
 κατ-αισχύνω zhanobují, zneuctívám
 κατα-καίνω skolují, porubávám, pohýjím
 κατα-καλύπτω zastírám
 κατα-κάω spalují
 κατά-κειμαι ležím (při stole)
 κατα-κλάω zlomují, přelomují
 κατα-κλείω zavírám
 κατα-κλίνω pokládám (aor. položití),
 posazují (do vozu)
 κατα-κλύω zaplavují, potopují
 κατα-κόπτω posekávám, porážím, porubávám
 κατα-λείπω opouštím, zanechávám,
 zůstávují; M. sobě, po sobě
 κατ-αλόω rozmlačují, rozdřeují
 κατα-λέω rozponštím, zbořují; MP. rozpadávám se

κατα-μαρθάνω poznávám, pochopuji
 κατα-μετρέω vyměřují
 κατα-νοέω pozorují, uznávám
 κατα-πατέω pō-, zašlapují, rozdupávám
 κατα-πέμπω sesýlám, po-, odesýlám (ode dvora k poddaným)
 κατα-πετάννυμι (§ 124. 3) rozprostírám, pokrývám, pověšují
 κατα-πίνω spijím, pohleují
 κατα-πίπτω upadám
 κατα-πλήττω zarážím, děším; MP. děším se, plaším se
 κατα-ρρήγγυμι strhují, prolamují
 κατα-σκάπτω skopávám; zbořují (úplně)
 κατα-σκευάζω vystrojují, ozbrojují, připravují, zařizují, zhotovují
 κατα-στέρω ověňčují
 κατα-στρέφω převracím; pokořují, podmaňují (M. si)
 κατα-τήκομαι MP. rozplyvám se, užírám se, trápím se
 κατα-τίθημι skládám, ukládám, vkládám; M. sobě; vydávám, vynakládám
 κατα-τιτρώσκω poraňují (hojně)
 κατα-τρέβω sedrávám, deru, trhám
 κατα-φέρω nesu, vedu dolů, shazují; MP. spadávám
 κατα-φεύγω utíkám, utíkám se kam
 κατα-φθίρω, silnější φθειρω, zahubují, zničují
 κατα-φιλέω polibám, polibky obsypávám, zulibávám
 κατα-φλέγω spalují
 κατα-φρονέω pohrdám kým, gen. § 168., opovrhují co (čím), nevážím si
 κατ-εργάζομαι DM. vykonávám, provádím, domáhám se

κατ-εσθίω stravuji, projidám, promrhávám
κατ-έχω 1) zdržuji, zadržuji, zkrocuji. 2) držím, mám, obsahuji, zadržím
κατ-οικέω τι obývám v něčem
κατ-οικίζω osazuji, zalidňuji (město), (opět) vystavuji
κατ-οικτείρω oželuji, oplakávám
κατοίκρισις, εως, ή (κατ-οικτίζω) útrpnost, slitování
κατ-ολοφύρομαι DM. naříkám, kvílím (koho) nad kým s akk.
κατοπτρίζομαι DM. vzhlížím se v zrcadle (κάτοπτρον)
κατ-ορθόω vzpřimuji, šťastně konám, mám štěstí
κάτω adv. dole, τὰ κ. dolní části
Κάτων, ωρος, δ Kato (Cato Censorius), 234—149 př. Kr.
Καύκασος, δ Kaukasos, pohoří táhnoucí se od Krimu ku chvalinskému moři
κάω (§ 94. 3) pálím, ůro
κείμαι (§ 121. 4) ležím; δ νόμος κείται zákon stává, je ustanoven, srov. § 121. 4. p.
κείρω stříhám, požívám
κελεύω káží, rozkazuji, s akk. a inf., iubeo § 170. a) p.
Κελτός, δ Kelt
κενός (κενός 3. prázdný) činím prázdným; P. stávám se prázdným; τὸ κενούμενον místo prázdným se stávající, mezera povstávající
κέντρον, τὸ žihadlo
κεράννυμι (§ 124. 1) mísím, míchám; slučuji, spojuji
κεραμεύς, εως, δ (κέραμος hlína, hliněný tovar) hrnčíř
κέρας, ατος, τὸ roh, pl. parohy (§ 52. 5. p.)

κεραυνός (κεραυνός blesk) bleskem zastihuji, zabíjím
κερδαίνω získávám, prospěch mám
κερδαλέος 3. hojný získkem, užitek přinášející. — od κέρδος, ους, τὸ zisk, prospěch; získkčinnost
κερδῶ, οῦς, ή název lišky v bajce: „šibal, ferina“
Κέρκυρα, ή Kerkýra (Coreyra, Korfu)
κεφαλή, ή hlava; ἐπὶ κεφαλῆν pro hlavě, střemhlav
Κερκυραῖος, δ Kerkýřan
κήδομαι DM. (κῆδος, * τὸ starost) obstarávám, dohlížím
κηρός, δ vosk
κῆρυξ, υκος, δ hlasatel
κηρύττω veřejně vyhlašuji, provolávám
Κηφισόδωρος, δ Kefisodóros, žák Ísokratův
κιθάρα, ή citara, citera
κιθαριστής, δ citarník
κιθαρωδία, ή (κιθαρωδός 2., ψῆδῆ) hra na citeru se zpěvením, umění ceterní
κινδυνεύω vydávám se v nebezpečenství; jsem v nebezpečenství; podstupuji nebezpečenství, zápas, bojuji. — od κινδυνος, δ nebezpečenství
κινέω hýbám, otfásám, bořím
κλάω (§ 94. 3; 113) plačím; oplakávám
κλέω (§ 113.) lámu, zlamuji
Κλειώ, οῦς, ή Kleió
κλέπτω kradu, tajně odnímám
κλήζω* nazývám
κληρονόμος, δ (κληρος, νέμω) dědic
κλήρος, δ los, sors, dědictví
κλήνη, ή (κλίνω kloním) máry
κλοπή, ή (κλέπτω) krádež

Κόδρος, *δ* Kodros, poslední kr. athénský, 1100 př. Kr.

κοιλαινω (*κοίλος* *β.* dutý, *cavus*) dlabu, vydlabuji

κοιμάω usprávám; *MP.* jdu spat, spím

κοινη adv. společně

κοινός *β.* společný, obecný, veřejný; *τὸ κοινόν* obec, společné dobro. — od

κοινωνία, *ἡ* (*κοινωνός* *2.* účastný) příbuzenství

κόλασις, *εως*, *ἡ* pokárání, trest. — od

κολάζω kárám, trestám

κόλαξ, *ακος*, *δ* lichotník

κολοσσιαῖος *β.* (*κολοσσός* kolos) kolo-

sální, velikánský, obrovský

Κόλχοι, *οἱ* Kolehové, národ východně od Ponta Euxína bydlící

κόμη, *ἡ* vlas, vlasy (sg. i pl.)

κομίζω nesu, přináším, dopravuji; obstarávám, hledím si čeho (*τὰ ἔργα*); *M.* беру si zpět, dosahuji (*οὔρετ*)

κόνη, *εως*, *ἡ* prach

κοπίς, *ίδος*, *ἡ* (krátký zahnutý) palaš. — od

κόπτω biji, tluku nač akk.; *M.* biji si, razím si

κορέννυμι nasycuji; *MP.* nasycuji se

Κορίνθιος *β.* korintský; *δ* *K.* Korinfan

Κόρινθος, *ἡ* Korinth

κορμός, *δ* kláda, peň, kmen

Κορώνεια, *ἡ* Korónεια, m. v Boiótii (bitva u K. 394 př. Kr.)

κοσμέω (*κόσμος*) zdlobím, ozdobuji, strojím, upravuji, opatřuji. — od tud

κόσμημα, *ατος*, *τὸ* ozdoba

κόσμος, *δ* ozdoba, okrasa

Κούναξα, *ων*, *τὰ* Kúnaxa, městys při Eufράtu, několik mil od Babylóna vzdálený (bitva u K. 401 př. Kr.)

κοῦφος *β.* lehký, lehkomyšlný, pomíjející, lěvis

κούφως adv. lehce, snadně

κραίνω vykonávám, vládnu

κράνος, *ους*, *τὸ* přilba

κρατέω (*κράτος*) mám ve své moci; s gen. zmocňuji se, stávám se pánem, převyšuji, vítězím, vládnu; s akk. přemáhám § 163. p.; *δ* *κρατῶν* vítěz

κρατήρ, *ἡρος*, *δ* (*κράννημι*) měsidlo

κράτιστος *β.* superl. k *ἀγαθός*, nejsilnější, nejnvýbornější § 61. 1. p.

κράτος, *ους*, *τὸ* síla, násilí, moc, vláda

κρέας, *ως*, *τὸ* maso (§ 52. 5)

κρείττων *2.*, komp. k *ἀγαθός*, silnější, mocnější, prospěšnější, superior § 61. 1. p.

κρέμαμαι (§ 120. 7) visím, vznáším se

κρεμάννυμι (§ 124. 2) věším

Κρέων, *οντος*, *δ* Kreón, kr. thébský, strýc Antigonin

κρήνη, *ἡ* pramen, zdroj

Κρής, *ητος*, *δ* Krétan, obyv. ostr. Kréty

Κρήτη, *ἡ* Kréta

κρήνη, *ἡ* ječmen. — odtud

κρήνη * krmím ječmenem

κρήνη *β.* ječmenný; *κ.* *οἶνος* víno ječmenné, pivo

κρίνω 1) tříbím, cerno. 2) posuzuji, soudím. 3) uznávám, mám za to, prohlašuji za . . .

κρίτος, *δ* heran

κρίτης, *δ* (*κρίνω*) soudce, rozsudí

Κριτόβουλος, *δ* Kritobúlos, syn Kri-tóna, přítele Sókratova

Κροῖσος, *δ* Kroisos, kr. lýdský, okolo 560 př. Kr.

κροκόδειλος, *δ* krokodil, ostrovid

Κροτωνιάτης, *δ* Krotóňan, obyv. Krotóna, m. v jižní Italii

κρύπτω kryji, pokrývám, zakrývám,
tajím komu, před kým, akk. § 154. 1;
MP. skrývám se, tajím se
κρύφα adv. skrytě, tajně před kým, s gen.
κτάομαι DM. získávám si, dobývám
si; perf. mám § 204. 1
κτέανον τό* statek, majetek
κτῆμα, ατος, τό (κτάομαι) zisk, jmění,
statek, majetek
κτῆνος, ους, τό obyč. pl. dobytek
κτῆσις, εως, ἡ dobývání, dobytí, jmění,
držení, statek
κτίζω zakládám
κυβεύω (κύβος kostka) hrám v kostky
κυβερνήτης, ὁ kormidelník, gubernator
κυδαίνω* (κῦδος, * τό sláva) oslavuji,
zvelebuji
Κύδνος, ὁ Kydnos, řeka v Kilikii
κύκλος, ὁ kruh, circulus; κύκλω kolem,
okolo. — odtud.
κυκλώ obkličuji, obstupuji
Κύκλωψ, ωπος, ὁ Kyklóp (velikán
o jednom oku na čele)
κυλίνδω válím, koulím
κυνηγεσία, ἡ honba, lov
κυνηγός, ὁ myslivce
Κύπρος, ὁ Kypros, ostrov ve středo-
zemním moři
Κύρνος, ἡ Korsika
Κῦρος, ὁ Kýros 1) Starší, zakladatel
perské říše, zemřel 529 př. Kr.
2) Mladší, bratr Artaxerxa Mné-
mona, padl u Kúnax 401 př. Kr.
κύων, κυνός, ὁ i ἡ (§ 54. 7) pes; ἡ κ.
lovecký pes
κώφω, ωνος, ὁ (polní) láhev, baňka
κῶλον, τό úd, okončina
κωλύω překážím, zdržuji; zakazuji
κωμικός ὅ. kómický, ku veselohře
náležející
κῶνειον, τό jed (z bohlavu), cicuta

Λ.

λαγχάνω (§ 126. 17) dostávám losem,
jsem losován, (losemi) volen; jsem
účasten čeho, dostává se mi čeho
§ 159. b. p.
λαγώς, ὦ neb ᾠ, ὁ zajíc § 38. p. 4.
Λάκωνα, ἡ Lakónka
Λακεδαιμόνιος, ὁ Lakedaimoňan
Λακωνική, ἡ (doplň. χώρα) Lakón-
sko
Λακωνικός ὅ. lakónský
λαλιά, ἡ (λάλος 2. žvatlavý) žvatláni,
štěbetání, tlachání
λαμβάνω (§ 126. 15) 1) беру, chápu;
přijímám. 2) dosahuji, docházím;
M. chápu se čeho, беру за, gen.
160.
λαμπάς, ἄδος, ἡ pochodeň, svítilna,
světlo
λαμπρός ὅ. (λάμπω svítím) stkvělý
λαμπρῶς adv. stkvěle
λανθάνω (§ 126. 16) jsem (zůstávám)
skryt před kým, tajím se koho,
nejsem pozorován, akk., srov. lateo
§ 152. 2
Λαομέδων, οντος, ὁ Láomedon, kr.
trojský
λαός,* ὁ (attický λεώς) lid, pluk; pl.
vojínové
λέγω pravím, řku, mluvím, tvrdím;
nazývám, míním, káži; P. λέγεται
praví se, prý (dicitur); τό λεγόμε-
νον jak se (v přísloví) praví;
λέγω κατώς s akk. zle mluvím o
kom, pomlouvám, utrhám komu
§ 152. 1
λείβω prolévám, roním, líbo; P. kapu
(intr.)
λειμών, ὠνος, ὁ luh, louka
λεκάνη, ἡ mísa
Λέλεξ, εγος, ὁ Leleg

Λέσβος, ἡ Lesbos, ostrov v aegejském moři

λευκός 3. (světlý, srov. lux) bílý

Λέχαιον, τό městys při korintském zálivu, blíže Korintha

λέων, οντος, ὁ lev

Λεωνίδας, ὁ Leónidas, kr. spartský, padl v Thermopylách 480 př. Kr.

Λεωνυχίδης, ὁ Leótychidés, kr. spartský, 491—470 př. Kr.

λήγω přestávám, končím se

ληϊστωρ, ορος,* ὁ loupežník

Λήμνος, ἡ Lémnos, ostrov v aegejském moři

ληστεία, ἡ (ληϊζομαι loupím) loupežnictví, loupež

Λητώ, οῦς, ἡ Létó (Latona), matka Apollónova a Artemidina

λίαν adv. tuze, příliš, velmi

Λιβύη, ης, ἡ Libye (Afrika)

λίθος, ὁ kámen

λιμήν, ἑνος, ὁ přístav

λίμνη, ἡ jezero, rybník

λιμός, ὁ hlad

Λίνος, ὁ Linos, mýthický převce a hudebník

λινοῦς 3. (*λίνον* linum, len) lněný, plátěný, linteus

λιχνεία, ἡ (*λίχνος* mlsuň, *λιχνεύω* jsem mlsuň) (lízání) mlsání

λίχνευμα, ατος, τό obyč. pl., pamlsky

λογίζομαι DM. počítám, rozpočítávám, myslím si, uvažuji, rozvažuji. — odtud

λογισμός, ὁ rozvaha, rozum

λόγος, ὁ (*λέγω*) slovo, řeč, rozmluva, zvěst, pověst; vypravování, povídka, bajka; smysl, rozum; ἄξιος (3.)

λόγον řeči, povšimnutí hoden, znamenitý; *λόγους* ποιεομαι M. = *λέγω*

λόγχι, ἡ oštěp, kopí

Schulzova řecká kniha cvičebná.

λοιδορέω haním, tupím, spílám, akk. *λοιμός*, ὁ mor, morová rána

λοιπός 3. ostatní; τὸ *λοιπόν* budoucně, přístě § 155. C

λουτρόν, τό koupel, lázeň. — od

λούω myji, koupu; M. *λούμαι* koupu se

λόφος, ὁ vyzvěšenina, tedy 1) pahorek.

2) chochol

λοχαγός, ὁ setník, lochág

Λυδία, ἡ Lýdie

λύκος, ου, ὁ vlk, lupus

Λύκος, ὁ Lykos, řeka ve Frygii

Λυκοῦργος, ὁ Lykúrgos, slavný zákonodárce spartský v 9. století př. Kr.

λύμη, ἡ poškození, ničení

λύπη, ἡ zármutek, žalost, hoře, bol. — odtud

λυπηρός 3. žalostný, bolestný, žal působící, obtížný

Λύσανδρος, ὁ Lýsandros, znamenitý vojevůdce spartský za války peloponéské, padl 395 př. Kr.

Λύσιππος, ὁ Lýsippos, slavný sochař a slevač, vrstevník Alexandra Velikého

λύσις, εως, ἡ vyproštění, odloučení. — od

λύω rozvazuji, rozřešuji; *εὐρήνην* zrušuji

M.

μά: οὐ μὰ *Δία* nikoli při sám Zeus; někdy jen μὰ *Δία*, ježto zápor se přimýšlí z předešlého (§ 153. 3. p. 2.)

μάγειρος, ὁ kuchař

μάζα, ἡ ječný chléb

μάθημα, ατος, τό (*μανθάνω*) učení, nauka, věda

μάθησις, εως, ἡ učení se

μαθητής, ὁ žák

Μαιάνδριος, ὁ Maiandrios

μαίνομαι (μανία) DP. šílím, běsním, třeštím, jsem šíleným
μακαρίζω blahoslávím, velebím
μακάριος 3. blažený, blahoslavený; bohatý, beatus
Μακεδονικός 3. makedonský
μακρό-βιος 2. dlouhoživý, dlouhověký
μακρός 3. dlouhý, daleký, dlouho trávající
Μάκρων, ωνος, ὁ Makrón
μάλα adv. velmi, rád
μαλακία, ἡ choulostivost, rozmazlenost. — od
μαλακός 3. měkký (mollis), jemný, útlý
μαλακῶς adv. měkce, jemně, útle
μαλθακός 3. měkký, libý
μάλιστα adv. (superl. od μάλα) nejvíce, nejspíše, nejraději, obzvláště, velmi
μαῖλλον adv. (komp. od μάλα), více, spíše, raději § 62. 2. p.
Μάνης, ὁ Mánés
μανθάνω (§ 126. 19) učím se, poznávám, dovidám se
μανία, ἡ šílenost
μαντεύομαι DM. věštím, předpovídám
μάντις, εως, ὁ věštec
Μαραθῶν, ὄνος, ὁ Marathón, městys na východním pobřeží attickém, viz Μιλτιάδης
μαραίνω marím, zmařuji, hubím
Μάρκος, ὁ Markus
Μαρσύας, ὁ Marsyas, Satyr, jenž s Apollónem pustiv se v závod hudební a byv od něho překonán, k jeho rozkazu za živa byl odřen
μάρτυς, υρος, ὁ i ἡ svědek, svědkyně
Μασσαγέται, οἱ Massagetové, kmen skytský
μαστεύω hledám, domáhám se čeho (τι)

μαστιγῶ (μάστιξ, ἴγος, ἡ bič) bičuji, mrská
μάταιος 3. i 2. marný, daremný, pošetilý, bláhový
μάτην adv. marně, daremně, bez výsledku
μάχαιρα, ἡ nůž, meč
μάχη, ἡ boj, bitva. — odtud
μάχιμος 3. i 2. bojovný
μάχομαι DM. (§ 128. 12) bojuji, potýkám se s kým, dat. § 172. a)
Μέγαρα, τὰ Megara, hlavní m. v Megaridě
Μεγαρεύς, ἔως, ὁ Megařan
μέγας, μεγάλη, μέγα magnus, veliký, vznešený, důležitý. — odtud
μέγεθος, οὐς, τό velikost
μέθη, ἡ opilost, opilství
μεθ-ίστημι představuji, stavím na jiné místo, odstraňuji, překládám, zučňuji
μεθύσσω (μέθη) opřím, opojnuji; MP. opřím se (aor. ἐμεθύσθηρ)
μεθύω jsem opojen, opilý
μέλας 3. černý
μελετάω obstarávám, provozuji, konám, evičím se. — od
μελέτη, ἡ evičení, evik
μέλι, μέλιτος, τό med, mel
μελίγλωσσος* 2. (γλῶττα) medojazyčný, medosladký, líbezný, lichotivý
Μελικέρτης, ὁ Melikertés
μέλιττα, ης, ἡ (μέλι; robitelka medu) včela
μέλει neosob. (§ 128. 13) μέλει μοι τι a obyč. μοί τινος leží mi na srdci, starám se o něco § 161.
μέλλω (§ 128. 15) hodlám, zamýšlím, chci, mám, s inf. fut. nebo praes. § 203. p. 4.; váhám, rozmýšlím se; τό μέλλον i pl. budoucnost

μέμφομαι DM. haním, kárám, *τινί τι* vyčítám, vytykám komu co § 170. 1. b) p.

μέν spojka: sice; *μέν...δέ* sice...však (§ 238. 20); v češtině zřídka se překládá, obyč. jen v záporných větách *Μενέλεως, εω, δ* Meneláos, bratr Agamemnonův
Μένιππος, δ Menippos
μέντοι adv. jistěť, ovšemf, avšak (§ 238. 21)

μένω zůstávám, podstupuji, odporuji
μέριμνα, ή péče, starost
μέρος, ους, τό díl, podíl
μέσος 3. prostřední (§ 148. 2.); *τό μέσον* i pl. střed; *έν μέσῳ* ve středu, uprostřed. — odtud

μεσότης, ητος, ή prostřednost, střed
Μεσσήμιος, δ Messéňan, obyvn. krajiny Messénie v Peloponnésu
μεσώω jsem uprostřed; *μεσοῦσα ήμέρα* poledne

μετά předl. (§ 180. 4) s gen.: se, mezi; s akk.: po, post
μεταβολή, ή převrat, obrát, změna
μετ-άγω převádím s místa na místo, k něčemu jinému přivádím, sem tam řídím, obracím, zatáčím, zkrocuji
μετα-δίδομι sdílím se někým oč *τινί τινος* § 159. b

μετα-διώκω za někým pospíchám
μεταμέλεια, ή lítost
μετάνοια, ή (*μετα-νοέω* mám lítost), lítost

μετα-στρατοπεδεύω (i M.) dále tábo-rem (polem) se kladu

μετ-έχω jsem účasten, užívám, zakouším čeho, s gen. § 159. b

μέτριος 3. i 2. (*μέτρον* míra) mírný, skrovný, slušný; *τό μέτριον* pravá míra

μετα-στρέφω převracím, obracím
μέχρι (neatticky *μέχρις*) předl. až, až ku, s gen. § 175. 3

μή I. adv. 1) ne 2) v otázkách: zdaž ne. II. spojka: aby ne
μηδέ ani, aniž
μηδεις, μηδεμια, μηδέν žádný, μηδέν nic, v ničem, nikoli, nihil
μηδέποτε adv. nikdy
μηδίζω jsem médského smýšlení, držím s Médy. — od

Μηδος, δ Méd, též = Peršan
μηκέτι adv. už ne
μήκος, ους, τό délka
μηκύνω prodlužuji, rozšiřuji. — od
μηνώω oznamuji, vyjevuji, prozrazuji, vyzrazuji

μήποτε adv. nikdy
μηπώποτε adv. ještě nikdy
μηρός, δ stelmo, kyčle
μήτε...μήτε adv. ani...ani

μήτηρ, μητρος, ή matka, máter (§ 47. 4)
μηχανάομαι DM. (*μηχανή* nástroj, machína) strojím, konám

Μιθρης, δ Mithras, perský bůh slunce
μικρός 3. malý, skrovný, nepatrný, krátký

μικρόψυχος 2. (*ψυχή*) (malé, sprosté duše), nízko smýšlející, sprostý

Μιλήσιος 3. milétský; *δ Μ.* Milétan
Μίλητος, ή Milét, m. na západním pobřeží maloasijském

Μιλτιάδης, δ Miltiadés, vůdce marathónský (490 př. Kr.)

Μίλων, ωνος, δ Milón, znamenitý silák z Krotóna, okolo 510 př. Kr.

μιμέομαι (*μίμος* napodobovatel) DM. napodobuji, následuji koho, s akk. § 152. 2

μιννήσκω upomínám, připomínám, *τινά τι*; MP. zpomínám si, zmiňuji se

o čem s gen. § 161.; *μémημαι* jsem pamětliv
Μίνως, gen. *Μίνω*, *δ* Minós, mytický kr. na Krétě
μισθός, *δ* mzda, žold, plat. — odtud *μισθόω* pronajímám, M. najímám si, P. jsem najímán
μνήμα, *ατος*, *τό* pomník, náhrobek, mohyla
μνήμη, *ή* paměť, památka
Μησικλής, *έους*, *τό* Mnésiklés
μνηστεια, *ή* ucházení se, námluvy
μνηστήρ, *ήρος*, *δ* záletník
μόγισ adv. stěží
μοῖρα, *ή* díl, podíl
μογή, *ή* (*μένω*) žištění, obydlí, přebývání
μόνιπος, *δ* kůň jezdecký
μονομαχία, *ή* souboj
μόνος 3. jediný, jediné; *μόνον* adv. jen, pouze; *οὐ μόνον... ἀλλά και* nejen... ale i
μορφή, *ή* postava, podoba
Μοσσύνοικαι, *οί* Mossýnoikové, národ v krajině Pontu v Malé Asii
μοῦσα, *ή* Músa, músiecké umění; *αί Μοῦσαι* devět Mús, zástupkyně jednotlivých umění. — odtud
μουσική, *ή* (doplň *τέχνη*) hudba; vyšší vzdělání
μοχθήω (*μόχθος* hmoždění) hmožďím se
μῦθος, *δ* slovo, bajka, pověst
μυκτήρ, *ήρος*, *δ* chobot
μυριάς, *άδος*, *ή* myriáda čili 10.000
μύριξις, *ηκος*, *δ* mravenec
μῦς, *μυός*, *δ* myš, mus
Μυτιλήνη, *ή* Mytiléné, m. na ostrově Lesbu
μωραίνω jsem blázen, blázním, jednám pošetile

μωρία, *ή* bláznovství, pošetilosf. — od *μῶρος* 2. bláhový, pošetilý; *δ* μ. bláhovec

N.

ναί adv. věru; *ναί μὰ Δία* věru při Diovi § 153. 3. p. 2.
ναῦλον, *τό* lodné, plavné
ναυμαχία, *ή* (*ναύμαχος* 2., *μάχη*) námořní bitva
ναῦς, *νεός*, *ή* loď. — odtud
ναύτης, *δ* lodník, plavec. — odtud
ναυτικός 3. lodní, námořní; *ναυτική δύναμις* moc námořní; *τό ναυτικόν* loďstvo; *τά ναυτικά* námořnictví
νεανίας, *δ* mladík, junák, jinoch
Νεάρχος, *δ* Nearchos
νεβρός, *δ* kolouch (mládě jelena)
Νεῖλος, *δ* Nil
νεκρός, *δ* (srov. *νεκ*, něcis, něco) umrlec, mrtvola
Νέμεσις, *εως*, *ή* Nemesis, trestající Spravedlnost, Pomsta
νέμω 1) pasu; M. pasu se, spásám. 2) dělím, rozděluji
νέος 3. i 2. mladý, nový, čerstvý, jarý; *δ νέος* mladík, mládec. — odtud
νεότης, *ότητος*, *ή* mládost
νεοτεύω (*νεοτός* mládě, zvl. ptačí) hnízdim
Νέρων, *ωνος*, *δ* Nero, římský císař 54—68 po Kr.
Νέστωρ, *ορος*, *δ* Nestor, kníže pylský, moudrý řečník ve vojště řeckém před Trojou
νεύω kloním se; *κύνω*, *κύνω*, *ποκύνω* dávám, srov. (ad)nuo, nūtus
νεφέλη, *ή* mrak; síť, teneto
νεώς, *δ* chrám
νη: *νη Δία* při Diovi § 153. 3. p. 2.
νηλεής (básnicky místo *νηλεής*, viz *έλεέω*) 2. nemilosrdný, nelítostný

Νηλεύς, έως, δ Néleus
νήπιος 3. i 2. nemluvný, subst. ne-
 mluvne (infans)
νησιώτης, δ ostrovan. — od
νήσος, ή (§ 34. 1) ostrov
νίζω myji
νικάω (νίκη vítězství) vítězím, přemá-
 hám, předčím; jsem vítěz § 198. 3. b)
Νίκυλλα, ή Nikylla
νομείς, έως, δ (νέμω 1) pastýř
νομή, ή (νέμω 2) dělení
νομίζω (νόμος) míním, domnívám se,
 myslím, mám za to, věřím; v P.
νομίζεται jest obyčej, zvyk
νόμιμος 2. (νόμος) zákonný; právní,
 spravedlivý, zákonů dbalý
νόμισμα, ατος, τό (νομίζω) peníz, peníze
νόμος, δ zákon
νοσέω jsem nemocen, churavím. — od
νόσος, ή (§ 34. 1) nemoc
νοῦς (νόος), δ rozum, duch, duše, mysl,
 smysl
νόξ, νυκτός, ή noc, nox
νώτον, τό, obyč. pl. hřbet, záda

Ξ.

ξανθός 3. plavý, rusý, flavus
ξηγλασία, ή (ξένος, έλαίνω) vyhánění,
 vyobeování cizinců
ξένη, ή cizina
ξένος 3. cizí; δ ξ. cizinec, host, přítel;
 námezdník
Ξενοφών, ώντος, δ Xenofón, slavný
 dějepisce a vůdce 431—353 př. Kr.
Ξέρξης, δ Xerxés, kr. perský 485
 až 465 př. Kr.
ξίφος, ους, τό meč
ξυλεύομαι DM. dříví si sekám, беру.
 — od
ξύλον, τό dřevo, pl. kusy dřeva, dře-
 věné lavice

Ο.

ο, ή, τό der, die, das; *ο μέν... ο δέ*
 jeden... druhý; stran *ο δέ* ten
 (on) však, *και τον* a ten viz § 141.
οβολός, οῦ, δ obolos, peníz v ceně
 $6\frac{2}{3}$ krejcarů (srov. šesták)
οἶδε, ήδε, τόδε tenhle, hic § 186. 1
οδοιπόρος, ο pocestný, poutník
οδός, ή (§ 34. 1) cesta
οδούς, όντος, ο zub, dens
οδύρομαι DM. lkám, želim, oplakávám
Ὀδυσσεύς, έως, δ Odysseus, kníže
 ithacký
οθεν adv. odkud, unde
οἶδα vím, (roz)umím; *χαρίν* chovám
 vděčnost, jsem (po)vděčen, díkem
 zavázán
Οιδίπους, ποδος, δ Oidipús
οικέτης, δ (domáci) otrok, služebník
οικέω 1) bydlím, obývám v čem s akk.
 2) hospodařím, ostarávám, spravuji
 (dřím)
οικία, ή dům (aedes, ium), obydlí
οικίζω stavím, zakládám
οικοδομέω stavím, buduji, M. sobě,
οἶκον aedifico aedes
οἶκοθεν z domu, domo § 55.
οἶκοι doma, domi § 55.; *τὰ οἶκοι* res
 domesticae
οικονομέω (οικονόμος 2., νέμω) řídím,
 spravuji
οἶκος, δ dům (domus), hospodářství,
 jmění
οικτείρω lituji
οικτιρός 3. politování hodný, bídny,
 miser
οἶμαι = οἴομαι
οἰμωγή, ή (οἰμώζω) lkání, bědování
οἶνος, δ víno, vinum
οἴομαι (οἶμαι) DP. (§ 128. 18) míním,
 domnívám se, myslím, mám za to

οἶος 3. (vztaž.) jaký (jak); οἶον jak, jako, veluti
 οἶός τε 3. jaký právně, jako právně;
 οἶόν τε právně jako
 οἶός τε schopný ku, s to, aby; οἶόν
 τέ ἐστι je možno, možná s inf.
 οἶς, οἶός, ὁ i ἡ ovec
 οἴχομαι (§ 128. 19) odcházím, zhusta:
 jsem pryč § 198. 3. b), imperf. ψάχουην
 byl jsem pryč, odešel jsem (= aor.)
 ὀκλάζω klesám na kolena
 ὀκταμηναῖος 3. osmiměsíční (μῆν, μη-
 νός, ὁ, srov. mensis), osm měsíců starý
 ὀλεθρος, ὁ (ὀλλυμι) zhouba, záhuba
 ὀλίγος 3. malý (počtem), málo, skrov-
 ný, krátký; κατ' ὀλίγον ponenáhlu,
 μετ' ὀλίγον za krátko, v krátce
 ὀλλυμι básn. = ἀπόλλυμι
 ὀλος 3. (solidus) celý, srov. § 148. 1
 Ὀλυμπία, ἡ Olympia, místo v Élidě
 se slavným chrámem Dioným
 Ὀλυμπιακός 3. olympijský
 Ὀλυμπιάς, ἄδος, ἡ olympiada, období
 čtyř let, čtveroletí
 Ὀλυμπίασι adv. v Olympii § 55.
 Ὀλύμπιος 3. olympijský; τὰ Ὀλύμ-
 πια olympijské hry
 Ὀλύνθιος, ὁ Olynfan, obyv. Olyntha,
 m. v Makedonii
 ὀλος adv. v celku, vůbec
 Ὀμηρος, ὁ Homér, slavný epický
 básník
 ὀμιλέω obcuji, zacházím s kým, dat.
 § 172. a
 ὀμοίως, ἄτος, τό (§ 129. a. 4) oko
 ὀμνυμι přísahám při bolu akk. § 153. 3.
 p. 2.
 ὀμοιος 3. podobný, stejný. — odtud
 ὀμοιάω přirovnávám (k) čemu, dat.
 ὀμοίως adv. stejně, stejnou měrou,
 právně tak

ὀμολογέω (ὀμό-λογος 2.) shoduji se,
 přiznávám se, přisvědčuji, připou-
 štím
 ὀμολογία, ἡ přisvědčení, připověd
 ὀμόνοια, ἡ jednomyslnost, svornost
 ὀμονοέω (ὀμό-νομος 2.) jsem jedno-
 myslný, svorný
 ὀμονόως adv. jednomyslně, svorně
 ὀμο-ορος 2. (ὄρος hranice) hraniční,
 soumezní, sousední
 ὀμοῦ adv. spolu, společně; jako předl.
 s dat.: spolu, s § 172. c
 ὀμως spojka: přece § 238. 28
 ὀνειδίζω (ὄνειδος, τό hana) haním,
 nadávám; vyčítám
 ὀνηλάτης, ὁ (ὄνος, ἐλαύνω) oslohonec,
 oslař
 ὀνησίμος 2. užitečný, prospěšný. —
 od
 ὀνήμι prospívám, přináším užitek
 komu, akk. § 152. 1; M. mám užite-
 tek, prospěch z čeho, gen. § 159. a
 ὄνομα, ἄτος, τό jméno; akk. jménem
 § 155. — odtud
 ὀνομάζω jmenuji, nazývám
 ὀνομαστός 3. slovatný, znamenitý
 ὄνος, ὁ i ἡ osel
 ὄνυξ, υχος, ἡ pazneht, pazour, dráp
 ὄξύνω ostřím. — od
 ὄξυς 3. ostrý, bystrý, rychlý, prudký,
 vášnivý, trpký
 ὀπισθεν (básn. ὀπισθε) adv. od zadu,
 vzadu, potom, s gen. za § 158. C. a;
 οἶ ὄ. zadní voj, τὸ ὄ. zad, týl
 ὀπλιζω zbrojím, ozbrojuji
 ὀπλίτης, ου, ὁ těžkooděnc, těžko-
 ozbrojenec, hoplité. — od
 ὀπλον, τό (obyč. pl.) zbroj, zbraň, ná-
 řadí, nástroj
 ὀποῖος 3. jaký, jakýkoli; ὀποῖα básn.:
 jak

δπόσος 3. jak mnohý, veliký, kolik
δπου adv. kde; kdekoli
δράω (§ 129. a. 4) zřím, vidím, patřím,
 dívám se; srov. §§ 233. B. 1; 214. 2.
 p. 2.
δργανον, τό (kmen *εργ*, viz *εργον*) ná-
 stroj
δργή, ή pud, vášeň, hněv, zlost
δργια, τά orgie, tajné obřady
δργίζομαι MP. (*δργή*) zlobím se na
 koho, nač s dat. § 173. a) p.
δρέγομαι DP. (natahuji se [srov. rego]
 po čem) sahám, dychtím po čem
 s gen. § 160.
δρειος 3. (*δρος*) horský, v horách jsoucí
δρεξις, εως, ή (*δρέγομαι*) žádost
Ὁρεστής, ὁ Orestés, syn Agamem-
 nonův
Ὁρθία, ή Orthia, přijmí Artemidino
 ve Spartě, ježto její stará dřevěná
 socha zpřímá postavena byla v otepi
 vrbového proutí
ὄρθιος 3. i 2. vztyčený, příkrý
ὄρθός 3. přímý, zpřímá stojící, rovný,
 pravý. — odtud
ὄρθω vzpřimuji, vztyčuji, řídím
ὄρθως adv. právě, dobře, správně
ὄρκος, ὁ přísaha; zosobněna: "*Ὀρκος*
 bůh přísahy, syn Eridin, božská
 bytost, jež trestá rušitele přísahy
ὄρκάω ženu, pouštím; intr. Akt. nebo
 MP. ženu se, pouštím se, vytrhuji,
 řítím se. — od
ὄρκι, ή odlehod, výprava
ὄρκίζω (*ὄρκος* zakotviště) zakotvuji,
 εἰς ἀγκύρας připevňuji na kotev,
 οἰπράω o kotev
ὄρνιθιον, τό, dem. od *ὄρνις*, ptáček
ὄρνις, ιθος, ὁ i *ή* pták; *ή* ὄ. slepice
Ὁροίτης, ὁ Oroités, perský satrap
ὄρος, οvs, τό hora

δόντω kopu
Ὀρφεύς, εως, ὁ Orfeus, mýthický
 pěvec z Thrákie
ὄς, ή, ὁ který, jenž
ὄσιος 3. svatý, zbožný; srov. *ἱερός*.
 — odtud
δσιότης, ητος, ή nábožnost, svědo-
 mitost
δσμή, ή vůně, (nepříjemný) zápach,
δσος 3. jak veliký, jak mnohý, ko-
 lik; *δσον* jak velice, jak mnoho,
 kolik
δσπερ, ηπερ, ὅπερ který právě
δσπιον, τό obyč. pl. luskoviny, zvl.
 boby
δστέον (*δστούν*), *τό* (os, omissis) kost
δστις, ητις, ὁ τι kdokoli, kterýkoli;
 v nepřím. otázek.: kdo, který
δσφρησις, εως, ή čichání, čich
δταν = ὅτε ἔν
δτανπερ kdykoli právě
δτε spojka: kdy, když
δτι spojka 1) že. 2) protože, poně-
 vadž; před superl. co, jak, quam,
 ku př. *δτι κάλλιστα* quam pulcher-
 rime § 238. 29
οἶ, οἶν, οἶχ ne
οἶδαμοῦ adv. nikde
οἶδέ ani, aniž
οἶδείς, οἶδεμία, οἶδέν žádný; *οἶδέν*
 v ničem, nic, nihil
οἶδέ-ποτε adv. nikdy
οἶδ-έτερος žádný z obou
οἶκέτι adv. už ne, déle ne
οἶκουν adv. tedy ne, jistě ne § 238. 34
οἶν adv. postpositivní, (itaque) tedy,
 protož; ba, zajisté § 238. 32
οἶ-ποτε adv. nikdy
οἶρά, ή ohon, ocas
Ὀυρανία, ή Urania, Músa hvězdářství
οἶράνιος 3. nebeský. — od

οὐρανός, *ὁ* nebo
οὖς, *ὠτός*, *τό* (§ 54. 10) ucho
οὐσία, *ἡ* jmění, statek
οὔτε . . . *οὔτε* ani . . . ani
οὔτος, *αὐτη*, *τοῦτο* tento, iste § 186. 2
οὕτω(ς) adv. takto, tím způsobem,
 v takové míře
οὐλί adv. ne (zdůrazněné *οὐ*)
ὀφείλω (§ 128. 20) jsem dlužen, po-
 vinen, děkuji za něco; *ὀφελον* de-
 beham, utinam § 206. 3. p.
ὀφθαλμός, *ὁ* oko
ὄρις, *εως*, *ὁ* had
ὀφλισκάνω (§ 126. 14) jsem viuen,
 zasluhuji si s akk.; *ὀ. δίκην* ztrá-
 cím při, jsem za vinna ve při uzná-
 ván, propadám trest
ὀχέω nesu; MP. s FM. dávám se nésti,
 vezu se, jedu, vehor
ὀχυρώω (*ὀχυρός* 3. pevný), opevňuji,
 brněním opatřuji, obrňuji
ὀψέ adv. pozdě
ὄψις, *εως*, *ἡ* zrak, oko, obličej, tvář
ὄψον, *τό* příkrm (k chlebu: maso,
 ryby, zelenina)

II.

παίς, *ἰδος*, *ἡ* oko (na ptáky), sme-
 čka, osidlo
παγκάλως adv. překrásně
πάθος, *ους*, *τό* (viz *πάσχω*) utrpení,
 zármutek, neštěstí; vášeň, náruži-
 vost
παιάν, *ἄνος*, *ὁ* chvalozpěv
παιδεία, *ἡ* vychování, vyučování,
 vzdělání, vzdělanost. — od
παιδεύω (*παῖς*) vychovávám, vyučuji,
 vzdělávám, cvičím
παίζω (*παῖς*); jsem dětinský) hraji si,
 zahrávám si, šašky tropím s ně-
 kým, akk.

παῖς, *παιδός*, *ὁ* dítě, chlapec, syn;
 rob, otrok; *ἐκ παιδός* i *παιδων*
 a pueris
παίω bijí, raňuji; M. bijí se (v hlavu,
 akk.)
Πακτωλός Paktólos, řeka v Lýdii u
 Sard
πάλαι [adv. za starodávna, drahdy;
τὸ πάλαι § 155. C
παλαιός 3. starodávny; *τὸ παλαιόν*
 za starodávna § 155. C; *ἐκ τοῦ*
παλαιοῦ ode dávna
παλαιστρα, *ἡ* (*παλαιά* zápasim, *πάλη*
zápas) zápasišť, zápasna
πάλιν adv. opět, zase, rursus
πάμπαν adv. zcela, docela, skrz na
 skrz (omnino)
Πάνθεια, *ἡ* Pantheia
πανουργός 2. (km. *εργ*, viz *ζηρον*) lstivý,
 ošemetný, šibalský
πανταχοῦ adv. všude
παντελῶς (*παντελής* 2., *τέλος*) adv.
 dokonce, zcela, úplně, nepohnutě
παντοδαπός 3. všelijaký, rozmanitý,
 všecken možný
παντοῖος 3. všelijaký, mnohonásobný,
 všeliký, rozličný
πάνυ adv. zcela, velmi, nade vše
παρά předl. (§ 181. 3) s gen. :
 od, se strany; s dat. : při, u;
 s akk. : k, vedle, mimo, po (čas.);
 proti
παρα-βαίνω přestupuji
παρα-βάλλω přiřazuji, předhazuji
παραβάτης, *ὁ* (*παραβαίνω* vedle krá-
 čím) vozní bojovník
παρα-βοηθέω spěji ku pomoci, po-
 máhám
παρ-αγγέλλω oznamuji, rozkazuji
παρα-γίγνομαι DM. přicházím, dosta-
 vuji se

- παράγω* mimo vedu, zavádím; svádím, předvádím
παράδειγμα, ατος, τό (παρα-δείκνυμι) příklad, vzor
παρα-δίδωμι odevzdávám, vydávám
παρα-θαζέδνω povzbuzuji, srdce do-
 dávám
παρ-αινέω radím, doporučuji
παρ-αιτέομαι DM. vyprošuji si, za-
 mítám, odpirám, zpěčuji se
παρ-κάθημαι vedle sedím
παρ-καλέω přivolávám, po-, vyzývám
παρ-ακολουθέω provázím, následuji
παρ-ακελεύομαι DM. domlouvám, ra-
 dím; napominám, prikazuji, s dat.
 a inf.
παρ-λαμβάνω přejímám, obdržuji,
 zdědčuji
παρ-μένω zůstávám při kom, vy-
 trvávám
παρμηρίδια, τά plecní, stehenní
 brnění
παρά-νομος 2. protizákonný, ne-
 zákonný
παρὰπλευρίδια, τά pláty poboční
παρὰπλήσιος 3. podobný, skoro rovný
παρ-ασκευάζω připravuji, vystrojuji,
 ozbrojuji; M. připravuji si, ozbro-
 juji se, chystám se, dělám přípravy
παρὰστάνης, ου, ὁ (παρ-ίσταμαι) ve-
 dlejší muž, druh, společník
παράταξις, εως, ἡ (παρ-τάττομαι) na-
 proti se stavím v šiku) seřadění,
 bitva
παρ-τίθημι předkládám
παρ-αντίκα adv. ihned, okamžitě
παρειά, ἡ tvář, lice
παρ-εἰμι jsem přítomen, jsem tu, jsem
 pohotov; *παρᾶσσι* (impers.) jest
 možno, lze, může se
παρ-έπομαι DM. provázím
- παρ-έρχομαι* jdu mimo, vedle čeho,
 akk.; perf. (o čase) přešel, minul
 jsem; part. předešlý, minulý
παρ-έχω (i M.) podávám, poskytuji,
 propůjčuji, způsobuji, dělám, do-
 kazuji
παρ-ίημι nechávám minouti, ujtí, po-
 mímím, zanedbávám
παρ-ίστημι přistavuji, stavím vedle
 čeho s dat.; M. přistupuji, přispí-
 vám; *παρᾶσως* 3. nynější
Παρνασός, ὁ Parnás, pohoří ve Fókidě
παροιμία, ἡ přísloví
παρ-ορμάω pobádám, *εἰς τι* k čemu
πᾶς, πᾶσα, πᾶν všecken, každý, celý
 (§ 148.)
πασσινδία s celou mocí
πάσχω (§ 129. b. 5) trpím, snáším;
εἶ *πάσχω* zakouším dobrého, dobro-
 diní se mi dostává, dobře se se
 mnou nakládá; *κακῶς πάσχω* za-
 kouším zlého
πατήρ, πατρός, ὁ otec, pater (§ 47. 4).
 — odtud
πατήρ, ἴδος, ἡ otcina, vlast, rodné
 město
πατρός 3. i 2. otcin, otcovský; *τὰ*
πατρός otcovské jmění, dědictví
παῦρος 2.* (srov. parvus [νεῦρον svaz
 = nervus] a paucus) malý, skrovný,
 krátký
Παυσανίας, ὁ Pausanias 1) vládce
 spartský 480—467 př. Kr. 2) kr.
 spartský 408—394 př. Kr.
παύω zastavuji, ukončuji s akk. a
 part., upokojuji, utišuji; v M. pře-
 stávám, ustávám, upouštím od čeho
 s gen. nebo part. §§ 165.; 233. A. 2.
παχύς 3. tlustý
πεδίον, τό půda, rovina, pláň
πεζεύω pěšky jdu, kráčím

πεζῆ adv. pěšky

πεζός 3. (πέζα,* ἡ = πούς) pěší;

δ π. pěšák; οἱ πεζοί pěší lid, pěchota

πειθαρχία, ἡ poslušnost

πέλω přemlouvám, přesvědčuji, navádím, pohybám; πέποιθα důvěřuji; πείθομαι (MP. s FM.) dávám se přemluvit, poslouchám

πειθῶ, οὖς, ἡ přemluva; Πειθῶ bohyň přemluvy (Suadela)

πεινάω (πέινα hlad) (§ 93. 1) hladovím, lačním, toužím po čem, gen. § 160.

Πειραιεύς, ὤς, δ Peiraieus, přístav athénský (§ 49. 2)

Πείραιον, ον, τό Peiraion, přístav na východním pobřeží krajiny korintské

πειράομαι DP. (πεῖρα pokus) pokouším se, snažím se o; zkouším něco s gen. § 160.

πέλαγος, ουσ, τό (pelagus) moře

πέλας adv. blízko; δ π. bližný, soused

πέλεκυς, εως, δ sekera, tesák

Πελοπίδαι, οἱ Peloponci, potomci Peloponi

Πελοπίδας, δ Pelopidas, slavný Thébau, padl 364 př. Kr.

Πελοποννησιακός 3. peloponnéský

Πελοποννήσιος, δ Peloponnésan. — od

Πελοπόννησος, ἡ Peloponnésos (Morea)

πελασστής, δ (πέλητη lehký štít, pávězka) pavezník, lehkooděnc

πέμπω šlu, posílám

πένης, ητος, δ i ἡ chudý, pauper; δ π. chudák

Πενθεύς, εως, δ Pentheus, kr. thébský, bránil zavádění bohoslužby Dionýsovy

πενθέω (πένθος, τό žal, viz πάσχω) želim koho s akk.

πενία, ἡ nedostatek, chudoba, paupertas, inopia

πένομαι jsem chud, mám nedostatek čeho, gen. § 164.

πενταέτηρος* 2. (ἔτος) pětiletý

πενταετία, ἡ (ἔτος) pětiletí

πέπλος, δ svrchní roucho (žen), říza

πέρα adv. za, přes to; komp. περαιτέρω (§ 62. 3. p.) dále, záze za;

π. τοῦ μετρίου přes, nad míru

περάω pronikám, překračuji, ποταμόν přecházím (přes) řeku

Πέργαμον, τό Pergamon, hrad v Iliu

Περδικκας, δ Perdikkas, vojevůdce Alexandriin, 321 př. Kr. zavražděn

πέριδιξ, ικος, δ i ἡ koroptev

περί předl. (§ 181. 4) s gen.: o, stran, nad, ze, pro; s dat.: okolo, o; s akk.: okolo, stran, (vzhledem) ku, co se týče

περι-άπτω přičiňuji, dodávám

περι-βάλλω obhazuji, obkládám, M. oblékám si, τείχει πόλιν obhláním zdi město, τείχος πόλει zeď kolem města

περι-βλέπω kolem (po řadě) prohlížím si, dívám se na koho

περι-βόητος 2. rozhlášený, slavný

περιβραχιόνιον, τό (βραχίων, ονος, δ brachium) náramník, náramenník (ochranný plech na rameno), oděni ramene

περί-εimi (εἶμι) obcházím

περι-ελαύνω objíždím (na koni)

περι-έχω objímám, obklíčuji, obsahuji

περι-ίστημι stavím okolo; M. obstupuji; perf. A. stojím okolo

περι-καλύπτω obhaluji, zahaluji

περικατα-ῥήγγνυμι dokola strhují, roztrhují
 Περικλῆς, εὖος, ὁ Periklés z Athén, zemřel 429 př. Kr.
 περι-μάχομαι DM. bojuji okolo, vůkol
 περί-οδος, ἡ okršlek, obrys
 περί-οικος 2. kolem bydlící; οἱ π. perioikové, svobodníci lakedaimonští bez občanských práv
 περι-πατέω procházím se
 περί-πατος, ὁ procházení se, procházka
 περι-πίπτω vpadám do čeho; vrážím nač, upadám, narážím nač, dat.
 περι-πορεύομαι DP. obeházím, s akk. cestuji po čem, procházím
 περι-στέλλω obestírám, zahaluji, zakrývám
 περιστερά, ἡ holubice, holub
 περι-τίθημι obkládám okolo čeho, dat.; vkládám, zjednávám
 περι-φέρω nosím, točím kolem
 περιωδονία,* ἡ (δδόνη) nesmírný bol, žal
 Περσεφόνη, ἡ Persefoné (Proserpina), dcera Diova a Démétfina, manželka Plútónova
 Πέρσης, ὁ Peršan
 πέταλον, τό (πετάννυμι) list
 πέταμαι* = πέτομαι letím § 122.
 πέτρα, ἡ (petra) skála
 πέτρος, ὁ kámen, balvan skalní
 πῆ adv. kam?
 πηγῆ, ἡ pramen, zdroj, vřídlo
 πήγνυμι upevňuji; silně perf. A. stojím pevně, tkvím, jsem upevněn (§ 124. 13)
 πήδαω skáčí
 Πηρείος, ὁ Péneios, řeka v Thessalii
 Πηνελόπη, ἡ Pénélopa, manželka Odysseova
 πήχους, εως, ὁ loket = 46 cm. (asi 1/2 m.)

πιάνω (πίων) činím tučným, krmím, hnojím
 Πιερίδες, ων, αἱ Pieridky, příjmi Mús dle vrchu Piera v Thessalii
 πιθανός 3. (πειθω) přesvědčivý, věrohodný
 πικρός 3. hořký, trpký, odporný
 πιμελή, ἡ (πίων) tuk
 πίναξ, ακος, ὁ deska
 Πίνδαρος, ὁ Pindar z Théb, slavný lyrický básník 522—442
 πίνω (§ 129. b. 6) piji
 πίπτω padám, klesám
 πιστεύω dřívečuji, věřím, mám za to. — ὄδ
 πιστός 3. (πειθω) věrný, spolehlivý
 πίτυς, υος, ἡ smrk, chvoji
 πίων 2. tučný, tlustý
 πλακοῦς, οὔντος, ὁ (placka), koláč
 πλανῶ zavádím; MP. jsem zmitán, bloudím
 Πλαταιαί, αἱ Plataie, m. v Boiótii (bitva u Pl. 479 př. Kr.)
 Πλαταιεύς, εὖος, ὁ obyv. platajský
 πλάτος, ους, τό (πλατός) šířka
 πλάττω (§ 96. 4. a, p.) vyobrazuji
 πλατός 3. široký
 Πλάτων, ωνος, ὁ Platón, žák Sókratův, slavný mudřec 427—347 př. Kr.
 πλέω pletu, viji
 πλεονεξία, ἡ (πλεονέκτης, ου, ὁ od πλέον a ἔχω žištěný) žištěnost, lakota
 πλέω (§ 94. 3) pluji, jedu na lodi
 πλέως, πλέα, πλέων (plenus) plný s gen. § 158. B. 1
 πληγή, ἡ (πλήττω, kmen πληγ, tluku) rána, seknutí, plága
 πληθός, ους, τό (πλέως, plenus) plnost, množství, přesila
 πληγ adv. mimo, kromě; předl. s gen. § 175. 3

πλήρης 2. (*πλέως*, plenus) plný s gen. § 158. B. 1, hojný, *εορτή* kde všeho hojně jest

πλησιάζω bližím se. — od *πλησίον* adv. blízko s gen. § 158. C.

a); *δ π.* soused, bližní
πλήττω tluku, udeřuji
πλοῖον, *τό (πλέω)* koráb, obzvl. nákladní

πλόκαμος, *δ (πλέω)* vrkoč, kadeř
πλοῖς (*πλόος*), *δ (πλέω)* plavba, jízda na lodi

πλούσιος 3. bohatý
πλουτέω jsem bohat
πλουτίζω činím bohatým, obohacuji. — od

πλοῦτος, *δ* bohatství; *Πλοῦτος* Plútios, bůh bohatství

Πλούτων, *ωνος*, *δ* Plútón, vládce v podsvětí

πνεῦμα, *ατος*, *τό (πνέω* § 94. 3: dýchám) dech, život, srov. anima, vání, (ochlazujející) vítr

πνίγω dusím, rdousím

πόα, *ή* tráva

ποδήρης 2. (*πούς* a kmen *αρ* pojím) až k nohám (patám) sahající

ποθεινός 3. (*πόθος* žádost) žádoucí, toužebně žádaný

πόθεν adv. odkud?

ποῖ (příkl.) adv. někam

ποιέω činím, konám, jednám; tvořím, hotovím; připravuji, zařizuji; působím; *εἶ, κακῶς π.* dobře, zle činím komu akk. § 152. 1; *Μ.* činím si, dělám si, vykonávám; často v opisech, ku př. *θήραν π.* = *θηράω*, *ἐπ' ἐμαντῷ π.* přivádím pod sebe (svou moc), podrobuji si. — odtud

ποιητής, *δ* tvůrce, básník

ποιητικός 3. schopný ku tvoření, účinný, mocný

ποίητρια, *ή* básnířka

ποιμήν, *ένος*, *δ* pastýř

ποιός 3. jaký?

πολεμέω válčím, válku vedu, bojuji s kým dat. § 172. a)

πολεμικός 3. válečný

πολέμος 3. i 2. nepřátelský; *δ π.* nepřítel. — od

πόλεμος, *δ* válka

πολιορκία, *ή* obléhání

πόλις, *εως*, *ή* město, obec, stát, rodné město

πολιτεύω spravuji

πολίτης, *ου*, *δ* občan, spoluobčan, srov. civis

πολλάκις adv. mnohokrát, často

πολυ-δάκρυτος * 2. slzohojný, slzavý (ale v epigr. 12. 3 v).

πολυ-ἴστωρ, * *ορος*, *δ* i *ή* mnohovědoucí, učený

Πολυκράτης, *ου*, *δ* Polykratés, tyran na Samu 532—522 př. Kr.

πολυκτέανος * 2. (*κτέανον*) hojný majetkem, majetný, zámožný

πολυμαθής 2. (*μάθος*, * *τό* učení) velemučný

Πολυνείκης, *ου*, *δ* Polyneikés, syn Oidipiv

πολυνομία, *ή* (*πολύνομος* 2.) hojnost vína, opilost, opilství

πολύ-πους, *πολύποδος*, *δ* polyr mořský

πολύς, *πολλή*, *πολύ* mnohý, velký, silný; *οἱ πολλοί* většina, lid, obecnost, množství § 142. 2. p.; *πολύ* adv. mnoho, velmi; *παρά πολύ* o mnoho, daleko, velmi mnoho; *ὡς ἐπὶ τό πολύ* po většině, ponejvíce; *τά πολλά* většinou, nejvíce § 155. C

πολυ-τελῶς velmi uádherně, stkvěle
πολύ-τητος* 2.(τιτράω)mnoho vrtaný,
dírkovatý

πονέω pracuji, namáhám se
πονηρία, ἤ špatnost, nešlechtnost.

— od

πονηρός 3. špatný, zlý, podlý, ničemný,
nešlechtný

πόνος, ὁ práce, námaha, strast, trá-
pení, nouze

Ποντικός 3. poutský

πόντος, ὁ moře

πορεία, ἡ cestování, chůze, cesta. — od

πορεύομαι DP. ubírám se, jdu, cestuji

πορίζω zjednuávám; M. zjednuávám si

πορφυροῦς 3. purpurový, brunátný,
červenový

Ποσειδῶν, ὦνος, ὁ Poseidón (Neptun),
bůh moře

πόσος 3. jak veliký? jak mnohý?

ποταμός, ὁ řeka

ποτὲ (příkl.) adv. kdysi, jednou,
druhdy; τί ποτε; co asi (pak)?

πότε adv. kdy? kterou dobu?

πότερος 3. který z obou? πότερον . . . ἢ
utrnn . . . an

ποτόν, τό (πίνω) nápoj, pití

ποῦ adv. kde?

ποῦς, ποδός, ὁ noha, pes; stopa =
30 cm.

πραῖμα, ατος, τό (πράττω) čin, sku-
tek, záležitost, vše; pl. též moc

πραΐεις, εως, ἡ (πράττω) čin, jednání,
řízení, práce

πραῖος, πραεῖα, πραῖον mírný, libý,
vlídný, příznivý, krotký

πράττω kouám, činím, provozuji;
intr. εἶ (καλῶς), κακῶς π. mám se

dobře, špatně, daři, vede mi se
dobře, špatně; τί πράττετε; jak se

máš? — perf. πέπραγα mám se,
perf. πέπραχα vykonal jsem

πρόως adv. mírně, libě, klidně

πρέπω vynikám; obyč. impers. πρέπει
sluší, je slušno; jako πρέπον ἐστὶ

πρεπῶδης 2. slušný, vhodný

πρεσβεία, ἡ vyslanectvo

πρεσβεύω jsem vyslancem. — od

πρέσβυς, ὁ starý, stařec; komp. πρε-
σβύτερος starší; pl. οἱ πρέσβεις vy-
slanci § 54. 11

πρίασθαι viz ἐπριάμην

πρῖν adv. prve, dříve; spojka: prve
než, dříve než, až § 223. 4

πρό předl. (§ 178. 4) s gen.: před,
nad, pro, za

προ-άγω ku předu vedu; intr. před-
stupuji před co, gen. § 168.

προβατευτικός 3. k chovu dobytka
příslušný; ἡ προβατευτική (doplň
τέγη) chov dobytka. — od

πρόβατον, ου, τό ovce, pl. brav

προ-γινώσκω napřed poznávám, vím,
předvidám

προ-δίδωμι vydávám v šanc, opou-
štím, zrazuji

πρό-εἰμι (εἶμι) jdu (jedu) ku předu

προεξ-ορμάω dříve vycházím

προ-έρχομαι jdu napřed

πρό-θύμι 2. přichýlný, ochotný

προ-ίημι napřed posílám; M. vy-
dávám v šanc, zanechávám, pro-
pouštím

προ-καλέομαι DM. vyzývám, vybízím
(si)

προ-κρίνω vyvoluji, přednost dávám
komu před kým, gen. § 168.

προ-λέγω napřed povídám, předpoví-
dám

προμετωπίδιον, τό štítek náčelní, ná-
čelník

Προμηθεύς, έως, ό Prométheus, syn
titána Iapeta

προ-νένω nakloňuji se ku předu
πρό-νοια, ή (πρό-νοος 2.) prozřetel-
nost, opatrnost

προπετώσ adv. (*προπετής 2., προπίπτω*
§ 129. b. 7) unáhleně, nepředloženě,
drze

Προπύλαια, τά Propyleje (výstavná
brána vyšehradu athénského)

πρός předl. (§ 181. 5) s gen.: se
strany, od, při; s dat.: u, ještě k,
mimo; s akk.: ku, proti, se, vzhle-
dem na, ku, (při srovnání) proti

προσ-αγορεύω jmenuji, nazývám; oslo-
vuji, pozdravuji

προσ-άγω přivádím k někomu

προσ-άπτω přikládám, přičítám, připisuji
προσ-αριόττω (§ 96. 4. a) p.) vhod
přikládám, připojuji

προσ-δέομαι DP. potřebuji ještě
(k tomu) s gen. § 164.

προσ-δέχομαι DM. přijímám

προσ-δέω přivazuji (nač) k čemu s dat.
§ 172. a) p.

προσ-εθίζω navykám koho čemu, dat.
§ 172. a) p.

πρός-ειμι (είμι) jsem při tom, při-
tomen, spojen s čím (s dat. § 172. a) p.)

πρός-ειμι (είμι) přicházím k čemu,
přibližuji se

προσπει-φέρω k tomu ještě přináším,
poskytuji

προσ-έρχομαι přicházím ke komu, dat.
§ 172. a) p.

προσ-έχω mám, dávám pozor, dbám
na koho, dat. § 172. a) p.

προς-ήκω 1) dosahuji někam; obyč.
impers. *προσήκει* přísluší, náleží,
sluší. 2) jsem blízký, týkám se;
part. příslušný, příbuzný

προς-ηλώ přibíjím, přikovávám
πρόσθεν adv. dříve

προς-καλέω při-, zavolávám (M. si)

προς-κομίζω přivážím, dovážím

προς-κτάομαι k tomu si dobývám,
ziskávám

προστατέω (προστάτης představený,
srov. *προέστηκα*) jsem představe-
ným, řídím, spravuji, s gen. § 168.

προς-τάττω nařizuji, ustanovuji, roz-
kazuji

προστερνίδιον, τό brnění náprsní, ná-
prsník

προς-τίθημι přikládám, přidávám,
zjednávám, *ισχύς* větší sílu

προς-φέρω přináším, podávám; M.
požívám, přibližuji se

προσφιλης 2. (φίλος) oblíbený, vítaný
πρόσωπον, τό (kmen *όπ* § 129. a) 4)
obličej, tvář; čelo, průčelí

προ-τείνω podávám, nabízím, před-
kládám

πρότερον adv. prve, dříve; *πρότερον*
μέν... νύν dé dříve... nyní však

προ-τίθημι předkládám, vystavuji,
ustanovuji

προ-τιμάω ctím koho před kým, nad
koho, více než koho, s gen. § 168.,
napřed ctím

προτρεπτικός 3. povzbuzující, napo-
mínající; *προτρεπτικά επιγράμματα*
epigramy, obsahující poučná na-
pomenutí. — od

προ-τρέπω (i M.) obracím k čemu,
pobádám

προ-τρέχω předbíhám koho, gen.
§ 168.

πρόφασις, εως, ή (προφαίνω okazuji)
záminka, podnět, příčina

προ-φέρω pronáším; M. vytykám
προ-φυλάττω (na přední stráži) hlídám

πρυτανεύω jsem prytanem (πρύτανις),
výkonným údem rady (aor. stal
jsem se prytanem)

πρώ (πρωί) adv. časně (ráno), záhy
(z rána)

πρωτεύω jsem první, v čele, vynikám.
— od

πρώτος 3. první; πρώτον i τὸ πρώτον
nejprve § 155. C; zvláště πρώτον
μέν... ἔπειτα δέ primum... tum;
τὰ πρώτα první místo, přednost, hod-
nost, cena

πταῖσμα, ατος, τό náraz, nehoda. — od
πταίω narážím, beru úraz

πτερόν, τό (πέτομαι) perut, křídlo
πτοέω plaším, děším

Πυθαγόρας, ὁ Pýthagoras, slavný
mudřec okolo 600 př. Kr.

Πυλάδης, ὁ Pyladés

πύλη, ἡ, obyč. pl. brána, vrata

πυνθάνομαι DM. (§ 126. 18) doptávám
se čeho, vyzvídám co, τί, dovidám se
o čem s gen. § 162., srov. § 233. B.1.

πύρ, πυρός, τό oheň (§ 53. 2). — odtud
πυρά, ἡ (ohnišť) hranice

πύργος, ὁ věž

πυρετός, ὁ horečka, horkost horeční

πυρός, ὁ pšenice

Πύρρος, ὁ Pyrrhos, kr. épirský 307
až 272 př. Kr.

πωλέω prodávám

πώποτε adv. někdy, kdysi

Πώρος, ὁ Póros, indský kníže, jehož
Alexandros 325 př. Kr. přemohl a
zajal

πῶς adv. jak? jakým způsobem?

P.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ Rhadamanthys,
bratr Minóuv, po smrti jako tento
soudce v podsvětí

ῥάδιος 3. (§ 60. 6) lehký, snadný
ῥαδίως adv. lehce, snadně
ῥαθυμία, ἡ lehkomyšlnost, lehkováž-
nost

ῥαίνω, aor. ῥράνα, kropím, stříkám
Ῥαμνοῦς, οὔντος, ὁ Rhamnis, m. na
západním pobřeží attickém se slav-
ným chrámem Nemesiným

ῥαστώνη, ἡ snadnost, úleva

Ῥήγιον, ου, τό Rhégion, m. v jižní
Italii

ῥήμα, ατος, τό (§ 129. a, 8) slovo, vý-
rok, výponěd, zákon

ῥηξήνωρ, ορος,* ὁ (ῥήγνυμι, ἀνήρ) muž
rozrážející, bořivoj

ῥήτωρ, ορος, ὁ (§ 129. a, 8) řečník

ῥίζα, ἡ kořen, základ

ῥιπτέω (ῥίπτω § 129. b, 7. p. 2.) vrhám,
pohazuji

ῥόδον, τό růže

Ῥόδος, ἡ Rhodos, ostrov v aegejském
moři

ῥύμη, ἡ prudkost, náraz, náběh, im-
petus

Ῥωμαῖος, ὁ Říman

ῥώμη, ἡ síla, moc

ῥώνυμι (§ 124. 8) silím; perf. P.
jsem silen, zdráv (vigeo, kvetu);
imp. ῥρῶσο pozdrav odchodní, jako
„vale“, buď zdráv, měj se dobře!

Σ.

σάγη, ἡ pokrývka, čabraka, sedlo
σαίρω metu, ale σέσηρα s význ. praes.
šklebím se, škaredím

Σαλαμίς, ἴνος, ἡ Salamis, ostrov u
Attiky

Σαλμωνεύς, ἕως, ὁ Salmóneus, mý-
thický kr. v Élidě, jenž si chtěl
hráti na Dia a napodobil blesk po-
chodněmi a hřmění kovovými kotly

σάλπιγξ, ιγγος, ή trouba (polní)
 Σάμιος, δ Samian, obyv. Samu
 Σαπφώ, οὐς, ή Sapphó, slavná básnířka
 lyrická okolo 600 př. Kr.
 Σάραπισ, ιδος, δ Sarápis, aegyptský bůh
 Σάρδεϊς, εων, αί Sardes, hlavní město
 v Lýdii
 Σαρδία, οὐς, ή ostrov Sardinie
 Σαρπηδών, όνος, δ Sarpédon, mýthický
 kr. v Lykii
 σατραπείης, δ satrap, místodržitel per-
 ské provincie
 σάντω napliňuji čím, gen. § 164.
 σάτυρος, δ satyr
 σάυρα, ή ještěřka
 σαυτοῦ = σεαυτοῦ
 σάφα adv. jasně, zřejmě, spolehlivě,
 určitě
 σαφής 2. jasný, zřejmý, spolehlivý
 Σάων, ωνος, δ Saón
 σβέννυμι (§ 124. 6) hasím, tiším
 σεαυτοῦ, ής, οῦ sebe sama (podm. ty)
 σέβομαι DP. v uctivosti mám, ctím
 σείω třesu, zatřásám (zemí); σείει (δ
 Θεός t. j. Poseidón) jest zemětřesení
 σελήνη, ή měsíc, luna
 σεμνύνομαι DM. (σεμνός 3. hrdý) hono-
 sím se, chlubím se čím, jsem hrdý
 naě επί s dat.
 σήμα, ατος, τό pomník
 σιγή, ή mlčení; σιγήν έχω mlčení za-
 chovánám, chovám se tiše, mlčím;
 σιγή zticha, tajně § 173. c
 σιδηροῦς 3. (σίδηρος, ου, δ železo) že-
 lezný
 Σικελία, ή Sicilie
 Σικυών, ώνος, ή Sikyón, m. na Pello-
 ponnésu
 σίμβλος, δ út
 Σιμωνίδης, δ Simónides, slavný lyrický
 básník 559—469 př. Kr.

Σίσυφος, ου, δ Sisyfos, mýthický kr.
 korintský, za zrady potrestán Diem
 v podsvětí
 σίτιον, τό, vl. dem. od σίτος, jídlo
 σίτος, δ žito, obilí, chléb
 σιωπάω mlčím; ἀπόδῶρον zachová-
 vám tajemství. — od
 σιωπή, ή mlčení; σιωπή mlčky § 173. c
 σκάφος, ους, τό loďka, člun
 σκεδάννυμι (§ 124. 4) rozptyluji, MP.
 rozptyluji se
 σκευοφόρος, δ (σκεῦος, τό náčiní, za-
 vazadlo, φέρω) zavazadla nosící,
 záškodník
 σκηνή, ή bouda, stan; střecha stanu,
 kryt na voze, záclona, nebesa. —
 odtud
 σκηνώ ve staně ležím, jím
 Σκηπίων, ωνος, δ Scipio, vítěz nad
 Hannibalem, zemřel 183 př. Kr.
 σιά, ή stín
 σκοπός, δ zvěd, vyzvědač, přední stráž
 Σκύθης, δ Skyth
 σκύλαξ, αιος, δ i ή štěně
 σκυτοτόμος, ου, δ (σκῦτος, τό kůže
 τέμνω) švec
 σκωπτικός 3. (σκώπτω žertuji, uštipuji)
 žertovný; σκωπτικά επιγράμματα
 epigramy satyrického obsahu
 σμήχω otírám, čistím, leštím
 σμικρός 3. starší tvar za μικρός
 Σόλων, ωνος, δ Solón, slavný athén-
 ský zákonodárce, 635—559 př. Kr.
 σός 3. tvůj
 Σούσιος, δ Súsian, obyv. krajiny Susie
 severně od perského zálivu
 σοφία, ή moudrost, umělost, zručnost
 σοφιστής, δ (σοφίζομαι uměle vy-
 mýšlím) umělec v řeči, sofist. —
 od
 σοφός 3. moudrý, zkušený, rozumný

Σπάρτη, *ή* Sparta, hlavní město v Lakónii

Σπαρτιάτης, *δ* Spartiát, Spartan

σπάω i M. tasim (meč)

σπείρω (spargo) seji, osévám

σπένδω kropím, obětují mokrou obět, *εις τήν θάλατταν* vylévám obět do moře; M. (obětuje) činím smlouvu (mír) s kým dat. § 172. a

σπεύδω spěchám (aor. pospíšiti si); usiluji

σπονδή, *ή* (*σπένδω*) mokrá obět, libatio, *σπονδάς ποιέομαι* M. obětují mokrou obět

σποράδην adv. roztroušeně, rozptýleně *σπουδάζω* spěchám; pilně se zabývám něčím, suazím, zasazují se o něco *περί* s akk., *ἐπέρ* s gen., též jen *τι*, domáhám se čeho

σπουδαῖος 3. (*σπουδή* spěch, píle) bedlivý, pilný, činný; vážný, důležitý

Στάγειρος, *ή* Stageiros, m. na Chalkidice

σταγών, *όνος*, *ή* (*στάζω*) kapka

σταδιοδρόμος, *δ* (*τρέχω*) závodník, běhoun ve stadiu

στάδιον, *τό* (různoskl. pl. *οἱ στάδιοι*) stadion, mira délková: hon = 185 m; závodíště

στάζω kapu (intr.)

στασιάζω vedu spor, jsem nesvorný. — od

στάσις, *εως*, *ή* různice, rozbroj, rozkol *στενός* 3. těsný, úzký; *τό στενόν* těsnina, úžina

στενωτός, *δ* úzká cesta, soutěsky

στέργω miluji

στερέω olupuji, *τινά τιος* § 165. p.

στέρον, *τό* i pl. prsa

στέρομαι P. jsem oloupen, zbaven § 165. p. 1.

στέφανος, *δ* věnec, *στ. χρυσοῦς* zlatý věnec, jakýž dostávali muži o stát zasloužili. — odtud

στεφανῶ i M. ověnčuji

Στησίχορος, *δ* Stésichoros, řecký básník z Hímery, mezi 630—550 př. Kr.

στίχος, *δ* řada

στολιδωτός 3. (*στολῆς*, *ίδος*, *ή* řasa, záhyb) řasnatý

στόμα, *ατος*, *τό* ústa, ústí, srov. os, *ὄρις*

στοναχή, *ή* stenání, úpění, bědování *στρατεία*, *ή* výprava

στράτευμα, *ατος*, *τό* vojsko. — od *στρατεύω* i M. táhnu do pole, konám výpravu

στρατηγέω jsem vojevůdcem, vévodím

στρατηγία, *ή* vojevůdcovství. — od

στρατηγός, *δ* (*στρατός*, *ἄγω*) vojevůdce

στρατιά, *ή* vojsko

στρατιώτης, *δ* voják

στρατό-πεδον, *τό* ležení, tábor

στρατός, *δ* vojsko

στρεπτός 3. (*στρέρω* točím) kroucený; *οἱ στρεπτοί* řetěz na krk

τρογγύλος 3. kulatý

στύλος, *δ* sloup, opora

Συβαρῆτης, *δ* Sybarit, obyv. m. Sybaridy v jižní Itálii

συ-γυράσκω spolu stárnu, setrvávám

σύ-κειμαι jsem složen, skládám se

συ-κόπτω stloukám, roztloukám

συ-κρύπτω skrývám, zakrývám

συ-χωρέω svoluji, povoluji, poddávám se čemu (v něco) s dat. § 172. a. p.; ospravedlňuji koho *τινι*

σολάω loupím, uchvaecuji

σύμβολον, *τό* (*συμ-βάλλω* příkládám, přirovnávám) znamení ověřovací

συμ-βουλεύω radím

συμβουλία, *ή* rada. — od
σύμβουλος, *δ* (*βουλή*) rádce
συμμαχία, *ή* spolek. — od
σύμμαχος 2. spolu bojující, spolčený,
 pomocný; *δ σ.* spojenec, pomocník
συ-μύγνυμι směřuji; MP. směřuji se,
 spojuji se
συ-παιδεύω spolu navádím, vcho-
 váním
συμπαρα-τρέφω spolu při-, vyživuji
συμπαρ-έχω spolu (zároveň) poskytuji
συμ-παρομαρτέω provázím koho, dat.
 § 172. a. p.
σύμ-πας 3. veškeren, všečen dohro-
 mady, celý
συμ-πράττω spolu konám, pomáhám
 s dat. § 172. a. p.
συμ-πολιτεύομαι DM. jsem spoluobčan,
 spolu s někým jako občan žiji
συμ-φέρω prospínám; *τὸ συμφέρον*
 prospěšné, prospěch
συμφορά, *ή* nehoda, neštěstí, pohroma
σύν, staroatticky *ξύν*, předl. (§ 179. 2)
 s dat.: se, spolu se
συνανα-βοάω spolu (zároveň) vykří-
 kuji
συναν-ίστημι spolu stavím, M. se sil-
 ným aor. A. spolu vstávám
συν-άπτω i M. spojuji, *φιλικαν τινι*
 v přátelství vcházím s kým; *μάχην*
 svádím; perf. P. souvisím s čím,
 dat. § 172. a. p.
συν-αρπάζω s sebou uchvacuji, strhuji
συνδια-τρέβω spolu čas trávím (obeuji)
 s kým, dat. § 172. a. p.
συν-εθίζω spolu navykám čemu, dat.
 § 172. a. p.
σύν-εμι (*εἰμι*) jsem, žiji spolu, ob-
 cnuji s kým, dat. § 172. a. p.
σύν-εμι (*εἰμι*) scházím se
συνεῖς-βάλλω intr. spolu vrážím

συνεπ-αίρω spolu povznáším, spolu
 povzbužuji
συνεπι-τελέω spolu provádím
συν-εργός, *δ* spolupracovník, pomocník
σύνεσις, *εως*, *ή* (*συν-τήμι* pochopuji,
 rozumím) důmysl, rozum
συνεφ-έπομαι DM. spolu následuji
συνεχώς neustále, nepřetržitě
συνήθεια, *ή* obcování, společenství,
 přátelství, (familiaritas). — od
συνήθης 2. (*ἥθος*) zvyklý, známý,
 spolu bydlící; *τὸ σύνηθες* zvyk
σύνθημα, *ατος*, *τὸ* (*συν-τίθεμαι* umlou-
 vám se) znamení (umlouvené), heslo
συν-ίστημι sestavuji, představuji, do-
 poručuji, commendo; M. se silným
 aor. A. sestupuji se; perf. A. stojím
 (zůstávám) pohromadě, skládám se,
 trvám
σύν-ολος 2. celý dohromady; *τὸ σύ-
 νολον* celkem, v celku § 155. C
συν-ομολογέω spolu svoluji
συν-τάττω seřaduji, sestavuji
συν-τελέω spolu ukončuji, vystrojuji
συν-τίθημι skládám, hromadím; M.
 smlouvám se, snaším se oč (o čem)
 s kým, dat. § 172. a. p.
σύντομος 2. (*συν-τέμνω*) sříznutý; zkrá-
 cený, krátký
Συρακόσιος, *δ* Syrákúsan
Συράκουσαι, *αί* Syrákúsy
Σύρος, *δ* Syřan
συρίττω vypískávám
συ-ρρέω splývám, rozplývám se
σύρω vleku, smýkám
σῦς, *σὸς*, *δ* i *ή* prase, svině, sus
συχρός 3. mnohý
σφαῖρα, *ή* koule, míč
σφάλω k pádu přivádím, klamu
σφάττω zabíjím, obětují
σφενδονήτης, *δ* prakovník

σφοδρα adv. velmi, prudce, přísne
σφοδρός 3. prudký, křepký, jarý
σφοδρῶς adv. prudce, náramně, řádně,
 velmi

σχεδόν adv. téměř, skoro
σχῆμα, ατος, τό (§ 129. b. 3) tvar,
 podoba, šat, habitus

σχολαστικός, δ (*σχολάζω* mám prázdeň,
 věnuji se studiu) školomet, pun-
 tičkář, podivín, tulpas

σχολή, ἡ prázdeň

σφῆζω chráním, zachraňuji, udržuji,
 zachovávám, trávím; M. zachová-
 vám si

Σωκράτης, ους, δ Sókratés, 469—399
 př. Kr.

σῶμα, ατος, τό tělo, mrtvola

σώρευμα, ατος, τό nakupená hromada.
 — od

σωρεύω (*σωρός* hromada) hromadím
σωτήρ, ἦρος, δ (*σφῆζω*) osvoboditel,
 ochránce. — odtud

σωτηρία, ἡ spása, blaho

σωφρονέω jsem rozumný, rozmyslný,
 mírný

σωφροσύνη, ης, ἡ mírnost, rozumnost,
 opatrnost, skromnost, mravnost. — od

σώφρων 2. (*σῶς, σῶν* zdravý; *φρήν*)
 mírný, rozmyslný, rozvážný, roz-
 umný, skromný. — odtud

σωφρονίζω k rozumu přivádím, na-
 pravuji

T.

τάλαντον, ου, τό talent, jméno jisté
 sumy peněz, jež byla v rozličných
 státech řeckých rozlična; attický
 talent, který obyčejně se mínil, rov-
 nal se asi 2400 zl., viz Ml. str. 298.

ταμειῶν, τό zásobárna

Τάναϊς, ιδος, δ Tanais, řeka v Sar-
 matii (Don)

Τάνταλος, δ Tantalos, mýthický kr.
 ve Frygii, za své zločiny v pod-
 světi trestán

τάξις, εως, ἡ (*τάττω*) 1) pořádek.
 2) řada, šik, místo (v řadě); četa,
 setnina

ταπεινός 3. nízký, sprostý, bídný;
 ponížený, pokorný

ταπίς, ιδος, ἡ prostěradlo, koberec
Τάρας, ατος, ἡ Taras (Tarent), m.
 v jižní Itálii (nyní Otranto)

ταράττω matu, ve zmatek uvádím,
 znepokojuji; MP. děsím se. — odtud

ταραχή, ἡ, ζήδκα *τάραχος, δ*, zmatek,
 vřava, zděšení. — odtud

ταραχάδης 2. k zmatku nakloněný,
 zmatený

ταριχεύω balsamuji

Τάρτησος, δ i *ἡ* Tartésos, staré m.
 ve Španělsku na Guadalquiviru

τάττω řadím, stavím (do řad), po-
 stavuji (kam), vykazuji místo

ταῦρος, δ býk, taurus

τάτην adv. tím(to) způsobem, tak

τάφος, δ hrob, mohyla (tumulus),
 pomník

ταχέως adv. rychle

ταχύς 3. rychlý; *ταχύ* jako adv. rychle

τὲ (příkl.) spojka: a, i, que; *τὲ* ... *τὲ*
 i ... i (§ 238. 38)

τείνω (§ 114. 2) 1) tr. natahuji. 2) intr.
 táhnu se, prostírám se

τειχίζω zdi obháním, opevňuji — od

τειχος, ους, τό zeď, hradba, pevnost

τεκμαίρομαι DM. znamenám, pozná-
 vám, soudím, vystihuji, domýšlím se

τέκνον, τό (*τίκτω*) dítě

*τεκτοσύνη, ἡ** sestavení, složení. — od

τέκτων, ονος, δ tesař, stavitel

τελευταῖος 3. poslední; *οἱ τ.* zadní voj,

τό τελευταῖον posléze

τελευτάω (τελευτή konec) dokonávám, skonávám

τελέω (§ 94. 1. c) končím, dokonávám; zapravuji, platím; svěřím, konám. — od

τέλος, ους, τό konec

Τέμπη, ὤν, τὰ Tempé, údolí v Thesalii mezi Olympem a Ossou

τέρας, ατος, τό znamení, div, zázrak
τέρομαι DP. těším se, bavím se (delector) s dat. § 173. b. p.

τεταγμένος adv. seřazeně, v pořádku, v řadách

τετρα-ῥήσμος 2. o čtyřech ojích (ῥήσμος) osmispřezný

τέχνη, ἡ řemeslo, umění, zručnost;

(lstný) prostředek, úskok. — odtud

τεχνίτης, ὁ řemeslník, umělec

τῆδε adv. zde, hic

τήλω rozpouštím; MP. rozpouštím se, taji

Τηλεφάνης, ους, ὁ Téléfanés

τηλοῦτος 3. tak veliký, takový, tak starý

τῆμερον adv. dnes

τηρέω zachovávám, hlídám, ostříhám

τιάρα, ας, ἡ tiára, vysoká, přímo stojící (δρῆ) čepice krále perského

Τίγρης, ητος, ὁ Tigris, řeka v Mesopotamii

τίγρις, ιδος, ὁ i ἡ tigr

τιθῆμι kladu, stavím; pokládám (pono); s dvojím akk. činím, ustanovuji něčím; νόμον ustanovuji, dávám zákon;

M. νόμον dávám si zákon (o lidu); φιλίαν činím přátelství

Τιθωνός, ὁ Tithónos, manžel Zory (Εὖς, Aurora)

τίκτω (§ 114. 1) rodím; τίκτω φά vejce snáším, též absol.; přenes. plodím, pario

τιμάω cením, ctím, vážím si. — od

τιμή, ἡ čest, vážnost, pocta; úřad, hodnost, důstojnost (honores); ἐν τιμαῖς ἔχειν ve vážnosti, cti mítí
τιμητής, ὁ (τιμάω) (římský) censor
τίμιος 3. i 2. drahocenný, drahý, vzácný, vážený

Τιμόκριτος, ὁ Tímokritos

τιμωρέω (τιμωρός vl. strážce cti) pomáhám komu; τινὶ φρόνον mstím za vraždění něč; M. mstím se nad kým
τινὰ, trestám koho; P. jsem trestán

τιμωρία, ἡ trest, pomsta

τίνω (§ 126. 1) pykám, δίκην trest trpím

Τιριβαζος, ὁ Tiribazos, satrap v Armenii, 400 př. Kr.

τίς, τί pron. interrog. : kdo, co? (§ 193.);

τί; co? proč? quid?

τις, τί (příkl.) pron. indef. : někdo, kdosi; mnohý; jistý, jakýs, quidam

Τίτος, ὁ Titus, římský císař, 79—81 po Kr.

τιρώσιω (§ 127. 15) poraňuji

Τιτύος, ὁ Tityos, velikánský obr, jenž pro své zločiny byl trestán v podsvětí

τοί (příkl.) část. ti, t, vždyť, věru, ovšem; οἱτοι věru ne

τοῖων část. proto, tedy, i, pak, tuf § 238. 39

τοιοῦδε 3. takový, taký

τοιοῦτος 3. takový, taký; τὰ τοιαῦτα takové, podobné věci

τολμάω (τόλμα, ἡ smělost) odvažuji se, troufám si, nabývám smělosti

Τόμυρις, ιδος, ἡ Tomyris, královna skytská

τόξευμα, ατος, τό střela, šíp. — od
τοξέω střelím lukem. — od

τόξον, τό luk

τοξότης, ὁ lučištník

τόπος, *ὁ* místo
τοσοῦτος 3. tak veliký, tak mnohý;
τοσοῦτω s komp. o tolik, tím
τότε adv. tehdy, tenkrát; souvstažné
s *ἐπεί* „když . . tu“; *τότε μὲν . .*
τότε δέ brzy . . brzy
τραγικός 3. tragický
τραγωδία, *ἡ* (*τράγος*, *ψῆδή*), zpěv při
oběti kozla) tragédie
Τράλλεις, *εων*, *οἱ* Trallové, illyrský
národ
τρέπω (§ 114. 1) obracím, točím; M.
a) se sil. aor. *ἐτραπέμην*: obracím
se k čemu (*πρός* s akk.); oddávám
se čemu, zabývám se čím b) se
slab. aor. *ἐτραπέμην*: odvracím od
sebe, na útěk zaháním
τρέφω (§ 114. 1) živím, chovám, pěstuji,
vydržuji
τρέχω (§ 129. a. 6) běžím, spěchám;
στάδιον závodím v běhu, běžím o
závod (v závodisti) § 153. 3
τριάνκοντα třicet; *οἱ* *τρ.* třicet vládců
v Athénách 404—403 př. Kr.
τριγμός, *ὁ* (*τριζω* cvrkám) cvrkání,
cvrk, stridor
τριήρης, *ους*, *ἡ* (doplň *ναῦς*) trojřadní,
(trojřadová) loď
Τρινακρία, *ἡ* (*ἄκρα* špice, roh vl. troj-
roh) Trinakria
Τροία, *ἡ* Troia
τρόπαιον, *τό* znamení vítězné. — od
τροπή, *ἡ* (*τρέπω*) obrát, útěk
τρόπος *ὁ* i pl. obrát, způsob, obyčej,
povaha
τροφή, *ἡ* (*τρέφω*) potrava, strava, jí-
dlo, výživa
τρόφος, *ὁ* živitel, pěstoun; *ἡ* živitelka,
pěstounka, chůva
τροχάζω (*τρόχος* běh; viz *τρέχω*) bě-
žím

τροχός, *ὁ* (*τρέχω*) kolo
τροφή, *ἡ* rozmařilost, bujnost
τρούλη, *ἡ* díra, doupe
τροχάτω (§ 126. 20) zasahuji, dosahuji,
dostává se mi čeho, nabývám, gen.
§ 160; s part. (§ 233. A. 1) jsem
právně, náhodou
τύμβος, *ὁ* mohyla
τύπτω píchám, hodám
τύραννος, *ὁ* tyran, panovník, samo-
vládec
Τύριοι, *οἱ* Tyřané, obyv. Tyra ve Foi-
nikii
τύρος, *ὁ* sýr
Τυρταῖος, *ου*, *ὁ* Tyrtaios, elegický
básník ve Spartě za druhé messén-
ské války 685—608 př. Kr.
τυφλός 3. slepý
τύχη, *ἡ* náhoda, osud, štěstí; *τύχη*
ἀγαθῆ s dobrým štěstím, ku zdatu,
s pánem Bohem; *Τύχη* Tyché (For-
tuna), Štěstěna

Υ.

Ύακινθια, *ων*, *τά* Hyakinthie, slav-
nost ve Spartě v měsíci červenci
ὑακινθνοβαφής 2. (*βαφή* barvení, *βά-
πτω* nořím, barvím) hyacintoba-
revný (tmavomodrý)
ὑβρίζω týrám koho, rouluji se komu,
proviňuji se proti komu s akk. neb
εἰς s akk.; urážím, posmívám se.
— od
ὑβρις, *εως*, *ἡ* zhrupnost, pych, svévole
ὑβριστής, *ὁ* (*ὑβρίζω*) zhrupník
ὑγιαίνω (*ὑγίης* 2. zdráv, *ὑγίεια* zdraví)
jsem zdráv
ὑγιεινῶς adv. (*ὑγιεινός* 3. zdravý, *ὑγι-
εια* zdraví) zdravě
ὔδαρνης, *ὁ* Hydarnés
ὔδαρ, *ατος*, *τό* (§ 53. 3) voda

δετός, δ dešt

ὕβλος, δ tlachání, klevety

υἱός, δ (§ 54. 12) syn

ὕλακῆ, ἡ štěkot

ὕλη, ἡ les, silva

Ῥημιτικός, δ Hyméttos, pohoří v Attice
slovutné svým medem

ὕπ-ἄδω zpívám tiše, bzpečím

ὕπαν-ίστημι postavuji (znenáhla); M.
povstávám před kým dat.

ὕπ-αρχος, δ místodržitel

ὕπ-ἄρχω jsem základem, jsem tu, po-
hotově, po ruce; též jen: jsem

ὕπατεύω jsem konsulem. — od

ὕπατος 3. nejvyšší; (římský) konsul

ὕπερ předl. (§ 180. 3) s gen.: nad,
super; pro, za; s akk. nad, přes,
supra, ultra

ὕπερ-βαίνω překročuji, přestupuji,
přeletuji

ὕπερ-βάλλω přecházím, τὰ στενὰ εἰς
K. přestupuji soutěskami (v horách)

do Kor.; překonávám, předstihuji

ὕπερ-έχω jsem nad kým, vynikám
nad koho, gen. § 163.

ὕπερηφανία, ἡ vypínavost, nadutost.
— od

ὕπερηφανος 2. nadutý, hrdý

ὕπερμεγέθης 2. (μέγεθος) převeliký,
nesmírný, ohromný

ὕπ-έχω poddržuji; intr. podstupuji,
beru na se, vytrpuji

ὕπηρέτης, δ služebník, pobočník (vůd-
cův)

ὕπηρετέω sloužím, pomáhám

ὕπισχέομαι DM. (§ 129. b. 3. p.) při-
slibuji

ὕπνος, δ spánek, sen

ὕπό předl. (§ 181. 6) s gen.: pod;
od (při P.); ze, pro; s dat. pod;
s akk. pod, ke

ὕπο-δύομαι M. se sil. aor. a perf. A.
skrývám se

ὕπο-ζώννυμι (§ 124. 7) podkasávám

ὕπο-στρέφω intr. obracím se, vracím se

ὕστατος 3. (superl. ku ὕστερος) po-
slední, nejzazší

ὕστεραῖος 3. pozdější; ἡ ὕστεραία (ἡ-
μέρα) následující, druhý den

ὕστερίζω opozduji se, přicházím pozdě.
— od

ὕστερος 3. (§ 61.) poslednější, zad-
nější; ὕστερον adv. potom, později

ὕφαντική, ἡ (doplň téχνη; ὑφαίνω tkám)
tkadlectví

ὕφ-ἠνίοχος, δ podřízený vozatáji

ὕφ-τήμι spouštím; upouštím od čeho,
gen. (též M.) § 165.; M. s inf. při-
pouštím

ὕφ-ίστημι podstavuji; M. se siln. aor.
A. podstupuji, podvoluji se, přisli-
buji

ὕψηλός 3. vysoký. — od

ὕψος, οὐς, τό výška

Φ.

φαίνω jevím, ukazuji; MP. se siln. aor.
P. jevím se, ukazuji se s part. § 233.

A. 1; zdám se (videor) s inf.

φάλαγξ, αγγος, ἡ šik (těžkooděnců),
falanx

Φάλαρις, ἰδος, δ Falaris, tyran
z Agrigenta 565—549 př. Kr.

φανερός 3. (φαίνω) zjevný, zřejmý,
patrný; znamenitý; jistý, bezpečný

φάρμακον, τό lék, masť, jed

Φαρνάβαζος, δ Farnabazos, perský
satrap v Malé Asii 413—374 př. Kr.

Φαρνάκης, δ Farnakés, kr. pontský,
syn Mithridátův, 63—47 př. Kr.

φαῦλος 3. i 2. prostý, sprostý; chatrný,
špatný

Φειδίας, ὁ Feidias, slavný sochař
v Athénách, zemřel 431 př. Kr.

φειδίτια, τὰ feidítie, společné obědy
mužů ve Spartě

φείδομαι DM. šetřím, ušetřuji čeho,
gen. § 161.

φέρω (fero) (§ 129. a. 7) nesu, sná-
ším; přináším, vydávám, rodím, od-
náším; M. přináším s sebou, nesu si,
beru si; MP. = feror, ženu se, též:
teku; εὖ φέρεται ἡ γεωργία rolnictví
se dobře daří, kvete

φεύγω běžím, ubíhám koho, utíkám,
přehám komu, akk. § 152. 2

φημί (§ 129. a. 8) pravím, tvrdím,
prohlašuji

φθάνω (§ 126. 2) předeházím, před-
stihuji koho v čem (čím), akk. a
part. § 233. 1. A.

φθαρτός ὅ. (φθίρω) pomíjející, smr-
telný

φθέγγομαι DM. zvučím; mluvím, zpí-
vám, přednáším

φθίρω hubím, kazím

φθινόπωρον, τό (φθίνω hynu; δπώρα
podzim) pozdní jeseň

φθονέω závidím, nepřěji, dat. § 170.
h.; ὁ φθονῶν závistník. — od

φθόνος, ὁ závist

φιάλη, ἡ míska

φιλόανθρωπος 2. (φίλος, ἄνθρωπος)
lidumilný, lidu příznivý

φιλαργυρία, ἡ peněžochlivosť, lakota.
— od

φιλάργυρος 2. (φίλος, ἄργυρος) peněžo-
chlivý lakotný, lakomý

φιλεργία, ἡ (φιλεργος 2. od φίλος a
ἔργον pracovitý) pracovitost

φιλέω miluji, líbám

φιλία, ἡ přátelství

Φίλιππος, ὁ Filip, kr. makedonský
360—336 př. Kr.

Φιλοκλήτης, ὁ Filoktét, kníže thes-
salský; účastnil se výpravy proti
Troii

φιλομαθής 2. (μάθος, τό* učení) učení
milovný

φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ (φιλο-πράγμων
2., πράγμα) přičinlivost, podnikavost

φίλος ὅ. milý, příznivý, přátelský; ὁ
φίλος přítel

φίλοσοφος, ὁ (φίλος a σοφία mou-
drosti milovný) mudřec, filosof

φιλοτιμέομαι (φιλό-τιμος 2. τιμή) DP.
rád, horlivě obírám se něčím, pro-
vozují horlivě

φιλοφρονέομαι (φιλό-φρων 2., φρήν)
DM. laskavě, přínětivě se chovám
ke komu, akk., prokazují komu
laskavost v něčem τινί τι

φιλοφρόνως adv. vlídně, přínětivě
φιλορηματία, ἡ (φιλορήματος 2. od
φίλος a ρήματα, peněžochlivitý)
peněžochlivosť, lakota

φλέγω pálim. — odtud

φλόξ, φλογός, ἡ plamen

φροβρός ὅ. strašný, děsný, hrozný
φροβέω straším, děsím, lekám; MP.

s FM. bojím se, lekám se koho,
akk. § 152. ὅ. — od

φρόβος, ὁ strach, bázeň

φουνικός, ἴδος, ἡ nachový šat, nachový
kabát vojenský

Φοινίξ, ἴκος, ὁ Foinix, ř. v Thessalii
u Thermopyl

φουτάω chodím kam, docházím, pří-
cházím, navštěvuji, frequento

φοιδωτός ὅ. (φοίς, ἴδος, ἡ šupina)
šupinatý, šupinami opatřený

φονεύω vraždím, krveprolití způso-
bují. — od

φόνος, *ó* vražda
 φόρμιγγξ, ιγγος, *ó* varyto (podobné citeře)
 φόρτος, *ó** (*φέρω*) břímě, náklad
 φρέαρ, ατος, *τό* studně, studnice
 φρήν, φρενός, *ή** (obyč. pl.) srdce,
 mysl, duše, duch
 φρέντω (*φρήξ*, *φρηκός*, *ή* trnutí, hrůza)
 trnu, chvěji se
 φρονέω (*φρήν*) myslím, snýšlení mám;
μέγα φ. mnoho (o sobě) myslím,
 zakládám si na něčem *ἐπί* s dat.
 — odtud
 φρόνημα, ατος, *τό* smýšlení, domý-
 šlivost, sebedůvěra, sebevědomí
 φρόνησις, εως, *ή* rozumnost, rozum
 φρόνιμος 2. (*φρήν*) rozumný, rozmy-
 slný, rozvážlivý
 φροντίζω mám starost, starám se, pe-
 čuji oč, gen. § 161. — od
 φροντίς, ίδος, *ή* myšlení, starost, sta-
 rostlivost
 φρουρέω (*φρουρά* stráž) střehu, hlídám
 φρούριον, *τό* stráž, tvrz
 Φρυγία, *ή*, *ή* μεγάλη Velká Frygie
 φῦκος, ους, *τό* (fucus) ličidlo
 φυλακή, *ή* stráž, posádka; *φ. τοῦ σώ-
 ματος* tělesní stráž
 φυλάττω (*φύλαξ*, ατος, *ó* strážce)
 střehu, hlídám, chráním, uchraňuji,
 zachovávám; M. střehu se, varuji
 se koho, akk. § 152. 3
 Φυλή, *ή* Fýlé, tvrz na severních hra-
 nicích Attiky
 φύλλον, *τό* (folium) list, pl. listí
 φῦλον, *τό* (*φύω*) národ, kmen, rod
 φῦρα smáčím, zbrocuji
 φύσις, εως, *ή* (*φύω*) příroda, přiro-
 zená vlohá, povaha
 φυτεία, *ή* sázení, pěstování
 φυτεύω (*φυτόν*, od *φύω*, rostlina) sázím,
 vysazují, vzdělávám

φύω (§ 133. p. 2) plodím, vydávám;
 P. se siln. aor. A. vzrůstám, stávám
 se
 Φωκαιεύς, έως, *ó* Fókaiian, obyvn. m.
 Fókaiic na iónském pobřeží v Malé
 Asii
 Φωκέος, έως, *ó* Fókidan, obyvn. krajiny
 Fókidy
 Φωκίων, ωνος, *ó* Fókión, slavný stát-
 ník a vůdce athénský 400—318
 př. Kr.
 φωνέω volám, pokřikuji na koho
 s inf. jako *κελεύω*. — od
 φωνή, *ή* hlas, zvuk, řeč, zpěv. — odtud
 φωνήεις, εσσα, *εν* zvučný, mluvný,
 řečí nadaný
 φῶς, φωτός, *τό* (hásn. *φάος*, *φάους*, *τό*;
 viz *φάινω*) světlo

X.

χαίρω (§ 128. 23) raduji se čemu,
 z čeho, dat. § 173. a. p.; *χαίρε* buď
 zdráv! na zdar! s Bohem!
 χαλεπαίνω mrzím se, horším se na
 koho, dat. § 170. b. — od
 χαλεπός 3. těžký, obtížný; odporný,
 krušný, zlý
 χαλινός, *ó* udidlo, uzda
 χαλκίος, έως, *ó* (*χαλκός*) kovář, kotlář,
 Χαλκίεύς, έως, *ó* Chalkidan, obyvn. m.
 Chalkidy na Euboi
 χαλκός, *ó* kov, měď. — odtud
 χαλκοῦς (*χάλκεος*) 3. kovový
 Χάλος, *ó* Chalos, ř. v Syrii
 Χάλυβες, ων, *οί* Chalymbové, národ
 v Pontu
 χαμαί (§ 55.) na zemi, humi
 χαρεις, εσσα, *εν*, líbezný, příjemný,
 žádoucí
 χαρίζομαι DM. vděk činím, zavděčuji
 se, vděčným se prokazuji. — od

χαρις, ικος, ή vděk, vděčnost, milost, přízeň; dobrodiní, milá služba; díky, pl. díky vzdání, srov. gratias agere; χάριν ἔχω čili οἶδα vděčnost chování, jsem (po)vděčen, díkyem zavázán; διὰ χάριτός εἰμι τινι v přízni, v lásce jsem u koho

Χάρων, ωνος, ὁ Charón, převozník v podsvětí

χεῖλος, ους, τό, obyč. pl., ret
χειμάζω zimu trávim, přezimuji. — od

χειμών, ὄνος, ὁ (hiems) zima, bouře
χεῖρ, χειρός, ή (§ 54. 14) ruka
χειρων 2., komp. ku ζαχός 3., deterior § 61. 2

χελιδών, ὄνος, ή vlastovka
χελώνη, ή želva
χερσεύω jsem pustý, ležím ladem
χίρειος 3. (χίρ, χήρος, ὁ husa) husí;
χίρειον ὄν husí vejce
χιτών, ὄνος, ὁ šat spodní, říza, krzno
χλαῖνα, ή (tlustý) svrchní šat, plášť
χλαμύς, ὄδος, ή krzno jezdecké, plášť vojenský

χορεία, ή (χορεύω tančím dokola) tanec, rej

χοροποιός, ὁ pořadatel choru, rejstrůjce. — od

χορός, ὁ chor, sbor (zvl. v tragoedii a komoedii)

χόρτος, ὁ seno

χράομαι DM. (§ 93. 1) užívám, potřebuji čeho, dat. § 173. p. 1; obecní, zacházím; nakládám s kým; mám za koho (utor)

χρεία, ή užitek, potřeba; χρεία ἐστὶ jest potřeba čeho (potřebuje se)

χρή (nesklon. subst. potřeba, doplň ἐστὶ § 121. 1, 4) jest (po)třeba, potřebí, nutno, má se, musí se, jest

povinnost s akk. c. inf., srov. opus est, oportet § 227. 2, p. 1

χρῆζω potřebuji, mám potřebí, žádám si čeho, gen. § 164.

χρῆμα, ατος, τό (χράομαι) věc; pl. jmění, statky, majetek; peníze, poklady
χρήσιμος 3. i 2. užitečný

χρῆσις, εως, ή (χράομαι) užívání
χρησμός, ὁ (χράω dávám věštbu § 84.

1; 94. 2, b.) věštbu, výrok věštní
χρηστός 3. (χράομαι) potřebný, užitečný, řádný, šlechetný, dobrý. — odtud

χρηστότης, ὄνητος, ή hodnost, šlechtnost, čackost, pořádnost

χρόνος, ὁ čas

χρυσίον, τό (zpracované) zlato
χρυσό-μαλλος 2. se zlatým rounem, zlatorouný; τὸ χρυσόμαλλον (doplň δέγμα) zlaté rouno

χρυσός, ὁ zlato. — odtud
χρυσός (χρύσεος) 3. zlatý, pozlacený

χρός, χρωτός, ή pleť, kůže, tělo

χωλός 3. chromý, kulhavý

χώνυμι (km. χω), fut. χώσω, perf. P. κέχωσμαι, aor. P. ἐχάσθην syru, nasyprávám

χώρα, ή země, krajina, místo

χωρέω kráčím, postupuji, tálnu

χωρίον, τό místo, kraj

χώρος, ὁ prostora, místo; krajina, venek (rus)

Ψ.

ψέγω haním

ψέλιον, τό obyč. pl., náručnice, náramek (spona na ruku)

ψευδής 2. lživý, vymyšlený

ψεῦδος, ους, τό lož

ψηφίζω čítám kaménky (hlasy); M. dávám svůj hlas, (házeje kamének

do osudí), hlasuji, rozhoduji, ustanovuji. — od

ψῆφος, ἡ kamének (hlasovací, počítací)

ψιλός 3. holý, nahý; neozbrojený, bez těžké zbroje; δ ψιλός lehkooděncec

ψόφος, δ (ψέγω) potupa, hana

ψόφος, δ šelest, šumot

ψυχή, ἡ (dech, anima) duše, duch, srdce; život

ψυχος, ος, τό i pl. chlad, zima

ψυχρός 3. studený

Ω.

ὦ část. zvol. před vok.: ó!

ὦδή, ἡ (z αἰοδή, viz ἕδω) zpěv, píseň

ὄον, τό (ovum) vejce

ώρα, ἡ hodina (lat. hora); doba, roční čas, počasí; příhodný, pravý čas

ὡς (§ 238. 40) I) částice. 1) jak(o), tak jako, pokud. 2) s adj. a part.: jako, (ut, utpote), jakoby, protože prý, domnívají se, že, za tím účelem, aby (§ 231. 2 a 3). 3) před superl. = quam, ku př. ὡς κάλλιστα quam pulcherrime. 4) před číslovkami: asi. — II) spojka 1) jako, když, ježto. 2) že = ὅτι. 3) aby ὡςπερ adv. právě jako, jakožka, téměř ὡστε spojka: tak že, s ind. nebo inf. § 222.

ὠτίς, ἰδος, ἡ drop (tarda)

ὠφέλεια, ἡ užitek, prospěch

ὠφέλειω (ὄφελος, τό užitek) podporuji, prospívám s akk. § 152. 1, P. mám užitek, prospěch. — odtud

ὠφέλημα, ατος, τό užitek, prospěch

ὠφέλιμος 3. i 2. užitek přinášející, užitečný, prospěšný.

Česko-řecký slovníček.

Vlastní jména uvedená již v řecko-českém slovníčku jsou zde vynechána. Slova se záporným ne složená, nejsou-li zvlášť uvedena, třeba tvořiti z kladných s částicemi οὐ nebo μή; na př. nemohu, nepřislušný (= ne mohu, ne přislušný). Slovesa dokonavá, nejsou-li zvlášť se svou předponou zaznamenána, vyjadřují se slovesy prostými v příslušných časech; na př. učiním (= fut. slovesa činím).

A.

a και, τὲ, δέ

aby 1) v účel. vět.: ἵνα, ὡς ὅπως;

2) v rozkaz. vět.: inf. (neb akk. s inf.) § 227. b.

ač, ačkoli καίπερ s part. § 231. 4

Adónis, miláček Afrodítin, Ἄδωνις, ἰδος

Aenēas Αἰνείας

Aetna Αἴτνη

Ágis (338—330 př. Kr.) Ἄγίς, ἰδος,

Agrigent, m. na Sicílii, ἡ Ἀγκράγας, ατος

Achaia Ἀχαια

Achaimenovci οἱ Ἀχαιμενίδαι

acherontský Ἀχερούσιος 3.

Aiakos, kr. aigínský, po své smrti vrátý a soudec v podsvětí, Αἰακός

- Aigína *Αίγινα*, ης
 Aigospotamy, ř. a m. na thráckém
 Chersonésu, οί *Αίγος ποταμοί*
 Akératos *Ἀκέρατος*
 ale, *ἀλλά* (sed, at), *δέ* (autem)
 Alexandria, m. v Aegyptě, *Ἀλεξάνδρεια*
 Alkibiadés, Athéňan 450—404 př. Kr.,
Ἀλκιβιάδης
 Amaltheia, která Dia za jeho dětství
 živila; její roh ovocem naplněný
 byl obrazem poželmnání (cornu co-
 piae), *Ἀμάλθεια*
 Amásis, kr. egyptský 570—526 př.
 Kr., *Ἀμασις*, ιδος
 ambrosia *ἀμβροσία*
 Amfidamas *Ἀμφιδάμας*, αντος
 Amphipolis, m. v Makedonii nad Strý-
 monem, ἡ *Ἀμφίπολις*, εως
 Amfissan, obyv. m. Amfissy v Lokridě,
Ἀμφισσεύς, έως
 Amykly, m. jižně od Sparty, αί *Ἀμύ-
 κλαι*
 Anaxarchos, filosof z Abdér, vrstev-
 ník Alexandra Vel., *Ἀνάξαρχος*
 Anchimolios *Ἀγχιμόλιος*
 ani *οὐδέ* (μηδέ); ani — ani *οὔτε* —
οὔτε (μήτε — μήτε)
 Antalkidas, Sparťan (mír Antal. 387
 př. Kr.), *Ἀνταλκίδας*
 Antipatros, místodržitel Alexandra
 Vel. v Makedonii 334—323 př. Kr.,
Ἀντίπατρος
 Antōnius, triumvir, 83—31 př. Kr.,
Ἀντώνιος
 Apollodóros, žák Sókratův, *Ἀπολλό-
 δωρος*
 argejský *Ἀργεῖος* ž.
 Arginúsy, malé ostrovy u Lesbu, αἱ
Ἀργινοῦσαι
 Argos, hlavní m. Argolidy, τὸ *Ἄργος*,
 ους
- Archeláos, kr. makedonský 413—399
 př. Kr., *Ἀρχέλαος*
 Ariaios, vůdce Kýra Mlad., *Ἀριαῖος*
 Aristeidés, Athéňan 549—467 př. Kr.,
Ἀριστείδης
 Aristofanés, slavný básník veselohier
 v Athénách 452—388 př. Kr.,
Ἀριστοφάνης, ους
 Aristón, peripatétický filosof ok. 230
 př. Kr., *Ἀριστων*, ουος
 Arkad *Ἀρκάς*, ίδος
 arkadský *Ἀρκαδικός* ž.
 Artaxerxés, kr. perský 1) Dlouho-
 ruký 465—425 př. Kr. 2) Mnó-
 mon 405—359 př. Kr., *Ἀρταξέρ-
 ξης*
 Artemision, předhoří na severu Eu-
 boie (bitva u Artem. 480 př. Kr.)
Ἀρτεμισιον
 asi 1) (u čísel) *ἀμφί* s akk. § 181.
 1, c. 2) (u náměstek) sklonné *τις*,
 3) adv. *πῶς*
 aspoň *γέ* (příkl.)
 Astér *Ἀστήρ*, έρος
 Astyagés, kr. médský, děd Kýra Star-
 šího, *Ἀστιάγης*, ους
 Astyanax *Ἀστυάναξ*, αντος
 attický *Ἀττικός* ž.
 Atys *Ἄττυς*, υος
 Augustus *Ἀυγουστος*
 Aulis, přístavní město v Boiótii, ἡ
Ἀυλῖς, ίδος
 až 1) spojka *έως*, *έσσε*, *μέχρι*, *πρίν*
 § 223. 2) až ku *μέχρι* s gen.

B.

- babička ἡ *γαῦς*, *γαρός*
 Babilón ἡ *Βαβυλών*, ὠνος
 Babylónie ἡ *Βαβυλωνία*
 bádam *ζήτηω*
 bájim *μυθολογέω*

balsamuji *ταριχέω*
 balvan skály *πέτρος*
 barbar *βάρβαρος*
 barva *τὸ χρῶμα, ατος*
 básnictví *ποιητική*
 básník *ποιητής*
 básnířka *ποίητρια*
 bašta *τὸ ἐπιτείχιμα, ατος, baštu sta-*
věti τειχιζῶ
 bázeň *φόβος, τὸ δέος, ους, bez bázně*
adv. ἀδεῶς
 беру 1) *λαμβάνω* 2) = *dobývám*
αἰρέω, P. ἀλίσκομαι, útokem βία
nebo κατὰ κράτος (vi) 3) = od-
nímám ἀφ-αίρομαι (M.) τινά τι
 § 154. 1 4) беру na se *ἀνα-δέ-*
χομαι DM 5) беру před se (= umi-
ňuji si) προ-αίρομαι M. 6) беру
si před se προ-τίθεμαι M.
 bez *ἄνευ* s gen.
 bezbožnost *ἀσεβεία*
 bezbožný *ἀσεβής 2., o věcech οὐχ*
δσιος 3., o věc. i osob. ἀνόσιος 2.
 bezděky = *bezděčný ἔκων 3. (invitus)*
 bezdětný *ἄτεκος 2.*
 bezectný *ἄτιμος 2.*
 bezpečný *ἀσφαλής 2. (secūrus), βέ-*
βαιος 3. i 2. (stálý, certus) .
 bezžalostný *ἄλυπος 2.*
 běh *δρόμος*
 běžím *τρέχω*
 bičuji *μαστιγῶ*
 Bideoné, dozorcí chlapečů ve Spartě,
οἱ Βίδεοι
 biji *παίω, τύπτω*
 bílý *λευκός 3.*
 blaho *σωτηρία*
 blahobyt *εὐδαιμονία*
 blahoslavím *μακαρίζω*
 bláhovec *ὁ μῶρος, ὁ ἀνόητος*
 blažen *μακάριος 3.*

blaženost *εὐδαιμονία*
 blednu *ἄχρῖάω*
 blesk *σηητός*
 blízko, na blízku *ἐγγύς, πλησίον* s gen.
 § 158. C. a.
 blízcenci *οἱ δίδυμοι ἀδελφοί* nebo *τὸ*
διδύμω ἀδελφῶ
 blížím se *πλησιάζω*
 bližní *ὁ πλησίον (adv.), ὁ πέλας (adv.)*
 bloudím *πλανάομαι MP. (vagor)*
 boědromión, attický měsíc = *od 16. zá-*
ří až do 15. října, ὁ βοηδρομιών,
ῶνος
 bohobojnost *θεοσέβεια*
 bohaprázdný *ἄθεος 2.*
 bohatství *πλοῦτος*
 bohatý *πλούσιος 3. (dives), εὐδαίμων*
 2. (*beatus* o zemích a městech),
 jsem bohat *πλουτέω*
 bohyně *θεά, ἡ θεός*
 Boiótie *Βοιωτία*
 boj *μαχή, ὁ ἀγών, ῶνος*
 bojím se *φοβέομαι MP. s FM., δέδοικα*
 čeho *akk. § 152. 3*
 bojují *μάχομαι DM. s dat. § 172. a),*
ἀγωνίζομαι DM., bojují na moři
ναυμαχέω
 bořím *ἀφανίζω, κατα-σκάπτω*
 bouře *ὁ χειμών, ῶνος, jsem bouří*
zmítán χειμάζομαι P.
 božský *θεῖος 3., božská bytost τὸ*
θεῖον
 božstvo *τὸ θεῖον*
 brána *αἱ πύλαι*
 Brasidas, vůdce spartský, padl 422
 př. Kr. u Amfipole, *Βρασιδάς*
 bratr *ἀδελφός*
 Britannie *Βριτανία*
 brloh *κοίτη*
 brnění *ὁ θώραξ, ατος*
 brzo *ταχύ, ταχέως*

břicho ἡ γαστήρ, γαστρός
 břimě φρογίον
 budoucnost τὸ μέλλον, οντος též v pl.
 bůh θεός, s Bohem χαῖρε (imp.)
 Bůlis Βούλις, ιδος
 Búsiris, mýthický kr. v Aegyptě,
 Βούσιρις, ιδος
 bydlím οἰκέω
 bydlitel (domu) ὁ ἔνδον (adv.)
 býk ταῦρος
 Byzantion (pozdější Cařhrad) τὸ Βυ-
 ζάντιον

C.

Caesar Καῖσαρ, ρος
 Caius Γάϊος
 cením vysoko περὶ πολλοῦ ποιέομαι M.
 cesta ἡ δδός
 cestuji πορεύομαι DP.
 Cicero, 106—43 př. Kr., Κικέρων,
 ωνος
 cíl σκοπός
 cítím αἰσθάνομαι DM.
 eizí ἀλλότριος 3. (alienus), ξένος 3.
 (peregrinus)
 eizina ἡ ξένη
 eizinec ὁ ξένος
 eizopásek παράσιτος
 ctím τιμάω, θεραπεύω, σέβομαι DP.
 etížádot φιλολογία
 etnost ἀρετή
 eničim ἀσκέω, γυμνάζω
 envrček ὁ τέττιξ, τρος

Č.

čáp ἡ γέρανος
 čas χρόνος, jest čas καιρός, ὥρα (do-
 plň ἐστιν § 140. p. 1)
 často πολλάκις
 čekám περι-μένω, na něco προς-μένωτι
 v čelo stavím προ-ἵστημι s gen.

černý μέλας 3.
 červ (mol) εὐλή
 šest τιμή
 čestně καλῶς
 či (čili) ἢ (= lat. an)
 čím — tím ὄσω — τοσοῦτω
 čín ἔργον, ἡ πράξις, εως
 činím ποιέω, πράττω, = strojím κατα-
 σκενάζω, č. si něco ποιέομαι. M.,
 č. zlé κακὸν (κακά) ποιέω komu, akk.
 číslo ἀριθμός
 člověk ἄνθρωπος
 člunek σκαφίδιον
 čtení (a psaní) τὰ γράμματα
 čtvernohý τετράπους, πονν
 čtvrocspřežení τὸ τέτριπτιον

D.

daleko (= o mnoho) παρὰ πολλὸν
 daleko jsem od čeho ἀπ-έχω s gen.
 § 165.
 Daidalos, dle pověsti praotec sochařů,
 Δαίδαλος
 daň δασμός (tributum)
 dar δῶρον, ἡ δόσις, εως
 daremný οὐδενὸς ἄξιος 3.
 datel ἡ τοῦ φοίνικος βάλανος
 Dátis, vřídce Darcia I., 490 př. Kr.,
 Δάτις, ιδος
 dávat dáωμι, též παρ-έχω (posky-
 tuji), zákon d. νόμον τίθημι (o lidu
 τίθεμαι M.), d. se do rukou něčích
 ἐγ-χειρίζω ἐμαντόν τινι, d. se do
 čeho τρέπομαι (M.) πρὸς τι
 dbám o něco ἐπι-μέλομαι DP., μέλει
 μοί τινος § 161., na koho προς-
 έχω τὸν νοῦν τινι
 dcera ἡ θυγάτηρ, τρός
 dědina δημός
 dělím δι-αιρέω
 den ἡμέρα

denně (= každodenně) καθ' ἑκάστην ἡμέραν
 démagógος δημαγωγός
 Démarátos, kr. spartský, vypuzen 484 př. Kr., Δημάρατος
 Démónax, filosof athénský v 2. stol. po Kr., Δημόναξ, ακτος
 Derkylidas, spart. vůdce 399 př. Kr., Δερκυλίδας
 desáté ἡ δεκάτη (totiž μοῖρα)
 dík ἡ χάρις, ιτος
 díl τὸ μέρος, ους, jeden díl — druhý οἱ μὲν — οἱ δέ
 dílo ἔργον
 Díón, švakr Dionýsia Ml., 409—353 př. Kr. (vypověděn 366), Δίων, ωνος
 Dionýsie, slavnost ku počtě Dionýsově v Athénách v měsíci březnu, τὰ Διονύσια
 Dioskúrové, Kastor a Polydeukés (Pollux), synové Diovi a Lédini, ochránci plavců, οἱ Διόσκουροι
 Dipylon, brána severní v Athénách, Δίπυλον
 díra τρύγλη
 dítě δ (ἡ) παῖς, παιδός, τὸ τέκνον
 div τὸ τέρας, ατος
 divadlo θέατρον
 divím se komu θαυμάζω, ἀγαμαι DM., ζηλώ τινα
 divoký ἀγριός 3., divoké zvíře θηρίον
 dlouhý μακρός 3.
 dnes τήμερον
 doba χρόνος, příhodná doba καιρός, ἄρα
 dobro 1) τὸ ἀγαθόν 2) = jmění οὐσία
 dobrodince δ εὐεργετῶν, εὐεργετήσας
 dobrodini εὐεργεσία, dob. prokazují komu εὐεργετέω s akk. § 152. 1

dobromyslný εἵνους 2.
 dobrořečim καλῶς λέγω
 dobrovolný 1) (= dobrovolně) ἐκῶν 3. 2) δ, ἡ ἐθελοντής
 dobrý ἀγαθός 3., χρηστός 3., ἐσθλός 3., dobrá vůle προθυμία, dobré činním ἀγαθὰ ποιέω
 dobře εἶδ, καλῶς
 dobře číním komu εὐεργετέω, εἶ ποιέω s akk. § 152. 1
 dobytče δ, ἡ βοῦς, βοός
 dobytek οἶ, αἶ βόες
 dobytí ἡ ἔλωσις, εως
 dobývám (města) 1) αἰρέω, P. ἄλλοσκομαι, útokem čeho dob. προςβάλλω τινι 2) dobývám si čeho (= získávám si něco) κτάομαι (DM.) τι
 docházím pochvaly εὐδοκιμέω, dochází mi něco (deficit me alqd.) ἐπι-λείπει μέ τι
 dokazují παρ-ίστημι, (za pravé) ἐξ-ελέγχω
 dokonávám něco δια-τελέω, περαίνω
 dokončuji ἀπο-τελέω
 dolů pronávám κατ-άγω
 domácí pes δ οἰκουρὸς κύων, κυνός
 domněnka δόξα
 domnívám se οἶομαι DP., νομίζω, ἠγέομαι DM.
 domů přináším εἰς-φέρω
 domů se vracím ἀπο-νοστέω
 doporučuji παρ-αινέω
 dosahují čeho λαμβάνω τι; τυγχάνω s gen. § 160.
 dospělý jsem ἀκμάζω
 dostatečný ἱκανός 3.
 dostatek mám εὐπορέω s gen. § 164.
 dostávám (accipio) λαμβάνω, dostává se mi čeho γίγνεται μοι τι, dostávám se podílem ἀπο-νέμομαι P.

dosti *ἔλις*, dosti podobný *παρεμφερής* 2.
 dostihy = *βῆλ δρόμος*
 dotýkám se čeho *ἄπτομαι* (DM.) s gen.
 § 160.
 doufám *ἐλπίζω* s akk.
 dovidám se *πυνθάνομαι* DM.
 dovolený *δσιος* 3., dovoleno jest ko-
 mu *δσιόν ἐστί τινα* s inf.
 dovoluji *ἐπι-τρέπω*
 dozírám *ἐφ-οράω*
 drahný *συχνός* 3.
 drachma, attický peníz = 40 kr.,
δραχμή
 Drakon, athénský zákonodárce ok.
 620 př. Kr., *Δράκων, οντος*
 dráma *τὸ δράμα, ατος*
 drancuji *δι-αρπάζω*
 dráp *ὁ ὄνυξ, υχος*
 drsný *τραχύς* 3.
 dru, odírám *ἐκ-δέρω*
 druh (= socius) *ἑταῖρος, συνεργός;*
 (= species) *τὸ γένος, ους*
 druhdy (= klýsi) *ποτέ* (příkl.)
 druhý *δεύτερος* 3., = jiný *ἄλλος* 3.,
 po druhé *τὸ δεύτερον*
 drvoštěp) *δρυοτόμος*
 drzost *τὸ θράσος, ους*
 drný jsem *θαρσέω*
 dřevce *τὸ δέν, ατος*
 dřive (prve) *πρότερον, též adj. πρό-*
τερος 3., = za dřivějšího času (*τὸ*)
πρότερον, πρόσθεν, žiji dřive *πρό-*
τερόν εἰμι, dřive než = dokud ne
πρίν
 dřivější *ὁ πρότερον, ὁ πρίν* viz dřive
 duch *νοῦς, ψυχή*
 duchaplný *χαρίεις* 3.
 důležitý *σπουδαῖος* 3., *μέγας* 3.
 dům *οἰκία* (aedes, ium), *οἶκος* domus),
 doma *οἴκοι*
 důstojný *ἄξιος* 3., adv. *ἄξιως*

duše *ψυχή*
 důvěrný *συνήθης* 2.
 důvěřuji *πιστεύω, též θαρσέω*
 dvakrát *δίς*
 dvěře *θύρα* i pl.
 dvojí *διπλοῦς* 3.
 dvojkoletní *δι-πηχης, υ* 2., neutr. pl.
διπήχη
 dvojnásobný *διπλάσιος* 3.
 dychtím po čem *ορέγομαι* DP., *ἐφ-*
τεμαι M., *ἐπιθυμέω, ἐράω* s gen.
 § 160.
 džbán *ὁ ἀμφορεύς, ἑως*

E.

Efesos, m. na jihu Malé Asie, *ἡ Ἔ-*
φεσος
 efor *ἔφορος*
 élyský *Ἠλλῆσιος* 3.
 Enna, m. na Sicílii, *Ἔννα*
 epické básnictví *ἡ ἐπῶν ποίησις, εως*
 Epidamňan, obyv. Epidamna (Dyrrha-
 chium) v Illyrii, *Ἐπιδάμνιος*
 Epipoly, předměstí v Syrakúsách,
 (boj u Ep. 413 př. Kr.) *αἱ Ἐπι-*
πολαί
 Eretria, m. na Euboií, *Ἐρέτρια*
 Eretrian *Ἐρετριεύς, ἑως*
 Erinys *ἡ Ἐρινός, ὄος*
 Eurydika *Ἐυρυδική*

F.

Faléron *τὸ Φάληρον*
 Faustulus *Φανστούλος*
 Feidippidés *Φειδιππίδης*
 fialka *ἴον*
 fik *σῦκον*
 filippický *Φιλιππιεύς* 3.
 Filippidés *Φιλιππίδης*
 filosof *φιλόσοφος*
 flétna *αὐλός*

Flíasian, Flíúntan, obyv. Flíúnta, m.
poblíž Argolidy, Φλιάσιος
Fókaia, m. na íonském pobřeží v Malé
Asii, Φώκαια
Fókylidés, gnómiický básník z Miléta
v 6. stol. př. Kr., Φωκυλίδης
Frasios Φράσιος

G.

Góbryas Γωβρύας
Gorgias ze Sicílie, slavný řečník a
s sofist ok. 400 př. Kr., Γοργίας
Gracchus Γράκχος
Gryllos Γρύλλος

H.

Habrónichos Ἀβρωνίχος
had ὁ ὕψος, εως, ὁ δράκων, οντος
Hádés (podsvětí) ἕδης, jako bůh Ἄιδης
hážím čeho ἀμύνομαι (M.) ὑπέρ τινος
Halikarnás ἡ Ἀλικαρνασός
hana, hanba τὸ ὄνειδος, ους
hanebný αἰσχρός 3.
haním ψέγω, λοιδορέω τινά, též ἐπι-
τιμάω s dat.
Hasdrubal, bratr Hannibalův, padl
207 př. Kr., Ἀσδρούβας, α
hasím (zhasuji) κατα-σβέννυμι
hážím ἀφ-ίημι, na koho, po čem ἐπι-
ῥήπτέω s dat., oštěpem (kopím)
βάλλω, ἀκοντίζω
hbitý ελαφρός 3.
Héfaistión, přítel Alexandra Vel.,
zemřel 324 př. Kr., Ἡφαιστίων, ωνος
Hellas ἡ Ἑλλάς, ἀδος
Hellén Ἑλλην, ηνος
hellénský Ἑλληνικός 3.
Hérakleovec Ἡρακλείδης, ου
Hermón Ἑρμών, ωνος
Hierón, tyran syrakúský 478—467
př. Kr., Ἱέρων, ωνος

hlas φωνή
hlasatel ὁ κήρυξ, υκος
hlasitě μεγάλως
hlava κεφαλή
hledám čeho ζητέω τι (quaero)
hledím θεάομαι M., δρώω, βλέπω,
hledím na ἄπο-βλέπω εἰς (πρός)
τι, ἐπι-βλέπω τι, hledím na to
(= dbám na to) σκοπέω; hledím
si s inf. πειράομαι DP. (εἶονορ)
hluboký βαθύς 3.
hnojím πᾶινω
hodina ὥρα
hodlám μέλλω s inf. praes. nebo fut.
hodný ἀγαθός 3.. χρηστός 3.
hodovník ὁ συμπίτων, οντος
hoch ὁ παῖς, παιδός
hojím θεραπεύω, ἰάομαι DM.
v hojnosti ἀφθονος 2. (adj.)
hojný πολύς, = vynosný εὐπορος 2.
s gen.
hon, honba θήρα
honím (honím se po čem) θηρεύω,
θήρᾶω s akk. § 152. 2
hora τὸ ὄρος, ους
holič ὁ κουρέυς, έως
horlivě ἐπιμελῶς
horlivost προθυμία
hořký πικρός 3.
host ξένος
hotový ἔτοιμος 3. (2.), jsem po ho-
toně ἀπ-άρχω
houští οἱ δρυμοί
hra na ceteru ἡ κινθάρισις, εως
hrají na flétnu ἀνλέω, na ceteru κινθα-
ρίζω
hranice ὄρος
hrdě σοβαρώς
hrdina ὁ ἥρωας, ωος
hrdý jsem na ἄ μέγα φρονέω ἔλι μισγα-
λῶνομαι (P.) ἐπὶ τινι

hrob τάφος, nesu ku hrobu ἐκ-φέρω
(effero)

hroch ὁ ποτάμιος ἵππος

hrom βροντή

hromadím συν-τίθημι

hrot = železo σίδηρος

hrozím ἀπειλέω

hřibě πῶλος

hřišné οὐ θειτόν (nefas)

hřmotím θορυβέω

hubím (zahubuji) λυμῶμαι DM.

δια-φθείρω

hůl βακτηρία

husa ὁ χήρ, χηρός

hustý dav jezdeců τὸ στίφος (-ος)
τῶν ὑπερών

hvězda ὁ ἀστήρ, ἕρος; τὸ ἄστρον

Hyakinthie τὰ Ὑακίνθια

Hyakinthos, druh Apollónův, obraz
knětu, jež slunce spaluje Ὑάκινθος

hýbám čím κινέω τι

hynu δια-φθείρομαι P., ἀπ-δλλυμαι
M.

Ch.

Chairóneia, m. v Boiótii, (bitva u Ch.
338 př. Kr.) Χαιρώνεια

Chalyboné, národ v Pontu v Malé
Asii, οἱ Χάλυβες, ων

chápu se čeho λαμβάνω τι, ἐφ-άπτο-
μαί (DM.) τινος § 160.

chei βούλομαι DP., ἐθέλω, = hodlám
μέλλω s inf. fut. nebo praes. § 203.
p. 4

Cheirisofos, spoluvětel Xenofóntův,
Χειρίσοφος

Cheirón, kentaur, vychovatel Achil-
leův, Χείρων, ωνος

chlapec ὁ παῖς, παιδός

chlapeček παιδίον

chléb σῖτος

chlubím se čím ἀλαζονεύομαι (M.)
περὶ τινος

chodidlo = konec nohy ἄκρος ὁ πούς
ἔϊλι ὁ πούς ἄκρος § 148. p. 3

chovám se 1) ἀνα-στρέφομαι P. s FM.
(versor), 2) k někomu (= naklá-
dám s kým) χράομαι DM. s dat.
§ 173. a. p. 1. 3) tiše ἡσυχάζω

chrám ἱερόν, νεώς

chráním si φυλάττομαι M.

chromý χαλός 3.

chudoba πενία

chudý ὁ (ῆ) πένης, ητος (pauper),
jsem ch. πένομαι

chvála ἔπαινος

chválím (ἐπ)-αινέω

chybuji (se) ἀμαρτάνω

chyby se dopouštím ἀμαρτάνω

chytám λαμβάνω, αἰρέω; P. ἀλίσκομαι

I.

i 1) = et καί, τὲ, i když καίπερ
s part. § 231. 3. 2) = igitur οὖν

ihned ἀντίκα, εὐθύς

Íkaria Ἰκαρία (ἰκ.)

Ílias ἡ Πιλάς, ἄδος, (ἰλ.)

Ílion ἡ Ἴλιον (ἰλ.)

Indie ἡ Ἰνδική

Íon ὁ Ἴων, ωνος

Íonie Ἰωνία

íonský Ἰωνικός 3.

Isména Ἰσμήνη

Isménias (ok. 383 př. Kr.) Ἰσμηνιας

Ísokratés, slavný attický řečník, 436
až 338 př. Kr., Ἰσοκράτης, ους (ἰσ.)

Isthmos Ἰσθμός

Ítalie Ἰταλία (ἰτ.)

J.

jak, jako ὡς (i při zvolání), ὡςπερ;
tázací: πῶς; jak — tak ὡςπερ —
οὕτω(ς), též καί — καί

jakkoli *καίπερ* s part. § 231. 4
 jaký *οίος* 3.
 jakýkoliv(ěk) *ὅστισοῦν*
 jalový *κενός* 3 (= prázdný)
 jaro *τὸ ἔαρ, ἔαρος*
 jazyk *γλῶττα*
 jdu *ἔρχομαι (εἶμι) eo, βαδίζω (vādo, gradior), πορεύομαι DP. (proficiscor); jdu* napřed *προ-ηγέομαι DM.*
 ječmen, ječné zrnо *κριθή* i pl.
 jed *ἴος* (virus, přirozený jed), *φάρμακον* (ustrojený), *κώρειον* (z bohlavu, cicutā)
 jeden — druhý *ὁ μὲν — ὁ δέ*
 jedenáctipáni, úřad v Athénách mající dozor nad vězenci a nad vykonáváním poprav, *οἱ ἔνδεκα*
 jediný, jediný *μόνος* 3. (solus)
 jedním = číním *πράττω*
 jednání *ἡ πράξις, εως, τὸ ἔργον*
 jednou *ἅπαξ* (semel), *ποτὲ* (příkl. aliquando)
 jehně *ὄ, ἡ ἀρήν, ἀρμός*
 jemný *λεπτός* 3.
 jen (jediný) *μόνον, též adj. μόνος* 3.
 jeskyně *τὸ ἄντρον*
 jestřáb *ὁ ἰέραξ, ἄκος*
 ještě *ἔτι, ještě ne οὐπω, οὐδέποτε, ještě nikdy οὐποτε, οὐδέποτε*
 jeviště *σημὴ*
 jevin se *φαίνομαι MP. se siln. aor. P.*
 jezdec *ὁ ἵππεύς, ἔως*
 jezdecké umění *ἡ ἵππικὴ*
 jezero *λίμνη*
 ježto = protože *δι*
 jícen *τὸ χάσμα, ατος*
 jídlo *τὸ δεῖπνον*
 jím 1) *ἐσθίω, 2) = obědvám δειπνέω, s někým συν-δειπνέω τινι*
 jiný *ἄλλος* 3.
 jiskra *ὁ σπινθήρ, ἦρος*

jistě *σαφῶς*
 jistý 1) *τις* (příkl. quidam), 2) = se-cūrus *ἀσφαλής* 2. 3) *βέβαιος* 3. i 2. (stálý, certus)
 již *ἤδη*
 jméno *τὸ ὄνομα, ατος, jménem ὄνομα* § 155. A.; jm. slavné *δόξα τῆς ἀρετῆς*
 jmenuji 1) *λέγω, καλέω, ὀνομάζω* (voco, appello); 2) = volím *ἀποδείκνυμι*
 jmění *οὐσία, τὰ χρήματα, ἄτων*
 jsem 1) *εἶμι, s někým συμ-πράττω τινι, proti komu ἀντι-πράττω τινι, 2) jsem při čem ὑπ-άρχω, πάρεμι τινι, 3) jsem v něčem (obsazen) ἔν-εμι*
 Julia *Ἰουλία*
 K.
 kabát *ἑμάτιον*
 Kallikratidas, spartský admirál, padl 406 př. Kr., *Καλλικρατίδας*
 Kallirrhoé *Καλλιρρόή*
 kámen *λίθος*
 kamenuji *κατα-λεύω*
 kanec *κάπρος*
 Kapitolium *Καπιτώλιον*
 kazím *δια-φθείρω*
 každoročně *καθ' ἕκαστον ἔτος*
 každý *ἕκαστος* 3., *πᾶς* 3; po každé *ἀεί*
 káži (iubeo) *κελεύω, aby = akk. a inf.*
 kdesi *ποῦ* (příkl.)
 kdokoli, kterýkoli *ὅστις*
 kdokoliv(ěk), kterýkoliv(ěk) *ὅστισοῦν*
 kdosi *τις* (příkl.)
 kdysi *ποτὲ* (příkl.)
 když *ὥς, ὅτε, ἐπεὶ ἐπειδή*
 Kedreie, m. v Kárii, *αἱ Κεδρεῖαι*
 Kekrops, mythický kr. athénský, *Κέκροψ, ποσ*
 kel vyčnívající (zub) *ὄχθυλιόδους, οντος*
 Kelainy *αἱ Κελαιναί*

- kentaur *Κένταυρος*
 Kerameikos, široká ulice v Athénách,
 vedoucí severozápadně od brány Di-
 pyla, *Κεραμεικός*
 Kerdylion *Κερδύλιον*
 Kilikie, krajina na jihu Malé Asie,
Κιλικία
 Kimón, syn Miltiádův, vojevůdce a
 státník athénský 504—449 př. Kr.,
Κίμων, ωνος
 kissijský *Κίσιος* 3.
 kladu *τίθημι*, do čeho *ἐν* . . , M. si;
 kladu (stavím) naproti *ἀντι-τίθημι*
 klamu *ἔξ-απατάω*, klamu se *ψεύδο-*
μαι MP.
 Klearchos, stratég v hellénském voj-
 ště Kýra Ml., *Κλέαρχος*
 Kleón, démagóg athénský 429—422
 př. Kr., *Κλέων, ωνος*
 Kleopatra, královna aegyptská 48—30
 př. Kr., *Κλεοπάτρα*
 klesám (*κατα-πίπτω*), na myslí kl.
ἀθρομέω
 klíční kost *ἡ κλεις, κλειδός*
 klid *ἡσυχία*
 kloním *κλίνω*
 klopytám o něco *προς-πταίω τι*
 Klytaimnéstra *Κλυταιμνήστρα*
 kinen (národ) *φύλον*
 kněz *ὁ ἱερεὺς, ἕως*
 kníže *ὁ βασιλεύς, ἕως*
 kočka *γαλῆ*
 Kodomannos *Κοδομαννός*
 koleno *τὸ γόνυ, ατος*
 konám (služby) *ὑπηρετέω*; konám se
 (= odbývám se) *γίγνομαι* DM. (o
 zápasích)
 koučím *τελευτάω*
 korí *λόγχη, τὸ ἀκόντιον, τὸ παλτόν*;
 korím házím po kom *ἀκοντίζω τινα*,
εἰς τινα, ἐπί τι
- kopyto *δολύ*
 Koré (Persefona), dc. Démétřina, *Κόρη*
 kormidlo *πηδάλιον*
 kormidelník *κυβερνήτης*
 kořen *ρίζα*
 kostka *κύβος*
 kouřím se *λοῦμαι* M.
 kov *χαλκός*; z kovu (= kovový) *χαλ-*
κούς 3.
 kolem (u čísel) *ἀμφί* s akk. § 181. 1 C.
 konce *τὸ τέλος, ους*, jsem u konce
πέπτανμαι, konce čínním čemu *τέλος*
ἐπι-τίθημι τι
 kost *ὀστούν*
 kotev *ἄγκυρα* (ancora)
 kovový *χαλκοῦς* 3.
 koza *ἡ αἰγίς, αἰγός*
 kozel *τράγος*
 kráčí *βαδίζω, πορεύομαι* DP., (dle
 taktu) *ἐμ-βαίνω*
 kradu *κλέπτω*
 krádež *κλοπή*
 krajina *χώρα*
 krákám *κέκραγα* (s význ. praes.)
 král *ὁ βασιλεύς, ἕως*
 královský *βασιλείος* 3.
 kraluji *βασιλεύω* s gen. § 163.
 Kranaoné (přv. jm. Athéňanů) *οἱ Κρανά-*
ναοί
 Kranion, gymnasium u Korintha,
Κρανίον
 krása *τὸ κάλλος, ους*
 krásný *καλός* 3.
 krátký *βραχύς* 3., = skrovný *δλίγος* 3.
 Krét, obyv. Kréty, *Κρής, Κρητός*
 krev *τὸ αἷμα, ατος*
 Kritón, přítel Sókratův, *Κρίτων, ωνος*
 krkavec *ὁ κόραξ, ακος*
 křmím *τρέφω*
 krok *τὸ βῆμα, ατος*
 krokodil *κροκόδειλος*

Kronos (Saturnus), otec Diův, Κρόνος
krutě τραχέως

krutý (o boji) δεινός 3.

křepčím αρχέομαι DM.

křičím κέκραγα (s význ. praes.), ἀνα-
κράζω

křídlo πτερόν

křik κραυγή, dávám se do křiku ἀνα-
κράζω

křísím ἀν-ίστημι

křivdu páchám (činim) na kom ἀδι-
κῶ s akk. § 152. 1, křivdu trpím
ἀδικέομαι P.

kterak = že ὡς, ὅτι

Ktésifón, stoupenec Démosthenův,

Κτησιφῶν, ὄντος

kůň ἵππος

kurný ὄνιος 3. i 2.

kuruji αγοράζω, ἀνέομαι DM. (aor.
ἐπυράμην)

kůže δορά, τὸ δέρμα, ατος

květina τὸ ἄνθος, ους

Kyaxarés, syn Astyagův, strýc Kýra

St., Κυαξάρης

kynik κυνικός

L.

labužník ὁ ἄσματος ἄνθρωπος

lahodnost ἡ γλυκύτης, ητος

laji λοιδορέομαι M.

Lakedaimón ἡ Λακεδαίμων, ονος

lakomý φιλάργυρος 2.

Lakón Λάκων, ωνος

Lakónka Λάκαινα

lana τὰ ἀπόγεια

lécím θεραπεύω, ἴαομαι DM.

lechkomyslný ῥέθυμος 2.

lék φάρμακον

lekám se φοβέομαι P. s FM.

Leontíñan, obyv. Leontín, m. na vý-
chod. pobřeží Sicílie, Λεοντίνος

Lesbian Λέσβιος

Lesbos, ostrov v aegejském moři, ἡ

Λέσβος

lest δόλος

léto τὸ θερος, ους

len ὁ λέων, οντος

lený εὐάνυμος 2.

lež τὸ ψεῦδος, ους

ležím κεῖμαι, před něčím πρόκειμαι

lhář ὁ ψευδής

-li ei (v podmín. a nepřimo tázac.

větách); -li . . . či(li) πότερον . . . ἢ

libezný χαρίεις 3.

libím se ἀρέσκω

libra λίτρα

Libyan, obyv. severního pobřeží Afri-

ky, Λίβυς, υος

Licinius Macer Λικίνιος Μάκρος

ličím δι-ηγέομαι DM.

lid (sprostý) τὸ πλῆθος, ους

lidé οἱ ἄνδρες, ὦν

lidomilnost φιλανθρωπία

lidský ἀνθρώπινος 3.

lichotím κολακεύω

lichotník ὁ κόλαξ, κος

lijavec ἕμβρος, imber

list φύλλον

liším se δια-φέρω

liška ἡ ἀλώπηξ, εκος

lítám πέτομαι DM.

litosť mám, líto jest mi μετα-μέλει

μοί τινος § 161.

lkám δδύρομαι DM., ολιμῶζ

loď ἡ ναῦς, νεώς

loďka τὸ σκάφος, ους

loďstvo τὸ ναυτικόν, αἱ νῆες

loket ὁ πῆχυς, εως

Lótořag Λωτοφάγος

lótos λωτός

Iouka ὁ λειμών, ὦνος

loupežník ὁ ληστής

lon θήρα, = ulovené άγρα
 lučičstnik τοξότης
 luk τόξον
 Lukullus, konsul 74 př. Kr., Λού-
 κουλλος
 Lusitan (Lūsitānia = Portugalsko)
 Λουσιτανός
 Lýd Λυδός
 Lykáonie, krajina prostřed Malé Asie,
 Λυκαονία
 Lykomédés z Mantincie ok. 370—366
 př. Kr., Λυκομήδης, ους
 Lýsiklés Λυσικλής, έους
 Lýsimachos, zemřel 281 př. Kr., Λυ-
 σίμαχος
 lze = možno jest έξεστι(ν)
 lživý ψευδής 2.

M.

Magnésie, m. v západ. Malé Asii, Μα-
 γνησία
 Maia, de. Atlantova, Μαΐα
 majetek ή κτήσις, εως, jako vše též:
 τὸ κτῆμα, ατος
 Makedonie Μακεδονία
 málo vyjadř. adj. όλίγος 3., méně ήτ-
 τον, nejméně ήμισια
 malomyslný μικρόψυχος 2., mal. jsem
 άθυμέω
 máloplodnost όλιγογονία
 malý μικρός (σμικρός) 3.
 mám 1) έχω, 2) mám se dobře εδ
 πράττω, 3) mám za to νομίζω,
 ήγγέομαι DM., 4) mám koho za
 něco νομίζω s dvojím akk.
 maně ειπή (temere)
 manželka ή γυνή, γυναικός
 Mardonios, vůdce Xerxův, padl v bi-
 tvě u Plataj 479 př. Kr., Μαρδό-
 νιος
 maso τὸ κρέας, ως i pl.

matka ή μητήρ, μητρός
 Mausólllos, kr. kárský 377—353 př.
 Kr., Μάουσωλλος
 meč μάχαιρα
 meč τὸ μέλι, ιτος
 Megalopolis, m. v Arkadii, ή Μεγάλη
 πόλις
 Megara, hlavní m. v Megaridě, τὰ
 Μέγαρα, ων
 Melétos, žalobník Sókratův, Μέλητος
 méně ήττον
 Methóné, m. na pobřeží Makedonie
 Μεθώνη
 mezek ό δρεύς, έως
 měsíce ό μήν, μηνός (mensis), σελήνη
 (luna)
 město ή πόλις, εως, též τὸ άστυ, εως
 proti όί άγροί venkov (rus), a též
 = Athény (srov. Urbs = Roma)
 Midas, kr. fryžský, Μίδας
 milétský (z Miléta) ό Μιλήσιος
 milostivý ευμενής 2., ύλεως 2.
 milý φίλος 3., nejmilejší (milý brachu!)
 ό λῶστε
 mimo πλήν s gen.
 mina, ideální peníz athénský = 40 zl.,
 μνᾶ
 mínim όλομαι DP. (ορίνω), ήγγέομαι
 DM., έπο-λαμβάνω (dūco), δοκεῖ
 μοι (mihi videtur)
 mínění γνώμη, δόξα; jsem toho mí-
 nění νομίζω
 Mínótauros Μινώταυρος
 mír ειρήνη, m. činím s kým σπέν-
 δομαί (M.) τινι § 172. a.
 míra μέτρον, míru zachovávat σωφρο-
 νέω
 mírně πράως
 mírný μέτριος 3.
 mísím κεράννυμι
 miska φιάλη

místo τόπος, pevné m. χωρίον
 mládí ἢ νεότης, ητος
 mladická svévole ἢ νεότης, ητος
 mladík νεανίας, ὁ νέος
 mladý νέος β.
 mlčím σιγάω, σιωπάω
 mluvení λόγος, τὸ λέγειν
 mluvím λέγω, s někým διαλέγομαι
 (DP.) τινι § 172. a.
 mnohokrát větší πολλαπλάσιος β.
 mnohý πολύς β., συχνός β.
 množství 1) τὸ πλῆθος, ουσ; 2) οἱ πολλοί (obecenstvo); 3) veliké množství = hojnost αφρονία
 moc mám δυνατός εἰμι, ισχύω, jest v mé moci ἐξουσίαν ἔχω
 mocný δυνατός β.; mocnější κρείττων β.
 modlím se (ke) komu εὔχομαι (DM.) s dat. a inf. § 170. 1 a. p. 227.
 1 b.
 mohu δύναμαι DP., může se ἔξεστι(ν)
 mohyla τύμβος
 Moiris, kr. egyptský, Μοῖρις, ιδος
 morek (dřeň) μυελός
 moře θάλαττα
 moudrost σοφία
 moudrý σοφός β., εὖ φρονῶν β. (o osobě), σώφρων β. (též o věci)
 moudře σοφῶς
 možno není οὐκ ἔστι(ν)
 mrav τὸ ἦθος, ουσ
 mravenec ὁ μύρμηξ, ητος
 mravnost εὐκοσμία
 mrštnost ἢ ἐγρότης, ητος
 mrtvola τὸ σῶμα, ατος
 mrtvý νεκρός β.
 mrzím se nad čím ἀγανακτέω, ἔχθομαι (P.) τινι § 173. a. p.
 mstím koho τιμωρέω τινὶ § 170. b.; mstím se komu (nad kým) τιμωρέομαι (M.) τινι § 167. b.

Munyehie, poloostrov a pahorek u Athén, Μουννηχία
 musím δεῖτ nebo χρῆ (= oportet) s akk. a inf.
 muž ὁ ἀνὴρ, ἀνδρός
 mužně ἀνδρείως
 mužstvo οἱ ἄνδρες, ᾶν
 Mykalé, předhoří v Malé Asii proti Saunu (bitva u M. 479 př. Kr.) Μυκάλη
 mylím se ἐμαρτάνω (pecco), m. se v čem δι-μαρτάνω s gen. § 165.
 Myndos, m. v Kárii, ἡ Μύνδος
 Myrónidés, athénský vojevůdce 456 př. Kr., Μυρωνίδης
 mysl νοῦς, jsem dobře myslí θαρῆέω
 myslím 1) = přemýšlím νοέω, 2) domnívám se οἶμαι DP., νομίζω, ἡγέομαι DM.
 myslivec κτηνός
 mystérie τὰ μυστήρια
 myš polní ὁ ἀρουραῖος μῦς, gen. μύς, městska m. ὁ ἀστεινός μῦς
 myšlénka τὸ νόημα, ατος
 Mytiléan, obyv. Mytilény, Μυτιληναῖος
 mzda μισθός

N.

nabažuji se čeho ἐμ-πίμπλαμαι P. s part. § 233. A. 2
 náčelnictví ἡγεμονία
 nadávám komu κακῶς λέγω τινὰ, λοιδορέομαι (M.) τινι § 170. b.
 napisuji ἀνα-γράφω
 naděje ἡ ἐλπίς, ιδος
 nadívám se čeho ἐλπίζω τι
 nadsvětí τὰ ἐπάνω (adv.)
 nadvzduší ὁ αἰθήρ, έρος
 náhoda τύχη; náhodou κατὰ τύχην τινὰ
 náhrobek τὸ σῆμα, ατος

nachové roucho ἡ φοινικίς, ἴδος
 nález (= rozsudek) ἡ κρίσις, εως;
 nález vynáším δίκην δικάζω
 nalézám εὐρίσκω, = dosahuji τυγχάνω
 s gen. § 160.
 náležítý ἄξιος 3.
 námaha, namáhání πόνος
 namahavý ἐπι-πυός 2.
 námořní bitva ναυμαχία
 námořnictví τὰ ναυτικά
 napadám koho ἐπι-τίθεμαι (M.) τινί
 § 172. a.; napadám něco λαμβάνω
 napomáhám βοηθέω
 naplňuji ἐμ-πληρόω s gen. § 164.
 napomenutí ἐπιτολή
 napominám νοθετεύω τινά, koho
 k čemu παρα-κελεύομαι (DM.) τινί
 τι
 napravuji βελτίονα ποιῶ τινά
 naproti v šik se řadím ἀντιπαρα-
 τάττομαι M.
 naproti stojící (v šikn) ἀντιτεταγ-
 μένος 3.
 napřed (o čase) πρότερον
 náramek (spóna na ruku) ψέλιον
 narážím oč (nač) προσκρούω τινί neb
 πρὸς τι
 národ ἔθνος, οὖς (gens), δῆμος (po-
 pulus)
 nářadí τὸ σκεῦος, οὖς, obyč. pl.
 nařizují προσ-τάττω, ἐπι-τάττω
 následují čeho μιμέομαι (DM.) s akk.;
 ἔπομαι DM., (ἐπ)-ακολουθεῶ s dat.
 nastávám (o noci) ἐπι-γίγνομαι DM.
 návrh λόγος
 navykám (koho) ἐθίζω
 naznačuji σημαίνω
 nazpět dávám ἀπο-δίδωμι
 nazpět jdu ἀνα-χωρέω
 nebe οὐρανός

nebezpečenství κίνδυνος, τὰ δεινά,
 s nebezpečenstvím spojený ἐπισφα-
 λής 2.
 nebezpečný ἐπι-κίνδυνος 2.
 neboť γάρ (enim) postposit.
 nečistý ἀ-κάθαρτος 2.
 nedávno ἄρτι, νεωστί
 nedostatek mám čeho σπανίζω s gen.
 § 164.
 nedovolený ἀ-θέμιτος 2.
 nedůvěra ἀπιστία
 nedůvěřuji ἀπιστέω
 nehynoucí ἀ-θάνατος 2.
 nejistý ἀφανής 2.
 nejvíce μάλιστα, nejvíce lidí οἱ πολλοί
 § 142. 2 p.
 nechánám ἐάω, παρα-ίτημι
 nejen — ale (nýbrž) ἢ οὐ μόνον —
 ἀλλὰ καὶ
 nekázanosť ἀκολασία
 nelíbí se mi něco (= neschvaluji
 čeho) οὐκ ἐπ-αινέω τι
 nemejský Νέμειος 3.
 nemos ἡ νόσος
 nemocním (jsem nemocen) νοσέω
 nemožný ἀδύνατος 2.
 nenadále ἐξαίφνης
 z nenadání ἐξ ἀπροσδοκήτου
 nenávidím koho μισέω τινά
 nenávisť τὸ μῖσος, οὖς
 neohrožený ἐδ-θαρήσής 2., neohrožené
 ἀδραῶς
 Neoptolemos (Pyrrhos), syn Achilleův,
 Νεοπτόλεμος
 nepatrný φαῦλος 3.
 nepodobný ἀν-όμοιος 2.
 nepomíjející ἀθάνατος 2.
 neporadění se ἀβουλία
 s nepořizenu adj. ἄ-πρακτος 2.
 neposlouchám (js. neposlušen) koho
 ἀπειθέω τινί

nepřátelský πολέμιος 3., nepřátelská
 země ἡ πολεμία
 nepřítelství ἔχθρα
 nepřítel πολέμιος (hostis), ἔχθρος (ini-
 micus)
 nerozumný ἄ-νους 2., ἄφρων 2.
 nerozvážlivý ἄφρων 2.
 neřest ἡ κακότης, ητος
 nesčíslný μυρίος 3.
 nesejde nic na tom οὐδὲν διαφέρει
 neslušně ἀπρεπῶς
 nesmrtelný ἀθάνατος 2.
 nesnadně χαλεπῶς
 nesnadný χαλεπός 3., nesnadná otázka
 ἀπορία
 nespravedlivý ἄδικος 2.
 nesprávně οὐκ ὀρθῶς
 nestálý ἀ-βέβαιος 2.
 nesu φέρω, ku hrobu (effero) ἐκφέρω,
 velmi těžce φέρω χαλεπώτατά τι,
 nesu napřed προ-φέρω
 nestřídmě ἀμέτρως
 nesvornost διαφορά, διχοστασία
 nešlechetnost ἡ κακότης, ητος
 nešlechetný μοχθηρός 3.
 nešťastný ἀτυχής 2., nešťastník ὁ ἀτυχής
 neštěstí ἀτυχία i plur., τὸ κακόν i plur.,
 jsem v neštěstí ἀτυχέω
 neúhonný κα-θαρός 3.
 neúroda ἀφορία
 neustále αἰεί, συνεχῶς
 nevážně jednám s kým καταφρονέω
 τινός
 nevděčen jsem k někomu ἀχαριστέω
 πρὸς τινα
 nevinný ἀν-αίτιος 2. s gen.
 nevzdělaný ἀ-παιδευτος 2.
 nezákonný παράνομος 2.
 nezbytný ἀναγκαῖος 3.
 nezištný ἐλευθερίος 2.
 nezkalený ἀ-τάρακτος 2.

neznalý jsem ἀπειρώς ἔχω
 neznám ἀγνοέω
 než 1) = quam ἢ, 2) = sed ἀλλά
 někde ποῦ (příkl.)
 někdejší δ, ἢ, τὸ πρὶν
 někteří ἔτιοι (nonnulli), τινές (quidam)
 nepatrný μικρός 3.
 nevražím na koho ἔχθομαι (P.) τινι
 § 173. a., p.
 nic (v ničem) οὐδέν (μηδέν)
 nikde οὐδαμοῦ (μηδαμοῦ)
 nikdo οὐδείς (μηδείς)
 nikdy οὐδέποτε (μηδέποτε)
 Nikomachos, Athénan ok. 400 př. Kr.,
 Νικόμαχος
 Nil Νεῖλος
 Nioba, dc. Tantalova, manželka Am-
 φίona, kr. thébského, Νιόβη
 Nitókris, královna babylónská, Νι-
 τωκρίς, ἰδος
 níva πεδῖον
 noc ἡ νύξ, νυκτός
 noha ὁ πούς, ποδός, = stelno, crus
 τὸ σκέλος, ους
 nosím oděn = jsem oděn: perf. P.
 od ἀμφι-έννυμι
 nouze ἀνάγκη, τὸ δεινόν
 nutím ἀναγκάζω, vidím se nucen ἀναγ-
 κάζομαι P.
 nutnost ἀνάγκη
 nutný ἀναγκαῖος 3.
 nýbrž ἀλλά
 nymfa νύμφη
 nyní νῦν

O.

o (lat. de) περί s gen.
 oboevání διμιλία
 obeuji διμιλέω, σύν-ειμι, χράομαι DM.
 συγ-γίγνομαι DM., συνδια-τρέβω
 s kým τινὶ § 172. a.

- občan πολίτης
 obdivuji se θαυμάζω, θαυμάμαι DM.,
 ζηλώω komu s akk.
 obdržuji λαμβάνω (accipio)
 obec δήμος, od obce nebo na obecni
 útraty, z obecni pokladny από
 κοινοῦ, δημοσία
 oběšuji ἀνα-κρεμάννυμι
 oběť θυσία, oběť přináším θύω, (krva-
 vou obět) σφαγιάζομαι M., oběť za
 zachráněni τὰ σωτήρια
 obětní dar τὸ ἀνάθημα, αἶτος
 obětní zvíře τὸ σφάγιον
 obětují θύω viz obět
 obcházím περί-εἰμι (εἶμι)
 obilí σῖτος
 objímám περι-έχω
 obkličuji περι-έχω, intercipio ἀπο-
 λαμβάνω
 obléhám πολιορκέω
 oblékám koho ἐν-δύω, obl. se ἀμφι-
 ἐννυμι M., obl. si περι-βάλλομαι
 M., ἐν-δύομαι M.
 obličej ἡ ὄψις, εὖος, πρόσωπον
 obluda τὸ τέρας, αἶτος
 obolos ὀβολός asi 6²/₃ kr.
 obr ὁ γίγας, αἶτος
 obracím se τρέπομαι M., na koho ἐν-
 τυχάνω τινὶ
 obracuji se ἀνα-στρέφω (intrans.)
 obrat μεταβολή
 obraz (bohů) τὸ ἄγαλμα, αἶτος; obraz
 dělám εἰδωλον κατασκευάζω
 obtěžuji ἐν-οχλέω
 obtížný χυλεπός 3., βαρὺς 3., adv.
 χυλεπῶς
 obyčejně ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 obyvatel Sard Σαρδιανός
 obzvlášť διαφερόντως
 obžalovaný ὁ φεύγων, οἶτος
 ocas οὐρά
- očekávám ἐπιπέτω τι
 očišťuji od čeho καθαιρώ s gen.
 § 165.
 odbývám ἀπο-πέμπω
 odejdu ἀπ-εἰμι (εἶμι)
 oděv ἡ ἐσθής, ἤτος
 odevzdávám ἀπο-φέρω, παρα-δίδωμι
 odhaluji ἐκ-καλύπτω
 odhazuji ἀπο-ῥήπτέω § 129. b., p.
 2., ἀπο-βάλλω
 odcházím ἀπ-εἰμι (εἶμι), z domova
 ἀποδημέω
 odívám ἀμφι-έννυμι, se v něco περι-
 τίθεμαι (M.) τι
 odkluzuji ἐκποδῶν ποιέομαι M.
 odlamuji od ἀπο-ῥήγγνυμι ἀπὸ
 odměnu dávám χάριν ἀπο-δίδωμι
 odnímám ἀφ-αιρέομαι M., komu eo
 τινά τι § 154. 1
 odolávám komu δέχομαι (DM.) τινε
 odpadávám od koho ἀφ-ίσταμαι (M.)
 s gen. § 165.
 odpirám ἀνθ-ίσταμαι M.
 odplouvám ἀπο-πλέω
 odpočívám od čeho παύομαι (M.)
 s gen. § 165.
 odpoledne δείλη
 odporuji ἐναντιόομαι DP.
 odpouštím συγγιγνώσκω, = osprave-
 dlňuji συγ-χωρέω
 odprovidám ἀπο-κρίνομαι M.
 odpuštění συγγνώμη
 odsuzuji koho k čemu τιμάω τινὶ
 τινος § 167. p.
 odtud ἀντόθεν
 odvaha τόλμα, ης
 odvážím ἀπ-έγω, -σι M.
 odvětuji ἀπο-κρίνομαι M.
 odvracuji od čeho 1) = zdržuji ἀπο-
 τρέπω s gen. § 165. 2) = k od-
 padnutí přemlouvám) ἀφ-ίστημι

- ἀπό . . .; odvračuji se ἀπο-στρέ-
φομαι (MP. s FM.) s gen. § 165.
- Odyseea Ὀδύσεια
ohēñ τὸ πῦρ, πυρός, ohnē oznamo-
vací οἱ φρονετοί
ohlášuñji προ-αγορεύω, παρ-αγγέλλω
ohnēnosioē (kněž Areív ve Spartě)
πυρφόρος
ohnisko ἐστία
ohiromný δεινός ž., (= veliký) μέγας ž.
ochoñiče προθύμως
ochoñý πρόθυμος ž.
oehránce ὁ σωτήρ, ἦρος
oehutnávám (gusto) γένομαι (DM.)
s gen. § 159. a.
Oidipús, s. Laiív, král thébský, Οἰ-
δίπους, ποδος
v okamženi παραχρημα adv.
oko οφθαλμός
okoušim γένομαι (DM.) s gen. § 159. a.
Oktavia Ὀκταβία
olej ἔλαιον
oligarchie ὀλιγαρχία
oliva ἐλάα, olivoná ratolest ἐλάας
κλάδος
olověný μολύβδιος ž.
oltář βωμός
olupuji ἀπο-στερέω
Olymp, vrch v Thessalii, Ὀλυμπος
olympiada ἡ ὀλυμπιάς, ἄδος
olympijské hry τὰ Ὀλύμπια
Olynth, m. v Makedonii, ἡ Ὀλυνθος,
obyv. ὁ Ὀλυνθιος
onam ἐκεῖσε
opatrnost σωφροσύνη
opatruji φυλάττω
opatřuji πορίζομαι M. (ποριστικός ž.)
opět αἰθίς (iterum), πάλιν (rursus)
opevněné místo τὸ ἔρμα, ατος
opevňuji (město) τειχιζω
opěvuñji ἕδω
- opřímím μεθύσκω
opřilost μέθη
Opimius, konsul 121 př. Kr., Ὀπίμιος
opřácin něcím ἀμείβομαι (M.) s dat.,
ροννου μέρου τὸ ὅμοιον ἀπο-δί-
δομι τι
opomíjím δια-λείπω τι
opovrhnuji κατα-φρονέω s gen. § 168.
opouštím (κατα)-λείπω
opravdu ἀληθῶς
opuštěný ἔρημος ž., od koho τινός,
§ 158. A. ž.
orel ἀετός
Órópos, m. v severní Attice, ὁ Ὠρωπός
osel ὄνος
osívám σπειρω
oslepuji τυφλώω
oslovuji προς-αγορεύω
osměluji se τολμάω
ospravedlnuji συγ-χωρέω, koho ἀπο-
λογέομαι (M.) ἐπέρ νινος
ostrov ἡ νῆσος
ostrovan νησιώτης
ostýchám se αἰδέομαι DP.
osud τύχη
osvědčuji se čím παρ-έχωματιών-sakk.
osvobožuji od ἐλευθερώω, ἀπ-αλλάττω
s gen. § 165.
oštěp τὸ δόρυ, ατος
otázku πολάνάμ ἐρωτώω
otčina ἡ πατρίς, ἰδος
otec ὁ πατήρ, τρός
otrok δοῦλος, ὁ παῖς, παιδός (puer),
otrokem si činim δουλόομαι M.
otvirám ἀν-οίγωμι, bránu ἀνα-πειάν-
νιμι
ovec πρόβατον
ověčuji στεφανόω
ovinuji περι-πέλομαι P.
ovládám ἄρχω s gen. § 161.; též αἰψ.
ἐγκρατής ž.

ozbrojený ὠπλισμένος 3.
 ozbrojují παρα-σκευάζω i M.
 ozdoba κόσμος, jsem něčí ozdoubou
 κόσμον πα-ρέχω τινί
 ozdoben εὐπρεπής 2.
 oznamuji ἐμφανίζω
 ozněna ἡ ἡχώ, οὖς

P.

pád τὸ πτώμα, ατος
 pádám πλίντω, v bitvě πίντω, ἀπο-
 θνήσκω, do rukou komu υποχέι-
 ριος (2.) γίγνομαι τινι
 pahorek λόφος
 páchám něco ἀδικέω τι
 pachatel ὁ πράξας, ατος
 pachtím se πονέω
 Paktólos, ř. v Lydií, Πακτωλός
 v paměti chovám μνείαν ἔχω s gen.
 § 161.
 pamlska τὸ λίχνευμα, ατος
 pán δεσπότης (dominus), κύριος (po-
 tens)
 Pán, arkadský bůh pastýřův a le-
 sův, Πάν, Πανός
 panathénajské hry τὰ Παναθήναια
 Panenská, přijímá Athénino, ἡ Παρ-
 θένος
 paní δέσποινα
 parohy τὰ κέρα, ὦν
 Paros, kykladský ostrov, ἡ Πάρος
 pastýř ὁ ποιμήν, ένος, ὁ νομεύς,
 έως
 pastucha svínι συμβώτης
 pasu se νέμομαι M.
 patrný δῆλος 3., φανερός 3.
 patrnο jest δῆλον στι, εικός (εστι)
 s inf. (akk. a inf.)
 pán ὁ ταῶς, ταῶ
 panězník πελταστής
 panučina ἀράχμιον

pazneht χηλή, s rozpoltenými pa-
 znehty δίχηλος 2.
 pečuji ἐπι-μέλομαι DP. οὐ τινός
 Peisistratonci οἱ Πεισιστρατίδαι
 pějí ἔδω
 peloponnéský Πελοποννησιακός 3.
 (válka pel. 431—404 př. Kr.)
 peněžný obchod vedu χρηματίζομαι
 DM.
 penězočtivý φιλοχρήματος 2.
 peníz τὸ νόμισμα, ατος, peníze τὰ
 χρήματα, ἄτων
 perský Περσικός 3., perský král ὁ
 τῶν Περσῶν βασιλεύς, srov. § 145.
 2, perská válka ὁ Μηδικός πό-
 λεμος
 perut πτερόν
 pes ὁ κύων, κυνός, = honici pes ἡ
 κύων
 pěši vojín πεζός
 pevný ισχυρός 3.
 píchám τύπτω, aor. a perf. tvoří se od
 παίω
 piji πίνω, vespolek (= hodují) συμ-
 πίνω
 pilnost ἐπιμέλεια
 píseň ᾠδή, τὸ ξῆμα, ατος, p. válečná ὁ
 παιάν, ένος, p. pochodová ἐμβατήριον
 piši γράφω
 pištěc ἀλητής
 Pittakos z Mytilény, ok. 600 př. Kr.,
 jeden ze 7 mudrců, Πιττακός
 plamen ἡ φλόξ, γός
 plást medu κηρίον
 plášť ἱμάτιον
 plavba πλοῦς
 plavec ναύτης
 platnost mám ισχύω
 platný κύριος
 pletu πλέω
 plevy τὰ ἄχυρα

plísniím (= spílám) λοιδορέομαι (M.)

τινι

plný pléws 3., πλήρης 2., μεστός 3.

plod(ina) καρπός

plodím φρώ, přenes. τίτω

pluji pléw

plukovník στρατηγός

robádám παρα-κελεύομαι DM.

robízím παρα-καλέω, κελεύω

robořuji άφανίζω, κατα-σκάπτω

robořeží άκτή

rocestný δδοιοπόρος

ročituji něco έγ-γίγνεται μοί τι

rocta τιμή

ročátek άρχή, z ročátku τὸ κατ' άρχάς

ročínám έρχομαι M.

rodánám žalobu na koho (= žaluji)

γράφομαι (M.) τινα

roddaný επήμοος 2.

podél παρά s akk.

podezřelý υποπίτος 2.

podezření υποψία

podíl jest mi v čem μέτεστί μοί τινος

podívují se (= dívím se) komu θαν-

μάζω τινά

podléhám ηττάομαι P.

podmaňuji κατα-στρέφω, M. — si

podobá τὸ σχήμα, ατος

podobnost ή ομοιότης, ητος

podobný δμοιος 3., παραπλήσιος 3.

podplacuji δια-φθείρω

podrřuji έχω

podrobují si χειρόομαι DM.

podstavec τὸ βάθρον

podstupují něco ύφ-ίσταμαι (M.) τι

podsvětí ξίδης, bíh podsvětí Αιδης

podzemní κατάγειος 2.

roháním na soud γράφομαι M., jsem

rohán k φένω; roháním k zodpo-

vidání (se) εδθύνω s gen. § 167. b.

rohleuji κατ-εσθίω, κατα-πίνω

rohližím nač θεάομαι (DM.) s akk.,

άπο-βλέπω εις nebo προς s akk.

rohroma συμφορά i plur.

rohrořuji čím έπ-απειλέω τι

rohřební obět obětují εν-αγίζω

rohřázím od koho ειμί τινος, γίγνο-

μαι (DM.) εκ . . .

rohrodeř ή δάς, δαδός

rohroř ύπηρέτης

rohrořují κατα-νοέω, συν-τημι, αλοθά-

νομαι DM.

rohronánám θάπτω, s někým záro-

veň συγκατα-θάπτω s dat.

rohrova κολεός

rohrovaluji έπ-αινέω

rohrovenová έπώνυμος 2.

rohklad θησαυρός, pl. τὰ χρήματα, άτων

rohklésku se dopouřtím έξ-αμαρτάνω

rohkoj ήσυχία

rohkuδ έως

rohkuta peněžita ή ζήμια (multa), po-

kutú podstupují za něco δίκην επ-

έχω τινός

rohkrýnám στρώννυμι

rohkrýnka τὸ στρώμα, ατος

rohkouřím se πειράομαι DP.

rohlapují συλ-λαμβάνω

rohle άγρός, vypravují se do rohle

στρατεύομαι M. (proti komu έπί

τινα), εκ-στρατεύομαι, s někým συ-

στρατεύομαι τινι

rohledne μεσημβρία

rohlemarch πολέμαρχος, jsem pol. πολε-

, μαρχέω

rohlovice τὸ ήμισυ

Polyfém, kyklóp, Πολύφημος

Polyxena Πολυξένη

rohmánám βοηθέω, συλ-λαμβάνω, παρ-

ίσταμαι M., co to rohmáná, rohnuže

τί θεφελος;

rohmezí τὰ μεθόρια

pomíjející φθαρτός 3.
 pomluva διαβολή
 pomník τὸ σῆμα, αὐτός, τὸ μνήμα,
 αὐτός
 Pompeius, 106—48 př. Kr., Πομπήϊος
 pomsta τιμωρία
 poněvadž ὅτι (quod)
 popadám ἐφ-αρπάζω
 poprošuji προς-αιτέω
 poraňuji παίω
 porážím 1) (k zemi) σφάλλω; 2) = přemáhám νικάω τινά, κρατέω τινός ἢ τινά, περιγίγνομαι τινός; 3) nepříteli porážím (= fugo) (εἰς φυγήν) τρέπω (obyč. M.)
 porážka ἤττα
 porobuji δουλόω
 porubuji κατα-κόπτω, též απο-κτείνω
 poručník ἐπίτροπος
 poradatel vojska τακτικός
 posádka οἱ φρουροί
 posel ἄγγελος, p. rychlý ἡμεροδρομος
 poskvrňuji μαινώω
 poskytuji παρ-έχω (i M.) s akk.
 poslouchám 1) = audio ἀκροάομαι DM., ἀκούω 2) = pareo πείθομαι MP. s FM. koho τινί
 poslušnost πειθαρχία, τὸ πείθεσθαι
 posměch si utržuji u koho γέλωτα δολισκάνω παρά τινι (ludibrium de-
 beo alicui)
 postavuji δρθώω, ἀν-ίστημι
 postupuji (intrans.) πρό-εμι (εἶμι)
 posylámπέμπω
 pošetilst μωρία
 pošetilý ἄφρων 2.
 pot δ ἰδρώς, ὥτος
 potácím se σφάλλομαι P.
 Potidaia, m. na poloostrově Palléné v Makedonii, Ποτίδαια

potkánám ἐν-τυγχάνω; ὑπ-, ἀπ-, συν-
 αἰτάω; potkáná mne něco (= přihází se mi) γίγνεται μοί τι, συμβαίνει μοί τι, πάσχω τι
 potom ἔπειτα, μετὰ ταῦτα
 potomek ἀπόγονος
 potrav(in)a τὰ ἐπιτήδεια
 potřebuji čeho δεομαι DP. s gen. § 164., (= užívám) χράομαι DM. s dat. § 173. p.
 potupný αἰσχρός 3.
 pouštím se s kým v boj συγκαταβαίνω εἰς ἀγῶνα
 pouzo δεσμός, pl. τὰ δεσμά
 pouze μόνον, též adj. μόνος (solus) 3.
 povaha τρόπος
 povaluji (sochy) ἀνα-τρέπω, καθ-αιρέω
 povděčen jsem χάριν ἔχω
 pověřivý δεισιδαίμων 2.
 pověst (fama) δόξα, (= báj) μῦθος, p. dobrá τὸ καλῶς ἀκούειν, mám dobrou pověst καλῶς ἀκούω, zlá p. φήμη vitz zlý
 pověstný περι-βόητος 2.
 pověšuji ἀνα-κρεμάννυμι
 povinen jsem δφείλω, dik(em) χάριν
 povolánám καλέω, k sobě προς-καλέομαι M.
 povoluji ἐπ-εἶκω
 povraždžuji ἀν-αιρέω
 povstávám γίγνομαι DM.
 ponyšuji ὑψόω
 povzbuzuji προ-τρέπω, (= pobádám) παρ-οξύνω
 pozadník δ ὑστερῶν, οὖντος, (čili δ ὑστερήσας, αὐτός) ἀπὸ τοῦ στρατεύματος
 později ὕστερον
 pozdravuji προς-αγορεύω
 poznávám γιγνώσκω

pozor mám (dánám) nač προς-έχω τινί,
 mám se na pozoru ελλαβέομαι DP.
 pozorují αίσθάνομαι DM., θεωρώ,
 μανθάνω, nepozorují, že λανθάνω
 εμμαντόν s part. § 233. A. 1
 pozvédám hlavy ανα-κίπτω
 bez požádání αν-επάγγελτος 2.
 požívám απολαύω s gen. § 159. a.
 práce έργον
 pracovitost φιλεργία
 pracuji πράττω, ποιέω, pr. proti tomu
 αντι-πράττω
 práchnivím κατα-σήπομαι MP.
 pramen πηγή (i přenes.), κρήνη
 prameniště πηγαί
 praobyvatel δ αὐτόχθων, ονος
 praotec (předek) ἀρχηγός
 prase δ, ή σῦς, σός
 pravda ἀλήθεια, τἀληθῆ, pravdu mám
 δίκαια λέγω
 právně, vyjádří sl. τυγχάνω § 233. A. 1
 pravdivý ἀληθής 2., ἀληθινός 3.
 právo τὸ δίκαιον, právem δικαίως
 (iure), εἰκότως (merito), neprávem
 ἀδίκως
 pravý 1) = pravdivý ἀληθινός 3.
 2) = spravedlivý δίκαιος 3. 3) (opp.
 levý) δεξιός 3., pravá ruka (pra-
 vice) ή δεξιὰ
 prázdnu chvíli mám σχολήν ἕγω
 prázdny κενός 3.
 Priamos, poslední kr. trojský, Πρί-
 αμος
 procestují διεξ-εμι (εἶμι)
 proč διὰ τί
 prodávám πωλέω, πιπεράσκω, (aor.
 ἀπ-εδόμην)
 prohlédám důkladně δια-γινώσκω
 prokazují (čest) ἀπο-νέμω, pr. dobro-
 diní (dobré) komu εδεργετέω τινά
 τι § 154. 2

proměňují μετα-μορφόω
 pronajímám μισθόω
 pronásledují διώκω
 pronáším προ-φέρω, pr. výrončď ti-
 θεμαι (M.) λόγον
 propátrávám δι-ερευνάομαι M.
 propouštím ἀφ-ιγμι
 propůjčují παρ-έχω
 prosba ή δέησις, εως, = modlitba
 εὐχή
 prosebník ἐκέτης
 prosím koho οἷ (zač) δέομαι (DP.)
 τινός τι § 164. p., prosím snažně
 ἱκετεύω
 prospěšný ὠφέλιμος 3. i 2., συμφέ-
 ρων 3., λεισιτελής 2., jsem prosp.
 συμ-φέρω, nejprospěšnější (neutr.)
 τὸ συμφέρον, οντος viz společný
 prospívám 1) ὠφελέω (s akk. § 152.
 1), συμ-φέρω, co prospívá? τί ὄφε-
 λος; nic neprospívá οὐδέν ὄφελος,
 2) prospívám v čem ἐπι-δίδωμι
 πρὸς τι
 prostě ἐπλῶς
 prostopášnost ἀκολασία, ἀσέλγεια
 prostranný εὐμεγέθης 2.
 prostředek τέχνη (srov. ars)
 proti ἐπί, παρὰ s akk., proti vůli
 ἕκων 3. adj.
 protivník ἐναντίος
 protivný 1) naproti stojící ἐν-αντίος 3.
 2) nepřátelský ἐχθρός 3., stávám
 se protivným komu ἀπ-εχθάνομαι
 (DM.) s dat. § 173. b. p.
 proto (tedy) οὖν, διὰ τοῦτο
 provdávám se za koho γαμέομαι (M.)
 τινι (nũbo)
 povolávám ἀν-αγορεύω
 proviňují se proti zákonu παρανομέω
 provozují ἐπιτηδεύω
 prst δάκτυλος

první *πρῶτος* 3., první místo (díl) *τὰ πρῶτα*, nejprve, po první *τὸ πρῶτον*

pru se s kým *ἐρίζω* s dat., o něco *ἀμφισβητέω περὶ τινος* i *περὶ τι* prudce *σφοδρῶς*

průvodce *ἀκόλουθος*

prý = *dicitur λέγεται*, = *dicunt λέγουσιν*

prýstím (se) *ἀνατέλλω*

pryťan *ὁ πρῦτανις*, *εως*

prání *ὃ ἐθχεται τις*

přátelský *φίλος* 3., (o zemi) *φίλιος* 3.

přátelství *φιλία*, vcházím v př. s kým *φιλιαν συντίθεμαι* (M.) *πρὸς τινα*

pře *ἢ ἕρις*, *ιδος*

přebíhám (jdu kolem) *παρατρέχω*

přece *δμως*, a přece *καίτοι*, přece *αποῦν ἀλλά . . . γέ*

přečím *τὸ ἀμάρτημα*, *ατος*

předčím nad koho *περιγίγνομαι* (DM.) *τινος*

předek *πρόγονος*

předhazují *προτίθειμι* M.

předkládám *παρατίθημι*, předložené *τὰ παρακείμενα*

přednost *τιμή*, dánám něčemu před čím *προτιμάω τί τινος* (= více otím), *αίρέομαι* (M.) *τι ἀντί τινος* (= raději ehei)

předstihují koho *περιγίγνομαι τινος*, *φθάνω τινά*

předvidám *προγινώσκω*

přecházím (řeku) *διαπεράω* s akk.

přeji si *βούλομαι* DP., přeji štěstí komu *συνήδομαι* (P.) *τινι*

přejímám (zděduji) něco *παραλαμβάνω*

překážím komu *καλύω*, *εμποδίζω τινά*

překonávám *νικάω*

překrásný *καλός* 3.

překročuji (řeku) *διαβαίνω*, (hornu) *ὑπερβαίνω*, míru *ὑπερβαίνω τὸ μέτρον*

přemáhám *νικάω*, *κρατέω* s akk. = *podrobuji* si *χειρόδομαι* DM., *jsem přemáhán* *ἠττάομαι* P.

přemlouvám *πειθῶ*

přemnozím lidé *οἱ πολλοί* § 142. 2 p. 1 přepravuji se (přes řeku) *διαπεράω* s akk.

přerážím *κατάρνημι*

přesazují *μεταφυτεύω*

přestávám *παύομαι* M.

přestupuji zákon *παραβαίνω νόμον*, též *παρανομέω*

přesvědčuji *πειθῶ*

převaha *τὸ κράτος*, *ους*

převracuji *ἀνατρέπω*, *καθαιρέω*

přibírám *παραλαμβάνω*

příčinnivý *σπουδαῖος* 3.

příčina *αἰτία* (causa), *λόγος* (ratio), chovám v sobě příčinu *βάζω φόβον ἔχω*, bez příčiny *μάτην*

příhodná doba *καιρός*

přicházím *ἔρχομαι*, *πρὸς-εἰμι* (εἶμι), *ἀφικνέομαι* DM., na návštěvu *παραγίγνομαι* DM. *πρὸς τινα*, do neštěstí *σφάλλομαι* MP.

příchyllost k Persanům *μηδισμός*

příjemný *ἡδύς* 3., *χαρίεις* 3.

přijímám *δέχομαι* DM., *προς-δέχομαι* DM.

přílba *ἡ κόρυς*, *υθος*, *τὸ κράνος*, *ους*

příkládám *προςτίθημι*

příkop *ἡ τάφρος*

příletuji *προςπέτομαι* s dat.

příležitost *καιρός*

přináším *φέρω*, někam *κομίζω*, (o oběti) *προςφέρω*

připadám komu *γίγνομαι* DM., na koho *περιτυγχάνω τινι*

připlouvám ἐπι-πλέω
 připomínám komu co ἀνα-μιμνήσκω
 τινά τι § 154. 1
 připouštím 1) ὁμολογέω, též δίδωμι
 2) na sebe προς-ίεμαι M.
 připravuji 1) παρα-σκευάζω (παρα-
 σκευαστικός 3.) 2) koho οὐ ἀπο-
 στερέω τινά τι
 přirovnávám komu co εἰκάζω, ὁμοι-
 ὶω τινί τι
 přirozená vlohá ἡ φύσις, εως
 přirozený (= nutný) ἀναγκαῖος 3.
 přísaha ὄρκος
 přísahám θυμῶν
 při sám Zeus ἡ Δία § 153. 3. p. 2
 příslibuji ἐπ-αγγέλλομαι DM., ὑπ-
 ισχνέομαι DM.
 přísloví παροιμία
 přísně λυχνῶς
 příspěvek ἡ σύνταξις, εως
 přispívám βοηθέω
 přítav δ λιμήν, ἔνος
 přítávám κάτ-εἰμι (εἶμι)
 přistupuji ἐφ-ίσταμαι M.
 přísvedčuji φάσκω
 přísuzuji komu co κατα-γινώσκω
 τινός τι
 přísvojuji si σφετερίζομαι M.
 příště τὸ λοιπόν
 přitahuji προ-άγω
 přítel φίλος, přítelíčku ὦ λῶστε
 přítelkyně ἑταῖρα
 při tom ἅμα (δέ)
 přítomen jsem πάρ-εἰμι
 přítomný παρών 3.
 u přítomnosti ἐναντίον s gen. § 158.
 C. α
 přivádím na svou stranu προς-άγομαι
 M.
 přivětivě φιλοφρονῶς
 přivolávám συγ-καλέω

příjemný ἡδύς 3.
 přízeň ἡ χάρις, ιτος
 příznak σύμβολον
 příznávám se ὁμολογέω
 příznivý εὖνους 2., φίλος 3.
 pšenice (pšeničné zrnо) πτερός
 pták δ ἡ ὄρνις, ιτος
 puchřím σήπτομαι MP.
 púnská válka δ πρὸς τοὺς Καρχηδο-
 νίους πόλεμος
 působím ἀπ-εργάζομαι DM., ποιέω,
 πράττω
 pustina ἡ ἔρημος (doplň χώρα)
 Pydna, m. v Makedonii (bitva u P.
 168. př. Kr.) ἡ Πύδνα, ης
 psych ἡ ὕβρις, εως
 pýcha τὸ φρόνημα, ατος, ὑπερηφανία
 Pýthia Πυθία

R.

rád ἡδέως, raději μᾶλλον, rád činiím
 ἡδομαι (P.) s part. § 233. A. 4
 rada βουλή, беру radu βουλευομαι M.,
 prospěšnou radu δάνάμι συμφέροντα
 συμ-βουλεύω
 rádec σύμβουλος
 radím συμ-βουλεύω, radím se βουλεύ-
 ομαι M.
 radost ἡδονή
 raduji se čemu, z čeho χαίρω s dat.,
 též ἐπί s dat., ἡδομαι (P.) neb ἐφ-
 ἡδομαι s dat. § 173. a. p.
 rameno ὄμος (um-erus)
 rána πληγή (plāga), τὸ τραῦμα, ατος
 (vulnus), rány zasazují παίω
 rek δ ἦρωσ, ωος
 Rémus Ῥήμος
 réva ἡ ἄμπειλος
 Rhea, manželka Kronova, Ῥέα
 Rhion, předhoří v Achaïi u korint-
 ského zálivu, Ῥίον

rmoutím ληπέω
 rob ὁ παῖς, παιδός
 roēnē κατ' ἔτος
 rod τὸ γένος, οὖς
 rodiče οἱ γονεῖς, ἕων
 rodím τίκτω
 rodné mĕsto ἡ πατρίς, ἴδος, τέξ ἡ πόλις, εως
 roh τὸ κέρασ, ὡς
 rok ἐνιαυτός, τὸ ἔτος, οὖς
 rolník γεωργός
 Romulus Ῥωμύλος
 rozbořuji ἀφανίζω, κατα-σκάπτω
 rozdĕluji mezi δια-νέμω s dat.
 rozdvojuji δι-ίστημι
 rozeznávám δια-γινώσκω
 rozhořčen jsem na koho χαλεπαίνω
 τινί § 173. a) p.
 rozkazují παρα-αγγέλλω, κελεύω
 rozkoš ἡδονή
 rozmlouvám δια-λέγομαι P.
 rozprínám ἐκ-πετάννυμι
 rozptyluji δια-σκειδάννυμι
 rozřešitelný λυτός § 3.
 rozřešuji otázku (vědeckou) (ἀπο)-
 λύω τὸ πρόβλημα
 rozšafnost ἀνδραγαθία
 rozšiřuji ἀδξάνω, δια-δίδωμι
 rozum νοῦς, ἡ σύνεσις, εως
 rozumím συν-ίημι (ποχορπύμι), οἶδα,
 ἐπίσταμαι DP. (vím)
 rozumný συνετός §., jsem r. σωφρο-
 νέω, εἰ φρονέω
 rozvaha, rozvážlivost εὐβουλία
 rozvažují δια-νοέομαι DP., r. u sebe
 λογίζομαι DM.
 rozzloben jsem na koho δι' ὀργῆς ἔχω
 τινά
 rozzlobený ὁ ὀργιζόμενος
 rostlina φυτόν
 rostu φυτόμαι, aor. ἔφυν

Schulzeovn řecká kniha ověřená.

roven (par) δμοιος §.
 rovina πεδίον
 Rubikon, pohraničnĕná řička mezi Ita-
 lii a Gallii předalpskou ὁ Ῥουβίκων,
 ὡνος
 ruka ἡ χεῖρ, χειρός
 řižnice ταραχή
 řižerprstý ἰσοδοάκυλλος 2.
 ryba ὁ ἰχθύς, ἴος
 rychlý ταχύς §., ὀκός §., rychle τα-
 χέως, ταχύ
 ryk βοή

Ř.

řada (v šiku) ἡ τάξις, εως, řadu (šik)
 ορουστίμ λείπω τὴν τάξιν
 řadím koho po kom δεύτερον τάττω
 τινά τινος § 158. B. 4 p. 2.
 řádný γενναῖος §., χρηστός §., ἀγαθός
 §., adv. γενναίως
 řeč = mluva γλώττα, = oratio λόγος,
 před lidem δημηγορία, řeč úninu
 λόγος ποιεομαι M., mám dlouhou
 řeč μακρολογέω (opp. βραχυλογέω)
 řek Ἑλλην, ἡρος
 řeka ποταμός
 řetěz (na hrdlo) στρεπτός (plur.)
 řídím εὐθύνω, = jsem v čele προ-
 στατέω s gen. § 168.
 řím Ῥώμη
 říše ἀρχή
 řítím se na koho ἴσμαι (M.) ἐπι
 s akk., ἐφ-ορμάω a ἐπι-φέρομαι
 MP. s dat.
 řku λέγω, φημί

S.

Saguntan Ζακανθαῖος
 sám (ipse) αὐτός (neutr. αὐτό)
 Samian Σάμιος
 samojediný μόνος §.

samoten *μόνος* 3. solus
 samovláda *ἡ τυραννίς, ἰδος*, sam. pro-
 vozují *τυραννεύω*
 samský (s. válka 441 př. Kr.) *Σα-
 μακός* 3.
 Sardinie *ἡ Σαρδῶν, οὖς*
 satrap *σατραπείης*
 satyr *σάτυρος*
 sbírám *σὺλ-λέγω*, sb. se *ἀθροίζομαι* MP.
 sebevědomí *τὸ φρόνημα, ατος*
 sedám si *καθ-ίζομαι* M.
 sedím *καθ-ίζω, κάθ-ημαι, καθ-έζομαι*
 M.
 sejde na tom viz nesejde
 Semiramis, královna assyrská, *Σεμι-
 ραμυς, ἰδος*
 sen *τὸ ἐνύπνιον, ὁ ὕναιρος*
 senát *βουλή*
 sestra *ἀδελφή*
 setník *λοχαγός*
 sever (severní vítr) *βορρῆς, ἄ*
 sežírám *κατα-βιβρώσκω*
 sice *μέν*
 Sicilie *Σικελία*
 Sídóňan, obyv. Sídóna ve Foinikii,
Σιδώνιος
 Sikul *Σικελός*
 síla *ἡ ῥώμη, (moc) δύναμις, εως, bez*
síly ἀσθενής 2., jsem bez síly *ἀ-*
σθενής εἰμι, ἀσθενέω, οὐδὲν ἰσχύω
 silný *ἰσχυρός* 3., jsem silnější někoho
 (než kdo) *κρείττων εἰμί τινος*
 Sinópe, m. v sev. Malé Asii, *Σινώπη,*
 ze Sinópy *Σινωπεύς, εως*
 sirotek *ὁ ὀρφανός*
 shlukují se *συ-σπειράομαι* MP.
 shodují se s kým *συμ-φρονέω τινί*
 shromažďují se *σὺλ-λέγομαι* MP.
 shýbám se *ἐπι-κύπτω*
 scházím (nejsem tu) *ἄπ-εἰμι (εἰμί),*
 scházím se *συ-ῥέω (confluo)*

sjednocenost *δμόνοια*
 skáči *ἔλλομαι* DM.
 skála *πέτρα*
 Skamandrónymos *Σκαμανδρώνυμος*
 skončení *τελευτή*
 skromnost *σωφροσύνη*
 skromný jsem *σωφρονέω*
 skutečně, v skutku *ἀληθῶς*
 Skýros, ostr. v sever. moři aegejském,
ἡ Σκύρος
 skytský *Σκυθικός* 3.
 slabý *ἀσθενής* 2., jsem slab *ἀσθενής*
εἰμι, ἀσθενέω, οὐδὲν ἰσχύω
 sladkost *ἡ γλυκύτης, ητος*
 sladký *γλυκός* 3.
 sláva *δόξα*
 slavík *ἡ ἀηδών, ὄνος*
 slavím (slavnost) *ἄγω*
 slavně *λαμπρῶς*
 slavnost *ἑορτή*, sl. svobody *τὰ ἐλευ-
 θέρια*, sl. Consualii (v Římě kn poctě
 Consua = Neptuna 21. srpna) *ἡ*
τῶν Κωνσουαλίων ἑορτή
 slavný *εὐκλεής* 2., *περιβόητος* 2. (roz-
 křičený), *ἐπιφανής* 2. (illustris)
 slon *ὁ ἐλέφας, ατος*
 slonový *ἐλεφάντινος* 3.
 sloup *ὁ κίων, ονος*
 sloužím (jako sluha) *δοιλέω, ἐπ-*
ηγετέω; ve vojstě στρατεύομαι M.
 slovo *λόγος*
 slovu = vocor *καλέομαι* P.
 slza *δάκρυον*
 slzím *δακρύω*
 sluha *ὑπηρέτης, ἀκόλουθος*
 sluch *ἀκοή*
 slunce *ἥλιος*, beze slunce *ἀνήλιος* 2.
 sluší (se) komu, na koho *πρέπει,*
προς-ἔχει s dat.
 sluším komu (= náležím) *εἰμί τινος*
 slušný *προςήκων* 3., *ἄξιος* 3.

slyším ακούω, od koho gen. § 162. b,
 dávám se slyšeti ακούομαι P., sly-
 ším napřed προ-ακούω
 směji se γελάω
 směšný γελοῖος §.
 směšuji συγ-κεράννυμι
 smilováním se μάδ kým οἰκτεῖρω
 čili ἐλεέω τιὰ
 smlouva αἰ σπονδαί
 smokva σῦκον
 smrt θάνατος
 smrtelný θνητός §.; (o ráně) καιριος §.
 snýšlení νοῦς
 snad ἕως
 snadný ῥάδιος §., snadně ῥαδίως
 snáším (perfero) φέρω, ἀν-έχομαι M.
 snáším vejce τίκτω φά i bez φά
 snažil jsem se πειράομαι DP.; οὐ ἐρέγο-
 μαί τινος nebo s inf.
 sněm ἐκκλησία
 snídám ἀριστάω
 sofist σοφιστής
 socha ὁ ἀνδριάς, ἀντος
 soucit jevíím συν-αλγέω
 na (před) soud jsem hnán ἄγομαι (P.)
 εἰς τὸ δικαστήριον
 soudce δικαστής
 soudím γινώσκω, δικάζω; jsem sou-
 zen o hrdlo κτενομαι (P.) θανάτου
 § 166. p.
 souhvězdí ἕστρον
 soumar τὸ ἐποζύγιον
 sourodý συγγενής 2.
 soused ὁ γείτων, ονος
 sousední ἑμορος 2.
 sova ἡ γλαυξ, κός
 spása σωτηρία
 spásám κατα-νέμομαι M.
 spěch τὸ τάχος, ους
 spěchám ku pomoci (προς)-βοηθέω
 Spertliás Σπερθιάς

spíše μᾶλλον
 spížování ἀρπαγή
 spojence σύμμαχος, jsem sp. koho
 συμμαχέω τι, čím si spojencem
 σύμμαχον ποιέομαι M.
 spokojen jsem (s) čím ἀγαπάω, στέρ-
 γω τι, ἀρκέομαι (P.) τι
 spolčený σύμμαχος 2.
 společník stanu σύσκηνος
 společný κοινός §., adv. κοινῆ, spo-
 lečné obědy (ve Spartě) τὰ φειδί-
 τια
 spolehlivý σαφής 2.
 spolek συμμαχία
 spolu ἄμα
 spoluobčan πολίτης
 spořádvávám se dle čeho μεθ-αρμού-
 τομαι (M.) πρὸς τι
 spravedlivý δίκαιος §., spravedlivě
 jednám (τὰ) δίκαια πράττω
 spravedlnost δικαιοσύνη
 správně ὀρθῶς
 spravuji δια-τίθημι, δι-οικέω, dům
 spr. οἶκον οἰκέω i οἰκονομέω
 prostý φαῦλος §., prostý lid τὸ πλῆ-
 θος, ους
 přátelený φίλος §.
 sráz κρημνός
 srážím 1) συγ-κρούω, 2) na sebe
 συν-τρέβω, 3) se συμ-μύνημι (intr.)
 srdce καρδία
 ssele χοῖρος
 stádně ἀγελήδον čili κατ' ἀγέλας
 stadion στάδιον, pl. οἱ στάδιοι
 stádo ἀγέλη
 stálost ἀνδρεία
 stánek τὸ οἶκημα, ατος
 starám se οὐ ἐπι-μέλομαι DP., φρον-
 τίζω s gen. § 161.; pranice se o
 někoho nestarám οὐδ' ἐλάχιστον
 λόγον ποιέομαι (M.) τινος

starobylý ἀρχαῖος 3.
 starodávný παλαιός 3., za starodávna
 τὸ πάλαι, od starodávna ἐκ τοῦ
 παλαιῶ
 starost μέριμνα, = péče ἐπιμέλεια
 starý παλαιός 3. (vetus), ἀρχαῖος 3.
 (antiquus), γεραῖός 3. (senex); star-
 ší πρεσβύτερος 3. (maior), za sta-
 rých časů τὸ πάλαι
 stařec ὁ γέρον, οντος
 stařena ἡ γραῖς, γραῖς
 stáři τὸ γῆρας, ως (senectus)
 stát ἡ πόλις, εως
 statečnost ἀρετή
 statek τὸ κτήμα, ατος
 státní peníze τὰ δημόσια
 státník ὁ πολιτικός ἀνὴρ
 statný ἀγαθός 3.
 stav τὰ πρόγματα, άτων, zlý stav
 τὰ δεινά
 stávám se γίγνομαι DM.
 stavba ἐργασία
 stavím οἰκοδομέω, = postavuji ἰδρύ-
 ομαι M., (vitězné znamení) ἀν-ίστημι
 stěhování se ἡ μετανάστασις, εως
 stejný ὁμοῖος 3., stejně, stejným způ-
 sobem ὁμοίως, stejné ceny ἀντ-
 άξιος 2. s gen. § 158. B. 2
 stěží μόγις
 stín σιά
 stojím ἕστηκα, v čele obce stojím
 προ-έστηκα τῆς πόλεως; stojím o
 něco (= dychtím po čem) δεύο-
 μαι (DM.), ἐπι-θυμέω s gen.; sto-
 jím za něco ἄξιός (3.) εἰμι s gen.
 stojím okolo περι-έστηκα
 stopa 1) (= šlepěje) τὸ ἕχρος, ους (ve-
 stigium), 2) (= pes) ὁ πούς, ποδός
 strach viz bázeň
 strana τὸ μέρος, ους (= část), na dru-
 hé straně ἐκεῖ, (na této straně ἐνθάδε)

strastný τάλαιπωρός 2.
 strašný φοβερός 3.
 strom δένδρον
 střed τὸ μέσον
 střela τὸ τόξενμα, ατος, τὸ βέλος, ους
 stříbro ἄργυρος
 stříbrný ἀργυροῦς 3.
 střídmy μέτριος 3., střídně μετρίως
 stříham (tondeo) κείρω
 stydím se αἰσχύνομαι MP.
 Sulla, 138—78 př. Kr., Σύλλας, α
 sup ὁ γύψ, γυπός
 svádím παρ-άγω, bitvu μάχην συν-
 άπτω, b. námořní ναυμαχέω
 svaluji κατα-κυλίνδω
 svár ἡ ἔρις, ιδος
 svatý ἱερός 3. s gen. § 158. A. 1
 svatyně ἱερόν
 svaz νεῦρον (srov. nervus)
 svědom jsem si σύννοια ἐμαυτῶ s part.
 § 233. B. p. 3
 svěřuji ἐπι-τρέπω, peníze παρακατα-
 τίθεμαι M., svěřen ἐπι-τετραμμέ-
 νος 3.
 svět κόσμος
 světlo τὸ φῶς, φωτός
 svírám συγκλείω
 svítlna λύγος
 svoboda ἐλευθερία viz slavnost
 svoboden ἐλεύθερος 3.
 svolávám συγκαλέω
 svornost ὁμόνοια
 syn υἱός, ὁ παῖς, παιδός
 sýr τυρός
 sžírám κατα-εσθίω

Š.

šálím φενακίζω
 v šanc dávám προ-τεμαι M., (= po-
 stupuji komu čeho) παρα-χωρέω
 τινί s gen. § 165.

šat ἡ ἐσθής, ἦτος, = svrchní šat ἱμάτιον

šermuji ἀγωνίζομαι DM.

šetnost (= slušnost) ἡ αἰδώς, οὖς
šetřím (parco) φείδομαι DM.

šik (těžkooděnců) ἡ φάλαγξ, αἰγος

šilený ὁ μαινόμενος

šílím μαινομαι DP.

škoda βλάβη

škodím komu βλάπτω s akk.

škodlivý βλαβερός 3.

škorně ἡ κνημῖς, ἴδος

šlechtnost ἡ γενναϊότης, ἦτος

šlechtný ἀγαθός 3., καλός 3., χρηστός 3., ἐσθλός 3., = urozený εὐγενής 2.

špatnost ἡ κακότης, ἦτος, ἡ πονηρία

špatný κακός 3., πονηρός 3., φαῦλος

3., špatní lidé οἱ πονηροί

šťastně konám κατ-ορθόω

šťastný εὐτυχής 2. (felix), εὐδαίμων 2.

(beatus), šťastný jsem εὐτυχέω

šťěbetám λαλέω

šťěstí εὐτυχία i pl., εὐπραξία i pl.

(res secundae), εὐδαιμονία (beatitudo), τύχη (fortuna); šťastí mi přejí εὐτυχέω, šťastí mi není příznivo δυστυχέω, přejí šťastí komu na cestu ἐρῶσθαί τινι λέγω

šťít ἡ ἀσπίς, ἴδος

šťítím se čeho ἀκνέω s akk.

šťitonoš ὑπασπιστής

T.

tábor στρατόπεδον, táborem ležím (se kladu) στρατοπεδεύομαι M.

tábořím στρατοπεδεύομαι M.

táhnu = kráčím χωρέω, ελαίνω, táhnu do pole στρατοπεδεύομαι M., táhnu vstříc (nebo proti komu) ἔπειμι (εἶμι) τινι, t. zpět (intr.) ἀπελαίνω

tajemství τὸ ἀπόρρητον

tajím se λανθάνω koho (před kým)

τινὰ § 152. 2

tajno mi není οὐ με φεύγει

tak ὡς, tak(to) οὐτω(ς), tak řečený

(zvaný) καλούμενος 3.

také καί (etiam)

takový τοιοῦτος 3.

takt ἕνθμος

tam (onde) ἐκεῖ, odtamtud ἐκεῖθεν

Tanagra, m. v Boiótii (bitva u T.

457 př. Kr.) Τάναγρα, as, ἡ

Τάοχονέ, národ bydlící v Pontu na

hranicích armenských, οἱ Τάοχοι

táži se koho na ἐρωτάω τινά τι,

πυνθάνομαι (DM.) τί τινος; táži se

věštby μαντεύομαι DM., též ἐπ-

ρωτάω θεόν

Tarquinius Priskus Ταρκύνιος Πρί-

σκος

Tartaros Τάρταρος

Tauris (= Krim) ἡ Ταυρικὴ

Tauroné, obyv. Krimu, οἱ Ταῦροι

tasím ἔλλω

tedy οὖν, ἄρα (obě postposit.)

Tegejan, obyv. Tegee, m. v Arkadii,

Τεγεαῖτης

tehdy (tehďáž) τότε, tehdy — když

τότε — ὅτε

Telamón, kníže salaminský, Τελαμών,

ῶνος

tělesné cvičení τὸ γύμνασμα, ατος

tělo τὸ σῶμα, ατος

tělocvična τὸ γυμνάσιον

tělocvik ἡ γυμναστικὴ

téměř σχεδόν, skoro ἐγγύς

temný σκοτεινός 3.

tesák (zub) ὁ χαλιόδους, οντος

těším εὐφραίνω, těším se ἠδομαι P.

těžkooděnci δαλίτης

těžkost τὸ βάρος, ονς

těžký (přenes.) *χαλεπός* 3., těžce *χαλεπώς*, t. nesu *χ. φέρω*
 Thalés z Miléty (jeden ze 7 mudrců 639—546 př. Kr.) *Θαλής, οὔ*
 Thapsakos, m. nad Eufrátem, *ἡΘάψακος*
 Thérón (tyran agrigentský 487—472 př. Kr.) *Θήρων, ωνος*
 Thersités, muž těla ohyzdného a zlo-lajný ve vojště achajském před Troiou, *Θερσίτης*
 Thésens, báječný kníže athénský, *Θησεύς, έως*
 Théssal *Θεσσαλός*
 Thessalie *Θεσσαλία*
 Thrák *Θραξ, ακός*
 Thrasýbulos, osvoboditel Athén od 30 tyranů, *Θρασύβουλος*
 Thrinakie *Θρινακία*
 Thúrippos *Θούριππος*
 Thúrie, m. v jižní Itálii blízko zboře-ného m. Sybaridy, *οἱ Θούριοι*
 Thymbrion, m. ve Frygii, *Θύμβριον*
 tichost *σιγή*
 tíseň *τὸ δεινόν*
 Tissafernés, perský satrap v Malé Asii 413—395 př. Kr., *Τισσαφέρης, ους*
 tíše *ἡσυχῆ*, tíše se chovám (jsem) *ἡσυχίαν ἔγω*
 tlachal *ἀδολέσχησ*
 tlupa *ἄγλος*
 tolik (= toliký) *ποσοῦτος* 3.
 totiž *γάρ* (enim) postposit.
 touha *πόθος, επιθυμία*
 tragoedie *τραγωδία*
 tráva *πόα, ας*
 trávim (čas) *δια-τρέβω*
 trest *ζημία* (zvl. pokuta peněžítá, multa), *τιμωρία*, též *δίκη*, viz trpím
 trestám *κολάζω* (castigo), *τιμωρέομαι* M. (punitio), *ζημιώω* (multo); trestán

jsem zač *δίκτην δίδωμί* *τινος* (poc-nam do)
 trh (i tržiště) *ἀγορά*
 trhám *δρέπομαι* M.
 trojloketní *τριπτερες*, v 2. neutr. pl. *τριπτήρη*
 trojřadní (trojřadová) loď *ἡ τριήρης, ους*
 trojzub *τρίαίνα*
 trošku vyjádři adj. *σμιχρός* 3.
 trouba *ἡ σάλπιγξ, ιγγος*
 trpím *πάσχω*, trest (pokutu) *δίκτην δίδωμι*
 truchlím *λυπέομαι* MP., s někým *συν-άχθομαι* (P.) *τινι*, truchlíci *ὁ ἐν πένθει ὢν*
 trvám *εἰμι*
 třeba (jest) *δεῖ* nebo *χρή* s inf. nebo s akk. a inf.
 třeseň (třešňový strom) *ἡ κέρασος*
 po třetí *τὸ τρίτον*
 Týfón, syn Gaia a Tartarův, ne-stvůra, která dobývala nebes, za-čež od Dia bleskem zabita a pod Aetnou pohřbena byla, *Τυφών, ὠνος*
 tyran *τύραννος*
 tyrannis *ἡ τυραννίς, ίδος*
 tu *ἐνταῦθα*, = tam *αὐτοῦ*; tu jsem (přítomen) *πάρ-εἰμι*
 tudíž *οὖν, διὰ τοῦτο*
 ulpas *ὁ εὐθύτης, ους*
 tvrdím *φημί*
 tvrz *τὸ ἔρμα, ατος*

U.

ubíhám čeho (čemu) *φεύγω, ἐκ-φεύγω* s akk. § 152. 2
 ubírám se *πορεύομαι* DP.
 ubohý *καλαπτωρός* 2. (miser)
 úctu prokazuji komu *αἰσχύνομαι* (MP.) *τινα*

účasten jsem μετ-έχω, κοινωνέω s gen.

§ 159. b

účel, za tím účelem, aby = ὡς s part.

fut. § 231. 3.

učennost παιδεία

učím se čemu μαρθάνω s akk.

učitel διδάσκαλος

udatný ἀνδρεῖος 3., udatně ἀνδρείως

udeřují do čeho πλήττω τι, na něco

προς-βάλλω τινί

udušňuji se ἀπο-πνίγομαι MP.

ucházím (= unikám) ἐκ-φρεύω s akk.

ucho τὸ οὖς, ὠτός

uchraňuji σφάζω

uchvacuji συν-αρπάζω

ukazují δείκνυμι, uk. se φαίνομαι MP.

se siln. aor. P., uk. se veřejně εἰς

τὸ φανερόν προ-έρχομαι

ukládám ἐπι-τίθημι, komu co προς-

τάττω τινί, ukl. si κατα-τίθεμαι M.

úkklady strojím komu ἐπι-βουλεύω

τινί

úkol ἔργον

ukončují κατα-παύω

ukrytý ἀπο-κεκρυμμένος 3.

ukrývám κρύπτω (něco před kým

τινά τι § 154. 1), συγκρύπτω; ukry-

vám se ἀπο-κρύπτομαι MP.

úl τὸ σμῆνος, οὐς

ulehčení nalézám κοιφίζομαι P.

ulovují θηρεύω

umělost σοφία

umění τέχνη, válečné τὰ στρατηγικά

umírám ἀπο-θνήσκω, τελευτάω, s ně-

kým συναπο-θνήσκω τινί

umlouvám se s kým κοινολογέομαι

(M.) τινί

úmysl ἡ πρόθεσις, εως

úmyslně ἐκόν 3.

umavují παρα-εἶνω, κατα-πονέω; se

ζάμνω, ἀπ-αγορεύω

unikám (ἐκ)-φρεύω, unikám plováním.

ἐκ-νέω, u. trestu ἀτιμώρητος γίγνομαι

upadám do čeho περι-πίπτω s dat.,

mezi koho ἐμ-πίπτω εἰς . . . , v zá-

hubu (ve zkázu) δια-φθείρομαι P.

upevňuji βεβαιόω

úplný ἐντελής 2.

upokojují κοιμίζω

upotřebují χράομαι (DM.) s dat. § 173.

p.

upravuji (ústavu) καθ-ίσταμαι M.

upřeneš hledím nač ἀτενές βλέπω εἰς . .

urážím koho ὑβρίζω

určitě ἀκριβῶς

úrodnost εὐφορία, εὐδαιμονία

úrodný εὐκαρπος 2. (o poli), εὐδαίμων

(o zemi)

úřady οἱ ἄρχοντες

usazují οἰκίζω, na trávě καθ-ίζω εἰς

θρόνον

usekávám ἀπο-κόπτω, ἀπο-τέμνω

usmívám se μειδιάω

usnásím σεδοκεῖ μοι, o lidu ψηφίζομαι M.

ustanovují ἰδρύω, καθ-ίστημι, ust. se

na čem γινώσκω

ústava (státní) πολιτεία, ú. tak spo-

řádávám οὕτω δια-τίθημι

ustávám od παύομαι (M.) s gen.

§ 165. nebo s part. § 233. A. 2, ustá-

vám (v čem nebo s inf.) ἀποκάμνω

s part. § 233. A. 2

ustavičný συνεχής 2., adv. συνεχῶς

ústí ἐκβολή

ustupují ἐγ-κλίνω

usvědčují koho αἰρέω, jsem usvědčo-

ván za (jako) ἐλίσσομαι s part.

§ 233. B. 2

útěcha παραμύθιον

utíkám φεύγω, ἀπο-διδράσκω s akk.

§ 152. 2, utíkám (se) k někomu

κατα-φεύγω πρὸς τινα, někam εἰς . .

utká nám koho bojem *συν-άπτω μάχην τινί*
 utlaďuji *θλίβω*
 útly (o chlapěcku) *νήπιος* 3. (infans)
 útok číním *προς-πίπτω* s dat. (= při-
 padám nenadále), *ἐπι-τίθεμαι* (M.)
 s dat. § 172. a.

útrapa *ταλαιπωρία*
 uvádím *εἰς-άγω*, si M.
 uvazuji *δέω*
 uvnitř *ἐντός*, *εἶσω* s gen. § 158. C. a)
 uzdu dávám čemu *χαλινώω* s akk.
 (= rojímám v uzdu)

uznávám *νομίζω*
 už *ἤδη*, už ne *οὐκέτι* (*μηκέτι*)
 užitečný *χρήσιμος* 3. i 2., jsem už.
ὠφελέω s akk. § 152. 1, *συμ-φέρω*
 užitek *τὸ ὄφελος* (jen nom. a akk.),
τὸ συμφέρον, *οντος*; užitek přiná-
 ším *ὠφελέω* a *δίνηνμι* s akk. § 152.
 1, veliký už. přináším *μέγα ὠφε-
 λέω*
 užívám *χράομαι* (DM.) s dat. § 173.
 pozn.

V.

váhám *μέλλω*
 válčím *πολεμέω*
 válečnictví *τὰ πολεμικά*
 válka *πόλεμος*, válku vedu s kým
πολεμέω s dat. § 172. a.
 varuji se koho *φυλάττωμαι* M. s akk.
 vážený *ἐπιφανής* 2.
 vážný *σπουδαῖος* 3.
 včela *μέλιττα*
 večera *χθές*
 vděčnost chovám *χάριν οἶδα* (*γινώσκω*
 neb *ἐπίσταμαι*) ke komu *τινί*
 vděk číním komu *χαρίζομαι* (DM.) *τινί*
 vše *τὸ πᾶν*, *ατος*
 vece *ἕρη*

vědomost *ἐπιστήμη*, *τὸ μάθημα*, *ατος*
 večer *ἑσπέρα*
 vedu koho *ἄγω τινά*, *ἡγέομαι τινί*
 DM.; vede se mi dobře *εἰδ* (*καλῶς*)
πράττω
 vejce *ᾠόν*
 věk lidský *γενεά*
 velbloud *ἡ κάμηλος*
 velikost *τὸ μέγεθος*, *ους*
 veliký *μέγας* 3.
 velitel *ὁ ἀρχων*, *οντος*
 velmi *πολύ*, *πάνυ*, u adj. *μάλα*
 věnec *στέφανος*
 venek (venkov) *οἱ ἀγροί* (protiva *ἄστυ*),
 na venkově *κατ' ἀγρόν*, *ἐν ἀγροῖς*
 věnuji (dar obětní) *ἀνα-τίθημι*
 věrnost *ἡ πιστότης*, *ητος*
 věrný *πιστός* 3.
 věru, živť *Zeus* *νῆ μα Δία*
 veřejně se ukazují viz ukazují
 věřím komu *πιστεύω*, (v bohy) *νομίζω*
 veselohra *κωμωδία*, básník *veselohηρ*
κωμωδιοποιός
 vesnice *κώμη*
 vespolek (vespolně) vyjádří náměstkou
ἀλλήλων a t. d.
 věštba *χρησμός*, věštby se táží *μαν-
 τεύομαι* DM.; věštby = věštění *ἡ*
μαντική (též dar věštění)
 věštec *ὁ μάντις*, *εως*, *προφήτης*
 věštkyně *ἡ μαντική δύναμις*, *εως*
 včzení *δεσμοκτήριον*, též *τὰ δεσμά* (pl.
 od *δεσμός*)
 věž *πύργος*
 vcházím *εἰς-εἰμι* (*εἶμι*)
 vidím *θεάομαι* M., *ὁράω*, *βλέπω*, na-
 před v. *προοράω*
 více *μᾶλλον*
 vim *οἶδα*, *ἐπίσταμαι* DP.; o sobě vim
 (= js. si vědom čeho) *σύνοιδα ἐμ-
 αυτῷ*, nevím *ἀγνοέω*

vina αἶτια
 vinen αἴτιος 3. s gen.
 viním αἰτιόομαι, koho z čeho κατα-
 γινώσκω τινός τι § 168. p. 1, ἐγ-
 καλέω τινί τι
 vinník δ ἀδικῶν, ἀδικήσας
 vīno οἶνος, poulié vīno δ ἄκρατος
 (totiž οἶνος)
 visím κρέμαμαι
 Visla δ Οὐιστόλας, α
 vítěz δ νικῶν, νικήσας
 vítězím nad kým νικάω τινά
 vítězně znamení τρόπαιον
 vitr ἄνεμος
 vláda ἀρχή, královská βασιλεία
 vládnu ἀρχω s gen. § 163.
 vlas ἡ θρίξ, τριχός
 vlastní ἴδιος 3.
 vlastnka ἡ χελιδών, όνος
 vleku k čemu προς-φέρω προς
 s akk.
 vlk λύκος
 vně έξω s gen.
 voda τὸ ὕδωρ, ατος
 vojevůdce στρατηγός
 vojín στρατιώτης
 vojsko στρατός, στρατιά
 volím αἰρέομαι M.
 volno jest έξεστι(ν)
 volnost mám έξουσίαν ἐχω
 vpadám ἐμ-, εἰς-βάλλω
 vracím (něco) ἀπο-δίδωμι, vracím se
 ἐπαν-έρχομαι
 vraždím φονεύω
 vrhám ριπτέω § 129. b. 7. p. 2, se
 s čeho ριπτέω ἐμαντὸν κατά τινος
 vstávám ἀν-ίσταμαι M., před kým
 ὑπαν-ίσταμαι τινί
 vstupuji nač ἐπι-βαίνω ἐπὶ τι
 všechen (všecek) πᾶς, ἕπας 3., vše-
 chen možný παντοδαπός 3.

všelijaký παντοῖος 3.
 všeliký παντοδαπός 3.
 všeobecně dobro τὸ κοινῇ συμφέρον
 (οντος)
 všěruji ἐμ-βάλλω, si v srdce τίθεμαι
 (M.) εἰς τὴν ψυχὴν
 všude πανταχοῦ
 vůdce (vůdkyně) δ (ἡ) ἡγεμών, όνος,
 (vojenský) στρατηγός, vůdce pod-
 řizený ἐποστράτηγος; jsem vůdcem
 ἡγέομαι DM.
 vybíhám (ven) ἐξ-έρχομαι
 vybírám ἐκ-λέγω
 výborný ἀγαθός 3.
 vybývám (deeru) ἐκ-δίδωμαι M.
 vydávám παρα-δίδωμι, se na něco
 (= oddávám se čemu) ἀντ-έχομαι M.
 vydobývám ἐκ-πολιορκέω, P. ἀλίσκο-
 μαί
 vydržuji δια-καρτερέω
 vyhasínám (nepřech.) ἀπο-σβέννυμαι P.
 vyhýbám se komu φεύγω τινά
 vyhrůžuji (ἐπ-)απειλέω, nejhorším τὰ
 ἔσχατα
 vycházím (ven) ἐξ-έρχομαι, z čeho
 έξ-εμι ἐκ . .
 vychovávám παιδεύω, (ἐκ-, ἀνα-)
 τρέφω, s někým συν-τρέφω τινί
 vyjadřuji se ἀπο-φαίνομαι M.
 vyjma πλήν s gen.
 vykonávám πράττω, (perficio) δια-
 πράττω M., ἐξ-εργάζομαι DM.;
 = dokonávám δια-τελέω, περαίνω;
 v. (cestu) δι-ανύτω
 vykopávám kolem (příkop) περι-βάλ-
 λουμαι M.
 vykořisťuji καρπόδομαι DM.
 vykřikuji ἀνα-βοάω
 vymáhám si εἰς-πράττωμαι M. § 154. 1
 vyměřuji μετρώω
 vymyšlený ψευδής 2.

vynaκlálám *ἀναλίσκω*
 vynaλέζám *ἐξ-επιρίσκω*
 vynaλέζεε *ἐφρετής*
 vynaλέζκynē *ἐφρέτρια*
 vynaším *ἐκ-φρέω*
 vyníkáám *ἐξ-έχω, ἀριστεύω* (čím nad
 koho *τινί τινος*)

vyoβeován jsem *φρέγω*
 vypočítávám *κατ-αριθμέω, si M.*
 vypoúštím *ἀφ-ίημι, ducha ἐκ-πνέω*
 výpovēd *λόγος, v. božská λόγιον*
 výprava polní *στρατεία, konám vý-*
pravu στρατεύομαι M.
 výpravuji *λέγω, se do pole στρατεύ-*
ομαι M.

vyručuji (= vyrůstám) *ἀνα-βλαστάνω*
 vyruzuji *ἐξ-ελαίνω, ἐκ-βάλλω ἐκ . .*
 vyrázím (excutio) *ἐκ-κόπτω*
 výrok *τὸ ῥῆμα, ατος*
 vysazuji *ἐκ-τίθημι*
 vyslanec *πρεσβευτής, pl. πρέσβεις, εων*
 vyslýchám *ἀκούω, ἀκροάομαι s gen.*
 vysmívám se *κατα-γελάω s gen.*
 § 168.

vysoký *ὕψηλός 3., vysoké stáří μα-*
κρόν γῆρας
 vystavuji na odív *ἐπι-δείκνυμαι (M.)*
τι (ostendo)
 vystrojní *ποιέω*
 vystupuji *ἀνα-βαίνω ἐπὶ τι*
 vysýlám *πέμπω, ἐκ-πέμπω*
 vyšehrad *ἡ ἀκρόπολις, εως*
 vytahuji (přech.) *ἐκ-σπάω, (střelu*
z rány) ἐξ-αιρέω; (nepřech.) ἐξ-
έρχομαι
 vytrhují (nepřech.) *δραμάομαι MP. s FM.*
 vytrvalost *καρτερία*
 vytýkám komu co *μέφομαι (DM.)*
τινί τι, ἐγ-καλέω τινί τι
 vyzývám *παρα-καλέω, κελεύω*
 vyzívají *(ἐκ-)τρέφω*

vyučuji koho čemu (v čem) *διδάσκω*
 s dvojm akk. (doceo) § 154. 1
 vyzvolen *ἐκ-λεκτός 2.*
 vyzvračuji *ἐξ-ελέγω*
 vzbuzuji *ἀν-ίστημι*
 vzdálen jsem *ἀπ-έχω s gen. § 165.*
 vzdalují se *ἀπ-αλλάττομαι MP.*
 vzdávám *ἀπο-δίδωμι; se komu παρα-*
δίδωμι ἐμαυτόν
 vzdělání, vzdělanost *παιδεία*
 vzdělávám (zemí) *θεραπεύω*
 vzhůru! *ἄγε (ἄγετε), age (agite)*
 vzmáhám se *μέγας ἀδξάνομαι MP.*
 vzor *τὸ παράδειγμα, ατος*
 vzrůst *ἢ ἀΐησις, εως, vzrůst беру*
ἐπίδοσιν ἔχω
 vztyčuji se *ἀνα-καθίζω*
 vždy *ἀεί, na vždy ἕς ἀεί*
 vždyť *τοί (přfkl.), = neboť γάρ*

X.

Xeniadés, Korintan, *Ξενιάδης*
 Xenokratés *Ξενοκράτης, ους*

Z.

zabíjím (*ἀπο-*)*σφάντω*
 začátek *ἀρχή*
 zadržuji *λαμβάνω*
 záhada *τὸ αἴνιγμα, ατος*
 zahálka *ἀργία*
 zaháním *ἀπ-ελαίνω, z. ku bĕhu ἐξ-*
ωθέω πρὸς τὴν γῆν
 zahrada *παράδεισος*
 zahynují *δια-φθείρομαι, ἀπ-όλλυμαι*
M., v bitvě též πέπτω
 zachováám *σφίζω, (δια-)φυλάττω, od*
čeho δια-φυλάττω ἀπὸ . . .
 zadržuji (*δια-*)*σφίζω*
 zajatý (v boji) *αἰχμαλώτος 2.*
 zajímám *σὺλ-λαμβάνω*
 zajisté = enim *γάρ (postposit.)*

- zakazuji komu *εο κωλύω τινά* s inf.,
ἀπ-αγορεύω τινά s inf. a *μή* § 227.
- 1 a) p. 5, hlasatelem z. *ἀποκηρύττω*
τινά s inf. a *μή*
zakládám *κτίζω*
základní zdi *οἱ θεμέλιοι*
zákon νόμος, dle zákonů žijící νόμι-
μος 2.
záleží na tom *διαφέρει*, záleží mi na
čem *μέλει μοί τινος* § 161., *ἐπι-*
μέλομαι DP.
záležitost *τὸ πρᾶγμα*, atos, *ἐργασία*
zalíbení mám v čem (z čeho) *ἠδομαι*
(P.) *τινι* § 173. a) pozn.
zaměňuji *ἀλλάττω*, za něco *ἀντί τινος*
zamítám *ἀπ-ωθέομαι* M.
zamlčuji *σιγάω*
zanedbávám čeho (*κατ*)-*αμελέω* s gen.
§ 161., svých povinností k někomu
ἀμελῶς ἔχω περὶ τινα
zanechávám *κατα-λείπω*
zaopatřuji *παρ-έχω*
zapadám (*κατα*)-*δύομαι* M.
zapalují *κάω*, z. se *ἐμ-πίμπραμαι* P.
zápas *ὁ ἀγών*, *ῶνος*
zápasím *ἀγωνίζομαι* DM.
zaplavuji *κατα-κλύζω*, jsem krví za-
plaven *ῥέω αἵματι*
zapomínám *ἐπι-λανθάνομαι* DM. s gen.
§ 161.
zardívám se *ἐρυθρίαω*
zarmučuji *λυπέω τινά*, *κακῶς ποιέω*
zármutek *τὸ πένθος*, *ουγ* (luctus), *λύπη*
(tristitia), *τὸ πᾶθος*, *ουγ* (neštěstí)
zároveň *ἅμα* s dat.
zařizují *καθ-ίστημι*
zasazují *φυτεύω*, z. k tomu *ἐπιφυτεύω*
zase beru *ἀνα-λαμβάνω*, zase odvo-
lávám (tvizení) *ἀνα-τίθωμαι* M., zase
vzpřímují *ἐπαν-ορθόω*
zasluhují *ἀξιός* (3.) *εἰμι*
- dle zásluhy *κατ' ἀξίαν*
zastihují *κατα-λαμβάνω*
zastřelují *κατα-τοξεύω*
záškodník *σκευοφόρος*
zatajují *ἀπο-κρύπτομαι* M.
zatemňují *ἐπι-σκιάζω*, zatemňuje se
mi před očima *σκοιδομαι* P.
zavádím *παρ-άγω*
zavazadla *τὰ σκεῆθ, ὧν*
zavdčzení (se) *ἡ χάρις, ιτος*
zavdččují se komu *χαρίζομαι* (DM.)
τινι
závidím komu čeho *φθονέω τινί τινος*
§ 167.
zavírám *κλείω*
závist *φθόνος*
závistivý *φθονέων* 3.
zbabělý *δειλός* 3.
zbovují *λύω*, (od) čeho *ἀπο-λύω* s gen.
zb. se čeho *ἀπο-λύομαι* M.
zbožnost *εὐσέβεια*
zbožný *εὐσεβής* 2., (o věcech) *δοσιος* 3.
zbraň, zbroj *δπλον*
zecla: před adj. vyjádři superlativem,
ne zcela *οὐ πᾶν*
zdám se *δοκέω, φαινομαι* M. se silu.
aor. P.
na zdařbůh *εὐκῆ* (temere)
zdaž (zdali) *ἄρα* neb *ἤ* (v nepřímé
ot. *εἰ*), zdaž ne *ἄρ' οὐ, οὐκοῦν;* zda-
li — čili *πρότερον* — *ἢ* (v přímé
i nepřímé ot.)
zde *ἐνταῦθα*, zde (na zemi) *ἐνθάδε*
zdlouhavý *βραδύς* 3.
zdobím *κοσμέω*
zdraví *ὕγεια*
zdravý *ὕγιής* 2., jsem zdrav *ὕγιαινω*
buď zdrav *χαῖρε*
zdržují *ἀπ-ερχόω*, se (od) čeho *ἀφ-*
ίσταμαι (M.) *τινος* § 165., zdrž. se
kde (= meškám) *δια-τρίβω*

zdvihám válku proti komu *πόλεμον ἐπιφέρω τινί* (bellum infero alicui), *πολεμέω*
 zeď τὸ τεῖχος, οὖς
 země γῆ (protiva ὕδωρ), χώρα (= kra-
 jina)
 zemřelý ἀποθανών 3. (όντος)
 zevnějšek τὸ εἶδος, οὖς
 zhotovuji ποιεῶ, παρα-σκευάζω
 zima ὁ χειμών, ὦνος
 zisk τὸ κέρδος, οὖς
 získání ἡ κτήσις, εὖως
 získávám si κτάομαι DM., (ještě k to-
 mu) προς-κτάομαι
 zisťnosť πλεονεξία
 zítra αὔριον
 zjednávám κατα-σκευάζω, — si M.
 nebo κτάομαι DM.
 zjevný δῆλος 3., φανερός 3., zcela
 zjevný εὐδηλος 2., jsem zjevný
 φαίνομαι MP. se siln. aor. P.
 zkáza καταφθορά
 zkoumám ἐξ-ετάζω
 zkušenost ἐμπειρία
 zlato χρῦσός, (zpracované) χρῦσιον
 zlatý χρῦσοῦς 3., zlaté věci τὰ χρῦ-
 σία
 zle κακῶς, zle činím κακῶς ποιεῶ
 zlo τὸ κακόν
 zlobím se δρογίζομαι DP., θυμόομαι
 DP.
 zločinec ὁ κακοῦργος
 zlomuji κατα-κλάω, κατ-ἀγνύμι, δια-
 ῥήγνυμι, zl. se δια-κλάομαι MP.
 zlomyslný κακόνους 2.
 zlořečím κακῶς λέγω (protiva καλῶς
 λέγω)
 zlost δρογή
 zlý κακός 3., πονηρός 3., (= obtížný)
 χαλεπός 3., (= hrozný) δεινός 3.,

nejhorší τὰ ἔσχατα; zlé činím (přu-
 sobím) κακὰ ποιεῶ, zlé mluvím
 κακὰ λέγω, zlá pověst ἀδοξία, beru
 za zlé ἀγανακτέω
 zohavuji λυμαινομαι DM.
 znítám viz bouře
 zmocňuji se ἐπι-κρατέω s gen.
 § 163.
 zmužilost τὸ θάρσος, οὖς, ἀνδρεία,
 pln zmužlosti ἐψυχότατα, mám
 málo zmužlosti ἀψυχός (2.) εἰμι
 znamenám (= poznávám) γινώσκω,
 (= soudím) z čeho τεκμαίρομαι
 (DM.) τινι
 znamení σημεῖον, umlavené τὸ σύν-
 θημα, ατος, — odznak παράσημον,
 nebeské τὸ τέρας, ατος
 znalý čeho ἐπιστήμων 2. s gen. § 158.
 A. 3, ἐπιστάμενος 3. s inf.; jsem
 znalý ἐμπείρως ἔχω s gen. § 158.
 A. 3
 známý γνώριμος 2.
 znepokojován jsem ἐν-οχλέομαι P.
 znova stavím ἀν-οικοδομέω
 zora ἡ ἔως, ἔω
 zotročuji si δουλόομαι M.
 zpívám ἕδω (z αἰείδω)
 zpomínám μέμνημαι, zpomínáje με-
 μνημένος 3.
 zpráva (zvěst) δοκάζει ἀγγέλλεται P.,
 zprávě dostávám (obdržuji) ἀγγέλ-
 λεται μοί τι
 zpronevěření κλοπή
 zprotivuji se komu ἀπ-εχθάνομαι
 (DM.) s dat. § 173. a, rozuz.
 zručnost ἡ ἔβρις, εὖως
 způsob τρόπος (modus), každým způ-
 sobem πάντως
 zrušošuji δια-φθείρω
 zrádce προδοτής

zrak ἢ ὄψις, εως, bystrého zraku
δξύωπής 2.

zrazuji προ-δίδωμι, od čeho (= zdržuji)
πέλω μή s inf.

zrcadlo κάτοπτρον

zrušuji ἀφανίζω, κατα-λύω, δια-λύω,
(smlouvu, přísahu) λύω

zřejmý δηλός 3., φανερός 3., zřejmým
činim φανερόν ποιέω

zřídka σπανίως

ztrácím ἀπ-όλλυμι (perdo)

zněst dánám σημαίνω, dostávám (ob-
držuji) πυνθάνομαι DM.

zněstuji (ἀπ)-αγγέλλω, (= znamením)
σημαίνω, (= ohlašuji) προ-αγορεύω,
παρ-αγγέλλω

zniklávám σφάλλω

zníře ζῶον, divoké θηρίον

znolávám φθέγγομαι DM.

zvu k čemu καλέω ἐπί s akk., k ho-
stině (obědu) καλέω ἐπὶ δεῖπνον

zvuk φωνή

zub ὁ ὀδός, ὄντος (dens), zuby je-
ktaje συγκρούων (3. = srážeje) τοὺς

ὀδόντας

zůstávám μένω, κατα-λείπομαι P., za
někým (v čem) pozadu λείπομαι

(P. s FM.) s gen. § 161., za ně-
kým vzadu zůstávající δεύτερός (3.)

τινος § 158. B. 4. p. 2

zůstavnji (ἀπο)-λείπω, κατα-λείπω,
po sobě = M.

Ž.

žába βάτραχος

žádám αἰτέω, ž. si αἰτέομαι M. od
koho (na kom) παρά τινος, ž. od

koho, aby ἀξιώω s akk. a inf.

žádný οὐδείς (μηδείς)

žádost ἐπιθυμία

žaloba γραφή, ž. pro nezákonný ná-
vrh ἢ παρανόμων γραφή

žalobník ὁ διώκων, οντος

žák μαθητής

žalud ἢ βάλανος

žaludek ἢ γαστήρ, γαστρός

žaluji γράφομαι M.

že εἶ, ὡς

železo σίδηρος

železný σιδηροῦς 3.

žena ἢ γυνή, γυναικός

ženu se φέρομαι MP., na koho ἴεμαι
(M.) ἐπί s akk., ἐφ-ορμάω i ἐπι-

φέρομαι (MP.) s dat.

žertva τὸ σφάγιον

žihadlo κέντρον

žiji ζάω (jsem živ), βιώω, z čeho τὸν
βίον ἔχω ἀπό τινος

žila ἢ φλέψ, βός

živim τρέφω, — se τρέφομαι MP.

živobyčí δίαιτα

život βίος

žluč χολή

žold μισθός

žvatlám λαλέω.

Slovníček etymologický.

Slova česká písmem proloženým tištěná jsou s řeckými kmenem příbuzna. Ležatě tištěná slova latinská příčinná jsou jen ku vysvětlení, nenkazujíce k příbuznosti kmenové. Básnická slova jsou označena hvězdičkou.

A.

ἄγγελος zvěstovatel, posel (angelus, anděl, Engel: slova vypůjčená), *ἀγγέλλω* zvěstuji, *ἀγγελία* zvěst, *εὐαγγέλιον* dobrá zvěst, *ἀνεπάγγελτος* 2. nepobídnut, *ἐπαγγέλλομαι* M. slibuji, *παραγγέλλω* velím (zvl. voj-sku)

ἀ-γείρω shromažďuji, *ἀ-γέλη* (grèx) dav, stádo, *ἀγελήδον* gregatim . . *ἀγορά* hro-mada, shromáždění, tržiště, *ἀγοράζω* kupuji na trhu, *ἀγορεύω* mluvím (veřejně), *ἀναγορεύω* vyhlašuji, *προσαγορεύω* oslovuji, pozdravuji, *δημ-ηγορέω* k lidu mluvím, *δημηγόρος* veřejný řečník, *δημηγορία* státní řeč, *ἀπαγορεύω* zapovídám, umdlévám

ἄγρος pole (ager), Acker, venkov (rus), *ἄγριος* 3. polní, divoký

ἄγω, ago, ženu, vedu, *ἄγος*, *ὁ* vůdce, *ἀγών*, *ὄνος*, *ὁ* shromáždění (zvl. při zápasech), závod, zápas, *ἀγωνίζομαι* DM. závodím, zápasím, *ἀγωγή* způsob života (srov. *βίον ἄγω* vitam (život) ago, [*βίον*] *διάγω* děgo z deigo), *δημ-αγωγός* vůdce lidu, *δémagóg*, *κατάγωμαι* DM. zastavuji se, *καταγωγεῖον* zastávka, hospoda . . *ἡγέομαι* DM. vedu, domnívám se (*dūco*), *διηγέομαι* rozkládám, vypravuji, ličím, *ἡγεμών*, *ὄνος*, *ὁ* vůdce, *ἡγεμο-*

νία vůdcovství, *ἀρχ-ηγός* praotec, předek, *κυν-ηγός* (psy vodící), myslivec, *λοχ-αγός* vůdce setniny (*λόχος*), setník, *στρατ-ηγός* voje-vůdce, velitel, plukovník

ἔδω (z *ἄφειδω* srov. vad-ím) pěji, zpívám, *ᾠδή* (z *ἄφαιδή*) píseň, zpěv, *τραγωδία* (kozlí zpěv, t. j. zpěv lidí za satyry (*τράγοι*) přestrojené při slavnostech Dionýsových, tragoedie, *κωμωδία* (píseň při bakchickém průvodě *κῶμος*) veselohra, *κωμωδιοποιός* básník veseloher

αἰεὶ (epicky *αἰεὶ* z *αἰφεί*) vždy, *αἰών* (z *αἰφών*), *ᾠνος*, *ὁ** věk, srov. *ae-vum*, *actas* (z *aevitas*), *ewig*, *αἰδέομαι* DP. ostýchám (stydím) se, *αἰδώς*, *οὖς*, *ἡ* ostýchavost, stud, uctivost, mravnost

αἰσχρός 3. hanebný, mrzký, ošklivý, *αἰσχρή* hanba, hanba, *καταισχίρω* hanobím, zneuctívám, *αἰσχύνομαι* MP. hanbím (stydím) se

αἰτία příčina, původ, obvinění, *αἰτι-ἀομαι* DM. obviňuji, *αἴτιος* 3. s gen. vinen čím, *τὸ αἴτιον* příčina, vina, *ἀναίτιος* 2. nevinný . . *αἰτέω* žádám (M. si), *προσῄτέω* poprošuji koho zač

ἀκούω slyším, *ἀκοή* (z *ἀκοφή*) sluch, *ἀν-ήκοος* 2. s gen. neposlouchající, *ἐδ-ηκοέω* s gen. bedlivě naslouchám

ἄκρος 3. (srov. ac-us, acer, ostrý) špičatý, vysoký, τὸ ἄκρον špička, výška, vrchol, rovněž ἡ ἄκρα (též: hrad, ἀκρόπολις, εως, ἡ vyšehrad) . . ἄκμῆ vrchol, květ, ἀκμάζω kvetu . . ἄκτῆ (příkré) pobřeží . . ἀκόντιον (vl. dem. od ἄκων, οντος, δ*) kopí, oštěp, ἀκοντίζω metám kopím . . ὠκός 3.* (vl. ostrý, srov. ostrovtipný, zostra jíti) bystrý, rychlý . . ὀξύς 3. ostrý, bystrý, perný, παρ-οξύων pobízím

ἄλις, ὁ sůl, sal, Salz, ἡ solná voda, moře, *ἄλιος* 3. solný, ἄλι-ος 3. mořský, ἄλι-εύς rybář, ἀλίζω solím

ἀμνός, ὁ, ἡ (místo ἀβνός), agnus, je-hně

ἀναγκή nutnost, ἀναγκάζω nutím, ἀναγκαιός 3. nutný potřebný

ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ muž, manžel, ἀνδρεῖος 3. mužný, udatný, ἀνδρεία mužnost, udatnost, ἀνδρίας, ἀντος, ὁ socha, ἀνδριαντοποιός sochař, ἀνδριαντοποιία sochařství, ἀνδρίζω zmužuji, otužuji, ἀνδρικώς mužně, ἄν-ανδρος 2. nemužný, zbabělý

ἀντί proti, naproti, (srov. ante, Antwort), ἀντίος i ἐναντίος 3. protější, protivný, ὁ ἐν. protivník, ἐναντίον adv. s gen. před tváří něčí, před kým, ἐναντιόδομαι DP. odporuji, ἀπ-, συν-, ὑπ-αντάω potkávám

ἀξίος 3. hoden, důstojný, ἀξία hodnost, cena, zásluha, ἀξιώω za hodna mám, požaduji

ἄξων, ονος, ὁ axis, osa, Achse
*ἀρ-α-ίωω** (srov. artare, artus 3., artus (subst.), arma, něm. Arm, č. rámě) řadím, pojím, ἄρα po řadě, pořád, právně, tedy, patrně, ἄρτι

právě, ἀριθμός (řada) číslo, ἀριθμέω čítám, ἀρ-ἀριθμος 2. nesčíslný, ἄρ-μα, ατος, τὸ spřožení, vůz (válečný), ἄρ-μός spára, spojení, ἄρ-μόττω spojuji, intr. hodím se, μεθ-αρμόττομαι M. vpravuji se, ἄρμονία spára, spojitost, souzvuk, συμπαρ-ομ-μαρτέω spolu vedle jdu, provázím, ἡ τρι-ήρης, ος trojřadová loď

ἄριστος 3. nejvhodnější, nejlepší, ἀρετή vhodnost, výbornost, dokonalost, etnost, ἀρέσκω libím se, ἀρεστός 3. vhodný, příjemný, δυσ-ἀρεστος 2. těžko uspokojitelný

ἀρόω orám, ἀρο, ἀροτή oráč, arator, ἄροτος orání, doba orání, ἄροτρον aratum, oradlo, ἄρουρα ornice, orná země

ἄρχω jsem první, v čele, velím, vládnu; M. počínám, ἄρχων, οντος, ὁ náčelník, vládce, archont, ἀρχή počátek, vláda, ἄν-αρχος 2. bez vládce, ἀναρχία bezvládi, anarchie, ἀρχαῖος 3. antiquus, ἀρχ-ηγός předeek, praotec, ἑπαρχος podřízený vůdce, náměstek, místodržitel, ὑπάρχω jsem základem, jsem tu, vyskýtám se
ἀ-στήρ, ἑρος, ὁ hvězda, Stern, stella, (ze sterula), ἄστρον souhvězdí, τέρας (ze στέρας), ατος, τὸ hvězda, pak: (nebeské) znamení, ζάκρᾱ . . ἀστραπή i στεροπή* blesk, ἀστράπτω blýskám se

B.

βαίω (z βαν-ιω, km. βα[ν]) kráčím, jdu (venio), ἀναβαίω vzhůru kráčím, vystupuji, postupuji dovnitř země, opp. κατα-βαίω sestupuji, postupuji z vnitra země k moři

(k tomu *ανάβασις* a *κατάβασις*, *εως*, *ή*), *ἀποβαίνω* evādo, *ἐμβαίνω* jdu pochodem (v [dle] taktu), *ἐμβατήριον* pišeň pochodoná, *παραβαίνω* vedle kráčim, (*παραβάτης* bojonnik vozni), *πρῆστυπι*, *προβαίνω* postupuji (*πρόβατον* vl. ku předu [na pastvu] hnané zvíře t. j. ovee, pl. brav), *συμβαίνω* scházím se, *ποτκάνάμ*, *σθoduji* se, *βά-θρον* stupeň, *ποδνοζ*, *βά-σις*, *εως*, *ή* stopa, *podstavec*, *βω-μός* stupeň, *oltáf*, *βῆ-μα*, *ατος*, *τό* krok . . *βέ-βα-ιος* 3. i 2. *πορνύ*, *βεβαιώω* upevňuji . . *βαδιζώ* kráčím, *jdu*

βάλλω házím, *ἀποβάλλω* odhazuji, *ztrácím*, *διαβάλλω* házím sem tam, *πονιουνάμ*, (*διαβολή* pomlína), *ἐκβάλλω* vyhazuji, *intr. vlénám* se, (*ἐκβολή* ústí), *μεταβάλλω* přehazuji, *obracím*, *měním*, *intr. měním* se, *μεταβολή* obrat, *změna*, *προς-βάλλω* napadám, *útočím* . . *βάλ-ανος*, *ή* (*padavka*), *glans*, *žalud* . . *βέλ-ος*, *ους*, *τό* střela

βασι-λεύς, *έως*, *δ* voje-voda, *vévoda*, *kníže*, *král*, *βασίλεια* královna, *βασιλεία* království, *βασιλεύω* kraluji, *βασίλειος*, *βασιλικός* 3. královský, *βασίλεια*, *τά* královské sídlo, *palác*

βί-α vi-s, *βιάζομαι* DM. činím násill, *βίαιος* 3. i 2. násilný

βι-βρώ-σκω (km. *βορ* lat. *vor-o*, č. *žer-u*, *hrdlo*) *βρώ-μα*, *ατος*, *τό* pokrm . . *βορά* žrádlo

βλάπτω škodím komu (akk.), *βλάβη* škoda, *βλαβερός* 3. škodlivý

βοή (z *βοή*, *hov-or*), *křik*, *βοάω* křičím (*hoare*: *γυρῆ*žené slovo), *διαβόητος* 2. rozkřičený, *zlopověstný*, *περιβόητος* 2. vůkol vykřičený, *pověstný*,

slavný, *βοῦς*, *βοός*, *δ*, *ή* (*řváč*) *hov-ado*, *bōs* (*γυρῆ*žené slovo)

βόσκω pasu, MP. *pasu* se, *szírám*, *vescor*, *βόσκημα*, *ατος*, *τό* obyč. pl. *pastevní* dobytče

βούλομαι DP. *volo*, *želám*, *přeji* si, *chci*, *βουλή* vůle, *rada*, *βουλεύω* radím, M. *radím* se, *ἐπιβουλεύω* ukládý strojím, *συμβουλεύω* radím, *σύμβουλος* rádce, *συμβουλία* rada, *εὔ-βου-λος* dobře radící, *εὐβουλία* moudrá rada, *rozvaža*, *ἄ-βουλος* 2. *nerozvážný*, *ἀβουλία* nerozvážnost, . . *βελτίων* 2. (srov. *velle*) *želanější*, *lepší*, *superl. βέλτιστος* 3.

βρέχω rigó, *vlaším*, *srov. regnen*

Γ.

γελάω (vl. *zářím*, *srov. rideo*) *jsem* *jasný*, *vesel*, *směji* se, *γέλως*, *ωτος*, *δ* *smích*, *γελοῖος* 3. *směšný*

γέρανος žerav, *čáp*, *jeřáb*, *Kranich*, *grus*

γέρων, *οντος*, *δ* *stařec*, *geront*, *γερονσία* *senatus* (ve *Spartě*), *γεραιός* 3. *stár*, *γῆρας*, *ως*, *τό* *stáří*, *γηράσκω* *stárnu*, *γραῦς*, *γραός*, *ή* *stařena*

γῆ (*hásn. γαῖα*) *země* (*těleso* i *krajina*) *γεωργός* (z *γηργος*, *Ἔργ*, viz *ἔργον*) *zemědělec*, *rolník*, *γεωργία* *rolnictví*, *orba*, *γεωργικός* 3. *rolnický*, *γεωργέω* *vzdělávám* *zemi*, *γείτων*, *ονος*, *δ* (*krajan*) *soused*, *γειτονεύω* *sousedím*

γίγνομαι DM. (*Ἔγεν*, *srov. gigno*) *povstávám*, *stávám* se, *γένος*, *ους*, *τό* *genus*, *gens*, *γονεύς*, *έως*, *δ* *rodič*, *genitor*, *pl. rodiče*, *ἀπόγονος*, *ἔκγονος* *zrozenec*, *potomek*, *συγγενής* 2. *příbuzný*, *γέννα** = *γένος*, *γενναῖος* 3. *urozený*, *šlechtný*, *γεν-*

ναιότης, ητος, ή šlechtnost, γεννάω plodím, γυνή, γυναικός, ή žena, paní, γί-γας, ατος, ό (původně povstalý) obr

γι-γνώ-σκω poznávám, znamenám, sou-
dím, míním, (g)nōsco, srov. agnōsco,
cognōsco, γνώ-μη molhutnost pozná-
vací, mysl, rozum, mínění, poznání,
γνώ-ριμος 2. znatelný, známý

γλυκός 3. sladký, dulcis (z dlucis),
γλυκύτες, ητος, ή sladkost, γλεῦκος,
ους, τό (sladký) mest, ἀ-γλυκός 2.
trpký, odporný

γράφω hrabu, grabe, píši (scrībo též:
hrabu), M. žaluji, γραφή písmo, ža-
loba, γράμμα (z γραφ-μα), ατος, τό
písmě, γράμματα, τά čtení a psaní,
začáteční vědomosti, ζω-γράφος
malíř, ζωγραφία malířství, ιστοριο-
γράφος dějepisec

γυμνός 3. nahý, jen ve spodním šatě,
νυδus, γυμνάω evičím, M. evičím
se v tělocviku, γύμνασμα, ατος, τό
evičení tělesné, tělocvik

Δ.

δαίμων, ονος, ό božstvo, osud, εὐδαίμων
2. šťasten, blažený, beatus, εὐδαι-
μονία beatitudo, εὐδαιμονέω jsem
šťasten

[δαίω] dělím, rozděluji, obyč. δαίομαι,
δασμός tributum . . δάπτω* = δαίω,
δαπάνη náklad, δείπνον (oddělené)
jídlo cena

δάκνω kousám, δάκνον (štíπαjící) slza,
Zähre (lacrima, starolat. dacruma:
vypřijčené slovo), δακρύω slzím

δείδω*, δέδια, δέδοικα bojím se, δέος,
ους, τό i δεῖ-μα, ατος, τό bázeň, strach,
δει-λός 3. bázlivý, bídný, ἀποδει-
λιάω jsem bázlivý, malomyslním,

Schulzova řecká kniha evičebná.

δεισι-δαίμων 2. bohabojný, pověr-
čivý, δει-νός 3. strašný, hrozný, zlý,
mocný, výborný, δει-νότης, ητος,
ή mocnost, výbornost . . δε-δίττομαι
DM. děším

δείκνυμι (V δικ) ukazuji, zeige, in-
dico (srov. dico řečí ukazuji), επι-
δείκνυμαι (M.) τι něco svého oka-
zují, na odív vystavují, παραδει-
κνυμι vedle ukazují, παράδειγμα,
ατος, τό příklad, vzor, δίκη úkaz,
právo, soud, trest (srov. iu-dex uka-
zovatel práva), ἀ-δικος 2. nesprave-
dlivý, ἀδικία bezprávi, ἀδικέω křiv-
dím, δίκαιος 3. spravedlivý, δικαιο-
σύνη spravedlnost, δικάζω soudím,
za právo nalézám, δικαστής soudec
δέμω* stavím, M. si, δόμος* i δῶμα,
ατος, τό* stavba, dům, domus, οι-
κο-δομέω (οἰκίαν) aedifico (aedes),
οικοδομία stavění, οικοδόμημα, ατος,
τό stavení, budova

δέρω i εκδέρω dru, kůži stahuji, δέρ-
μα, ατος, τό i δορά (stažená) kůže
δέχομαι (V δεκ) chápu se, беру si . .
δάκτυλος prst (jimž se chápe), Zehe,
digitus, δακτύλιος prsten . . δέκα
decem, zeln . . δόκιμος 2. vážený,
προς-δοκάω očekávám

δέω (V δεσ) i δι-δη-μι váži, δεσ-μός,
pl. τὰ δεσμά vazba, pouta, δεσμο-
τήριον vzení

δέω (V δεF) mám nedostatek, jsem
potřebný, δεῖ opus est, je (po)třeba,
potřebí, δέομαι DP. potřebuji, žá-
dám, prosím, δέη-σις, εως, ή prosba
δημος dědina, obec, lid, δημόσιος 3.
publicus, δημοσία publice, opp. ἴδιος
3., ἴδια privatius, privatim, δημ-
αγωγός vůdce lidu, δέμαγός, δημο-
κρατία lidovláda, demokratie

δίδωμι do, dáváám, *ἀποδίδωμι* od-
vzdáváám, M. dáváám od sebe, pro-
dáváám, *ἐκδίδωμι* i M. vydáváám,
dáváám z domu, vybyívám (deeru),
ἐπιδίδωμι přidáváám, intr. přibývám,
ἐπίδοσις, *εως*, *ἢ* přidavek, vzrůst,
zdar, *προδίδωμι* v šanc vydááváám,
zrazuji, *προδοσία* zrada, *προδοτής*
zrádce, *δό-σις*, *εως*, *ἢ* dar . . *δώ-
ρον* dar, *δώ-num*, *δωρέομαι* DM.
daruji

δοκέω zdám se, jsem slušný, (srov.
decus, decet, dignus), míním, my-
slím, *δόξα* mínění, pověst, sláva,
ἐν-δοξος 2. slavný, *ἐν-δοκιμος* 2. na
slovo vzatý, *ἐν-δοκιμέω* docházím
pochvaly

δοῦλος otrok, parob, *δοῦλη* otrokyně,
δουλεύω otročím, jsem poddán, *δου-
λεία* otroctví, poroba, (*κατα*)*δουλώω*
činím otrokem, porobuji, podrobuji,
M. si

δραμεῖν inf. aor. ku *τρέχω* (fut. *δρα-
μοῦμαι*, perf. *δεδράμηκα*): běžím,
δρομος běh, závodisté, *ήμερο-δρο-
μος* běhoun, rychlý posel, *σταδιο-
δρομος* závodník ve stadii, *ἐπιδρο-
μή* náběh, útok

δρῦς, *δρυός*, *ἢ* drvo, dřevo, dub,
δρυ-μός, obyč. pl. doubrava, křoví,
δρυο-τόμος (*τέμνω*) drvoštěp . .
δῶν, *ατος*, *τό* dřevce . . *δέν-δρον*
strom

δύναμαι DP. mám moc, mohu, *δύνα-
μις*, *εως*, *ἢ* moc, mohutnost, síla,
δυνατός 3. močný, možný, *ἀ-δύνα-
τος* 2. nedostatečný, nemožný

δύω (*κατα-*, *ὑπο-δύω*) nořím (tr.),
δύομαι nořím se, zacházím, *ἐν-δύω*
induo, M. oblékám si, *δύ-σις*, *εως*,
ἢ západ (slunce)

E.

ἐαρ (*ἄρ*) *τό* (m. *Ἔσαρ*) ver, ves-na,
ἐαρινός jarní

ἐγγύς (srov. ang-ustus, eng) blízko . .
ἐγγω ango, škrtím, *ἐγγώνη* zardou-
šení, oběšení, *ἐπαγγονίζω* oběšuji
. . *ἐγγομαι* DP. jsem soužen, mrzím
se, zlobím se

ἕζομαι (*Ἔσεδ*, *sedeo* sedím), v próse
καθῆζομαι: sedám si, setze mích,
ἕζω, v próse *καθῆζω*: posazuji, sedám
(též i M.), *ἀνακαθίζω* zpřímá sedám,
ἐδρα sídlo, sědes, *ἐνέδρα* záloha (insi-
diae), *ἐνεδρεύω* cíhám na koho (akk.),
ἐφεδρος 2. přisedící (srov. evič. 240.
p. 4), *ἐφεδρεύω* cíhám nač (dat.) . .
ἰδρῦν sázím pevně, zakládám

ἔθος, *ους*, *τό* (*Ἔσθεθ*) zvyk, Sitte,
ohyčej, *ἐθθα* jsem zvyklý, *ἐθί-
ζω* navykám . . *ἦθος*, *ους*, *τό* ob-
vyklé uisto, zvyk, povaha, *συνή-
θης* 2. zvyklý, *συνήθεια* navyklé
obeováání, navyklost

εἴω (*Ἔfix*, srov. vito m. victo) wei-
che, ustupuji . . *ἔχ-ρος*, *ους*, *τό*
stopa, (*ἐξ*)*ιχερίω* slidím, stopuji

εἶμι (*Ἔς*, srov. [e]s-um, es-se, jes-m)
οὐσία co tu jest, bytost, nábytek,
jmění, *ἔξεσι* i *ἔσι* licet, *ἔξουσία*
moc, mocnost

εἶμι (*Ἔl*, srov. eo, i-re ji-ti) . . *οἶ-
μος*, *ὀ* i *ἦ** chodník, dráha, *παροι-
μος* 2. na cestě, *παροιμία* přísloví,
moudrost z ulice

ἐννιμι (*ἜFeg*, srov. ves-tio, č. ves-ta)
v próse *ἀμφιέννιμι*: oblékám, M.
oblékám si, *ἐσ-θής*, *ητος*, *ἢ* ves-tis
šat . . *ἐ-μάτιον* svrchní šat, plášť,
kabát

ἔοικα (*ἜFix*) podobám se, *εἰκώς* 3.
příměřený, slušný, *εἰκός* (doplň *ἔστι*)

je podobno, slušno, přirozeno, pochopitelné, *εικότως* slušně, právem, *ἐπιεικής* 2. příslušný, slušný, *ἐπιείκεια* slušnost, mírnost . . *εικάζω* činím podobným, porovnávám, *εικών, όνος, ή* podobizna, obraz *ἐπιτηδες* adv. dostatečně, úmyslně, *ἐπιτήδειος* 3. příhodný, potřebný, *τὰ ἐπιτήδεια* potřebné věci, potrava, *ἐπιτηδεύω* provozuji (pečlivě), *ἐπιτηδεύμα, ατος, τό* zaměstnání *ἔπος, ους, τό* (√ *ἔπει*) slovo (srov. vox, vōcis, voco), epická báseň, *εἶπον* (aor. k *λέγω*) *ἔπω** (√ *σπει*) mám se kolem čeho, M. provázím, následuji, sequor (srov. secundus následující, druhý) . . *ὄπι-λον* nástroj, zbroj, zbraň, zvl. velký štít těžkooděnců (*ὄπιλται*), *ὄπλιζω, ἔξ-, καθ-οπλιζω* ozbrojuji *ἔργον* (√ *ἔργω*) Werk, dílo, práce, čin, *ἐργάζομαι* DM. pracuji, *ἐργασία* práce, provozování, *ἐργάτης* i *ἐργαστήρ, ήρος, ό* (polní) pracovník, dělník, *ἐργατικός* 3. pracovitý, *συνεργός* pomocník, *φίλ-εργος* 2. pracemilovný, *φιλεργία* pracemilovnost, *ἀργός* 2. (z *ἀ-εργός*) nečinný, *ἀργία* zahálka, *ἀργέω* jsem nečinný, leniv, *ἐνεργέω* jsem činný, *εὐ-εργέτης* dobrodinec, dobroděj, *εὐεργεσία* dobrodíní, *εὐεργετέω* prokazuji dobrodíní, *κακ-ὄργος* 2. zločinný, *ό* z. zločinec, *κακουργέω* zlé činím, zlého se dopouštím, *παν-ὄργος* 2. ve všem obratný, úskočný, *πανουργία* úskočnost; viz *γη* . . *θργια, τὰ* (svatý skutek), (tajné) obřady, boží služby . . *θργανον* nástroj *ἔρεσθαι* inf. aor. k *ἔρωτάω*: ptám se . . *ἔρευνάω* pátrám

ἔρέτης veslař, též tak *ἑπηρέτης*, pak vůbec služebník, *ἐπηρετέω* vesluji (básn. *ἐρέσσω*), sloužím, *ἔρεμύς** (v próse *κόπη*) rēmus (z *ret-mus*, *res-mus*), Ruder, veslo *ἔρω* fut. k *λέγω*, perf. *εἶρηκα*, aor. P. *ἔρῳ-θη* (√ *ἔρω*, *ἔρω*, srov. verbum, Wort) řekuu, povím, *ἔρητός* 3. řečený, zjevitelný, *ἀπόρρητος* 2. nezjevitelný, *τὸ ἀπόρρητον* tajemství, *ἔη-μα, ατος, τό* slovo, *ἔη-τωρ, ορος, ό* řečník . . *εἰρήνη* smlouva, mír *ἔσθια* (√ *ἔδ*, srov. fut. *ἔδομαι*, perf. *ἔδηδοκα*, P. *ἔδηδεσμαι*) odlo, jím (jed-l es-ca nastrojené jídlo, vna-didlo), esse; ale aor. *φαγ-εἶν* (√ *βιη* udíletí, srov. *βιη* = udíleč, dáreč, *βιη-ατή*), *ἄωτο-φάγος* lótos jidající, *φηγ-ός* (strom s jedlým ovocem) fagus, Buche, dub (srov. *γυρῆ* sl. buk) *ἔχω* (√ *σεχ*) mám, držím, intr. mám se, *ἔξέχω* vynikám, *ἔξοχα* adv. po přednosti, obzvláště, *ἐπέχω* i *προς-έχω* dbám na někoho (dat.), *παρ-έχω* i M. podávám, poskytují, *πλεον-έκτης* kdo více mítí chce, sobecký, zíštný, *πλεονεξία* sobeckost, zíštnost, *πλεονεκτέω* jsem lakotný, *συνεχής* 2. (souvislý) ustavičný, k tomu adv. *συνεχῶς* . . *ἐχυρός* i *δχ-υρός* 3. držebný, pevný (o mistech), *δχυρώω* opevňuji . . *εὐ-ωχέω* (dobře chovám) častuji, MP. s FM. hoduji, *εὐωχία* hody, kvas, *σχη-μα, ατος, τό* držení se, postava, oděv, *habitus*, *εὐ-σχημων* 2. způsobilý, slušný, *εὐσχημοσύνη* slušně chování se, *ἀ-σχημων* 2. neslušný, *ἀσχημοσύνη* neslušnost . . *σχε-δόν* blízko, skoro . . *σχολή* (zadrženi)

odpočinek, prázdeň (zvl. prázdná chvíle k vědeckému zaměstnání, učená přednáška, schola, škola, Schule), *σχολάζω* mám kdy, studuji, přestuji vědy, *σχολαστικός* školomet, pedant . . . *ἐπισιγήσομαι* DM. (zpod držím), беру na se, příslibuji

ἕως, *ἡ* zora, (hom. *ἠώς*) m. *αὐ(σ)ως* aurora (= ausos-a), *ἥλιος* (m. *αὐ(σ)έλιος*) slunce (srov. Aurelius m. Auselius)

Z.

ζάω žiji, *ζάς*, *ζών* živý, *ζῶον* živočich, tvor, *ζωγράφος* malíř, *ζωγραφία* malířství

Ζεύς, gen. *Διός* (V *διδ* svítiti, srov. dies, den, divus, [D]iovis gen. od Iu[p]piter = *Ζεὺς πατήρ*) bůh jasna nebeského . . . *δῆ-λος* 3. jasný, zjevný, *δηλῶω* zjevují

ζῆλος horlivost, žárlivost, řevnivost, *ζηλώω* horlím, řevním po kom (akk.) podivují se, velebím, *ζηλωτός* 3. podivuhodný, velebený

ζυγόν iugum, jho, Joch, *ζεύγνυμι* do jha dávám, zapřahám, spojuji, iungo, *ὑποζύγιος* 2. podjařmený, *τὸ ὑποζύγιον* soumar

H.

ἡβη mládí, *ἡβάω* jsem mlád, *ἔφηβος* jinoch, eféb

ἡδομαι (V *σφιδ*, srov. *ἐνδάνω* libím se, suavis, suadeo, sladký stůl) raduji se, *ἡδύς* 3. příjemný, *ἡδονή* radost, *ἀ-ἡδής* 2. (ἡδος, ους, τό básn. = *ἡδονή*) nepřijemný, odporný, *ἀηδῶς* s nechtutí

ἡμαι (V *ἡς*), v přose *κάθημαι* sedím (tíše) . . . *ἡσ-υχος* 2. usdlý, tichý, *ἡσυχία* tichost, klid, *ἡσυχῆ* adv. tíše, *ἡσυχάζω* jsem tichý, -odpočívám

ἡτων (*ἡσσω* z *ἡλίω*), komp. ku *κακός*, inferior, *ἡμιστα* nejméně, *ἡττάομαι* P. k *νικάω* podléhám, jsem porážen

Θ.

θάνατος smrt, *ἀθάνατος* 2. nesmrtelný, *θνήσκω*, v přose *ἀποθνήσκω* mru, umírám, *τέθνηκα* jsem mrtev, *θνήττος* 3. smrtelný

θάπτω (V *ταφ*) pohrobují, *ταφή* pohřeb, *τάφος* hrob, náhrobek, mohyla, *τάφ-ρος*, *ἡ* příkop

θάρσος, ους, τό (staroatt. *θάρσος*) drzost (ve sm. dobrém), zmužilost, *θαρήέω* jsem drzý, dobré myslí, nebojím se, *θαρήέτω* vzmužují, *εδ-θαρήης* 2. srdnatý . . . *θράσος*, ους, τό drzost *θρασύς* 3. drzý, odvažný

θεά (z *θεῖα*) divání, pohled, *θεάομαι* DM. dívám se, pozoruji, dívím se, *θεατής* divák, *θεάτρον* divadlo, *θεωρέω* (z *θεῖα-ορέω*) dívám se nač . . . *θαῖ-μα*, αιος, τό div, *θαυμάζω* dívím se, *θαυμαστός* 3. podivuhodný

θεός bůh, *θεά* i *ἡ θεός* bohyně, *θειός* 3. božský, *τὸ θεῖον* božská bytost, božstvo

θεραπεύω ošetřuji, léčím, etím, *θεραπεία* ošetřování, opatrování, *θεράπων*, ονιος, ó sluha, *θεράπεινα* služka

θέρωμαι P. hřeji se, hořím, *θέρω*, ους, τό horko, léto, *θερ-μός* 3. horký, warm (srov. *Θερμο-πέλαι* a lat. farnus pec, fornax kamna)

θίρω, *θιρέω*, δ* v přose *θιρίον*, fera (srov. ferus, ferox) divoké zvíře, *θίρα* houba, *θιρέω* i *θιρέω* honím

θρέομαι* vydávám hlas, θρήνος (hlasi-
tité) kvílení, žalozpěv, θρηνώ kví-
lím, lkám, θρηλέω žvatlám, τεθρέ-
ληται koluje pověst. . θρούβος hluk,
vřava, θρουβέω hlučím

(συν)-θρύπτω roztírám, rozmaz(l)uji,
zlamuji, τρυφή rozmazanost, roz-
mařilost (srov. fractus = effeminatus)

θύω (duji, dým, srov. fūmus) obě-
tuji, intr. (rychle se pohybuji, srov.
θύω (θύε-ω) běžím) zuřím, θυ-σία
oběť, θυ-μιάματα, ων, τά kuřidlo,
kadidlo, θυ-μός eo v duši pohyb pří-
sobí (srov. spiritus, animus) duch,
srdce, náruživost, zlost, θυμόομαι
MP. zlobím se, ενθυμέομαι DP. v srdci
přemítám, uvažuji, επιθυμέω dych-
tím, žádám, επιθυμία dychtivost,
žádost, προθυμός 2. přichylný, o-
chotný, προθυμία přichylnost, ochot-
nost, dobrá vůle

I.

ιάομαι DM. léčím, ιατρός lékař, ιατρι-
κός 3. lékařský, ή ιατρική (τέχνη)
umění lékařské

ιδεῖν (V Fιδ, srov. video, vid-ím), inf.
aor. εἶδον od δρᾶω: vidím, Ἰδης
(ep. Ἰ-ιδης) (Neviditelný) Hádes
. . οἶδα, inf. εἰδέναι vědět, wissen
. . ἴστωρ, ορος, δ vědoucí, svědek,
ἱστορία zvidání, pátrání, dějepis,
ἱστοριογράφος dějepisec . . εἶδος,
ος, τό vid, podoba, zevnějšek, zpří-
sob, εἶδωλον podobizna, mlhavá
podoba . . Βίδεοι (m. Fιδεοι), οἱ
dozorei chlapeč ve Spartě

ἴδιος 3. (ze σFιδιος od km. osobní
nám. 3. osoby: σφε = ε, srov. svůj,
se, lat. se m. sve) vlastní, privatus,
ιδία privatum, ιδιώτης homo priva-

tus, ιδιωτέω žiji soukromě; viz
δημος

ἰδρῶς, ὄπος, δ (V σFιδ) sudor, Schweiss,
pot, ἰδρώ sudo, schwitze, potom se
ἰερός 3. svatý, ἱερόν svatyně, chrám,
ἱερεύς, εως, δ kněz

ἵημι (V ε) pouštím, posílám, M. pou-
štím se, ženu se, spěchám, řítím
se, ἀρίημι vypruštím, ἐφίεμαι M.
dychtím, toužím po čem (gen.),
παρίημι mimo pouštím, pomíjím,
προίεμαι M. vydávám v šanc, συν-
ἵημι pochopuji, rozumím, σύνεσις,
εως, ή rozum, důmysl

ἱκ-νέομαι, v próse ἀφικνέομαι DM.
přicházím, ἐφικνέομαι docházím, do-
sahuji čeho (gen.), ἱκ-έτης přichozí,
prosebník, ἵκετέω skroušeně pro-
sím, ἱκ-ανός 3. dospělý, dostatečný
ἵππος (z ἵππος, ἵκος, equus) kůň,
oř, ἵππειος i ἵππιος 3. koňský,
jezdecký, τὸ ἵππικόν koňstvo, je-
zdectvo, ή ἵππική (τέχνη) umění
jezdecké, ἵππεύς, εως, δ jezdec,
rytíř, ἵππεύω jezdím na koni, jsem
rytíř, ἔριππος 2. na koni, jízdný,
ἵππο-μαχία boj na koni, jízdný boj
ἵστημι (σF-στη-μι, km. στα, sto, stare,
státí, stehen) stavím, si-sto, δι-
ἵστημι rozestavuji, διάστημα, ατος,
δ vzdálenost, ἐπιστάμαι DP. (pří-
stupuji k čemu) rozumím, ἐπι-
στήμη vědomost, vědění, věda, ἐπι-
στήμων 2. znalý, παρίστημι stavím
vedle, παραστάτης vedlejší muž,
προἴστημι stavím v před, προστά-
της představený, προστατέω stojím
v čele, spravuji, ἐπίστημι podsta-
vuji, M. podstupuji, slibuji . . ἱ-στός
stav (tikaleovský) . . στά-σις, εως,
ή povstání, rozbroj, στασιάζω po-

vstánám, jsem v rozbroji, . . *στή-
λη* sloup, *στῦλος** pilík, opora
ἰσχύς, *ύος*, *ή* síla, *ἰσχύω* jsem silný,
mocný, platný, *ἰσχυρός* 3. silný,
ἰσχυρῶς prudce, velmi

K.

καθαρός 3. čistý (srov. castus), *κα-
θαίρω* čistím, *ἀκάθαρτος* nečistý
καιρός (pravý, zlý) čas, vhodná doba,
příležitost, prospěch, *καίριος* 3. i 2.,
ἐνκαιριος i *ἐπικαίριος* 2. vhodný,
příležitý, příhodný, *καιρία* plergh
smrtebná rána, *ἄ-καιρος* 2. nevhod-
ný, nečasný

κακός 3. zlý, špatný, *κακία* i *κακότης*,
ητος, *ή* špatnost, *κακό-νους* 2. zlo-
myslný, *κακοῦργος* 2. zločinný, *viz*
ἔργον

καλέω (srov. calare, vyvolávat) a ka-
lendar vyvolávání dní každého mě-
síce) clam, volám, *ἐγκαλέω* (volám
na koho) vyčítám, *ἔγ-κλη-μα*, *ατος*,
τό výčitka, obvinění, *ἐκαλέω* vyvo-
lávám, povolávám, *ἐκ-κλη-σία* vy-
zvání ku hromadě, shromáždění,
προκαλέομαι M. vyzývám

κάλος 3. (z *καλός*, proto ep. *καλός*
eclý, heil) kalý, krásný, pěkný,
chvalný, šlechtný, *κάλλος*, *ους*, *τό*
krása

καλύπτω (V *καλ*, srov. chalupa, lat.
celo, oculo, occultus) halím, kryji,
ἐκκαλύπτω odhaluji, *Καλυψώ*, *οῦς*,
ή (Skryvatelka) nymfa Kalypsó . .
κρύπτω i *ἀποκρύπτω* (srov. vupřijé.
sl. krypta) skrývám, *κρύφα* clam
καρπός (utrnutý, uříznutý, srov. car-
po, decerpo a Herbst) plod, ovoce,
καρπόομαι M. sklízím (plodiny pol-
ní), mám užitek, těžím z čeho (akk.)

καί-μαι ležím, *κοι-μάω* kladu (spat),
uspávám, MP. kladu se (jdu) spat,
spím, *κοί-τη* lůžko

κείρω střihám, sekám, *κορ-μός* kláda,
štěřina, *κουρέας*, *έως*, *δ* holič, *κοῦ-
ρος* (att. *κόρος*) jinoch s ostřihanými
vlasy, neboť efebové nosili krátké
vlasy, srov. *Διδσκούροι*, synové Di-
ovi, *κόρη* dívka, *Κόρη* = *Περσεφόνη*
κέλευθος, *ή** (srov. callis stezka) drá-
ha, cesta, *ἀπόλουθος* (přívodec),
sluha, (*ἐπ*)*ακολουθέω* provázím, ná-
sleduji

κέρας, *ως*, *τό* cornu, Horn, roh, paroh,
κρίος (rohatý) beran

κέρδος, *ους*, *τό* zisk, *κερδαίνω* беру zisk,
κερδαλέος 3. zisk přinášející, uží-
tečný

κίνδυνος nebezpečnost, *ἐπικίνδυνος*
2. nebezpečný, *κινδυνεύω* (přicházím
v nebezpečnost) něčím býti) zdám se
κλέπτω kradu, *κλέπτης* zloděj, *κλοπή*
krádež

*κλύω** slyším (srov. clueo, slu-ji),
κλυτός 3.* (inclutus, inclitus) i *κλει-
νός* (z *κλεF-ινός*) 3. slavný, slo-
vutný, *κλέος* (z *κλέF-ος*), *ους*, *τό*
gloria, sláva, *ἐνκλεής* (εὔ-*κλεF-ής*)
2. velmi slavný

κοινός 3. společný, *κοινωνός* 2. spole-
čenský, účastný, *κοινωνία* účasten-
ství, společenství, *κοινωνέω* mám
úcastenství, *ἀνακοινόομαι* M. sdi-
lím se

κόσμος ozdoba, pořádek, *εἰ-κόσμος* 2.
dobře spořádaný, *εὐκόσμία* dobrý
pořádek, mravnost, *κοσμέω* zdobím,
vystrojuji

κραίνω (z *κραν-ιω*, km. *κρα[ν]*, srov.
creo) tvořím, vládnu, *ἀντο-κράτωρ*,
ορος, *δ* s neobmezenou mocí, císař

.. κράτος, ους, τό síla, moc, vláda, ἐγκρατής (2.) εαυτοῦ kdo se má v moci, zdrželivý, s gen. na př. γαστρός zdrželivý v jídle, ἐγκράτεια zdrželivost, ἀκρατής 2. nezdrželivý, ἀκρασία nestřídmost, καρτερός 3. silný, stálý, vytrvalý, καρτερία stálost, vytrvalost, καρτερέω vydržuji, κρατέω s gen. panuji, s akk. přemáhám, vítězím, επικρατέω s gen. zmočuji se čelo, κρείττων 2. silnější, statnější, lepší, superior, k tomu superl. κράτιστος 3.

κρίνω třímím, loučím, cerno, discerno, rozhoduji decerno, rozsuzuji, ἀποκρίνομαι M. odpovídám, ἀπόκρισις, εως, ἡ odpověď, διευκρινέω dobře rozdělují, κριτής soudce

κτάομαι DM. dobývám si, κέκτημαι mám, κτή-σις, εως, ἡ dobývání, jmění, κτή-μα, ατος, τό jmění, statek, κτή-νος, ους, τό, obyč. pl. skot (t. j. nejstarší statek), dosud slovácky a valašsky „statek“

Λ.

λάλος 2. žvatlavý, λαλέω žvatlám, štěbetám, srov. lallen, λαλιά žvatlání, tlachání

λάμπω lesknu se, svítím, (srov. limpidus světlý), λαμπάς, άδος, ἡ svítilna, pochodeň, λαμπ-ρός 3. stkvělý, slavný

λανθάνω (km. λαθ) jsem skryt, λανθάνει με latet me, επιλανθάνομαι (DM.) s gen. zapominám, λήθη (λήθος, ους, τό*) zapomenutí, ἀληθής 2. (netající) pravdivý, pravý, ἀληθινός 3. pravdivý, pravý, ἀλήθεια pravda, ἀληθεύω mluvím pravdu ἀπο-λάω s gen. (srov. lov, lov-iti,

Lohn, lu-erum) (mám účastenství) rožínám, λεία (z λεF-ία) lov, kořist, λήζομαι (z ληF-ίζομαι) lovím, kořistím, ληστής kořistník, lupič, ληστεία loupežení, špižonání

λέγω sbírám (srov. lego, lese), vypročítávám, vypravuji, mluvím, pravím, συλλέγω sbírám, shromažďuji, MP. shromažďuji se, σύλλογος shromáždění, διαλέγομαι DP. rozmlouvám s někým (dat.), λόγος slovo, ohled, rozvaha, rozum, έλογος 2. nerozumný, λογίζομαι DM. rozvažuji, λογισμός rozvaha

λείπω (srov. re-linquo) pouštím, opouštím, έλλείπω s akk. deficio, docházím, λοιπός 3. zbylý, ostatní, reliquus

λείχω (km. λιχ) lecke, lízám, lingo, λίχ-νος 2. lízavý, mlsný, λιχνεύω jsem mlsný, λιχρεία mlsnost, λιχνεύματα, ων, τά pamlsky

λίμνη (V λι téci, kapati, srov. li-ji), jezero, rybník, λιμήν, ένος, δ (nádržka) přístav, λειμών, άνος, δ (vlhká půda) luh, louka

λίνον, τό linum, Lein, Ien, λινοϋς 3. lineus, lněný, plátěný

λούω myji, lavo, srov. abluo, λοῦμαι M. myji (koupu) se, λου-τρον koupel, lázeň .. λῦ-μα, ατος, τό Romeje, špína, srov. illuvies, lutum, λῦμη pokálení, uškození, λυμαίνομαι DM. hyzdím, przním, škodím λῦπη zármutek, žalost, bolest, λυπέω rmoutím, trápím, λυπηρός 3. žal působící, žalostný, έλυπος 2. bez žalu, bezžalostný

λύω (srov. re-luo vyplácím, luo = splácím) loučím, rozvazuji, solvo (ze se-luo), λύ-σις, εως, ἡ odloučení,

λυσυτελής 2. (výlohy [τὰ τέλη] vyplácející), užitečný

M.

μακρός 3. dlouhý, μακρό-βιος 2. dlouho-
věký . . μακάριος bohatý, blažený,
beatus, μακαρίζω blahoslavím . .
μήκος, ους, τό délka, εὐ-μήκης 2.
hodně dlouhý, vysoko zrostlý

μανθάνω (km. μαθ) učím se, μάθη-
σις, εως, ἡ učení se, μαθητής žák,
μάθημα, ατος, τό nauka, věda,
ἀ-μαθής 2. (μάθος, ους, τό* učení)
nevědomý, ἀμαθία nevědomost,
πολυμαθής 2. mnoho vědoucí, φιλο-
μαθής 2. učení milovný

μαραίνω (srov. marceo) mařím, MP. hu-
bením, chřadnu . . βροτός 3.* (z μορ-
τός, srov. mortuus, mors) mortalis
μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ (√mar, srov. me-
mor, memoria) svědek, svědkyně
. . μέριμνα starost . . μέλει μοί

τινος na starosti jest mi něco, ἐπι-
μέλομαι DP. starám se o něco (gen.),
ἐπιμελής 2. starostlivý, ἐπιμέλεια
starost, ἀμελής 2. bezstarostný, ἀμε-
λέω i καταμελέω s gen. zanedbá-
vám, μεταμέλει μοί τινος lito jest
mi čeho, μεταμέλεια litost, μελέτη
cníčení, μελετάω τι pěstuji něco . .
μέλλω (srov. mora, moror) váhám,
hodlám, μέλλον 3. futurus

μάχ-ομαι DM. (mac-to, zabíjím) bo-
juji (srov. di-mico) s někým (dat.),
μάχη boj, bitva, μάχαιρα meč,
mac-ellum, μάχιμος 3. i 2. bojovný,
σύμμαχος 2. spolu bojující, δ σ. spo-
jenec, ἡ συμμαχία spojeneectví, ἵππο-
μαχία jízdný boj, ναυ-μαχία ná-
mořní bitva, ναυμαχέω svádím bi-
tvu námořní, δπλο-μάχος šermíř

μένος, ους, τό (√μα[ν] usiluji, my-
slím, srov. mnim, me-min-i, mens,
Minerva) mysl, mužnost, εὐ-μενής
2. dobromyslný . . μαῖνία nadšení,
šilenost, μαίνομαι DP. šílím, μάντις,
εως, ὁ věstec, μαντεύομαι DM. tážá
se věštby, věštím . . Μοῦσα (z μου-
τια) (myslicí) Músa, μουσικός 3.
Mús se týkající, ἡ μουσική (τέχνη)
vyšší vzdělání, hudba, ἄ-μουσος 2.
bez vzdělání, ἀμουσία nevzdělanost

μέτρον metrum, míra, Maß, μετρέω
mētiōr měřím (srov. mēta), μέτριος
3. i 2. mírný, střídmý, μετρίως s μέ-
ρου, ἀμέτρως bez míry,
μυ-μνή-σκω připomínám, DP. vzpomí-
nám si, ἀναμνήσκω upomínám
koho naε τινά τι, P. vzpomínám
si, μέμνημαι pomníím, μνή-μη i
μνεία vzpomínka, μνή-μα, ατος,
τό i μνημεῖον pomník, náhrobek,
μνήμων 2. pamětliv, ἀ-μνήμων 2.
nepamětliv

μῶρος 3. (srov. moro-sus, č. morous)
pošetilý, μωρία pošetilost, μωραίνω
jsem pošetilý

N.

νέμω (srov. num-erus) dělím, pasu,
M. mám za podíl, užívám, pasu se,
Nέμεσις, εως, ἡ Nemesis (bohyně
přidělující osud dle zásluby), οἰκο-
νόμος 2. dím spravující, νομῆ pastva
νομεύς, εως, ὁ pastýř, νόμος (po-
řádek) zákon, obyčej, mrav, νό-
μιμος 2. zákonitý, obvyklý, lat. num-
mus (vyprŕjč. slovo) obvyčejný pe-
niz), παράνομος 2. proti-, nezákonný,
νομίζω mám v obyčejí, mám za to,
μίμim, P. νομίζεται jest obyčej,
νόμισμα, ατος, τό peníz

νέος 3. (νέφος) novus, neu, nový, mladý, νεότης, ητος, ή mladost, νεοτός mládě (ptačí), νεοτιά hnízdo, νεοτεύω hnízdlím, νεανίας mladík, νεβρός (z νεφρός) kolouch

νέω (νέφω, km. νυ) no, nare, plovu, ἐκνέω (ven) vyplouvám, unikám plováním . . νῆσος, ή (plououcí země) ostrov, νησιώτης ostrovan . . ναῦς, νεώς, ή (na vodě plououcí) návis, loď, ναύτης nauta, plavec, ναυτικός plavecký, lodní, τὸ ναυτικόν loďstvo, námořní moc, pl. τὰ ναυτικά námořnictví, ναῦ-λον lodně, plavné, ναυμαχία námořní bitva, viz μάχομαι

νοῦς (νόος) rozum, mysl, ἄ-νοος 2. bez rozumu, nerozumný, ἔνοια nerozum, εἰ-νοος, κακό-νοος 2. dobro-myslný, zlomyslný, εἴνοια dobro-myslnost, přízeň, κακόνοια zlomy-slnost, νοέω myslím, ἀνόητος 2. nerozumný, νόημα, ατος, τό myšlénka, διάνοια úmysl, předsevzetí, διανοέομαι DP. mám v úmyslě, zamýšlím, ἐννοέω uvažuji, μετανοέω cítím lítost, μετάνοια lítost, δημο-νοέω jsem jedné myslí, ὁμόνοια jednomyslnost, svornost

O.

ὁδός, ή (Ὡσαδ chod, srov. solum, čes. chod-ití, šed) cesta, chůze, ἔσδος, ή příchod, útok, ὁδοιπόρος cestující (srov. πορεύομαι), ἐφοδίων zásoba na cestu, cestovně

ὀζω (Ὡδδ, srov. odor, č. ud-im) voním, ὀσμή (z ὀδμή) vůně, ὀσφραίνομαι DM. čichám, větřím, ὀσφραγίς, εως, ή čich

οἶκος (φοῖκος, vīcus, č. ves) domus, οἶκία aedes, ἴατ, οἶκοι domi, οἶκέω bydlím, οἶκησις, εως, ή obydlí, οἶκημα, ατος, τό komnata, οἶκετος 3. domáci, vlastní, přibuzný, οἶκέτης (domáci) otrok, οἶκο-δομέω aedifico, οἶκο-νόμος (νέμω) (dřím spravující) hospodář, οἶκονομέω spravuji (dřím), rovněž διοικέω (διοίκησις, εως, ή spravování), οἶκίζω usazuji, κατοικίζω osazuji, opět vystavuji

ὁμοῦ spolu, společně (srov. ἔμα, sammt, simul, č. sou-, sám), ὁμοιος 3. podobný, ὁμοιότης, ητος, ή podobnost, ὁμοιόω činím podobným, srovnávám, ὁμως přece, srov. ὁμιλος (εἴλω tlačím) tlačnice, δαν, ὁμολογέω, ὁμοιοέω, ὁμορος, ὁμοφροσύνη

ὄνομα, ατος, τό jméno, nomen, ὀνομάζω jmenuji, ὀνομαστός 3. jmenovaný, slovnutný, ἀν-ὄννημος 2. bezejmenný, ἐπ-ὄννημος 2. s gen. po někom pojmenovaný, ἐπωνυμία příjmení, jméno

ὄπωμα perf. a ὄψομαι fut. od δράω (Ὡδπ, srov. ok-o, ok-no) zočil jsem, zočím, ὄψις (ὄπ-σις), εως, ή zření, zrak, oči, pohled, tvář, obličej, ὄμμα (z ὄπμα), ατος, τό i ὀφθαλμός oculus, Auge, oko, Αἰθίοψ, πος, ὁ Aethiop, (s ὀπάλεου tváří, αἰθῶ pálim), μέτω-πον (mezi- očí) čelo, πρὸς-ωπον obličej, průčeli, στεν-ωπός (těsného otvoru, srov. ὀπή vikyř, okno) těsná cesta, úvoz, ὄξυ-ωπής 2. bystrozraký, κάτοπτρον zrcadlo, κατοπτρίζομαι DM. vzhlížím se v zrcadle, ὄπ-σπος 2. podezřivý, podezřelý, ὄψία podezření . . ὄψις, εως, ὁ had (pro svůj pohled), jako δράκων,

οντος, δ draco, drak (srov. ostrovid), od δέρκομαι DM.* zřím, zhlídám
 δράω (V For mám pozor, srov. vereor, wahre, gewahre) zírám, vidím, ξφορος dozorce, φρουρός (z προ-φορός) hlídač, pl. posádka, φρουρέω hlídám, jsem na stráži, φρούριον stráží, τνρζ, τιμωρός viz τιμή
 δρκος přísaha, επίορκος 2. křivopřísežný, επιορκία křivá přísaha, επιορκέω křivě přísahám

δρος, ους, τό (φόρος vrch, srov. verruca a αίρω z α-φερ-ίω zdvihám) vrch, όρειος 3. horský, na horách bydlící, ορείς, εως, ό (horské zvíře) mezek, ορθός 3. přímý, ορθιος 2. příkrý, ορθώ i άνορθώ vzpřímují, κατορθώ provádím, šťastně konám
 οφείλω jsem zavázán, povinen, dlužen, δεβο, οφλισκάνω jsem vinen, προπαδάμ (trest)

οφελος, τό (jen nom. a akk.) přibývání, vzrůst, užitek, οφέλλω* množím, ωφέλεια užitek, ωφέλέω jsem užitečný, prospívám, ωφέλημα, ατος, τό užitek, prospěch, ωφέλιμος 3. i 2. užitečný

II.

παῖς, παιδός, ό, ή (vl. πάσις, V pu ploditi) dítě, hoch, děvče, též: rob, otrok, puer, puella (z puerula), παιδεύω vychovávám, vzdělávám, vyučuji, παιδεία vzdělání, παιζω (z παιδ-ιω: vedu si dětinsky) hraji si, žertuji, παιδιά hra, žert . . πόα (vyrostlé) píce, tráva . . πῶ-λος Fohlen, hříbě, srov. pullus mládě
 πάλλω (srov. pello) máchám, třesu, πά-λη máchání, zápolení, πάλλω adv. (obratem zpět) opět, zase, rursus,

παλαίω zápasím, παλαίστρα zápasiště, tělocvična, παλτόν kopí (házcí) . . πόλ-εμος (zápolení) válka, πολέμιος 3. nepřátelský, πολεμέω válčím, πολεμικός 3. válečný, τὰ πολεμικά věci válečné . . πέλ-ας adv. (nač se naráží) blízko, též tak πλησίον, παραπλήσιος 3. (dostí) podobný

πάς 3. každý, všecken, celý, έπας i σύμπας všecken dohromady, πανταχοῦ všude, παντοῖος i παντοδαπός 3. všeliký, všelijaký, πάμπαν zcela, πασσοδίε se vši moei

πάσχω, aor. έπαθον, perf. πέπονθα, fut. πείσομαι z πενθομαι (km. παθ a πενθ) trpím, πάθος, ους, τό utrpení, pohroma, neštěstí, πένθος, ους, τό žal, zármutek, πενθέω želím

πατήρ, ρός, ό (V pa živim, pascο, srov. pitati = krmiti, živitel) pater Vater, otec, πάτερ-ιος 3. od otců poslý, oteovský, domácí, πατρῷος 3. po otcích zděděný, πατρίς, ίδος, ή otcina, vlast

πάτος (škápěj, srov. pont) Pfad, stezka, καταπατέω sešlapuji . . πόντος (mořská cesta) moře, srov. pons, pontis, most (vl. ehodnik)

πεδίον (V πεδ, nač se stoupe, půda) pláň, rovina . . πέζα* (z πεδ-ια) noha, πέζος 3. pěší, ό π. pěšák, πέζη pěšky, πέζέω jdu pěšky . . ποός, ποδός, ό pes, pedis, έμποδίζω impedio, πολέτους 2. muho-nohý, ό π. (mořský) polyr

πείθω (V πιθ, srov. fides, fido, fidus) přemlouvám, MP. s FM. dávám se přemluvití, poslouchám, πειθώ, ος, ή přemluva, εὑ-πειθής 2. po-

slušný, *πειθαρχία* poslušnost (k úřadům *αἱ ἀρχαί*), *ἀπειθείης* 2. neposlušný, *ἀπειθεία* neposlušnost, *πειθανός* 3. přesvědčivý . . *πιστός* 3. věrný, *πιστότης*, *ητος*, *ή* věrnost, *πιστεύω* důvěřuji, věřím, P. mám víru, *ἀ-πιστος* 2. nevěřící, *ἀπιστέω* jsem nevěřící, nedůvěřuji, P. nemám důvěry

περάω pronikám, přepravuji, intr. přepravuji se, též tak *δια-περαιόομαι* DP. . . *πειρα* pokus, zkouška, *πειράομαι* DP. pokouším se, zkouším, experior, *ἐμπειρος* 2. peritus, *ἀπειρος* 2. imperitus, *ἐμπειρία* zkušenost . . *πόρος* průchod, cesta, prostředek, *πορίζω* dopravuji, zjednuvám (M. si), *ἐμπορος* obchodník, *ἐμπορία* obchod, *ἐμπόριον* skladiště, *πορεύομαι* DP. ubírám se, jdu, kráčím, *πορεία* cesta, pochod, *ἄ-πορος* 2. bez prostředků, *εὐ-πορος* 2. mající hojně prostředků, mohovitý, bohatý, *ἀπορέω* mám nedostatek čeho (gen.), *εὐπορέω* mám hojnost čeho (gen.)

πετ-άννυμι rozestírám, *ἀναπετάννυμι* otvírám (pateo), *καταπετάννυμι* pokrývám něčím, *πέτ-αλον* list

πέτομαι letím, srov. pták, *peto*, *impetus*, *penna* (z *petna*, *pesna*), *πετερόν* péro (létači), *περὺ*, *πίπτω* (*πίπτω-ω*) padám, klesám, *πτῶμα*, *αιος*, *τό* pád, *προπετῶς* (adv. od *προπετής* 2. ku předu padající) kvarně . . *πταίω* narážím nač, k úrazu přicházím, *πταῖσμα*, *αιος*, *τό* náraz, pohroma

πήγνυμι (V *παγ*, srov. *pango*, *pepigi*) upevňuji, *παγίς*, *ίδος*, *ή* smečka, *παχῆς* 3. tlustý, srov. *pinguis*

τίμπλημι i *ἐμπίμπλημι* (km. *πλη*, *πλε*, *πλα*) *ἴμπεο*, *fülle*, *plním*, *naplňuji*, *πλέω* 3. a *πλή-ρης* 2. *plē-nus*, *plný*, *voll*, *πληρώω* i *ἐμπληρώω* *naplňuji*, *πλήθος*, *ους*, *τό* množství, *πλοῦτος* (hojnost) *bohatství*, *πλουτέω* *jsem bohat*, *πλουτίζω* *obohacuji*, *πλοῦσιος* 3. *bohatý* . . *πολύς* 3. *mnohý*, *komp. πλείων* 2., *superl. πλείστος* 3., *srov. plūs*, *plūrimus*, *plēriquo* . . *πόλις*, *εως*, *ή* (náplň lidí) *město*, *obec*, *stát* *viz ἀκρόπολις*, *πολίτης* *občan*, *spoluobčan*, *πολιτεύω* *jsem občan*, *συμπολιτεύομαι* DM. *žiji jako občan* *rospolu*, *πολιτικός* 3. *občana* *se týkající*, *ἀνήρ πολιτικός* *státník*, *πολιορκέω* *svírám město* (*ἔρκος*, *τό* *ohrada*, *plot*) *obléhám*, *πολιορκία* *obléhání*

πίνω, *perf. πέπωκα* (km. *πι*, *πω*) *píji*, *καταπίνω* *pohlucuji*, *συμπίνω* *spolu píji*, *hoduji*, *πιτόν* *nápoj*, *πότος*, *πότιο*

πιών 2. *tučný*, *πιάνω* *činím tučným*, *krmím*, *πιμελή* *tuk*

πλέω (*πλέ-σω*, km. *πλυ*) *plu-ji*, *πλοῦς* *plavba*, *πλοῖον* (*nákladní*) *loď*

πλήττω (km. *πλαγ* i *πληγ*, srov. § 109. 3) *tluku*, *plango*, *ἐκπλήττω* *percutio*, *zarážím*, *děsím*, MP. *percutio*, *zarážím se*, *děsím se*, *καταπλήττω* *zarážím*, MP. *zarážím se*, *πληγή* *plága*, *rána* . . *πέλαγος*, *ους*, *τό* (*narážející* *vlna*) *širé moře*

πνέω (*πνέ-σω*, km. *πνω*) *duji*, *dýchám*, *πνοή* *duť*, *dech*, *πνεῦ-μα*, *αιος*, *τό* *duť*, *dýchání*, *vítr*

ποιέω *dělám*, *hotovím*, *činím*, *konám*, *ποιητής* *básník*, *ποίημα* (*vypřijčené slovo*), *ποιήτρια* *básnířka*, *ποίησις*, *εως*, *ή* *básnění*, *básnictví*,

ποιητικός 3. schopný k děláni, *ή ποιητική (τέχνη)* básnictví
πράττω (km. *πραγ*) pracuji, konám, jednám, *εἶ, κακῶς πράττω* dobře, zle se mi vede, se mám, *πραγ-μα, ατος, τό* práce, skutek, čin, vůbec záležitost, vše, *ἀ-πράγμων* 2. nezaměstnaný, mírumilovný, *φιλοπράγμων* 2. pracovitý, *φιλοπραγμοσύνη* pracovitost, *πραξις, εως, ή* jednáni, *ἐδ-πραγία* i *ἐδ-πραξία* též pl. zdar, štěstí

πρὸ *πρὸ* (ze *πρῶδ*, srov. *prod-eo*), před, *πρότερος* 3. prior, *früher*, dřívější, *πρότερον* adv. prius, *πρώτος* 3. primus, *πρώτον* primum, přímo, *πρώτανις, εως, δ* (viz *δνομα*) předseda, prytan, *πρυτανεύω* jsem prytanem, *πρῶ* před časem, záhy, časně, *πρίν* prve než

P.

εἰπίδιος 3. snadný, lehký, *εἰπίθυμος* 2. lehkomyšlný, *εἰπιθυμία* lehkomyšlnost, *εἰπιδίω* úleva

ῥέω (*ῥέω-ω*, km. *σρν*, srov. struha, ostrom, Strom) teku, *ῥοῦς (ῥόος)* proud, *ῥεῦ-μα, ατος, τό* tok, *Στρομῶν* řeka v Thrákii

ῥώννυμι sílím, perf. P. *ῥῥῶμαι* jsem silen, zdráv, *ῥῥῶσο* buď zdráv, s Bohem, *ῥώ-μη* síla

Σ.

σαφής 2. (*δπός* m. *σοπ-ός* Saft, štáva, srov. *sapio*, vl. ochutnatelný) zřejmý, zřetelný, spolehlivý, *ἀ-σαφής* 2. nezřetelný, nejistý, *σάφα* adv. jasně, určitě . . *σοφός* 3. sapiens, *σοφία* sapientia, *φιλό-σοφος* 2. moudrosti milovný, *σοφίζομαι* DM. počinám

si moudře, chytře vymýšlím, *σοφιστής* umělec v řečnění, sofist
σέβομαι DP. v úctě mám, *εἰ-σεβής* 2. nábožný, *εἰσέβεια* pobožnost, *ἀ-σεβής* 2. bezbožný, *ἀσέβεια* bezbožnost, *θεοσεβής* 2. bohobojný, *θεοσέβεια* bohobojnost, *σεμνός* 3. (ze *σεβ-ρός*) etilhodný (srov. *severus*), velebný, hrdý, *σεμνέομαι* M. jsem hrdý, honosím se

σημα, ατος, τό znamení, pomník, *σημαίνω* oznamuji, *σημῆτον* znamení, *παράσημον* odznak

σιγή (σφιγ) Schweigen, mlčení, *σιγῶ* mlčím, zamlčuji

σκάπτω kopu, vytlabuji, *κατασκάπτω* zbořuji, *σκάφος, ους, τό* (vl. škopek, Schaff) člun, loď, *σκαφίδιον* loďka

σκευή stroj, oděv, *σκεῦος, ους, τό* (srov. *scutum, σκεῦος*) stroj, nářadí, pl. zavazadla, *σκενο-φόρος* 2. zavazadla nosící, *δ σκ.* záškodník, *καταπαρασκευάζω* přistrojuji, vystrojuji

σκοπέω fut. *σκέψομαι*, aor. *ἐσκεψάμην*, spáhe, hledím (srov. *conspicio*), uvažuji, *σκοπός* cil, též: hlídač, vyzvědač . . *σκόπειω* (posmíváči hledím) vysmívám se, *σκόμμα* (ze *σκόμπ-μα*) ατος, τό uštěpačná řeč, žert

σπάνις, εως, ή (srov. špina) nedostatek, *σπανίζω* i *πέρομαι* (ze *σπέρομαι*) mám nedostatek čeho (gen.), *πένης, ητος, δ ή* chudý, *παιπερ, πενία* *παιπερτας* . . *πεινα* hlad, *πεινέω* hladovím, . . *πόνος* nouze, námaha, práce, *φιλόπορος* 2. práce milovný, pilný, *πονέω* namáhám se, pracuji, trpím, *πονηρός* 3. zlý, špatný, *πονηρία* špatnost

σπείρω spargo, seji, διασπείρω dispergo, σπέρ-μα, ατος, τό símě, σπορά osení, σποράδην adv. roztroušeně . . σπαράττω škubám, trhám

σπένδω přináším mokrou oběť, líbo, M. (při mokré oběti) smlouvu činím s kým (dat.), srov. spondeo, σπονδή oběť, pl. smlouva, příměři, spolek

σπεύδω spěchám, spute mich, σπουδή spěch, horlivost, studium, σπουδάζω horlím o něco, horlivě se zabývám něčím (τι, περί i υπέρ τινος, περί τι), snažím se, studco, σπουδαῖος 3. horlivý, vážný, důležitý

στέφω* činím hustým nebo plným, srov. stípo; pak: věním, στέφανος věnec, στεφανώω i M. ověňuji, στίφος, ους, τό (hustý) dav, zástup

στορέννυμι a στρώννυμι (stru, streue, sterno) prostírám, στρῶ-μα, ατος, τό prostěradlo, poduška, lože (srov. stlaní, sláma, Streu, Stroh, strā-men)

στρατός a στρατιά vojsko, στρατεύω i M. sloužím ve vojstě, táhnu do pole, στρατεία tažení, výprava, στρατεύμα, ατος, τό vojsko, στρατόπεδον (πέδον = πεδῖον) tábor, στρατοπεδεύομαι M. tábořím, στρατιώτης bojovník, vojin, στρατηγός vojevůdce, στρατηγικά umění válečné

σφαδάζω třepetám, cukám . . σφοδρός 3. prudký, náramný, σφοδρα adv. prudce, velmi . . σφενδ-όνη prak, σφενδονήτης prakovník

σφαίλω víklám, kácím, mýlím, MP. víklám se, mýlím se, ἀ-σφαλής 2. bezpečný, jistý, neporušený, ἀσφα-

λής bezpečnost, επισφαλής 2. nebezpečný

σῶς, (σᾶ,) σῶν sā-nus, zdravý, σώζω zachovávám (při zdraví), zachraňuji, σωτήρ, ἥρος, ὁ ochránce, σωτηρία zachránění, spása, ἀ-σωτος 2. nezachránitelný, ὁ ἀ. zhejřilec, labužník

T.

ταραχή i τάραχος zmatek, bouře, ταραάττω matu, bouřím, děším, ταραχάδης 2. zmatený

τάττω (km. ταγ) stavím v řad, řadím, τάξις, εως, ἡ řada, řád, pořádek, postavení, παρατάττω vedle řadím, M. stavím se vedle (naproti), παρατάξις, εως, ἡ bitva (se šiky), εὐ-τακτος 2. dobře vycvičený, pořádný, εὐταξία pořádnost, dobrá kázeň, ἀ-τακτος 2. bez kázně, ἀταξία nepořádnost, ἀτακτέω jsem bez kázně, nemám kázně

ταῦρος taurus, tur, býk, Stier

τείχος, ους, τό zeď, hradba, τειχίζω opevňuji, επιτείχισμα, ατος, τό bašta, srub

τέρ-μα, ατος, τό* (srov. ter-minus) cíl, τέλος, ους, τό konec, cíl, τὰ τέλη výlohy, útraty, τελέω končím, plácím, εὐτελής 2. snadno zaplacený, laciný, παντελώς adv. dokonce, zcela . . τελευτή konec, τελευτάω dokonávám, τελευταῖος 3. poslední

τήγω (srov. teku, tok) km. τακ, τα- vím, MP. roztékám se, taji, ταχύς rychlý, τάχος, τό rychlost

τίθημι (km. θε) kladu, stavím, ἀνατίθημι vy-, postavuji, věnuji, ἀνάθημα, ατος, τό obětní dar, διατίθημι rozpoložuji, v nějaký stav

uvádím, *ἐπιτίθημι* nasazuji, M. nasazuji si, při-, napadám, útočím na koho (dat.), *παρακατατίθεμαι* M. svěřuji, *συντίθημι* skládám, M. smlouvám se s kým (dat.), *σύνθημα*, *ατος*, *τό* (umlouvené) znamení, *θεσμός* ustanovení, *θεινός* 3. dovolený, *ἀ-θεινός* 2. nedovolený, *ἀ-θεινόν* čili *οὐ-θεινόν* *ἔστι* nefas est, *οἱ-θεινέοι* (λίθοι) základní kameny, zdi, *νο-θετέω* (mysl) napravuji, napominám

τίκ-τ-ω (km. *τεκ*, vl. *tesám*, hotovím) plodím, rodím, *τέκ-των*, *ονος*, *ὁ* tesař (srov. *tig-num trám*), stavitel (také *ἀρχιτέκτων*, jsem stav. *ἀρχιτεκτονέω*), *ἡ* *τεκτονική* (*τέχνη*) stavitelství . . *τέκ-μαρ*, *τό** (jen nom. a akk.) znamení (v próse *τεκμήριον*), *τεκμαιρόμαι* DM. znamenám, poznávám, soudím (ze známek) . . *τέχ-νη* umění, živnost, *τεχνίτης* umělec

τιμή cena, čest, *τιμάω* cením, odhaduji, ctím, *ἐπιτιμάω* haním koho (dat.), *τιμωρός* (*τιμα-φορός* strážce cti viz *δράω*) mstitel, *τιμωρέω* mstím koho (dat.), M. mstím se, trestám, *ἀτιμώρητος* 2. nepotrestaný, bez trestu, *τιμωρία* msta, *τιμητής* censor, *τίμιος* 3. drahocenný, vážený, vzácný, *ἀ-τίμιος* 2. bezectný, *ἀτιμία* bezectí, *ἰσό-τίμιος* 2. stejně ctičný, stejně hodnosti, *φιλό-τίμιος* 2. ctižádostivý, *φιλοτιμία* ctižádost, *φιλοτιμέομαι* (DP.) *τι* ctižádostivě, horlivě něco provozuji

τόξον luk, *τοξότης* lučištník, *κατατοξέω* zastřeluji, *τόξευμα*, *ατος*, *τό* střela

τρέπω drehe, obracím, *torqueo*, M. odvracím od sebe, na útěk zahá-

ním (aor. *ἐτραπέμην*); obracím se (aor. *ετραπόμην*), *τροπή* obrat, útěk, *τρόπαιον* vítězné znamení, *τρόπος* (obrat) způsob, povaha

τρέφω krmím, živím, vychovávám (tak zvl. *ἀνα-*, *ἐκ-τρέφω*), *τροφή* potrava, jídlo, *τροφός*, *ὁ* živitel, vychovatel, *ἡ* pěstounka, chůva

τρέχω běžím, *τρόχος* běh, *τροχάζω* běžím, *τροχός* kolo

τρέιβω tru, tero, *διατρέιβω* trávím (srov. *tempus tero*), *συνδιατρέιβω* obeuji s kým (dat.), *τρέιβων*, *ωνος*, *ὁ* starý (odřený, srov. *titus*) plášť

τυγχάνω (km. *τυχ*) dosahuji, zasahuji něco (gen.), intr. jsem práně, náhodou s *part.*, *ἀποτυγχάνω* chybuji se čeho (gen.), *ἐντυγχάνω* zastihuji koho (dat.), *περιτυγχάνω* připadám na něco (dat.), *τύχη* (co se člověku přihodí) příhoda, náhoda, osud, štěstí, *εὐ-τυχής*, *ἀ-τυχής* (*δυσ-τυχής*) 2. šťastný, nešťastný, *εὐτυχεώ*, *ἀτυχεώ* (*δυστυχεώ*) jsem šťasten, nešťasten, *εὐτυχία*, *ἀτυχία* i pl. štěstí, neštěstí

Y.

υγιής 2. (jarý, vegetus, srov. *vigeo*, vigor) zdravý, *υγία* zdraví, *υγιαίνω* jsem zdravý . . *αἰξάνω* (*αἰξω*) množím, *augeo*, MP. zmáhám se, rostu, *αἰξήσις*, *εως*, *ἡ* zřítst, zdar (auxilium z *augilium*, přírůstek, pomoc)

ὕει prší, *ὕετός* déšť . . *ὕθλος* (kloko-tání) tlachání, klepy

ὑπερ s akk., super, nad, přes, *ὑβρις*, *εως*, *ἡ* přepych, zpupnost (srov. *superbia*), zločin, *ὑβρίζω* *τινά* a *εἰς* *τινα* zpupně s někým zacházím, tý-

rám, páši na kom bezprávi, *ἔβριστής*
zrupník

Φ.

φημί (km. *φα* zjevují) srov. *fa-ri*, *ba-ji*, *bá-je*, pravím, *φή-μη* slovo, řeč, pověst, *φω-νή* zvuk, hlas, *φωνήεις* 3. řečí obdařen . . *φαίλω* (km. *φαν*) jevím, na jevo dávám, ukazují, MP. se siln. aor. P. jevím se, *φανερός* 3. zjevný, zřejmý, patrný, *ἀφανής* 2. nezjevný, neslavný, *ἀφανίζω* nezjevným činím, bořím, *ἐμφανής* 2. zřejmý, *ἐμφανίζω* zřejmým činím, ukazují, *ἐπιφανής* 2. ukázaly, znamenitý, *προφαίλω* okazuji, *πρόφασις*, *εως*, *ή* zámiuka, *ὑπερήφανος* 2. příliš okázaly, nadutý, *ὑπερηφάνια* nadutost

φέρω fero (srov. beru, Btřde, fruchtbar) *διαφέρω* s gen. liším se od toho, *differo*, vynikám, *διαφορά* rozdíl, *διαφέρει* jest rozdíl, *πόλεμον ἐπιφέρω* *τινὶ bellum infero* *alicui*, *συμφέρω* *confero*, při-, *prospínám*, *συμπορά* (zlá) příhoda, pohroma, neštěstí, *φερέτρον* *feretrum*, Bahre, nosidlo, máry, *φορέω* nosím, *φόρτος**, v próse *φορτίον*, náklad, břímě, Btřde

φεύγω *fugio*, běžím, utíkám, jsem vylmán, *φυγή* fuga

φθόνος závist, *φθονέω* s dat. závidím komu, *φθονερός* 3. závistivý, *θ-φθονος* 2. bez závisti, hojný, v hojnosti, *ἀφθονία* hojnost, nadbytek, veliké množství

φίλος 3. přátelský, milý, *φιλία* přátelství, *φιλέω* miluji, *προς-φιλής* 2. milý, příjemný, *φιλ-άνθρωπος* 2. lidomilný, vlídný a jiné složeniny

φλέγ-ω *flag-ro*, ('*flackre*' vypřijě. sl. srov. *blesk*, *blýsk-ati*) hořím, pálim, *καταφλέγω* spaluji, *φλόξ*, *γός*, *ή* plamen, *flamma*, (z *flag-ma*)

φόβος (srov. *boj-im*) bázeň, *φοβέω* děším, MP. s FM. děším se, bojím se, bebe, *φοβερός* 3. strašný *φράτηρ*, *φράτωρ*, *frater*, Bruder, bratr *φρένες*, *ών*, *αί** bránice, *praecordia*, *ium* (jako sídlo duševního života), duch, mysl, srdce, *ξιμ-φρων* 2. rozumný, *θ-φρων* 2. nerozumný, poštilý, *εὖ-φρων* 2. veselý myslí, veselý, *εὐφραίνω* obveselují, *διούφρων* 2. jednomyslný, *δμοφροσύνη* jednomyslnost, svornost, *σώ-φρων* 2. zdravé myslí, rozumný, *σωφρονέω* jsem rozumný, *σωφροσύνη* rozumnost, *σωφρονίζω* přivádím k rozumu, napravuji, *φρονέω* smýšlím, *μέγα φρονέω* vysoce smýšlím, jsem pyšný, *φρόνημα*, *ατος*, *τό* sebevědomí, *φρόνησις*, *εως*, *ή* rozum, rozumnost, *φρόνιμος* 2. rozumný, *φροντίς*, *ίδος*, *ή* starost, *φροντίζω* s gen. starám se oč *φύλαξ*, *κος*, *δ* strážce, *φυλάττω* bdím, střežu, *διαφυλάττω* ostříhám, opatruji, *φυλακή* stráž

φύω (srov. *bý-ti*, *fu-i*) nechávám růsti, plodím, P. rostu, stávám se, perf. *πέφυκα* *bi-n* (*fu-i*), jsem (povahou), *φυτόν* bylina, *φύτεύω* sázím, *φύτεία* sázení, *φύ-σις*, *εως*, *ή* příroda, *φύλον* kmen, plémě, rod, *φύλλον* (z *φυ-λιον*) *fō-lium*, list

X.

χαίρω (km. *χαρ*) raduji se, *χαρά* radost, *χάρις*, *ιτος*, *ή* *grātia*, vděk, lepota, přízeň, *χαρίζομαι* DM. vděk činím, vděčím se, *χαρίεις* 3. *grātus*

χείρ, *χειρός*, ἡ (V har chápu, chytám) ruka, *ἐπιχειρέω* ruku příkládám, (dat.), podnikám, *ὑποχείριος* 3. poddaný, *χειρόομαι* DM. přemáhám si, podrobuji si, *εὐ-χείρωτος* 2. snadno přemožitelný, *ἐγχειρίζω* do ruky dávám

χειών, *όνος*, ἡ sníl, *χειμών*, *ώνος*, ὁ hiems, zima, bouře, *χειμάζω* zimu trávím, P. jsem stihán, zmitán bouří *χεράομαι* DM. zabývám se něčím (dat.), užívám, potřebuji, *χρη-σις*, *εως*, ἡ užívání, potřeba, *χρήσιμος* 3. i 2. potřebný, *χρηστός* 3. dobrý, hodný, řádný, *χρηστότης*, *ητος*, ἡ řádnost *χρεία* užitek, potřeba, *χρή* (nesklon. subst., přimysli *ἔστι*) s inf. *opus est*, *oportet*, *χρή-μα*, *ατος*, τό (čeho se potřebuje) věc, pl. jmění, peníze *χρῦσός* zlato, Gold, *χρυσώω* zlatím, *χρυσσοῦς* 3. zlatý *χώρα* místo, prostora, země, rovněž tak *χώρος*, toto též = *rus* venek, opp. *ἔστιν urbs*, *χωρέω* jdu (s místa), *ἀναχωρέω* jdu zpět, *ἀποχωρέω* od-

cháším, *συγχορέω* jdu spolu, srovnávám se, povolují, ospravedlňuji, *ἐγχώριος* tuzemský, domácí

Φ.

ψεύδω (km. *ψυδ* šuškám) klamu, obelhávám, M. lhu, *ψεῦδος*, *ους*, τό lež, *ψευδής* 2. lživý, vynašlený *ψύχω* foukám, chladím, *ψύχος*, *ους*, τό i pl. chladno, zima, *ψυχρός* 3. chladný, *ψυχή* dech, duch, duše, život, *anima*

Ω.

ὄνος (m. *Φωνος*) venum, vĕno, cena kupní, *ὠρέομαι* kupuji si *ὠόν* (*ἴον*, pŕiv. *ὠFjon*), lat. *ovum*, stsl. ovce, čes. vej-ce, něm. Ei, srov. lat. *avi-s* pták, *ὠ-ωνό-ς* veliký (věšti, dravý) pták (m. *ὠFι-ωνο-ς*) *ὠρα* (lat. *hōra*), jaro (srov. jař, jeř), Jaro, roční doba, *ὠρατός* jarní, letní, zralý, *ἄνωρος* 2. nedospělý, *ὄπ-ώρα* (t. j. *ὄπ-ίσω* a *ὠρα*) pozdní léto, poletí, podjesení.

ÚK VŠP HK

100000202226